

கணபதிதுணை .

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுசாத்தானமாகிய

சூதவனபுரானம்.

ஷெ வ ச ன ம் .

இவை

ஸ்ரீவன்ரெண்டரவர்கள்

மாணுக்கருள் ஒருவரும்

காரைக்குடி

ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியாரவர்கள்

குமாரருமாகிய

சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்கள்

இ ய ற் றி ய ன் .

ஷெ திருவுசாத்தானமாகிய கோயிலூர்

ஸ்ரீமந்திரபுரீஸ்வரசுவாமிகோவில் தர்மகர்த்தராகிய

கா ரை க் கு டி

தி.அரு.அ.வே. அண்ணாமலைச்செட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

ஷெ கோயிலூரைச்சார்ந்த ஆலங்காடு

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியாரால்

மதுரை :

தமிழ்ச்சங்கம் பவர்ப்பிரஸில்

அச்சிடப்பெற்றன.

1905.

சருக்க அட்டவணை.

பக்கம்.	சருக்கப் பெயர்.	பாடற் பெயரை
க	கடவுள் வாழ்த்து	௩௩
க௦	பாயிரம்	௧௯
௧௩	திருநாட்டுச் சிறப்பு... ..	௧௨ அ
௨௯	திருநகரச் சிறப்பு	௩௯
௩௦	புராண வரலாறு	௩௦
௩௭	தலவிசேடச் சருக்கம்	௨௨
௬௦	தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்	௧௭
௬௨	மூர்த்தவிசேடச் சருக்கம்	௩௩
௬௭	சூதவன நாமகாரணச் சருக்கம்	௨௩
௭௮	ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம்	௭௮
௮௯	ஆதிசேடன் சிவலிங்கப் பெற்ற சருக்கம்	௮௭
௯௩	ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்	௯௩
௧௦௪	ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம்	௧௦௪
௧௨௧	ஆதிசேடன் சிவார்ச்சுணர் சருக்கம்	௧௨௧
௧௩௭	வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்	௮௨
௧௪௭	மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்	௧௨௧
௧௬௩	இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்கம்	௧௬௯
௧௮௩	அமுதநிலேதனச் சருக்கம்	௨௮
௧௮௮	இந்திரன் நிருவிழாச் சருக்கம்	௧௩௯

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஈகையன் புபொறையுடைமைதன் மனையையேவிழைதலேற்றகல்வி
யோகையுடன்விருந்தோம்பன் முகமலர்க்கிடெதுவரினுமுண்மைபேச
லாகவுளவுடன் பாட்டுக்குணங்களும்கெவ்காமைவெகுளாமையாதி [ன்.
வாகவெதிர்மறைக்குணனுநிறைந்தோருங்குதன்னிடத்துவளரப்பெற்றோ

ஆலங்காட்டினில்வாழ்வோனியா மசாமிக்குரிசிலருளுமைந்தன்
பாலங்காட்டியவிழியார் பூதிசாதனவழியேபடர்வோன்கங்கைக்
கூலங்காட்டியகாசிமுற்றலங்கடரிசித்தருணவான் வேணி
வாலங்காட்டியவரவாபரணரடிமறவாதவணிகர்கோமான். (டு)

பூபாலர்தமைப்போற்று முழுவதொழிலுடன் முன்னம்பூமன்றத்
காபாலியிருதலத்துளெழுந்தருளுமீழ்த்துக்கலன்களய்த்தே
தாபாலுள்ளனபொருளென்றீட்டிதிருவான்கல்லித்தகைமைசான்ற
கோபாலனீத்தமுனந்தமிழ்நாம்பப்பயின்றுகடல்குடித்தோன்னான் (சு)

நதம்புரவுமறைகாணாதனுக்குக்கோயிலொன்றுநிருமித்துப்பல்
லிதம்பரவத்தாபித்துக்கும்பாபிடேகமுதலியற்றிவெள்ளை
விதம்பரவமணிகடையார் தமக்குவிளைநிலம்பல்லவிடுத்த சீர்த்திசு
சிதம்பரமெய்த்திருநாமமுலகூய்யப்பினைகுணவான்செப்பவன்னோன். (எ)

தன்னையே நிகர்குணத்தோன்வணிககுலதிலகனருடையுத்தகண்ண
னன்னையேயிடங்கலந்தவப்பினையே பூசைபுரிந்தளவில்கால
மின்னையே யுடலமைதியாத பெருவாழ்க்கையன்வன்றொண்டமேலோன்
றன்னையே யாசாளுக்கொண்டு தமிழ்தூல் பயின்றதவத்தின்மிக்கான். (அ)

இலக்கணமே யிலக்கியமே முதலாயவாழி கடந்திவற்றினன்மா
வலக்கணடைவதுநீரா தென்னவருஞ்சித்தாந்தவம்புராசி
மலீர்க்கணகன்றிடவுண்டிரபந்தம்புராணமெனுமழைபெய்மேகஞ்
சொலீர்க்கணமும்வீணுக்காக் காராநகர்ச் சொக்கலிங்ககருணசீலன்.

சொன்னையமும் பொருணையமு மெடுத்தவீட மெலாந்துதையத்துரிசொன்
மன்னுவமவுருவகமேமுதலாயவணியியலின்வகையுஞ்செய்ய [றின்றி
பன்னரியமடக்கியமகந்திரிபுபாட்டுறும்பரவப்பத்தி
யின்னறியதென்றுளிக்கக்கல்வி நிறைபுலவர் தலையெடுத்துமெச்ச. (க0)

நாடுநகரத்தினணிபெருகவிரும்பாயிரத்தினலமுன்றோன்றப்
பீடுபெறு பரமனுக்குக் கோவிலமைத்திடு முறைமை பெருமான் றன்னை
வீடுபெறவல்வித்துத்தாபிக்கும்விதிவறற்கு விழாநற்பூசை
யோடுபுரிந்திடன்முதலவிரித்துலகோர் பேறெய்தவுணாத்திட்டானே. (கக)

சிறப்புப்பாயிரம்.

கும்பகோணம் டவுண் ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

பின்னத்தூர்ப்ரமபூநீ அ. நாராயணசாமியையரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தபுலிவரைப்பிற்புகழ்பூத்தபுனனாட்டிற் பொலிவுமிக்கோன்
மன்பூத்தவுசாத்தானமாத் தளியிலேத்தெதித்துவானோர்போற்ற
மின்பூத்தமெல்லிடைபால்விளங்கவுறைவிடைப்பாகவிமலமூர்த்தி
தென்பூத்த சேவடிக்கேசெழுந்தொண்டு செறிந்திலங்கு சிந்தைமேயான்.

வேறு

மதியகடுரிஞ்சுமாட மல்கியவாலங்கானப்
பதியவிற்போந்தோனானம்பாவலர் பயிலுஞ்செந்நாத்
துதியமைமயிராமசாமித்தாயவன் தவத்தின்னோன்ற
னீதியமை வணிகர்கோமானிறைகலைபலவுமலலோன்.

(உ)

தானுறைபதியாவீசன் தளியதொன்றாக்கியன்பின்
வானுறுவாரணசிவரந்திமண்ணியாண்டேய்
மானுறுசெங்கையீசன்வடிவமொன்றேந்திப்போதந்
* தீனுறுகோயிலேற்றியியைபுறப்பதிட்டித்திட்டோன்.

(ங)

போதமேபொலியுப்புந்திப்புண்ணியப்புனிதன்பூந்தார்ச்
சீதமேய்குவளைமார்பன்சிதம்பரவள்ளல்கற்றோர்
மோதமேபெருகல்குமுதலவன்முக்கண்முன்னோன்
குதமாவனபுராணந்தமிழினிற்றொருத்தியென்ன.

(ச)

கருத்தகத்திருத்திச்செல்வங்கவின்னியகாரைமூதூர்த்
திருத்தகுபதியின்வைகுஞ்சிவமலிபதிநூதேற்று
மருத்தியன்டொக்கலிங்கப்பெயர்பெறுமண்ணலென்பான்
விருத்தநல்யாப்பினாக்கிவிரித்தனனொருங்குமன்னோ.

(ரு)

* ஈன் - இவ்விடம்.

முத்துப்பேட்டைப் ப்ரஹ்மபூநீ செகநாதையரவர்கள் குமாரர்

சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவாமும் வலக்கணுமை திருமுலைப்பான் மணங்கமழ்தே வாரமேய்ந்த
பொருவாத குதவன புராணமதைத் தமிழ்க்கவியாற் புனைதல்செய்தான்
தெருள்காரைக் குடிபரம நாதனருள் சொக்கலிங்கக் செம்மலன்பே
தருமாலங் காட்டினில்வாழ் சிதம்பரவேண் மணுவின்வணந்தரணிபோற்ற.

செம்படவன்காடு ப்ரஹ்மபூதி
ரா. இராமாணுசையங்காரவர்கள்
இயற்றியது.

பூமேவுசோலை திகழ்பொன்றார்காரைக்குடியிற்
தேமேவுராமநாதன்சேயா—மாமேவு
நாமணக்குஞ்சொக்கலிங்கநாவலன்செய்குதவனப்
பாமணக்கும்பார்விசுமப்பபால்.

சேற்றூர் சமஸ்தான வித்துவான்
மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

ஓர்ந்தறிஞர்தலமுதன்மூன்றினுஞ்சிறந்ததானமெனவுசாவலாலே
நேர்ந்தவுசர்த்தானமெனும்பெயர்ப்படைத்ததலப்பெருமைநிகழ்பேரன்பு
கூர்ந்தறிவாற்கண்டமகிழ்தாலங்காட்டினிலவைசியருலதீபம்போ
லார்ந்தபுகழுறுராமசாமியருள்சிதம்பரவேளவனிதன்னில். (க)

இனையதலமான்மியங்கண்முழுதுமோர்ந்தெதிரிறைஞ்சியாருமய்ய
நினவுகொடுசெந்தமிழாற்புராணமொன்றுபாடுகென்றுநிகழ்த்தக்கேட்டுத்
தனைநிகர்காரைக்குடிவாழ்சொக்கலிங்கக்கலைவல்லான்ருளேனொன்றான்
அனையவனுக்கிதுவழக்கந்திருப்புத்தூர்ப்புராணமுதலதைந்தான்மன்றோ. ()

மதுரை விவேகபாநு பத்திராதிபர்
எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்

இயற்றியது.

கங்கையினுமிக்கச்சிறந்தகாவிரித்தண்புனனாட்டிற்கனகநாட்டிற்
றங்குமவர்முனிவர்பிறர்சார்ந்திதைஞ்சிப்போற்றுபெருந்தலமாமேன்மை
பொங்குதிருவுசர்த்தானமெனஞ்சுதவனமகிமைபூவிலயாருஞ்
சங்கையிலாதறியவொருபுராணமுயர்தண்டமிழிற்றருவாயென்ன. (க)

பாலங்காட்டியநீறுங்கண்மணியுநால்வருட்பாடல்பாடுங்
தாலங்காட்டியவொலியுங்கொடுவருவார்ச்சிவமெனவேதனதுட்கொண்டு
சீலங்காட்டியசுருணன்சிவபூசாதூர்த்தரபூதிதனீர்குழு
மாலங்காட்டினிலவாசன்பலகலேதேர்சிதம்பரமாலன்பாற்குற. (உ)

தருவாய்வந்திவ்வுலகிலிரப்பவர்க்குநிதிவாரித்தருவானுமப்
பெருவாய்மைச்சிதம்பரமால்வேண்டியாங்குளுற்றல்பெரும்பேறாமென்றோ
வொருவாதமனத்துவகையுட்பெட்பெய்துதவினென்செச்
திருவாரும்வனக்காரைக்குடிநகர்வாழ்வணிகர்க்குவிதிவகமாறேன். (ங)

பலகலையுஞ்செவிமடுத்துமனத்தகத்துச்செறித்துவைத்தபண்பன்முன்ன
மிலகலையுண்டவன்பொதிகையெய்தவெகுநூலிசைத்தோனெனதுநெஞ்சம்
விலகலையுறுதுதன்பாலுறப்பிணித்தோன்சிவநெசமெய்ம்மையாள
னுலகலையுப்படியுடையுப்பவப்பிணிக்குமருந்தெனவேயுரைக்கும்வாக்கான். (ஈ)

இன்னபெருந்தகையாருஞ்செக்கலிங்கவள்ளிவள்ளித்தொன்றே
யன்னதனையெழுதாதவெழுத்திலிட்டுப்பலவாங்கியளித்தான்முன்னஞ்
சொன்னபுகழ்ச்சிதம்பரமால்விலுவார்பெருமைமுற்றுஞ்சொல்வார்யாரே
பன்னுதமிழ்வரைப்பினுக்கிப்புராணமரும்பேறுதவும்பணிற்றோமே. (ஊ)

பூ வன்றொண்டரவர்கள் மாணக்கருவொருவராகிய

காரைக்குடி.

ராம. கு. மெ. மெய்யப்பசெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்னிருக்கும்பூவிருக்கும்பொழிலிருக்கும்புகழிருக்கும்பொன்னிருந்து
தென்னிருக்கும்பஃறலங்கள்செறிந்திருக்குஞ்செம்பியர்கோன்றெய்வநாட்டி
ற், கொன்னிருக்கும்வலவிரிக்குங்கோதண்டச்சிலையிருக்குங்கொற்றத்தின்
டோண், மின்னிருக்குஞ்செங்கண்ணவண்ணகையகருநிறத்தவீரராமன்.

காப்பூத்தகரதலத்தானருள்பூத்ததிருவுளத்தான்கவினாந்தெய்வப்
பூப்பூத்தபொலன் கொடியைப்புலையுத்தபேரரக்கன்புரிந்துவவ்வி
காப்பூத்தவிலங்கைபுகழலம்பூத்தவிளவெலாநெண்ணாருஞ்சுங்
கோப்பூத்தகசுரீவன்குணம்பூத்தகவிவீரக்குழுக்களோடு. (உ)

பொன்னிலங்கைபுகுமாறும்புண்ணியிடத்தணையாறுபுரியுமாறு
மன்னிலங்கையாலியானருள்பெறலினுசாத்தானமான்பேர்ப்பூண்டு
மின்னிலங்குகிடைக்கலுழனமிர்க்கடங்கவந்தேசுமவியைசெயிற்சிந்து
தென்னிலங்குதிவலைமுளைத்தெழுதுதமாவிருக்கச்செறிவிற்றுகி. (ஊ)

மாலருளாற்பன்னுற்றுப்பஃறலையபணிக்கரசுமருவியாங்கட்
கோலமலிதிருக்கோயினிருமித்துப்பெருஞ்சாந்திலாவச்செய்தாங்
கேவலருச்சுனைபுரிந்துபரமனருட்பேறடையுரியல்பிற்றுகி
ஞாலமெலாமுய்வருன்பொழிபெரியநாயகியாங்கையோடு. (ஈ)

மாமந்திரேசனருளமுதேசனுயர்குதவனேசனன்பர்க்
கேமஞ்செய்வானென்றுமினிதுவீற்றிருந்ருளமியல்பிற்றுகித்
தீமஞ்சார்சூழற்றிருவுஞ்சொற்கொடியும்விற்கொடியுந்துதைவதாகி
நரமஞ்சால்குதவனசரிதவாரியந்,தமிழினல்காடியென்றோ. (௭)

அச்சுதவனக்குயர்பூருவதிசையிற்குளோசமொன்றிலளப்பில்சீர்த்தி
வைச்சுதையினந்தென்றலாய்ப்பரவியுஞ்சோலேமலர்த்தேன்வாரி
யுச்சுதக்காரளியும்பொன்னளியுமிசைபாடவுலவும்பொற்குன்
தைச்சுதைப்பொருமுலையாரம்மனையாடாரியுத்தினமுருவாய்ந்தே. (௮)

வெருவாலங்காட்டிப்பின்விழையமுதுங்காட்டாழிவிழியார்விஞ்சந்
திருவாலங்காட்டியலும்பாட்டியலுநிகழரங்கின்சிறப்பாற்சோதி
யுருவாலங்காட்டியெழுபணியணியின்பேரொளியாலுயர்வானேய்க்கு
மருவாலங்காட்டியலுறைபூவசியர்குலசிகாமணியாய்வந்தோன். (௯)

வராமசூர்புரிபெருந்தவர்களுநத்திண்ணிவந்தாலொத்தோன்
கரவாதபெருந்கொடையாற்கன்னன்முகில்கற்பகப்பூங்காவைவென்றோ
னுரவாரும்பெருங்குணத்தாலொழுக்கத்தாலுதிட்டிநனையொப்பான்மூலக்
கூரவாருஞ்சேவடிக்கேழுக்கரணமொன்றியன்புகுயிற்றுநீரான். (௧௦)

இதம்பரவதிரிசங்குதனிக்குமரனிவனையாமென்னவாயற்
புதம்பரவப்புரந்துசிவபூசனையாதியரியதிபுரிந்துதொண்டர்
பதம்பரவிப்பகட்டெருமைப்பாகனுளம்பேரச்சம்புதித்தோன்சீர்த்திச்
சிதம்பரவேள்சைவசிகாமணியுளத்திற்பேரன்புசெறிந்துவேண்ட. (௧௧)

சொன்னலனும்பொருணலனுஞ்சுவைநலனுமிசைநலனுந்தொன்னுலோது
மென்னலனுரியநண்டுமுறுமிதனலனோற்றினிதருந்தியின்பயிர்க்குர்
பொன்னுமுயர்வெள்ளியுஞ்செம்புநகவரும்வானமுதிந்புத்திவேறாய்
முன்னுலேகடைத்துகிடைத்ததுவேம்பின்காடியெனதேமொழியாரிற்ப. (௧௨)

சித்தார்த்தக்கோருமுயர்சைவபரிபாடைகளுந்திகழுமுண்மைச்
சித்தார்த்தப்பரனடியார்பெருமிதமுமன்னரடிசிரங்கொண்டாங்கர்ச்
சித்தார்த்தரங்கபத்திசெய்திறனுஞ்சிவபூசைச்சிறப்புந் தேய்வச்
சித்தார்த்தமிதுபூர்வபக்கமெனநனிவிளக்குந்தெளிவுமல்க. (௧௩)

வன்னையுங்கற்பனையுமடக்கும்யமகமுந்திரிபுமருவத்தேருஞ்
சொன்னயஞ்சேர்புலவரெலாந்தஞ்சேமநிதியிதெனச்சொல்லயாண்டு
மன்னுநவரதமுமொருபான்வனப்புந்தோமொழிந்துவயங்கமுந்நூல்
பன்னுசிவார்ச்சனகும்பாபிடேகவிதிமுதல்வாய்மைபரவித்தோன்ற. (௧௪)

சருக்கமிரண்டேழாகத்தொகுத்துவகுத்தருளருமைவிரித்துச்சாற்றும்
பெருக்கமுறுவிருத்தயாப்பாயிரத்தொத்தூற்றிருபான்பிறங்கச்செய்து
மருக்கமழ்பூங்கலைமகளுமலைமகளாயாராய்ந்துமதிக்கநாமம்
திருக்கிளருஞ்சுவனபுராணமெனப்புனைந்தொருநூல்செய்தான்மன்னோ.

இத்தகுநூலினிதியற்றியிசைபடைத்தான்யாவனெனினியம்புகிற்பாம்
பைத்தகடற்பாருலகிற்பன்னூட்டிந்தமிழ்ச்சங்கம்பல்குநாடாய்ச்
சத்தொடுசித்தானந்தவுருவினர்மூவரும்புரக்குந்தகைமைத்தாகி
முத்தமிழுநான்மறையுமைந்தெழுத்துமறுதொழிலோர்முறையுமோங்கி. ()

கண்டிகழுமலங்கலினூர்காரிகழும்பூங்குழலார்கலினூர்நீலக்
கண்டிகழுமலர்முகத்தார்கனியிகழுஞ்செவ்வாயார்காமர்பூஞ்சி
கண்டிகழுமலங்கடையுஞ்சாயலினூர்நெமாற்காதற்றேறி
கண்டிகழுமலமுனிவன்சொற்பெறுநீற்றெருளிபரப்புகவின்சேர்நாட்டில். ()

பன்னகர்க்குந்தலைநகராய்ப்பணிநகர்க்குமணிகுலவுபாகசாதன்
பொன்னகர்க்கும்புடைநகர்க்குங்கரிபயக்கும்பொற்பினதாய்ப்பொலிந்தஞ்
ஞான்று, மன்னுமறமுதனென்குபேறுமலிமாண்பினதாய்வளத்தான்மிக்க
தன்னுபுகழ்க்காரைநகர்தன்னெடுநாளியற்றுதவத்தோற்றம்போல்வான். ()

வேறு.

மதியோங்குமகுடதனவசியர்கிகாமணிசமையத்
ததியோங்குகித்தார்த்தவைசிகாமணிசெஞ்சொற்
பொதியோங்குசீர்படைத்தபுலவர்கிகாமணிதொழும்பின்
றுதியோங்குகிவபெருமான்நெருண்டர்சிகாமணியென்பான். (௧௭)

தவத்தையொருவாதியற்றித்தனதுளத்தினமர்பரம
னவத்தையகற்றிடுமலர்த்தாளருச்சிக்குநெறிமறவான்
பவத்தையொழிப்பதுநிறும்பரித்திடுகண்மணித்தொடையுஞ்
சிவத்தையருளெழுத்தஞ்சுடுமனத்தாணிந்தசெம்மையினான். (௧௮)

அவமலியும்புன்சமயநெறிபழுதென்றறவிடுத்தோன்
றவமலியும்புகழ்நாமநாதனருந்தவப்புத்தல்வன்
சிவமலியுந்திருவேட்புருடையான்சென்னெறிப்பட்டர்வான்
பவமலியுமெனக்குமுசாத்துணையாய்பண்டபுடையான். (௧௯)

பாவலர்நாயகன்மேலுப்பண்ணவர்நாயகன்மதிக்குங்
காவலர்நாயகன்மறியேன்கருத்தமர்நாயகன்வைத்
தாவலர்நாயகன்லையமர்ந்தருளையகன்கில
நாவலர்நாயகன்கருணைநாட்டநிறைநலம்படைத்தோன். (௨௦)

மருணிலையிற் றலையனென மதித் திரங்கியுனையாண்ட
 ஷேதருணிலேதர்வன் றெழுண்டதேசிகன்பாற்றெ றைக்கூடற்
 பொருணிலேதர்மெய்யப்பபுனிதமுனிவரன் றிருமுன்
 னருணிலேதர்நல்லையிற் பொன்னம்பலப்பேராண்டகைபால். (உக)

ஒழிவில்பதிசிவமெனக்கொண்டிலுய்யப்பிரசங்கம்
 பொழிதருமம்பலவாணநாவலும்புங்கவன்பாற்
 பழிதபுல்லிலக்கியமுமிலக்கணமும்பரிந்தாய்ந்து
 மொழிதருவள்ளுவர்கற்ககசடறவென்மொழிச்சிகிசைத்தோன. (உஉ)

காரொருமெய்யரிசாகம்பொள்ளற்கும்பமன
 சோருமிளமதியையும்போதிக்குந்தொல்லவலத்தாற்
 பேரறிவினன்னமாவெனவாக்கும்பெற்றியினுன்
 லீரமலிதவலையான்மிருகண்டிசுதன்போல்வான். (உஉ)

பூமனுமயினவனுக்கும்போரொருமைப்பாகனுக்கு
 மாமனுக்குந்தன்னவிலயர்வுயிர்க்குமாண்பரித்தோன்
 ஸோமனுக்குநவபுரிமான்மியமுதனூல்பலதொடுத்தோன்
 சோமனுக்குமிசுதண்மைச்சொக்கலிங்கதேசிகனே. (உச)

திருப்புத்தூர்க்கு அடுத்தமகிபாலன்பட்டி

கும. மு. கதிரேசச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்னீவளம்பொலிசோழநன் னாட்டின் றிலகமெனப்புகலுஞ்சீர்த்தித்
 தொன்னியமம்வழாடொளிநுஞ்சுவனபுராணமுறைசொல்லுந்தாய
 முன்னவடையாழியோர்ந்துசெந்தமிழ்தேர் புலவரெலாமுகந்துகொள்வான்
 உன்னுமணிபொதியவிழ்த்தீந்தெனவுரைத்தான் றமிழ்க்கவியாலுவன் யாரொ
 ரென்னின். (க)

பல்கலையம்பரவறிஞருளங்கொளுத்திமகிழ்விப்போன்பனிமென்றது
 பல்கலையம்பரடனனிபாற்றினோன்காவாவளப்பதியோனற்பா
 னில்கலையம்பரநிகருநயனவுமைபாகனையேநயந்துமுத்த
 நல்கலையம்பரமகியிலிசைநிறுவுசொக்கலிங்கநாவலோனே. (உ)

தில்லைவளாகம்
ஸ்ரீ சண்முகசுரனாலயசுவாமிகள்
இயற்றியது.

திருவளர்கமலச்செம்மனாண்முகத்
தொருவனளித்தவுலகிற்சிறந்த
வாலவாய்ச்சங்கத்தமர்சொக்கலிங்கக்
கோலமேகாணாக்குடியுளார்பன்ன
ளாற்றியதவத்தாலப்பெயரேகொண்
டேற்றமேதரவந்தெனவாங்குதித்தேதான்
பொய்ச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
மெய்ச்சைவசமயவிதினைக்கொண்டே
பிறைக்கொழுந்தணிசடைப்பிஞ்ஞகன்றாளி
னறைக்கொழுங்கடவிளநன்னீராதிப
தேடியருச்சனைசெய்தருளிரந்து
பாடிப்பணியும்புத்திமாபாற்கரன்
பதிபசுபாசவிதிமுறைதெரிந்த
சதுருடைச்சைவசித்தாந்தசாகரப்
விதிவழியொழுகும்வித்தகர்தமக்குக்
கதிவழியிதுவெனக்காட்டுமாமேரு
வெனப்புவிபுள்ளோரிசைத்திடவடங்கா
மனப்புலனடக்குமாதவன்புணன்
குதவணத்தின்கோதின்மான்மியத்தைப்
பேதாறிற்றிழிற்றிநங்கிடச்செய்து
கோலங்காட்டியகொண்டக்குச்சண்டலை
யாலங்காட்டில்வாழ்ருமருந்தன்ன
சிலச்சிதம்பரச்செம்மல்வேண்டுகோள்
சாலமுற்றுவித்துத்தந்தமாகித்திறையச்
சொற்றிடச்சேடனுந்துளங்குவாணுளமெனின்
மற்றொருநாவால்வழங்குவதெரிந்தோ.

இராமநாதபுரம்

சமஸ்தானத்தினவான்

சர்க்கரைப்புலவர்வம்ஸ்தராகிய

கோடகுடி மு. சேதுப்புலவர்குமாரரும்

ஆலங்காடு மகா-நா-ஸ்ரீ ரா. ம. சி. த. சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணக்கருளொருவரும்

மன்னார்குடி பிண்டலேகாலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவர்

இயற்றியது.

சீர்பூத்ததினோயுத்தநிலமகளுக்கணிமுகமாளுஞ்சென்னிநாட்டி
லோர்பூத்ததிலகமெனவிலகாலங்காட்டில்வருமெவர்க்குமென்று
பேர்பூத்தபலனுதவுந்தருவானேனரவிதழிபிறைநீர்ச்சென்னிக்
கார்பூத்தகண்டன்மலர்க்கழல்போற்றுந்தவளுநங்கதிக்குமேலோன். (க)

தெருண்மணக்குந்தரிழ்மகளுக்கணியரங்காய்ப்பரசமயச்சிங்கமாகி
யருண்மணக்குஞ்சைவமெனுமரும்பயர்க்கோர்முகிலாகியடியேன்போலு
மிருண்மணக்குமுளத்தவருக்கிருஞ்சுடராய்த்தவமிசுரிராமசாமிப்
பொருண்மணக்கும்வணிகபதிபுத்தியரத்தினமாகிப்பொருந்துஞ்செல்வன் ()

அற்றார்க்குஞ்சிவபெருமானடியார்க்குநால்வேதமறிந்துளார்க்கு
மற்றார்க்குமங்கமெல்லாம்பந்தார்க்குமிசைநால்வாணருக்குமெய்ந்தூல்
கற்றார்க்குங்கவிராசகணத்தார்க்குநாமிழ்வேதங்ககணடார்க்கும்
வற்றாமெலப்பொருளும்வழங்குதலானவாதினேயமானும்வள்ளல். (ங)

மனக்கவலையுடையார்க்குமகிழ்வாய்வீடற்றவார்க்குவாழும்வீடா
யுனற்காயவறியவருக்குணவமுதாயுறவிலர்க்கவ்வுறவாய்த்தந்தை
யனைக்கரியார்க்கவராகியரும்பிணியாளருக்குமருந்தாகிச்செம்பொ
னினக்குவியலில்லார்க்கவ்வினக்குவியலாய்வாழும்சையாற்பூபன். (ச)

தாதாடுமிதழிமதிச்சடையாடக்குழையாடத்தாளிற்சேர்த்த
வாதாடுமிரி கடலைமலைதாடக்குலைந்துகங்கைமங்கையாடப்
போதாடுமபொன்னரங்கம்பொலிந்தாடுமீசனடம்புரியச்சீர்சான்
மாதாடுஞ்சிவஞானமடாலயமுமினிதியற்றிவைத்ததோன்றல். (ஞ)

மன்னியசிகாழியர்கோவாக்கரசுதொண்டர் தொகைவழங்கும்வள்ள
முன்னியமாதவவாதஞ்சுடி கண்முதலாயதூய்மையோர்கண்
முன்னியருண்மழைபொழியமுறைபிறழாதடியர்காமுகிழ்த்தன்னோர்கள்
பன்னியசீர்த்தமிழ்வேதம்பகரவருட்குருபுசைபண் ணுமண்ணல். (௬)

தலத்திலுயர்காசிகர்தனக்கேகித்திரிபதகைதன்னிறேரயந்து
பலத்திலுயர்பலன் தருமோர்பாணலிங்கங்கொணர்த்துபரிவாரமோடு
வலத்திலுயரங்கயற்கண்மாதயன்மேவுறக்கோவில்குத்துச்சைவர்
குலத்திலுயர்தணராற்குறைவில்பிரதிட்டைசெய்து குலவுமன்பன். (௭)

இன்னொன்னெறையறியாதிருந்துமினியவைகூறியிருக்கவீடு
மன்னுதிபலபொருளமுருத்தமிழ்விற்பனமுமுயறிநூர்த்துபுள்
சொன்னுதிபலபொருளுந்தொல்லுலகும்புகழ்முகிழ்துளும்பல்கி
யென்னொருமமைப்புரக்கவெனதுபெருந்தவப்பேரூயிருக்குஞ்சீமான். (௮)

தொன்றுதிசுழ்வடவனமுந்தொல்லுலகுஞ்செய்ததவத்தொகுதியாவு
நன்றுருக்கொண்டுற்றதெனநாவலருங்காவலருநிலிநின்றோன் [ன
அன்றுபுகழ்க்கொடைவாய்மைபொறையடக்கந்தூய்மையெனுஞ்சுடர் வாய்நூ
வென்றுதனமழைபொழியுமழிலிசிதம்பரநாமமியைந்தவேந்தல். (௯)

எந்நாட்டுமுயர்வனவனன்னாட்டுண்முன்னாட்டுமேற்றமேய
தென்னாட்டுமிசைச்சுதச்செழுங்காட்டுமான்மியத்தைச்செவிக்கின்பாக்குள்
சொன்னாட்டுத்தென்னாட்டுத்தூமொழியாற்றருகெனலுஞ்சுருணம்பாய்ந்த
பன்னாட்டுப்பாவலருமுண்ணாட்டும்படிபுனைந்துபகர்தான்மன்னோ. (௧௦)

அன்னவனியாரொளிற்றிருவுமருத்தமிழும்பெரும்புகழ்மமைந்தநல்லோன்
பன்னுமறைத்தெளிவெனவிற்பனர்புகல்சித்தாந்தமெய்துநாற்பரவையுண்
டோன், கண்ணெனத்தமிழிசைக்குங்கவியினுக்கும்புவியினுக்குங் கண்ணு
ள்ளோன், சொன்னையழுப்பொருணயமுந்துலங்குபலநூலியற்றுந் தூய்மை
யாளன். (௧௧)

கடியிருக்குந்தளவமணிகவினிருக்கும்புயமுடையான்கலையார்காராக்
குடியிருக்குந்தளவணிகர்குலத்திருக்கும்புகழ்க்கொடையான்குறித்துநாளுந்
வடியிருக்குத்திருவிமகிழ்த்திருக்குமனமுதவிமலர்கொண்டந்தத்
துடியிருக்குங்கரத்தமலன்சுடரிருக்கும்பதம்பணியுந்தூய்மையாளன். (௧௨)

குணத்தானுந்தனதுருவின்வணத்தானுந்துறைகடொலங்குறையாதிட்டிம்
பணத்தானுந்திருவருளின்மணத்தானும்பல்கலையும்பயின்மாணக்கர்
கணத்தானுந்திருப்பணிசெய்யினத்தார்க்குப்பொருளுதவிக்களிக்கச்செய்யு
மெணத்தானுந்திரையுலவுவணத்தார்க்குங்கடலுலகிலிணைவேறில்லான். (1)

கண்டெனப்பாலெனப்பிரசங்கம்மழைபெய்துளமுருகிக்கனியக்காள
கண்டனையே தினம்பரவம்பலவாணநாவலர்கோன்கண்ணேயன்தோன் [ன்
றோண்டர் தமைச்சிவமெனவேதொழும்பியற்றிச்சிவபூசை துலங்கச் செய்வ
றோண்டரிடந்தண்டமிழ்தேர்சொக்கலிங்கனெனும்வாய்மைத் தூய்மையோ
னே. (கச)

இந்நூலாகிரியர்மாணக்கரு ளொருவரும் திருப்புத்தூரைச்
சார்ந்த தம்பிபட்டி சொர்னச்சாமிக்கவிராயர்

குமாரருமாகிய

வேலுச்சாமிக்கவிராயர்

இயற்றியது

பொன்னுலுமணியா லும்புலியா லுங்கலியா லும்போதத்தாலு
மின்னுலும்ர தமுதனல்வித்தாலுமித்தாலும்வேதத்தாலுஞ்
சொன்னுலுமனும்முந்தூற்றெடையாலுங்கொடையாலுந்தோற்றத்தாலு
மென்னுலுநிறைசெழியிறைமாண்பின்முறைவாய்மையியலுநாட்டில். (க)

விற்கழுதுதன்மடவார்மிளிருமரகதமாடமிசைவாழ்தோற்றங்
கற்றிகழுங்குடைமாலகலமாக்கள் பலரோவென்காட்சித்தாய்ப்பொய்ப்
பற்றிகழுமரனடியார் குழாம்பெருகுசர்க்காராப்பதியில்லாமு
மெற்றிகழுநிதிக்கோனெனப்பொலியும்வசியர்குலத்திலங்குந்துயோன். (க)

இராமனாதக்குரிசிலியற்று தவமேயுருவாயியைந்தநல்லோ
னிராமனாதன்புநிறைமனத்தன்பரினத்தன்பேயியற்றுவான்
விராமனாதம்புரிந்துமிளர்க்கைகுளிர் திங்கள் வேணியாண்டும்
விராமனாதன்பகர்த்தசிவாகமசன்மாரக்கவிதிவித்தாயுள்ளோன். (ங)

எவ்வுழியுமேகனேயெனநின்றமநேகனையிலங்குநீசன்
செவ்வருவமுனக்கடியுத்தினிலொளிரநினைதொறுமெய்சிலிர்ப்பக்கண்ணீ
ரவ்வகலவசலமிசையருவியெனப்பெருகியெழுவடையாவன்பிற்
றிவ்வியநீறக்கமணிபுனைந்தெழுத்தைந்துறுமரபிற்செய்க்குஞ்சிலன். (ச)

பலத்தானைத்தோலுரித்தவலத்தானையருளொழுகுபாதத்தானைச்
சுலத்தானைச்சூர்ப்பகையைத்தந்தானைவான்கரரிற்றக்கமுன்னாங்
குலத்தானைக்கூறுவார்க்குறதனைநீப்பானைக்கோலநீற்றி
னலத்தானைச்சனகர்முனோக்கருண்ணாநபோதகரநினித்தானை. (ஞ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஒருபோது மீழ்வாமனீருபோதுமப்போதுமோங்குநான்காய்
வருபோதும்தலியகொண்டைம்போதும்தற்கடந்துமாசில்லுசை
கருபோதலிட்காமத்தியற்றுவோன்சித்தார்தக்கலெழுந்நூலிற்
றருபோதவந்தரங்கப்பொருள்விளங்கவிரித்துரைக்குந்தகுதியானன். (சு)

ரியபொச்சாப்பொடுவஞ்சனேகோபமுதலாயநவைக்கெல்லாம்
பண்ணியகொள் கலனாயதமியேனுக்கொருவருதுல்பகராநென்றாத்
தண்ணியபேரருள் கூர்ந்துதகுதியுறநூல்கள் பலதள்ளாநீந்தோ
னெண்ணியதொல்புகழமைந்தசொந்நவிங்கதேசிகனென்றியம்பும்வள்ளல்.

மகயதோன்றறனையெந்நாளும்பெருஞ்செல்வலியல்பிற்றுகிங்
கொக்கடலுதித்தபுடவியெலாம்புகழாலங்காட்டில்வாழ்வோ
மமெய்யன்பறிவுகொடைவாய்மைபொறைநீதியோங்குசீர்த்தி
வித்தகமேம்பாபுதவமுதற்சிறந்தசித்தம்பரப்பேர்மேதக்கோன்றான். (அ)

தலமுதலமுவகையமேன்மையமைகுதவனசரிதமான
பலமுதவுவடமொழியைத்தென்மொழியிற்பகருநரப்பாயசெய்வ
நலமுதவுதமிழ்வளர்க்குநாட்டகத்தாராயினுநலங்கனெல்லாம்
புலமுதவப்பொலியுமெனப்புத்திகொளீஇக்கருத்துரைத்துப்புரிந்துவேண்ட.

இப்பிறவியினுக்குறுதியீதன்றோவெனத்துணிந்தாங்கின்பமீக்கூர்
தொப்புறவிலாவிருத்தயாப்பதனிற்பொருண்மாண்புமோசைமாண்பும்
வைப்புறுசொன்மாண்புமணிமாண்புமெழுவகைமதழும்வனப்பீரைந்துஞ்
செப்புறுமும்பானிரண்டுத்தியுநான்குபயனுடனேதிகழ்ச்செய்தான். (க)

முத்தமிழாகிரியனெனவுலகுபுகழகத்தியமாமுனிவனிந்நூ
லுய்த்துணர்ந்திட்டினையவன்றனுயர்கல்விவலிமையினையுன்னினோற்குஞ்
சித்தமுடன்மலையுற்றன்சேடனெனும்பெயர்திகழ்விசேடன்றானிவ்
வித்தகன்வாழ்தலையுதித்தேமேதினியைத்தலைக்கொண்டான் விழைந்துமா

ஆலங்காடு ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணுக்கருளொருவராகிய

தி. குப்புச்சாமி ஐயர் இயற்றியது.

மாமேவுமியற்றமிழாங்கடல்பருகுமஞ்செனுமோர்மாண்புவாய்ந்தோன்
றுமேவுமதியரவம்வினையாடும்வேணியரன்றுகளிலாத
தேமேவுநளினமலர்த்திருவடியேதுதித்தேத்துஞ்சீர்த்தியானன்
கமேவுமிந்திரனென்றுரைசெல்வன்கன்னனைவெல்லகொடைமையானன். (ஈ)

சிதப்புப்பாயிரம்.

நாவலூரிதைதொண்டத்தொகையடியார்குருபூசையந்துநாளு
மாவலாயுநற்றன்பனுவலவனநகர்க்கிறவனநிறுவான்மிக்கோன்
சேவலூர்கொடியானைத்தந்தான்நன்பதியனந்தந்தெரிசித்தேத்தித்
காவலார்காசிமணிகன்னிகைதோய்த்தருளிலிங்கங்கையிற்கொண்டு. (உ)

வந்துதனைதழினகரிலாலயங்கண்டுரியபரிவாரத்தோடு
செந்துவரவாய்மீனாட்சிசுந்தரேசுரர்பதிட்டைசெயுஞ்சீரானன்
முத்துமியனூல்கையென்மடமைகெடவுரைத்திட்டோன்மோதுநீரார்
சிந்துநிகர்க்ருணையினாட்சிதம்பரப்பேபொண்டிசையுத்திகழுஞ்செல்வன். (ங)

விண்டுமுதற்றேவர்களுமுனிவர்முதலியாவர்களும்கூடும்பிப்போற்றக்
கண்டுமொழியுமைபாகனிலிங்கவடிவாயமர்த்தகவின்பிக்கோங்கும்
வண்டுமலிகுதவனமுன்மியத்தைப்புலவரெலாமகிழ்ந்துகொள்ளத்
தண்டமிழித்பாடுகெனவப்பரிசேபாடினனத்தவன்யாரென்னில். (ச)

தருநீருங்கொடையுடையான்றனதனிகர்தனமுடையான்நவமிக்குள்ளான்
பொருவிரியதிருநீறுங்கண்மணியுமுடையவராய்ப்பொலியுநேசர்
திருவுருவேயானென்னத்துதித்திடுமெய்யன்புடையான்சிறந்தசீலன்
பெருமைதருங்காரைநகர்ச்சொக்கலிங்கத்திருநாமம்பெறுநாவல்லோன்.

ஆலங்காடு ராம. சிதம்பரச்செட்டியார் மாணாக்கருள்

ஒருவராகிய ஷெய்யர்

வைத்தியலிங்கச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தசெழுங்கொன்றைபுனன்மதிசூவிளமரவுபொதுளிவானின்
மின்பூத்ததிருவேணிச்சிவபெருமான்நளிகள்பலமிடைதலானுங்
கொன்பூத்தநூலபுருடனுக்குறுப்பாய்ப்பலநாடுங்குலவத்தானே
தென்பூத்தசிரமாங்காரணத்தானும்பலர்புகழுஞ்சென்னிநாட்டில். (க)

செல்லாரும்பொழில்வாவிக்காலாறுபலவளமுஞ்செழிப்புற்றேருங்கி
யல்லாருங்குமுன்மடவார்விழிக்கயல்கள் குழைதாவுமாலங்காட்டில்
வில்லாரும்பாணியிராகவனேதோன்றினனென்றுமேதக்கோர்கள்
சொல்லாருமிராமசாமிக்குரிசிறவத்தினில்வந்துதித்ததோன்றல். (உ)

அன்னையானவன்சேய்க்குப்பாலருத்தல்போலென்றியாமெநீங்கப்
பின்னுதமிழினையெனக்குமிகுநேயத்தோடுபொழிந்தோன்பரமன்சீர்த்தி
துன்னுசைவப்பிரசங்கங்கேட்போர்களுளங்களிப்பச்சொல்லுமாண்போன்
மன்னுசைவகுரவருண்மைநாயன்மார்குருபூசையுநுசெய்வோன். (ங)

நிறைவாய்மைமிகுசெல்வப்புகழ்வாய்ந்தோன்சிவபூசையேனேற்றோர் [ன்
குறைதீரப்பொருள்பொழியுங்கொண்டல்கிவாலயப்பதிட்டைபுரிந்தகோமா
பொறைநேயமருவுசிதம்பரவள்ளல்கிவஞானம்பொலிந்தசீவன்
பிறைகுடும்பிஞ்ஞகன்வாழ்குதவனமான்மியத்தின்பெருமைநோக்கி. (ச)

அத்தகையமான்மியத்தையாவருமோர்த்தருளின்பமடையவெண்ணிச்
சுத்தமுறுசெந்தமிழ்ப்பாவாலியற்றித்தருகவெனச்சூதகான
நித்தனடிமனத்திருத்திச்சொற்களையும்பொருட்சுவையுநிரம்பவானோர்
புத்தமுதமெனப்புலவோர்கிரந்துளக்கிமகிழ்வெய்தப்பூராணஞ்செய்தான். (இ)

அன்னவன்யாரெனிற்பாண்டிநாட்டொருசார்தனவனிகரப்பிலோர்க
டுன்னியகாரைக்குடியோன்புகழ்மலிந்தவன்ஹெண்ட்ரொன்மாணக்கன்
மன்னுபெருங்கல்வினிற்குறுமுனிமேல்வோன்பரமன்வனசமையும்
பொன்னடியேபூசனைசெய்சிவநேசன்சொக்கலிங்கப்புவரேறே. (ஈ)

இந்நூலாசிரியர்மாணக்கருளொருவராகிய

வே. நடேசபிள்ளை

இயற்றியது.

திருவளர்தெய்வக்கன்னிநாடதனிற்சீர்வளர்பலவளஞ்செறியுந்
தருவளர்பொழில்சூழ்காரையம்பதியிற்றனம்வளர்வைசியகுலத்தி
லருள்வளர்கல்விநிறைபொறைவாய்மையன்புமுற்றுகுனமெல்லாமையத்தோன்
பொருள்வளரிராமநாதன்முன்பன்ளுட்புரிதவமெனவவதரித்தோன். (க)

நாகர்க்கள்போற்றுமாலவாய்ச்சங்கநாயகமாயமாந்தவனோ
நாகமூடுருவவேல்விடுத்தவனோளினமீதுறையுநான்முகனோ
நாகநீள்பொதியவெற்பின்மாதவஞ்செய்நற்றமிழ்முனிவனோவாதி
நாகனோளுமூய்ந்திடப்புவிமேனண்ணிஞனெனத்தருநலத்தோன். (ஊ)

தீதிவ்வெண்ணீறுங்கண்டியுப்புனைவோன்றிருவெழுத்தைத்தூநாப்பயில்வோ
னோதுகென்றேனையுமுருளினன்னூல்களுணர்த்தியுட்குளெல்லாமொழிப்
போன், கோதிலாநியமகிவாரச்சனைமுதலாக்கூறுசன்மார்க்கநன்னிலையோ
னேதமில்பெரியோனின்னவன்சீர்த்தியென்றனற்புகலுத்தற்கெளிதோ. (ஐ)

அப்பெருந்தவனையாலங்காட்டமருமன்புருச்சிதம்பரநாம
வொப்பிலான்கொடையேதன்பெருந்தொழிலோனோதுமாவனத்தின்மான்
மியத்தை, யிப்புலியுய்யத்தமிழ்மொழிபெயர்த்திங்கீகெனச்சூதனாண்டிசை
த்த, செப்பரும்பொருளேச்செவ்வீதாராய்ந்துநெந்தமிழ்விருத்தயாப்பாக. (அ)

பாசமுமதைவெல்பாதமோர்நான்கும்பசுபதியிலக்கணவளவு
மாசிலாமதுரநாற்கவிநலனுமரும்பொருளைவரசநலனு
மீசனாருநந்திருவருணலனுமினியமெய்யன்பியனலனுந்
தேசுறப்புக்கன்ருனனையசொக்கவிங்கதேசிகளுவலரேறே.

(டு)

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கருளொருவரும் தாமரங்கோட்டையைச்
சேர்ந்த செங்கப்படுத்தான்காடு கிராமமுன்ஜீப்
கோபாலிள்ளையவர்கள் குழாரருமாகிய
திருச்சிற்றம்பலபிள்ளை
இயற்றியது.

சீர்மேவுதில்லைநடஞ்செயுமிறைவன்றிருவருளேதேசமுய்ய
நார்மேவியாழ்ப்பாணநல்லூரிந்நிருவுருவாய்நயப்பப்போந்த
தேர்மேவுதிருவருள்கூராமுகநாவலர்கோன்றிருத்தாட்கன்பன்
பார்மேவுபாண்டியனாட்டெழிற்காரைக்குடியென்னும்பதியில்வாழ்வோன்.()

முல்லையிளங்கோக்குலத்தின்மொழிராமநாதன்கான்முளையாய்வந்தோ [ன்
னெல்லையிலாப்பரம்பொருளையெப்போதுந்தன்மனத்தேயிருத்திவைப்போ
வல்லையிரமனைப்பிரிந்துகலைமகடன்னாநிலைத்துவதியப்பெற்றோன்
குல்லையணிமானிநத்திற்குலவுதிருமகள் குடியாக்கொள்ளப்பெற்றோன்.(உ)

திங்களணிசடையண்ணல்சிந்துவாழ்தலங்கடொறுஞ்சென்றுசென்றே
யங்கவனையருட்பூவாலடித்திறைஞ்சும்பெருமக்களமைதிபோலக்
கங்குலப்பக்கல்லாழியாமற்கைநக்கண்டன்றிருவடிக்கேகவிகள்சொல்வோ
னங்கமெலாந்திருநீற்றானகத்தியன்போலெக்கலையுருளவல்லான். (ங)

பந்தமுறுமிகவிருளைப்புறவிருளைப்பாற்றுறுபாற்கரனையென்னச்
சிந்தியருள்வழிகாட்டியருணுலையெனக்கருளுஞ்சிறப்பான்மிக்க
சுந்தரமாரருட்குரவன்றுயதயாந்திமதியஞ்சூழிமவேணிச்
சுந்தரநாயகன்றிருப்போர்கொலப்பெறுசீர்ச்சொக்கவிங்கத்தூயநாமன். (ச)

தேனொழுகுபொழிலாலங்காட்டினில்வாழ்சிவநியமச்செல்வநேயன்
வாடொழுகுமழைசுழப்பவளர்கொடைருன்சிதம்பரப்பேவணிகர்கோமான்
மீனொழுகுமலர்விரிகாவிரிநாட்டிலுசாத்தானமென்னுமேன்மைக்
காடொழுகுதவனக்காதையினையீதியெனக்கழறல்கேளா.

(ஞ)

இந்தணிசெஞ்சடைவரணையிருங்கயிலேமலையாணையிமையமாணச்
 சுந்தரவாமத்தாணைச்சயம்பெழுந்தீசுதவனநாதன்றன்னைச்
 சிந்தனைசெய்தநூலைத்தென்னூலாயுலருவப்பச்செய்துதந்தான்
 றந்தருணானுமகளுந்தமிழ்முனியுஞ்சிரமேற்கொடகையதம்மா.

(சு).

ஸ்ரீவினாகாநபுரஸ்தநல்லுராக்கியநகரநிவாச

திராவிடபாஷை, ஸ்ரீண

சுத்தாத் துவிதசித்தாந்தசைவவியவஸ்தாபக

ஸ்ரீமந்நாவலர்பெருமான்பாததூளி

சிரமேற்கொண்ட

யாழ்ப்பாணத்துவட்டுக்கோட்டை

ஆ. அம்பலாணநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவுசாத்தானமெனவுலகுசாத்தானமான்மியத்தைச்செம்மை
மருவுசாத்தானதமிழாற்றருகுவென்றூலங்காட்டின்வாழ்வி
னிருவுசாத்தானகவிமாலையான்சிதம்பரவேளரிசைப்பத்தந்தான்
கருவுசாத்தானயந்தாற்கன்பாளன்சொக்கலிங்கக்கவிஞரேறே.

பர்வதிநிப்பாடுரைப்பாடுவதேபாடுபுகழ்பயக்குமாமென்
ருகெழன்மன்றுடையாப்பாடுகொற்றங்குடியடிகளறிவித்தாராற்
பீடுபெறுசேக்கிழார்புராணமிசைத்தென்பரதுபேணியாமு
நாடுமிருப்பாவிசைத்தவவிருவர்கெழுதகைமையுமன்னயந்தாமன்னே

பெரியபுராணம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணம். ஈஉசு-ம் பாடல்.

திருவுசாத்தானத்துத்தேவர்பிரான்கழல்பணிந்து
 மருவியசெந்தமிழ்ப்பதிகமால்போற்றும்படிபாடி
 யிருவினையும்பற்றுப்பாரொண்ணிறந்ததொண்டருடன்
 பெருகுவிருப்பினராகிப்பிறபதியும்பணிந்தனைவார்.

திருவுசாத்தானம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவாய்மலர்க்தருளிய

தேவாரம்பண் கொல்லி.

நீரிடைத்துயின்றவன்றம்பிரீன்காம்புவான்
 பேருடைச்சுக்கிரீவன்னனுமன்றெழுக்
 காருடைநஞ்சுண்டுகாத்தருள்செய்தவெஞ்
 சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத்தானமே. (க)

கொல்லையேறுடையவன்கோவணவாடையன்
 பல்லையார்படுதலைப்பலிகொளும்பரமனார்
 முல்லையார்புறவணிமுதுபதிநறைகமழ்
 தில்லையானுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே. (உ)

தாமலார்போலவேதக்கனார்வேள்வியை
 யுமனார் தங்கனவாக்கினுறொருநெடிக்க
 காமனாருட்கெடக்காய்ந்தவெங்கண்ணுதல்
 சேமமாவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே. (ஈ)

மறிதருகரத்தினுன்மால்விடையேறியான்
 குறிதருகோலநற்குணத்தினாடிதொழ
 நெறிதருவேதியர்ரித்தலுரியமஞ்செய்
 செறிதருபொழிலணிதிருவுசாத்தானமே. (ஊ)

பண்டினாத்தயனுமாலும்பலபத்தர்க
 டொண்டினாத்தும்மலர் தூவித்தோத்திரஞ்சொலக்
 கொண்டினாக்கொடியொடுங்குருகினினல்லினந்
 தெண்டினாக்கழனிசூழ்திருவுசாத்தானமே. (ஐ)

மடவரல்பங்கினன் மலை தனை மதியாது
சடசடவெடுத்தவன் றுலபத்துநெரீதர
வடர்தரவூன்றியங்கேயவற்கருள்செய்தான்
றிடமெனவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே

(௬)

ஆணலார்பெண்ணலாரயெனாமாலுக்குங்
காடுணைவண்ணத்தான்கருதுவார்மனத்துளான்
பேணுவார்பிணியொடும்பிறப்பறுப்பானிடஞ்
சேணுலாமாளிகைத்திருவுசாத்தானமே.

(௭)

கானமார்வாழ்க்கையான்காரமண்டேர்சொல்
லானமாக்கொண்டுநுரைமினுய்யவெனில்
வானமார்மீதிலணிமாளிகைவளர்பொழிற்
றேனமாமதியந்தோய்திருவுசாத்தானமே.

(௧௦)

வனாதிரிந்திழியுநீர்வளவயற்புகலிமன்
றிரைதிரிந்தெறிகடற்றிந்ருவுசாத்தானரை
யுரைதொந்துணருஞ்சம்பந்தனெண்டமிழ்வல்லார்
நரைதிரையின்றியேனெனறிசேர்வரே.

(௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

திருசுகிற்றம்பலம்,

சூ த வ ன பு ர ண ம் .

காப்பு.

பூவரு மயன்மா லாதி புனிதரு முனிவராதி
யேவருஞ் சூழ்ந்து போற்ற வின்னரு ளெளிதி னல்கு
மாவரும் போழிற்பைஞ் சூத வனப்பெரு மகிமை கூற
முவரும் பரவு மாணை முகத்தனை யகத்துள் வைப்பாம். (க)

இதுவுமது. வேறு.

சீத மாவன மார்பினன் நெவ்வெலற்
கேத மாவன தீர்த்தரு ளீசன்வாழ்
சூத மாவனத் தோன்முகத் தோனம்பு
சாத மாவனத் தாணமந தேத்துவாம்.

முதலடியில் மா - இலக்குமி. வனம் - துளபம். மூன்றாமடியில் மா -
வண்டு. நான்காமடியில் வனம் - அழகு. நமநது - சுபநதமாகிய வடமொழிப்
பெயரடியாற் பிறந்த வினையெச்சம். இதனை உமாபதிசிவம் திருத்தொண்
டர் புராணசாரம் (சக) செய்யுளில் “வண்ணனை நமநதகோ” என்றருளிய
வாற்றினுமுணர்க. நமஸ்கரித்து என்னும்பொருட்டு. (உ)

நூற்பயன். வேறு.

பூத நாதன் சூதவன புராண மீதன் புறக்கேட்போ
ரோது மவரப் படனநடத் துநர்முன் னாமுத் தமரெவரு
மேத மொழிந்து போதமுணர்ந் திம்பர் வாழின் பெல்லாம்பெற்
ருதி யமலன் றிருவடிக்கீழ்மர்பே ரின்புற் றுடன்வாழ்வார். (ங)

வாழ்த்து.

வேத வேள்வி மழைவளங்கள் வீற்று வீற்றா ருயிர்க்கின்ப
மாதி யறங்க ணனிவளர்க வைநதக் கரங்கண் டுகைநீறென்
றேறுது சிவசா தனம்பொலிக வுயர்வை திகைச் வந்தழை
கீகி வேந்தர் மணச்செங்கோ ணிலீவி வாங்க ஸ்ரீகெல்லாம்

கடவுள் வாழ்த்து.

மந்திரோசர்.

பூமா தமரு மணிமாற்பன் புவனம் புரக்கும் புகழ்நிலைத்தற்
காமா தரவீற் றசாதன்கா லாங்கா லோர்கா லருள்வலிவேட்
டேமாண் புறப்போற் றியவளித்த வெந்தை மந்தி ரோசனடி
நாமாற் சுழிப்பட் டிலையாமே நடலைக் கடலைக் கடத்திடமே. (ரு)

திருவு சாத்தா னந்தனயந் திகழ்த்த வமர்வோ னெமதுபவம்
வெருவு சாத்தா னந்தனய விளிப்போன் முகுந்த நீபின்னாண்
மருவு சாத்தா னந்தனயன் வருமென் றருள்வோன் மெளவியினிந்
துருவு சாத்தா னந்தனய னொளிர்ஐபாற் கமலத் தாள்பணிவாம்.

திருவுசாத்தானமானது தன் நயத்தை விளக்கும்படி அமர்வோனென
வும், எமதுபவம் நந்த வெருவுசா னைய விளிப்போன் எனவும், சாத்தா நம்
தனயனாய் வருவான் எனவும், இந்து உருவத்தைச் சாத்து ஆனந்தன் ஐயன்
எனவும் பிரித்துப் பொருள் கெளக. (சு)

பெரியநாயகியம்மை. வேறு.

புரியுயகி லம்பர வருளெனிற் புரக்குந்
துரிய னாயகின் னந்தவீர்த் தெமக்கருள் சுரக்கும்
பிரிய னாயகி புனைபா னிடம்பிரி யாத
பெரிய நாயகி திருவடிப் பிரசமென் மலரே.

ஆய கின்னம் - எம்மைப்பந்தித்ததாகிய துக்கம். ஆய் அகி - நூல்களை
ஆராய்ந்த சர்ப்பம்; ஆதிசேடனென்க. அன்னாய் அகிலம்பரவு அருள்புரி
எனில், அப்பெரிய நாயகி திருவடிமலர் புரக்கும் எனமுடிக்குக. துரியனும்
பிரியனுமாகியபரன் என்க. புரத்தல் கொடுத்தலுமாம். (எ)

நடேசர்.

மடன குஞ்சித பாதவந் தனைக்கொண்மா வனத்தெம்
மடன குஞ்சித பாதவந் தனைமுறை வகுத்து
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதெற நலமாந்
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதின நயப்பாம்.

எம் மடன் நகும் சிதம் பா தவம் தனை முறை வகுத்து-எமது அறியா
மையைக் கெடுக்கின்ற ஞானத்தையும் பார்த்த தவத்தையும் அளவையும்

முறையையும் வகுத்துக்காட்டி, அவம் தனைதெற - அவகுணங்களையும் சீ-
போதத்தையும் தெறும் பொருட்டும், நுகுஞ்சி தபாது நட - சிறந்த முடி-
யின்கண்ணே நீங்காது (தன்னை) நடும்பொருட்டும், மடல் நகும் சிதம் பாத-
வந்தனைக் கொள் மாவனத்து - இதழ்விரிகின்ற (மலர்செறிந்த) விண்ணின்
அளவுயர்ந்த விருட்சங்களைக் கொண்டகுதவனத்தில் வீற்றிருந்தருள்கின்ற
(நடேசப்பெருமானுடைய) நடன குஞ்சித் பாத வந்தனை - நடனகுஞ்சித்
பாதத்திற் செய்யும் வழிபாட்டை, தினம் நயப்பாம் - தினந்தோறும் விரும்
புவாம். நகுதல்-இகழ்தல்; அதுகெடுத்தலைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. தனை-
சீவனை யென்னும் பொருட்டாய்ச் சீவபோதத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது.
காட்டித் தெறும்பொருட்டும், நடும்பொருட்டும் வந்தனை தினம் நயப்பாம்
எனமுடிக்குக. மலர் செறிந்த விருட்சமென்றியையும். (62)

சிவகாமியம்மை.

பனகந் தரக்கிரு பாற்றொழச் சிற்சபை பயிலுங்
கனகந் தரனடங் காண்சிவ காமி தாட்கமல
மனகந் தரவிருள் வெளியுற மலப்பகை மடிக்கு
மனகந் தரரித மன்புசெய் தின்புற வடிப்பாம்.

பன்னகம் என்பது இடைக்குறையாயிற்று. மூன்றாம் அடியிற் கந்தரம்
குகை. (க)

தெட்சனாமூர்த்தி.

சிரவ னம்புயங் கம்மதி யிதழியஞ் சிவனும்
பிரவ னம்புய லளவுகல் லானிழற் பிரியா
வுரவ னம்புயர் நால்வர்கு முறவமர் பரம
குரவ னம்புய நாண்மலர்ச் சேவடி குறிப்பாம்.

ஆம்பிரவனம் ஈறு உருபும் பயனும் தொக்கது. வனம்புயல் எதுகை
நோக்கி இயல்பாயிற்று. (க0)

விநாயகர்.

தவள வாரணம் புகறிரு நீற்றொளி தழைக்கும்
பவள வாரணன் மேனிய னைங்கரன் பரமன்
றிவள வாரண வுஞ்சடை வேதியன் சிறுவன்
கவள வாரண முகத்தனை யகத்தினிற் கலப்பாம்

சுதவனப் புரணம்

தவளநீரென்றியையும். நீற்றொளிதழைக்கும் பவளமேனி எனக்கூட்
கெ. ஆர் - அருமை. அணல் இடைக்குறை. மூன்றாமடியில் ஆர் - ஆத்தி.
வீரர் எனப்பிரித்துக் கங்கை எனக்கொள்ளினும் அமையும். (க்க)

சுப்பிரமணியர்.

செங்க டம்பணி புயநதழீஇக் தேவகுஞ் சரியோ
டங்க டம்பணி கொங்கையங் குறமின்வேட் டமர்கோ
னெங்க டம்பணி துணிமயி லூரிறை யெமக்கோர்
சங்க டம்பணி யாதசேய் தாடொழு தெழுவாம்.

எங்கள் தம் இறை என்றியையும். சங்கடம் உம்மை தொக்கு நின்
றது. (கஉ)

வீரபத்திரர்.

தீர பத்திர விசசுடர் வாளிநாற் செகன்மால்
சார பத்திரங் காதிருண் மலப்பகை தழுவா
வீர பத்திர நாண்மல ராதிக்கொண் டிறைஞ்சி
வீர பத்திர னடிமுடி கொண்டிராம் விழைவாம்.

தீரம் - தளரமை. ரவிபோலும் சுடரையுடைய பத்தியாகிய வாளிநால்
எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க. சார் அபத்து எனப்பிரிக்குக. (கஉ)

வைரவர்.

காரி யேற்றகங் கைக்கொணு கண்ணுத னிருவி
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு திவர்கழ னிரகங்
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு தன்கரத் தளித்த
காரி யேற்றகங் கைக்கொணுண் மலரடி கலப்பாம

(அரிபிரமேசுதிராதி தேவர்களைத் தூத்திக்கொண்டுவந்த) விஷத்தை
எதிர்த்துச் (சென்று) உள்ளங்கையிற் (கவர்ந்து) கொண்டுவந்து, கண்ணு
தலும், சிருவிகாரியும், இடபத்தின்மேல் மனம் சுசுக்க வெண்ணுது
இவருகின்ற கழலையுடைய நிரகங்காரியும், தாங்கிய கங்கையைக்கொண்ட
நாதனுமாகிய சூதவனேசர் கரத்து அளித்த காரியாகிய வைரவமூர்த்தியினு
டைய, மிக்க பாவத்தை வெறுக்கின்ற ஒள்ளிய நாண்மலரடியை (நம்முள்ள
த்திற்) கலப்பாம். ஏறு - அகம் - ஏற்றகமென எதுகை நோக்கிப்பிறவினை
சேபாஸ்து என்றது. விஷத்தைக்கொண்டுவந்து நாதன் கரத்தளித்த காரி எனக்
கூட்டுக. (கச)

திருந்திதேவர்.

துள்ளி மால்வரை வேணிமூச சுடர்விழித் தூயோன்
வெள்ளி மால்வரை காத்தருள் விமலன்மெய்த் தவத்தோ
ருள்ளி மால்வரைத் துணர்சிவ ஞானபோ தந்தூல்
வள்ளி மால்வரை நந்திதான் மலர்முடி வனைவாம்.

மால்வரைநது - ஆசையால் எழுதி.

(கடு)

இலக்குமி. வேறு.

அமலை யாதிதெய்ன் செல்வ மருளுமை
யமலை தன்வலக் கண்ணம ரன்னைபாற்
கமலை மேற்றயில் கண்ண னிறத்திசெங்
கமலை பாதங் கருத்து ளிருத்துவாம்.

பாஸ் கம் அலை - வெள்ளிய பாற்கடல்.

(கசு)

சரசுவதி.

முற்று மாவியம் மூகத் துவமொரீஇச
செற்று மாவிய லின்பரு ணுறொரீஇ
யுற்று மாவிய னாதனெண் பாதமே
பற்று மாவியக் கன்னையைப் பாவோம்.

ஆவிமுற்றும் எனவும், மாஇயல் செற்று எனவு மாற்றுக. மாஇயல் -
ஆணவமல சத்தி. மா - கருமை; அது ஆணவமலத்தை யுணர்த்திற்று.
உமா.வியன் நாதன் எனப்பிரிக்குக. (க௭)

தமிழாசிரியர்.

சூலைய மாதவ னேருறு கென்றுகை
தூலைய மாதவ வைத்தான் றன்னுரு
நிலைய மாதவண் டந்த நிறைதமிழ்
மலைய மாதவன் சேவடி வாழ்த்துவாம்.

குல்லையையுடைய அழகிய மாதவனே நீ குறுகு என்று தன்கையை
அவர்தலையில் அம்மா மிகவும் வைத்தழுத்தி அரனுரு நிலைக்கும்படி அவண்
அழகு தந்த மலைய மாதவ னென்க. மாதவனே நீசூலக, குறுகுக என்னியங்
கோளீ ருக்கினும், முன்னிலைமை சூலையும்படி என ஏசசமாக்கினும் அமை

சூத்ரவன்புராணம்.

யும் அரன் றன்னுரு-சிவலிங்கரூபம். மாதூ-விருப்பமூமாம். அப்படிக்கொள்
 ஞங்காற் சிவலிங்கரூபம் *நிலைக்கும்படி தன்விருப்பத்தை அவண் செய்து
 முடித்த மலைய மாதவ் னென்க, (கஅ)

ஆளுடைய பிள்ளையார். வேறு.

காழி நாதனைக் கொளணியர் திலகனைக் கடையேற்
 குழி னாதனைத் தொழுமுனந் துடைத்துவெம் பவஞ்சப்
 பாழி னாதனை யாளுடைப் பிள்ளையைப் பாடின .
 'வாழி னாதனைப் பன்முறை வணங்குவன் மன்றோ,

இனா - இடைக்குறை. பவஞ்சப்பாழினின்றும் ஆதனாகிய என்னை எடுத்த
 தாடகலையடையபிள்ளை, வாழ்வையுடைய இனிய நாவை. (கக)

ஆளுடைய அரசுகள்.

வெய்ய னாவினை வசத்துழ லென்னுள மேவுஞ்
 செய்ய னாவிலூர் பரனருள் பெறுநெறிச் செலுத்து
 மெய்ய னாவிக ளயவருண் மேனிகொள் விமலன்
 றுய்ய னாவின்வேந் தாளுடை யரசடி தொழுவாம். (உ௦)

ஆளுடைய நம்பிகள்.

கேவ லம்பதி தானெனக் கிளத்துபொன் னிதழித்
 தூவ லம்பதிர் முடிப்பர னிழலுருத் தூயோன்
 மாவ லம்பதி நலநதிகழ் பைம்பொழில் வயங்கு
 நாவ லம்பதி யாளுடை நம்பிதா ணயப்பாம்.

தனிப்பொருளாகிய பரமபதி தானே யென்பதைப், பிரணவாகாரமாய
 மைநத தனது ரூபத்தால் யாவருக்கு மினிது விளக்குகின்ற, இத்தீழியாலே
 யை யணிநத சுத்தமாகிய வன்மையையுடைய கங்கையதிருகின்ற முடிப்
 பரன் என்க, அணிநதமுடி யென்றியையும். (உ௧)

ஆளுடைய அடிகள்.

பாச கத்தியற் ருவிச ளருணெறி பற்றித்
 தேச கத்தியங் குறீஇச்சிவ மயமுறச் செய்யு
 மாச கத்தியக் கந்தெறு வரதமா ணிக்க
 பாச கத்திய லாளுடை யடிகடாண் மலரே.

பாச கணது எனவும், தேச அகத்து எனவும், மாச க தியக்கம் எனவும்
 பிரிககு. (உ௨.)

சண்டேசுரநாயுடர்.

ஒத கம்பர கதிநெறி யுற்றிடா துய்வான்
சீத கம்பர கதிர்வயற் சேய்ஞலூ ரடிகண்
மேத கம்பர கதிர்நிலை யானருள் வினாவாற்
பாத கம்பர கதிசெய்சண் டசர்தாள் பணிவாம்.

பரகதி - அஞ்சியமார்க்கம். பரகதிர் - பாரமான நெற்கதிர். மேதகு
அம்பரம் - ஞானாகாசம். கதிர்நிலை - வினைத்தொகை. (௨௩)

அறுபத்துமூவர். வேறு.

சேயன் மாண்கம லேசன் நிலையடி
வாயன் மாசற வந்தரு ண்வலூர்த்
தூயன் மாதிருத் தொண்டத் தொகையுளார்
நாயன் மார்பத நாம்பணிந் தேத்துவாம்.

திலை அடி வாயன் - “திலைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்” என்கி
ன்ற அடியை முதலாகக்கொண்டு பாடியருளிய வாயின்ன. (௨௪)

நம்பியாண்டார் நம்பி.

விலங்கொ ணவருண் மேவுபே ரின்பமா
பலங்கொ ணவெமைப் பார்த்தரு டீர்த்தன்வாழ்
நலங்கொ ணரையூர் நம்பியாண் டார்நம்பி
யிலங்கொ ணண்மலர்ப் பாத மிறைஞ்சுவாம்.

மேற்புன்பமாகிய பலனைக்கொண்டவந்து எம்மைப்பார்த்து அருளுகி
ன்ற தீர்த்தன் என்க. (௨௫)

சேக்கிழார்.

உலகெ லாமென வோங்கொரு பொன்மொழி
யிலகெ லாமென வீற்றிடை காட்டிமால்
விலகெ லாதூல் விரித்தருள் சேக்கிழார்
திலகெ லாமலர்ச் சேவடி போற்றுவாம்.

மால் விலகு எல் ஆம் தூல் - மயக்கம் நீங்குகின்ற ஞானப்பிரகாச
மண்டாகின்ற தூல் என்க. திலகம் என்பது கடைக்குறையாய்த் திலகு
என நின்றது. எல் ஆம் மலர் - சூரியனால் மலர்கின்ற நீர்மலர். (௨௬)

மெய்கண் டாவிவாசாரியார்

மெய்கண் டாவருண் மேனி வாவருள்
செய்கண் டாவென வெண்ணெய்நல் வார்த்திகழ்
மெய்கண் டானடி மேவி யிறைஞ்சினின்
றுய்கண் டாயுப தேசமி துள்ளமே.

மெய்கண்டா என்பது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. அருள் செய்
கண் டா - கிருபாநோக்கம் தந்தருளுக. (உ.ஏ)

அருணந்திசிவாசாரியார்.

இகல வாகமர் வீழ்த்துமென் னெஞ்சுகே
ளகல வாகமன் வாதை யருணநதி
சகல வாகம பண்டிதர் தாட்டுதி
புகல வாகம வாழ்விற்புகுத்துமே.

இகல் அவா எனவும், ஆகம் மன் வாதை அகல எனவும், புகல வா என
வும் பிரிக்குக. (உ.அ)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார்.

வரவு மாமண வாளன் மலர்க்கழல்
விரவு மாமணம் வேட்டுமெய்ம் மாதவர்
பரவு மாமறை ஞானசம் பந்தர்தாட்
புரவு மாமலர் ஞாடொறும் போற்றுவாம்.

வர உமா மணவாளன் எனப்பிரிக்குக. (உ.க)

உமாபதிசிவாசாரியார்.

கணக வம்பல நாதன் கவிபெறீஇ
யனக வம்பல னுக்கு முமாபதி
யெனக வம்பலுழிக்கு மிணையடி
மனக வம்பலர் தூய்நிதம் வாழ்த்துவாம்.

என் அகம் வம்பு அல் அழிக்கும் எனப்பிரிக்குக. மன் - மிகவும். நக-
விளங்கும்படி. (உ.ஈ)

அரத்தத்திவாசாரியார்.

சிரத வேத வான்சிவ னேபதி
பிரத வேத நமலிற் பகர்மெனச்
சிரத வேதங் குரையா தத்தர்தம்
விரத வேதனை மாறத்தி போற்றுவாம்.

சிரம் ஏதம் தவு அரன் சிவனே பதி - மேலாகிய ஏதம் நீங்கிய அரனாகிய சிவனே பரமபதி; (இது நிச்சயமே! இதனை இதற்குரிய வேதசிவாகமீதிசிவசாத்திரங்களால் நிர்ணயம் செய்வதொன்றோ? எந்தச் சமயிகளும் தும் ஆசங்கையின்றி யங்கீகரிக்கத்தக்க பொதுநூலாய் நடனவேறுபாடுகள் மாத்திரமே விளக்கவந்ததாயுள்ள) பரதவேதம்-பரதசாஸ்திரமும், நமவில் பகர்ம் என-நமஸ்காரமுத்திராபிநயத்தால் விளங்கக் கூறுமென்று சரதமாகிய ஏதுவை அங்கே யுரைத்தருளிய அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகளுடைய வேதனையை மாற்றுகின்ற வரதபாதங்களைப் போற்றுவாம் (நக)

பரதநூலிற் கூறிய விதிப்படி நடிக்கின்ற நடனியானவள் கணேசாதி தேவ சமூகங்களின்வரவை அவரவர்களுடைய ஆயுதாதிகளைக் குறிப்பிக்கின்ற அதிசாதாரிய அநேக அபிநயங்களாற் காட்டி, அதே போலப் பரமசிவனுடைய வரவையும் அவர்க்குரிய திரிசூலாதிகளைக் குறிப்பிக்கத்தக்க அபிநயங்களாற் காட்டுவதொழிந்து, நமசேஷியன் சிவனே என்று சுருதுகூறிய உறுதிவாசகம், இனிதுவிளங்க, நமஸ்கார முத்திரையாற் காட்டுதலால், அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகள் சிவனேபதியென்பதைப் பரதவேதம் நமஸ்கார முத்திரையாற் பகருமென்று சரத ஏது உரைத்தருளினாரென்க. (நக)

பட்டினத்தடிகள்

சாம்பு கார்மலம் வீட்டிமெய் சார்ந்துய
வோம்பு கார்தோ ளுடுக்கும் வளந்திகழ்
பூம்பு காரின்வெண் காடர்தம் பொற்கழ
ரோம்பு காமலர் தூய்ப்பணிந் தேத்துவாம்.

ரம்மலம் - ஆணவமலம்; சாம்புகார்மலம் வினைத்தொகை. தேம் புகாமலர் - எனப்பிரிகூக. (நஉ)

குருவணக்கம்.

மூங்கையைப்பே சுவித்தலினு முதுசெயலீ தெனச்சடமா மூட னேற்குந் தூங்குளாலு ணர்த்தியவன் ரெண்டகுரு மணிஞாண் துறவுக் காணியாங்குலமெய் யப்பகுரு வருமணிநா வலநாம மகில மெங்குந்.

தேங்கியொளிர் பரமகுரு சிகாமணிக் கிருவடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம் ()

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் நக:

பாயிரம்.

உலகெலாழு மறைப்பொருளொன் றென்ற வுணர்ந்து நேதிகளைந்
திலகு வாய்மை யுபசார மிவையென் றுள்ள படிதெளிந்து
மலையில் பொருளொன் றேயிலையுண் மறைகாய் போலுள் வயங்குபதி
நிலவு முடியு மாபதியே ரிசுமென் றோர்த லருமையினால். (க)

அன்ன மறையுட் பொருண்முடிவை யகில முணர்ந்தாங் குய்யும்வகை
சொன்ன முறைமூ வாறென்ப தோற்று புராணஞ் சாற்றவற்றின்
வன்னி புராண மொன்றிவ மொன்சொல் புராண மொன்றயன்சீர்
பன்னு புராண மிரண்டரிசீர் பகரும் புராண மொருநான்கே. (உ)

ஈச னெமையா னுமைநேச னெல்லா மாகி யல்லனுமாய்த்
தேச விரியத் துவிதநிலை தேற்றும் பரம சிவன்மகிமை
பேசு புராண மைந்திரண்டப் பெரிய புராணத் தொன்றென்ப
பூசு பெளடி யோத்தரமா புராண மதிற்கேத் திரகண்டம். (ங)

இனிது விளங்கு மிதில்விளங்கு மெந்தை பெருமான் சூதவன
புனிதன் பெரிய நாயகிவாழ் புரத்தன் வரத்தன் பெருஞ்சீர்த்தி
வினமுற் றொழித்தின் பருளிந்த வியன்கா தையைவேற் கரத்தமலன்
நனியன் புளங்கூர் நந்தீச னயந்து கேட்ப நவின்ருனால். (ச)

ஈச னுமைக்கோ துறமடிமீ திருந்து கேட்ட விளங்குமுவித்
தேச னுனாகேட் வெந்தருநந் திருநந் தீசன் றனைவினவு
நேசன் சனற்கு மாமுனிக் குரைப்ப வனைய நிறைதவத்தோன்
பேசி னானால் வியாதனுக்கப் பெரியோ னுனாத்தா னெனக்கென்னு. (ஈ)

சூத முனிசொல் வடமொழியைச் சுவைத்தண் டாழிழ்மா நிலமாந்த
ரோதி யுணர்ந்து திருவருள்பெற் றுய்வான் றமிழின் மொழிபெயர்த்திங்
கீதி யெனமெய் யன்புருவா யிலங்கும் பெரிய னியல்பானே.
தீது நெறிக டானிருக்குந் திசையும் புகுதப் பெருச்சீலன். (சு)

சிவனே பதியென் றுள்ளபடி தேர்ந்து தெளிந்த சிந்தையின
னவன ரருட்புத் திரமார்க்க மாயசிவபூ சனைநாளுந்
தவறா தகத்தும் புறத்திலுஞ்செய் சகசன் மார்க்க ரியமநிலைக்
கிவனே யொருவ னென்றுலக மிசைப்பச் சிறந்த விசைப்புனிதன். (ஊ)

அறங்க ளெவற்றும் பரசுவப்பே றருள்பே ரறமில் லறமெனுதாற்
றிறங்கொள் சீலன் வித்துமிடல் வேண்டு மெனுமாண் டிருக்குறே
பிறங்க நாளுந் தன்மனையெம் பிரான்மெய் யடியார் தம்மனையா
மறங்க வளர்ப்போ னமுதளிக்கும் வகையிங் கெவர்க்கும் வகுப்பரிதே. (ஐ)

சூத வனத்தின் கீழ்பாலோர் குரோச தூரத் தாலங்காட்
 டோதும் பூவை சியர்குலத்தா னுலப்பில் ஈர்த்தி செறிராம
 நாதன் குமர னுயர்கங்கா நதிசூழ் காசி போய்க்கொணர்ந்து
 சோதி லிங்க மீனாட்சி சுந்த ரோச னெனும்பெயரால். (க)

மன்னு மணிப்பொற் கோயில்புரீஇ வரநற் றினத்தி லவ்விலிங்கந்
 தன்னே யுமையோ டலரிமுதற் சண்டி சாந்தம் பதிட்டைபுரிக்
 தென்ன பொருளு நிறைதரமுன் றங்கத் தியல்பு ஈனையென்று
 முன்னு சிவாக மந்நெறியி னுஞ்ந்றி வருமா முதலாக. (ஹ)

விளைதண் கழனி முதற்பொருள்கண் மிகுத்து நிலைப் பவகுத்தமைத்
 பளகொன் றிலாநல் லறத்தாற்றற் பல்கும்பொருள்க ண்டோறு[தேரீன்
 மளவொன் றிலாத சிவதரும மரதி யறங்கட் களித்துவப்போன்
 களவொன் றிலாவித் யாவிருத்தி கண்ண வளர்க்குங் கடமையினான். (இ)

அன்பே யுருவன் குறிகுணமொன் றறியா தடியார்ப் பணிசீல
 னின்பே தருபா லாம்பகன்பே ரியையப் பெறுசீர்க் கோபால
 னென்போ னிவனை யருந்தவஞ்செய் தீன்ற மகவின் வாஞ்சைமிகத்
 தன்பாற் கல்வி நலன்முழுதூந் தாவில் குணமுந் தரப்பெற்றேன். (கஉ)

இன்ன பெருஞ்சீர்ச் சிதம்பரவே ளிசைத்தா னிவன்சொற் படியிந்தப்
 பன்னு சூத வனக்க-தை பகர்தற் கறிவோர் சிறி துமிலே
 னுன்னி யிதனைச் செயலொழிந்தா லுவன்சொன் மறுத்த துளதாரு
 முன்னி முடித்து மெனரினைந்தான் முடியாச் செயன்மேற்கொளலாகும்.

என்னான் புரிநே னிரண்டிடைநின் றெண்ணித் துணிந்தே னெமையாளு
 முன்னே னடியா ரெண்ணமெலா முடிக்கும் பரம னன்புகிறி
 தின்னான் ரெடங்கு செயற்கருளா விடினு மிசைத்த விப்பெரியோன்
 றன்னு னடப்ப தாலருளாற் றானே யுமைகோன் முடிக்குமென. (கச)

துணிந்தாங் கனைய வடமொழியைத் தூய பெரிய நாயகியைத்
 தணிந்தார் முடிமந் திரநாதன் சலசத் துணைச்சே வடிமலரை
 யுணர்ந்தார் பெரியாற் தமையெளியேற் குணர்த்தா சிரியர் தாட்டுணையைப்
 பணிந்தா ரருளி னடங்கிரிதம் பரவித் தமிழிற் பகர்கின்றேன். (கரு)

பகரும் புராண சருக்கமொரு பதினான் கொடுவாழ்த் தெழினாடு
 நகர்பா யிரமே யவையடக்க நண்ண முதல்வைத் திவைவிரிபாத்
 தொகையா யிரத்தைஞ் ஞாற்றிருபான் சொற்றே னளித்தே னவரசத்து
 ணைகைகூ ரிரதச் சுவையுண்டு நாவ லோர்க ண்ணியுலப்ப. (கௌ)

பாயிரம்.

அவையடக்கம்.

சத்தம் யாவுஞ்சிற் சத்தி யுருவமே
யத்தம் யாவுஞ் சிவனுரு வாமென்ப
வித்த கைச்சொற் பொருள்க ளிடைவழு
வுய்த்து ணர்பவர்க் கியாமென் னுணர்ப்பதே. (கௌ)

யாவர் கூற்றுநின் னேவலி னல்லதை
மேவு ருவென் றியம்பினர் மேலையோ
நாவ தாலறி யாச்சிறியேன் புகல்
பாவெ னாவழுப் பார்ப்பர்கொல் பண்பினோர். (கௌ)

வழுநி றைத்திறை வைத்த களஞ்சியக்
குழுந் கர்த்தவென் கூற்றெனக் கொள்ளினும்
பழுது பார்த்தல் பழிப்பென்க பாவலோர்க்
கொழிவி லொன்றின்மற் றென்றுற லின்றரோ. (கௌ)

பாயிரம் அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௫௨.

————(௦)————

தற்சிறப்புப்பாயிரம். வேறு.

தேவை நகர்வாழ் வன்றொண்ட தேசி கேசன் மாணுக்கன்
ருவில் வளங்கூர் காரைநகர்த் தனமா வணிகர் குலதிலகன்
சேவில் வருவா ரடிக்கன்பன் நிகழ்சொக் கலிங்க தேசிகனிப்
பூவின் மிகுசீர்ச் சூதவன புராணம் புகன்றன் புலிவாழ.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பொது.

பொன்னாலு மணியாலும் பூவாலும் காவேரி பொலிநீர் நாடு
பன்னாலு மறையாலும் பானாலும் வானோதும் பயில்சீர் நாடு
வந்நாலு முகத்தாலு மயனாலு மியலாத வருள்கூர் நாடு
வென்னாலுஞ் சொலத்தகுமோ வெண்ணாரிய திருச்சோழ ரெழிற்பேர்நாடு
உலகமொருங் குதவியகீ ரோததியி லுவணகே துள்ளத் தோவா
துலைவிதவத் துணர்வினிடையுதித்தருளி யுண்ணையர் சுருகி யோதப்
பலர்புகழ்பொற் புதியமர்ந்தும் பாராசன் பால்வலியப் பகர்ந்து பற்றி
யிலகுதியா கேசனுநீ இயிருப்பதிந்நாட் டின்னையே லிசைப்ப தென்னே
திருநெறிய தமிழ்மூவர் தேவாரச் சிறப்புயர்கேத் திரங்கு எரிந்நா
எருநிலமெங் கணுமிருநூற் றெழுபதின்மே லொருநான்கா மிவற்று ளே
பரவுறுபற் பலநாட்டும் பயில்பதுயெண் பதினான்கே பண்புநீடுஞ் [னைப்
சுரர்பரவு மெருநூற்றுத் தொண்ணூறு திருத்தலமிச் சோழ நாடு. (ங்)

வைதிகசை வம்பொலிய வந்தருண்மூ வருந்தருதே வார மந்நா
ளெய்துமிரா யிரமுடிக்கொ எலிக்கமிவற் றிறையருளா லிறந்த நீக்கி[காய
யுய்தருமூன்றெழியெண்ணூ றுளவவற்றைஞ் ஞாற்றைம்பத் தொருநான்
தெய்விகமாண் டிருப்பதிகத் திரடனக்கே திகழ்தருமிச் சென்னி நாடு. (ங்)

முந்நாடு தம்மினுஞ்சீர் முன்னுடிமிந்நாடு மொழிதென் வேதச்
சொன்னீடு முயர்தலத்தாற் சொன்னீடு வயனலத்தாற் றெருகைநீ டுன்ப
மன்னீடு பலவளத்தான் மல்குபொருட் குலவளத்தால் வளர்சீர்க் கென்று
மெந்நாடு மெவ்வுலகு மிணையாகா வென்பதுல கெல்லாஞ் சொல்லும். (ங்)

வேறு.

அரசிய னீதிக்க காணி யாதிமா மனுவி னீதி
யுருவமான் றுயர்க்குத் தன்னோ ரும்பன்மீ துரு *ருய்த் தாரூர்
வானருட் கருவூ லஞ்சீர் மனுநீதி கண்ட சோழப்
புரவல னருட்செங் கோலிற் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (சு)

உலகெலாம் பரவு சான்றோ ருடைத்தெனு நாட்டி ருந்து
மலைமலை நிலன்வி னையோர் தழைத்தன பாய நாமச்
சிலைவான் றிலமை செய்யச் சேக்கிழார் குரிசி லாற்றும்
வலனுய ரமைச்ச நீதி மாண்பதிச் சோழ நாடு. (எ)

* உய்த்தவென்னும் பெயரெச்சத் தகராந்தொக்கது.

சூதவனபுராணம்.

அருண்மொழித் தேவ ராய வருளினீர்த் தனைய வாய்மைக
குருபரன் வாக்கின் நீக்கை கொள்கெனக் கொடுப்பித் தெம்மான்
றிருவரு ணிறைத்த சோழர் சிகாமணி யனபா யப்பேர்ப்
புரவலர் பெருமான் செங்கோல் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (அ)

மணிகளி லமல னங்கண் மணியணி யங்க ராகக்
குணிகளிற் றிருவெண் ணீறு கூறுமந் திரங்க டம்முட்
கணிதிரு வைந்தெ முத்தே கவினுநீஇ வயங்கு மாபோற்
றுணிபுயர் 'மேன்மைத் தான்ரோர் துதிமிசுந் சோழ நாடு. (க)

மன்னுமே தக்க சோழ வளநாடு சோறு டைத்தென்
றன்னையா ரவ்வையாரோ தருண்மொழிப் பொருண்மை நோக்கி
வொன்னநன் னாட்டு மேலா யிகபர மோக்க வாழ்க்கைத்
தொன்னிதி தானே யீத றுலக்குமிச் சோழ நாடு. (க௦)

நாதக்க மடந்தை யென்றே நாவலர் பரவி யேத்து
மூதக்க வாய்மை ஞான முதல்வியா மவ்வ மாதா
மேதக்க வளநா டென்ன விசேடண முன்பின் கோத்திட்
டோதக்க வின்னொண் மேன்மையுற்றதிச் சோழ நாடு. (க௧)

ஆருநீர் நாடென் றோதி லனையது தனையே யன்றி
யோருதல் பிறிதொன் றின்பா லுறுதிடு குறியே யாகும்
பேருநீஇப் பலமாண் செல்வப் பெருவளப் பெருக்க மென்றுஞ்
சேருபு திகழும் வாய்மை தேற்றுமிச் சோழ நாடு. (க௨)

அங்கண்மா ஞாலத் தாவிக்க கருளிய கோயில் கொண்டா
னெங்கணு மென்ப தேனை யிடங்கட்கு முகம் னாக
வொங்குதன் பாலவ் வாய்மை யொளிர்நர விடம்வே றின்றிச்
சங்கர னமர்பொற் கோயி றழைப்பதிச் சோழ நாடு. (க௩)

செங்கும லத்தின் மேவுந் திருமகள் பொதுமை நீக்கி
மங்கல வகைக ளெல்லா மலிதர வழங்கு மாண்பாற்
பொங்குறு சிறப்பி னென்றும் பொலிதலாற் பொன்னி நாடென்
றெங்கணுந் திகழ்பேர் கொண்ட திசைமிகு சோழ நாடு. (க௪)

அரியயன் முகுந்த னாதி யமர்நா டவனி யேனை
நிருபர்நாடுருத்தி ராதி நேசர்நா டெல்லா மென்று
மருவுதங் குறைக ணீங்க வரம்பெறச் சிரமேம் கொள்ளும்
பெருமையாற் சென்னி நாடென் பேருடைத் திநீர் நாடு. (க௫)

நாடெலாம் விளைவி னீட்ட நகரெலாம் பொருளின் கூட்டங்
காடெலா மலர்ப்பூஞ் சோலை களனெலாம் பிறங்கு நெற்போர்
மாடெலாந் தரும சாலை மறுகெலா மணிக்கு வால்கள்
பாடெலா நாமெப் போற்றிப் பணிதிருச் சோழ நாடு. (கசு)

கற்பகப் பொங்க ரெங்குங் கற்பக வல்லி யெங்குங்
கற்பகல் லூரி யெங்குங் கற்பக மாத ரெங்கு
மற்பக மாந்த ரெங்கு மற்பக லறங்க ளெங்கும்
பொற்பக மாட மெங்கும் பொற்பகன் மணிக ளெங்கும். (கசு)

காத்திர நீழ லெங்குங் காத்திர வளங்க ளெங்குங்
காத்திர சுகங்க ளெங்குங் காத்திர வாமை யெங்குங்
கோத்திர குலங்க ளெங்குங் கோத்திர நலங்க ளெங்குங்
கோத்திர மேன்மை யெங்குங் கோத்திரள் பொழிபா லெங்கும். (கசு)

பார்ப்பவர் கண்கட் கென்றும் பசுமையே தோன்றும் யாண்டும்
பார்ப்பயில் பயிர்முன் னாவ பலனெடே பல்கும் யாண்டும்
பார்ப்பணி யாதி தாமும் பல்லுண னுகர்வ யாண்டும்
பார்ப்பனச் சாதி யாதி பகர்நெறி தவறா யாண்டும். (கசு)

திரவிட வேதம் போற்று திருத்தகு மூர்த்தி யீட்டந்
திரவிட வேதம் போற்று திருத்தங்க டிருத்த 'லங்கள்
பரவிட ிரிடங்க டோறும் பல்குவ சோணட் டென்று
பரவிடல் யாரு நேரே பார்க்கலா மின்று மென்றும். (உ௦)

பரவுறு சரியை யாதி பக்குவர்க் கருண்மெய் ஞான
குரவர்தம் மினங்கள் வாய்மைச் சங்கம குலங்க ளாதி
ஊமிகுங் கூட்டங் கூட்ட மாத்தொரு வகையிங் கன்றிப்
பரவிமெந் நாட்டு மின்றாற் பார்க்கலா மின்று மென்றும். (உ௧)

இன்னநாட் டியற்சீர் யாரே யிசைக்குநர் தொகுத்தி யாவு
மென்னநாட் டினுமே னாட்டி னிலகுபே ரின்ப நல்கிப்
பொன்னிநாட் டிடங்க டோறும் பொய்யுற முனிவர் வாக்கின்
மன்னுகார் வளமுன் னோர்த வகையொரு சிறிது ரைப்பாம். (உ௨)

மழைவளம்.

உருவநா லருவ நாலென் றோதிய லுபய நாப்ப
ணிருமையும் பொதுமை யாகி யிலங்கெழிற் சதாசி வன்றன்
பெருகொளிப் பளிங்கின் றோற்றம் பிறங்கிவிண் னோக் கீசானத்
தெருண்முகப் பிரதி விம்ப மென்னவான் சேணிற் சென்ற. (உ௩)

நமதன்ப னுச மித்த நாலையவ் வாணை நீத்துக்
கமையம்பு கொண்டு பின்னுங் களிப்பது காண்டு மென்னு
வுமையன்ப னீற்றுக் கோலத் துற்றொழித் திடநேர் சென்றங்
கிமையம்பு தஞ்சே ணின்று மெறிதிரைக் கடல்புக் கன்றே. (உச)

கருங்கட றரங்கக் கையாற் காமரு தரளமாதி
யிருங்கழ லிறைஞ்சித் தூவி யிரத்தலி னரற்றல் கேளா
வொருங்குண திரங்கி யெம்மா னெழிந்தென வெழுந்து வானில்
வருங்கணம் வேண்டுங் காறு மாந்திமே லெழுந்த மாதோ. (உரு)

வாரிதி குழியப் புக்கு வாரிவாய் மடுத்த வானந்
தேரிய லிறைய கோரத் திருமுக காந்தி யேந்திக்
காரிய லுருவாய் வாமக் கதிர்முகச் செம்மை வாய்ந்தாங்
கேரியல் சம்பை யீட்ட மெங்கணும் பரப்பிற் றன்றே. (உஈ)

மதிந்தி யிதழி வேணி வானவன் கரத்தெஞ் ஞான்றும்
பொதுமையி னிருமையாய புற்கல வர்க்க மெல்லா
மதிந்தரு தமரு கத்தி னழைத்தரு ளொலியே யென்னக்
கதிர்விசம் பெழுசீ மூதங் கனையொலி பெருக்கிற் றன்றே. (உஎ)

கறைமிடற் றிறைவன் மத்த கயத்தூரி யெடுத்துப் போர்க்கு
முறையென நிமிருஞ் சைய முதுவரை யெங்கு மூடி
நிறையொளி நீல்வி தான நித்திலத் தொடைரி னாத்தாங்
குறைமலி தாரை யாண்டு மொய்யெனப் பெய்யா நின்ற. (உஅ)

இறையமர்ந் தினிது வாழ்வெற் பிருஞ்சிற கரிந்தோ மிந்த
மிறையொழிந் துய்து மென்னு விண்ணிறை மணிக்குடத்தி
னறைகடற் கூவத் தாணை யாங்கயி றமைத்தெ டுத்துக்
குறைதப வாட்ட லேய்ப்பக் கொண்டனீர் விண்ட மாதோ. (உக)

போற்றிய சதாசி வன்றற் புருடவா சியம்போற் பொன்னின்
ரேற்றமிக் கிலங்கு சாபந் துலக்குவான் பெய்நீ ரன்னேன்
பாற்றிகழ் சத்தி யோசா தம்முக நிற்ப் ரப்பின்
வீற்றுவிற் றருவி சைய வெற்பிட மெங்குங் காட்டும். (உ௦)

விண்ணுயர் சைய நாம வெற்பிருஞ் சிரந்தோ டுத்துத்
தண்ணிய சாரல் காறுஞ் சதமக னிதம தாகக்
கண்ணுந் தளவு மல்லி கைத்தொடை சாத்தி யேத்தும்
பண்ணிசை யென்னைச் சூழ்ந்த பரவுநீ ரருவி யோதை. (உ௧)

நீனையுறு வலியில் சீவர் தமையுமாற் சார மென்ன
 வினிதெதெத் தழுக்க கற்றி யின்பரு ளீர்சான் போலக்
 னைசுயி னுவரொ ழித்துக் கான்றநீ ருலக மெல்லா
 நனியுணு மமுத மாகி நானிலத் தொழுகிற் றன்றே. (௩௨)

நிலையிலா வுடலங் கையி னேர்ந்தவக் கணமே மிக்கோர்
 நிலையிலா வுடலங் கையி னெறியினுய்த் துய்து மென்னு
 நிலையிலார் தளித்தல் போல நீள்பயோ தரநீர் * பெற்றற்
 நிலையிலாங் கெஞ்சா நீத்த நீத்தமா வளித்த மன்றே. (௩௩)

கணந்தொறு மாறி மாறிக் கருதுமுள் ளத்தின் † மாலை
 ‡ யுணர்ந்திரு நிதிசெல் வப்பே ருற்றதை யுதவுவோரை
 மணந்தரு சீர்த்தி போர்த்தன் மானநீர் முழுதும் வானந்
 தணந்து வளித்துமேனி தவளம்போர்த் தாங்கு நின்ற. (௩௪)

பொருள்படைத் தருளா ரெய்தும் புன்மையு மளித்தார் தூய்மை
 மருவலங் காட்டி யாங்கு வாரியுண் டேருங் காறு
 மிருளுநீஇச் சைய மால்வெற் பெய்திநீர் பெய்த மாறி
 தெருள்பெறு தூய்மைத் தாகித் திகழ்ந்துவான் சென்ற வன்றே. (௩௫)

உடல்பெறுங் கணத்த றத்தி னுதவ னூ னெறியென் றியாமிவ்
 விடைபெயி னீயாச் செல்வர்க் கீந்ததா யறனு மின்றய்க்
 கடல்புரு மூலக மெல்லாங் களிக் கநீ ரளிக்கும் வெற்பென்
 றடையநன் கொடைசெய் கொண்மூ வமலமா யகல்லான் சென்ற. ()

உருவுடைச் சீவர் யார்க்கு முதவிய வருக்கொண் னீ டெய்தும்
 பாரமன்யா மவீனி லன்றோர் பயன்பெற வருவு கொண்டு
 வருவதே முறையென் றெம்மான் மலியருள் பிரவ கித்தாங்
 கொருவருச் சைய வெற்பி னொழுகுமா லருவி நீத்தம். (௩௭)

ஈசன்மாட டினித மார்தே யிணையினீள் மலைய வெற்பின்
 வாசனா் கமண்ட லத்தின் மந்திர நீர தாகித்
 தேசமார் கணேச னீண்டே செல்கெனத் திருவு ளங்கொண்
 டாகில்பு முதல்வ ளர்ப்பா னளித்ததித் தெளித்த நீத்தம். (௩௮)

* பெற்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகாந்தொக்கது.

† மாலை - தன்மையுமாம்.

‡ உணர்தல் இரண்டிடத்தும் பொருடந்துநின்றது.

§ எய்தும்வனமுற்று.

இந்நதி சைய வெற்பி னிடையமர்ந் தருவி, யர்க
மன்னியே குறுமா லீது மந்திர தோய * மாறத்
பன்னுமைந் தொழிலுந் தானே பண்ணுமென் றியம்ப லென்னுமீ
பொன்னிகா, விரிமுன் னுமம் புகல்பவிப் பொருவி னீர்க்கு. (௩௯)

நதியெலாந் துதிசெய் கங்கா நதியுமிக் கதிசெய் பொன்னி
நதியினோர் கூற்றுக் கொப்பா நவில்வதும் பழுதா மென்னே
நதியிவை யிரண்டும் பூவி னடக்குங்கா ரணத்தை நோக்கி
நதிவரன் றுலையன் னோர்மெய்ந் நாவெடுத் தியம்பு முண்மை. (௪௦)

பிறந்திந் துழலுந் தேவர் பேணுமூ ரமர்ந்த கந்தை
விற்றதுபா ரரசு வேண்ட மென்சடை துதிக்குட் டெஞ்சிப்
பிறந்தொரு முனிவன் மிச்சி லாகிப்பின் காதிற் றோர்ந்தே
யிறந்தவர் சாம்ப ரென்பி னெய்திய திசைத்த கங்கை. (௪௧)

பொன்னிமா நதியிப் பாரிற் போந்தருள் புனித மேன்மை
முன்னொரு வாழி சைத்தா முரணெழித் தோர்ந்திப் பொன்னி
தன்னிலை யுணர்க வானீர் தானுமோர் சிறிதொவ் வாவிந்
நன்னதி மேன்மை யோரா நாயினே னவில்வ தெங்கின். (௪௨)

வானிடைத் தாரை யாகி மலையிடை யருவி யாகி
மானிலத் திடையே யாறு வாவியாழ் கூவ லோடை
கானிலைத் தடமுன் னுமங் கடற்புன லொன்றே கொண்ட
தானிடைப் பரமன் சீவர்க் கருடரப் பெறும்பேர் போல. (௪௩)

கருமுகி லாய மத்த கயமிவர்ந் தப்பு மாரி
பெருகவில் வாங்கி மின்வான் பிறக்குகா றொனும்பொன் மோலி
யரசுநக் கண்ட வேணி லாங்குறும் படங்கித் தேய்ந்து
சுரலிலத் தோர்காற் சென்னி தூக்கிநீர் நோக்கி மாயும். (௪௪)

பெரியவர் முனியி னும்பின் பேறினி தடைத நிண்ணந்
தெரியுந் பொன்னி யீர்த்துச் செல்பிணை பிரிந்த தன்னே
ளரிணநேர் புகுந்தோர் பாங்கின் படைந்ததால் வாத லுரெம்
புரவல் ரொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றருளிற் றோர்ந்தாம். ()

கணிமலர் காசா கொன்றை கவின்பலா சலர்பூ முல்லை
யணியணி பரவப் போர்த்தாங் கைவருந் தாளு யைந்து
பணிகளுந் தானே செய்யும் பாண்மைநேர் காட்டி யேரு
மணிகொழித் திலகும் பொன்னி மந்திரக் கரக நீத்தம். (௪௫)

* ஆனால் என்பது ஈண்டுதேற்றப் பொருடந்தது.

ஆக்கமு மறையு முண்டா மரனரு ளொன்றிற் ருழ்ந்தோர்
மீக்கொரு நிலையர்க் கென்றன் மெய்ம்மையே தருப்பை யாதி
தாக்குநீர்ப் பொன்னி முன்னந் தாழ்ந்ததி விருத்தி யாய
மேக்குற நிமிர்த ருக்கள் விளிந்தன வேர்க்கீண் டம்ம. (சஎ)

கடிகமழ் மாதர் மேனி காட்டெழின் மலர்ச்சு ராவி
நெடிவின்மஞ் சரிகள் புன்னை யொண்டுண ருடன்கொண் டேகும்
படியினீள பொன்னி காட்டும் பசும்பொன்முத் தாதி பூண்டு
நெடியதண் புனற்ச ரிக்கு நீரா மகளிர் தோற்றம். (சஅ)

வேறு.

மூவரு முறையே யொருதொழி லிரண்டு முத்தொழிற் குரியாய்த் தூரிய
தேவினி லொடுங்கல்காட்டிடுங்குறிஞ்சித் திணையிலவ்வொருநிலப்பொருளே
காவகத் திரண்டு பணையின்மூப் பொருளே கவருபு காட்டியீர்த் தேகி
யோவற வ்வைமுற் றுததியிற் புகுமா றுய்த்துறும் பைத்தநீர்ப் பொன்னி.

வேறு. குறிஞ்சி.

ஐந்திணையின் முதற்றிணையீ தசலமாண் டிணைபேரின் பமைதி தேற்ற
னந்தயிணை விழைச்சினிறை நலத்திணையென்றவரின்முன்னாதனெற்றிச்
செந்தழலாய்ச் சத்தமல சித்திடையா னந்தமயத் திரட்சி யாய
சுந்தரவே ளாமர்ந்தருளே சுரந்தளிக்கப் பெறுங்குறிஞ்சித் தூயவைப்பு. (இ௦)

வேறு.

பூந்துணர் பொதுளும் வேங்கைப் புடைசுலா மெறுழி யீட்டஞ்
சார்ந்திற் றுளர்கு ழாமச் சாமிதா ளிறைஞ்சல் காட்டு
மேந்திண ரொழுக்கு செந்தே னின்னரு ளொழுக்க மேய்க்கு
மாந்துமா முசுக்க ளாடன் மற்றவர் வெறியாட் டேய்க்கும். (இக)

செயலையந் தருமே லோர்பைஞ் சிகியுற வண்டி சைப்ப
வயல்வரை வெடிப்ப வீழ்முத் தாங்குச்சென் றுதைக்குந் தோற்ற
மியலிதண் மேலா லோல மெனக்குரல் கவர்புள் ளோடக்
கயலவழிக் குறமான் முன்னுட் கவணெறிந் தமர்ந்த காட்டும். (இஉ)

அருகமர் பராணா வேங்கை யடியுரு வொடுக்கிச் சீயங்
கரியுறல் கண்டு வல்லே கரந்துறை பான்மை செவ்வே
ளிரலைமா மகண்முன் போந்தாங் கிரந்திற் றுளர்கோ னம்பி
வரறெரீஇக் கணியொன் றுகி மறைந் தொளிர் வாய்மை தேற்றும்.

காமுறு பிணையொன் றோர்பாற் கதுவிய லொருபால் வேழ
நாமுற மருப்பு நீட்ட நாப்பீணின் றலர சோக
மோமுதல் வேழ முன்ன ருன்றல்கண் டெயினர் நங்கை
யேமுற வலித ணைப்ப விந்நடுச் சேயை யேயும். (௫௪)

புதுமலர் கணியிற் றோன்றப் புளிந்தர்கூர்ங் குயத்தி னேனல்
கதுமென நிலத்திற் சாய்வ கடம்பணி தடம்பு யத்தோ
னெதிர்பொரத் தொடர்கி ராதர் யாவருஞ் சேவ ரோன்ற
விதிர்வி திர்த் தாவிசோர்ந்து மேதினி வீழ்ந்த தேய்ப்ப. (௫௫)

அரிசுர லருவி யாவு மாங்கெயிற் றியரி னோர்பு
குருமலர் வேங்கை நீழற் குவாலுற வீழ்வ வள்ளி
யருளிநா ருயிர்பெற் றன் னோ ரறுமுகன் றிருவ டித்தா
மரைநிழ லுறமுன் வீழ்ந்து வணங்கிய வாய்மை காட்டும். (௫௬)

கறிக்கொடி யினர்த்துச் சூழ கருத்தரு விளர்த்த செம்மல்
வெறித்தசெங் காந்தண் மீது வீழ்த்தினின் றொளிருந் தோற்ற
மறித்தகண் ணெறித்த வோதி வள்ளியோ டள்ளி பெய்மான்
பொறித்தழ லிடையி லாசம் போகட்டி மணந்த தேய்க்கும். (௫௭)

தோற்றட மருப்பு கொங்கைத் துணைக்குடைந் துருவி ளர்த்துந்
தோற்றவை யனைத்து மாங்குத் துணித்தித ணமைத்து மீது
தோற்றமன் கொடிச்சி மார்கைத் தொடிச்சிமார் வீற்றிருப்பர்
தோற்றவர் வென்று ளாரைச் சுமப்பது மரபே யென்ன. (௫௮)

மருங்குலைக் கொம்ப ரொன்பர் வளர்பசங் கொடியே யென்பர்
பெருங்கவி வாண ராகு பேரவை யேனை மாதர்க்
கிருங்கழ லெயினர் மாதர்க் கியற்பெய ரேகொ லென்னத்
தருங்குளிர் தழைதொ டித்துத் தாமரைக் குடித்து வாரால். (௫௯)

துயர்தரு கணைவேட் கீந்து சோகஞ்செய் நினக்க சோகப்
பெயர்கொலென் றெயின மாதர் பெரிதுளங் கறுத்து தைப்ப
மயர்வுறச்சிவந்து மேன்மேல் வாளிதூய் வருத்துந் தெம்மேற்
செயலைசெய் செயலை யோதுஞ் செயலெவன் செயலை யேபேர். (௬௦)

அழலெரி மடுப்பித் தாங்க ணகருமுன் னகழ்ந்தெ றிந்து
பழகுமை வனமுன் வித்திப் பயனனி பல்க வாழ்வார்
தொழின்முய லெயினர் யாவுஞ் சுடுநெருப் பிருந்த காடு
தழையுமென் றோதுந் தன்மைத் தனிமொழி யளிர்த, மாமோ. (௬௧)

ஏனலான் கிழங்கொ டிய வின்னற வாதி யாவ
கானவ ருத்தி யொன்றே கருத்தின ருத்தி வள்ளி
கோணையுண் டெப்பர் யாவுங் கோதறச் சிவமாக் கண்ட
ஞானியர் வந்த வெல்லாஞ் சிவார்ப்பண நயக்கு மாபோல். (கூஉ)

வேளெனு முதனி லேப்பேர் வேடொன் றிறுதி யாதி
கோளுநீஇ யமைய வாய்ந்து குலமுதற் குமா வேடன்
கேளிரா யுரிய சம்பந் திகளெனக் கிளத்தப் பெற்ற
மீளியர் மேன்மை யம்ம விளம்புதற் கெளிய தேயோ. (கூங)

கண்ணப் பனெப்ப தோரன் பின்றெனக் கணாந்த மெய்யன்
புண்ணெக்க மணிவாக் கெந்தை யுணாக்கிலக் காய தூய
திண்ணப்பொன் னொம வாழ்வின் றிருவவ தார மேன்மை
நண்ணப்பேற் றுளார்கு றிருஞ்சி நாயினே னிசைக்கற் பாற்றோ. (கூச)

வேறு. பாலை.

புராரி யேமுதற் சுரரெலாம் பூருவ மகிட-
சுராரி யாற்கொளுஞ் சினத்தழன் முழுமையுஞ் சூழ்ந்த
பராரி யோருரு வாயவம் பணத்தியென் னுணாக்கும்
வராரி யூர்தியங் கமர்ந்தருள் வயத்ததுபாலை. (கூரு)

கணமுந் தாங்கருஞ் சினத்தழ லுருவினன் காக்கு
மிணையில் பாலையு நண்பகற் பரன்முரம் பிடத்தைப்
புணர்பொ ரோர்பொழு துடற்றுவெங் கதிரினற் புலனாய்த்
தணவு மாலைய தல்லதை யுலகெவன் ருங்கும். (கூசு)

இன்ன பாலை யினிறையழல் கமர்வழி யேகி
யன்ன டாதல முழுதுமார்ந் தகிபதி யனந்தன்
சென்னி மீதுநின் றெறிவதை மணியென்பர் தெரியா
ரென்ன நாமினி யிசைப்பதவ் வெரிதழல் விரிவை. (கூஎ)

உடலி னேய்முழு தொழித்துய ராற்றன்முற் றுதவுங்
கடமை பாலையங் கிழத்திக்கென் றோதனோர் காட்டுந்
தொடர்ச மூலமு நோயெலாந் தொலைத்துடற் பலன்செய்
துடன வாழுதிர் வேப்பினந் தளிப்புறஞ் செறிந்து. (கூஅ)

வாகை யாங்கணுந் தருந்திரு விந்தைமா மகளே
யாகை யாலகி லமுமடைந் தருள்பெறு கெனத்தஞ்
சாகை யாற்றிகந் தங்கண்மூ லத்திற்பா தலம்வின்
போகை யானைசந் தழைப்பது போல்வது வாகை. (கூக)

பிரிந்து செல்லுநர் தனிமைதீர்ந் தின்பமுட் பெருகப்
பரிந்து மல்குபூம் பாவையர் பஃரெகை காட்டும்
புரிந்த நாயகி சேடியர் சூழாமெனப் புருடர்
தெரிந்து மாதரார் தம்மின மெனத்திகழ் குரவம். (௭௦)

சுரர்நி லத்தமு தரிதுபல் காவலுட் றுறுமிச்
சுரநி லஞ்சுதைத் திரளைபல் கோடிமேற் றெருத்தச்
சுரநு முண்கெளி தென்பபோற் றுத்திரி துருமஞ்
சுரர்ம ருத்தினுஞ் சுவைப்பலப் பலம்பல சொரிவ. (௭௧)

பொன்னி னுட்டினைந் தருமலர் பொன்னெனு மொன்றே
யன்ன தென்பெறு மலர்மல ராடக மரும்பு
பன்னு மாண்கிளிச் சிறைப்பொனாஞ் சுகந்தமும் பரப்பிங்
கன்னி காரங்கொப் பணியின முலையெழில் காட்டும். (௭௨)

மதும வொண்கனி தாத்திரி யீந்துமுன் வலிய
வதிர நல்கவும் பரலுண வருந்துவ கபோத
மதமு டற்குறு மெவ்வுண வழங்கினு மறுத்து
சிதமென் றுங்கட காதியுண் மாதவர் சிவண. (௭௩)

வேறு, முல்லை.

முன்னம் பதினா றுயிரமேன் முல்லை யலைத்துந் துவரையினி
லென்னும் புவனப் பழிசுமப்ப தெற்றுக் கினித்தாச் சோழமுதற்
பன்னுந் தேத்து முல்லையெலாம் பல்கப் புரந்தப் பழிதுரந்தந்
குன்னும் பயன்மிக் குறுதுமென வுவண கேதோம் புறுமுல்லை. (௭௪)

கீர வீரை பிரிவாற்றாக் கிளர்பே ரன்பி னுடையாண்ச்
சார வுத்தாங் காளிரைக டாமே பொழிபால் குடத்தியர்நை
யார நிறைபல் குடத்தியரா யடுத்து மடுத்தெங் கணும்பரம்பி
யேர வளர்க்கு முல்லைமுத லிறையுட் குறிப்போர்ந் தொழுநுநர்போல்.

கடியோர் கிறிதில் பொற்பூக்கள் கஞல்கற் பகமுந் தலைவணங்கும்
படியோங் கார விதசகித பஞ்சாக் கரங்காட் டிதழியெனும்
வடிவோங் கியகற் பகங்கன்பல மல்குந் துத்தோ ததிரிதற்கந்
நெடியோ னாழி நிகர்கொலென நிறைபால் வெள்ளம் பாரந்தொழுகும்.()

ஆயர் மதிக்கு மண்டர்பல ரந்ந லாரிந் திரைபல்லோர்
பாய விதழி செருந்திபல்கற் பகமான் றேனு மத்தொலிகண்
மேய பூவைக் குலமரிகள் வெண்ணெய்க் குடம்பால் வெள்ளமடுத்
தேயும் புறவைப் பாற்கடலொன் றென்னு மிதுவோ விதன்பெருமை.

யி கடவாப் பிறந்தொட்ட விரைப்பூங் குளத்து நீருண்ணுச்
முடன யாசகமாச செறிபுல் லுண்டு குறுமுயலுஞ்
விரத நெறியுறுமேற் சாற்றும் புறவந் தனிபுர்க்கு
ஞால மகிண னருளினல நவிற்ற லெவனா மினிப்பிறநாம். (௭௮)

வழிபா றருமான் கன்றினமு மான்கன் நினமு முடன்விளையாட்
டொழியா துகைப்ப மகாரினுமிக் குறமார் பணைத்து மடியிருத்திக்
கழியா வுவுகைக் கடறிளைப்பர் கனிவாய்ச் சியரவ வாய்ச்சியர்க
ளிழியா நீத்தோர் களும்வாஞ்சித் திடுப வெனிந்பி னீசைப்பாழேன்.

எவனா மின்சொ னிகராவ தென்றுட் கறுத்தாய்ச் சியரான் பா
றுவரா ரழலிற் காய்ச்சியுமேற் றேயா மத்திட் டதுதிரளு
நவநீ தங்கண் டிச்சார நலத்தா லன்றோ நினைப்பு கழ்த
லிவனோர் குதுமப் பெருமையுமென் றெறியிட் டிருக்கி யின்புறுவார்.

அபரு மிடரார் புரிந்தாலு மாகூழ் வலத்தார்க் கபிவிருத்தித்
தொடர்பே யாமென் றிடலோர்ந்தாந தொறுவி மார்காய்ச்சான்கீர [யா
முடனே ததியாய்நனிசுவையுற்றுடைமத்தினில்வெண் ணெய்ச்சுவை
யிடர வருக்க நெய்ச்சுவையா யின்றி யமையாச் சிறப்பமைந்த.

அர்க்க னுதலிக் கிதுகைம்மா றுகென் றண்ட ரவண்விளைக்கு
முர்க்க மாட மாடகமுன் முதிர்பச சைகணி லம்பொன்முதல்
வர்க்க மிரவி யிளைப்பாற வதிபல் லிரவி யெனக்குவிப்பா
சொர்க்க மிணையோ பொன்னென்றே சோம்பே நிகட்கேயிடமா மால்.

உலகம் புரப்போன் றனைப்பொதுநீத் தொருதன் றனக்கே சிறப்பாக
நிலவ வகித்துக் கொண்டொளிருநிலனென்றோவைத்திணை த்துறையுட்
குலிவு மிருத்த லகப்பொருணூல் கூறிற் நிதனுக் கென்றுபெரும்
புலவீ ரிசைக்கும் பெருஞ்சிறப்பிற் பொலிவ தனைய பூம்புறவம். (௮௩)

மலரும் புறவத் தண்டர்கடம் மரபி லுதிப்ப வானாய்
ரலகின் றரிய தவம்புரிந்தோ ரனைய புறவின் றவமெளிதோ,
குலவும் பெருஞ்சீ ரானாயர் குழலி னேசை கேட்டருளி
நிலவொண் சடையோன் விடையிவர்த்து நேரே வரும்பேற் றினதம்ம.

வேறு. மருதம்.

பொன்னுலகைந் தருச்சுதன்மை புரியமர ராமகளிர் போற்றுஞ் சீர்த்தி
வன்னமுலைச் சகிசிந்தாமணிமுதற்பன்னிதிபோக வகையிலவாழ்க்கை
தன்னினுமிக் கார்வமுறத் தடமலர்க்கண் குளிர்காட்சி தாவா தென்று
மன்னுவளத் தெனச்சுரர்கோ வதிதேவாய் வழாநிலத்துமருதமாதோ.

ஊடுதல்கா மக்கின்ப மெனுஞ்சுருதி யிலக்கணழி துண்மையேயென்
நீடுபெற நிதரிசன விலக்கியித்தாற் றேற்றுதலி னிதுவே யூட
னீடுதிணை யாய்வளஞ்செய் நிலையினுல கபிவிருத்தி நபமாய் நின்னு"
கூடுதிணையிம்மருதக்குளிர் திணையே விதன்பெருமை கூறற்பாற்றோ.

பொன்னிநதி யெனும்பெருஞ்சீர்ப் பூங்கொடியொன் றரிசொனதி முதலா
ப்போதும், பன்னதிய பெருங்கிளைகள் பற்பலகாற் சிறுகிளைகள் பரம்ப
நீட்டித், தன்னிகர்பல் வயறழைத்துத் தருபைங்கூழ் நிளைபூத்துத் தானி
யாதி, மன்னியபற் பலவகைய வளம்பழுத்தே யெஞ்ஞான்று மல்காநிற்கும்.

இன்னமுதம் பருக்கிவளர்த் தெடுத்தினிது பாராட்டி யினிய லூட்டித்
தென்னருணற் ருயெனவே சென்னிறைகாவிரிமுலைத்தாய் செவிலிகைத்
தாய், மன்னியபாராட்டுதாயூட்டுதா யைவருந்தாய் வழிச்சென்மபோற்
றன்னிடையை யாறுகடாந்தனித்தனியேகிளைத்தொழுக்கத்தாவாதோங்கும்.

வேறு.

உலகெலா மளித்திடற் குரிய பேரரு
ணிலவுமா வெள்ளமே நிகர்செல் காவிரி
வலனிமிர் தருபிர வாகந் தாயினை
யிலகநேர் கண்டசே யெனக்கண் டார்ப்பரால். (அக)

கண்டிடு முழுவாக் கவேன் மாமக
ளொண்டொடி நிறைய முணச்செல் சேயென
மண்டொலிக் கிணையெழு மருவிச் சூழ்ந்துசென்
றெண்டரு கால்களி னினிதி யக்குவார். (கூ0)

அருள்புக நெகிழுமெ யன்ப ருள்ளெனத்
தருபுணன் மடுத்தலு மள்ளர் தண்வயல்
வருகமர் விரணந்தீர் மருத்தொ முக்கலு
மொருவியாங் கொழிந்துசா லுறக்கு ழைந்தன. (கூக)

பாவனை யுறைப்பவுட் பயிலு மைந்தெழுத்
தாவபன் முறையெழு தன்பர் போன்மெனத்
காவுபல் பகடல துகத்தின் காற்பிணைத்
தோவறு களமராங் குழுவர் பன்முறை. (கூஉ)

ஐந்தெழுத் திடையறு தமையுந் தாமனத்
துந்தொளி யெழுதலி னுழுத சால்வழி
வந்தெழு மணிகளும் வரம்பின் மாழையு
மித்துறழ் வளைகளு மிமைக்கு மெங்கணும். (கூங)

கமலோழித் திதம்புரி காலு மேலலத்
தமரகி தத்தினு மபேத நெஞ்சேனக்
கமையென வோர்தரக் காட்டு மாண்பினெப்
புமைசெயன் முறையெனப் பரம்பு கைப்பரால். (௧௬)

இளகியைந் தெழுத்தமைந் திலங்கு நெஞ்சினிற்
பளகிலன் பசைவற நிறுவும் பாண்டையின்
வளநிறை பற்பல சாலி வாலிய
முனையெழ விதைத்தனர் மூசு மள்ளர்கள். (௧௭)

அன்பினில் வேறலா தவிரு மொண்சிவ
மின்புற வெழுதலி னெழுந்த வெண்முனை
பின்புறத் திரன்முனோர் பிறக்க மேவலின்
மன்பித மொன்றிரண் டாக மொய்த்தன. (௧௮)

பருவமுற் றன்பெடுத்த மல பாதம்வைத்
தருமையின் வளர்த்தலி னினைய நாற்றினே
வருபுணற் கழனியின் மள்ளர் மாதர்கள்
பெருகிய வாழ்த்தொலி பிறங்க ஆன்றுவார். (௧௯)

அருட்புன லிடைவள ரன்பின் றோற்றம்போற்
மெருட்புன லிடைவளர் திகழ்பைங் கூழினை
யிருட்பழ வாதனை பேய்ப்பச சூழ்ந்தன
பொருட்படா திரிதரப் புணரும் பல்களை. (௨௦)

அருண்முறை நவிலுமைந் தெழுத்தென் வாளினு
லிருண்மல் வாதனை யிரித்தல் போன்மென
புருண்மது நுகர்தரு மள்ளர் மாதரத்
தெருண்மலர் வயற்களை சிதைத்த லாற்றுவார். (௨௧)

ஈசனா ருள்வசத் தியைநதிட் டேபழ
வாசனா மலந்தெயு வாரின் மாந்திய
நேசனா நியமது வசத்தி னின்றெழு
தேசநாண் மலர்க்களை சிதைப்பர் யாங்கணும். (௨௨)

பளகொருங் கொழிதலும் பரவு மொண்சிவ
விளையனு பவமுனே விரவி நின்றல்பேல்
வளர்புகுந் சாலிகண் மள்ள ரோம்புறக்
கிளரும்வெண் கருவகங் கிடைத்தெழுந்தன. (௨௩)

கருமுதிர்ந் தெழுந்தநெற் சுதிர்கள் வெண்மைமுனி
மருவியொண் பசுமையின் செம்மை வாய்த்தெழு
தருமொளிர் சத்துவந் தமசு ராசதத்
தரனரி யயன்முறை யவிருந் தோற்றம்போல்.

(க௦௨)

தனிதுக ரனுபவந் தாவில் யாவர்க்கு
மினிதுற விரிந்தரு ளியல்பி னுட்கரு
நனியெழீஇ நெற்கதிர் நலகக முற்றிய
பிண ரரிந் தரிககுவால் பிறங்கு போர்செயவார்.

(க௦௩)

அரிதனக் கரிவெனு மசலஞ் சாயத்திட்டுர்
கருமுகிற் படைஞர்புக குழக்குங் காட்சிபோல்
விசுவநெற் போகனபாா வீழ்த்த மள்ளர்குழ்
நினாசெறிந் துழக்குவ மேதி நீன்குலம்.

(க௦௪)

அழுக்கினை யழுக்கினு லகற்றல் போன்மல
வழுக்கினை மாயையா லகற்றல் காட்டுவ
வொழுக்கிய மேதிக ளுழக்கி யோயநதபின்
குழுக்கொளும் பலாலமுற் கோது நீக்குதல்.

(க௦௫)

தொழில்பல கருவிக ளோடு தோயநதினைத்
தொழியினப் பாறியா ருயிர்க ளுற்றெனக
கழிபலா லம்முதற் கடித கற்றிய
வழியொளிர் ிகற்குவால் வயங்கும் யாங்கணும்.

(க௦௬)

நாடிலா ருடனுறி னிரியுந் தம்பெரும்
பீடெனச சிற்றினம் பிரிந்து நல்லினங்
கூடுநர் போற்பதர் நீத்துக கோதொரீஇ
நீடுநெற் குவால்கள்பன் னிலையிற் சார்வன.

(க௦௭)

ஆறினென் றரசர்நன் னீதி யான்மழை
யாறினென் றறனிறைந் தனைத்து மோம்புமில்
வாறினென் றியநன்றி யயர்ந்தி டாமன்மு
னறினென் றரசருக் களப்ப ராங்குளார்.

(க௦௮)

ஐம்பெரும் பாகநெல் லனைத்துங் கொண்டுசென்
றைம்பெரும் பாகமா யுவைமுற் றுய்ப்பராற்
றம்பொருள் பாத்துணத் தருமெ னூற்பொரு
டம்பொரு ளாகவே தலைக்கொள் வாழ்வினோர்.

(க௦௯)

கண்ணல்நண் மஞ்சள்பல் கதலி யாதுய
துன்னுமே னலைமுதற் றெருகுபஃ ருனிய
மின்னிலம் வினாவன வெல்லே யில்லன
வன்னமுற் றுறவிரித் தறைத லாவதோ. (கக௦)

அனை த்துல குயிர்நிலை யாக மல்கியே
யினத்தாயந் தொளிருமில் வினிய தண்பனை
யுனற்கருந திணையெனி லோத லெங்நன
மனக்கொள நிறைபெரு வளனெ லாமரோ (கக௧)
வேறு. நெய்தல்.

உதக வேந்தனென் றெமையுல குரைப்பமுற் றுலகுக்
குதக மீவதிவ் வுததியே யாதலி னுதைச்சா
ருதக மோம்பினப் பெயர்நிலைத் துறுமென வருண
னுதக நோக்கிவீற் றிருப்பது நெய்தலி னுதகம். (கக௨)

பூதி கண்டிகை முதற்சிவ சம்பநதப் பொருளி
னாதி பூசையாற் றன்பர்போற் பரதரவ் வருண
ஹாதி முட்புனை நிழற்றளி யூன்றியவ் வும்பற்
கோது சீர்விழா வெடுத்துவேண் டிவனபெற் றுவப்பார். (கக௩)

இரங்கு துன்பததி னிறுதியே யின்பெனப் பிரிந்தா
ரிரங்கு ரி க்திணை யெய்திநா நோற்றிருந திரங்கி
னிரங்கி மேற்கொளு மீசனென் றெண்ணிமுண் டகங்க
ளிரங்கு வண்டெழிற் கண்டிகை நீறுபூத் திலங்கும். (கக௪)

புன்னை நீழலிற் கெடவரற் சிறுமியர் புணரி
மன்னு சிற்றிலைச் சிதைப்பவுள் வருநதித்தம் மார
முன்ன வேலைமேல் வீசலுங் கொடுசெலு மகன்ற
தன்ன தொண்பொரு னுறிற்கொளத் தாழ்க்குமோ சலதி. (கக௫)

ஏகி யாயமுழு துயிர்க்கரு ளிறைவனே வலைஞ
னாகி மீன்கவர்ந திடினெமக் கடா கொலென் றலைமேற்.
சோகின் மீதுறீஇப் பரதவர் துதையுமீன் சால
* மாகி னீள்பல சாலங்கள் வீசுபு வலிப்பார். (கக௬)

விழியை யொப்பெனப் படுகட லுடன்விரா யாற்றல்
கெழுமி நிற்றிராற் காண்டுமென் றலைஞர்மேற் கிளர்ந்து
முழுத கண்கரைக் குவித்தபன் மீனெலா முதங்கூர்ந்
தெழுதுளைச்சிய ருணக்குவர் மேலுமவ் வினைய. (கக௭)

* மாகு - வலைமணி.

சுருதவனபுராணம்.

துறைக் டோறும்பன் மர்க்கலத் தொகையினுட் கிதையு
நிறைபொ ருட்குவால் கொணர்ந்துகைத் தோணிக ணிகழ
வறைக டற்ககா யளிப்பமா ணவர்குலக் காழ்ந்த
பொறைக விப்பொரு ளெடுத்தரு ளாரியர் போல, (ககஅ)

உருவ ரிட்களத் திற்கய லன்றென வுணர்த்துங்
கிருத காடினி யத்துட னெண்ணிய கிளையாய்
மருவு கென்றுநொ லுமணராங் குவரிநீர் வாக்கிப்
பெருக வாற்றுமுப் போங்கலெப் பாங்கரும் பிறங்கும், (ககக)

என்ன தேத்தரும் பொருளெலா மியலும்பல் கலத்தாற்
றுன்ன கன்ககைக் குவித்தெலா நிலங்களுந் துதைத்து
முன்னி யேற்பநா டொறுங்குறை வறத்தரு முன்னமைத்
தின்னி லத்தியல் பென்னிலா ரிதற்கிணை யிசைப்பார், (கஉ௦)

எம்மையாளரு ணம்பிபோற் றதிபத்த லொனுஞ்சாச
செம்மை மாமணி யுலகெலா மொளியுறத் திகழ்ந்து
தம்மி யற்குலத் தவதரித் திட்டமா தவஞ்சார்
நன்மை யாளரிந் திலத்தவர் பெருமையார் நவில்வார், (கஉ'க)
திணைமயக்கம்.

குன்றி ளந்தினைக் கதிர்நுகர் குரங்கங்கொற் றவைதன்
மன்ற ளிக்கலை பூர்தியை யினமென மருவுந்
துன்று திண்பா லுண்புற வமையினஞ் சொரியா
நின்ற வெண்மணி பரலெனச் சென்றுண றிற்கும், (கஉஉ)

வரையி ளஞ்சிறு மறியுகைத் தான்முலை மடுக்கும்
வரையு ழைப்பொலி முலையுணும் வனாரினை மழவு
வரைமி சைந்துசென் றும்பல்கண் டியில்வன மருதம்
வரைய கின்னிழ லுறங்குமிக் குணவரு மும்பல், (கஉங)

அமைவெ டித்தெறி மணிவினை துணங்குமீ னொருங்
கமைகொ டிக்குலத் துதைப்பவிண் பறந்துறுங் கழையே
லிமிர்பொற் கோங்கிடைச் சியர்க்கொளிர் காதணி யீவ
லிமிர்பொற் கொன்றையம் பணத்தியர்ச்சனைத் தொழினிகழ்த்தும்.

உழுமப் கட்டினை யோட்டுவ நெல்லியொண் கணிகள்
வழங்கும் பூகதந் துவர்க்கனி மறவருண் மகிழ
வொழுங்கு மீந்திருந் கனிதரும் பரத்திய ருவப்ப
முழங்கு வாரியீ னெறிவன மறத்தியர் முகப்ப, (கஉரு)

முல்லை யான்பொழி பால்புகு முளரியந் தடத்து
 னொல்லை வாளைதாய்ச் செருந்திவீ யுகுப்பவவ் வுறுபால்
 வல்லை யத்தட நிரப்பிவா ரிதிப்புலான் மாற்ற
 வில்லை மாடுவனக் காசைமே லலைவளை வீசும். (௧௨௬)

தாழை யின்கனி தகர்ப்பவீழ் மாங்கனிச் சாறு
 வாழை யின்கனிச் சாறுமுன் னுறுற வளர்முட்
 டாழை தாதுகுத் தாங்குநோக் குந்ரொலாந் தவள
 வாழை யாதிதென் றோதிய விம்மிதம் வழங்கும். (௧௨௭)

வேறு.

ரண்ணாப் பொன்கொடுத்தா ளிசைபழிச்சப் புகும்புலவ னியம்பு லாக்கிற்
 ரண்ணீருங் காலிரியே தார்வேந்த னுஞ்சோழன் ருனே யென்று, மண்ணாவ
 துஞ்சோழ மண்டலமே யென்றுமுரை வருமே லெந்த, விண்ணாடும் பரவு
 ரிந்த மேனாட்டின் பெருமையெம்மால் விளம்ப லாமோ. (௧௨௮)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௧௮௦.)

திருநகரச்சிறப்பு.

வேத மூன்றிடை விளங்கெசுர் வேதமூ வேந்தர்
 சோதி நாட்டினுள் சோழநா டிதனிடைத் துலங்குஞ்
 சூத காணன மதனிடைக் காண்டமே துணையு
 மோது ருத்திரஞ் சிவாலய மைந்தெழுத் துமைகோன். (௧)

உலகெ லாசிறைந் தொளிர்முனி வரரெலா மொருங்கே
 லெனெ லாமெளி தருள்வதிந் நகரென ன்ணுகி
 நிலவ லாலன வரதசா ருவமுனி நிவாசத்
 தலமெனாமமும் பெறத்தகுந் திருவுசாத் தானம். (௨)

அகில லோகத்து மவிர்சிவ தீர்த்தங்க ளினைத்து
 மகில மாமுனி வரும்புகுந் தழைப்பவந் தாங்கே
 சகல போகமோக் கங்களுந் தந்துவாழ் தலினாற்
 சகல தீர்த்தவா சிரயமித் திருவுசாத் தானம். (௩)

சூதவன புராணம்.

சகமெ லாம்வழி பாட்டின்மெ யின்புறீஇத் தழைப்பச்
சகள றிட்கள சதாசிவ னிமகிரி தனையை
சகன மர்ந்துவாழ் தலனெலாஞ் சார்ந்துவாழ்த் தலினற்
சகல கேத்திரா தாரமித் திருவுசாத தானம். (ச)

உருவ நாலரு நாலென வுரைதரு முபய
மருவ நாப்பணின் றென்பது வகைமையும் வயக்கும்
பொருவின் மூர்த்திமுற் ற * முதிறை தனைத்தொழப் புகலாற்
சருங் மூர்த்திக ணிலயமித் திருவுசாத தானம். (ரு)

கோயி லூரொனும் பெயரிடு குறியெனக குலவம்
வாயமை யேயமு தேசனா லயப்பெரு மாண்புந
தூயமை கூர்தன துயாச்சியும் விளக்கிய துலநூந்
தாயமை யாரரு ணிறைதரு திருவுசாத தானம். (சு)

விண்டு வாதிவா னவரெலா நாடொறு மிடைநது
தொண்டு ஞற்றுபு குறையொரீஇத் துதைதலிற் றனேநேர்
கண்டு ளார்க்கும்வான் பதமெலா மெளிதுறல் காட்சி
கொண்டு தேற்றியாங் கிலகும்க குலவுசாத தானம். (௭)

அகில லோகமுந் தனையடித் திறைஞ்சவாங் கறங்க
ணிகில முங்கொடுத் தெங்கணும் விரித்தரு ணிலையாற்
றகுதி சாலிதே தருமகோ சம்மெனச் சான்றோர்
திசுழ வோதிய பொலிதருந் திருவுசாத தானம். (அ)

உலகெ லாமுமெப் பொருள்விழைந் துறினுமவ் வுடன்முற்
றிலக நல்கியு மெட்டுணை யெனுங்குறை வெயுதா
நிலைய பல்வளத் தருத்தபண் டாரமய நிலவித்
தலைமை சான்றொளிர் தருவது திருவுசாத தானம். (க)

நாம நீருல காகிய வுலகெலா நயப்பத
தோமி லைம்பொறி நுகர்ச்சிமுன் னலனெலாந் துதையத்
தாம மிக்கன வரதமுந் தருதலிற் சகல
காம தாயக நிலையமிக் கவினுசாத் தானம் (க௦)

மாய னாகியர் பதத்தழி மாலைய தாகாத்
தூய நித்திய சுத்தவத் துவிதவா னநத
நேய மாணசிவ மோக்கமென் றுன்றவர் நிகழ்த்துஞ்
சேய மூலபண் டாரமித் திருவுசாத் தானம். (௧௧)

* உம்மை தொக்கது.

வேறு.

வார்கொண் டருமை காட்டியவா வகார்க்குஞ் சுபயோ தாக்குடைந்து
வார்கொண் டிடாழ்ப் புடையினநீர் மல்கப் பொறையாற் றிலாங்கலிகள்
வார்கொண் டோடி. செடுவானின் மலிநா ண்ச்ச முடனடுங்க
வார்கொண்டளிக்கும்பயோதாநீல்வார்கொண்டென்குழந்தாடனுதவும்
மண்ணின் மடவார் முலைக்கொவ்வா மயினெமைத்தாழ்த்துநரெவரோ
யெண்ணின் மடவார் தமுட்டேவ வியல்பிற் பெருமை யெழின்மாதர்
விண்ணின் மடவார்முலையொத்தேம்விழுப்பமுடையேமெனக்களித்தா
குண்ணின் மடவா ரிளநீர்த்தெங் குவணை முழுதுஞ் செறிந்தாடும். [ங்
தேவ வழிபா டாதிபபல் செயல்கட் கெமையின் றமையாமை
மேவு மெமக்கோர் சிறிதொவ்வா விண் + ந் பகங்க ளெமக்குமே
லாவ தறிதீ மெனமேற்சென் .றதனைத் தாழ்த்தி மடல்சிறிதாநீ
கோவு பரூளை நிரையினகு முவணை மேலு மிலாங்கலிகள். (கச)

மும்மைப் பயனுந் தருநிசமிம் மூதூர் செறியு மிலாங்கலிக
ளம்மைப் பயன்வீ டறத்தளிக்கு மதனற் றெருட்டு தூலளவை
யும்மைப் பியளி னளப்பிலகாயத் தோம்பு வார்க்குப் பெரும்பொருடந்
திம்மைப் பயன்கூட் கிதெருட்டு மென்றுங் காட்சி யளவையரோ.

இனத்தா லைந்தென் றுணாக்குமள வெயதும் வான்கற் பகமென்னங்
கனத்தா லுரிஞி யதிமதுரக் கவினீர்ச சூல்பெற் றிலமென்னு
மனத்தா லச்சுற் றறல்பெயசசெய் வளஞ்சால் புவிக்கற் பகரினாயின்
வனத்தா ரளவோ தரிதெனுமா மல்கிப் பொலியு மிலாங்கலிகள். (கசு)

ஆற்று நீரை யும்முவராக் காழி நீருண் டதைமாற்றிப்
போற்று நீராக்கெம்மின்மிகும் புனிதக் ஈவைத்தாக் கிலாங்கலியென்
தேற்று நீர் * மையப்போழில்குழந் திலங்கு மெவந்தீ யினமுவர்த்தாற்
தேற்று நீர்மை நல்லினத்தைச் சேர்த்து வயங்குந் திறம்புரியார். (கௌ)

அறன்மிக் களிப்போ னெமக்குவணை யரச னவனா லுதவிபெரு
சிறைபொற் றருக்க ளவற்கோவா நீழல் பப்ப வாளாநாந்
தறையுற் றெழனன் றலவென்னாத் தாழை சிரைகண் மேலோடிப்
பொறையுற் றலர்நூற் தருமேலும் பொலியப் பரப்பு நநீழல். (கஅ)

ஆய'துணர்ந்தாங் கலர்பூக மாய்பை கரும்பு முதலாவ
பாய விழியா யிரத்தவன்வான் பதியம் பகங்கட் கிதஞ்செய்வ
வாய பசிய தண்ணியவே மற்றவ் வுடையேம் யாமென்ன
மேயந் நிழற்கீழ் வெளியெல்லா மிடைநது நிரைந்தாங் கணிசெய்வ. (கக)

* னம்-மேகம்.

மருதத் தலைவி தனைப்புரக்கும் வானிற் றலைவற் குண்கலத்தி
னருமைத் தவள நறுஞ்சாவி யன்னம் படைத்தாங் ககல்வானில்
விரவிப் பொலிபைங் கதலியின விரிமெல் லிளநெட் டிலையினிடை
யுருமுற்றியவெண் முழுத்திங்க ளொளிகான் தமர்ந்து திகழ்தருமால்.

அனை மதிமேற் செந்தாதிட்டலாம். பிரந்தே னுகுத்துமுதிர்
கனியும் வருகை சுலோகதலிக் கனியோடு குப்பத் திகழ்காட்சி
பிணையத் தலைவி பருப்பொடுநெய் பேணுஞ் சவைய முக்கனிக
ளினிதத் தலைவற் கன்னமுட னிலங்கப் படைத்தா லென்பொலியும்.

குளிர்நூ கதமேற் றிரையனறந் கொடிகள் படர்ந்து துவன்றியிளந்
தளிர்க ளுதிக்கி யெனத்துதையத் தாவில் பழக்காய்க் குலையெப்ப
மிளிர்நூ முகையோர் மெல்லிலையின் மீது பொருந்நூ நிலேநோக்கி
நெளிர்தாம் பூலம்பெண்ணக் கண்ணத்துடனாகுதவிற் றெனவொளிரும்.
வேறு.

சுரர்முழு தரண்புக கீண்டுத் துதைதலால் வெறிதா மன்றோர்
புரமுழு தவற்றை யெல்லாம் புரப்பதெங் கடனன் றேடுவன்
மூரமுழு தருளிக் கோயி லூர்முழு துடுத்து மேற்சென்
மரமுழு கீண்டு சோலை வான்முழு தரணிற் சூழும். (௨௩)

சந்திர காந்த மாடந் தருசுவை யமுத ஁ருப
மந்திர நாத னீற்று வயங்கொளி மேனி மாணு
மிந்திர நீல மாட மிடையின்மா ணிக்க மாடந்
தந்திர மயமா தேவி சாமிமா மேனி மாணும். (௨௪)

பொன்மணி மாடம் வானிற் பொலியவம் புதங்கிழ்ச் சார்த
லன்மணி நிறத்தன் றன்மாட் டயனெழு தோற்றங் காட்டும்
பின்மணி முகின்மே லாகப் பிறங்குமம் மாட மன்ன
மன்மணி மலரோன் றன்பான் மாடுநெழு தோற்றங் காட்டும். (௨௫)

நாகமீப் பொலிவி லோத னங்களுஞ் செங்கை நீட்டி
மாகமீப் பொலிவா னோரை வருகென் வழைப்ப வன்றோர்
தாகமீப் பொலிய வேள்விச சாலபுக் கீண்டி நாளும்
யாகமீப் பொலிவு னுக்கொண் டின்பமீப் பொலிவர் யாண்டும். (௨௬)

அரினவய ரல்கு னாக மறைக்குடுப் பதும்பொன் னாகந்
தெரிவையர் மருங்கு னாகந் திதலைமென் முலையு நாகம்
வரிவிழி களுமைநாக மறைத்துறை கடலி னாகம்
புரிசுழன் மிசைப்புன் னாகம் போதுமென் னடைபெண்ணாகம். (௨௭)

கதிர்கிரி மைந்தர் வாகங் கரிபரி முதல வாகங்
கதிர்பரி மணிய வாகங் காமனுஞ் சமீழ்ப்ப வாக
மதில்கண்மே * லெழுவ வேக மறைமுழு துணர்வி வேக
மதிமனத் தொளிரு மேக மாளிகை யிவரு மேகம். (௨௨)

மாடமும் வாவி தாமும் வயங்கர வந்த நேரு
மாடவிர் முகங்கா ரோதி வயங்கர வந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் † மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரும். (௨௩)

மாதர்வா னரம்பை யென்ப வண்கவா னரம்பை யென்ப
மாதர்கூ ரியலுந் தோகை மனங்கனி னியலுந் தோகை
மாதர்செய்விழியுந் தேனே வளங்கனி மொழியுந் தேனே
மாதரம் பொருவ கொங்கை மலர்க்குழ றருவ கொங்கை. (௨௪)

கிளைதழூங் குடியெ லாங்கைக் கிளைவழூங் யாண்டு மாதர்க்
கிளைதழூங் கரம்பு யங்கள் கிளைதழூங் ‡ வரம்பு யங்கள்
வளைதழூங் மடவார் கண்டம் வளைதழூங் செவிக ளொண்கான்
முளைதழூங் மனையெ லாஞ்சொன் முளையெழூங் கழனி யெல்லாம்.

கள்ளளிப் பனவாங் கென்றுங் கடிமல ரினங்க ளேயக்
கள்ளக நெப்பெ ருக்கிக் களிமயக் குறுவ வண்டே
§ கள்ளகம் பயில்வ மின்னாற் கண்களே யவைக ளாற்றுங்
கள்ளகப் படுவ வன்னோற் காளையர் மனங்க ளேயாம். (௨௫)

நிறைமலர்ப் பொழில்லக் ளேகண் ணீர்பொழி நிலையவென்றுஞ்
சிறையளி யியங்க ளாகி திறங்களே யிரங்கு நீர
நறைமலர்த் தருக்கண மாட நிராகளே கொடிய நண்ணும்
பொறையின்வாய்த் தலர்க ழுற்றிப் பொலிவபூ முதல்க ளேயாம். (௨௬)

வெறியன மலர்க ளேயாம் விளியிய லுருபி னென்றே
யறிவில சடங்க ளேயா மமர்த்தலா டவர்க டாவே
முறிதரல் விருக்க மாதி மூடஞ்சோ திடநூற் கூற்றே
பிறுவீ வினைக்கு ழாமே பிணிமுக மஞ்ஞ யேயாம். (௨௭)

* எழுவவே கம் எனப்பிரிக்க.

† மார்பம்—ஆகுபெயர். ஆள் தவர் கற்பு ஆய் மார்பம் எனப்பிரிக்குக.

‡ வரம்புயம்—வடமொழிச் சந்தி போல்வதென்று. முருகேசனைன் பதுபோல.

§ கள்—முதலில்தொழிற்பெயர்.

செல்வமிக் குடையார் மாடச் சிறப்பெலா நோக்கி யென்ன
மொவ்வது புரிது மென்பா[†] ருளுற்றபொன் மணிமா டங்கள்
செல்வமே லுலகே ழுப்பாற் சென்றவோ நின்ற வோமற்
ரெல்வதெங் கெம்மா லம்மா வுரைப்பதொண் பொருட்பெ ருக்கம்

இன்னன வலகி லாத வியல்வளங் துவன்று மிந்த
நன்னகர்ப் பொதுமை யாய நலன்முழு திசைப்பர் யாரே
மன்னகத் திடைப்பு று[†],[‡] வகைச்சிறப் பாம்பவ னத்துட்
கொன்னுமென் னறிவோ வில்லிக் குட * மெனிற் கூற லென்றாம்.

வேறு, புறநகர்.

விண்ணி யங்கிளுஞ் சிறையினு லரிந்தனன் வேந்த
ஒண்ணி யங் கவை[†] ி ரோற்றெனுங் கால்கள் பெற் றினிராம்
மண்ணி யங்குது பெ னக்குல மலையெலா மொருங்கே
யண்ணி யங்குறல் போன்றன வவிர்மணி யிபங்கள். (௩௭)

உலக மெட்டினீற் றும்பல்க ளும்பர்செ லும்பன்
மலேமு னுவன தாங்குமா நிலத்தைமென் மலர்த்தார்
மலைய வோர்புயத் தாற்றுமன் னவரைமேல் வகித்தாங்
குலவி யெப்பகை யுந்தெறு மும்பர்வா[†] ி மும்பர். (௩௮)

கண்ணி னேசுருவ திகந்தமே முடிவிடங் காணு
விண்ணி னேக்கினு மன்னதே பென்னிலார் விரிப்பா
ரெண்ணி னேக்கியங் நீட்சியு முயர்ச்சியு மென்ப
மண்ணி னேக்குகா னெனத்தகு மிபக்கள மாண்பு. (௩௯)

முத்தி றத்திப ள்லேக்கள மிசைக்கொண்மின் முகிலோ
டத்த வெற்புத யாசலத் திருசுட ரவிற்கான்
மத்தி நீற்றல்சங் காழிகை மருமமொண் டிருவை
வைத்த மால்கரிக் கருளரூன் வந்தமை வயக்கும். (௪௦)

உவ்மை யாகுபே ரென்பசித் து[†]துத லொழுகுற்
றவிர்ம ருப்புவிற் றிலகமின் னதிர்முழக் கசனி
திவந் டாமழை யாகிய வியலுறு திறத்தா
லெவன தாகுமண் னியங்குகா ரெனுநதிற லிபங்கள். (௪௧)

* எனில் என்பது தேற்றப்பொருட்டு: ஆலவாய் சிவனுலகா லென்ற திற்போல.

† அவை அரிந்தனனென்றியையும்.

‡ உடம்பீறு போலி.

இரும ருப்பிரு பால்வளைத் திடைக்கர மலந்
தெரியி பங்கறை மதிமிசைத் திகழ்முடி லெனப்பார்
பருவு காரினைப் பிடியெனப் பிடித்தனர் வாய்விட்
டொருவி லுட்பயத் தோடுமுட் பயமெலா முகுப்ப. (௪௨)

வளைந்தி யைந்தவெண் மருப்பினைக் கீழுற மண்மேற்
றுளைந்த சுண்டநேர் கண்டவர் சேய்மையிற் றூய்மை
யளைந்த சீருப ராகநா ளின்றென்ப யிர்ப்பார்
விளைந்த வங்கமைந் துணர்த்தில தென்னென வியப்பார் (௪௩)
சுண்ட மேனிமிர் தரந்மிர் மதமழை சொரியுந்
கொண்டல் பற்பல வம்மத வெள்ளத்துக் குழுமுற்
றெண்ட ராதுநீண் டகன்றுள விபநிலைக் களங்கண்
மண்டு பற்பல சிதைக்கல வாரிதி மானும். (௪௪)

வேறு.

அரங்கமல் கரிவலி யடர்க்கு மாற்றல்
*குரங்கம லுளைசிறு மிதப்பிற் கொண்டன
தரங்கமன னிரையெனச் சாற்று சால்பின
துரங்கமந் துரைநிறை துதைவ பற்பல. (௪௫)

குலமகண் முகமெனக் கவிழ்த் கொள்கைய
நிலவுற வகன்றெழி னிமிர்ந்த நெற்றிய
வலவளைப் படைப்பவ னமைத்த வச்சென
விலகுறு நாசிய வெண்ணில் கந்துகம். (௪௬)

பளிங்கினிற் கருமணி பதித்து வைத்தென
விளங்கிரு யிழிகரு நெய்தல் வீழ்வன
வளங்கனி யரம்பைய மலரி னீண்மட
லளங்கனி செவியின வளப்பில் கோடகம். (௪௭)

மாந்தளிர் நாவின் மார்புங் கண்டமும்
பாந்தளொண் படமெனப் பகரும் பண்பின
போந்தெதிர் பகையுரங் குருதி போகப்பாய்ந்
தேந்தெழிற் குரத்தின வெண்ணில் பாடலம். (௪௮)

வீதிமண் டலமுதல் விரியு மீரொன்பா
னேதரு சாரிமுற் றியைந்த வைங்கதி
யாதிய கதிகள்பற் பலவு மாந்தன
கோதறு குணத்தன வெண்ணில் குந்தமே. (௪௯)

* குரங்கு முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

எட்டிடம் வெளுத்துமுற் றிலக்க ணம்பெறு
மட்டமங் கலமிட மைந்தில் வெண்மைவாய்ந்
திட்டுள பஞ்சகல் யாண மென்பன
கட்டடி கமைந்தன கந்து கம்பல. (௫௦)

வெரிநிமிர் பல்லண மிதவை யும்விழி
யிருகடை மறையத ளெனுஞ்சிற் றுமையும்
புளையில்வால் வரால்களும் புரோத னெண்ணிடம்ப
பரிநிளா தரங்கமென் பான்மை தேற்றுமால். (௫௧)

தெய்வத மணிமுத லாகச் செப்பிரண்
டைவிதச் சுழிகளு மவ்வவ் வெல்லையுற்
றெவ்வகை நலங்களு மினித ளிப்பன
வவ்வகைப் பரித்திற னறைவ தென்னினி. (௫௨)

ஒருருட் டேரினே யோட்டி யும்பரி
னெனொனும் பிறர்சொலி னிறுத்தி மேருவை
யோரியற் புலமையோ ரொப்பின் நென்னுமா
சீரிய தேரினஞ் சிவனு மெண்ணில். (௫௩)

மிசையுலா வமாரும் வேறு ளார்களு
நசையுலாந் தம்பதி ரதங்க ளையெனத்
திசையெலாம் பார்துமேற் கடந்து சேனெனலா
மிசையெலாம் விரிந்ததே ரெல்லே யில்லன. (௫௪)

ஒத்தன மெனக்களித் துலாய வெற்பெலாங்
கொத்துறு சிறையரீஇ வீழ்த்த கோளாகர்
கொத்தெழுந் தணிசெய்வ நன்றி யோர்ந்தபோற்
கொத்துறு மணிநிரை குலாய தேதொலாம். (௫௫)

ஒய்வற மறுகெலா முருளிற் செம்பொனே
தோய்வுறப் புரிந்திம்பர்ச் சுவர்க்க மாக்குமான்
மீயெழு தூளிபொன் னுலக மேவுவித்
தாயதை வையமே யாக்கும் வையமே. (௫௬)

இங்க ரிரதநோக் கினர்மற் றேனைய
வென்னவு மருவருத் திதயத் தோர்பொரு
ளென்னமுன் வையமென் றிசைப்ப வப்பெய
ரன்னவைக் காகிப்பின் பொதுமை யாய்த்தென்ப. (௫௭)

விதிரத மரிரத மாதி வெட்குறு
மதிரத மாரத வகைக ளேயவண்
வதிரதன் சமரத மருத்த மன்பெயர்
பொதிரத மாங்கணைப் புறத்து மின்றரோ.

(௩௮)

வளையுறு நேரியங் கையின் வாய்ப்பத்த
னுளையொரு நிறத்தின்மா வுவந்து மேற்கொள்க
கிளர்தர வானமீக் கெழுவு தேரின
மளவிலர் நெடியவ ரென்ன வாங்குறும்.

(௩௯)

பொன்னினு மணியினும் புனைந்த தேரின
மின்னினுங் கதிரினு மமைத்த மெய்யின
வெண்ணினு மியைவதன் றென்ம னொரனின்
முன்னினு மொழியினு முற்று நீரவோ.

(௪௦)

வரமே யுருவினர் மேற்கொள் போர்க்கவி
ரோமே யுத்தின ரசைவற் றென்றும்வாழ்
தீரமே யுளத்தர்தெவ் வினத்தை வீட்டுகெம்
பீரமே யுரையினர் பெருக்க மேயவே.

(௪௧)

எத்திசை வீரரே யெனினும் போர்க்குறி
னத்திசை தமதுசை யாக்கி யன்னவ
ரித்திசை யெமதுசை யெனத்தெ னாதுல
கத்திசை வுறுத்திசை காண்ப ராங்குளார்.

(௪௨)

தைத்திட விகுணை தவறிற் றம்முடி
தத்திமண வீழ்ந்தெனத் தரிப்பின் மானத்த
சூய்த்திடு கணைகளே முலக மூடுரு
வத்தநெஞ் சுன்னுமுன் கடக்கு மற்றவை.

(௪௩)

விடுத்திடு மனுவுமக் கணைகண் மீண்டுகை
யடுத்திடு மனுவுமுன் னும்பல் பேதமுந்
தொடுத்திடு மொவ்வொரு தொடைப்பல் கோடிக
ளெடுத்திடு விகற்பமு மெளிதி னோந்துளார்.

(௪௪)

முன்னருய்ப் பனவிரு பான்மு டிக்குவ
பின்னருய்ப் பனமணூ டிருவும் பெற்றிவா
ன்னன்னருய்ப் பனமுத னன்கு ணர்ந்துளா
ரென்னருய்ப் பனவுநே ரின்றென் சீர்த்தியார்.

(௪௫)

வாளமர் வில்லமர் மருவு மல்லமர்
தோளமர் வலியினிற் றெட்டங்கும் பற்பல
கோளமர் வகையெலாங் குறிக்கு மாணியென்
றாளமர் வீரமுற் றடுக்கு மாற்றலார். (௬௬)

இயற்கையே யிமைத்திடா ருயர்ச்சி யென்னவா
முயற்கருஞ் சமரில்ல வும்ப ரும்புகழ்
செயற்கையி னிமைத்திடாத் தீர மேபுரிச்
தபற்கரி தாயதென் றதைவி ளக்குவார். (௬௭)

தெவ்வுரத் துருவுகோல் செலுத்தல் போலநட்
'பொவ்வுரச் சுந்தனத் தாங்கு ணர்த்துசொல்
கைவிலிற் கோல்விடுத் தெழுதிந் காட்டிமீண்
டவ்வுரை கொடுவர விஞ்சை யாற்றுவார். (௬௮)

மறுவிழுப் புண்படா வைக ருமெலாம்
வெறுவிய வென்னவே துணியு மேன்மையாற்
றெறுபகை யின்மையிற் றம்முட் டெவ்வினின்
றுறுசமர் விகற்பமுற் றுவப்பி னாற்றுவார். (௬௯)

வடவையா ரழலுமா மறலி யாற்றலுங்
கடல்வயி றழலமுன் கதித்த நஞ்சமு
முடனிரை யிடியுமோ ருருக்கொண் டென்னவே
மிடலுறப் பொலிவராங் கோரொர் வீரரும். (௭௦)

மழுப்படை யுடம்பிடி நேமி வச்சிரங்
கழுப்படை சூத்தம்வில் வாளி கப்பண
மெழுப்படை தோமர மேதி யாதிய
விழுப்படை நிறைபல சால வீறுவ. (௭௧)

விற்றெழி விரதமா வேழ மூர்தொழின்
மற்றெழில் வாட்டொழி லாதி வான்றெழி
னிற்றலுங் கற்குநர்க் கியைந்த நீள்வெளி
நற்றலம் பற்பல நயப்ப மல்குமால். (௭௨)

கசைசூசை கல்லணை கச்ச மாதிபு
ரசையில் கடநிக ளங்க ளங்குச
நசைதரு கிம்புரி முதன விற்பியாங்
கிசைமிகு கைவலா ரிடங்கன் பற்பல. (௭௩)

அச்சுருள் பார்துகங் கால்க ளாங்குய
ருச்சிமேற் கோப்பொடு மொளிர்வி தானங்கள்
குச்சமேற் போர்வைபல் கொடிக ளாதிசெய்
தச்சர்முற் றொழில்வலார் ததையி டம்பல. (எசு)

மெய்ச்செறி தருபல விதகுப் பாயம்வில்
கைச்செறி யாதுய கணைக ளாதுய
தைச்செறி படைக்கிடு தடறு முற்பர
விச்செறி தரப்புரி வியலி டம்பல. (எரு)

இன்னன பற்பல வெல்லை யில்லன
வெண்ணிலிப் புறநக ரிசைக்கற் பாலதோ
பன்னரு டிலைநகர்ப் பரப்பின் பல்வளங்
தன்னிலுஞ் சிறிதொரா மரபிற் சாற்றுதும். (எசு)

வேறு. இடை நகர்.

பன்மணிச் செய்குன்றம் பாசி ள மரத்தண்கா
நன்மணித் திரைவாவி நறுவிரை மலரோடை
வின்மணித் திகழ்மேடை வியன்மணி நீண்மாட
மென்மணிக் கரங்கூம்ப வெல்லையில் லனமல்கும். (எஎ)

பளிங்கினிற் புரிசூன்றம் பைஞ்சிறை மயிலும்பர்
விளங்கிய வமர்தோற்றம் விரிந்ல முழுமதியங்
களைங்கற வருள்கென்கைக் கண்ணுத றனையுன்னி
யுளங்களி வுறநோற்றங் குற்றென வொளிர் தருமால். (எஅ)

அன்னதன் புடைவாவி யலையெறி தாளநினை
மன்னுதம் மிறைபாங்கர் மருவுடு நிரைமானுங்
துன்னுவெண் மணற்குன்றிற் றுதைமல ரிதழிவிடை
யின்னவற் கருளவமு தேசனுற் றெனத்தோன்றும். (எசு)

மேனிலை யமர்மின்னார் விரிசூழல் புலர்த்துமகிற்
ஹாறும் புகையவர்தூஞ் சவணவண் பொடியோடும்
வானெழு தருதோற்றம் வார்குழற் குளநாணி
மானாமிர் மினலோடு வல்வீரைந் தோடுதல்போன்ம். (அ0)

மடவிய ராடவர்தா மாறுற வெதிரீவீசுஞ்
சுடர்கெழு பல்வண்ணச் சுண்ணமங் கவரடிக்கீழ்ப்
புடவியின் வளைந்துறலப் புருவவிற் குடைவானத்
தடநெடுஞ் சிலையன்னார் தாள்பணிந் துறல்போலும். (அக)

நாற்புற மலர்ந்தொளிர்செந் நளினங்க ளிடையடையின்
மேற்படர் வளைவொன்று மிளிர்வதம் மடநல்லா
ரேற்புறு முகத்தெழிலெய் தியமதி கணனாப்பட்
பாற்படு கமடம்மேற் பயிறவத் தியல்காட்டும்.

(அஉ)

மீயுயர் மாடமிசை மெல்லியர் மிகஆடி
நாயகர் பணிதோறுந் நளினங்க ணனிசிவந்தார்
காயமுன் வருபணிக்கோள் காண்டலுங் கடிதோடி
யாயவர் புயத்திறுக வணைத்தகை நெகிழார்பின்.

(அங)

பவனவா ளரியைவெஃஇப் படர்பிடி யனையார்தம்
மெவனவா ளரிமாற்பத் திணைமருப் பால்வடுப்பப்
புவனமுற் றொருங்கின்ற புனிதநா யகிகாஞ்சித்
தவனமார் பெமக்கருள்கே சரிநனி வாழ்க்கென்பார்.

(அச)

சிறிதும் முலையொவ்வாச் சிறியநின் றுலையெடுப்பீண்
டறிதுமென் றடிப்பவெழுந் தம்முல மிசைமோத
மறுவலு மடித்தடித்தே மடைந்தையர் பந்தாட
நெறுசம ரிளையாம லிருவர்செய் திறம்போலும்.

(அரு)

கைம்மண மலரென்றாக் கடுகுபன் னிறவண்ட
ரம்மல ரெறியவுமே லலமரு செயனும்பா
லெம்மவர் செயல்போன்மென் றிளையவர் சொலமடவார்
தம்முக நகையாடத் தாங்கழங் காடுவரால்.

(அசு)

எம்மன வுசனும தெழில்வளர் கயிரூர்த்திட்
டம்மவொர் கணநீங்கா தாடல்கண் கூடாக
வெம்மவர் தெரிதற்கோ விதுசெய லெனக்கொண்கர்
தம்முடி நனியாட வாடுவர் தடங்கண்ணார்.

(அஎ)

இளமரத் தண்காவுக் கீர்ப்புன றரும்வினைஞர்
லீலாபுனல் பாய்ச்சிலமிவ் வீரமென் னெனவியப்ப
வனமதிச் சிலையால வாலங்கண் மதியெதிர்கால்
பளகறு புனல்பெருகிப் பாய்வன நாடோறும்.

(அஅ)

இனவளிக் குணூல்கா விவறன்மை நனிநோக்கிச்
சினமிக நம்பொழிலைச் செறவிவண் வருகின்ற
தெனமக பதிதானூ ரெழிலீயை யுய்த்திடவக்
கனமிசை தடுத்தாங்குக் கவிவன பொழிலெங்கும்.

(அஆ)

மலர்செறி வாவியினின் வாவிவிண் ணெழுவாலை
பலமுறை மோதமிசைப் படித்தவீம் புதங்கள்வெரீஇ
விலகலு மப்பொழில்வ வியனலக் கெதிர்செய்தாங்
கலர்மது கனியாதி யட்டுவ பட்டமெலாம்.

(கூ0)

தம்புரு நிறக்கவருந் தபனியந் தலைவெகுண்டாங்
கிம்மெனத் தகர்ப்பார்போன் நிடித்திடு பொற்குண்ணத்
தம்மகி பொன்னுலகா யவர்குழற் புகைகூழ்வான்
விம்நித முறவிருள்கூழ் வியலிட மெனத்தோன்றுமீ.

(கூக)

வேறு

ஒண்டொடி மகளிர் மைந்த ரோடுநீ ராடு காலை
மண்டுபல் சேல்வ ரால்க மடங்குளிர் தடங்கம் பாதி
கண்டிரிந் தொளிப்ப வம்மா கதித்தெழு பகைநே ராற்றல்
விண்டிடு மெளியர் செய்யும் விதமிதன் மேல்வே றென்னோ

(கூஉ)

பங்கயம் வலயம் *வீசி பாசிபைங் குவளை யாம்பல்
செங்கிடை வளைய னேகஞ் செறிதல்கண் டியாயா ரொன்னே
யெங்களிற் சிலரிண் டிற்தே மெண்ணிலர் செறிகின் றுரொன்
சங்கைகொண் மனத்தர் தத்தந் தலைவரோ டுடு கிற்பார்.

(கூஉ)

அங்கிளை வரவேற் குங்கா லிறுஞ்செய் செயலே போலப்
பங்கய முகம வர்த்து பணிவின் முறுவல் காட்டித்
தங்கடை மரக தத்தா சனமளித் துடற்பொ டிப்பிற்
டொங்குபுற் புதஞ்செ றிந்து பொலிவன குடைத டங்கள்.

(கூச)

*யிராஞ் கொங்கை நேரிந் குறுதிர்கொ டென்ன மைந்த
ரயன்மினாற் கொங்கை யம்பு யத்தரும் பென்று பற்றிக்
கயிலுற டையின்மே லீர்ப்பக் கனன்றிரு வோருஞ் சீறச்
செயலறக் கவன்று நாணித் திருத்துவ ரிருவர் தம்மை.

(கூரு)

*நனைந்தநுண் கிடுந் டேருன்ற வுறுப்பெலா நாணி மீண்டுட்
கனைந்தெழு திரைதா சென்னா நனைந்ததைக் களைந்திட டந்தோ
வனைந்தது மலெகொண் டோட மடவியர் வாட மைந்தர்
புனைந்ததொன் றுடுத்தின் பாரப் புயத்தழிஇக் கரையிற் செல்வார்.

சூதுவன புராணம்.

தளரிடை வளர்மென் கொங்கைத் தையலார் தங்கட் கெல்லாம்
பளகறு தெய்வந் ததீதம் பதிகளே யென்ப தோர்ந்தே
யுளமுறப் பூசித் தாங்கவ் வுரியர்மேன் மடவார் தங்கை
யளகமொண் டிறைத்துப் பல்பூப் பறித்தெறிந் தாடு வார்கள். (1)

வாவியின் மைந்த ரோடு மாதர்தோய்ந் ததன்கை மாறாத்
தூவினா கமழ்சந் தாதி தொக்கன ரளித்து மீண்டு
மேவிய லுடைபூண் வேறு வேறணிந் தலர்கொய் வான்பூங்
காவினி லுறுவர் மாறன் கவின்படை யினஞ்சேர்ந் தென்ன (கூஅ)

புரிசன மிடைநீ ஞர்தம் பூம்பட மொதுங்கத் தோன்றும்
கரிசனைக் கொங்கை காணுங் காலையர் பாவை யாகத்
தெரிசனப் பெரும்பி ணிப்புட் செல்குவா றொன்ற லன்னோர்
பரிசன ருற்றுஞ் செய்யும் பரிசெனோ வம்ம வம்ம. (கூக)

கொம்பொன் பெயரொப் பாலிக் கொம்பர்யாந் தீண்டிற் பாற்றன்
றெம்புயத் தமர்ந்து கொய்மி னென்றுகொண் டந் லார்கா
லம்புயங் கண்டன் னோவெம் மகலவெற் புதைத்து தைத்தே
செம்பத மாய்த்தென் றங்கை தீண்டியுட் குழைப்பர் மைந்தர்.

மைந்தரா லுட்கு ழைந்த மங்கையர் செங்கை நீட்டி
யந்தினீள் வளார்கு ழைத்தாங் கலர்பலர் சிலகொய் போது
சிந்துபோ துடனக் கொம்பர் தெவ்வலேம் விடுமி னென்று
தத்திடு பாத காணிக் கையெனத் தயங்கு மெங்கும். (கூக)

தளவநம் மூர னேரத் தகுங்கொலென் றெதிர்ந் கைப்ப
வளவறத் தழைத்த ருட்டி யலர்ந்தெ திர் நகைத்தல் கண்டத்
தளவெழீஇப் படா சோகந் தனைவெகுண் டிதைப்ப வன்ன
தளவில மதன்கோ லந்த வாயிழை யார்மேற் றாவும். (கூஉ)

மலர்செறி குரானேர் னோக்கு மகளிர் தம் மினமென் னுள்ள
மலர்தர வணைப்ப வன்ன தலகிவா மகளிர் பூத்து
நலமிகு மடவா ருள்ள நயப்புற வணைக்குங் கூட்டத்
தலகிலெந் ததிவி ருத்தி யாடுமெனல் கண்கூ டாக்கும். (கூங)

நாசியை நேர்த ருக்கு நாமினிக் காண்டு மென்றோ
மூசினர் கொய்யச் செல்லு மொய்யிழை யவர்க ணீழன்
மீசிவ னுறலு மிக்கு வீபல மிடையப் பூத்துக்
காய்சினந் தணியச் சண்ப கம்மல ரடியிற் றாவும். (கூச)

புவிதரு பிரம னூரிற் பொலிபுற நகரின் மேலு
மவிர்தரு முகுத்த னுளோ யாமெனூ மிடைந கர்ச்சீர்
நவிலுதற் கெளிதோ வித்த நகரொரு விதங்க டந்தாஞ்
சிவநக ரதுவே யாமுண் ணகரினிச் செப்பு கிள்ளும். (க௦௫)

அகநகர். வேறு.

அண்டமெலாம் படைத்திடற்காங் கயனைமுனம் படைத்தருளு மமுத நாத
னண்டமதி லதுகுழ்பே ராழியைநீ யிவ்வளவிற் ருந் நானுங்
கண்டனைசெய் கென்றமைத்துக் காட்டிவைத்த மாதிரிகைக் கருவியென்றே
கண்டவர்கொல் வாரொனினிக் கவினகர்மா மதின்கூழ்நாங் கழறற் பாற்றோ.()

உயர்வகல் திண்மையெவ ருக்குமுறற் நருமைமுத லுடைய தாமிச்
செயலரிய தனிமதினற் றிடைவாயி றெறுங்கன்று திண்டே ராதி
யியலுதல்போன் மேனிலைவா யில்களின்வெண் கரிபரிவா னிரவீதேர்முன்
வியன்மறுகிற் செலுமனைய மிளர்மணிக்கோ புரச்சீர்த்தி விளம்பற் பாற்றோ.

வகைவகையா விரிந்துவளர் வளமெனுநித் தியவாயு வானோர் நம்பி
யகனிலவிற் நகர்நங்கை யாம்வதுவை மணம்புணர்ந்த வாதி நாளின்
முகினைநீளில் விதானமிசை முதுவான மணப்பந்தர் முழுதுந் தாங்குந்
தகையபல கால்களெனத் ததைதுந்ந் எம்மதிலிற் றயங்கா நிற்கும்.(க௦௮)

எவராலு மென்றான்னு டெவ்வழிபு மேற்றுறலின் நெனினு மிந்தச்
சிவராச தானியெனுந் திருநகர மயற்கிறைமா திரிகை யாச்செய்
புவிராச நகராகப் பொலிதலினம் மதிந் திசைப்பல் பொறிக்கு ழாங்க
டவிராது நிறைதருநித் தகைமுழுதும் பகர்வரிதெத் தரத்தி னோர்க்கும். ()

முடியினை வெண் டிங்களுந்வுரன் முதுநதியுங் கோளரவ முயங்கா நிற்ப
வடியினகழ்வி புனலுமொரா தமைதலின்மா துமைகோனம் மானைக் காவெண்
பொடியணிதா ணுவைப்போலும் பொன்மதிலின் றன்மையெவர் புகல்வ
ரம்மா, வடிவுசெயல் சொலினினோர் * வபுபொனுவியிர் கவர்மடவார் வளமை
சொல்வாம். 'க௦௯)

பரத்தையர் வீதி. வேறு

ஐயவென் சோறும் யாது மையமின் றுள்ளந் தேர்ந்த
மெய்யரு மோர்கா னோக்கின் மெய்மறந் தவச மாகிச்
செய்யகால் விழவுள் ளாற்றுங் கலவியின் றிறங்க டட்டும்
பொய்யகித் திரம்பு நத்தே பொய்சொலார் போற்செ றிப்பார்.

புருடராங் கரும்பின் மல்கும் பொருளுடற். சாறு முற்றும்
வருமள வுறுஞ்சிக் கோது மறுகவாய் மறுக யாரும்
பரிகசித் திடவே வீசும் பரத்தையர்க் கன்ன கன்ன
விரதம்வே ருக்க லொன்றே யியற்றுமெந் திரந்தா னெப்போ.

தம்பொரு டம்பா லாகத் தருணர்க்கு விலைசெய் தன்னார்
தம்பொருண் முற்றும் வேண்டித் தரப்பெறு விலைமின் னார்க்குத்
தம்பொருள் கொடுத்து முன்னீ டவணையின் விலையோ மீட்டுங்
தம்பொரு ளோகொள் வாணி களாயுநேர் சாற்றற் பாற்றே.

அருத்திகூ ரிவர்ப ரத்தை யளிப்பரென் பதுதி ரிந்து
பரத்தைய ரென்று நாமம் பரித்தவ ரொருவீட் டின்யிற்
குரைத்திடு மெடுத்துக் காட்டிங் குவர்ப்புண ரின்பே யென்றாத்
தெரித்தநூல் வாய்மை யென்று சொல்லிய நெரிப்பர் மைந்தர்.

வஞ்சகஞ் சூது பொய்மை மதுதுகர் வாதி யாவு
மெஞ்சலில் லணநா டோறு மினிதுகொள் கலாந், மின்னோர்
விஞ்சுகா ரிகைக்கு டைந்தோ வேறேறேனோ கப்ப மேபோற்
கஞ்சமின் றிருவெ லாமிக் கணிகைய ருழைக்கு விக்கும். (ககரு)

சாதனம் வரைந்த ளித்துந் தருபொரு ணளும் பெற்றும்
வேதன மாந்த ரேவற் கிடையீடு மிகவுண் டந்தோ
சாதன மிலாது மைந்தர் பொருளெலாந் தரீ'யுக்குற் றேவல்
வேதன மின்றி யாற்றி னிவர்செயல் விளம்பற் பாற்றே. (ககசு)

ஆவணவீதி.

இன்னது கொடுமின் கொண்மி னென்றுரை யேவ ஸல்லா
லின்ன *துண் டெனுங்க டாவு மெதுர்தரு விடையு மென்றுந்
தன்னகத் தியாண்டி மில்லாத் தகையவா வண்ச்சி'ரம்மா
தன்னமோ வுரைப்ப வெம்மாற் சிற்சில சாற்று கிற்பாம். (கக௭)

விலைநனி விரிக்குஞ் சொன்ன விலைபகர் வோர்கள் சொன்ன
விலைநிலை யேகொள் வார்முன் மேவிநேர் செய்த ராசிற்
கலையொரு தட்டிட் டாட கம்மொரு தட்டிட் டவார்
கலைதெளி ஞான மிக்கோர் சமரசங் காட்டு வார்போல். (கக௮)

* உண்டோ வென்பது வினாவிடைச்சொலீறு தொக்கது.

செம்மணிப் பதக்கஞ் சங்கந் திகழ்நவுத் துவம்பொன் வாச
மம்மபல் கோடி கோடி யமரிட மண்ட கோடித்
கெம்மிறை யேவுங் கோடி யிந்திரை கேள்வர்க் கீவான்
சொம்மணி யாழி யாதி தொகுத்தபண் டாரம் போலும். (ககக)

மணிகளொன் பானுஞ் சொன்ன மரபினேர் வைத்து வைகும்
வணிகர்முன் ஞால வாயெம் வள்ளன்முன் வழுதி காத
லணியது போலு மென்ன வரசிளங் குமரர் செல்லக்
குணிவிலை பகரா தள்ளிக் கொடுத்தினி துவப்பர் வாழ்த்தி (கஉ௦)

பலவகைத் துகில்விற் போரிற் படர்ந்துளா ரொன்று காட்டிக்
குலவுமீ தளித்தி ரென்னக் கோடியென் றளிப்ப வம்மா
லிலகிதொன் றளித்துக் கோடி யென்றசெட் டழகி தென்ன
வலமிது பெயர்க்கு மேவன் முற்றுமா மமைக வென்பார். (கஉக)

நென்மலை கொள்ளத் தூர நிலையினின் றுறுவோ ராங்குப்
பன்மலை செறிசு நிற்கிப் பரப்பென மீள நேர்ந்தோர்
சொன்மலைக் குலமென் றோதச் சொன்மலை வுறநேர் கிட்டி
நன்மலை யிவைநாம் வேட்ட சாலியென் றுளந யப்பார். (கஉ௨)

அடிகரி தூரகம் வைய மத்திர சத்தி சங்கண்
மிடைநிரா டிரையா மல்க விற்குநர் கொள்வோர் பல்கத்
தொடர்களம் பாடி வீட்டிற் றோன்றுகா ரணத்தாற் போலும்
படர்பகை யவ்வுர் மேற்செல் பயன்றுணிந் துருமையம்ம. (கஉ௩)

கைக்குடத் தொடுசென் மின்னார் கடைமறு குறச்சென் றிந்தப்
பொற்கூடம் விலையா தென்னப் பூங்கொடி தளரக் கொண்டிர்
மூக்குட மேலுங் கொள்ளின் முறிகுட மென்பீ றென்ன
நக்குடன் சென்ற ரன்ன நலக்குடன் முகிழ்த்தார் மைந்தர். ()

பூவலை பகர்வார் முன்போய்ப் பூவையர் பொருளை நீட்டி
மாவின்ஞ் செறிந்து தூங்கு மல்லிகைத் தாந்நேர் காட்டி
யீவிரிந் நீலத் தானா யென்ன தூந் நீலத் தானா
யேவினும் புண்ணிற் கோங்கொத் திடின்றுழு தளித்துமென்பார்.

கலனுலாம் வாரி வெற்பு கானநா டென்னு நான்கு
நிலனுலாம் பொருள்க ளெல்லா நிறையக்கொண் டளிக்கு நீரா
லுலகெலா நுகர்பல் போக வெண்பொரு டன்பா னல்கும்
வலனுலா மாயை போலு ளுவணம் வழுத்தற் பாற்றோ. (கஉ௪)

வேளாளர் வீதி. வேறு.

தருமுகிலான் மணிமுதல் தாவிலெழு வோர்முதல்
ரருள்கொடைமை தவாதமர்ந்து மடைவரிய தனிநாம
மொருதமக்கே யிகொறுயா யுறப்பெறுவே னாளர்குல
மருவிவளர் பெருமாட மணிமறுகி னணிபகர்வாம். (௧௨௭)

எத்தொழில்செய் வார்க்குமுணா வினிதளித்து நிலைநிறுத்தி
யத்தொழில்கட் காராய்ரா மருந்தொழிறந் தொழிலாக்கொண்
டெத்தொழில்க ளினுமுழுவே தலையெனநூ லிசைவாய்மை
கைத்தலெனல் லியிற்றேற்றுங் காராள ரிவரம்மா. (௧௨௮)

நிலமலைநீள் கடல்வினவு நேரியர்க்கிந் தமைச்சாகி
யுலகமுதல் கொடுபெருநூ லுலகமெலா முயவளித்த
மலர்புகழ்சேர் சேக்கிழார் மாமணியிம் முதலியார்
குலமணியே யெனிலினிநாங் கூறுதிநன் வேறெவரேனா. (௧௨௯)

இன்னதிரு மணிவாயி னிடைநேச நடராசன்
றன்னருளால் விரிந்தெழுந்த தனிமணிக ளேழொன்பா
னன்னவற்று ளொருபதின்மூன் றருமணிக ளவதரிப்ப
முன்னமருந் தவம்புரிந்த மூதகுசீர்க் குலரிதுவே. (௧௩௦)

என்னினிநா முரைத்துநனி யிம்மட்டோ வீராண்டிற்
பொன்னகர்நாண் வெண்ணெயமர் பொல்லார்பே ரருட்கடலுண்
டந்நிகரில் சித்தாந்த வழுதுபொழி மெய்கண்ட
நன்னர்முகி லவதரித்த நற்குலமு மிதுவன்றோ. (௧௩௧)

உழுதொழிலே தலையெனக்கொண் டறலொன்றோ வுமாபதிதா
டமுலியமெய் யன்புறுபு சனைத்தொழிலும் வழித்தொண்டர்
விழுநியபூ சனைத்தொழிலும் விருந்துபுறந் தரன்முதலாங்
கெழுதொழிலு மறுதுபுரீஇக் கிளந்திதிமேல் வளர்தருவார். (1)

முத்தொழிலி னடுத்தொழிலா முழுதுலக மளித்தருந்
மத்தொழிலோ னமிசுத்த ராமரசர்க் காறினிலொன்
றுய்த்தவர்கோல் கோடாமை யுலகளித்தற் குயிர்த்துணையா
மித்தகையோர் பெருஞ்சீர்த்தி யிசைப்பரிதே யெவராலும். (2)

வணிகர் வீதி.

குலத்தாலு நலத்தாலுங் கொடையாலு நடையாலும்
புலத்தாலுஞ் சிவரியமப் பொறையாலு ந்நறைகல்வி
வலத்தாலும் வளர்செல்வ மாண்பாலுஞ் சிசோட்டிகளென்
றலத்தாலு முற்றுணாபே ரணிவணிகர் மறுகுணப்பாம். (௧௩௪)

இருநிதியாற் றனதர்புல ரென்பரஃ திவர்க்கியைமோ
வொருவருமுண் ணாதவுவர்க் கூவனீ ருவனியியம்
பெருகுசுவை டூருணிபோற் பிறங்குவதிங் கிவர்கியிய
மிருதலைவேற் றுமையணுவு மண்டமுமென் னினுமேலா. (கநடு)

ஈட்டுறுகா ல்ணுவெனும்பொன் னிரவியென வேயீட்டி
மீட்டதனுக் கெதிர்மறையா விழுமியபல் லறநெறியி
னீட்டுவசெஞ் ஞான்றுநடு நிலைதிறம்பா நிலைதலைக்கோல்
காட்டுமிவர் கையினுநீ இ யென்னினியாங் கழறுவதே. (கநசு)

அம்மையே யெனவெல்லா மளித்தபடி னழைத்தருளு
மம்மையா ரியற்பகையா ரமர்நீதி கலிக்கம்பர்
மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியா லாவர்செக
மம்மைவாழ்த் திவர்குலஞ்செய் முதுதவத்தா ல்வதரித்தோர். (1)

பயன்மரமுள் னூர்ப்பழுத்த பான்மைத்தே பகர்செல்வ
நயனுடையான் கட்படினென் னன்னூலி னிலக்கணமில்
வியல்பினர்நீ ணிதியறத்தா நேருமில் கியங்கண்டே
யுயவுலக முரைத்ததெனி னுவர்மகிமை யெவருரைப்பார். (1)

அரண் வீதி.

உலகமெலா மோம்புதொழிற் கொருமுருந்த னுருவினோ
குலவரச கொனநூல்சொல் கூற்றுநேர் தேற்றுதல்போன்
மலர்தலைய நிலமகலா மணிப்புயத்து மணந்தளிக்கு
நிலவுமணி முடியரசர் சியமொரு சிறிதுரைப்பாம். (கநசு)

அமைச்சுமுனா றஞ்சாமை யாதுயலேழியந்நன்முதற்
கமைத்தொழினான் குளர்காட்சிக் கெளியர்க்குஞ் சொற்கடிந்தோர்
அமைத்தவறன் சிறிதிழுக்கா யளிகொடைகோல் குடியோம்ப
நிலைமப்பளவுந் தவருதல் லவைநீச்சி யினிதளிப்போர். (கச0)

திறைகொடுசா யயலரசர் திரளொருபா லணையரிதிப்
பொறையொருபான் முடபொருபாற் போற்றுறுபல் லறநெருபா
லிறையொருபான் மறையொருபா லின்னனமுற் றெவ்வொருபா
னினைதருமக் குலவேந்தர் நிரம்பிவளர் திருக்கோயில். (கசக)

புகழ்தகுசெங் கட்சோழர் புகழ்ச்சோழ ரிடங்கழியார்
நிகரிலருண் மானியார் நெடுமாறர் சேரனென்
தகுமிவயோ ரிருமுவர் தம்பிரான் றேழந்தரு
தொகையினுளா ரவதரித்த தூயதவத் திவர்குலமே. (கசஉ)

வேறு.

உலகெலா மரசர் குலமெலா மேற்கொண் டோர்ந்துசெய் நீதிநூ லுணர்த்த குலமனு வேந்து திருமுறை கண்ட கோவொரு சேய்மிசைத் தேருந்
*தலகில்சீ ரரசு பொதுவெழு தனிச்சொ ளருந்திறை யிவர்குலத் தவரான் மலருமு வேந்தர் தமிழாய் சோழர் மகிமைநாம் வழுத்துதற் கெளிதோ.

அந்தணர் வீதி.

முற்றுல கொருங்கு படைத்திடு பிரமன் முகோற்பன முனிவர்க் ததியோர் முற்றல கொருங்கு வாழ்வற வேள்வி முதுமவற முறைபுரி இ முகில்கண் முற்றுல கொருங்கு நிறையி ரோங்க மும்மழை பெய்ம்முறை முயல்வார் முற்றுல கொருங்கு வாழ்த்துவே தியர்வாழ் முழுமணி மறுகினி மொழிவாம்.

ஒருவரு மிருமை மும்மையு மின்பே யுறப்பெறு நிலையர்நா லொழுக்க மருவுதற் குரிய னாம்பெரு வேள்வி வயக்குந் தறுதொழி லாளர் பெருகுசீ ருலகே மெட்டுறு மேனும் பின்னரு நவமுறப் புரிவார் திருநிறை தருவார் ஞானசம் பத்தே தேடருஞ் செல்வமா வளர்ப்பார்.

ஒருபது புராண முழுவது மோர்ந்தோ ரொன்பதா யெண்ணுண முடைத்தா யருமையேழ் பவத்தீர்த் தருள்பெரும் பொருளை யாறங்கத் தைந்தெழுத் துண்மைப், பொருளென நான்கு மறையினுட் டெளிந்து பூசனை முப்பொ முதுஞற்றி, யிருபதத் தொன்று மன்பின லின்பே யெய்துவார் திறனெவ ரிசைப்பார். (கசக)

திருவளர் வாத ஓர்ச்சம் பத்தர் சிறுத்தொண்டர் நிலைக் கடிகள் முருகர்சோ மாசி கலயரப் பூதி நமிப்தி மொழிகண நாசர் தெருன்பக பதிசண் டேசர்வண் பூசல் சிறப்புலி தில்லையந் தணர்கள் குருமறை ஞான சம்பத்தர் கொற்றங் குடியடி களுநிவர் குலத்தோர். (கசஎ)

ஆதிசைவர் வீதி.

உலகெலா முய்யு முபாயமே செய்யு மொருபெருந் தொழிற்சதா சிவன்றற் புலனுற முப்போ துத்திரு மேனி நீண்டுமா பார்த்தபூ சனைதா னிலகுதன் சாதி வேதிய ரேசெய் திடன்மா பெனவிதித் தைந்து மலர்முகத் துதிப்பித் திட்டவைத் திருடி மரபினர் மனிமறு ருணாப்பாம். (.)

நிலவரு வருவ சதாசிவ சிருட்டி நிமலவே தியர்களா மிவரை யலர்வரு பிரம சிருட்டிவே தியரே யாதிகளற் சாதிய ரெவர்க்கு மலர்சிவ தீக்கை முதற்சமக் கார வகையெலாம் புரியதி கார நலனினு லன்றோ குருக்களென் றுலக நயத்திடு குறியென நவில்ப. (கசக)

* ஊர்த்த வென்னும் பெயரெச்சத்தகாரத்தொக்கது.

அரிபிர மாதியரு மிவர் பரார்த்த மாப்புவி யதில்வழி பாடு
புரிசிவ லிங்க தெரிசனா திகளாற் புன்மைதீர்த் துய்வயே னிலையில்
சுரல்கொன்றே தருமறைவேள்வி துணிவரோகிவாக்கினித் தொகையே
வருகிவா கமஞ்சொன் மரபினெஞ் ஞான்று மல்குற நியதியின்வளர்ப்பார்.()

வேதவிக் கிரய மாதியாற் றேவ லகத்துவ விளைவினர் முதலோர்
தீதற லாதிக்கியற்றுறு பிராயச் சித்தமே நித்திய மாதி
யோதுபூசணைகள் பிறர்பொருட்டுஞ்செய்துலகெலா முயல்க்குங்கருணை
யேதகு முருக்கொண் டெற்றவ ரிவரென் றெவ்வுல குஞ்சொழியல்போர்.

நம்புகழ்த் துணையா ஞரார்சீர்ச் சடைய னாரிசை ஞானியார் நாரை
நம்பியாண் டார்மன் னருணந்தி யிவரிந் நற்குலத் தவரென லொன்றோ [து
நம்பியொன் பதின்ம ராத்தொகை தொகுத்த நாயன்மார் தம்மின்முட் போ
நம்பிரான் மேனி தீண்டுவா ரிவரே னும்பிற நவிறிற னெவனோ. (கருட.)

முறைமொழிப் படியே வைசியப் பிரமன் வதனத்திற் றேன்றியான் மார்த்த
முறையல துலக முயச்செயும் பரார்த்த முறைக்குரித் துறாவர் புகழே
யறைவரி தெனிலம் மறைபிரா மணனென் றருள்சதா சிவன்முகத் துதித்து
நின்றயினவ் விரண்டும் புரிசிவத் துவிரர் நீதிநா மோதுதற் கெளிதோ. (கருட.)

இத்தகு சிறப்பிற் பெருந்தவத் துவிச ரிருந்துவாழ் மணிரெடு மாடப்
பத்திவான் சமழ்ப்ப வொளிர்திரு வீதி பாங்கினி லண்மிமன் குழ
மத்தியெம் பெருமான் மத்திர நாதன் வாழ்மணிச் சினகர மன்னு
மத்திருக் கோயி னலனெலாம் வகுத்த லம்மவோ வெம்மனோர்க் காமோ.

பற்பல கோடி யண்டமும் விரித்து பரந்துவாழ் பல்லுயிர்த் தொகைக்கும்
வெப்பறு கவினையா மலர்த் துணைத்தான் விரிநிழ றருமமு தேசற்
கொப்பிலா ழரக தம்மணிக் குடையா வுலகலொம் விரிந்துயர்ந் தோங்கு
மற்புத குத பூருக மம்மா வாங்கொரு பாங்குகின் றவிரும். (கருட.)

நத்தன வனங்க டடங்கள் பல் கழக நன்மணி மேடையா டரங்க
முந்தன சாலை யன்பர்வாழ் மடங்கண் முதற்பல வுறுப்பெலா நிறையு
மிந்தநன் னகரே விராட்டெழிற் கோயி லேயித யாம்புய மென்றே
சுத்த மரீத நாயகன் கருணை தந்துவீற் றிருந்தா சியற்றும். (கருட.)

தீயவல் விடமுண் டருதருள் சிவனென் பொதுத்தனக் கேசிறப் பென்று
தூய்மு தேச நாமமே தேற்ற றுணிவுறக் காழிவாழ் மணியிங்
கேயருள் பகித முதலிலச் செயலிவ் விறைசெய லெனுஞ்சரித் திரஞ்சேர்த்
தாயகா ருடைஞ் சுண்டுகாத் தருஞ்செய் தவனென வருவிய தம்மா.

செந்பொழி லண்.செய் திருவுசாத் தானந் தெண்டினைக் கழனிசூழ் தான
மிறைதிட மெனவே யுறைவிட்டுச் சேணி நெழுந்தலா மாளிகைத் தான
நிறைமதி யந்தோய் மதிலணி தான மென்பன வாதியா நிகழ்ச்சென்
மறையருண் மொழியா லணையசெய் வழுத்து மாண்பதித் திருவுசாத் தானம்.

ஆயலிந் நகரத் தரும்பெருஞ் சிறப்பில் வறிவிலா வேழையே னுரைக்கு
ளாய்தோ வம்மா வத்தனிக் காழி யருமணி குருமணி யயில்வேற்
சேய்மணி யமுத வாய்மணி கமலச் சேவடி சென்னிசேர்த் தெளியேன்
வாயில்வந் தனசிற் சிலபொறுத் தருள்வீர் மாசறத் தெளிந்தமாண் புலவீர்.

திருநகராச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௩௩௬.

புராணவரலாறு.

புராணவரலாறு.

சித்தி யெட்டுநின் றேவல் செய்யுள்வனம்

பத்தி வேலி யருட்புனல் பாய்வன

முத்தி வான்யி ரோங்கு. முதல்வன

நத்தி மாதவர் வாழ்வை நைமிச வனமம்.

(க)

வேறு.

இன்ன விப்பரு வத்துறு மெனும்வரம் பின்றிப்

பன்னு மூவிரு பருவத்தும் பனிமல ராதி

மென்ன பற்பல பொருள்களுங் குறைவுறு தென்று

மன்னி மல்குபு லீனாவது நைமிச வனமே.

(உ)

காட்ட மாவன மேதருப் பாதிய கலப்பை

* யீட்ட மாவன மேதாமி னியமங்கட் கிசையக்

கூட்ட மாவன மேதரு மெனமுனிக் குழாங்கள்

“ வேட்ட மாவன மேதரு நைமிச விபினம்.

(ங)

நேய மாதவ நேத்திர னிமாசலை நிமிர்வேற்

சேய மாதவழ் கடக்களிற் றுணனன் றிருத்தாட்

நேய † மாதவப் பொறிநெறி தொலைத்துநின் றிறைஞ்சந்

தூய மாதவர் வாழ்வது நைமிசத் துடவை.

(ச)

* ஈட்டம் ஆவ நம் ஏதம் இல் நியமங்கட்கு எனப்பிரிக்குக.

† மாதவ = ஆணவமலவிருள்செட.

எங்கள் வானுல சென்பெறுந் துன்பமே யேற்கு
மிங்கு ளார்கள்பே ரின்பமே வேற்றி யாரென்
றங்கு மான்முதற் சுரலொலா மலியமு தாசை
பொங்க மேவலி னுலகபண் டாசமப் பொங்கர். (௫)

சரியை யா திராற் பாதமுஞ் சாற்றுநா லபரம்
பரம தாமிரு கோடுமைம் முகனையோர் முகப்பண்
பொருவி லாதுணர் வாலொன்று முறுவராங் குறுவர்
வரன கோபுரம் போலுமவ் வில்லையார் வல்லே. (௬)

வன்னி வேதியின் வயக்குவ வன்னிமுன் னாவ
வன்னி யோதுநான் மறைமுழு தோதுவ வன்னி
யன்ன தூலயந் தீர்த்துடி மயன்விடு மன்ன
மன்ன மாதியெண் டிருநிறை யந்ருகு மடவி. (௭)

அங்கி மூன்றவ ணந்தண ரோம்புவா ரவர்த
மங்கை மாரவந் றோடுதம் வாயகந் பாய
துங்க வங்கியு மேற்கொடு நான்கெனத் துலங்கத்
தங்க னாவளர்த் தொழுகுறத் திகழ்வதத் தவமே. (௮)

இன்ன பல்வளஞ் சொல்வளத் தியம்பொணு தென்று
மன்னு மப்பெருங் ககனபூ வாசமு னீசர்
பன்னு மாசவு எனமுனி முகமெனப் படைத்தாங்
குன்னு மேர்வடி வமைந்தென வொன்றிவாழ் மனத்தோர் (௯)

இத்த வப்பெரும் பண்ணவ ரித்தவத் தென்று
முத்த மப்பா ஞானகிட் காமியத் துடனாய்
மூத்த முற்பல வேள்விக டொடங்குபு முடிப்பார்
தத்த மக்குள மரபுல குணருமா தரத்தால். (10)

இனைய மாதவ ரிமாசல மாதம ரிடத்தான்
வினைக முற்றியற் கனைகழற் நிகழ்மனம் விழையும்
புனித தத்தம நித்திய நியமங்கள் போற்றி
யினிய சத்திர யாகமங் கியற்றின ரிருந்தார் (11)

அன்ன காலயிற் சூதமா முனிவர்கோ னுங்கே
துன்னி னானது காண்டலுந் துண்ணென வெழுதார்ந்
சென்னி கூப்பிரு கரத்தினர் வரத்தெதிர் சென்றார்
முன்னி றைஞ்சின ரின்னுரை முகமன்முன் மொழிந்தார். (12)

சூதவனபுராணம்.

அழைத்து வந்தன ராதனத் திருத்தினை ரன்பாற்
றழைத்த தாமலர் பர்த்தியா சமனமர்க் கியமுன்
விழுத்த கக்கொடு வழத்துட சீனைமுறை விளைத்தார்
முழுத்த வன்பினு லன்புற முன்பிவை மொழிவார். (கங)

ஐய மெய்ச்சிவ புராணநூற் போதமுற் றளித்தே
ய்யய வெம்மனோர்க் கருளிய மேனிகொண் டிற்ற
மெய்ய வேழையேங் குடிசைநீ விழைந்துபோந் தருளிச்
செய்ய முற்றவ நற்றவம் பெற்றவென் சிறியேம். (கச)

கருணை மாநிலே முற்றுணர் கற்றவ றோறே
பொருண யந்தநின் வாக்கட னுக்கடை புராணத்
தெருண யந்தவா ரவியுண வுண்டுண்டுத் தெவிட்டா
தருண யந்ததி லார்வமீக் கூர்வதா லண்ணல். (கரு)

முன்ன ரொண்சிவ கேத்திர விசிட்டமுற் றியற்சீர்
சொன்ன லம்பெற விரித்தனை சுருக்கினை சொல்லுங்கா
னன்ன ராம்பிர வனமது நாதநற் றலமொன்
றென்ன மாதலத் தினும்பெருஞ் சிறப்பின திதன்கண். (கசு)

இனிது வீற்றிருந் தருளுமா தேவனெம் மீசன்
புனித மான்மிய மளப்பரி தெனப்புகன் றுரைத்தா
யனைய மாண்விரி வுணர்விழை வதிவிரி வென்னு
வினைய வாய்மையின் வேட்டனர் கேட்டனர் மேலோர். (கௌ)

ஆன்ன வாய்மையின் வாய்மைகேட் டருணிறை சூத
னென்னு மாதவன் னென்னுமா தவன்மறை யாவும்
பன்னு மந்திரேச் சுரன்பத பங்கயம் பரிவாற்
சென்னி வைத்தரு ணிலத்துலாய் நின்றிது செப்பும். (கஅ)

முனிவர் கேண்மினும் வினாவுல கினுவொழி முதலா
மெனது நெஞ்சு முஞ்சு முஞ்சு மிரித்து
வனிதை பாசுன ருன்பெற்றற் காகநார் மலிந்த
தினித ளிக்குமிச் சிரவணம் பூவண மெவர்க்கும். (கஆ)

நீவி ரிங்குரை தாவிரி மாவிரி நீழற்காத்
தேவி னங்குமான் மியமபக் குவர்க்குரை செய்யாத்
தூவி னங்கதி குய்யமித் துய்யமான் மியத்தை
நாவி னங்குசீர் நந்திதே முந்திசை நவின்ருன். (௦௨)

போத நேதகு புத்திர சிகாமணி பொருவின்
மாத போதனார் வழுத்துசிந் தரீமணி வரந்த
வாத சீர்ச்சுனற் குமா ரமா மணிமுனிக் கல்வா
ரோது வாமினி துணர்மினென் றுறுவர்கோ னுரைக்கும். (௨௧)

கண்ண கன்புவ னங்களாங் காங்குயர் கருமங்
கண்ண கன்புறச் செய்பயன் கைபெரீஇக் களித்தே
கண்ண கன்புரிந் தமர்களை ஈண்ணுதற் கண்ணங்
கண்*ண கன்புடைத்தருடிருக் கைலையஞ் சைலம். (௨௨)

காள கண்டனை மொழியிமா ஃலையிடங் கவின்செய்
காள கண்டனை மண்டனை விண்டனைக் கலந்த
தாள கண்டனை யண்டருந் தொண்டருந் தழுவத்
† தாள கண்டனை யருள்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௩)

சுருதி யானளப் பரி ‡ தெனும் பரமனிற் றூயோர்
வருதி யானத்தி னுற்பது கோடியோ சனைமாண்
கருதி யானதிற் பாகிய கலமெனப் பரவித்
சுருதி யானம வெனப்பெறுங் கைலைமா தாமே. (௨௪)

விண்டு வாதிய விபுதர்வாழ் பதமெலாம் விளிகாற்
கண்டு மேனகும் காட்சியிற் கவின்கெய்வெண் கதிர்தா
னண்ட மெங்கணு மகண்டஞந் தன்னகத் தரன்போற்
றண்டு ருதொளி பயில்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௫)

ஆற்றல் சாலச ராதியர்க் கஞ்சுமா லாதி
சாற்றூ வானவர் சாருமா தாரமா தாரம்
•போற்று மொண்கன கங்கெப் புலனத்துள் ளனவுந்
தேற்று மாண்புயர் திருக்கயி லாயநீள் சிலம்பு. (௨௬)

பன்னு மூவுல கத்துள பறம்பெலா முகாந்தத்
தின்ன நீர்தரச் சரண்புகு மினியகோ வென்ப
சொன்ன மேருவு மேருவந் தின்னும்பஃ றுதிகள்
சொன்னன் மான்மியத் திருக்கயி லாயநீள் சுரும்பு. (௨௭)

* அகன் - பாவம்.

† தாளகண் - திருவடிஞானம்.

‡ எனும் - இடைக்குறை.

வேறு.

இன்னன பலவே றுய வியல்வனத் தொகுதி யார்க்கு
முன்னரும் பெருஞ்சி ரப்பி னொளிர் திருக் கயிலா யத்திற்
பண்ணுட் சோதி லிங்க பரமன்சீ கண்ட நாமத்
தென்னையா ளிறைவன் யாவு மீன்றரு ளன்னே யோடும். (௨௮)

வியனுல கெல்லா முய்வான் மேதகு குடிலை யாதி
வயநிறை தத்து வத்திண் மணியரித் தவிசின் மன்னிப்
பயனுற வமர்பொற் கோயிற் பரன்றிருச் சந்நி தானத்
தியலருள் வெள்ள மாநீ தென்னுல கெல்லா மேத்த. (௨௯)

உடலிடர்க் கடலோ யாரு முட்கொள நீண்டல் காண்ட
விடனுநின் மடனெ லாமு மிரித்தயி ரிடர்முற் றோட்டித்
திடனரு ளமுத தோயந் திகழ்சிவ தீர்த்த மொன்றெத்
தடமுமன் புடன்சென் றேத்துந் தனியர சாக மன்னும். (௩௦)

பேசுமித் தடாகஞ் செம்பொற் பித்திகை நாப்பட் டேனுந்
தேசுறு பரிசத் தன்றிச் சென்றுநேர் நின்றுங் காணர்
மாசறச் சென்றார் சிவ்லோர் மதிலலான் மற்றென் றில்லா
வாசறு தளியொன் றுண்டோ வண்ணநன் கைலைக் கென்பார். (௩௧)

வயிரத்தொண் சோபா னஞ்செம் மாணிக்க மிழைத்த சத்து
பயிலத்திண் பளிக்க கஞ்செய் பரவுமவ் வாவி தீாத்
துயர்ப்பத்து நூறு பைம்பொ னெண்மணித் தம்பத் தும்பர்
நயனுற்ற விந்து காந்த நகுமணிப் பரப்பு வாய்த். (௩௨)

மண்டப மொன்றி லங்கும் வித்தியா மயமீ தென்றே
யெண்டரு முனிவ ராதி யிறைசிவ ஞான வேட்கை
கொண்டெழு மன்பர் கூட்டங் குறைவற நிறைவ தாங்கே
பண்டரு மறைநான் காதி பலகலைத் துழனி மல்கும். (௩௩)

வழுத் துமம் மண்ட பத்தின் மத்தியிற் புண்ட ரீக
முழுச்சுரு மாத னத்தின் முற்றுல கெல்லாம் வந்து
தொழ்த்தகு மம்பு சாதத் துணையடி சிவப்பப் போந்து
விழுத்தக வீற்றி ருந்தான் விழைதிரு நந்தி தேவன். (௩௪)

வேறு.

சிவமுணர்பன் முனிவர்குழார் திவியர்பிர மதகணங்கள் செறித்து சூழச்
சிவதரும மகாத்தியட்சன் சிவனந்தப் புரபாலன் சிவமெய்ஞ் ஞான
சிவகுரவ னருளபர சிவனாகும் பிரபுதிரு நந்தி தேவன்
சிவமுதவுந் திருவுளமே திகழ்தாவீற் றிருந்தருளுந் திருமுன் ளங்கே.()

மலமகன்ற சூலவிரதன் மாதவர்தம் போதநிதி மலர்ந்த செங்க
மலமகன்றன் மகன்சிவமே மருவுமக னெருவுமகன் மறைசொல் றசீர
மலமகன்றம் மனவிழையும் வனமுனிவர் வனம்போற்று வரனன் பான
மலமகன்ற சனற்குமர மாமுனிவன் ரேருனிவன் மயன்வந் தானால். (1)

வந்தசனற் குமாருனி மாமேரு வாமேனி வள்ள லாய
நந்திதிரு வடிமலர்க்கீழ் லெனுறுதண் டெனவீழ்ந்து நமந்து போற்றிக்
*கந்தமலர் கமலமலர் கரலின்மலர் கலப்பமலர் கருத்த னாகிப்
பந்தமலர் படத்தெறுமப் பாதமலர் மீதமலம் படப்பூ சித்தான. (௩௭)

பின்னுமடி பணிந்தெழுந்தெம் பெருமானே யருளாழ் பிறரெ வர்க்கும்
பன்னரிய வேதாந்த பாரகனே பரியாய சிவனே பன்னா
லின்னுரைமா சிவதரும மெல்லாமெம் மவர்க்குணர்த்து மினிய போதா
வென்னுறிய ருருநாதா வெளியேன்விண் ணப்பருள மிரங்கிக் கேண்மோ.

புத்திமுத்தி யருளகில புனிதசிவ தலங்களினுட் பொருவி லிட்ட
சித்திமுத்தி தருமேரு சீசைல மாசைலத் திரள்சென் றேத்து
முத்தமப்பொற் றிருக்கைலை யொண்ணைல மந்தரமு னுலப்பில் சீர்த்தி
வித்தகப்பஃ றிருத்தலத்தின் விசிட்டருரைத் தருள்கால விளம்ப வற்று

ஒப்பரிதா யெப்பரிசு முரைப்பரிதாய் வரைப்பரிதா யுண்மைத் தாகித்
திப்பியமா யனவரத சிவநாரித் தியவிளக்கச் சிறப்ப தாகித்
தப்பரிசு காரணப்பேர் தான்பலபெற் றுளதாகித் தரையின் சேம
வைப்பெனலாய்த் திகழ்குத வனப்பெருமாண் புகன்றுரைத்தாய் வள்ளான்
[முன்னாள். (௪0)]

சொன்னதலத் தீர்த்தமருட சுயம்பிலிங்க மூர்த்திவரன் சொல்வித் தாரத்
தின்னமியம் புறக்கேட்பா னிதையமிசைத் துதையார்வ மீர்ப்பப் போந்துன்
பொன்னடிப்பூந் துணைபணித்து பூசித்தே னேசித்தென் புத்தி வேட்கை
மன்னருளாற் கைகூட வடிங்குகெனப் பணிந்தெழுத்து மலர்க்கை கூப்பி. (1)

திருமுனம்ப் பெருமுனிவர் சிகாமணியின் றேத்தவருள் செய்து றோக்கி
வருதியயன் பொருட்கு மா மற்ருமக்கோ ரருட்குமர வைய முய்யத் [டோ
தருபதிநூற் றெருட்குமர சனற்குமர நினக்குரைப்பத் தடையொன் றுண்
வருகிருத்தி யெனவிருத்தி யம்முனியைத் தெம்முனிபே ரருணந் தீசன். (1)

ஐசீர் அமல் அம் மகம் எனப்பிரிக்க, அதுமகன் எனப்போலியாயிற்று.

* கரங்களின் மலர்கொண்டு பூசித்தானென்க.

நனியருள்கூர்ந் தினிதருளு நங்குமா பாக்கியமே ஞான நேசா
மனியசிவ முகாம்புயநான் மகரந்த் பானமது கரமாய் வாய்ந்த
தனியயில்வேற் கரதார காரியருட் சண்முகன் மா தாம டிக்க
ணினிதமர்பு தாதையனைக் கியம்புதல்கேட் டெனக்கிசைத்தாங் கிசைத்து
[மென்ஞ. (௪௩)

அய்யனையு மன்னையையு மாறிருமா மலர்வதனத் தாறி ரண்டு
கையனையு மொருகோட்டுக் களிற்றினையு முளத்திருத்திக் கணிவா யோதும்
பையணிவெவ் பணியணிகள் படர்ந் திவெண் சுடர்மதியம் பரவு சீர்த்திச்
செய்யமதி யிதழிமுடிச் சிவபாதாம் புயார்ச்சகமெய்ச் சீல கேண்மோ. (௪௪)
பரவியலவ் வியாசகிரு பாகரமா தேவனருள் பவன மெல்லாம்
வரமுதலக் கியவென்று மன்னுபுவீற் றிருந்தருளம் மாமின் கானப்
பரமதல மத்தியந்த பாவனமா யாமினிய பாரா வாரத்
திரமுறுமால் புரிராம சேதுவனீ சான திசை திகழ மன்னும். (௪௫)

இப்பரம சிவதலமே யிப்புலிங்கா ருட்டுணையா யிலங்கு முத்தி
கைப்பொருளாக் கிடுஞ் சுவ காமியமும் தரும்பாவங் கழிக்கு மிந்தத்
திப்பியமா தலப்பெருமை செப்பரிதெவ் வெவர்க்கெனினுஞ் சிறிது நீகொ
ளப்பெரிய நசைமறுக்க லாற்றாது சொலத்துணிந்தா மருமை மைந்த. (௪௬)

இன்னதிருத் தலத்தீர்த்த மிலங்கமுத சுயம்பிலிங்க மூர்த்தி யென்ற [ரு
மன்னருளிச் தலஞ்சூத வனமெனும்பேர் பெறுகிபஞ்சொல் வாய்மை யென்
வின்கிசோன் பாற்கடலிற் பிறங்குபதே சம்மால்பாற் பெறுசீ ரென்று
நன்னைய குரவனிடைச் சிவலிங்கம் பணிபுதிசொள் பான்மை யென்று.

புரனிதையவ் வகியரசம் மாவனத்திற் பாவனத்தின் வருசீ ரென்று
புரவுதிருப் பணியாங்கப் பணிவேந்த னெணியாய்த் து பயிற்ற லென்று
கரவில்சிவ பூசனையக் கட்செவிவேந் தாங்கியற்று காட்சி யென்று
நாலையர சுறுசாப டலையொழித் தாரருளே நண்ணிற் றென்று. (௪௭)

தாயறன்மார்க் கண்டமுனி தோய்த்துடன்மா சிரித்தருள்சார் தூய்மை யெ
ன்ற, றேயரெகு குலபதிமந் திரப்பேற்றிற் பகைதொலைத்தின் புறுசீ ரெ
ன்று, மேயவமு தங்கொணர்ந்து விண்டுசிவ நிவேதனஞ்செய் மேன்மை
யென்று, வாயதிரு விழாச்சிறப்பு வானவர்கோன் புரிந்தருள்சார் வாய்மை
யென்று. (௪௮)

இவ்வகையோர் மூன்றுதலை யிட்டபதி னோர்காதையியல்பு முற்று
மவ்வகையே மைந்தநினக் கறிந்தவகை விரித்துரைத்து மமையக் கேளென்
றுய்வகைசெய் நத்தீச னுரைத்தனனென் றுடன்சூத வுறுவர் கோமான்
செய்வகைமா தலர்க்கனைய திருநந்தி மொழிப்படியே தேற்று கின்றான். ()

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௬.

தலவிசேடச்சுருக்கம்.

மரைமகன் மைந்த கேணின் மனம்விழை கின்ற வாறு
நிருமல மந்தி ரேச னிலவுத லங்கொண் மேன்மை
யுடையில டங்கி டாத தொருசிறி தன்பு நீட
வருளுது மென்று வாயமை யறைதரு நந்தி நாதன். (௮)

வேறு.

மலரவன் றனையருள் வயங்கு மாதவா*
திலகனென் றுலகுரை செமமல் கேண்மிரா
நிலவுல கலைவற நிறுவு சந்திர
வலநிறை *யிரவியி னவாசி வம்பலில். (௯)

திருநிறை நாவலந தீவின் மேவிய
பரவிய வரனுறு பரத கண்டததிற்
பொருவறு திரவிட பூரி மங்கைதன்
நிருமுக மெனப்பொலி சென்னி நாட்டினில். (௧௦)

கண்ணெனத் திகழ்தரு சூத கானனம்
புண்ணிய மாரிதிப் பொன்னி மாந்திக
கண்ணிய தெனதுமூன் ருய யோசனை
பண்ணிறை மறைவனக் குடாது பாங்குந். (௧௧)

ஒரிரு யோசனை யோங்கு தென்கடற்
சேரியல்வடாதுமா திரங்கு ரோசமைந்
தேரிய லெல்லையி னிலங்கு மிவ்வனத்
தோரிய லகலமுக குரோச மோதுப. (௧௨)

தெவ்வனத் தஞ்செயமால் சென்று சாவலாற்
செவ்வன சத்திரு வாதி சேர்தலா
லெவ்வன நித்திய விற்ப மீதரு
மிவ்வனந் திருவுசாத் தான மென்பவே. (௧௩)

புத்திகள் வேண்டினும் பொருவி னுலிரு
சித்திகள் வேண்டினுஞ் சித்த சுத்திமா
முத்திமுன் வேண்டினு முற்றும் பெற்றுளா
ரித்திருத் தலம்புகி னெண்ணி யாங்கோ.

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

சார்த்த மாவன மின்புற வோதினஞ்

சீர்த்த மாதவ சிந்தைய கேண்மியா

தீர்த்த மான்மிய சிந்தென வோதுமா

ஞர்த்த மாவன நந்திபி ரானரோ.

(க)

வேறு.

இத்தல மூன்று குரோசுவெல் லேயினுள்ளெண்ணிலாப் புவனங்க ளிடை நின்
முத்தம தீர்த்த முற்றும்வந் திவகு முரைப்பதெங் கிவையெலா ரு வற்றி
னத்தகு நாம நிகரமே யளவின் ருதலா லாருயிர்க் கருண்மா
துத்தமே யனைய சிற்சில தீர்த்தஞ் சோறுமாற் றேறுமா தோன்றல். (உ)

ஆருயிர்க் கருளு மந்திர ராத னுலையத் தங்கியம் பரத்திற்
சாருமோர் சாகு நிருமல மளிக்ருந் தன்மையி னிருமல தடமென் டுபெரிதுஞ்
பேருமெம் பெருமான் பிறைமுடிப் பிறங்கும் பெருமூனற் பெருமையிற்
சீருடை மையினுன் மணிகரு ணிகையென் றிருப்பெய ரும்பெரித்திக
[மும். (ங)

அத்துணை நாமத் தால்வன ரேல்வை யாமுரு வர்யினு மடைநது
பத்தியிற் படியும் பண்புடை யவர்தம் பவப்பொருந் தவப்பெரும் பரப்பைத்
துய்த்திர ளாகத் துய்த்திடுந் தூமந் தோயுறத் தீயெனத் துலங்கு
மித்திற மிதுசேர் மாதிர த்தாலு மிலக்குமா லெனைவர்க்கு மின்றும்! (ச)

இம்மணி கன்னி கைப்புன றின்னதோய்ந் திடக்கிடைப் பரிதருநதவங்க
ளும்மையாற் றினர்க்கே வாய்ப்பதா மெனினு முதண்டிதி மதிநிறைபருவத்
தம்மணி நீரி லாண்டொரு தினம்வந் தன்பினுன் மரபினி லாடுஞ்
செம்மையோர் முநதூற் றறுபத்தைந் தினமுஞ் சென்றுதோய் பயன்பெற்
[றிண்ணம். (ரு)

இறைதிருத் தளிநேர் வெளியினிற் கீழ்பா லிலங்குமோ லலந்தையங்கிதன்பே
ரறைகுப் வனும குண்டமென் றவன்மு னதிற்படிந் தெண்ணியாங்கடைந்தா
னிறையுமவ் வுறையிற் பெளமவா ளந்தா னிகத்திர வாரமில் விரண்டின்
முறைபுரி நான முக்கிய மென்ப மூதுணர், மேதகு முனிவ. (சு)

சொன்னவா ளத்தின் வாசத்தின் மூழ்குந் தூயர்பன் னேயெலாந்தொலைத்து
வின்னிகழ் திடகாத்-திரதயி ரியமா வீரிய மாதியெவ் விழைவு
முன்னியாங் கொருங்கே யுறுவொந் நலமு முதலுமில் வுதகத்தின் கீழ்பாற்,
பன்னருஞ் சிறப்பெண் டிகையினுந் தகையாப் பயிலுமோ ரியவெழிற்படு
[கர். (எ)

திவனாறு மனைய வுவளகு மாதி சேடண்மா தீர்த்தமென் னுமத்
தவிரும்வ்வாழி யாழிய சூழி யன்புமிக் கின்புற வடுத்து
நவிலீறு மாக மதியிலந் நாளி னானான் முறைமையின் மூழ்குந்
திவியரெண் போக மாதிபல் போகச செறிவெலாம் பிறிவறச சேர்வார். (௮)

சிலவுபோ கீச தீர்த்தமென் பெயரே நிசய மென்றதை நிறுத்து
மலகிலாப் போக நுகர்ச்சிப் தொன்றே வருமறை யாகம மாதி
கலையெலாமுள்ள படியுணர் தெளிவு வகைவர வுண்மைஞா னத்தாந்
செவ்வருமவீடுங் கூடுப சேட தீர்த்தமாண் பெயரிது தேற்றும். (௯)

வளர்திருக் கோயிற் புறம்பிர தீசி வம்பலி னும்பரும் வழுத்து
நளினியொன் றுளது மார்க்கண்ட தீர்த்த நாமமவ் விலஞ்சியை நவில்ப
பளகெலாம் பாற்றும் பவமெலாம் படுக்கும் பாவனம் பவித்திரம் பரம்ம்
புளகரிக் கருளிங் வளகம்பல் கோடி புவனமும் போற்றுமா புவனம். (௧௦)

சாறவெப் பாற்றிச் சீதள காண்டந் தைம்மதி தருகுந் பூசத்
தேதறு விதியின் மூழ்குந் பேற்றை யார்கொலோ விசைப்பரிப் பெரிய
மேதகையாளர் விழிசெலு *முலகின் மேவிய வாவியும் வெருவுங்
கோதற வுலக மெவற்றினு* மாவிக் குவாட்கவர் தவாத்திறற் கூற்றும். (௧௧)

இன்னினி யிதன்சீ ரிசைப்பதை யெற்றுக் கிவ்வொரு திறத்தினாலேனை
நன்னன் னிகர மென்னவு மின்ன நாரமே தேரமே னவற்று
முன்னிய வளிக்கும் வகையவிந் நீர முதவிடாப் பலன்களொன் றில்லை
யென்னலாம் பொதுவாற் சிறப்புற வகுத்தல் யாவர்க்கு மரிதரிதமம். (௧௨)

யாமிய கருதுத் திலங்குமோ ரலத்தை யிதன்பெயர் கெளதம தீர்த்த
மாமிதிற் றேணி பவாம்புதி கடத்து மரும்பெறற் றேணியா மனைய
தேமிகு பாணி நினைப்பெலா மளிக்குந் திறத்தினிற் பாணியா முதமாந்
தோமலிக் கமல நிமலமிக் கருளுந் தோயமாந் தோயவந் தவர்க்கே.

இன்ன வென்ன வின்னமா வனத்தி லெண்ணிலா வெண்ணிலா வேல்வை
மன்னுமத் தொகையே பகர்வரி இதனிலவ் வாழிய சூழிகள் வழங்கு
நன்னலன் முழுது மாயிரத் திரட்டி நாவுளா னோவுளா னவிற்தற்
கெண்ணிலா ருரைப்பர் தாலிபு லாகத் திருமொழியொருவகை யிலக்கும். (1)

அறந்தரு மருத்த மானிய் திருத்த மருத்துமித் திருத்தநக ளருத்தி
 'செந்துமூழ் கியமூன் னுரைத்தீநா ளலதெத் தினமுழு குறினுமச செல்வர்
 நிறைந்துள விட்ட காமிய சித்தி நிகரகோ டுகளெலா நினைவின்
 லிறத்தொளிர் தரப்பெற் றிம்பர்வாழ்ந தீற்றின் வீடுபே றடைகுவர்மெய்
 [மை. (கடு)

என்றெமை யளிக்கு நடுதிவாய் மலர்ந்த வின்னுரை தன்னுளத் திருத்தி,
 முன்னொழு தெநதாய் நின்றனி வாக்க ருதநதெவிட் இதலிலையெனமுன்
 னின்றுபே டுன்பு நிமிர்சனற் குமர நிறைதவற் கறைதரு நிமல
 நன்றிசெய நடுதி நாதன்மே லென்னா நற்றவச சூதன்பி னவற்றும். (கசு)
 வேறு.

தோத்த மான்மிய மீதுரை சீரினே
 ரார்த்தி தீரவி னாவின ராதுயோர்
 கார்த்த மாமல வாதனை காதுநீஇ
 யேர்த்த பேரருள் வாழ்வினி லேறுவார். (கசு)

தீர்த்த விசேடச சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருததம் ௪௨௮.

மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகருண் மரைமக னுதவிய மைநக தீர்த்தமேல்
 விடகரு மகிமையி னொளிரசில வுணரந வின்று மேற்சொல்வா
 மலகிரி வரனிறை மனுவிறை யருள்குறி யுநதண் மூர்த்திசீர்
 நலனிடையொருசிறி துளமுற வினவென நடுதி சாற்றுமில். (க)
 வேறு.

நிருமலமாய் நிர்க்குணமாய் நிராலம்ப நிர்ந்தொந்த நேய மாகி
 நிருவிதர்ப் நிராதார நிர்ந்தோட நிட்களநக நிருவி கார
 யருண்மயமா யகண்டைஇக சுயம்பிரகா சப்பொருளா யனக மாகி
 யருவுருவா யருவுருவுக் கதீதமா யத்துவிதா னநதமாகி. (௨)

நித்தியமாய் நிறைவதுவாய் நிராமயமாய் நிரஞ்சனமாய் நீளமாகிச்
 சத்தியமாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவா தீதமாய்ச் சாந்த மாகிப்
 பத்தியமா யத்தமுமாய்ப் பராபரமாய்ப் பாவனமாய்ப் பரம மாகித்
 தத்தியமாய்ச் சோபனமாய்ச் சுழங்கலமாய்ச் சூக்குமமாய்த் தூலமாகி. (௩)

சேதனமாய்ச் சிற்பரமாய்ச் சிற்சுகமாய்த் திவ்வியமாய்த் திருத்த மாகிச்
சாதனமாய்ச் சாத்தியமாய்த் தாயகமாய்ச் சமயமுமாய்ச் சமயா தீத
மாதன்னமாய் வளரமுதாய் டலிசுவையாய் வரும்ணுவாய் மகத்து வாகி
நாதனமாய்ப் புராதனமாய் நுந்தாத வொண்சுடராய் நொதும லாகி. (ச)

சமரசமாய்த் தனிமுதலாய்ச் சராசரமாய்த் தருமமுமாய்த் தருமி யாகித்
தமரசமாய்த் தமரமுமாய்ச் சதாகதியாய்த் தருபிரிசந் தானுய் ரூப
நிரிநனலா யிரதமுமாய் நீராகிக் கந்தமதாய் நிலனு மாகித்
திமிரமொழித் திடுமபரஞ் சிவம்பெருக்கும் பரஞானத் தெளிவு மாகி. (ரு)

சகலமதாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்தமுமா யவத்தையதீ தந்தா னாகி
யகலமதாய் விகலமுமா யாதிரடு வந்தமுமா யனாதி யாகி
யிகலரிதாய்ப் புதலரிதா யெண்ணரிதாய் நண்ணரிதா யெவ்வாற் றுணும்
பகலரிதாய்ப் பின்முன்குழ் பக்கமேல் கீழ்நாசோற் பவமின் றாகி. (சு)

எல்லாமா யல்லதுமா யெவ்வுயிர்க்கு முள்ளுயிரா யெவைக்கும் வித்தாய்ச்
செல்லாரும் வித்தின்றித் தோன்றுவதாய்ச் சமீபமாய்த் தூரமாகி
வில்லாரு மணிமார்பன் விரிஞ்சனரி*முதலாய் விபுத ராதிப்
பல்லாரும் பல்புவனம் பல்கோடி யகிலாண்டப் பகுதியாவும். (எ)

ஆலரிமுனஞ் சலசமெனத் தன்முனஞ்சேட் டிக்கவம ரசல மாகிக்
குலமறைக டனித்தனியே கோடிகுழாங் கோடியெனக் கூறிக் கூறிப் [துச்
பலமுறையும் பலநெறியிற் படர்ந்துபடர்ந்தெட்டியெட்டிப் பார்த்துப் பார்த்
செலமுடியா திளைத்திளைத்துத் தியங்குறநீண் டொளித்தெங்குந் திகழ்வ
[தாகி. (அ)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யொப்பிலதா யெப்பொழுது மொரோப டித்தாய்
நன்றாகி யெவராலு மெவ்விதமு மெவ்வடையு நவிற்கு ணதாய்
நின்றாரும் பிரமமென் நிகழ்த்துபர சிவஞ்சீவ நிகரம் யாவந்
தன்னுவி லருளெளிதிற் சார்ந்துய்வான் றிருவுளத்திற் றதும்பி யோங்கி. (இ)

பெருகுதிரு வருளாலிப் பிறங்கமுத குதவனப் பிரம தேசத்
தருண்மயமா யொளிப்பிழம்பா யழுதசுயம் பிலிங்கவடி வாகி வான்றோய்
தேருண்மலியாம பிரவிருக்கத் திருவடியின் முளைத்தெழுந்து திகழ்ந்தெஞ்
[ஞான்று
பருமலிகு வினமிதழி மாஸ்திழுன் புடைமலர்தாய் உளைப்ப மன்னும். (ஐ)

தன்னருளாந் சுவேச்சையினுற் றனிமுதலா யெவ்வுலகுந் தழைப்பப்போந்த
தொன்னிலைய வன்னவருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திபதஞ் சூழ்ந்துபோற்றி
யின்னருள்பெற் றவர்புயங்க விறைவருணன் மார்க்கண்ட னிந்திரேசன்
முன்னரிவர் தொகைதானு மொழிவரிதா லிவ்விலிங்க மூர்த்திநாமம். (கக)

வானிறைமார்க் கண்டேசன் வருணேச னன்னதேசன் மந்திரேசன்
மருமலர முத்குத வனநாத னுசாத்தான மாத லேசன்

முருகமல ரமுதலிங்க மூர்த்தியிவை முதலனாத மொழியு மிரதத்
திருவருண ளங்கனிதேன் றெள்ளமுதா தியவெனத்தித் திப்பமாதோ. (கஉ)

இன்னவரு னாமங்க ளெழுக்கோடி மகாமனுக்க ளெவற்று மேலாம் [றை
புன்னுமுறை பண்பினுரைப் பவர்முறையே பகிர்மதிவெண் பல்வாய்க் கூற்
வெண்ணலமே பலரோக வெப்பொழிநது தட்பநிறை வீழுத்தவின் ப
மன்னலமே சகலகலா வல்லபமா வித்தைநலம் வாழி மாதோ. (கங)

சூதமகா வேதாளம் பொல்லாத பேய்முதல புரிபல் கோடி
யேதமெலாந் தெறுநலமே யின்னருளாங் குளிர்நிழலா டிருந்து வாழு
மோதநலம் தனிப்பரம முத்திமுதற் றிருக்களெலா முன்னு சாவி
யாதரயீ தருநலமே யாமிர்தநல முதல்யாவு மடைநது வாழ்வார். (கச)

இத்தகுமக திரநாதற் கின்னுமள வின்னாம மிசைப்ப விந்தச
சத்தியவா னமுதலிங்கத் தனிமுதலித் தலமொன்றிற் சமட்டி யாகும்
வித்துருவா யுலகமெலாம் விரிந்துமுளைத் தாங்காந்ரு வியட்டி யாகு
முத்தமமா வருட்குறியா முதுபுவிசீண் டேகினுநே ரொளிரு மின்றும். (க)

திருவமுத லிங்கமெனும் திறனடைந்தார்க் கருள்செயலாற் றேற்ற லன்றி
யுருவமும்வெண் ணிறனேயா யொருவாம லெஞ்ஞான்று முலகர் யாருந்
தெருளியதேற் றுறுமிந்தச சிவலிங்க மூர்த்தியைப்போற் றிறந்தமூர்த்தி
யிருநிலத்தூற் தருநிலத்து மெநிலத்து மில்லையென வெரிகையேற்பாம். (க)

நவிலருமிச் சூதவன நாதனடிப் போதிதய நளினப் போதி
லவிர்தரமெய் யன்பொடுமெவ் வாலயந் காலையினி லடைநது சூழ்ந்து
பலியமுற்றத் திருமுன்பு பணிந்தேத்தும் பண்பினர்பாற் பதிதுன் முற்றுந்
திவள நம்பல் கோடிகளுஞ் செறிநதுளகுந் தேவலெலாஞ் செய்து சூழும். (க)

பனகமணி மனுவிதைவன் பதப்போது பகற்போது பரவிப் போது
மெனவருமெய் யன்பொடுசென் றேத்துநரெத் தேத்துமுல கேழுஞ் சூழும்
வணந்திசொன் னவந்திபொன் மணிந்திமுற் பொருள்கருண வளநீ டாயுள
புண்பொருள்கண் முதலாய பொருள்களெலாந் தமைச்சூழ்ந்து போற்ற வா
ழ்வார்.

மதியிதழி மலருமுடி மனுவிறைபொன் மலரடிகண் மாலைக் காலை
 ஈதிகவித துதிபணிமெய் யன்பர்பல வீன்பவகை யனைத்துஞ் சூழ்ப்
 புதிதுபுதி தானிறைபல் *போத்திருவா குவரருத்த யாமப் போதில்
 விதிமுறைபோற் றுநரமல மெய்வீட்டிற் பேரின்ப மேவி வாழ்வார். ()

மகரமதி குருபூச மதிரிறைநாள் வரனுணர்ந்தம் மந்தி ரேசன்
 பகரரிய பதமுறையிற் பணிந்தேத்தும் பண்டினரெப் பாவ தாவ
 நிகரமும்போய் நிகரரிய நின்மலராய் நினைத்தவெலா நீங்கா தோங்கச்
 சிகரமலி தீபமெனத் தேசமெலாஞ் சீர்பரவச் சிறந்து வாழ்வார். (உய)

வேறு.

இந்தமா மந்தி ரேச னிம்பரோ மெபர்க் கின்பந்
 தந்தெழுந் தருள்வி ழாக்கொள் சைத்திரோற் சவநாண் முற்றும்
 வந்துவந் திறைஞ்சு மன்பர் மண்மகார் செல்வ மாதி
 செந்திரு விழாமுற் றெய்திச் சிவகதிச் செல்வ ராவார். (உக)

திருவளர் சூத கானஞ் சென்றுநா மந்தி ரேசன்
 மருவள ரம்பு சாத மலரடி பணிது மென்னா
 வருவளர் நெறிச்சென் றுரும் வந்தினி திறைஞ்சி னாராய்க்
 கருவளர் பெளவ நீந்திக் கதிக்கரை சேர்வர் திண்ணம். (உஉ)

கண்டவ ரலக்கண் யாதுங் கண்டிலர் பணிந்தார் தம்மை
 யண்டங்க ளெல்லாம் போற்ற வமர்வரா னினைந்து ளாரிம்
 மண்டனி லின்னு மோர்கால் வருநினை வடையார் வாய்மை
 வண்டரு சூத ளான மங்கிர நாதன் பாதம். (உங)

இன்னவர்க் கெந்தை யீயு மின்னரு ளின்ன வென்னின்
 முன்னவ னமுத சூத முளரிவாழ் மந்தி ரேசன்
 மன்னடி யம்பு சாதத் தளிபுகுந் தளியீ தூர
 மன்னுநன் னியதி வாய்ப்ப வழிபடுஉ வழுத்துஞ் சீலர். (உச)

அலகிடைன் மெழுகல் பூக்கொய் தலகிடை வலங்க லாற்ற
 ன்லனிறை காலந் தோறு நல்குந் னல்கு வித்தன்
 மலர்நறுந் தூப தீபம் வயக்கலப் பாச னம்பொற்
 கலசமுற் கலமின் னோசைக் கண்டைமுன் னுதவல் செய்வோர். (உரு)

* போத்திரு—போகநுகர் கர்த்தா.

மறைமுத லிறைசி வாசு மம்முறை வழாநி பந்தங்
குறையற வளித்து நாளுங் குலவிய நடாத்து மேலோர்
நிறைமணிப் பொற்றே ருந்தது நிமலனெவ் வுலகு முயவான்
முறைபுரி திருவிழாவம் முறைபுரி திறமை யாளர். (உ.சு)

மந்திர நாத னென்று மகிழ்ந்தவீற் றிருந்து வாழு
மந்திரத் திடைக்கி லங்கண் மருவினங் குடனார் வஞ்சு
மந்திரங் குளம்ப தைப்ப மணிபொரு திகளி னாலே
மந்திர மாக மூல மந்திர மெனவ யங்க. (உ.எ)

புதுக்கியெவ் வுலகும் போற்றப் பொருவிப்பே ரறத்தி னீண்டு
நிதிக்குவை மனைம கார்மு னிறையத்தா மொன்றை வேண்டா
முதிக்குளிர் ரிட்கா மததான் மலர்திருப் பணிமெய மன்பான்
முதுக்குறைந் தருணா லாற்றின முதமிகப் புரிமே தக்கோர். (உ.அ)

அணிமணிச சாத சும்பத் தணிகள்பற் பலவ ளிப்போர்
தணிவிலா னிரைவ ளர்த்துத் தக்கபா றருவோர் நந்த
மணிவனம் பெருக வைதது வளர்ப்பவ ர்வைமுன னும்பல்
பணிபுரி பவர்தம் பேறு பகரவோ ரளவீற் றுமோ. (உ.க)

முரிவிலா வளியோ டேனை மூர்த்திகண் முன்ன ராற்றுஞ்
சரியையே கிரியை யாதி சாற்றுபு றிருத்தொண் டெல்லா
முரிமையிற் றருபல் பேறு மொப்பிலா வமுத லிங்க
தேரிசன மொன்றே நல்குஞ் செப்பிய துண்மை மன்னோ. (உ.ஈ)

மந்திர மெவையு தூலின் வருமுறை பகர்பே நெல்லா
மந்திர வேள்வி யாவ மரபினிற் புரிபே நெல்லா
மந்திர நிரைக ளேவன் மலியுமெண் சித்தி யெல்லா
மந்திர நாதன் பா த வணக்கமே யருளு மாதோ. (உ.உ)

இம்பர்வாழ் வனைத்தும் வானத் திந்திர னயன்மா லேனை
யும்பர்வாழ் வனைத்து மேலே யுருத்திரா தியர் புரக்கு
மம்பர்வாழ் வனைத்து மப்பா மெலவாழ் வனைத்து மெல்லா
நம்பர்வாழ் மந்தி ரேசர் நியமபூ சனையே நல்கும். (உ.உ)

இன்னருண் மந்தி ரேச னீண்டிசெ யருள்வி லாச
நன்னிலை யுள்ளத் தாலு நாடரி தற்ப மேனு
மென்னிலென் னளவோ முற்று மிசைப்பதிங் கிசைத்த வெல்லை
பன்னனு வொன்றிற் கோடி பங்கிலொன் றேனு மின்றால். (உ.உ)

என்னவாய் மலர்ந்த நந்தி யெந்தைதாள் சனற்கு மாரன்
முன்னமந் தின்ப வாரி மூழ்கி நீடார்வீங் கூர்வ
துன்னுபு.பின்னு நந்தி யோதுமென் றேதில் சூத
மன்னருண் முனிவர் கோமான் மாதவர் கேட்ப வோதும். (௩௪)

வேறு.

இந்தவருண் மூர்த்திவர னின்பினளி யாற்கொலுநர்
முந்துசெவி வாய்க்கொளுநர் முன்செய்வினை பாற்றிநிறை
யுந்துலக வாழ்க்கைமுழு துண்டருளி னீற்றினா
னந்தண்மலர் தாட்குமல வங்கணிமுன் மேற்பொலிவர். (௩௫)

மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சகூந .

சூதவனநாமகாரணச்சருக்கம்

எந்தை தூயமுத்தங்கொண் மேனியி லிங்க மேன்மையி சைத்தன
மிந்த மாதல மத்தண் மாவன மென்ற நாமமி சைக்கமுன்
வந்த காரண முந்து காதைவ முங்கு வாமனெ னத்திரு
நந்தி நாயக னன்பி னோடுந யந்த வாவின விற்றுமால். (௧)

வேறு.

இனிது கேண்டதி முனிவரர் மாபிதி யெனுஞ்சீர்ப்
புனித மாண்சனற் குமரனே பூருவத் தலரோன்
றனைய னாகிய காசிப முனிவரற் றமுவு
மனையர் கத்துரு வினதையென் வனிதைய ரிருவர். (௨)

மனன மர்ந்தன ரோர்வயி னிருந்துழி மகவான்
றனது வானிற வுச்சயித் சிவமென் றகுபேர்
வனோது ரங்கமந் சேய்மைகண் டனையமங் கையருண்
முனைய ளாகிய கத்துரு வினதைநேர் மொழியும். (௩)

எங்கை யொப்பரி யிப்பி யினதுலாங் கூலம்
பொங்கு வான்மைகொ னீன்மைகொல் புகல்கென வவடன்
றங்கை வான்மைய தென்னவத் தையின்மூந் தவடா
ணங்கை நின்சொல்லொவ் வாமணி நிறத்தென நவின்ருள். (௪)

சூதவனபுராணம்.

இன்ன வாறவர் முரணுழி யெம்மிலார் தோற்று
ரன்னர் வென்றவர்க் கடிமையா குடிவென வவண்குள்
பன்னி னாவர் தம்மில் கத்துரு பரந்து
துன்ன னந்தன்முற் பணிச்சிறுப் பார்த்துது சொல்லும். (௫)

வருக நம்பணி மரூப்பணி மைந்தர்காள் வானப்
புரவி வானிற வானிறங் கரிதெனப் புரிதற்
குரிய தெவ்வழி யவ்வழி புர்கென வுரைத்தா
ளரவ மைந்தராங் கடாதென மறுத்தன ரவருள். (௬)

அனைமு னிந்துரை சாபவெம் மொழியினை யஞ்சுந்
தனைய னையகார்க் கோடகன் றுயடி பணிந்து
முனிய லன்னேரின் கருத்தினை முடிப்பவென் றதன்வா
றுனைபு சென்றிறு குறத்தழிஇக் கரிதெனச் சூழ்தான். (௭)

பின்னை முன்னையள் பின்னைநேர் பின்னைய ஞடனே
யன்ன வான்பரி யுலவுபா லாழியின் புறம்போந்
தின்ன வாலதி யெந்நிறத் தெனத்தெரிந் தினையாள்
சொன்ன நீன்மைய தேயுனக் கடிமையான் றோகாய். (௮)

என்று கூறிமுன் னவள்பணி பணிகடா னியற்று
கின்ற நாளவ டனையன்வான் கிளர்சிறைக் கலுழன்
றன்ற னிப்புறத் தருணைத் தன்முனைத் தாங்கி
யொன்று மெய்ம்மொழிக் கணதையாப் வினதைபாங் குற்றின். (௯)

உடன்பி றந்தவச் சத்துரு கத்துரு வதுகண்
டடங்க லாச்செருக் ககங்கொளிஇ யினையனை யழைத்தே
தடம்ப ணித்தலம் புகுதநம் முளத்தவாத் தழைத்த
தொடர்ந்துன் மைந்தனஞ் சிறுர்ச்சுமந் தேகுறத் துனையா. (௧௦)

நம்மை நீசுமந் தேகுதி யென்னவன் னணமே
யம்ம பின்னவ் டன்னிள மகற்பணித் தவளை
யிம்மெ னச்சுவன் மிசைச்சுமந் தரம்புகுந் திறுப்ப
வெம்மை மக்களோ டக்கொடி யவள்வினார் திழிந்தாள். (௧௧)

ஆங்க ணிச்சையி னுலாவுறு மப்பணிச் சிறுந்தம்
பாங்க ழைத்தனர் கலுழனை நாமிவண் பலவா
யோங்கு நீவங்கள் காண்விருப் புற்றன மெமைநீ
தாங்கி யேகுதி நம்பணித் தாதிதன் றனையா. (௧௨)

என்ன வோதின ரப்பணி யிழிபுரை யெலுந்தீக்
கன்ன பாகத்தைச் சுட்டிடப் பொருமையக் கலுழ
னன்னே பாலுறீஇ யென்னையிவ் வறிவிலாப் பணி
கண்ணை யீண்டுதந் தாதியென் றோதிய நிமித்தம். (கங்)

உள்ள வாறருள் கென்றடி பணிந்துநின் றுரைப்பக்
கள்ள வாமதுப் பொழிமலர்க் கருங்குழற் கணதை
வள்ள வார்மணி மலைமூல வழுக்கிலா மனதை
வெள்ள வான்மலர் மதிமிக மதிமுக வினதை. (கச)

அருமை மைந்தகே னென்றோ னெனமுன ளாகநேர்
திரிய வஞ்சகத் தடிமையாக் கொண்டவச் செயலா
லுரிய மைந்தனுந் தாயுமா மிருவரு மொருவர்
புரிய லாவிழி தொழில்புரீஇப் புன்மையே பூண்டேம். (கரு)

என்ன வாய்மொழி தாய்மொழி கேட்டிகற் கலுழ
னன்னே முன்னையள் கத்துரு சத்துரு வாகி
நின்னை யேவல்கொள் கொடுமையா மடிமையி னீங்கந்
கென்னை செய்தொழில் சொல்லுதி வல்லெயென் றிசைத்தான். (க)

தனையன் வாசகந் தனைவினாய்த் தனையிலா வுலகை
யினைய டைந்தனை மைந்தவப் பணிச்சிறு ரிடையென்
னனைய டைந்தவிவ் வடிமைநீங் கியதுமக் காற்றும்
வினையு னைத்திராற் றுவலென வினவென விடுத்தான். (கஎ)

அன்ன பன்னக மைந்தரை வினவின னவ்வா
றுன்னி யுன்னரக் ககபதி முகமதித் துரைப்பா
ரின்ன லந்தரு வான்மு தெமக்கிவ ணீதி
யென்னி னின்னனை யடிமையை நீக்குது மென்றார். (கஅ)

வியலு லாம்பொறைக் கனதையார் மனதையார் வினதை
வயலி லாவுசேய் வந்தவட் பணிந்தனாய் வானத்
தியலு மாரமு தங்கொணர் வான்வழி யிளைப்பின்
றுலவு னாவிலொன் றுதவழி யாவென வுரைத்தான். (கக)

உதவி னுளவற் குரைக்குமென் னும்பலே யும்பர்
பதவி நீபுக வாற்றுண விழைவுறிற் படுநீ
ருத்தி வைகுநர் வேட்டுவ ருண்டிநீ யுணுங்கான்
மதர்நெ டங்கண்வேட் டுவர்மினை வேட்டொரு மறையோன். (உ0)

ஆங்கு வைகுமா லவ்ணீ யெடுத்துணு தைய
வோங்கு வான்புகுந் தமுதுகொண் டறுதியிங் குறுதி
தேங்கு நின்சிறை முன்னுறுப் பியாவையுஞ் சிறப்பப்
பாங்கு வாயுமுற் சுரர்புர தருன்கெனப் பகர்ந்தான். (உக)

அன்னை பேசிய வாசிய ஞர்கலி யணுகித்
துன்னு *சில்லரை யுண்டனன் கண்டமீச சுடுதி
யென்ன வேதியன் கனன்றிடக் கான்றன நெழுந்தம
மன்னர் முன்னனென் பன்னியும் வழங்கருள் வள்ளால். (உஉ)

(வேறு).

என்னலங் கிராத மாதை விகங்கவேந தினிது கான்றம்
மின்றொடிங் கிராது சேறி வேதிய வெனாவி டித்துப்
'பன்னுதன் றுதை காசி பன்னிடம் புகக்கண் டன்னே
னென்னிவட் சேறி மைநத வென்னமுன் னிகழ்வி னைத்தான். (1)

சொல்லுவான் மேலு மெந்தாய் சுடுபசிக் காற்றா தாற்றி
னெல்லையில் சில்லர் பல்ல ரென்வயிற் றெல்ல யிட்டும்
வில்லழல் கொளுத்த நொநது மெலிந்தனன் சிறைக் கிர்த
வொல்லைநல் லுணுவொன் றைய வுதவென வுதவு தானை. (உச)

பன்னுவான் விபாவ சுபபேர்ப் பனவனு மிளவ லான
வுன்னுசுப் பிரதி கன்ற னும்பொருள் குறித்துப் பூச
முன்னிய வினைத்துத் தம்மிற் சொற்றனர் சாப மற்றான்
முன்னவன் கமட மாணன் முரணிப மாணன் பின்னோன். (உரு)

புகலுமிக் கமடம் வேழம் பூருவ ஸ்விந தீரா
திகலியித் தடத்தி னுற்ற விக்கரி யுசச மாறு
தகுமுடற் பருஉவி ரட்டி யோசனை சாற்றுங் கூராமத
தகலமோர் பத்தா முசசத் தளவையோ சனைமுன் றுமால். (உச)

எகியிங் கிவற்றை யுண்டாக் கெரியழற் பசிதீந் தப்பாற்
போகிநீ போகில் வேநத போகியு மமரி கொண்டி
வேகியாய் மீளு கென்றான் விரைநதவண் விகங்க ராசன்
றுகிபா யல்வி ரண்டுந் தாளுகி ரிடையே கல்வி. (உஎ)

விசைகொடு கிளம்பி நூறி யோசனை மேக்கு யர்நத
பசையுரோ கிணிநா மததொண் பாதவ விடபத் துற்ற
னசையும்க் கோட ரந்தா னற்றொணு திறவப் போதத்
திசைகொண்மா தவத்தின் வால கில்லிய விருடி கூட்டம். (உஊ)

* சில்லர் - வேடா.

வாவலி னப்ப ணைக்கண் மன்னுபு தூங்கக் கண்டா
 னாவவர் வீழ்வர் கீழென் றகநடுக் குற்றக் கோடு
 மேவுற வுடன்ற ழீஇவிண் மீச்செலக் காசி பண்கண்
 டோவிலிவ் விடப மெல்ல வுத்*தரத் தமைய வைத்தி. (உக)

ஐயநீ யென்றா னவ்வா றத்தரத் தினிது வைத்து
 மையிகல் வேழ மாவுங் கமடமோ தகமும் வாய்ப்பெய்
 தொய்யென வுவுணை மேல்வ் வுவுணவேந் துறுங்கா லன்ன
 தெய்வநாட் டிற்பா தங்க டிகழமுன் கண்டான் வேந்தன். (உ௦)

அச்சமிக் கண்ணு லெனனீ தவம்பல காட்டுற் பாத
 ரிச்சயித் தருள்கென் றுசா னேர்பணிந் தியம்ப வன்றேன்
 முச்சகம் பரவு வேந்த முந்துகா சிபன்ற னாற்று
 மெச்சுந் பண்டங் கொண்டாங் தெய்திய வேவச் சென்றார். (உ௧)

வாலகில் லியர்க ளங்கைப் பெருவிரன் மாணு மெய்யர்
 சாலமன்* சுமைசி ரத்திற் றுங்குபு சரிசெல் காலான்
 காலுறுங் குரநீர் மூழ்கு காத்திரர் கரையே றிச்செல்
 வேலைநீ யசித்தல் கண்டார் விழியெரி கதுவ நோக்கி. (உ௨)

இவற்கொரு விரோதி தோன்று கென்றவி சொரிநது நோற்றார்
 சிவத்தவர் சுறுப்ப நீசெய் தீமையாற் காசி பண்பாற்
 நவப்பெருங் குமரன் போந்தான் நன்சிறை யிரண்டி லொன்றற்
 புவிப்பரப் படங்க மூடும் புள்ளர சனைய மைந்தன் (உ௩)

அமரிகொண் டேக விங்ங னணையுமவ் விகங்க நாத
 னிமீருமுற் பாத மிற்றா னிகழ்ந்தவென் றுணாப்ப வேந்தன்
 கமையொலி யழலோ னாதிக் கடவுளர்க் கூவிக் காமி
 னமதுலீ கமுது புள்ளி னாதன்வேட் டுறு மிங் கென்றான். (உ௪)

அதுவினா யமார் யாரு மமர்விழை யனிகஞ் சூழ
 முதுகய வரவு நீப்பான் முயலுபு முயல்கூழ்ந் தாங்குக்
 கதுமெனச் சுதையைச் சூழ்ந்து காத்தனர் வருப தங்க
 பதிமுதிர் வரைகள் சாயப் பநகலோ பலத்தின் வீழ. (உ௫)

* தரம் - மலை.

* பம் - விண்மீன்.

சூதவனபுராணம்.

புண்டமூங் கிடுகி டென்ன வரிப்பிர ளயமே யென்ன
மண்டொலிச் சிறக ரீற்றின் வளரொலி கிளர வீசிக்
கொண்டெல் கண்டா ரண்டர் கூறுமாத் தினாயொன் றப்பேர்க்
கண்டக ரத்திற் கூடக் கைகூலேத் தோடி யெய்த்தார். (௩௬)

நின்றவர் சிலரந் தோவெந் நீள்விழி முகிழ்ப்பி லாஹுழ்
நன்றல முகிழ்க்கு மேலிந் நடுவற்கு நடுங்கா துள்ள
மென்றினி யோடினாலு மிவன்விடா னென்று நின்றார்
வென்றியி னமர்வா ரென்ன வெரிமுனம் விபுத ராங்கே. (௩௭)

ஆற்றல்சால் சகுன வேந்த னவர்க்கப சகுன மென்ன
வேற்றன்ன் செஞ்ச ரந்தாம் பஞ்சர மெனவி லேகர்
தூற்றின ரவைதன் பக்கத் துணையின லுக்க பின்னார்ச்
சீற்றமேல் கொடுப தங்கச் செம்மறன் சிறகர் வீசி. (௩௮)

வலனுறக் குவிப்ப வோர்கான் மாதிரத் தளவும் போத
னலிவுற வருதல் பல்கா னண்ணின ரமர ரப்பேர்த்
தலையெழுத் திரித லன்னோர் தலையெழுத் தாக வப்போ
தலகுள துண்ட மொன்ற லலகிலாத் துண்டஞ் செய்தான். (௩௯)

உம்பர்கு மும்ப ரெல்லா மொழிதலு மங்கி நாணல்
வெம்புளந் தூரப்பத் தூண்டி வெம்படை யேற்பப் புள்வேந்
தெம்பர்மா நதிந் தங்கள் யாவுமுண் கிமிழந்தா னங்கி
யம்பர்மெய் கரித்தி ருந்தை யாய்ச்செய லற்று நின்றான். (௪௦)

துணிவினோரிமையில் வென்ற னிமையிலல் விமையோர்தோற்றார்
கணிதரு மிதற்கு டானே கர்யென்பான் போற்க ரிந்து
பிணிமுகத் திறையால் வன்னி பிணிமுக னாய பின்னர்த்
தணிவிலா ரமுத மன்னுந் தகுமிடம் புகுங்கா லாங்கே. (௪௧)

பன்னக ிகாக ளங்கி படுவிடங் காரி ரும்பா
லன்னவா ரமுதைச் சூழு மரணங்க டிரண மாகத்
தன்னல காற்று ணித்துத் தலரியுட லொடுக்கித் தீகான்
ரென்னலர்த் திசைத கிக்கு றேநிகண் கிண்ணுழைந்தான். (௪௨)

தருப்பைகு முமுத பூரி தக்கன கடங்கைக் கொண்டு
பொருப்புவேர் பறியச் செல்காற் போந்துமா தவனை ரண்ணல்
விருப்பமீக் கூர்ந்தா மீண்டுன் விற்றெரீஇ வேண்டிற் றென்கொ
லொருப்பட வளித்து மிற்றென் றுரைத்தியா லுவண வென்றான்.

மாதவநீ நமைச்சுமக்கும் வரந்தருகென் றதுபெற்றச்
சீதானை நினக்களித்துஞ் செப்புநின் வேட்கையென
வோதினனக் ககபதிமா லுதுகேட்டாங் கூர்தியெனக்
காதிெயன வழுதிதுசென் றளித்தபின ராதுமென, (சச)

தருவரமால் கொண்டுறப்பொற் றருவரமால் வெருவாநெஞ்
சருவரவா னமுதிழ்த்தற் காற்றுமைத் துணிநதொருவா
றொருவரும்போர் நனிபுரிநதங் கொருவகையு முய்வின்றி
வருவயிரப் படையாவி வாங்குகென வெறிநதார்த்தான், (ச௮)

வருருவிசந் தெரிகலுழன் மகபதிநீ தகவுதிகன்
மருவுநின் தயிராககுவிசம வறிதுறன்மாண் பன்றெனது
பொருகிழையி னிறகொன்று தருதுமெனப் புகன்றுதிர்த்தான்
பெருகொளியெண்டிசைநிரம்பப் பிறங்கியதா லிறகாங்கே. (சசு)

ஊழ்த்தவிற கொளிப்பெருமை யுள்ளபடி யுணர்நதெவரும்
வாழ்த்தினராற் சுபன்னெனென மகபதியக் ககபதியைப்
போழ்த்தவல் கிலகுபடைப் புள்ளரசே செள்ளமுதங்
காழ்த்தமனத் தினாககளிப்பக கைக்கொடுசெல் கின்றனையால். ()

ஆன்னவருண் டெமையடாப்பா னதிகரித்தா லுனக்கநதோ
வென்னவருஞ் சுதையிதையிங் கீதியென விரததுரைத்தான்
பன்னவருந் திறநகழலுன் பரிநதுரைக்கும் புரதரனே
நின்னவருத் தநதணத்தி நிறையமுத கடமிதனை, (சஅ)

யாயடிமைத் தொழிலொழிய யான்கொடுபோய வைக்குமிடத்
தேயுடன் கோடியென விசைநதரிபி னசைநதுவரப்
பாயுவகன் காயநெறிப் பாபுதிற் லடல்வயின
தேயன்மகி தலமுடுத்த தென்கடன்மீச செல்கின்றான், (சக)

அப்பெரிய திறந்கலுழ் னகல்வானத் துறுகாலே
யொப்பருந் திரநாத லுலவுதிரு வருள்பொழித்
லிப்பரிசே யெனவுணர்த்த விருகிறைக்கால் விரைசெலவாற்
றுப்புறுமக கடத்தமுத்தத் துளிசிதறி நிலம்வீழ்நத, (௫௦)

அத்திவலைக் குல்விரிவீழ்ந தமரிடமுக் குரோசமதா
மெத்திவலை யம்பெறுமல் வியலிடநதான் கீட்டிசையி
னத்திவலை யொத்தமுலை நகம்கன்பா கன்றெண்டார்
பத்திவலைப் புடிபரமன் பயிலுமிடம் பாவனமே, (௫௧)

ஆதியருள் கடிக்குளம்பே தாரணிய மமர்ந்திலங்க
வீதிக்கோத் திரககுப மிகைக்கோடிக் குழகர்தளி
யோதகத்தி யான்பள்ளி யுற்றிலங்க யாமினிய
மாதிரத்திற் றாளநகா மறிதுரைவா ரிதிதிகழ.

(௫௨)

வருநிருதி யம்பரத்தின் மறைபரவுந் தனிசசேதுத்
திருவிரா மேசதலந திகழ்தரப்பச சிமவுலகி
லருள்பொழியுங் கொடுங்குன்ற மமர்ந்திலங்க லரியரிதம்
பரிதிசிய மம்பூவ னூர்பயிலக் குபேரதிசை.

(௫௩)

பன்னரியபொன்னினதி பாதாளீச சுரந்திகழ
மன்னுதிற் லீசான வம்பலிடைச சிற்றேமந்
தன்னிகர்சீ தளகநத தரபாரி சாதவன
மென்னவளர் திருக்களரென் றியம்புதல் மினிதிலங்க.

(௫௪)

முத்திதரு திருவருட்பா மொழிதலமிவ் வெண்டிசைசூழ்
மத்தியநா யகமாகி வயங்கருண்மா தலமாமா
லத்தனரு ளெனவானின் ருங்குபரம் புறவீழ்நத
புத்தமுதத் துளியின்றும் பொலிசூத முளைத்தெழுநத.

(௫௫)

வாகீசத் திருவடிகள் வாய்மலர்ந்த தமிழ்சசுருதி
மீகாண விச்சின்றி நாறுசெய்வா னெனவிதநத
மாகாசின் மொழிப்பயனேர் வயக்கியவெம் பிரானருளா
லேகாணத் தோற்றினன்கொ லெனவெழுநத சூதநினை.

(௫௬)

அண்ண லுயிர்க் களிப்பதரு ளனுபவனினு மகண்டமதா
யெண்ணரும்பல் பயனளித்தாங் கிணையிரிய விரிந்நிடல்போற்
றண்ணமுதச் சிறுதுளியிற் றழைத்தெழுமாம் பிரநிகர்த்
விண்ணரித முற்றளந்து விரிந்தபலன் புரிந்தபல.

(௫௭)

எண்ணியவா கலுழனடந் தின்சுதைப்பொற் கடநாகர்
கண்ணெதிர்வைத் தனையடிமை கடிந்தளித்த கடனளித்தான்
விண்ணவர்கோ னன்னவன்சொல் விரகிஞ லக்கடங்கொண்
டுண்ணிறையு மகிழ்சிறப்ப வுலனைபுகுந் தினிதமர்ந்தான்.

(௫௮)

அணுவுதவி செயினுமீல யளவுதவி யவர்க்கருணற்
குணநிதிகள் செயல்காட்டுங் குளிரமுதத் துளியுதவித்
கிணையிறல மிதுதிரட்டி யின்னமுதும் பருக்களித்தாங்
கணையுநிறைமதிசிகரத் தணிதருசே காரிகரம்.

(௫௯)

நமதமுதத் துளிபரந்த நறுந்தலம்ந் திரநாதர்
தமதருளிங் கெளிதெமக்குச் சார்மீனவந் துடற்கண்ணர்
கமமுறல்போன்ம் விரவுசுவா கதமாதி பாதிதுகர்ந்
திமைதருபல் வடுக்கணிறை யிரதமகீ ருகநிகரம். (௬௦)

வித்தின்றி முளைத்தெழுந்த வீறுபிர தாபநிறைந்
தெத்திசையும் பரந்ததென விளந்தளிர்கான் ரெழிர்மாழை
யத்தனலோ திமமுச்சி யலவன்மறை யோதிமமே
யொத்தவடிக் குடாவடி *விண் ணேச்சுமடிக் கடாக்கிடீயே. (௬௧)

திசைக்கரிய முசுக்கவளத் திரள்கொடுக்குமீ பாகறென
விசைக்கரிய சுவைக்கனி தூங் கிருஞ்சாகை திகையுரிஞ்சு
மிசைக்கரியன் சுதன்மைமுனம் விரவுகுளிர் நிழல்பரப்பு
நசைக்கரிய முசுக்கலைபன் னலனுகர்தே மாந்துருமம். (௬௨)

சேதார முகந்தெறிபஃ நிரைத்தடநீர் பருகுபல
சேதார முகந்துதிர்பஃ நீங்கனியா தியதுகர்வ
சேதார முகவடிவுஞ் சேராத தீர்க்காயுட்
சேதார முகந்துறுமிச சீர்த்தருமஞ் செப்பரிதால். (௬௩)

புண்ணைநற வங்ககுபம் பூகமிலாங் கலிகுடசம்
முன்னை வழை வில்லம்விளர் முண்டகமா ரஞ்செருந்தி
வன்னிகளா விதழிபலா வகுளநாந தஞ்சரளம்
பின்னிலகு சங்கோங்கு பாடலமுன் னீடலவண். (௬௪)

மாதவிதன் மௌவன்மன மாலதிக மாலதிகள்
போதவிர்வண் சாதிமணம் பொலிமயிலை சண்பகமே
யாதியபைந் தாதவிழு மல்லிமலர் வல்லியெலாம்
பாதவயீப் பிரிவின்றிப் படர்ந்தொளிரு மடநதையர்போல். (௬௫)

குதுகுலகோ கிலங்காளங் குயிற்றமிரு தங்கமரி
மதுகரம்யா முசைப்பமுசு மலர்கரதா ளம்மசைப்பச்
சதிமுறைமை வழாமையயற் றடமஞ்ஞை நடம்புரிய
முதுகனிப்பொற் நிரளையருண் முதவமுத சேகரங்கள். (௬௬)

மாதவர்கை யிளநறும்புன் மடிதுகரு மானிளங்கன்
ரோதுடச மலகிடுவ வுழுவைநிறை வாலதியாற்
போதகநீர் தெளிப்பவரி பூக்கொய்பணி தருஞ்சரபர்
தீதிவிணைச் சிறைச்சிவிறித் திருத்தொண்டு செயுமாங்கே. (௬௭)

* விண்ணேச்சுமடிக் கடாக்கிடி விஷ்ணுவாகிய நிகரிலர் வராகம்.

ஐயமர்ப்பைங் கிளைபுணர்தன் கிளைநுகரக் கிளைவானின்
ஐயமலர்தூய் விளைதருவின் விரைக்கனிகொ ணுத்தரவஃ
ஐயெறிந்துள் ளுளைவுறவேம் பணக்கொடுத்தாந் கூடன்மிரு
ளையினுமிக் களைதருமா விசைசுவையு மிலையதனால. (௬௮)

வேறு.

இன்னதனிச சூதநிரை யின்சுவையா ரமுதமய மிதுமந்த ரேசன்
முன்னருளா தலின்வானந் தருமமுதி னுடற்குறுதி தருதலன்றி
மன்னுமுயிர்க் குறுதியையும் வளர்ப்பதெனு முளப்பொலிவு மருவுவாஞ்சை
துன்னுதபோ தனர்மலத்தின் றெகைமுனியுந் தகைமுனிவா சூழ்ந்தாரங்
[கே. (௬௯)]

காசிபர்மார்க் கண்டர்கொள தமாபிருகு கடயேனி காக்க ரேவி
யாசர்சுக ரத்திரிசூற் சகாபுலகா யஞ்ஞபா லகர்பா ரத்து
வாசர்சனாத தனாசனகர் வருணாசனந் தனர்சத்தி வாம தேவர்
கோசிகர்ப் பாசராக கோளாபுலத் தியாவசிட்டா சூற்ச ராகி (௭௦)

சிவமுணர்மா தவமுனிவா திருவமுத சூதவனந் திகழ்ச சோநதே
யுவமனிலா வுலகையரா யொருபோது மொருவாத வுளத்த ராகி
யவனுறைபல் லாச்சிரம மாமுடச மாககியினி தமாநதா ரந்தத்
திவியமுனி சிகாமணிகள் சீலகுணச் சிறப்பெவாவாய திறக்க வல்லார். (௭௧)

அன்னவர்தா முன்னமர்சி ரருட்கைலை மந்தரமே ருவைமுன் னாய் *
வென்னசிவ தலங்களினு மிலந்ருசிவ தீர்த்தமெலா மிவண்வந் தென்று
மன்னுகவென் றுன்னினரம மாண்புணாநதாங் களைத்தலுலகும் வயங்கு மந்
தப், பன்னரிய தீர்த்தமெலாம் படாநதவண்பஃ நடங்களுணப் பரம்பி
[நின்ற. (௭௨)]

களியளியுண் டிவட்டெடுப்பக கமழ்பிரசப் பெருவெள்ளங் கழன்று நாளும்
வளர்கமூலத் துணைகுமுத மொத்ததுணை கு வளைத்ததுணை சை வலத்தை யுள்
ளிட்ட, டிளபொருள்கட் குறையுளென வொளிராதருமல் வுயர்தடங்க ளூலவா
தென்றும், பனகறவிப் படியிலெலாப் படியினுஞ்சூழ் பாவமறப் பலன்கண்ணல்
[கும். (௭௩)]

மாதர்வன சம்மனையின் மராளமணம் புரியவன மல்வெண் சங்க
நாதமிசைப் பனகுமுத நஞ்சுடரேந் துவகீத நறுநதேன் பாடும்
தேமா கதக்கலந் திலநீராஞ் சனநதுளிகள் செறியு மம்பு
சாததமா லங்வுளைப்பத் தக்கமுர சொலிப்பனபோ தக்கங் ளாங்கே. (௭௪)

வானாகன்*வான் நவரெனவவ்வாவியினும் வாவியெழில் வளர்கு தத்தின்
 ருளதிர மோதுதலுத் தகுஞ்சுவைமாண் கனிகள் பல தருவ தாமே
 கோளுறுநெஞ் சினர்தீமை குயிற்றிடினும் பொறுத்ததனை குணமாக் கொ
 ண்டு, மீளவுநற் பலனுடனே மிக்களக்குந் தக்கவர்க்குய மேன்மை காட்டும்.
 வாவிதட மாரிசைசெவ் வனசநிரை மீதயல்வெண் மலர்தண் பூகந்
 தூவியதம் மடைதுதியாற் சுரும்பரற்றக் கனிகனிதேன மூவா நின்றன்
 மேவியவம் முனிவர்தூல் விதிமதுவோ டொண்பொரிதூய் விளங்கு செம்
 பொற், ருவிரிவட் டகைநறுநெய் தகச்சொரிநதா குதிசெய்மகத் தகுதி காட்
 [டும். (௭௬)

இத்தகைய பற்பலமா ணெழிற்றடங்க ளிடையுலக மெனை த்து முள்ள
 வுத்தமமா தீர்த்தமெலா முவநதினிட பாவனமாயுற்றெஞ் ஞான்றுஞ்
 சித்திபூத்தி பத்திமுத்திச சிறப்பெவையு மொருங்கருந் திறத்தி னாலு
 மெய்த்தகைய புண்ணியமா விருக்கமெலாம் பெருக்கநிலம் வியப்பி னாலும்.
 திருவமுத சூதவனத் திருநாமத் தொருவாத சிறப்பி னாலுந்
 தெருளமுத மீட்டியருட் டெள்ளமுத மூட்டிவளர் சிவப்பே ருய
 பெருளமுத சிவானந்த போகமடித் தடுத்தவர்க்கோர் புறத்தின் வெற்பின்
 வருபெரிய நாயகிசேர் மந்திரநா யகனருளு மாண்பி னாலும். (௭௭)

கத்துதிரைக் கடலாடைக் காசியினிற் கண்ணுதலோன் கலந்து வாழ
 முத்தமமா தலமெவற்று முத்தமோத் தமசுரமென் மூலகு போற்று
 ரித்தியுமா தலமிதுவே நிசஞ்சொன்னேன் முகமனென நினையே லென்ன
 வத்தகைய திருநநி யடிகஞ்சனற் குமாருனிக் கருளி மேலும். (௭௮)

இவ்வருமை பெருமைதிக ப்ழிருங்காதை யதிகுய்ய மேனோர் தம்பா
 லெவ்வனுகய லேதுவீனு மியம்பேலன் பொழியாத விதய சில
 மெய்வருபந் குவம்பமுத்த வீத்தகசங் கமங்களுக்கே விளம்பு கென்று
 தெவ்வடுவேற்பணிகொண்டசெவ்வேளிங்கெனக்கருளிசெய்தான்மன்னோ.

நுனித்துணர்வீத் தகநினக்கு நுவல்வானேன் விரித்திதென நுதற்க ணந்தி
 யினித்ததிரு மான்மியமீ திசைத்தனைகேட் டளவாத வின்புற் றேனைப்
 பனித்தவள மதிவேணிப் யானருள்பெற் றுய்நதவாசீர்ப் பண்பி னோடித்
 தனித்தவன மாண்பினுக்கே தனித்தவன முள்ளின்னுஞ் சாற்றுக்கெந்தாய்.
 என்னுசனற் குமாமுனி யெழுந்திறைஞ்சி நின்றனென் றிசைத்த சூத
 வென்றிபுனை மாதவனை வினாக்கமலத் தாள்பணிந்து மேலு மெந்தா
 யன்றருணந் தீசனவற் கருளியவா நெமக்கின்னு மருளு கென்ற
 நன் னுணர்ச வுனகாதி நற்றவர் போற் றியசூத னவில்வான் மன்னோ. (௭௯)

* வான் நவரெனவவ்வாவியினும் வாவியெழில் வளர்கு தத்தின்

ஒது சவுனக ராதி முனிவீர ரோகை நனிபெற மூதுணர்
சூத முனிமுன மோதி யருளின சூத வனநிப மான்மிய
மீது கனிமன மாத ரவின்மிக யாவர் வினவின ரோதினர்
மேத கவர்புவி வாழ்வு முழுவது மேவி யுறுவரொர் வீடரோ. (அ௩)

சூதிவனநாமகாரணச் சூருக்கம் முற்றிற்று.

தம் ௫௪௬.

ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சூருக்கம்.

தேமிசு மாமனு நாயகன் மேவிய சிவமாதல
மாமிர கானன மாநிப மோதின மகிநாயக
னேமுப தேசமு நேபெற லீதென ரசிதாசல
நாமிகு காவல ஞானசி காமணி நவில்வானரோ. (க)

வேறு.

இந்திணை இந்தி ராணி யீரிரு கோட்டு வால
சிந்துர நினைத்தாங் கீயுஞ் செம்மணி காம தேனு
முந்துமைந் தருக்கள் வான முதமுதற் பொருளெல் லாம
மைந்தவா கரமாங் கீர சாகரம் வழுத்தற் பாற்றோ. (உ)

தொக்கமு துணை தித்தார் மதித்தடி தொழாமைக் காவி
நக்கமுன் னுலங் காட்டி நயந்தடி பணிந்த பின்றைத்
தக்கபே ரமுத மீந்து தண்ணருள் புரிந்த நீரா
லிக்கட விபமு கத்தெ மிறைதிரு வருட்செங் கோலே. (ங)

*இத்திருப் பாற்க டற்க ணிடைமணித் தீவ மொன்று
புத்திதழ்த் தவன மாவம் புயப்பொகுட் டெனத்து லங்கு
மெய்த்தகத் தீவி னிற்சு வேதமா புரம்பொ குட்டின்
மத்தகத் தமர்வென் னோதி மத்தேதாழில் காட்டு மாதேர். (ச)

வழுத்துறு மச்சு வேத மாபுரச் செம்பொற் கோயின்
முழுத்தவீம் மரான வேந்து முதுகம ரம்பொன் மேனி
பழுத்தனப் பயினல் வேதப் பண்ணவ னென்ன மேவு
விழுத்தகு மனைய செம்பொன் விடன்மணிக் கோயி னுப்பண். (ரு)

உருவளர் தவள மேனி யுரகவேந் தூடல்வ னீத்து
மருவுமெல் லணையங் வேதன் வயங்குவெண் ணீறு பூத்த
திருமுக மதிய மென்னத் திகழுமா விதன்பா லன்றோ
னிருவிழி மணியின் சோதி யெழுந்தொருங் கிலங்கு மாபோல். (க)

மாலிசை மாலின் மேனி மாலினி தமரு மாலிங்
காலயில் கால கல்பூங் காலொளிப் பரியங் கத்தின்
மேலறி துயில்கொள் வேலை விண்ணுயர் மைநா கத்தின்
பாலொரு பால பாணுப் பான்மையிற் படர்ந்து பல்கி. (எ)

மின்னொளி யுலகம் போர்ப்ப மிளிர்மணிச் செம்பொன் மோலி
சென்னிசேர்ந் திலங்க நீற்றுத் திருநுதல் பரிதி யோடு
துன்னுவெண் பிறையை மானத் தாமணி குண்ட லங்கள்
மன்னுழவ் வென்று ழின்பால் வகுமிரு குழவி மான. (அ)

இருவிழி யப்ப தங்க னெதிரரு ணறவெஞ் ஞான்றும்
பெருகுசெங் கமல மானப் பிறைமுன மலர்செவ் வாம்பல்
பொருவிய திருவா யென்றும் பொலிந்திரு மதகிற் பாய்ந்துங்
கருணைநீ ரணுவுங் குன்றாக் கவின்றிரு வதனங் காட்ட. (க)

மைம்மலைக் கிளைத்த நான்கு மாமணிச் சிகரமென்ன
விம்முதிண் டோளி லங்க வெங்கதிர் தன்கி ழுத்தி
யும்முலை மணந்தாங் கோர்கை யரத்தவெம் பரிதி தோன்றச்
செம்மரை மராளத் தாங்கோர் செங்கையிற் சங்கி லங்க. (க0)

வாதநல் லபயும் வாம வலத்திரு வண்கை காட்ட
வாதந முதல மைந்த வங்கத கங்க ணிதி
யுரதந் வைசயந்தி யுயர்மணி யா மாதி
சாதந வொளியெங் கெங்குந் தனித்தனி கான்றி மைப்ப. (கக)

கவினிறை மணிவேந் தாகுங் கவுத்துவ மணிமா தீப
மவிர்தர வனவ னத்தண் ணணிகிழல் பரப்பு மார்பாங்
திவியவா தனத்தி னீல மணிமிசைச் செம்பொன் சேர்த்தாங்
குவ்மனே யுலகெ லாந்தேந் ரெருபெருந் திருவி ளங்க. (கஉ)

மறுவெனப் படுவ யாவும் வர்ச்சித மெவர்க ளாஹு
முறுமிடத் துயர்வா லன்றோ வுலகெலா முணர்ச்சி மேன்மை
பெறுபெருங் கவிக ளெல்லாம் பேணுமா பெறுமி தென்னத்
துறுமெழின் மறுவொன் றம்ம தூயவம் மார்பி லங்க. (கங)

சூதவனபுராணம்.

லகெலா மரபி னோங்க வுற்பவிப் பிக்கு மூல
குலமகப் பசும்பொன் றேசு கூர்மல ருநதி யோடு
தலமெலர்ம் போற்று தாமோ தரபதப் பொருளின் வாயமை
மலர்வட தளிரமே லாநதன் மல்கெழி லுதரங் காட்ட. (கச)

மாற்றுயர் சுவண நாக மருங்கொளிர் தரசசெங் கேழ்ப்பன்
ஊற்றிதழ்க் கமல நீரி னோற்றிதற் கொப்பான் பன்னாட்
சேற்றிரீஇப் பங்கத் தோற்றஞ் சிவணிய வுலகமெல்லாம்
போற்றிய லெழின்மென் பாதப் போதருட் டேன்ற தும்ப. (கரு)

பரிபுர மாதி யமபொற் பன்மணிப் பணிப ணிநதார்க்
கருள்செயல் பவமுன கூறி யழைத்தென வெவ்விப்ப நீலத்
திருவுரு ரிறனு மேற்கொ டிருவெண்ணீற் றெருளியுந தன்னே
மருவியற் குணனுங் காப்பின வரை வரை குணனுங் காட்ட. (கசு)

கடிமல ராசா ரத்தின் கதிரொளி படைப்புந தானே
கடிமலா மகநகொண் டாற்றல் காட்டிரா சதம்வி ளக்க
கடிமலத் தவர்பல் லோரமுன கண்ணருள் விழைநது போற்றுக
* கடிமல விநங்க ராசன் கைகுவித் தெதுர்ரின் றேதத. (கசு)

தேனல ரம்பு சாதச செம்மல ரயன்மா லாதி
வானவர் சென்னி தாழ்த்த மாதவர் சூழ்நது வாழ்த்த
வானவர் பன்னி மாராங் காங்குபல் லாண்டு கூறக
கானவர் வைவ ளத்தின் கைவளத் திசைக ளேற. (கஅ)

இன்னிய முள்ள வெல்லா மெழுந்திட - - - பப விண்ணிற்
கன்னியர் மரபி னுடக் கதைவசி சார்ங்க மாதி
பன்னியற் படைக்க லம்பற் பலகுழீஇப் பணியி னி'ற்பக்
'கொன்னியற் சேனக கொன்பொற கொல்கொடு நெருக்கொ துக்க.

மாமரை த துழனி மல்க மற்று ளு கலைகள் பல்க
தேமலர்க் குழற்பு தேவி தேற்றெழி னீளா தேவி
மாமலர்ப் பூமப தங்கள் வருடியாங் கிருபா லோகை
யாமல ருததி மூழ்க வமர்ந்தரு டிருவோ லக்கம். (உ௦)

வேறு.

கன்னுளங் கவர்ந்து கண்ணிறை காட்சித் தக்கபே ருவகைகேர் தரக்கண்
டென்னுடை நாதா விருஞ்செகந நாதா விநதிரை வந்தித நாதா
மன்னரு ணிதியே வைகுண்ட பதியே மாசிலார் பெறுபெருங் கதியே
யின்னரு! டிதியே யியற்றுதண் மதியே யாவையு முணாநதமா துதியே. (1)

என்றினி தனநத னனநதமாண் டிதிக ளினைத்தினி தெநதையே யென்றும்
பொன்றுரு நித்தி யானநத புகழ் போகழீம புரிவதாய விரிவதாயப் போத
நன்றிலாச சன்ன சாகரங் கடத்து நலத்ததாய வலத்தவே தாநத
முன்றிகழ் சகலா கமங்களும் மதமாய மொழியுமெப் வழியினை முறையே.

அறிவிலாச-சிறியேழ் கருள்கென விரப்ப வன்னது தன்னிரு செவியேழ்
றிறைவன மனைய முகுந்தநா யகன்போ கிசை குணகிதே யிதுகேண்
முறையினின் வினாவுக கிறையென வருளு முறமுணா பராபர முதலாய
நிறைசமு சாடி வுத்திதா சகமாய நித்தியா னநகன மலமாய. (உரு)

ஆதிமத் தியாநத ரகிதமா யனாதி யாய்ரு விகற்பமா யளவாச
சேர்தியாயச சமயா தீதமாயச் சிவதத துவமுப சாநதமுன் னாய
நீதியாய வேத முடிவினிற் டியம நேயமாய நறைசதா சிவசதை
யோதியா லுள்ள படியுணர்ந துபாசித துறுநிலை பெறுமவ செவரோ (உச)

அவாகனீ வினவு சகசிய நெறிமுற் றறிவர் தறிநதிலா ரெவாமற
றவொரு சிறிது மன்பிலா நரு ளதமராய கவாகளே யாவா
தவமிசு மனநத வாதலா லனைய சதாசிவ மூாததிபூ டனையே
தவநின வேட்கை தருமலால் வேறு சாதன மிலையு சாகம (உரு)

யாவரே தீரத் துவமபெய்து யோரைந தித்திய புபுட்சுக்க ளாசா
தோவியே நிராசை யொடுபயன கருதா துத்த பத்திபெற மயலோ
ராவரே யரிய முழுட்சுக்க னென்றாக கருமறை பெருமுறை யறையும
வாவுறும் விடய துகர்ச்சிமுன் னாவ மாறறுதற் கத்ததரே லவாதாம (உசு)

விதிவழி வழாமன் மதிநதி வேணி விமலனை யமலமா விழைவாற
றுதிவழி பாட்டிற் பதிமன மாட்டித தரிசநப் பூசிதத லதுவே
கதிவழி யாமா விதுதுணிந தென்றுங் கைவிடா துயவுறக காணூஉ
மதிவழி யுடலுள் ளளவிரு வினையின் வருபய நெருவற துகாநது. (உஎ)

நியதிசெய் பூசோ பாசனா பெலத்தா னிமலமெய்ஞ் ஞானமுன் னிகழு
மயர்விலா வாய்மை மலர்சிவ ஞான வலியினுன் மருவுதே காந்தத்
தயர்விலா தென்று மழிவிலா தமரு மத்துவி தானந்த போக
நயனிறை மோக்க நண்ணுப திண்ண நன்குண ரங்கத நாத. (௨௮)

ஆதலாற் சமுசா நோத்தி கடந்தே யருளினு னித்தியா னந்த
போதவீ டுறுதற் கேதுவச் சிவனைப் புலமொரீஇ நலமரீஇப் புனித
பாதமெய்ச் சிவஞா னம்பெநீஇ யுள்ள படியுணர்ந் திரண்டறப் பயிற்று
மோதகூ சனையேயன்ந்வே நிலையான் முடிப்தென னுணரகி முதல்வ. (௩௬)
செப்பியாங் கனைய தக்துவ முணர்நது சிவத்துவம் பெற்றங்குடை யூரு
யொப்பரும் பசுத்து வம்முயி ரெவற்று மொழிவுறு வழிவிரிந் துளதா
லீப்பசுத் துவநா நெத்தவத் தாலு மிரிந்திடா திரித்திடு மிவனே
யப்பர மோக்க விருப்பனிட் ளளங்க னகமிலா நெனுமறை யந்தம். (௩௦)
வேறு.

இத்தகைய பசுத்துவத்தை யிரிப்பதுதான் பாசபத தீக்கை யெயர்
முத்தமயா மிதுவிரசா வோமமுட னிகழ்வுறச்செ யுண்மைத் தாமாற்
பத்திமையால் விரதநெறி பன்னிருநா னியமமுறப் பயிற்றல் வேண்டும்
வித்தகவம் மகதீக்கை விதியினை நா முள்ளபடி விளம்பக் கேணீ. (௩௧)

இன்னவிர சாமகத்துக் கிடுஞ்சமித்துக் கோமயமன் னிதுகொள் காலம்
பன்னுமுவா விருநான்கு பதினான்காந் தினநான்கு பரம மிந்த
மன்னுதினத் தீன்றணிமை வருபினியீ னுக்கன்னி மலடு மூப்பே ,
யுன்னுறுகன் றிறப்புமல முண்பதிவை யுருநிரைநன் குணர்த்துசார்ந்து. (௩௨)

அனையறங் கோமயத்தை யளிக்குங்காற் பின்மறைமெல் லடையிற் சாத
மனுநவீட்பேற் றம்மயமேல் வழும்பகற்றிக் கொசலம்வா மத்தாற் பெய்து
பினைநவிலு மகோரத்தாற் பிசைந்துருட்டி யுலர்த்திமுனம் பேணிக் கொண்
டே, முன்னவிலோ மந்தொடங்கன் முறையாகு மம்முறைமேன் மொழியச்
[கேட்டி. (௩௩)]

அக்கினிகோத் திரமுளரி யானிகசி தரணிகில யழலிம் மூன்றிற்
புக்கதொரு வசுவெழுப்பிப் புருடத்தான் மயசுட்கம் பொலிய மூட்டிச்
சொக்கிரா கியமாகுஞ் சூத்திரத்திற் சொன்முறையித் துவேன் விக்குத்
தக்கமனு நாலொன்பான் றத்துவா கியசுத்தி தயங்கக்கறி. (௩௪)

சொல்லியவான் கிருதத்தாற் சொல்லியவா ருருதிட டெலங்க வாற்றி
வில்லியலுஞ் சயாதியோ மச்செயலு மீற்றின்முறை விளங்க வாற்றி
நல்லியன்முற் றமைந்துபிர திட்டையிலா வோரிலிங்க நாடிக் கொண்ட
கெல்லியனுல் விதிப்படியே பிரதிட்டைபுரிந்தருசசித்தினிதுபோற்றி. (௩௫)

மேவுபசுத் துவரீக்க விருப்பொடுநன் னெறியொழுகும் வேதி யர்க்குத்
தாவருநால் வகையுண்டி தக்கிணை தாம் பூலாதி தகமு னல்கிச்
சேவுடையான் பாசபத தீக்கைமுறை யந்நிசிராற் றிணியா மத்துச்
தேவியலவ் வருட்குறியைத் தியானமிடையற தன்பு திகழப் போற்றி. (௩௬)

வேண்டுமப கரணமெலாம் விருப்பமிக நனியீட்டி விளங்கப் பூசித்
தேண்டருமெம் பெருமானே யிநதுசே கரனெயெம் மிறையே மன்றிற்
ருண்டவகுஞ் சிதபாதா தகுக்கிரிசை மகிழ்நாதா தமியே னிந்நாட்
பூண்டவிர தம்முடித்துப் புணர்பசுத்து வம்முழுதும் போக்கி மேலும். (௩௭)

உள்ளபடி சிவத்துவப்பேற் றுண்மைதிகழ் தரவருளே யுதவு கெந்தாய்
கள்ளமனத் தேனெனினுங் கைவிடனின் னடிமையெனக் கரைந்நிவ்வாறே
தெள்ளுமுளத் தீராது தினங்கனம்பூ சனையோமச செயலோ டாற்றி
நள்ளருளாற் பதின்மூன்று நாளுதய நத்தியமு நடாத்திப் பின்னர். (௩௮)

நேசனையாப் பூசினையா னிலவியவக் குலவிலிங்க நிமலன் றன்னை
மாசனைவு ருத்தெறவே மதித்தமைந்த சிவானுபவ மனஞ்சேர்த் தென்று
மீசனையே பசுத்துவரீக் கிடுகிறமை யொடுதிகழு மெழிலா சாற்கு
பாசனையாற்றக்கிணை தாம்பூலமொடுபரிந்தளித்துப்பணிந்துபோற்றி. (௩௯)

பின்பனைய குரவனைநாற் பெருமறையோர் மரபினரைப் பேதி யாமெய்
யன்புறுமா கேசுரரை யறுசுவைநால் வகையுண்டி யயில்வித் தன்போ
டின்புறுதக் கிணையாதி யினிதளித்தி யகீநதிரநீ யிவ்வா ருக
முன்புரிய பாசபத தீக்கையிடை யூறின்றி முடித்தி யாலோ. (௪௦)

வேறு.

முறைமையினித் தீக்கையினை முடித்தியெனிற் பசுத்துவம்போய்
நிறைவிரசா வோமத்தா னிருமல்காத் திராதி
மீறைதருமிச் செயன்முடிவி லாசமன மிருமுறைசெய்
தினைவிரசா வோமாந்தத் தெடுத்தொளிர்வெண் ணீரூதல். (௪௧)

அங்கிடுகாத் திரமௌபா சனவீதி கோத்திரமத்
துங்கசிவாக் கினியிவற்றின் றாயதிரு நீரூதல்
செங்கையிலயா தொன்றேனுந் திருந்தவமைத் தங்கியெனத்
தங்குபத முதலமைந்த தக்கமது வோரோழால். (௪௨)

வலத்தனிக்கை மேன்மூடி மனனுறமும் முறைசெபித்து
வலத்தொடபி மந்திரித்தோ மாபோவென் மனுவாலு
நலத்தகைய * வாபோவா மனுவாலு நறுநீரைச்
செலத்ததிதே வினைநினைந்து தெளித்தனைய திருநீற்றை. (௪௩)

* வசரம் உடம்படு-மெய்.

ஒப்பவொரு மூப்பாக முறப்பகுத்தோர் பாகத்தைச்
செப்பருய் சானத்தாற் சென்னியிற்றற் புருடத்தாற்
றப்பின்முகத் தகோரத்தாற் சாற்றிதய மகடுதோ
டிப்பியவா மத்துநதி சாதத்தாற் நிரள்சானு. (சச)

இருகரங்க ளாமுறுப்பி னெழிலுறலே பனமாகப்
பெருகுறப்பூ சுபுபின்னர்ப் பிரிததுளமற் ரெருபாகத்
திருவருள்காட் டிடுநீற்றைச் சென்னிமுதற் பாதம்வரை
யொருவறமெயப் பூசுபுபின் புடனிருகா லாசமித்தே. (சரு)

அனந்தராமற் ரெருபாகத் தணிநீற்றைச் சென்னிமுத
லினந்தருமைந் திடத்தாத லெண்ணிரண்டெண் ணுண்காதல்
வனந்தருதத் துவவகையின் மருவாரா றிடனாதல்,
மனந்தரமுன் மனுமுறையின் மலிதிரிபுண் டரமாக. (சசு)

தரித்திதென் மரபாமித தருநீறு தரித்தவயோ
யிரித்திடுவர் பசுத்துவரிவ் விரும்பாசு பததிக்கை
யுணாத் தவிதி வழாதன்பி னுளுற்றினுமுள் ளுயிர்போல
வரத்தருமாண் புளதொன்று வழங்குதுமற் றதுகேட்டி. (சஎ)

செபமூலம யாகாதி செடன்மூல மருமுனிவோ
தபமூல ஞானசா தனமூலஞ் சிதம்பரமா
நபமூல மறைககுயிரா நன்மூலஞ் சின்மூல
முபமான மிலாதென்று முயாபஞ்சாக காமூலம். (சஅ)

நவிலிச்சேழ் கோடிமனு ராசாதி ராசமனு
திவியமனுப் பாசுபத திக்கையினம் பலனளித்தற்
கவிர்தருமுக கியரிபமா மதிகார மிதன்பாலே
கவிதருமில் வருடமிஞ்சாக் காமுறைநீ பெறல்வேண்டும். (சக)

பரமசிவப் பிரசாதம் பரிந்தருளிம் மனுவேந்த
வீரமிகுமா நக்கரமா மருவுதொவை வகைமலரு
மரனதிக னேயெனைமுன் னஞ்சுரரு ளெனின்மனுவுட்
முரனதிக மிதுவென்று செப்புவதென் றெளிமனத்தோய். (ரு0)
வேறு.

வேத முடிசொல் கைவலிய விமல மோக்க தாயகமிப்
போத மயமந திரமேயாம் புனித முனிவர் கனிமனத்திற்
பேத மறவீற் றிருக்குமிதிற் பிதகோ ரெழுத்தின் பெருமைபெனு
மோத லரிதே யுன்னரிதே யும்ப ரெவர்க்கு மயற்கெனக்கும். (ருக)

சகல வேத கோடிகளுஞ் சாற்று சிரங்க ளெல்லாமுஞ்
சகல கலையு மெப்பொருளுந் தன்னு ளமைநது தனிவிளங்க
வகல மளிக்கு மாதார மாகு மவற்று ளெஞ்ஞான்று
மகல வரிய வாருயிரா யவிரு மகாமந துர மிதுவே. (௫௨)

சத்து சிததா னந்தவுப சாநத பரிபூ ரணவிமல
சுத்த முத்த நித்தபர சுத்தாத் துவித பரப்பிரம
வத்து தானென் றுபரிடஞ்சொல் வரத பரம சிவனென்று
முத்தி முதலாய் வீற்றிருக்கு மூல மகாமந திரமிதுவே. (௫௩)

ஏனை மனுக்கள் குடியெயுஞ்சேர்த் தெண்ணப் படுவ தத்தமெழுத்
தான வளவை சிற்சிலதம் மந்த மருவா தளப்பனவா
மான மறுவீ தக்குடிலை மருவா தந்தம் வனாடுண்ணு
மேன திருவைந் தெழுத்தெனவே விளக்கு மியற்சீர் பெறுமனுவாம்.

இதனா லிதுதா ரகஞ்சேர்ந்தா நெழுத்தா யெண்ணப்பெறினுமிதை
முதனா லாதி கலையெல்லா மொழிவ திருவைந் தெழுத் தென்றே
சிதமா முனிவ ரிதுபேணி- சிவாபி வியத்திப் பேறுறறா
புதர்பற் பலரு மிதுகொண்டே பொருவில் பதங்கள் பலபெற்றார்.

இன்ன மதுவி நமவென்னு மிரண்டக்கரங்கள் பசத்துவந்தீர்ந்
துன்னுமான் மாபரசிவத்தோடொன்றிவாழ்மெய்ப்பொருளுணர்த்து
முன்னு நமசி வாயவென வழத்திம் மனுமா மலபந்தத்
தின்ன லொழிந்தாய் வுறவுயிரகட் கீசன் ருனே தருமனுவாம். (௫௪)

யாவ ரிதயத் திம்மனுவீற் றிருக்கு மவருக் குபரிடதத்
தாவில் பொருளா லருந்தவத்தாற் றருதீர்த் தாதி யாகாதி
யோவீ லறனாற் றமக்காக வேண்டும் பயன்வே றென்றியான்
மேவிம் மனுவோர் முறையேனு மெய்யன் புறவோ தாவிடிலோ. (௫)

கணிப்பி லபரா துக்க பயங கரசங் குலவா கரமாய
கணிப்பில் சமுசா ரப்பெருஞ்சா கரநீந் துறவே றுபாயமிலை
தணிப்பில் சகல வுபரிடபூ டணவிம் மனுவே சகலசுகந்
தணிப்பில் பரம சிவஞானே தயமுக் கியகா ரணமாகும். (௫௬)

தருகை வலிய சிற்சொருபந் தன்னை விளக்கு மணிவிளக்குத்
தருபல் குரூர பஞ்சபா தகதா வாங்கி யென்றுணர்க்கத்
தருமிப் பிரண வஞ்சார்பஞ் சாக்கரம்மே மோக்கம்விழை
தருநால் வருணர் சங்கரஞ் சாற்றும் வரோப காரமனு. (௫௭)

தூமம் திரமீ தெப்போதுஞ் சுத்த மயமே யாதவினா
லோம முதல பூர்வாங்க முசித கால முதல்வேண்டா
தேமமலியக்கொடுத்தல்கொளவிசைத்தலெவைக்கும்பொருத்த முள
தாம மிகுமா சுயம்பிரகா சத்து மகாமம் திரமி துவே. (சு௦)

வேறு.

இம்மாமனு விற்கிவென்னு நிரண்டெழுத்தின்னெருகைவகைவிரியிற்றிகழு
மம்மாபொரு ளுண்மைய ளப்பவரா *ரயனான்முத னுண்மறையாதியெலாஞ்
சும்மாவெனலல்லதென்சொல்லுவதித்துவிதாக்கரமீதருதூயபல [சொல்.()
னெம்மானவிலத்தகுமோவிடர்முற்றிரித்தின்பொருங்கீமெனலாமொரு

மானதரு மிம்மனு சற்குருவால் வழங்கப்பெற லன்றியெம் மாதலத்தின்
பானதந வல்லினு மெண்ணியவெப் பலனும்பெறு கிற்றில ராதலினுற்
சானதரு சற்குரு வாலுபதே சம்பெற்றுயர் சைவத லத்தினடைந
தினத்தவிரச்செபமாற்றினுடனெல்லாமெளிதிற்பெற லுண்மையதே. (சு௨)

எல்லாவயிர் கட்குமு ளத்திலுநதுன் பெண்ணார்கள்க ளங்கமுன்னோர்கிறிது
மில்லாதவர் காமமுன் யையுரி சிரித்தோர்பய னிச் சொழி பொயம்மொ
ழிமுன், புல்லாதவர்தாலுரைசீலர்களைம்புலனீத்தவர்போற்றுறுசீடர்கன்பா,
னல்லாதவாற்புரிதீக்கையினுனைவைநீக்குமெய்ஞ்ஞான லத்தகையோர். ()

இவ்வாய்மைக ளாதிய மைநதவரே யிதவாய்மைய சற்குரவோரிவர்பாற்
செவ்வேபெறு மந்திர மேவிளையுந் திறனெண்ணிய வாறுட னல்குமெளி
தவ்வாய்மனு வோதுட னேதிடநல் லருண் மாதல னாகிடி லாங்கவைதா
மிவ்வாழ்கட னீன்புவி வாழ்வறவே யெழுதாரக மானதி ருக்கைலை. (சு௪)

தனிமேருவி மாசல மந்தரங்கே தாரந்திரு வாரண வாசியரு
ளினிதார்பிர யாகைதி ருசசயில மிசைபுட்கர மல்லிகையர்ச்சுனமே
முனிவோர்பணி நைமிசங் கோகனமே முதுகுன்றரு னுசலநதில்லையரு
ணனிசேர்நிருக்காள த்திகாஞ்சிபுரநவில்பஞ்சநதம்மிடைமாமருதூர். (சு௫)

புவிவாழ்சிவ லோகமெ னும்துரா புரிவேதவ னம்புகல் சேதுமுத
லவிர்மாமதி வேணிசு யம்பிலிங்க மமர்மாதல மாவன கூவிரமா
சிவராசவி ருக்கமு தற்பலவாஞ் செப்பும்திவை கைப்பொரு ளாக்குமுன
நவின்மாமனு வின்செப மெய்ப்பயனை நவின்மும்மிது நிற்குல கின்புறவே.()

எனநாண னேதிய வாய்மையமு திருகட்செவி வாய்நுகர்ந் தேயமுத
நனிகூரகி நாயக னேதுறுமென் னாதாதிரு^௧நாதவெ னக்குயிரி
னினியாரினி யாருளை யல்லதையிங் கெளியேனுயு மாற்றிந் காரருளாற்
றனியோதிய யாவுகின் பாற்பெறவே தாயேற்குள மார்வமிக் கூர்வதரோ.

அண்ணலெனை யேன்றுகொண் டின்னருளே யளித்தோயகி லம்மும ளித்த
ருளங், கண்ணாவருள் கென்றுப ணிந்தடிமேற் கைகூப்பிய சென்னியன்
வீழ்ந்துபணிந், தெண்ணோம்பெற வேண்டலு நீண்டவனங் கிரும்பைப்பதி
யெண்ணமு டித்துமென, வொண்ணாநிதி பெற்றென முற்றுவகை யுத்திப்
[புனன் மூழ்கின னூங்குடனே. (௬௮)]

பின்னையமொடன்னபணீந்திரனப்பெருமான் றிருச்சந்நிதிமுன்னுறுமேளர்,
மன்னேர்மிசுபுண்ணியநீர்த்தமலர்வாவிப்புன லும்படிந்தாசமியாத், தன்னே
ர்திருநீறணிந்தெல்லெபெருத்தண்மாமணிமெல்லிலகோலமுடன், கன்னே
ர்கவிகைத்திருமா லடிக்கீழ்க்காணிக்கையதாகமுன்வைத்தனனல். (௬௯)

மேலுந்துதி விண்டுமு னின்றனனவ் வியாளேசனுக் கத்திரு மாதவனெந்
நாலுந்துதி செய்விர சானலமார் நுவல்பாசப தச்சிவ தீக்கைமறை
நாலுந்துதிமந்திரமாதியெலாநயப்பபுரிந் தத்திருநீறளித்தெக் [மனம். (௭௦)]
காலுந்துதி செய்திரு வைந்தெழுத்தைக் கருதிப்பொருள் வாய்மைகளிந்து

வேறு.

ஏகச்சிவ மாகத்தனைப் பாவித்திரு கண்ணற்
பாகத்துற நோக்கித்தரு பார்வைத்திரு வழுதாற்
சேகற்றுப வாசத்தனி விரதச்செயல் கோளந்
நாகர்க்கிறை தேகத்தினை நானம்புரி வித்தே. (௭௧)

தன்னேர்முகங் கிழக்காகவங் கதக்கோவினை யிருத்தி
யன்னோன்சிர மிசையங்கைவைத் தருண்மாசிவருப
மென்னாவரு திருவைந்தெழுத் துபதேசமு னியற்றி
மன்னேர்சிவ மயமாக்கினன் மகியேந்தகி வேந்தை. (௭௨)

உரையாதிசு ளாலும்மன வுணராவொளிர் மனுவேந்
துரையாலொரு செவிவாயினு மொருவாத்திரு வழுதாய்
*வரையாமுன மெனமாதவம் வாய்த்தோமென மகிழா
வரையாதமெ யறிவானந்த மயவாரிதி படிந்தான். (௭௩)

தானென்றொரு சிவமென்றிரு வேறின்றெழு தருமெ
யானந்தமம் மாநந்தம்*ரங்கைப்பெரு மான்றன்
பானன்றான் காமத்தக பரிசாதிப பயனன்
மானந்தர வெல்லாஞ்சிவ மயமாய்வயங் கினனூல். (எசு)

அகிராயக னலர்நாயகி யணிநாயக னடியிற்
றகுமாதர மிகவீழ்ந்தடிக்க கடிதாழ்ந்துபஃ றுதிசண்
மிகவோதியவ் வரிதாட்பணி வீடைமிக்குளம் விழைந்தா
னிகவாழ்வயன் முதலோர்பத மெல்லாநதரும் பெனவே. (எரு)

மதியாநதி மதிவேணியன் பதவம்புய மலரே
கதியாமனம் பதியாவொரு கணமும்மற வாதப்
பதியாரருட் குறியாஞ்சுயம் பிலங்கேசபொற் பீதமே
விகியோடருச சனையேபுரி விழைவேமிக வமர்ந்தான். (எசு)

என்றோதிய நந்தனை யிருதாள்சனற் குமர
னன்றாத விறைஞ்சாநவில் கதைமேலுந யந்தே
சின்றனென வருள்குதனை நேயம் நிகு முனிலோர்
பின்றனர விறைகாதையென் னெனவாங்கவன் பேசும். (எஎ)

வேறு.

திருவைப்புணர் மாதவ னற்புமிகு திறனுற்றெழு சேட னுளக்களிகர்
தாமுற்றுப தேசமு ரைத்தகதை தனையற்பின்வி னாவின் செப்பினர்தாங்
குருவைப்பெறு வார்கன்ப சுத்துவமில்லுமெய்ச்சிவ ஞானமுறப்பெறுவார்
பருகுற்றிக வாழ்வுகண் முற்றுமொரு பரமுத்தியு மேஷவர் நிச்சயமே.(எஅ)

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௬௨௪)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

நிலமுழுவதுமுடியின்கண் வாழ்தர நிறுவியபணிபதியன்பு கூர்தர, மலர்மக
டமுழுவதுகொண்கனாருள்வருமொழிகுருமொழிகொண்டதோதினங், குலவு
று மனையன விண்டுபாலொளிர் குளிர்மர கதசிவ லிங்க மேலுறு, நலனிறை
செயன்முறை யின்ப மேதக நவிலுது மெனவரு ணந்திகூறு மால். (க)

வேறு.

அருத்திமிசு சனற்குமர வருந்தவகேண் முருந்தனடி யடைவின் பேற்றற்
றிருத்தகுபாக்கியன்விசரா தீக்கையினைத் தெழுத்தினுப தேச சிலன்
கருத்தொருமைச் சிவஞானக் கடற்படிந்தா னந்தமுதங் சுளித்துண் டன்பு
பெருத்தெழின் றனத்தனரி பிரசமலர்த் தான்பணிந்து பேசு கின்றான். (உ)

சுவலையமும் றளித்தருளென் குருநாதா திருநாதா கோதெ லாம்போய்ப்
ப்லலையமா கியபாச பததீக்கை யிதமேற்கொள் பரிவி னன்போர்
திவலைய விவேனெனினுஞ் சிறியனமை யலதுகதி தேறா னென்றென்
கலலைய வினிதளித்த கடமையின்மே ள்ருள லுநின் கடமையன்றே. (ங)

ஆதலினு லெளியனெழுத் தைத்துபதே சப்பேற்றிற் கமைய வீசன்
காதலினு லனவரதங் கலத்துறையுஞ் சிவலிங்கங் கைக்கொண் டென்றுஞ்
சாதலினுத் துடைத்தருள்பூ சனைபுரிதற் கேவேட்கை தழைத்தே னுஞ்ஞை
யீதலினு லுளங்குளிர்வித் தென்னையருள் பின்னையமர்ந் திலங்குமாற்ப. (ச)

எனவகிவேந் திறைஞ்சுபுரின் றினிதிசைத்த வேத்துரைகேட் டிந்தி ரேசன்
கனியடிய ரொணமுடிக்குங் கருத்துவகை நனிபூப்பக் கருணை கூர்ந்தப்
பனகபதிக் கருள்புரிந்திப் பரிசுரைக்கு மனந்தகேள் பாரிற் சோணட்
டினிவரைவ னருட்பெருக்கே யெனப்பொலியுங்காவிரியாற் றினுக்க வாசி.

ஆசையினில் யோசனைமூன் றலர்பாரி சாதவன மதற்குத் தென்மேற்
கோசனையொன்றெனப்பெறுமோருழியமுதாம் பிரகுலங்களுலவாதென்றுந்
தேசவிரி தரப்பொலிந்து திகழ்குத வனமெனும்பேற் சிறப்ப வாய்ந்தரீங், கீச
னருண் முழுதடைந்தார்க் கினிதளிப்பித் தமலமதா யிலங்கா நிற்கும். (ஈ)

வேறு.

ககுபமம் தாரங் கன்னி காரம்பா டலஞ்செ ருந்தி

வகுளகூ விளங்க கெகை மராகுரா நாரங் கஞ்சண்

பகநிப நறவ ஞாழல் பன்னிதா தகிப லாச

மகில்வழை விரசம் வன்னி யாமா விலிங்கை புண்ணை.

(எ)

சாலமா சினியி லந்தை தாத்திரி பாரி சாத
மாலமா துளைய சோக டிசகர்ச் சூர மாத
மாலமஞ் சாடி நாவன் மதாகஞ்சே வோமை வெள்ளி
லேலமி லவங்கஞ் சாதி யிலாங்கலி பூக நாகம். (அ)

ஆதிய நிராக ளந்த வாம்பிரா டவிச்செ றிந்து
சாதிதா டிமஞ்சம் பங்கி சுண்பக மயிலே சீந்தின்
மாதவி மல்லி முல்லை மதுரமுன் வல்லி தத்த
மீதழீஇப் படர்ந்து பல்க விண்ணெலா மளந்து மல்கும். (க)

வேரிகை நிமிர மார்தி மிழற்றிசைச் சுரும்ப ராதி
சாரிகை காள கண்டந் தத்தைசா தகஞ்ச கோரங்
காரிகை யோதி மஞ்சி காவளஞ் சிவல்க போதம்
* வாரிகை யிசைமுற் றத்த மாண்செயல் வழங்க மல்கும். (க0)

வாவிபல் வலந்த டாக மடுச்சர சேரி கேணி
யாவியு வளக மேல்வை யலந்தைமுன் னுய வென்றுங்
காவிபங் கயங்கல் லாரங் கைரவ மாதி தூநீர்ப்
பூவிரித் துளங்க வரந்து பொலிவினெங் கெங்கு மல்கும். (கக)

மிருகண்டு சூனு வாதி விழுத்தவ முனிசு மாங்க
ளருள்கண்டத் துவித போகத் தமர்ந்துவா முடசந் தோறும்
பொருகண்ட வேழஞ் சீயம் புண்டரீ காதி யாங்கே
வருதொண்டு பலவுஞ் செய்தே மாறெழிற் தமர்ந்து சூழ்வ. (க2)

இன்னன பலவ ளங்க ளெல்லையின் நென்றும் பல்சு
மன்னமா வனத்தி லெங்கு மமுதமுன் னடுத்த தூய்மை
யுன்னியோ வுலகெ லாமுயந் துறத்திரு வுளங்கொண் டோநின்
மன்னுபுண் ணியவி சிட்ட மலபரி பாகத் தாலோ. (க4)

தானருண் மறைக ளாலுஞ் சாற்றமற் றளவை யாலு
ஞானமா முனிவ ராலு மெனைமுன்வா னவர்க ளாலு
மேனலின் மனம்வாக் காதி வேறெவற் றாலு மெட்டா
மானமெய்ச் சிவமே லிங்க வடிவமாய்ச் சுயம்பு வாகி. (கசு)

அவ்வன நாப்பட் டோன்றி யாரமு தெனச்சு வேத
மெய்வவள ரொளியி னீடி விளங்குமவ் விலிங்க மூர்த்தி
திவ்விய சரண பூசை சிவாகம விதியாற் செய்தி
யிவ்வருட் செயனீ வேட்ட தின்னுறு புதுமைத் தன்றால். (கடு)

பதஞ்சலி யாகி முன்னம் பரமனார் முன்ன மங்கை
முதஞ்சலி கூப்பச் சென்று முறைமுறை யிறைஞ்சிப் பூசை
நிதஞ்சலி யாம் லாற்றி நிருத்தநேர் காணப் பெற்றாங்
கிதஞ்சலி லங்கொள் வேணி யிறையருள் செயப்பெற் றுயால்.(கௌ)

இப்பகலு மப்படியே யாம்புகலிச் சூதவனத்
தொப்பரிய மெய்ப்பொருளை யுமாபதியை யெமாதருமை
வைப்பினை நூல் செப்புநெறி வழாமலஞ்ச் சனைபுரிது
யப்பரம நெப்பொழுது மமரமுத வருட்குறியில். (கௌ)

பணியரசே சிவார்ச்சனையாம் பணிபுரியப் பணிவொடுநீ
யெணியினைய சூதவன மெய்துமுன மெய்தகுபன்
முணிகனக நிதிவகைகள் வரம்பிலகொண் டருமறைக
டுணிபுணர்ந்து சிவாகமமுற் றுரிசறத்தேர்ந் துளந்தெளிந்த. (கௌ)

தீதறுபோ தகராதி சிவமறையோர் வைதிகரை
மூதஞ்சீர்ந் காசியப முதலாய முழுதுணர்ந்த
நேதகுபல் விமாநாதி நிருமிதசா தகசதுர
ரோதுலென கிகம்வல்லா ருடன்றேவர் கம்மியனை. (கக)

உடனழைத்துந் கொடுவினாந்தவ் வுத்தமமா வனஞ் சேர்ந்தங்
கடைதினத்திற் கேத்திரபின் டாதிபுப வாசாதி
கடனமைத்து மடனகற்றிக் கதிபுகுத்து மான்மார்த்தத்
திடனிலைத்த சிவலிங்க சிவார்ச்சனைசெய் குதிவிதியால். (உ௦)

சகலதல சிவலிங்க வியட்டிபூ சனைப்பயன்முற்
றகலமுற.வளித்திடுமான் மார்த்தபூ சனையதனா
லிகலரிய மரகதமா விலிங்கமுனக் களிக்கின்றோம்
புகலருமன் பாலென்றும் பூசைவழா தியற்றுதியால். (உ௧)

என்றருளி முகுத்தனர விறையிறைஞ்சி யெதிரிந்
மன்றன்மல ராதிக்கொடு மரபின்மர கதவிலிங்கத்
தொன்றியபூ சனைபுரிந்தீற் றோமாங்கி வினைநிரப்பித்
சன்றிருமென் கரத்தாலச் சரலிங்கந் தனையளித்தான். (உ௨)

அகியரச னடிவணங்கி யங்கையினை விரித்தேந்தித்
தகுமலரா தியகொண்டா சானெதிரா ணையின்விதியான்
யிகுகிரியா தியதெரிப்ப விழைதருபூ சனைமுடித்து
நெகுமுனத்தாற் குருபூசை நேரியற்றிப் பணிந்தெழுந்தான். (உ௩)

சூரவெதிர்நின் றாவிற்றைபின் கூறுகின்ற னான்மார்த்த
சரவிலிங்க பூசனையே சக்லதல சிவலிங்க
பரமபூ சனைப்பயனைப் பாலிக்கு மென்றனையாம்
பிரவனநா யகன்பூசை பேணுகெனப் பணித்ததை யென். (உச)

அடிகளாடி யேனுளத்தி னையமொழித் தருளுகென
முடிவணங்கி யெதிர்நின்றான் முகநோக்கி மொழிகின்ற
னெடியவனங் கதவேந்த நீகேட்டி நிபந்தெரிப்பாங்
கடிவருமான் மார்த்தநெறிக் காசுறுமா பூசனைதான். (உரு)

சுருதுசிவர கமமாத் துதிசருவ சம்மதமே
கருதுமது கைக்கொண்டோர் கனிவுறுதா வரலிங்க
பரமசிவ வழிபாடும் பரிவுமிகக் கொளல்வேண்டும்
வரமிகுதா வரலிங்க வகைபலவா மவை கேட்டி. (உசு)

வேறு.

மனுட தாபித லிங்கமே மானுட லிங்க
முனிவர் தானவர் நிருதரான் முனைத்ததா ரிடமே
யெனைமு னாஞ்சுர தாபிதந் தைவிக விலிங்கங்
கனிக னேசகு காதிதா பிதங்கண லிங்கம். (உஎ)

உலகெ லாமுய வருளிற்று னுதித்ததே சுயம்பு
விலகு மிவ்விய லைவகை யொன்றுக்கொன் றேற்றங்
குலவு மாயிர மயுதமி லக்கமே கோடி
நிலவ னந்தமா மடங்குயர்ந் தரும்பய னிகழ்த்தும். (உஅ)

வழுத்து மிவ்வகை யன்றிவே ரொருவகை வயங்குங்
குழைத்த மண்குடி மண்டருச் சிலைகொள்சீ ருணமு
னிழைத்த ரத்தின மொண்மணி வாணமே யிரதம்
பழுத்த மெய்ச்சுயம் பெனவிரண் டைந்தொரு பகுப்பாம். (உக)

இன்ன பத்தினுண் முன்னேநான் கொன்றிடுனென் றேற்றந்
துன்னு மொவ்வொரு பதின்மடங் கனையதூச் சைலந்
தன்னி னூறுபங் குலோகமாங் கதினிரத் தினந்தான்
மன்னுமாயிர மதினம்மணி யிலக்கமே வாணம். (உஊ)

அன்ன தற்கொரு கோடிமே விரதமாங் கனைத்தே
பின்ன ருட்சுயம் பிலிங்கமாங் கதனிலு மேற்ற
மென்ன லாமலா லளவுகண் டின்ப்பரி தெவர்க்கும்
மன்னு பூசையீற் றினில்விடு மிலிங்கமோர் வகைகேள். (உக)

மண்ணு தண்டில் மன்னமாற் றுமணல்கோ மயமே
வெண்ணெய் கண்மணி சந்தனங் கூர்ச்சம்பூ விரைத்தார்
நண்ணு சர்க்கரை மாவென நவில்பவா றிரண்டு
ளெண்ணி யாதொன்றிற் புரியினு மிலிங்கபூ சனையே. (௩௨)

போத ருத்திர ராதிய புனிதராற் பூவில்
வேத னாதிய வளப்பிலா விபுதரா லென்றான்
மாத போதனர் தானவர் நிருதர்மற் றவராற்
கோத றப்புரி யிலிங்கங்கள் கோடிமா கோடி. (௩௩)

ஆய வெவ்வகை யிலிங்கத்துஞ் சுயம்புமிக் கதிகக்
தூய மெய்வகைப் பயனெலா மெளிதுடன் றுறுத்து
மேய விவ்வியன் மெய்மமையா லமுதமா விபினந
தேயமுய்வுறத் திவ்விய வமுதலிங் கேசன். (௩௪)

அருளி னிற்கள வில்பலப் பிரதனே யாகத்
தேருள்சு யம்புவாய் வீற்றிருந் தருள்பெருஞ் சிறப்பா
லிருளி ரிக்குமச் சேகர வனம்புகு கென்றா
மருடு ரத்தகி வேந்தவம் மந்திர நாதன். (௩௫)

அவ்வ னத்தன வரதசா நித்திய னாகித்
திவ்வியத்தனி யமுதலிங் கத்தினிற் றிகழ்வற்
ஹெவ்வு கத்துநீங் குறுதிருந் தருளுமீவ் விறைக்குச்
செவ்வி முற்றநீ முன்புரி திருப்பணித் திறங்கேள். (௩௬)

வேறு.

வரப்புனித தருப்பணம்பேர்ந் தருப்பதல மருத்த மண்டபமா மண்டபஞ்
சோ பனமண்ட பாதி, புரப்பகைவிற் பொருப்பெனவிண் பரப்புயர்பற்
பலகோ புரவகையா வரணவகை பொன்னெயில்கண் முன்னா, தரப்புகணூ
ல் பற்பலதேர் சிற்பர்முடி வணக்கந தருமயனா னிருமிதஞ்செய் வித்தியனை
யசின், கரப்பவனத் தமாமுத மூலலிங்கத் தட்ட கணத்தருபந் தனம்புரிதி
காசுநூல் விதியால். (௩௭)

கணநாதர் குறப்பிடிதன் மணநாதர் கபால கரநாதர் பரநாதன் கடைகாவ
னாதர் தணவாத துசம்பீடஞ் செளராதி சண்டி சாந்தபரி வாரகரர் சமை
நிருமித் தாங்காங், கணவாரின் ருவரிப்பத் தாவனஞ்செய் தரியூ னாயை
மத வெள்ளிபுழ னாயனிவ ரவ்வுந், மணவாரின் தணவாதம் புரப்பரிநீஇ
யிமய மலையருணின் மலையுலக மலையறவீன் தருள்வாள். (௩௮)

உம்மையினு மிம்மையினு மம்மையினு மெம்மை யுண்மையுற வண்மையு, வெண்மையுறத் திண்மை, செம்மைசிவத் தன்மையெனு நண்மையருவின்மைச் சிவவகைவுரி பவைகுமரி பெரியநா யகியெம், மம்மைதிரு¹ வு² விதியினிருமிதஞ்செய் தவட்டுகெ மையனமர் துய்சின காவிரிபோற் செய்கொம்மைதிகழ் கருப்பதல விமாளுதி பலவுங் குலவுங்கே தனமெழுப்பி பதிட்டைமுறை குயிற்றி. (௩௬)

பரவுசிவா கமநெறியிற் சிவத்துவிச விசிட்ட பாவனரைக் கொண்டேழு பகர்பதிட்டை யாதி, புரிபுசுப தினத்துலகு புகழுமகா சாந்தி புனிதவினையனுஞ்ஞமுதற் கும்பாபி டேகம், வரைகிரியை மந்திரம்பா வனைதிரவ யாதி மறந்துமொரு குறைமருவா வகைவயங்கப் புரிவித், தரவிறைநீ யும்³ னைய மனுவிறைவற் பூசித் தந்தணநுண் முதலாய வனைத்துமியற்று தியால் அனந்தரமக் கனந்தரமா கந்தரற்குப் பன்னீ ராயிரநிட் கம்பொருளொஃவொருவருட்⁴ தோறு, மினந்தரவந் திடத்தகுபல் வகையவினே சிலங்க ளிளங்குமா வணத்துடனீந் திதன்மேலு மூவகை, மனந்தரமா மணியணிகள் சுவண்சி தாதி மலிதருபா சனவகைமற் றுள்ளவெலாம் வயக்கித், கனந்தரநித் தியமுதன்மூன் றுருந்துசிவத் துவிசர் கனிதரநெஞ் சினிதளவில் கனகாதி மனைகள். (௪௧)

வளனிறைபல் வினே சிலங்கண் மற்றவெலாஞ் சாசு வதாநுபவ சாதனத்தான் மறுத்திடினு மருத்தி, கொளவினிது புகன்று தவி யாங்கவரெஞ்ஞான் றுங்கு லவியவாழ்தரப் பதிட்டைகுயிற்றியொருவாதே, பனகொழியுரியுமவண்மர்ந்தனையான்மார்த்தமரார்த்தமா கதவமுதசிவலிங்க மூர்த்தி, சனைநிதமு மளவிலுபகரணவகையெல்லாங்கவ்னியபூசனைகள்சிவாகமவிதியாற்புரிதி. (௪௨)

இவ்வியல்பிற் பூசனைநீ புரியமுத லிங்கத் தின்னிமிமா⁵ தவப்பெருஞ்சீ ரிருடிகணீர்க் கிறைமுற், நிவ்வியபூ சனையாற்றி யிட்டமெலாம் பெறுவர் சென்றினிநா மிரவிகுலோற் பவராம நாமத், தவ்விறையாய்த் தெவ்விறச்செய் மெய்வகிபெற் றுய்வா னவ்வமுத லிங்கசிவார்ச் சனைபுரிந்நின் படைவே மெவ்வயிலொன் பதுகோளு மெவ்வுலகும் பூசித் தின்பமுழு தும்பெறுவ ரென்புகல்வதினிராம். (௪௩)

ஆதலினுற் பணிராச குணிககா மணிகே ளத்தகுமா வனத்தமுத லிங்கேச சரணங், காதலின முரைத்தவிதி நருத்துறவெண்ணீறு கண்மணிமுற் சிவசின்ன காத்நிரன யார்த்தி, * யோதலினு வரைந்தருளு மனுராச ராச வுத்தமோத் தமசீவ ரத்தினமாய் வேதத், தீதலினுர் வம்பெருகைத் தெழுத்தை முறை யோதி யினிதுதினந் தினம்பூசித் தின்பினமர்ந் திருத்தி. (௪௪)

* ஒது அல் இன்னுவெணப் பிரிக்க.

இத்தகுதி யோடுபரி சுத்தசன்மார்க் கத்தி னியைந்துமர கதலிங்க வான்மார்க்
த்த மெனும், வுத்தமபு சனையும்வழா துநூற்றிவரு குதியே லுவாத வினை
யொப்பு மலபாக மேலுஞ், சத்தினிபா சத்துயர்கத் தாத்துவிதா னந்த
சாந்தபர சிவமாவை பாந்தள்குல வேந்த, துத்தியமன் றிதுவாய்மை யென
மாத வாசான் சூதவனத் துய்த்தனன்கா கோதரேந தினை. (சு௬)

வேறு.

என்ன வோதிய நந்தி நாதனை யெண்ணி லாமுறை வந்தி யாவய
னுன்னுகான்முளை பின்ன னந்தன வொண்மை மாவனம்வந்து ளானவி
னன்னர் கேள்வியி னுங்கு மாதர நண்ணி னுன்னுந்நிநாயகன், சொன்ன
வாறுவி ளம்பு வான்விழை தொன்மை மாதவர் முன்பு குதனே. (சு௭)

அமரர் வானமு நன்று சீவர்க ளமிர்த ராய்முழு வின்ப வாழ்வினி
லமர மேவமு தென்று மாதவ ரளியி னீடிய வந்த மான்மிய
மமர வோதின ரொன்று கேள்விய ரகில போகமு முண்டு மாமல
மமர னுனமெய் கண்ட போதர்பி னழிவில் வீடுற வொன்றி வாழ்வரே. (சு௮)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௯௭௧.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

மதியி லங்கு வேணிமுக்க ணிரல யங்கி சூரல் கட்க மருவு செங்கை
நீன்மி டற்றன் முதுவானவர், துதிவ ழங்க நாதன் முற்செ லருள்பு ரிந்து
காதன் முற்று துணைசெய் நந்தி கேச னர்பி னகிகோன்மர, கதவி லிங்க
மீது பெற்ற கதைபு கன்று மாலு னாத்த கவினி லங்கு சேக ரத்தண் மலர்
கானன, மதைவி ழைத்து நேயமிக்க மனனின் முந்து போய் டத்த வருமை
யன்பி னோது கிற்ப மென வோது மால். (௧)

வேறு.

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரோறே
வனசைகோன் புகன்ற வெல்லா மகிழ்மிக வினவு சேடன்
* பனியுரு தவனி மாந்தர் பதஞ்சலி யுருவந் தாங்கி
நனிமகிழ்ந் தரிபொற் பாத நளினம்பன் முறையி றைஞ்சி. (௨)

* பணி-நடுக்கம்.

விடைபெறீஇச் சென்று வேத வித்தகர் சிவாக மாதி
தடையறத் துணிந்து நான்குஞ் சமைந்தபோ தகர்முன் னோர் னூ
னடைதரு மயனுள் எரிட்டோர் நவிலுமற் றுள்ளா ரெல்லாம் ,
புடைவர விலைகட் கெட்டாப் புனிதவண் மணிக்கு வால்கள். (ங)

வகைபல் வளக்க வொண்ணு மாநிதிப் பொருப்பு மற்று
மிகையெனக் கைக்கொண்ட்சு வேதமா புரத்தி னின்று
வகைமிகப் புறப்பட் டோங்கல் வகையெலாம்பணியு மோங்கற்
சிகைநிறா நிராடல் கோடித் திருக்கையி லாயம் புக்கான். (சு)

கண்டமர் மொழியோர் பால கண்டனை யெண்டோள் கொண்ட
கண்டனிப் பால நீல கண்டனை முண்டத் திந்து
கண்டசி கண்ட நாம * கண்டனை மண்டு தொண்டர்
கண்டரு மங்க னனைக் + கண்டனை கழலி றைஞ்சி. (ரு)

அருள்வலி யெண்ணி யெண்ணி யாங்குற வேண்டு கோடற்
பொருண்மலி துதிபு கன்று போந்தவி முத்தஞ் சார்ந்து
தெருள்பொலி கங்கை தோய்ந்து சிவந்திகழ் விசுவ நாதன்
மருணலி யுகள பாத வாரிசுத் தொழுது வாழ்ந்தான். (சு)

ஆங்குநின் றரிதி னீங்கி யருட்பருப் பதங்கி ராதர்
தேங்கமலாம்ப கங்கொ டிருப்பதி பொருப்பி லன்னை
கோங்குவண் டினில்வ டுத்த குளிர்பதி யிருவர் நாப்ப
னோங்கன லோங்க றாய வொண்மணி முத்தாற் றேதி. (எ)

புலிபதஞ் சலியா னித்தம் பொலிபதஞ் சலியா நித்தங்
கலிசிலம் பெலியா நிற்பக் கனியருள் வலியா நிற்ப
மலிசில காமி யுள்ளம் வரம்பிலா னந்த வெள்ளம்
பொலிதர வமன்ற மன்றம் புரிந்தருள் கின்ற மன்றம். (அ)

ஆமுத்த மாங்கத் தேந்தி யருச்சினத் தவத்தின் பேற்றூற்
கோமுத்தி வாய்ப்ப வந்நாட் கொடுத்தரு டிருத்த லம்மா
னோமித்திண் படைக்கி டந்த நேத்திரார்ப் பண்பு ரஞ்சீர்க்
காமித்த வாஞ்சை யன்பர் கைக்கொள்சி வாஞ்சி யந்தான். (க)

அரியுரத் துச்சு வாச நிச்சவா சத்தி னாங்கே
புரிதரு மசபா நித்தம் புரிமுசு குந்த வேத்துட்
பரிவெனும் வலையி னீர்க்கப் படுஉப்படி மூலா தாரத்
துரிமையி னொருவா தும்ப ருத்தம னுஞ்ந்றி வாழார். (க0)

* கண்டன் - தலைவன் + கண்டு அல்லை கழல் எனப் பிரிக்க.

ஆதிபஃ றலங்க டோறு மடுத்தித் தாங்காங் கன்பி
 னோதுகேத் திரபிண் டாதி யுளுற்றிமா மணிமி டற்று
 மாதுபா தியனை வாழ்த்தி வழிக்கொளீஇ மறைக ணுன்கு
 நீதியி னருச்சித் தேத்தி நிலவுமா ரணியம் புக்கு. (கக)

வேதநா யகனைப் போற்றி விளம்புமவ் வனத்தின் மேல்பா
 லோதிரு யோசனைத்தா யொப்பிலாத் தனது முன்னே
 மாதவாங் குரமே சாகை வகைவிரித் துயர்ந்து விண்ணின்
 மீதெழும் தனைய சூத விபினமே நோக்கிச் செல்வான். (கஉ)

செல்லுழி யகிசு லேசன் றிருக்குநேர் திருக்கி லாத
 நல்லன சுபரி மித்த நற்சகு னங்கள் பல்வே
 ரெல்லையங் குறுவ கண்டா னுலப்பிலா வுலகை வெள்ளத்
 தெல்லுகாண் கில்லான் றற்கு மெனையரோ டேகு கின்றான். (கங)

நலங்கு*கடத் துவன்செல் சூத நறுங்கடற் றினிலு மேதப்
 பவங்கடத் துறுநா வாயென் பாக்கியன் மார்க்கண் டாதி
 தவங்கடத் துவமோர்ந் தாற்று சற்சனர் முன்ன ராங்கே
 சிவங்கடத் துறாநி மித்தத் திறம்பல திகழ்ந்த மன்னோ. (கச)

தனித்தனி நிமித்தங் கண்ட தருமகிழ் வலதுந் தம்மு
 ளினித்தெழு மின்பந்தேங்க விருகணீ ரருவி தூங்கப்
 பனித்துடல் பூரித் தோங்கப் பரவுரோ மஞ்சி விர்த்த
 ளுனித்தவ மார்க்கண் டாசா னுடசம்வத் தொருங்கு சூழ்ந்தார். (கரு)

வேறு.

அன்ன மாதவர் யாவரு மெம்முட லகத்தினும் புறத்து
 முன்னு நன்னிமித் தம்பல வேககா லத்திலிம் முளரித்
 துன்னு நம்மவ ரொவ்வொரு வருக்குமிக் கின்புறத்தோன்றற்
 கென்னை யோநிப மென்னயோ சனைபுரிந் திருந்திடு மெல்லே. (கசு)

வான துத்துப் யோவென வழங்குகெம் பீரவான் வாணி
 யான தங்கெழுந் தரியருள் சேடனாஞ் சேடன்மெய் யன்பாற்
 கான் மின்னதில் வாழுதும் புண்ணிய கௌரவ கனத்தான்
 மேனி மிர்க்தெழு சூதழு லத்தொளி மிளர்கயம் பிலிங்கம். (கஏ)

அமிர்த ரூபமாய் மல்லிமுன் வல்லிகள் செறிந்துகூழ்ந் தடர்பு
 நிமிர்த ருங்கிரு காந்தரத் திலங்குமந் நிமலமா விவிங்கத்
 துமைம னுனைத் திருமண ளன்றனி யருள்பெறீஇ யுவந்திங்
 கமைய நேர்தொழந் காதர மீதரப் போதரு மகிகோன். (கஅ)

* கடம்-வழி.

அன்ன சேடனில் குறுதனு மருந்தவப் பயனென வறிமி
 னின்ன காரண மேநிமித் தம்பல நிகழ்ந்ததும் மெதிரே
 யென்ன வோதிய வுடலிலாத் திடமொழி யமுதமுண் டிலங்கு
 நன்னர் மாதவர் வேறினி யாதுகொ லின்பென நயத்தார். (கக)

அனையர் சூழன்முன் னனந்தர மனந்தனு மனந்தால் லினந்தன்
 றனைய ளாவிய வெதிர்வர முதிர்வர முனிவார் தாஞ்சென்
 றினைய தென்பதி லின்பமெ யன்புற முன்புநீஇ யிம்பர்
 வினையை யோவிய மேவிய காவிய நாவியல் வேந்த. (உ௦)

இந்த மாவனத் தெல்லையில் வரத்தினோவீனிதுவீற் றிருக்கு
 மந்திரே சேசன தருட்பெருந் தரத்தினோ மருதமார்ந் தீண்டு
 வந்தி யாம்புரி யருந்தவ வுரத்தினோ மந்தெனோ வமையு,
 மெந்த வாய்மையு மின்னநின் வரத்துயர் விசைப்பதை யெவனும். (உ௧)

என்ன வின்னன வின்னுரை முன்னுரைத் தெதிர்த்துநீஇ நமந்தர்
 ரன்னர் யாராயு முன்னமந் தடிக்கடி யருந்தவப் பெரியீர்
 பொன்னை நாதனைப் பல்லுகம் வெரிந்மிசைப் பொறுத்தபுண் ணியமோ
 பின்ன ராங்கவ னருன்பொழி கருவொழி குருமொழிப் பேரே. (உ௨)

எத்த லங்கனும் பத்தியான் மிக்கிறைஞ் சத்தகு மிருஞ்சீ
 ரித்த லத்தெலை புகப்பெநீஇ யெளிதுட னித்தவப் பேற்றால்
 வித்த கத்திரு * மும்மையா லருளுல காட்சி செய் விமல
 வுத்த மத்தவ குலதரி சனத்தனிப் பேறுபெற் றுவந்தேன். (உ௩)

இனிப்பெ றற்கரும் பேறுமற் றுண்டுகொ லெனக்கென விசைத்தாங்
 கினிப்பு றக்கலந் தழைத்துறு குலந்தழைத் தெழுமுனி வர்தார்
 தனிப்ப ரன்கரு ணகரன் மிருகண்டு தனையஞ்ச் சிரமந்
 தனிந்பு கப்புருந் தருந்தவ விருத்திக டமில்வினா யமர்கால். (உ௪)

நான மாதுகட் கெவரு மிக் கன்புற நயப்பது நலமிக்
 கான மார்க்கண்ட தீர்த்தமென் றவர்கொல வினவியவ் வசைன்
 ஞான மீதவ ரோடுநீஇ யங்குமா சங்கற்ப நவின்றல்
 வான நீர்குடைந் தவட்புரி நியதிகண் மரபினால் வயக்கி. (உ௫)

வேறு.

கோதான முதலாய குலதானம் பலதானங் குளிர்வ தான
 மேதாந முனிவோர்கள் வெறுக்கையுற வகைவேண்டி வெறுக்கையோடு
 மீதானத் தருவாது விருதாநந் தானமென வென்க நல்கி
 யாதானம் புரிந்தனல்வேட் டருந்-னந் தம்முனிவர்க் கார்வஞ் செய்தான்.

* மும்மை-விபூதி ருத்திராக்ஷம் சடை.

இவ்வாறு செவ்வாறுந் நியன்முனிவர் பயன்முனிவர் தேற்ப நல்கு
மவ்வாதி சேடன்மதித் தமுதாதி நாளளித்த வாசான் சொன்ன
மைவாரமுந் களத்தமுத மயவிலிங்க தரிசனத்தின் வாஞ்சை கூர்ந்திங்
கெவ்வாயின் னமுதசுயம் பிலிங்கம்வீற் றிருந்தருளு மியம்பீ மென்றான். (1)

அகியாசு புகலுறுமவ் வாசைமொழி நேசமொழி வறவி னுய
தகுமுனிவ ரகநெகிழ்பு சாற்றுகின்றார் முன்காகோ தரகு லேச
முகமுருவங் காண்மோவ முதலிங்க தரிசனமிய் முளரி யிற்பல்
லுகமுறினு மெமக்கெவனா முற்றெமது கண்ணாக வுணர்த்தி ஸ்யேயே. (2-அ)

இங்குநினைக் கொண்டினிய விலிங்கதரி சனப்பெரும்பே நெய்த லாலே
ளங்களிர் கண்ணீமெய் யேமுகம னன்னுகரி யினிவே நென்னே
தங்கியும்பன் னெடுள்ளித் தலச்சிறப்பு னினதருமைத் தவாங்கு ரம்மே
யொங்கியெழுந் தனவிலிங்கத் துயர்வேது முணர்ந்திடும்பே றற்றிலேமால்.
என்றினையு முனிவருவந் தினிதிசைப்ப வவரோடு மெனைய ரோடு, மன்றி
னிய சூதவனத் தமுதமய சுயம்பிலிங்க வரும் ருந்தை, நன்னுதுநீஇ யெங்
கெங்கு நடந்துறுங்கான் மார்க்கண்ட நளினி தீரத், தென்னுதய திசையணித்
தாயிசைப்பரும்பல் வளஞ் செறிந்தோ ரிடந்தோன்றிற்றால். (௩-0)

ஆங்கதுகண்டு றும்பொழுதா ரமுதினினித் துளங்கனிவித்த ருன்வந்தீர்த்தாங்
கோங்கியெழு மின்னிசைக்கேட் டிவ்விடமோ வெவ்விடமுண் டும்ப ராவி
தாங்குகளத் தமலனமர் தானமவ னமுதவுருத் தவற தென்றுந்
தேங்கமுதம் பொழிதிருநே*சீரி துவென் றுளங்களிப்பச் செல்லா நின்றான்.

வரவரவல் வெவ்விடெழுத்தின் வடிவாக மாதேவா மணிகண் டாசங்
கரவாவு மாகாந்தா ஷகலாசா சைலேசா கங்கை நேசா
பரவரத் பூதேசா பாசுபதே சாசுவதா பரமே சாபூ
தரவரபூ டண்சாம்ப சதாசிவமந் திரநாதா தாணு சம்போ. (௩-௨)

சந்திரசே கரவாம தாண்டவமுற் றுண்டவபஞ் சாக்க ரேசா
சந்திரகாத் திரவிலோ சனத்தினாய வினத்துயர்மா சரும வேகா
சந்திரளம் புயதரகோ சராசனபல் சுராதிபனே சருவே சாநெஞ்
சந்திரமா மன்பருளத் தனிக்கோவி நனக்கோவில் சாந்த வாழ்வே. (௩-௩)

என்பனவா தியநாமத் திலங்கொலயா யெழீஇச்சுகமா யினித்த லான்மெ
யன்புநிறை சுகவொலியீ தாமெனவுட் காமுறவாந் கணுக்குங்காலவ் [கன்
வீன்பவொலி பன்னிறத்த விருஞ்சிறைப்பைஞ் சுகவொலியா யினிது மல்
முன்புதேநீஇ யிந்நிமித்த ருன்னியது முடிக்குமெனமுடிந்து கொண்டான்.

* சீர் = ஒலி.

† முடிதல் = ஈண்டுமுன்னையின் முடிதல்.

அனந்தராமா தவர்குழ வாங்கணுகி மாங்குயில்க ளழைக்குமோசை
கனந்தருசா ரிகைசுவா கதங்கிலைவன் பனவாதி கழறு மோசை
நினைந்தருகி மயினடமுன் னிலைநினைப்பித் துலைமெழுதி னெகிழ்ச்சி கீட்ட
வினந்தருவண் டிசையாதி யேத்துறுமந் நடனாங்க மெனரூன் கண்டான்.()

சாதிமா ல்திமயிலை தளவுமுத லளவில்கொடி ததைந்து மல்கி
மீதுபடர்ந் தலர்துறும்பல் விருக்கமுள ருருக்கமுத விமல லிங்க
பாததரி சனரிமித்தம் பகிரண்ட நிரைகளினும் பயிலா நின்ற
வாதிதிருக் கயிலைநிரை யடைந்தவண் குழந்தனவெனுமா றமையக் கண்டான்.

சேகரபூ ருகநிகரஞ் செறிதளிர்ந் நிருவரமுனந் தேட நீடுஞ், சேகரவெற்
பொன்றலப்பிற் றிரள்கொலென நின்றொளிரிதச் சேய்மைகண்டான்
சேகரவா திவர்பரமன் நிருவருளிற் பெருகருவித் தெளிதீதங் கண்டான்
சேகரண மிறக்குனித்த செம்மலைக னெனவிதழிச் செறிவுகண்டான். (௩௭)

இத்தலத்தோ ரணுவளவா கினுமீகை மலையளவா மிரும்ப யன்க
டத்தமகை யுறனிதரி சனமெனவே யிலாங்கலிக டமக்குச் சின்னீர்
துய்த்திடமுன் னல்கியவச் சுநாகியமர் சுதன்மைமுனந் துலங்கப் போந்து
பத்தியினல் லிளநீர்கள் பற்பலதந் தலங்கரிக்கும் பரிசு கண்டான். (௩௮)

த்தமர்நூற்கவிசுலபத் துணர்வரிதாய்வெற்றென்றாதுரனதாகி, மெய்த்தரு
சொற்றொடருடைத்தாய்விழுப்பொருளாழ்த்தினிப்புறவுள் விளங்கல்போற்க
வித்தமிதற்கெதிர்மறையாவினாநாவல்பலத்தோடுமெதிர்வகண்டான், மொய்
த்தெழுமுக்கனித்தொகைகண்டூ வகைநூற்றிறத்திலுருமுறைமைகண்டான்

சம்பீர மிலிகுசுமென் றன்பெயர்க்கேற் றிடக்கன்னித் தைய லார்தஞ்
சம்பீர மிலிகுசுமாத் தனிகாட்டுங் கனிகாட்டித்தான்மோ கிக்குஞ்
சம்பீர நிரைகளைச்சா மீகரப்பல் றிரளைகளைத் தங்கைநீட்டிச்
சம்பீர வடியருக்கீ தரவெதிர்பார்த் துறுங்கொடைஞர் தாமாக்கண்டான். (௪0)

நீடுபல பொருள்களெலா நிறைந்திருந்துந் தாழ்ந்தடங்கு நிலைமை வாய்ந்து
பீடுபெறுமணிதொகையாய்ப்பெருமுடிப்பாயருள்கொடைஞர் பெற்றிற்காட்
டுந், தாடிமமும் பெயராலுந் தானிழிந்துமுளபீசந் தனைமுன் கட்டி
யீடிவிடம் பரைப்போன்றங்கிலங்குறுமுந் திரிவிருக்கத் தியல்புங்கண்டான்.

இவ்வகையின் மற்றுமவ ணிலங்குபல நலங்களுலா மிதயானந்தச்
செவ்வியகக் கண்டுகண்டு செலுஞ்சேட னெதுவண்விசேட்டமென்மைத்
திவ்வியதேத் துயர்விருக்க சேகரமாய்த் தோன்றிடவோர் சேகரந்தா
னவ்வியன்மா வணித்திழி யருண்மலிகு. விளம்பாரி சாத மாதி. (௪௨)

சூழபுவா னிவந்துறவத் தூருமங்கண் மீப்படர்ந்து துவன்றி யெங்கும்
வாழியன்மா ல்தியாதி வல்லிகள்பே ரில்லீதுனு மாண்பிற் சூழ
வேழீசைய பிரமரங்க ளிருஞ்சாம கீதமினி திசைப்ப மல்குங்
கேழிசைய வெருகுழல் கெழுமுதல்கண் மிடுவலன்டின் கிழமைகூர்ந்தான்.

அளிகிளர வாங்குறுங்கா லச்சூழ லுட்சார்ந்தங் கரிது நீங்கு
யொளிகிளரு மடிமடைவிண் டுகாலின் மறுகாலி னுயர்பா ல் வெள்ளங்
களிகிளரப் பிரவகிப்பக் கற்றினங்க ளுடன்பல்லவன்* கண்டு தாழ்ந்து
தளிகிளரப் புறம்போந்து தன்னெதிரே பன்னினாகன் சார்வு கண்டான்.

பாற்கடலின் மேற்படப்பெய் பசுக்கடம் வசுக்களுடன் பரவி முன்செல்
காற்கடவு ளருள்வெள்ளங் கைம்மேல்வந் தும்மேன்மைக்கண் ம்பெற்றாங்கு
தூற்கடனீத் திலகனீந்த னுவலரிய சிவானந்தா னுபவி லாச
மேற்கடவச் சென்றாங்கு விதப்பருமற் புதப்பரம விளைவு கண்டான். (சுரு)

தோற்றுறுமச் சூழலிற்சார்த் தூலகுலம் வால்தியாற் சோத னித்தொண்
டாற்றமுய் விலைகுடா வடிநிராகுழ்த் திறைஞ்சுடியோ காதிதொண்டு
போற்றியதா முழ்பணிந்து புரியோகத் தினிதமரப் புழைக்கை நீர்தூ
யேற்றபணி கயஞ்செயங்கண் டரவம்பாங் குபசாந்தத் திறைஞ்சிச் சூழ. (சசு)

இன்னபல் விலங்கினமு மிருங்ககமுற் குலங்களுமவ் வெல்லை யாற்று
முன்னருமற் புதச்செயல்கண் டிலவாத வானந்த வுத்தி மூழ்கி
யென்னையுடை யானமுத விலிவ்கேச னெழுந்தருளி யினிது வாழும்
தன்னிகர்மா தலமிதுவோ தகும்பணிசெ யிலவெம்மா தவர்க ளேயோ. (சஎ)

என்றுவினாந் தன்புறமு னேகியெதி ரடிக்கடிவீழ்த் திறைஞ்சி யெம்மாண்
முன்றிலரும் பணிநாளு முயல்கின் நீர் திருத்தொண்டிர் முன்னு ளென்னு
லின்னுதும் தரிசனப்பேற் றினுக்கியன்மா தவமென்னே வெளரிய னேனைக்
கொன்றைமுடி யானேன்று கோடலுநுஞ் சங்கமத்தின் குணமே யென்னு.

அன்புபாபப் பலபுகன்றங் கருளிர்ப்ப வுட்புகுந்தா னமுத மாண்பே
ரின்பமய சுயம்பிலிங்க வின்னருண்மந் திரநாத னெழிற்கோ லந்தன்
முன்பிலகு முறைகண்டான் முதமகோ ததிமூழ்கி முன்ன மாதி
தன்பழைய கரணமெலாந் தணந்தொழிய மணந்தசிவந் தானே யானான். ()

சீவகுண சேட்டிதமோர் சிறிதுமிலான் றிருமுனந்தான் செய்துதலோதல்
யாவதுமோர் வரிசாய்ப்பந் றிலாததொரு தம்பமென வெதிரிற் றுழந்தா
னோவரிய சிவானந்த வுத்தியினுங் கரையிவரா தொன்றி வாழ்ந்தான்
தேவர்பிரா னருளெடுப்பத் தினாபூடு களையேறித் திருமு னின்றான். ()

* கண்ம-செய்து. வசு-பசுக்கன்று.

† ஒதல்-நீங்கல்.

அருண்மேனி யமுதவொளி யழகெறிப்ப வணித்ததுகண் டண்ணு லிந்தத் திருமேனி திகழ்தரவிச் செகமுழுதும் புகழ்தரநீ திவிய லிங்க வருவாகி வுதித்தெழுந்திங் கொருவாம லுலகமெலா முலவா விற்பப் பெருவாழ்வு பெறவமர்ந்த பேரருளிப் பேதையுணர் பெற்றித் தேயோ.

உளையாலு முளத்தாலு முணர்வாலு மொருநான்கி னுச்சி யாலும் [தே வளையாரின் னருட்பெருக்கெவ் வகையாலு மணுத்துணையும் வழத்தொண புளையோடு தளையோடு புன்றொழிலே துன்றியலிப்புழுத்தநாயேன், களையா வன் மனத்தெளியேன் கருதுவதோ விதிர்விதிர்க்குங் கடையேனுள்ளம். (]

அகிலேசா சுயம்புலிங்க வமுதேசா முழுதருளம் பாநே சாலிவ் வகிலேசா யினுமளியு ருதென தெனையுமளித் தருள்ச ரேசா முகிலேசா முடித்துசா மூதேசா பூதேசா முன்னு ளன்னை நகிலேசாத் தியவடுக்கொ ணடநேசா படனேசா நானூல்வாசா. (௩௩)

என்றினையது திகள்பல வெடுத்திசைக்குத் தொடுத்திசைக்கு மிடையேயின் பந், துன்றிருக ணீர்மாரி சொரித்திடநாத் தழுதழுப்பச் சொற்கள் சோரு முன்றிலடிக்கடியிறைஞ்சு மொழிசூழும் பினுத்துதிக்கு மூகமாகு மன்றகிவேத் துற்றுளவா ராமையெவ ரளக்குர்முற் றரிதேயம்மா. (௩௪)

இவன்செயலிங் கிதுவாக வினிதுடன்சா ரிருடிமுழாமெல்லாங் கண்டாங் குவத்தனர்பன் முறை யிறைஞ்சி யுருகினரிவ் வமுதேச னுருவங் காணுஞ் சிவந்தரவந் தருளியவிச் சேடனே விசேடகுல தெய்வ மென்பார் பவந்தெறுந் குருவென்பார் பரகதிக்கு வித்தென்பார் பரமனென்பார். (]

பன்னாளிங் கமர்ந்தாளநாம் பரிந்துபுரி யருந்தவமெய்ப் பலனே வென்பா ரன்னேவிப் பணியரசுக் காற்றுறுகைம் மாறெம்மா லானே வென்பார் முன்னாளிங் குளதெனிலிம் முளரிமுழு துலாவியவெம் முற்ப டாதோ வின்னாகர்கோனன்பே யிவ்விலிங்க வருவாகி யெழுந்த தென்பார். (௩௬)

அன்னேவென் புகன்றவா றமுதசுயம் பிலிங்கமி% தநாதி யேந முன்னாதற் கென்னதவ முற்றினமுற் படலெளிதோ முளரி வாழ்க்கை மின்னாத குரவனருள் வியனுபதே சப்பேற்றின் மெய்ம்மை தேர்ந்த வின்னேன்வத் திலனேல்வ் விலிங்கமதி தூநாமக் கின்னு மென்பார். (௩௭)

இவ்வகைபற் பலபுகன்றங் கின்புறுமெ யன்பினமு தேசபாத திவ்வியச ரோருகம்பன் முறையிறைஞ்சிச் சிவானந்தந் திளைத்து வாழ்ந்தா ரவ்விருபு குழாம்பணிலேத் தமுதலிங்க தரிசனம்பெற் றடுத்த வந்நாட் டைவருபு சங்குருவா ரம்பருவ மாயவதி சயத்தை யோர்ந்தான். (௩௮)

வேறு.

முன்னுந் தில்லை முளரியின் மாநடந்
தன்னை நாந்தரி சிப்பத் தருந்தின
மின்ன மாவனத் தீசனைக் காட்டிற்றா
லென்னை யோவிதத் கீயுங்கைம் மாறியாம். (௫௯)

யாது நல்கினு மின்னதற் கோரணு
வாத லொப்பரி தாதலி னித்தரு
மூதி னத்திம் முளரியி லீசனைப்
பாத சேவை பரிந்து புரிந்தவர். (௬௦)

ஆத ரத்தபி டேக மருச்சனை
மாத்ருற்சவ மாதி வயக்கினர்
காத்தன் முற்றுமுன் பெற்றருள் காட்டுமா
மோத வுத்தம மோக்கமு மேற்கொள்வார். (௬௧)

என்ன மாண்பல வாசக மீதுரைத்
தன்ன வாரமு தேசனை யாசையிற்
பன்னு மாமலர் பைங்கனி யா திகொண்
டுன்னு பூசை முறையி னுளுற்றினன். (௬௨)

என்று நந்தி யியம்ப வெதிர் தொழா
நின்ற வம்புய னும்பல்பி னேயநிக்
கொன்றி மேற்பன்ன கேச னுளுற்றிய
நன்றி யெந்தை நவின்றருள் கென்றனன். (௬௩)

சனற்கு மார னுவகை தழைப்பமேன்
மனக்கு லாவுநந் தீசன் வழங்கியாங்
கினக்கு ழாங்கொ ளிருடிகள் கேண்மினீ
பேனைக்கு ணாகர சூத னியம்புமால். (௬௪)

வேறு.

இனைய காதையி சைத்துளா ரினிது கேள்விம டித்துளார்
வினைகள் யாவும்கி டித்துமேல் விளைபல் போகநு கர்ச்சியார்
பனக கோவின்மு டிக்கணீள் படியி னுயண்மி சூத்துவாழ்ந்
தனக பாதரி முற்கணை யமல யோகினி லைப்பரே. (௬௫)

சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௭௩௬.

ஆதிசேடன் றிருப்பணிச் சருக்கம்.

அன்பேறு சேடன் மாவன மன்றேரு காதையி தோதினம்
பின்பாதி சேதிம மாதிய பின்றூத நீன்பணி பீயெர்
கும்பாபி டேகமு னாயசெய் கொன்பேசு வாமினி மேலென
நம்பாவ நாசசு போதக நந்தீச னாதர வோதுறும்.

(க)

வேறு.

தாதை மைந்தனென் றோது தபோரிதே

போத னந்தன்' னந்தரம் போற்றுமா

நாத னெந்தை நயந்தமர் கோயில்செய்

காத லுந்து கருத்தனி தாற்றுமால்.

(உ)

பாங்கி னின்ற சுரத பதியைநீ

யோங்கு சேதிம மோது முறுப்பெலாந்

தாங்கு வானவ னுருஞ் சமழ்ப்புற

வீங்கெ மீசற் கியற்றுுகென் றேவினான்.

(ஈ)

பின்னு மெந்தை பிரானடி யர்ச்சனை

யுன்னி யாற்றற் குழுவலன் புந்திய

வன்ன பூசைமா சாந்திகட் காம்பொரு

ளென்ன வுக்கொணர் மின்னென வேவினான்.

(ச)

உழைய ராங்கல் வுரைசிரங் கொண்டெசென்

றொழிவி லாவல் வுபகர ணம்மெலாங்

குழுவின் மல்கக் கொணர்தரு முன்னுவட்

செழிய புற்கொடி யாதிய சீத்தரோ.

(ஊ)

பாலு மாய்மருந் தாய தெஹும்படி

கோல முற்றுஞ் சுராதிகொள் கோக்களன்

பால ருந்த வருச்சித் தருத்துபு

சாலு மெய்ப்பயன் பற்பல சார்ந்தனன்.

(஋)

பளிக்கு மேனிப் பரனமு தேசுனுட

களிக்கு மப்பிர தேசுக்கண் னாடிபோ

லொளிக்கு லாவிய வெப்பச் சமன்செயாத்

தெளிக்கும் போழ்தத் தினகான் றன்கரம்.

(எ)

* போதனந்தன்-சென்ற அனந்தன்.

சிறிது மெல்லெனத் தீண்டுறக் காண்டலு
மிறை யிலிங்க முடித்தூனிருகாம் ,
பொறைசெய் வெண்குடை பொற்ப நிழற்றும் வாழ்
வுறநி னைந்தூ கேசன்மு னுற்றனன்.

(அ)

அதற்கு முன்ன ரமார் தபதியங்
கிதற்கு நேரிலே யெந்தவண் டத்துமென்
பதற்கி ணங்கொரு பைம்பொன் மணிக்குல
விதத்தொ ளிச்செய் விமான ரிநீஇயினன்.

(க)

யாமி யத்தொ ரிலங்குபொன் மேருவிப்
பூமி யுற்றதுகொல்லெனும் பொற்பது
தேமி குத்தெழு தின்கயத் தெண்குல
நாமி கப்பொறை யாற்று நலத்தது.

(கர)

அனந்தன் கூர்மன்முன் னையவ ரண்மியாங்
கினந்தி கழ்ந்தாற வேண்டு மிடந்தொறுங்
கனந்த ரப்பொலிந் தோது கவின்மிக
மனந்த ருக்கி வகுத்துறு மாண்பது.

(கக)

பானு வான்செல் பரிசுளேர் பார்த்துமப்
பானு வொன்றிவட் பற்பல் பசுங்கதிர்ப்
பானு நின்றொளிர் பான்மையி தென்னையென்
பானு றும்பொற் கலசம் பரிப்பது.

(கஉ)

வானி ராசியு மல்லவம் மண்ணுலா
மீானு மல்லவக் கோபுரத் தானல
வேளை யாண்டைய வென்னப்பல் லேற்றின
மேனி லேத்தெழில் செய்ய மிளிர்வது.

(கங)

ஐந்தி லிங்கத்தி னொன்றி தூலமா
முந்தி லிங்க மெனவின் முடிநிறை
யிந்த ணிந்த தெனசித் திலத்தினத்
அந்து மொண்குடை சென்னி யொளிர்வது.

(கச)

அன்ன தற்கிரு பான்முத் தவிர்மணி
யின்னி யற்றிரண் டேழையர் சாமர
முன்னர் வீசுபு கிற்றலம் மொய்தினை
மன்னு கங்கைமின் னாரென வாய்ந்தது.

(கஊ)

மாற்று யர்ந்தவட் டாபத மாமணி
யாற்றி கழ்ந்து சிவாகமீ யுத்தமாய்த்
தேற்றி யெங்குஞ் சிவனே பரமேன
வீற்று வீற்றொளிர் விம்பங்கண் மேயது. (கசு)

ரித்தி லத்தொடை சூழ ரினாஇ நவ
ரத்தி னத்தினு நாற்புறஞ் சித்திர
பத்தி மிக்கெழச் செம்பது மத்தணி
மத்தி வைத்த விதானமுள் வாய்ப்பது. (கௌ)

புத்தி சற்றுமில் புண்மைய னோதுத
ரத்த தாங்கொ னவிற்றரி தோர்நதுண
ருத்த மப்புல வோர்க்கு முறுப்பெலாஞ்
சுத்த யோகருட் டோன்றவ் விமானமே. (கஅ)

இனைய மான விமான மிலங்கமேற்
புனைக ருப்பக் கிரகம் பொலியுமவ்
வனக னைம்முக னாதவி னாற்றிசை
யினிலுங் கண்ணடி யேறினாத் தாலென. (கக)

நாற்பு றத்து நலநதிகழ் பித்திகை
யேற்பு றப்பளிங் காலுறுப் பியாவையு
மேற்பு டெத்தி வியன்மணிச் சாளரம்
யாப்பு றுத்தெழின் மல்க வியற்றினான். (உ௦)

வேறு.

இவ்வகையி னமுதசுயம் பிலிங்கசதா சிவார்ச்சனைக்கவ் விறைவ னீண்டு
தெய்வமுகோற் பனமுனிக டிருககுலத்தார் சிவசாதிச் செல்வ ராதி
சைவசிவ சமக்கார சர்வாதி காரரொனந் தணரே யல்லா
லவ்விடையுட் புகுதுமீவிதி யார்க்குமிலாக் கருவின்முடித் தமைத்த பின்னர்.

அரனரியம் புயன்மகவா னுமிவர்நாற் சாதியரென் றூணஞ்சொன்
மரபினில்வை சிவவயன்றன் வத்திரோற் பவமுனிவர் மரபிலங்க
வருமறையோர் புகுமருத்த மண்டபஞ்சத் திரியமனர் வணிகர் சுற்குத்
திரர்புகுமா மண்டபமுன் நிகழாறு காற்பீட்டுச் சேரச் செய்தான். (உ௨)

அடுக்குமா ளிகைகநிலாவின் னாகடுபோழ்ந் துவணைதா னமைத்த வேணி
கடுக்குமா றெழீஇசகுழ்த்து கவினமுதற் பிரகாரங் கண்டான் மேன்மேற்
றெடுக்கும்வா னகருமிவட் டென்னுறப்பட் டேனணைவத்த தோற்ற மென்ன
மடுக்குறுமைந்தாவாண மதில்களின்மேன்மே லுயர்கோபுரங்கண்ணவத்தான்.

ஆவரண் மைந்தினுமாங் காங்குபரி வாரகுல வமரர் வாழ
மாவரண் ஷுறையுன்பல மணிபொன்னாற் புரீஇப்பளிங்கு மணிச்சி லாதி
யாவிரிபன் னிலங்களுமொப் பமைத்தனைய குட்டிமஞ்சந் தரும்பொ னுற்றிச்
சேவினமுஞ் சிவகணமுந் திருமதில்க் டொறுந்திகழச் செறிவித் தானால். (1)

முரணிப நத்தியபி முகவாயி ரெறுமருவ முதிய செம்பொ
னாதநமா தியதிகழ்மண் டபங்கள்புரீஇ முதல்வாயி லநநந தீசா
பரதலமேற் பொன்னுலம் பரதலமே னிமிர்துசத்தம் பந்நி நீஇமா
திரமிருநான் கிலுமனைய சேவேறு கொடித்தம்பத் திறந்தா பித்தான். (20)

அனகன்விழாக் கொண்டருளு மணிவசந்த மண்டபஞ்சி வாக மாதி
புனிததமிழ் வேதசிவ புராணாதி திருமுறையைப் பூசித்தென்றுங்
கனிதருமன் பருண்முனுறிஇக் களங்கறமுற் றுணர்நூனக் கனுவ லோர்பு
வனமுங்சிவப் பிரசங்கம் வயங்குறசசெய் வித்தியா மண்டபந்தான். (25)

ஆயிரவித்*கானிறுவு மணிமணிமண் டபஞ்சததம் பாதி மேய
மாயிருமண் டபம்யாக மண்டபமா மறைநீத மண்ட பாதி
தூயபல வங்கமெலாந் துதைத்திலங்க வமுதலிங்க சுயம்பு நாத்த்
சேயமகா சிவலோக மிதுவேயென் றெடுத்தோத வியற்றி னானால். (28)

இம்முறையே மும்மையினு மெம்மையுண் மெய்மையுல கெல்லா மீன்ற
வம்மையமர் செம்பொன்மணி யாலயமு மாலயன்முன் னமர ராதி
மும்மையுல கமும் வியப்ப மூதண்ட பகிரண்ட முழுதும் வாழ்த்தச்
செம்மையபல் லங்கமெலாஞ் சிறந்தோங்க நிறந்தேங்கச செய்து மேலும். (3)

தூய்மையதாய்த் தின்னியதாய்த் தொழிற்கினிதா யிழுக்கிலதாய்த் தொன்
னூல்செல்லும், வாய்மையதா யொண்மையதாய் வயங்கெழின்மான் சிலையி
னிபமாமுகத்தோன், ரூய்மயிலூர்பரன்மூவர்செளரா திசண்டநாதசபரிவாரச்,
சேயமையாமருமுருவத்திருவுருவோவெனவியப்பச்செய்துமேலும். (25)

அண்ணநனக் காவிடையா வருட்சத்தி டீடமுஞ்செய் தாகுருக் கண்டோர்
கண்ணடியோ மரகதமோ சுருஞ்சிலையோ வன்றெனவே கழறி முற்று
மெண்ணரி தாயிறுவளையுமீதலவென்றேமறைகளிறையையோதும், வண்ண
மெனத் துணிந்துணாக்கும்வகையேவர்க்குமரிதாருமாண்பிற்றந்தான். (30)

திருவிழாக் கொண்டருள்சோ மாக்கந்தர் மதிமௌவ் சிற்ச பேசர்
சுருவிழா தெமையருளுங் கணைசர்வான் பிடிசுறமின் களிக்கு நேசர்
மருவிழா விதழிமுடி வாங்கினரத் திரதேவர் முதலோர் வண்சீ
ருவிழா விருதசாம் பூநதத்தா னிருமித்தாங் சொளிர்வித் தானால். (35)

* னாகம் = னனுகைநோக்கி முகாமாயிற்று ; உழ்கியென்றாயதுபோல.

இருமணியி னிருமிதஞ்செ யிருவகையிம் மூர்த்திகளுக் கெல்லாஞ் செம்பொ
னருமணியின் வருமணிக ளளப்பில்செய் தழுதேசர்க் கைத்து சென்னிக்
சூருமணிய சுழிகைதிகழ் கோளராப் படங்கவிக்குங் கோள காதி
திருமணிய வுபவீதத் திருவணிமு னெல்லாமும் திருந்தச் செய்தான். (௩௨)

இப்பரிசெல் லாம்புரிந்தாங் கெதிர்தின்ற மயனுடல மிறுகப் புல்லி
யொப்பரிதாய் நீயிவண்டெ யுதவியுரை யளவைகளி னுணர்த்தொ ணாதா
லெப்பெரியவருக்குமெனில்யாண் கொலணு வெனுங்கைம்மா நியற்ற வல்லே
னப்பரம னருள்வீடு மதற்கிணையோ வன்றோமற் றறியே னம்மா. (௩௩)

என்றுபல புகன்றிணையான் நின்றெனினு மரபிஃதங் கே ரிப்பா
யென்றுபல பலபொருளி னிருங்குவைக ளரும்பணிமு' எெல்லாந் தந்தாங்
கென்றுதழ்மா மணிப்பணிவேந் தின்புறுமெ யன்பினமு தேசன் பாதத்
தென்றுணையேகும்பாபிடேகமினிக்குகொண்டருள்கென்றிறைஞ்சிப்போந்து

முனிவர்கி மாகநூன் முற்றுணருஞ் சிவத்துவிச மூதக் கோர்மற்
றெனையரொடுஞ் சூழ்த்தனுஞ் செயுவாய்மா கும்பாபி டேக மீரு
மனியசிவ மகாபாக மகாசாந்தி புரியோரை மாசொன் நின்றாய்ப்
புனிதமதாய்ப் பொன்மதிமுற் புணர்சுபநோக் கணவுநலம் பொலிவ தாகி.

திரிகோணங் கேந்திரமா தியநலன்பல் பயன்மலிந்து சிறப்பத் தீக்கோண்
மருவாது துனித்துகிறை மதிநாணிச் சயித்தனைய மாசு ணேசன்
பெருகார்வத் தழுதேசன் பேணுதளிப் பூர்வதிகை பிறங்கப் போந்தாங்
கொருவாதொன் றிலஞ்சிதன்பே ருறப்புரிந்து மயனுலவ் வுயர்த டாகம். ()

மேற்றிசைமார்க் கண்டமுனி வியன் றடமில் விரண்டினுக்கு மிளிர்ச்சோ பான
நாற்றிசைமா மதிலாதி வியப்புறுத்தி வியப்புறுமெய்ஞ் ஞானம் வாய்ந்து
போற்றிசையுஞ் சிவத்துவிசர் புந்திமகிழ்த் தனவரதம் பொலிந்து வாழ
வேற்றிசைவான்றொடுகுமியெழின் மணிமாளிகைபலவாங்கிபுற்றுவித்தான்.

முற்பெறவச் சகருமெப் முதியசிவ மறையவரை முழுத்த நன்னா
ளிற்றபவ பற்பல்பொரு ளெல்லாமு நனிநிறைத்தவ் வில்லந் தோறும்
பொற்புறுமா பிரதிட்டை புரிந் தமைத்தாங் கேனையவும் புரிந்து் செய்யு
மற்புமிகு மகிவேந்த னுந்நாட்டு மகிவேந்தா மபயர் கோமான். (௩௮)

சாற்றுறுபே ரிராசகு டாமணியென் பான்றனையித் தலத்தி னும்போந்
தாற்றுசெய லுரைத்தழைமி னந்தணர்கா ளெனவிடுத்தா னவாங் கேகித்
தேற்றினர்கேட் டன்புவகை தினைப்பவளப் பரியங் தித் திரளி னோடும்
போற்றுபரி வர்க்கமெலாம் புடைசூழ மரவனத்தட் பொருக்கெண் றுற்றான்.

அத்தகைய னிராசகு டாமணிபோந் தகிவேந்த னடிதாழ்ந் திந்த
வத்தமமா தலமிதுவோ வொப்புயர்வில் சிவ்புரமென் றுவகை யுள்ளம்
பொத்தநடந் தனந்தனோடும் பொன்மணியா திகடிகழும் புனிதன் கோயி
லெத்தலமுஞ் சிவத்துவிச் சிருக்கைகளுந் தனித்தனிகண் டின்புற் றானால்.
என்னுரைக்கே னின்னருமை யெப்பெரிய புலவோர்க்கு மெடுத்துக் காட்டா
முன்னுரைக்குமரிதேநீ யுவந்துபுரி திருப்பணியி னுயர்வென் றானின்
முன்னுரைக்கு மாறேழை முன்னுகிணு முற்றுவதோ மூதக் கோயென்
றின்னுரைக்குஞ்சென்னிதனையெதிர்தழுவிப்பணியாசோரிருக்கையிந்தான்.

வேறு.

அத்தலத்தமர்த்தர சனந்த னோடவ

னெத்தகு செயலுங்கண் டிருப்ப வவ்விடை

மொய்த்தபல் பொருளெலா முன்கொண் டேகுவா

னுய்த்துள வேவல ருவைகொண் டிற்றனர்.

(சஉ)

ஆரிசனப் பெருங்குவா லாங்கொர் பாங்காப்

புரியிடி யரிசிமாப் புலர்ந்த தாத்திரி

விரியிடி குங்குமம் வியன்மி டாக்களிற்

றெரியொரு பாங்கிற் செறித்து வைத்தனர்.

(சங)

அலகில்பன் மிடாக்களெட் டைல மார்த்தனர்

பொலியும்*வற் சலநினை வேண்டும் போதெலா

மிலகுதோ கனமுற யாத்திட் டாரவைக்

குலவில்பல் லுணநிறைந் தொளிர்பல் சாலையில்.

(சச)

அப்பொழு தப்பொழு தாங்கு வேண்பொல்

பொற்புறு தயிர்மிடா றினைகள் பூரித்தா

ரொப்பறு சுகந்தமெட் டிலெஞ்ஞ் சூழ்பசத்

திப்பிய நெய்க்குட மனேகஞ் சேர்த்தனர்.

(சரு)

நெக்கெழ வின்சுவை நிமிருந் தைவிக

முக்கனித் தொகுதிபன் மூரி வெற்பின்வான்

மிக்கெழச் செறித்தன ரேனை மேதகு

மெக்கனிக் குவாலுமங் கெய்த வைத்தனர்.

(சசு)

மதுக்குடம் பற்பல மலிபல் லாயிர

முதுக்கழை ரசகண்ட முழுத்த சர்க்கரைப்

பொதிக்குல மனேகமுப் புடையி லாங்கலிக்

திக்குல கோடிமேற் கவினச் சேர்த்தனர்.

(சஎ)

* வற்சலம் - இளங்கன்றுப்பசு.

தினியகாழ் நறுங்குற றெஞ்சு தேங்கமழ்
தணியபூத் தேய்வைப்பொற் றசும்ப னேகமாங்
கெணியவில் வாதுயின் வடித்தி மோதக
மணிகட மளப்பில வாக்கி வைத்தனர்.

(சஅ)

பன்னிறப் பல்வகைப் பளகில் சாலிக
னென்னவு மனேகவெற் றெனக்கு வித்தனர்
தன்னிக ரின்னியற் றாய தண்டேல
மன்னவற் றெண்மடங் கதிக மீட்டினார்.

(சக)

வாடக வொவ்வொரு வகையு மாசுதீர்த்
தாடக மாடமுர்க் கநதி லாதுய
பீடகத் தானியம் பிறங்கு பற்பல
*நீடக மெனநிரா ரிறைத்த மைத்தனர்.

(சு)

வில்லுவம் பாடலம் பலாசம் வேணுமா
சொல்லுதும் பரஞ்சமி யித்தி தூர்வையம்
புல்லர சால்பலாப் பேற்று சந்தன
மொல்லவென் னெருக்குநா யுருவி மூவைதும்.

(சுக)

திகழ்கருங் காலியே தேவ தாருவே
யகருவா மலகஞ்செஞ் சந்த னுதிய
பகர்சமித் தெலாந்தனித் தனிபற் பல்கிரி
வகையெனத் துணித்தவண் மலிவித் தாரரோ.

(சுஉ)

மலிபசுக் தருப்பைகண் மரபிற் கொய்து கொய்
தலகில்பன் முடிசொணர்ந் தாங்குப் னுபம்மணி
மலையென வுயர்த்தினர் வகைபற் பன்னவ
கலசமுன் னடுக்கினர் கணக்கி லாதன.

(சுங)

அறிவரும் பொன்னினால் வெள்ளி யாதுயாற்
கிறியன பெரியபஃ நிறத்த பாசன
மிறைசில யாகபூ சாதித் தேய்வகை
யறிமய னிருமித்தாங் களிப்பச் சேர்த்தனர்.

(சுச)

கூவிரம் வாரிசங் குமுதங் கொன்றையிற்
தீவரஞ் செங்கழு நீர்முற் சீரிய
பூவின மீனினம் புவன் கூர்முன்
னுவன பொன்மணி யால் மைத்தனர்.

(சுரு)

சூதபத் திரங்கண்மும் மூன்றிற் சொல்லுப
வீதபத் திகண்முடி விளங்கு கூர்ச்சங்க
*ளாதபத் திரத்தேங் காங்க ளாதிய
பூதபத் தியின்மணி பொன்னிற் சேர்த்தனர்.

(௫௪)

பொன்னினும் பட்டினும் பொருவி லாமணி
தன்னினுங் கவிகைவெண் சாழ ராதிகண்
மின்னுமிழ் சுருட்டியா லவட்டம் வீசன
முன்னிவை யளப்பில முற்றி னார்களால்.

(௫௫)

விலைசெல்காற் பாசமெல் வாசம் வீற்றுவீற்
றலகில்பன் னிறத்தபட் டாட காம்பரங்
குலவுமொங் வோர்வகை கோடி கோடியாக்
கலைகளி னளவுறாக் கலைக ளார்த்தனர்.

(௫௬)

மதிப்பரும் வின்னவ மணிக்கு வால்பல
கதிர்த்தெழு வனகன கக்கு வால்பல
ரிதித்தொகை பற்பல நிமிர்த ரக்கொணு
விதிர்ப்புற வளகையு மிகக்கு வித்தனர்.

(௫௭)

வேறு.

கற்பமுறை யமைத்துவடித் தெடுத்துத் தூய கமழ்தருசி தளவிரைப்பூங் கல
வை சேர்த்துப், பொற்புறவாய் துத்துகிலி னிறுகச் சூழ்ந்த பூரிதவெண் டிரு
கீற்றுப் புனைபொற் கும்பம், பற்பலசேர்த் தனர்நானங் குங்கு ம்ப்பூப் பாளி
தங்கோ ரோசனைவெண் பசுங்கர்ப் பூரம், விற்பெறுதண் புழுக்குமுத லளப்பி
லாத விரைவருக்க நிரைநிரையா விளங்கச் சேர்த்தார்.

(௬௦)

விரைகமழு நறுந்தூபம் விரித சாங்கம் விரவுறுபூம் பொடியேல விதந்தக்
கோலம், வரமிசுரா திக்காய்பத் திரில வங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச
வருக்க மெல்லாம், பெருகநிரைத் தனர்யாகத் திரவியங்கள் பெட்புறவொங்
வொன்றாகப் பேணி யாராய்ந், தரியவெலா மிகச்சுலப மாக வாங்க ணளப்
பரிதாம் படிநிறைய வமைத்துப் பின்னும்.

(௬௧)

அரம்பைநெடுங் குருத்தலரும் பருவங் வாய்ப்பவரிந்துகமை சுமையாக வனே
கஞ் சேர்த்தார், வரம்பிலகாய் வகைமூல வகைக னாக வல்லிபழுக் காய்வகை
கண் டுற்றுஞ் சேர்த்தார், விரும்புதளிர் வகைதுவர்ப்பு ருகத்த தொக்கின்
விதமிருத்தி கைவகைவா லுகவி தங்க, ணிரம்புசிவ தீர்த்தவகைப் பொற்கு
டங்க ணிகழ்த்து ரிவை முதல்யாவு நிறையச் சேர்த்தார்.

(௬௨)

* சூரியகிரணம் போலும் ஒளியைச் செய்யுந் தேங்காய்.

இவ்வகையே வலர்வேண்டும் பொருளே லாமல் வெல்லையெலாஞ் செறிதரச்
சேர்த் திடுங்காற் சேட, னவ்வமுத விங்கேசற் குளரி ரம்ப வருண்மேனி
குளிர்தரமா வபிடே காதி, தில்வியபூ சனைபுரிந்து மேற்றொ டங்குந் திருத்
தருமா கும்பாபி டேகச் செய்கை, யெவ்வமுற தியலுறக்கொண் டருள்க
வென்னு வேத்திறைஞ்சி வேண்டிபுமே விதனைச் செய்யும். (சுங)

சிவத்துவிசர் முகமாக மயனைக் கொண்டு திருநீரண்டாம் பிரகாரத் தீசா
னத்தி, னவத்தருமா குண்டங்கள் வேதி காதி நாலிருமங் கலத்தா யுதங்க
ணட்டி, நிவத்தருமா றுவாரங்கூர் மாத னாதி நீடுறு மேல் விமானமே நிக
ழ்வி தான, முவத்தருபல் லுறுப்பெலா மணிபொ னாற்கொண் டொளிர்
யாக சாலைகளங் குஞற்று விப்பான். (சுச)

ஒருகோட்டு முதிர்வேழ மலகில் கோட்டு மிருகோட்டு வான்பிடியோ டிலாவி
யாருந், திருகோட்டு மாறுமுகங் கண்டுட் கோட்டர் தீர்வருண் மதவேழம்
வேதன் சென்னி, யருகோட்டு வண்கைவடு கேசன் மற்று மருக்கன்முதற்
சண்டிச னந்த மாக, வருகோட்டு பரிவாரர் விமான மாதி வகைக்கெல்லாந்
தனித்தனிமா மகப்பொற் சாலை. (சுடு)

அருண்மலரும் பிரகநா யகியெம் மன்னை யமுதேச னீர்வருக்கு மருமை
வாய்ப்பத், திருமலரும் பிரதான யாக சாலை திகழ்தரச்செய் வித்தரம்பை
கழைதிண் பூக, மருமலரும் பட்டுடை பொன் னரிய மாலை வளரொளிப்
பன் மணிமாலை மணிப்பொற் குச்சு, முருமலருந் தோரணமுன் னணிக
ளெல்லா மொப்புயர்வி லாவகையாங் கொளிர்வித் தானால். (சுசு)

இன்னபைற் பலமுன்ன ரன்மய வேண்டு மிருந்தொழில்க டிருத்தயந்
தெல்லாஞ் செய்தாங், குன்னிரிக் மாகமமுன் னேதிக் கைவர் துறுமனுப்பா
வினசெய்தற் திரமுன் னோர்த்து, சொன்னமர பங்ககீ, னாதி குற்றந் தோயாம
லகம்புறமுந் தூயோ ராகி, மன்னுசபத் தினிகசிவத் துவிசர் நாக்கும் வாய்ந்
தவரை யாய்த்து தெரிஇ மரபிற் போற்றி. (சுஎ)

சிவமாகும் பெருவாழ்வு பெற்று வாழுஞ் சிவத்துவிச மகத்துவமான் செல்
வர் கரளிப், பவமாகந் தவமாகும் பாபி டேக பரமமகா சாநதி செய்யும் பணி
மேற் கொண்டே, னவமாவ தனுவுமுற வண்ண மன்ன தாற்றியரும் புய
னெனக்கு மளிப்ப தும்பா, னவமாவ தன்றிதுமேற் கொண்டு நீரே நடத்தி
முடித் தருள்கவென நமந்து பின்னர். (சுஅ)

அத்தகைய சிவத்துவிசர் தமையெம் பெம்மா னமுதேசன் பெரியநா யகி
யையு் கையோன், சத்திதரன் முதலானோர் வேள்விக் கெல்லாந் தனித்தனி
யே நவநவமாச் சாருங் குண்ட, மெத்தொகையத் தொகையமல போத
கேச ரிருத்துவொடு சாதகரென் றெண்ணி யின்னா, ரித்தகுஞ் டத்தோ
மம் புரிக் வென்னு வெல்லையுற நியமித்தா னிரும்பை வேந்தன். (சுஈ)

அங்கதன்மே லங்கதவேந் துரைக்கி சைந்தாங் கருத்திமிகு குருத்துவப்பேர
திகா ரச்சீர்ப், புங்கவர்தாஞ் செய்விக்கு மிறைவ னுமப் புயங்கபதி யிடைராச
வனுந்நொ புணுந், துங்கவினைமுறைமையிற்செய்தந்நாண் முன்னாத் தொ
டங்குபுசென் மானரிதித் தொகைகண் முற்றும், பங்குபதி நென்றாகப் பரப்
பித் தாய்மை பணுஞ்செயலாந் சனபூசை பாங்கிற் செய்தார். (எடு)

பின்னூரிய பிராமணர்த மனுஞ்நொ பெற்றார் பெருகுந் தி சக்கிணைமுனை
பேணி யீந்தா, னன்னையரு ளமுதேசர் தமைமெ யன்பா லபிடேகா திகணி
தழ வருச்சித் தேத்தி, யுன்னுதிரு வருள்வேண்டி யனுஞ்நொ பெற்றார்குறு
செயலெல் லாமிடையு நென்று மின்னி, மன்னிமுடி வுறவேண்டி விக்கிணை
சன் மலரடிக்கு மாபூசை வயங்க வாற்றி. (எக)

நேர்துபராய்ப்போந்தமு தநாதஞ்சந்தியின் மகாசங்கற்பந்கழ்த்தி வா த்து,
சாந்திபிர வேசபலி கிராமசாந்தி சாற்றிரட்டோக் கனஞ்சீவ தயையீக்கூரத்,
தேர்த்துளபூ சீனிக்காய்முன் னொவ கொண்டு செய்திளம்புன் முதனிரைத்
தான் றிரட்டி லங்க, ளார்ந்துதிருக் கோயிலிட மெங்கு மல்கி யமர்தருகோ
ரிவாசமுறை யாற்றி னொரல். (எஉ)

அனந்தரம்பூ ருவபுண்ணி யாகவாச னஞ்செய்தரு மறையாக மாதியாய்ந்த,
கனந்தருவிப் பிரவுண்டிமரபிற் செய்தார் கவினுறவுத்தரபுண்ணி யாகக் கண்
டார், தனந்தருமா கிருகமகம் புரிந்தார் சங்கி தாவோமந்திசாவோமஞ் சாந்தி
யோமம், வனந்தருமா வருணிறையு மூர்த்தி யோம மல்தரவாங்காங்குவிதி
வயங்கச் செய்தார். (எங்)

வேறு.

இருசேய்க ளொருதாபெயம் மமுதேசன் விழைசண் டசனிவ ருந்சவங்கொண்
டெழுந்தருண்மூர்த் திகளை, வருதேச திரிகுல வத்திரமா தேவை மலியுமி
டேகாதி வயங்குறப்பு சித்தாந், கொருவாவெள் விடையாதி களிலாரோ
கணிப்பித் தொளிர்வீதி விழவுறச்செய் துடன்போந்து வில்வத், தருமலத்
தெழுந்தருள்வித் துறுமரபி லினைய தருமல மிருத்திகைபொற் றட்டதனிற்
கவார்த்தே. (எசு)

மாற்றுயர்வீ தாம்பரமேல் வயங்கவிரித் தனைய மண்கவர்த வண்கனக பாத்
திரத்தை மரபி, னேற்றிலர்பாங் கமரந்தருளு மமுதேசா தியரோ டெழுந்
தருள்வித் தாலயம்புக் கெழிலியாக சாலைப், பாற்றிகழச் சோமகட தாபன
முன் னிகழப் பாலிகைபூ சனைபுரிந்தப் பாவனமிர்த் திகையை, வீற்றுவிற்
஁ளபாலி கையினிநீஇ யான்பால் விராயபல தானியங்கண் மீது தெளித்
தமைத்தார். (எடு)

அவிர்தரு நிவ் வகைமிருச்சங் கிரகணத்தோ டங்கு ரார்ப்பணஞ்செய் தனைய சிவத் துவிசொலா மன்பா, லிஷீர்தருபொன் ஞாணிரட்சா பந்தனங்கைக் கொண்டாங் கெமதிறைவ னமுதசுயம் பிலிங்கேச னிமய, நவிரம்வளூரணை சேய்மு னெவர்க்கு முயர் செம்பொன் ஞாண்காப்பு யாப்புமுறை புரிந்தபி டே காதி, திவியபிர சன்னபூ சனைபுரிந்தாங் கனைய தேவேசன் முதலா னோர் திருத்தகுசந் நிதியில். (௭௬)

தூயதுகி லான்வடித்து மணங்கல்பல தொகுத்த தூநீர்பூ ரித்துளபொற் குடங்கன்பிர தான், மேய்வருத் தனியட்ட லித்தியே சாதி விதமுறத்தா பனம்புரிந்தாங் கழுதேச விபுவை, யேயதனிச் சுயம்பிலிங்க விம்பறின்றிக் கும்பத் தெந்தையே வந்தருன்கென் றிரந்திரந்து சிண்ண, ளாயிதனி லமர்ந் தெளியே மட்டபந்த னந்தா னமைத்தபின்ரீண் டெழுந்தருளியமர்ந்தருந் க வண்ணல். (௭௭)

ஒருவாத தனியமுத லிங்கவரு விதுநா மொருவரிதென் றமர்ந்தருளேல் பொற்குடமீ துனது, திருமேனி மலர்சிகைபொற் றேங்காய்மா, விவேசுழ். செறிநூலா தியவேனைத் திருவுறுப்பாத் திகழ்வ, வருணீரீற் குளிர்ந்துமண் றிறைந்துபூ ரிதமா யமர்திருத்தந் திருத்தகுமட் டகத்திலிரொன் றுமே, பெருமானே திருமானேர் வருமானேர் பாகப் பெம்மானே யம்மானேந் தியகரத்தெம் பிரானே. (௭௮)

வேண்டுவார் வேண்டுவதே யருளுமது தொழிலென் விபவமெடுத் திருஞ் சுருதி விரிப்பதையுன் றினையே, யாண்டருளு மண்ணலோ வண்ணலோ வெனவே யடுத்தடுத்தாங் கிரப்புமொழி யளப்பில சொற் றழைக்கு, மாண் டருமந் திரங்கனெடுத் தோதிரியா சாதி மரபினிற்செய் தனையருடத் தாவா கித் தேனை, யேண்டருபொற் குடங்குளினங் கவரவர்தூ தனமா யேயந்தரு ள வம்முறையா வாகனமுன் னியற்றி. (௭௯)

அருளுருவா யமர்ந்தருளெம் பெருமானே யுருகு மன்புருவாய் நின்றிரந்து வேண்டியவிர் குடத்தின், வருதன்முனந் தெரிதலெனப் பரிதவினால் வயக் கி மற்றனைய பொற்றசம்பை யருச்சித்தாங் கேனை, யொருவில்கடங் களும் பூசித் துடனயாத்தி ராதி யுயர்தானம் புரிந்துதனித் தனியுட்டி ணீட, சி ரமேலச் சிவத்துவிச ருயிர்மேலும் வகித்துச் செல்லடிமே லடிதுவன் றமெல்ல நடக் கின்றார். (௮௦)

முத்தாரா விருதமுழுக் குடைகள்சா மரங்கண் மூரிலிடைக் கொடியாதி வரிசையெலா மொய்ப்ப, வித்தார மாகதர்வந் தியர்குதர் வீர மேதகுமங் கலம்புகழ்கன் விதந்தெடுத்துப் பாடப், புத்தேளிர் கற்பகப்பூ மாரிநனி பொழியப் பூதேவ ரக்கதைது யாசிமொழி புகலச், சுத்தோத கம்பனிரீர் பஊ நஹந் தோயஞ் சுவணமணி சாலிபொரி பூமழைமுன் னூர்ப்ப. (௮௧)

வேதியர்கள் சிலரொதிரட் டாங்கமுற வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சிப் பின்காட்டா விதஞ்செலச்சிற் சிலவர், மாதகுதேங் காய்சிதறப் பக்குவஞ்செய் முர்க்க வர் க்கமது வர்க்கநதும் பானகந்து நீர்மோர், மேதகிள நீர்வருக்க வோதனம்பல் கனிகள் விழைபசுப்பால் பாயசந்தாம் பூலமுக வாச, மாதியன வளப்பிலை வடித்ததித்து ந்வேதித் தாதுசைவ குலமறையோ ரணிமைவிடா தொழுக.

இருபாலு * மிருமறைக ளெடுத்திசைப்பார் போற்ற வெதிர்ங்ன்று பலம றையோர் சுவத்திகளாங் கிலைப்ப, வெருவாம லெப்பாலுஞ் சிவாகமங்கண் முழங்க வருத்தியா நமகசம கங்குளினி தோங்குப், பெருவாழ்வு தருபஞ்சாக் கயசடங்க பஞ்சப் பிரமசங்கி தாமனுங்கண் முதலாயபெருகத், திருவாருஞ் சிவநாம கீர்த்தனங்கள் பொலியத் திருந்திசையா முருத்திரவீ ணாதியிசை மலிய.

(அங்)

மாமுனிவர் போற்றெடுப்பப் பன்னியர்கள் வாழ்த்த மனங்ககிந்து நெக்குரு குந் தக்கதிருத் தொண்டர், தாமருவி விழிபொழிந்து சார்த்துவா வேனைச் சுற்றறியு பற்பலவுந் தழைத்துவர வெல்லா, மேமுறக்கண் டிதுவன்றோ யான்செய்தவப் பேறென் றெய்யாத வானந்த மெய்வாழ்வு தீரோத்தே, தாமுனிவர் போற்றுபதஞ் சல்யாமெ யனந்தன் றெடார்த்துவா விராகு டாமணியின் றொடர.

(அசு)

கண்டவாநிற் கின்றவர்க ளென்றுரைப்ப மெல்லக் காததிர்த்தி னைசையுமரி வரிதாகிக் கவின, மண்டிமலர் பரப்புதிருப் பாவாடை மேற்றம் மலையிவைத் தொருங்கேகி மகாயாக சாலை, தண்டருபச் சிமவாயி லபிமுகமாப் போந் தத் தகம்பினங்கள் வீற்றிருப்பத் தனித்தனியாங் கமைத்த, வெண்டருவே திகைகடமிற் சென்னியினின் றெடுத்தாங் கிருத்திங்வே தனமுதல வினிது புரிஞ் மகிழ்த்தார்.

(அரு)

பரிவார கலமொரோர் மகச்சாலை தோறும் பண்புறவாங் காங்குநீர்ஜிப் பூச னையோ மாகு, மரபோடாற் றியதொடங்கி நிகழ்காலந் தோறம் மகச்சாலை யிடைப்புண்ணி யாகவா சனமான், நருசீரைங் கலியபூ சனைமுனஞ்செய்தம் பொற் றசம்புகளி னமர்ந்தருளம் மூர்த்திகளுக் கெல்லா, மருளாசுவபிடே கம் பாவனையிற் புரிவா ரரணிமத னுங்கிவிதி திகழ்வெடுத் தமைப்பார்.

அன்னதனி வன்னியினைப் பிரதான குண்டத் தாருறைதா பனம்புரிந்தா ரதினின்று மெடுத்தே, பின்னுளவே னையகுண்டங் களிஊந்தா பித்தார் பிறங்குவரி சைக்கிரமப் படியோமச் செயல்கள், பன்னரிய வித்தார மாக் மலி சமித்தின் பகுதிகள்சுத் தாண்ணிறை யவிசுகோ கிருத, முன்னுபல கோக்கடரு சுத்தநிறை துத்த முதிர்சுவைய வதியாடைத் ததிசாலி லாடம்.

* இருமறை- ஆரியவேதம், தமிழ்வேதம்.

திலமதுவா னெல்லெவைநீ வாரநிறை சாலித் திரள்வகையக் கதைசாமை தினைமூங்கி லரிசி, யிலகுமவல் சீத்துமா முர்க்கமா மாட மிராசமா டஞ்சண கங் கோதுமையா டகமுற், குலவுறுதா னியவகைபல் கரும்புசருக் கரையின் குளநீலோற் பலங்கழுநீர் குமுதாதி மூல, நலகருணை பலவள்ளி சகுடாதி பூலா நறுங்கிழங்கு முதலான கிழங்கின்வகை யெல்லாம். (௮௮)

மாதுயோள ரங்கமரம் பாதியொன்றெண் நிணும்பல் வகையநறுங் கனிகண் முதிர் வருக்கைநறுங் கனிகள், சூதநறுங் கனிகள்கொடி முந்திரிகற் குரஞ் சுவண்லிசு சீதிவகை தூயரச கண்ட, மோதனநற் பாகநூற் புல்வாந்துளித் தோர்த்தோர்த் துஞற்றுவுவல் வருக்கவகை யுலப்பிலன வெல்லா, மோதகமா டாபூபஞ் குபபூ ரணமே முதிர்சுவைநா னுகோணஞ் சட்குலியே *முர்க்கம்.

பாயசமென் ஞண்டைமனே கரநொலைய றிரட்டுப் பாணிறைசந் திராபூபங் கனூபுப முதலா, மேயவளப் பரும்வகைய பண்ணியங்க னெல்லாம் வெட்டி வே ரிலாமிச்சம் வேர்ப்பனிநீர் புழுகு, தூயசுகோ ரோசனைஞங் குமப்பூக்கத் தூரி தூநறுங்கர்ப் பூராதி கத்தூரி மஞ்சள், பாயநறுங் குங்குலியஞ் சடர் மஞ்சி மட்டிப் பால்கோட்ட நெரியரிசிப் பான்முந்நீர்ப் பச்சை. (௯௦)

லைநறுஞ் சாதிக்காய் பத்திரிதக் கோல மிலவங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச மெல்லாஞ், சாலந்தை தாம்பூல முகவாசஞ் சீந்தித் தண்கொடிவெற் றிலைக் கொடிமுன் ஞாயநறுங் கொடிக, ணீலமலர் கல்லாரந் தூவயபது மாதி நீர்ப்பூ மந் தாரம்பா டலங்கன்னி காரங், கோலநறும் புன்னாகம் பாரிசா தம்பூங் கொன்றைநிபஞ் செருந்திமகிழ் கூவீளஞ்சண் பகமே. (௯௧)

பன்னிசா டிபஞ்சலே தார்க்கங்கே தகைதண் பலாசுருரா வடம்புதுண பலா வலரி நறவம், வன்னிதாத் திரிலிசுந் நாரங்கஞ் செச்சை மரவிலிங்கை குருந் துவிளா மாநாவன் மருது, பொன்னினு விரைகிளுவை சந்துமுதற் கோட் டிப் புவகைமென் றளிர்வகைகள் புனிதவலம் புரியே, துன்னுநறுஞ் செவ் வந்தி கொக்கிறகு பச்சை தும்பைமருக் கொழுந்துசிவ கயந்தைகதிர்த் துள [பம. (௯௨)

முதலாய் நலப்பூமா தவியிலை மல்லி முல்லைநறுஞ் சம்பங்கி சாதிமுதற் கொடிப்பூ, விதமாதி பற்பலவுஞ்* சண்ணவதி யென்ன விளம்பளவின் மேலுநனி மிக்கதிர வியமந், புதமாக மனுமுறையா குதிசெய்தீற் றினிற் றும் பூலமுக வாசமுதிர் புதியநறுந் தேங்காய், பதமாரின் சுவைக்கனிக டுகூலமுத லாய பட்டினம்பொற் பூவிசுசு பலமுதற்பல் பொருள்கள். (௯௩)

* முர்க்கம் ஈண்டு நிவேதனாகுமாய்ப்பக்குவஞ்செய்யப்பெற்றது.

* சண்ணவதி=தொண்ணூற்றாயு.

இனியசுகோ கிருதமுதற் சுருக்கினிறைத் ததன்மே லிருஞ்சுருவ மூடியெ
டுத் தெழுதுமனு வெடுத்தே, பனிவனிகண் முற்றுமே லெழுத்துவலஞ்
சுழித்தூண் பாரித்த நிறையுணவின் பான்மையுணர்த் தேப்ப, நனிபுரித
லெனவொலிப்ப வின்னியங்க ளொருங்கே நான்றெழமா பூரண குத்செய்து
நயந்தாங், கனக்கட நிவாசவமு தேசர்முத லோரை யவரவர்தங் கடங்களிற்பூ
சனையாற்று கிற்பார். (கூச)

மணங்கமழுந் தூபநறு நெய்த்தீபங் கோட்டி மலிகவைப்பால் வருக்கவோ த
னமாதி யூட்டி, வணங்கவைபின் னருந்தீட்டி மாதீப நீட்டி மலிநாண்
குபசராம் வயங்குவழி பாட்டின், குணங்களிமெ டுன்பின்மனுக் கிரியாதி
கூட்டிக் குலமறைசொ றிரிசுபன்னங் கொன்றைமுதற் சூட்டிக், கணங்கே
முநா மாவளிநா வெடுத்தினிதி னூட்டிக் கர்ப்பூர மாதீபங் குழலவரை காட்டி.

அனந்தரமஞ் சலிசிரமே வினந்தரநேர் நின்றங் காரியமுஞ் செத்தமிழு மாய
பு னுவந்த; கனந்தருமா ரியவேத மின்சுவைமா தூரிய கவின்றருசீ ரியவேத
மிரண்டுமெடுத்தோதி, யினந்தருமா தெரிசனத்தின் பெரும்பேறு பெற்றாங்
கெதிரிநின்பா ரெவர்க்குமிரும் பூதிபிர சாத, தனந்தருவர் தினந்தொறுமில்
வகையிருகா லமுதூல் சாற்றுபூ சனைபுரிந்து போற்றுவருண் மகிழ்வார். (கூச)

இத்தகையின் மகாயாக பூசனைநா டொறுஞ்செய் திடையிடைநூ தனவிம்ப
நயனேன்மீ ல்னமே, சுத்தசல நிவாசநகர்ப் * பதக்கணந்தா னியமேற் றேய்
வாச்சுஞ் சயனரோ கணமாதி புரிவார், பொத்தசலம் புரியட்ட பந்தனபூ சனை
மன் புரீஇவிம்ப சூத்திரவீட் சணநேர்வா லுக்கமே, ரத்தினமா நியாசமே
யந்திரதா பனமே நாலிருபந் தனமேலுஞ் சுவணபந்த னுதி. (கூச)

நவநீத லேபனமே தைலாப்பி யங்க நலிற்றுறுமத் தகசெபமே விம்பால
யாதி, யவிர்தருசஞ் சோதனமே விம்பசுத்தி யாதி யவைபுரிவார் புவிபுயமு
னுனித்தசுப தினத்தி, லுவமனிலா விம்பரட்சா பந்தனஞ்செய் துவப்பா
ருரைபரிசா குதிநியா சார்ச்சனைசெய் தெழுவார், நிவியமகா பூரண குதிகள்
பூ சனையாத் திராதான மகாதான மாதிரீஇச் சிறப்பார். (கூச)

பின்புசிவத் துவிசசிவா சாரியர்க டாமே பிறங்குமமு தேசகட முதற்கடங்க
ளெல்லா, மன்புற்றை தரவுட்டி ணீட்சிர மேற்கொண் டாலயஞ்சூழ் பதக்
கணந்தம் மடியுரிஞ்ச வடிபேர்த், தின்புமலி தாப்புதுப்பும் பாலாடையிடை
வைத் தியங்கியிணைக் கவிகைநிரை கடங்களின்மே லிலக, முன்புலருங்காணி
கழ்த் வுபசாரத் தெண்கான் முதிர்நருபந் பலவகைய வுபசார மொய்ப்ப.

வேறு.

ஜர்வமிக வுடலசையா வழுகுமிகத் திருக்கோயிற்
பூர்வநிசை தனிற்றிகழ்கோ புரவாயி நெறிப்புருந்து
நேர்வருமக் கடங்கடமை நிகழ்த்துமுறை யாங்காங்குத்
தார்வளரவ் விம்பகுல சமீபமுறத் தாபித்தார். (க௦௦)

அத்திகமார் சாதகும்பத் தவிற்கும்பங் களினைமரு
யக்திபமா மயமூர்த்தி மானவிம்பங் களிற்பிரம
யந்திரமார்த் கத்திதய நனினமுனீஇ வீற்றிருப்பத்
தந்திரமா மனுவினியா சம்புரீஇ யன்புருவாய். (க௦௧)

இரத்திரந்தி யாசகமுத் திகைகாட்டி யினிதேத்தி,
நிரந்தரசா நித்தியமா நிலையுறவந் நிறைகும்ப
* துரந்தமிரு கரந்தனின்மேற் றாக்கியெடுத் தாக்கமொடு
வரந்தருயா சும்பாபி டேகமுறை வயக்கினார். (க௦௨)

பதஞ்சலியா தாங்காங்குப் படர்ந்துபடர்ந் துவகைமிகும்
பதஞ்சலிடரம் பணிலேவந்து பார்வைகளி கூர்வகையன்
பிதஞ்சலியா நிமிர்ந்துளநின் றிருமதகிற் பெருகியெழு
விதஞ்சலியா யாசகமா வெனக்குவித்து விரித்திருசை. (க௦௩)

எதித்தொழுதின புறவபய னிராசகு டாமணிலேவ்
ததிமகிழ்வுந் துடன்சார வருதேச னுமையாதி
புதிதொளர்பல் விம்பாதி புத்தேளிர் தமக்கெல்லாங்
கதிதருகும் பாபிடே கம்முழுதும் புரிந்துவந்தார். (க௦௪)

ஆங்குடனே நவவாச மணிந்தருச்சித் தழுதருத்திப்
பாங்குறுபா ளிததீபம் பணிமாறப் பணியெவர்க்குந்
தேங்கொளவெண் டிருந் திருப்பாபோ தகமளித்தா
ரோங்குறுமித் திருப்பணிமுற் றுஞ்ஞவித்த வொருசேடன். (க௦௫)

உடனேயச் சிவமறையோ ருவந்துமகா வபிடேகந்
தொடர்பாய பொருளயுத நியுதமெனுந் தொகைபெருகத்
திடனோடு செயவுளித்துச் செய்வித்தாங் கவர்புரியு
மடனோடு யாபுசா வகைகண்டு வகைகூர்ந்தான். (க௦௬)

அப்பெரிய சிவத்துவிச ரனைவராயு மவர் * வசதி
யிற்பிரிய முறதுகர்வித் திருந்தளியிற் நிருந்தவழைத்
தொப்பரிய பெருவாழ்விங் குவந்தளித்தீ ருமக்கெளியே
னெப்பெரிய வகையெல்லா மீந்தாலு மெதிராமோ. (க௦௭)

நிகர்வரிய பேருதவி நீர்செய்தீர் துமக்கேழை
பகர்வரிய தென்னினுநூல் பகர்முறையேற் றருள்கவெனாப்
புகர்வரிய சந்தனதாம் பூலாதி மேலோரு
மிகவரிய கண்டுகைமா ணிழைசுவனும் பாவனைகள். (க௦௮)

பற்பலமுற் கிரியாரம் பத்தளித்த தன்றியுமே
லற்பமல வாயிரமா யிரமாக வள்ளியள்ளிப்
பொற்புறுதக் கிணைகணனி புனிதமுற வினிதளித்தான்
பிற்பரவி யவநிறைந்த பெருந்திருக்கட் டம்பணிந்தான். (க௦௯)

முற்றினமே முதலாக முதகுசீ ரருணாலோர்ந்
தற்றவருக் கற்றசிவ னருள்பெருகு சிவதீக்கை
பெற்றரன்பூ சனையினிமை பெறுவேத சிவவணமு
னுற்றமகே சுரபூசை யுத்தமவிப் பிரவுண்டி. (க௧௦)

முதலியபல் வகைநிதமு முறைமையிற்செய் வித்துவந்த
வதனிலுமும் மடிபெருக வந்நாட்செய் வித்தனையோர்க்
கிதமலிதக் கிணையாதி யினிதளித்தா னேனையபல்
விதமலிபற் பலர்க்குமவர் விழைவினுமே தகவளித்தான். (க௧௧)

இவ்வகையே கும்பாபி டேகதினத் தெனையவெல்லா
மெவ்வமறப் புரிந்தன்றே யிபமுகன்சே யிறையிறைவி
யைவருஞ்சண் டசனோ டவனியுயப் பவ்னிவருந்
திவ்வியநன் மகோற்சலம்பல் சீர்பெருகச் செய்வித்தான். (க௧௨)

வழிநாளுந் கலியாண மகோற்சவஞ்செய் வித்தன்பின்
மொழிஞான சிவத்துவிச மோதசிவா சிரியர்குழாஞ்
செழிநீறு கண்டுகைமுற் சிவவேட மினிதிலங்க
விழிநேர்கண் டவருருக மிளிர்மணிப்பொற் சிவிகைகளில். (க௧௩)

வீற்றிருந்து நகர்வலஞ்செய்மேதகைய வுற்சவமும்
போற்றுமுறை மையிற்புரிந்தப் போதசிவத் துவிசர்தின
மாற்றியன்மண் டலநியம வபிடேகார்ச் சனையாதி
கேற்றபொருள் பலநாளு மினிதளித்து நடத்துகிற்பான். (க௧௪)

* வசதி=வாசஸ்தானம்.

† இனிமைபெறுவேதம்=தமிழ்வேதம்.

இவ்வியல்பி னுடொறுமவ் விறையமுத சுயம்பிலிங்க
மைவருமா மணியிடற்றெம் மாதேவன் மாதேவிக்
கெவ்வரிய பொருள்களுங்கொண் டிருமூன்று காலநிகழ்
திவ்வியபூ சனையென்றுத் திகழ்வுறுமா நியமித்தான். (௧௧௫)

நித்தியரை மித்திககா மியமெனநூ னிகழ்த்துமிய
லுத்தமபூ சனைவகைக னொருவாது தினம்வாரம்
பத்திரிதை பக்கமதி பரவுவரு டோற்சவமூன்
னெந்துணையுஞ் சிறப்படைந் தியலுறுமா நியமித்தான். (௧௧௬)

எல்லாமு மெந்நூறு மிடைதளரா தியலுறுமா
வில்லாரு நிதினோடி மேலுமமு தேசன்முதற்
பல்லாரு மணிகலன்பற் பலவகையு நிறைத்தெல்லாம்
வல்லான்மந் திரநாதன் மலிபொருளாம் படிவகுத்தான். (௧௧௭)

பின்னனைய வழதேசன் பெரியநா யகிதளிக்குப்
பன்னிரண்டா யிரநிட்கம் பல்குபொரு னொரோர்வருடந்
தன்னிலுமாங் குறுவினாவாற் றப்பாது தாற்குரிய
நன்னிலமவ் விராசுரு டாமணியா நரேந்திரனூல். (௧௧௮)

ஆவணத்தன் பாலளிப்பித் தானயுத நிரையோடும்
பாவணத்த சிவத்துவிசர் பல்லோர்க்கும் பரம்பரையா
மாவணத்த வனுபவத்தின் வருசருவ மானியமாப்
பூவணத்த நிலம்பலவப் புரவலனா லளிப்பித்தான். (௧௧௯)

இன்னனமற் றென்னெனநன் றினிதாய்த்தத் திருக்கோயிற்
கென்னவுமேன் மேனிறைய வெல்லாமும் வகுத்தமைத்தான்
பின்னனைய சூத்ரவனப் பிரதேச பால்கராத்
தன்னிகரெண் வடுகேசர் சாத்தாசண் டிகையிவவா. (௧௨௦)

விதிவழிமுன் றனித்தனியவ் வியனகரி னுங்காங்கு
வதிதருவான் பதிட்டைவினை வயக்கியநாண் முதலனையோர்
மதிதருபூ சனைவகையு மனுநாத னிமாசலேவாழ்
முதிர்மணிப்பொற் கோயில்களின் முறைபுரிபூ சனைவகையும. (௧௨௧)

தன்னூலந் நகரிடைமுன் ருபனஞ்செய் சிவத்துவிசர்
மன்னுநின் றெந்நாளும் வழிவழியா மரபின்வழா
தின்னுமுற் றொழிந்தன்போ டின்போங்க வியற்றிவரு
கென்னுநின் றெதிர்வேண்டி யியைவித்தா னியமித்தான். (௧௨௨)

இப்படியிப் படியுய்வா னிடாவமியற் றியசேடன்
மைப்படிவ னளித்தருளான் மார்த்தமர கதவிலிங்கத்
தப்படியார்ச் சனைபுரிந்தெ மன்னையிடத் தழுதேசன்
றுப்படிக டினந்தோறுந் தொழுதுவந்தங் கின்புறநான். (கஉங)

வேறு.

மரபினி லையொன் பானாண் மண்டல வபிடே காதி
தரமிக முடிப்பித் தோகை தழைத்தன னுடனின் றெல்லா
நரபதி தரிசித் தின்ப னாலையுட் படிந்து வாழ்ந்து
பரவியப் பன்ன கேசற் பணிந்தரி தகன் றூர் புக்கான். (கஉச)

மகியர சிராக் சூடா மணியவ ணகன்ற பின்ன
ரகியர சனைய கான மகலரி தாகி யுள்ளம்
ஃகிர்மதி வேணி யண்ணல் பதமல ரருட்டே னுண்டு
சுடிதரு பமர மாகச் சூழவாங் கமர்ந்தா னென்னு. (கஉரு)

வேத்திர மலர்க்கை யெம்மான் விளம்பவே தியன்சே யெந்தாய்
நேத்திர சோத்தி ரன்பின் னிகழ்வருள் கெனவன் னோனக்
கேத்திரத் தவன்பின் செய்கை கிளத்தியாங் குரைத்து மென்னாச்
சாத்திர முனிவர்க் கன்பு தவாதவச் சூதனோதும். (கஉசு)

வேறு.

உரைத்தவர் வினவினர் திருப்பணி பணிபதி யுளுற்றிய சந்திமி தொருவாத
வரத்திரு மனைமக நிதிக்குவை நிறைசுக மடுத்திக நலன்முழு துறவாழ்பு
பரத்தினு நுகருபு முழுச்சுக வகைபல பவத்தொடர் பறவரு பலபோக
விரத்திய ருரனடி மலர்த்துணை நிழன்மரு வியத்துவி தநிலைபி னுறுவாரோ.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அசுந.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சவணச் சருக்கம்.

அனந்தனி யற்றிய திருப்பணி யரன்கொடி மத்தினை யுரைத்தனம்
பினந்தனு ளற்பெழு தரத்தனி பிறங்கும ருச்சனை நலிற்றிய
கனந்தருமிக்கையினித்துறுகவின்பெறு பொற்புள தெனச்சொலு
மினந்தரு மச்சிவ கணத்திறை பெணந்திம னத்தனி மிகுத்தரோ. ()

வேறு.

அனந்தரஞ் சனற்கு மகா வனந்தனங் கமர்ந்து நானுந்
தனந்தர கரத்தி னோடர்ச் சனை திகழ் கால மெல்லா
முனந்தர விமலை கோயின் முறைபுகுந் திறைஞ்சிப் பின்னர்
வனந்தரன் தளியுட் சென்று வழிபடு நியதி பூண்டான். (உ)

போற்றுமிப் படியான் மார்த்த பூசனை பார்த்த சேவை
யேற்றமோ டென்றும் பல்கு மிருந்தவந் திருந்த வங்கட்
டேற்றிக் கெழுமு ளத்திற் றிகழுமெய் யன்பின் மல்க
வாற்றிவா ழுனைய சேடற் காண்டுமூன் தகன்ற தாங்கே. (ங)

சினகர நியமத் தேகித் தெரிசனா னந்த மீக் கூ
ரினகர மணிசெய் சூடத் திரும்பைவேந் தொருநாண் முக்கட
முனகர விமக ராங்கிச் சிவார்ச்சனை சிவாக மத்தூர்
தனகரத் தியற்று மார்வந் தழைத்துப் பகரண மெல்லாம். (சு)

பெருகிய வமைப்பித் தாங்குப் பிறங்கிய தன்பேர் வாவிப்
பருகிய னீரி னுற்றிற் படிந்தணித் திருந்து கூலந்
திருகிய லொழிக்கு நீறு திருமணி கண்டி பூண்டு
ஞருகிய சைவ சந்தி யுறுமுறை யுருற்றி யேகி. (ரு)

பெரியநா யகிதான் போற்றிப் பேணிநின் றிறைஞ்சி வேண்டிப்
பிரியநா யகன்பொற் கோயில் பெரிதுவந் தடைந்தைந் கையோன்
றுரியன யதீத னாகுந் தூயமா முகனைப் பூசித்
தூரியன யிலி யாதி பூசனை யுருற்றிப் போந்து. (க)

வேறு.

திருவழு தேசன் றிருமுனம் வடாது திசைமுக னாகவாங் கமர்ந்தா
னெருவருந் திக்கு பந்தன மவகுண் டனமனு வொடும்புநிற் துவற்றான்
மருவுபூ சனைசெ யிடத்திட ரொன்றும் வராவகை காவலா வயக்கி
யிருகா நியாசஞ் செய்துமே லிருகா லிருபெருவிர லினின்றெழுந்தே. (எ)

வான்றனி மூலா தாரமட் டிரண்டு வடிவதா யுச்சிமட் டொன்றாய்த்
தோன்றுவ தாகி யுட்டுளைத் தாய சுழமுனா நாடியின் கொடியே
போன்றொளிந் திதயங் கண்டநா வடியே புருட்டுப் பிரமரந் திரமைந்
தேன்றிடத் திடைபிந் கலையெனு நாடியிரண்டுடொடுப்பின்னியதாகி. (அ)

கருதுமல் விருத யாதியைந் திடத்துங் கமலவைந் தரும்பதோ முகமா
யொருவந் தன்பாற் கொண்டது வாகி யுட்புறம் பழுதநற் றுரை
தருவதாய்ப் பரம வியோமமா ரூப சத்தியாய்ப் பத்தியாய்த் தியானித்
தருமையிற் சிகாமந் திரத்தனிப்பீச மாயவூங் காரமா மனுவை. (ஈ)

இருதய கமல நடுவினிற் நீப மெனச்சொலிக் கின்றதாப் பாவித்
தொருமையின் வளியைப் பூரகத் திடமூக்குட்புகவேற்றிக்கும்பகத்தாற்
பிரிவறி நிறுத்தி யனையலுங் கார பீசத்தின் மனத்தைவைத் துடன்முன்
மருவுகா றுவாத சாந்தமேற் சுழுளு வழியுகைத் தும்படு மனுவை. (௧௦)

துரிசற வைங்கா லடுக்கியுச் சரித்துச் சோடிகா முத்திரை யதனால்
விரிவுநீஇ யதோழு காம்புய முகுள மேனிமிர்ந் திலகுறப் புரீஇமுன்
மருவுகா லடங்கிப் பிங்கலை வழியின் வருமிரே சகம்புரிந் ததன்மேற்
பொருவளி பின்னும் பூரகம் புரிந்தப் பூரக வளியினுன் மனமாங். (௧௧)

தனிவன சத்தி லமர்ந்திருப் பவனாய்த்* தாரகா கரீரம்போன் நவனு
யினிதுறு சாந்த பீசமா மயனு யிதயசம் புடிதசே தனனாய்
முனிபுரி யட்ட கத்தினின் றெரீஇய முத்தனாய்ச் சூக்கும னாகிப்
புனிதலுங் கார முடியனாய்ப் பிந்து பூதனாய்த் தனிநிரா மயனாய். (௧௨)

நிலவுமான் மாவைப் பாவனை புரீஇமுன் னிறுத்துமவ் வளியைமே லேற்றி
யில்குசங் கார முத்திரை யதனா விதயநின் றனையசீ வனையக்
குலவுபல் பீச சகிதமந் திரத்தைக் கூறியாங் கெடுத்துமேற் கொடுபோய்ச்
செலுமுறை துவாத சாந்தவம் புயமேற் றீசழ்பர சிவனிடைச் சேர்த்தி. (1)

அயனிடைச் சத்தம் பரிசமே ரசமா லவனிடை ரூபகந் தந்கன்
வயவுருத் திரன்பாற் புத்தியாங் கார மகேசன்பான் மனமும்விந் துவமே
யுரைசதா சிவன்பா லொடுக்கியித் தொகைசேர்ந் தொன்றிய சூக்கும தேகச்
செயலறு சுத்தி செய்துபின் றூல தேகசுத் தியுமுறை செய்வான். (௧௪)

பொன்னிறி நிவிர்த்தி கலாமயங் கடினம் புகலுநாற் கோணமுன் னுவ
மன்னுறு மியல்பிற் பிருதிவி பூத மயத்ததாத் தன்னுட றனையோர்ந்
துன்னுபூ ரீசுக்கும் பகத்தினைம்பீசத் துடனிலிர்ந் தியின்கலா மனுவைத்
துன்னுமும் பட்டந்தத் தைம்முறை கூறித் துறுவளி துவாதசாந் தம்மேல்.

வறிய வைங்கா லேற்றிப்பின் வளையுக் கிரேசகத் தாந்கழித் திதளே
இறில்கந் தாதி பிருதிவிச் சூரித்தா யியைகுண மைந்தைநீத் தினைய
வீறுமண் ணனில மயமதா யொழிபு மேவின பாவனை புரீஇப்பின்
மாறில்வெண் ணிறமே பிரதிட்டா கலையின் மயநெகிழ் பாண்மதி வடிவம்.

ஆதிய வியல்பி னப்புபூ தந்தா னாகத்தன் நேகத்தைப் பாவித்
தேதற முன்போ லிடையினால் வளியை யிலங்குநாற் பீசத்தோ டியைய
வோத்து பிரதிட்டாகலா மனுவை யும்படி ருகநான் முறைசொற்
ருதிவாழ் துவாத சாந்தமட் டேற்றி யதனைப்பின் பிங்கலை நாடி. (௧௭)

* தாரகை ஆகாரம் எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

வழியிரே சகத்தாற் கழித்திர தாதி மலிகுண நான்குநீத் தனைய
பொழிதரு மப்பு பூதந்தீ மயமரீப் புக்கொழிந் தெனநினைந் ததன்பி
னெழிவில்செச் சிறமே லித்தியா கலையி னுருவமுட் டிணத்திரி கோணந்
தழுவிய லங்கி பூதம தாகத் தன்னுட றன்னைப்பா வித்தே. (கஅ)

தேசமுப் பீச வித்தியா கலாமந் திரமும்ப டிற்றுநச் செபித்தே
யேசற முன்போல் வளியையே வேற்றி யிரேசித்து ருபமுன் னாமந்
நேசமுக் குணநீத் தவ்வனற் பூத நீர் மயத் தொழிந்ததா ந்னைந்து
காசறப் பின்பு கருநிறஞ் சாந்தி கலாமயஞ் சலித்தல்சட் கோணம். (கக)

முதலியல் வாயு மயமதாத் தனது மூர்த்தியை ந்னைந்துமுன் போலக்
கூதுவிரு பீச சகிதமச் சாந்தி கலாமனு வும்பட ருக ,
விதமுற விருகாற் புகன்றுது கால யிடையினற் பூரக மியற்றி
முதுசுழு முனையா விருமுறை யேற்றி மூதகு துவாதசாந் தூத்தில். (உ௦)

பின்னிரே சகஞ்செய் தப்பரி சாதி பேசிரு குணங்கரு நீக்கி
யுன்னுமல் வளியப் பிருதிவி மயமா யொழிந்தெனப் பாவித்தாந் க்தன்மேற்
கன்னவில் படிசுஞ் சாந்திய தீத கலாமய மிடந்தால் வட்ட
முன்னிய னபமாத் தன்னுட றன்னை முன்னிமேற் பீசமொன் றுடனே. ()

சாந்திய தீத கலாமனு வம்ப டந்தமா வெருமுறை சாற்றித்
தோய்த்திடு வளியை யிடையிற்பூ ரித்துச் சுழுனையா லோர்முறை யேற்றி
யேய்ந்தபிந் கலையா லிரேசித்தா காயத் தியைகுண சத்தமொன் றினையுங்
காய்ந்துபின் னனைய காயமேற் பரமா காயமாந் வித்துவிற் கலந்து. (உ௨)

இத்தகு விந்து மயமதா யொழிந்த தெனநினைந் திவ்வகை தூல
சுத்திசெய் தனைய பிராரத்த தேகத் தொடர்புது துரிசெலாந்தொலைய
வத்திர மனுவை யும்பட ருக வறைந்துகால் வலப்பெரு விரலிற்
சித்திர பாணு வெழுப்பியவ் வெல்லாந் தீந்துறத்தகித்ததா ந்னைத்து. (உ௩)

ஆயபின் சிவாய வெளசடென் றேருதி யரியநற் றுவாதசாந் தத்தின்
மேயமாண் பரவிக் துவின்னெழு மமுத வெள்ளிய தாரைக ளாலக
காயமுட் புறம்பு ந்னைந்ததா நினைந்து கருதிய விருதய நடுவி
லேயதண் டிலபொற் கருணிகை முதலு வியைதரு சலசமென் மலரை. ()

ஆதன மாக முக்கலைக் குழிலை யாலமைத் ததன்கரு ணிகையிற்
சேதன கிரியா ருபகுக் குமமெய் திகழுநாந் கலைப்பிர ணவத்தான்
மேதக வந்த தாநினைந் தனைய மிளிர்தரு குக்கும வுடலி
லோதுது துவாத சாந் தத்திற் சிவமா யுடனமாந் தொளிருமான் மாவை. (உ௫)

அனையசீ வான்ம மனுவுரைத் தெடுத்தாங் கவிரோளி யுருவுடை யவளு
யினிதுதா பீத்தே சத்திமந் திமத்தை யியம்பியாங் கதனிநாற் கலக்குண்
டனமாய்ப் புருவ நடுவினின் ரெழுரு மமுதவென் ளத்தபி டேக
நனிபுரிந் தங்க நியாசமே வியற்றி நாடுறு மிவ்வெலா பமமந்த. (உ-ச)

விரவுமைப் பூத சத்திமுற் றியபின் விசுத்ததே கத்தனாய் விழைந்து
பரவுமன் பொடுமந் நாடியந் தடத்திற் பதிகிழங் கிடைமுளைத் திருநான்
மருவுமங் குலத்தோர் நாளநீண் டிதய வரையுற வதனிலெட் டிதழோ
டொருதனிச் சுவேதாம் புயமிரு தயமே லொளிந்தர வுரைத்திமதன்மேல்.

இனியவங் குலநான் கிரண்டியர் பழக விலிங்கமோன் றிருப்பதா நினைந்து
புனிதபூ சோப காணங்கண் மனத்தாற் பொலிவுற வமைத்துளக் கமலத்
தனிமல ரிடையே விசேடவர்க் கியமுன் ருபன முறையமைத் தனைய
பனிமலர்க் குரிய கந்தநா ளங்கள் பத்திர கருணிகா திகளில். (உ-அ)

சாற்றுமா, தார சத்திமுற் குழலா சத்தியீ ருயவா சனமிட்
டேற்றலப் பழக விலிங்கச்சுற் றிடையே யெழிற்சிவ மூர்த்தியை நிவேசித்
தாற்றுதண் டபீங்கி மூண்டபங் கிந்யா சம்புரிந் தவ்விலிங் கத்திற்
றேற்றுறு நெடுமை மூர்த்தியின் வித்யா தேகத்தை நியசித்தாங் குடனே.()

நேத்திர நியாசம் புரிந்துபி னந்த நிகரிடாப் பழகமா விலிங்க
மூர்த்திதன் பிரம ரந்திர நெறியின் முதுபர சிவத்தைமேற் கொணர்ந்து
நார்த்தவா வாச னாதியர்க் கியங்க ணவிற்றித யாதிய நியாசம்
பாத்தியா சமனார்க் கியமலர்த் தானம் பயிற்றிநின் மாலியங் சழித்தே. (உ-௦)

நவமல ரணிர்து தைலமுன் னுவ நனிமிக மனுமுறை யாட்டித்
தவளவொற் றுடை 'சாத்திவெண் ணீறு சாந்தமுன் னணிந்தில யாங்கந்
திவியபோ காங்க பூசனை யாற்றித் திருவமு தாதிய நிவேதித்
தவிர்செப நிவேத னம்புரீஇ முக்கா லஞ்சலி நிறைமல ரளித்தே. (உ-௧)

துதிபுரீஇ நாபி குண்டத்தி லோமந் தொடங்கிமே னின்றொழு கழுதே
புதியகோ கிருத மாமுடித் தனைய புண்ணிய மண்ணல்கைக் கொடுத்தே
ததியுறு மட்ட புட்பமுஞ் சாத்திச் சத்தியோ சாதமுன் னாகப்
பதியருண் மூல மனுமலர் புனைந்து பராமுகார்க் கியங்கொடுத் ததன்மேல்.

முன்னுபோ காங்க தேவர்க்கு மளித்தம் முதியமந் திரர்களை யெழுப்பித்
தன்னிகர் சிவமூர்த் தியினிலுஞ் சிவாஅ சனமனுக் குலங்களை யெழுப்பி
யுன்னுமல் விலிங்க பீடத்தும் யோசித் தொண்சிவ மூலமந் திரத்தாற்
பின்னருச் சித்துத் திக்குபந் தனமும் பிரங்கவ குண்டனந் தானும். (உ-௩)

தேனுமும் திரையும் புரீஇப்பர சிவனைத் திகழ்புரு நடுவமர்ச் சொளிரும்
வானியிர் தார காவடி வாக மன்னுற நினைந்தினிப் புறத்து
மீனமில் பூசை புரிதர வருள்கென் நிரந்தனு மதிபெற்றி யுவந்தும்
மானமார் வகைய வந்தரி யாக மாண்புறப் புரிந்துபின் மாதோ. (௩௪)

அத்திர மனுத்தா ளத்திர யத்தா லாங்குறு விக்கின மகற்றிப்
பத்துள திக்கு பத்தனம் புரித்தப் பணியின லொளிர் தழன் மதிலு
முத்தகு மகத்தர்ச் சனியலச சூழ்மம் முறைபுரீஇக் கவசத்தி னுல
மைத்துறு தேனு முத்திரை கத்தி மனுப்புகன் னுளுற்றியம் மாண்பால். (௧)

தாவிலாச் சத்தி சபு கமேல் கீழிற் சாங்குசூழ் சாலமா நினைந்து
மாவுருக் கியவட் டகையைத் திரமா மனுவினிற் கழீஇயபி டேக
பாவனு செல்லு ரிதமணிக் கலசம் பயில்புரு நடுவனா யுயர்த்தி
யோவிலல் விந்துத் தானசின் றெழுக்கு மொள்ளமு தக்கல சத்தின். (௩௫)

உள்ளுறக் கொண்டு மெல்லென விழித்தல் வுதகத்தை யிதயமந் திரத்தல்
வள்ளவட் டகையிற் புரித்துச் சாந்த மலரறு கக்கதை வில்ல
நள்ளுறப் பெய்து சிவாசன மூர்த்தி நவிறுறு பிரமபஞ் சகமே
யொள்ளிய வித்யா தேகநேத் திரமே யொண்சிவ மூலநேத் திரமில். (௩௬)

அங்கபஞ் சகமே மூலம் ரெட்டா லருசசித்துச சங்கிதா மனுவாற்
கொங்குற வபிமந் திரித்திடச் சாவ. குண்டன மத்திர கவச
முங்குரைத் திபற்றித் தேனுமுத் திரைதந் துறுசிவ மூலத்தல் வுதகந்
தங்குதன் றிலேமேற் புரோட்சித்தத் திரத்தாற் றகுதிர வியசமூ சத்தும். (௧)

அதுபுரீஇக் கவசத் தப்பியுட் சனஞ்செய் தவற்றையாங் கிருதய மனுவாற்
றிதமுற வபிமந் திரித்தவ குண்ட தேனுமுத் திரைகொடுத் தவைபு
முதமய மாக்கி யருக்கிய சலத்தோர் முழுமலர் தோய்த்துமஞ் கனஞ்சா
ரிதகடத் தமைத்துத் தேனுமுத் திரைதந் தின்னமு தாக்கியில் வகையே.

திருத்தகு தான சுத்தியின் விசேட சிவார்க்கிய தாபனச் செய்கை
கருத்துற நிறைத்த திரவிய சுத்தி கண்டுபி னமுதநா யகனை
யுருத்திரு மேனி கீண்டுபூ சனைதா னெதைதசா தியனுளுற் றுதலே
யருத்திரசால் விதியென் ற்சிவ சாதி யாகந்தா னஞ்செயல் புரியும். (௪௦)

நலனுறு தனதா சனத்தினிற் சிவாச னம்மனுப் புகன்றல் ரிட்டி
மலர்தன திதயந் தனிற்சிவ மூர்த்தி மனுமலர் புரிந்துசந் தனத்தின்
நிலகநெற் றியினேத் திரம்புகன் றணிந்து கிரத்தினின் மூலத்தாற்சேர்த்தி
யலர்சிவ சாதி யாகவே தனைக்கண்ட தன்பின்மந் திரசுத்தி யாற்றும். (௪௧)

கரமிரண் டிதயத் தஞ்சலி யாக்கிக் கவினுற மென்னியா யிருந்து
வரமிகு மூலா தாரமுற் புருவ மத்தியாம் வீந்திடம் வரையும்
பிரமபஞ் சகமேற் பிரமரத் த்ராந்தம் பேசுறு சடங்கமென் றிருபாற்
றறிகு சங்கி தாமனுப் பிராசா தம்மனு வோடுமச் சரித்தே. (கஉ)

மந்திர சுத்தி யிம்முறை முடித்து மார்புற வஞ்சலி காங்கண்
மந்திர நாதா தேவதே வேசா வள்ளலே யெள்ளலே யாதும்
மந்திரத் தமர்த்தோ யாயசயா லேழை வழிபட வேலற்றருள் கெனந்
மந்திரத் தன்பி னகநெகிழ்ந் துருக மரபினின் வேண்டுகொண் டதன்மேல்.

அரியநற் சிவகா யத்திரி மனுவா லட்டபுட் பாதிபர்ச் சித்தே
பரவுமைஞ் சிரத்து மருக்கியங் கொடுத்துப் பரிமள தூபநீ பாதி
புரிபுநின் மாலி யங்களைத் ததனைப் புனிதபாத் திரத்தினி் சானத்
துரியசுண் டசாரத் தம்மிரு தயஞ்சொற் றுவப்புற வைத்தனன் மாதோ.

பன்னுமத் திரமந் திரத்திலிங் கத்தைப் பாசுப தாத்திர மனுவா
ல்ன்னபீண் டிகையை யலம்பியர்க் கியநீ ரத்திரத் தாட்டியட் டகப்பூப்
பின்னரும் புனைந்து தூபநீ பம்முன் பேணிநின் மாலிய நீத்தோர்
துன்னல ருடனே யிலிங்கமீ தணிந்து தூயநீ ராட்டிமு லத்தால். (கரு)

தரமிகு சுகந்த தைலமே யெவைநெற் றண்டில ரூரணந் ததைநீ
ராசனப் பொடிநீர் தாத்திரி மாநீ ரவீர்தரு பஞ்சகல் வியமே
யிரதவைந் தமுதம் பலபஞ்சா முதமா னிலுருபா னிறைதயிர் புதுநெய்
விரவிள வெந்நீர் தேன்சருக் கரைநீர் வியன்கழைச் சாறுசம் பீரம். (கசு)

பலவகை நரந்தந் தாடிம மாதி பல்கனிச் சாறிள நீரிங்
வலகில வூக விடையிடைத் தூய வரும்புன லொடுஞ்சுவா காந்த
குலமனு மூலத் தாலபி டேகங் குயிற்றிப்பி னம்மனுத் தூய
சலமிக வாட்டிப் பின்னரச் சங்கி தாமனு வொருமுறை யாட்டி. (க௭)

பின்னரு மெண்பத் தொருபத மனுவாற் பிறங்கிய வாயிரந் துவாரந்
துன்னுபொற் கலத்தின் றுரைமுன் ளுவ துலங்குசீ ருத்திர நமகம்
பன்னுறு சமிக் மாதிமா மனுவாற் பண்புற வாட்டிமேற் சுகந்த
மன்னுறு சந்த னேதக மிமநீர் மணீமலர் ப் புனன்மணி யுதகம். (கஅ)

உவமனில் வில்லோ தகம்விசே டார்க்கி யோதக மேதக வாட்டித்
தவளவண் டிருவொற் றுடைதான் கவசத் தனிமனுப் புகன்றுமென் மெல்ல
வவிர்தரத் துடைத்தக் கணத்தினத் திரத்தா லாமல ரணிந்துவெண் ணீறு
திலியசந் தனமக் கதையறு கரிய திருத்தகு வில்வம்புட் பாதி. (கஆ)

திருத்தகச் சிவமூலத்தினு லணிந்து சிவாசன பூசனை முறையா
தாத்தினு தார சத்திமூற் குடிவா சத்தியீ ருகவொவ் வொன்றுச்
கருத்துற வவ்வம் மனுக்களால் யாவுங் கரிசற விரிவுந் புரிபு
வரத்தபன் மலர்க்'ணிறைகராஞ் சலியை மருவிய விருதயத் தமைத்து. ()

அறிவொளித் தண்டா கிருதியே யுருவா யச்சிவ மூர்த்தியை நினைந்தந்
நறைமலர் நிறையஞ் சலிமெலப் புருவ நடுவரை மூர்த்திமந் திரத்தான்
முறைமையி னுயர்த்தி யஞ்சலி தனிலம் மூர்த்திவந் தெனநினைந் திறக்கி
யிழையிரு தபுத்தின் மெல்லென வருத விவீரக்கச்சூழ் வறநிவே சித்தே. ()

சிரமுக மிதய நாபிசா னுவெனத் திருத்தகு மைந்துறுப் பமையத்
திரமிசு பஞ்சப் பிரமத்தா னியாசஞ் செய்யுமத் தண்டபங் கிம்மேற்
பரவுமூர்த் தாய நமாந்தமாப் பிரம பஞ்சநி யாசமைஞ் சித்தும்
புரிதரு முண்ட பங்கியைம் முகத்தப் புகன்மனு வத்திர பங்கி. (௫௨)

விதிபுரீஇப் புட்பாஞ் சலியிரு தயத்தின் விரவவைத் திதழியிந் தாதி [த்த
பொதிசடா முடியைத் திலக்கெழிற் பளிங்கு பொன்கரி தருணவெண் ணிற
வதனமைந் தைம்மூன் றம்பக மொருபான் டலர்க்கா மாதிய மருவுங்
கதிர்பளிச் சூருவான் டெண்ணிரு வயச்சு காசன மாதிய கவினும். (௫௩)

வித்தியா தேகந் தனைநினைந் தனைய மெய்ம்மனு நமாந்தமா விளம்பி
யத்தகஞ் சலியை யுச்சிமட் டுயர்த்தி யதனுளங் கத்தனு மின்றே
சொத்துவந் தெனவோர்ந் திலிங்கவா கார முன்னுரு தஞ்சலிப் புகுந்த
வித்தகு முருவே ஈனைந்திலிங் கத்தி னியைபுற நியாசஞ்செய் தாங்கே. ()

வதனமைந் தினிலு நேத்திர நியாசம் வயக்கிமேற் புட்பவஞ் சலியை
யிதயமே னிறுத்தி மூலமந் திரத்தை யிசைத்துமேற் றுவாதசாந் தத்தம்
முதுமனுப் பொருளே யாம்பர சிவனை மோதமெய்ப் போதரிட் ளளவ
நிதவியா பருதை தியானித்தஞ் சலியை நீட்டிமேற் றுவாதசாந் தத்தில். ()

ஊங்குநின் றனைய பரசிவ னிரவி யொளியனாய்ப் புருநடு வரையுற்
ருங்குமென் மெலகின் றிறக்கிவந் திதயத் தமைத்தபுட் பாஞ்சலி யதனுட்.
டேங்குபல் கோடி யிந்தொளி யினனாயத் திகழும்ப் புருநடு நின்றும்
பூங்குமிழ் வலமூக் கிரோசக வழியாற் புர்த்துநீஇப் புகுந்ததா நீனைந்தே.

அகநரின்மலவிவ்விவிலிங்கமூர்த்தியின்வந்தமாந்தருள்கென்றுவேண்டழைப்பு
திகழ்புவி முதலுன் மனைவரை வியாப்த சிவபரி பூரண வியல்பை [த்
நகவிரி யறிவி லழுத்துமா வாக னம்மித யம்மனு நவின்றே
தகுமுறை யாவா கனியிலச் சினையாற் சாற்றாமச் சதாசிவ மூர்த்தி. (௫௪)

பிரமரத் திரத்தா லுட்புகுந் திதயப் பிரசவம் புயத்துவீந் நிருப்பப்
புரிபுதா பனிமுத் திரையின்முன் னழைத்த புனிதனை யிருத்துத் லாகி
மரபிந்முன் னழுத்து மதுநிலை பெறுத்தல் வயக்குதா பனமுமப் பரனை
வரமுறத் தனக்கு நேர்முக மாக்கு மாண்பதாய்ப் பரன்வியா பகத்தில்(௫௮)
தனதுபே ரறிவு மதில்வியா பகமும் தங்கியொன் றென்றை யாசரிக்கும்
புனிதமாய்ச் சந்நி தானமுத் திரையாற் புரிதரு சந்நிதா னமுமே
லனகவார்ச் சனைமுற் றளவுவே நகலா தமர்க்கென வேண்டிபு தகையும்
வினையதாய்த் தன்பால் வியாபக போதம் விலகுறத் தகைவிளக் குவகாய்.
சாற்றுநிட் றோ முத்திரை யாற்செய் சந்நிரோ தனமுமென் றிலையு
மேற்றிரு தயமா மனுப்புகன் றியற்றி யிமாசலை யுமாபதே யாவுந்
தேற்றுமா தேவ சுவாகதங் கிலவென் றிருந்துவிண் ணப்பமுன் புரிந்து
போற்றரு மைந்த நன்குவந் தனமென் பொன்மொழி புகன்றதா நினைந்து

வேறு.

நமசு வாமிக் சர்வசெகந் நாதா நீதா போதாவில்
வமுத விலிங்கத் தேழைபுரி யர்ச்சனாவ சானவரை
நிமல பிரீதி மிகவெளியே னேர்நின் றருளு கெனமீட்டும்
விமல னெதிர்விண் ணப்பமுறை விளங்கப் புரிந்துகளங்கமற. (௬௧)

மொழியைஞ் சிரத்துஞ் சுவாகாந்த மூல மனுவா லருக்கியமும்
வழுவில் காள கன்னிலிங்க மருவஞ் சலிமுத் திரைதந்து
தழுவு மிதயா தியரியாஅ சங்க ளவ்வம் மனுவாற்செய்
தொழிவி லைக்கி யம்மூலத் துளுற்றி யிரட்சை யத்திரத்தால். (௬௨)

அவகுண் டனும்பின் கவசத்தா லாற்றித் தேனு முத்திரையுந்
திவ்ரு மகாமுத் திரையுமுடன் சிவமூ லத்தாற் றந்துநம
சுவத் சுவாகாந் தம்மூலத் தூய மனுவாற் பதங்கண்டுக
மவிர்சென் னியினு முறைபாத்தி யாச மனார்க்கி யம்புரிந்தே. (௬௩)
வினைசெய் மலரக் கதைதூர்வை மிளர்கூ லிளமென் ளிலையிருகை
தரமு னிறைத்தாங் கருள்புட்ப தானம் புரிந்து கண்டையடக
கரனின் றெலிப்ப நயந்துபங் கதிர்நெய்த் தீப மூலத்தால்
வரதன் முகங்க ணசுகள மார்பு பதநேர் தனிகழற்றி. (௬௪)

தொகுத்துப் பிரண வாகார தூலரிதுவோ வெனமுக்கால்
வகுத்துக் கோட்டி மலவலியை மடித்து ஞானப் பிரகாச
மிகுத்து விளங்க வருளுகென வேண்டு குறியா முறைவிளக்கி
முகத்துஞ்சிர த்துமுன்போலமொழியாசமனார்க்கியமளித்தே. (௬௫)

சூதிவனப்புராணம்.

பாவனுபி டேகமுறை பயில மீட்டுந் தைலாதி
தாவில் சந்த னுந்தமுறத் தக்க வரிசை யாலாட்டித்
தூலி டேடார்க் கியமனுமா தோயு மாட்டித் தூயநிறத்
தேவில் விலகு மெல்லியவண் டிருவொற் றுடை கவசமனு. (சுசு)

புகன்று சாத்தி மூலத்தாற் புனித நீறு வினாக்கலவைச்
சுகந்த படி மக்கதைபைந் தூர்வை வில்வம் புட்பாதி
யுகந்து சாத்திப் பொன்னணாளு நெளிருஞ் சுவண கௌபீனந்
திகந்தமிலகுவிசித்திரவத்திரம்பொற்பூணான் மணிக்குழைகள். (சுஎ)
ஆதி புனைஇப்புட் பாஞ்சலிமூன் றளித்து மூலத் திண்டைமுதற்
கோதை புனைந்து புகைசுடர்முன் கோட்டி யாச மஞர்க்கியந்தந்
தோது மனோர தங்காட்டி யுயர்சங் கிதையா லிலயாங்கங்
காதல் வேண்டல் போகாங்கங் கவினப் பூசித் தருக்கியங்கள் (சுஅ)

செரிய வனைய போகாங்க தேவர் பலர்க்குந் திகழவளித்
திறையீ சான முதன்முகமைந் தினிலு முறைதே னுப்பதுமந்
திறன்ருச் சூலந் திகழ்மகரஞ் சிருங்க மெனுமுத் திரைகாட்டி
முறையஞ் சலிக டனித்தனியம் முகாங்க தேவர்க் கவர்மனுவால்.

இதயத் தமையப் புரீஇமூலத் தினிது புட்பாஞ் சலிசாத்தி
யெதிரின் மகாமுத் திரைகாட்டி யினைய சுரரா தியரொல்லாம்
விதியி னிமல சதாசிவன்பான் மேவு மேக பாவனைசெய்
ததன்மேற் றூப தீபமளித் தாச மஞர்க்கி யங்கொடுத்தே. (எபு)

ஆங்கு நினாத்த நிவேதனந் களனைத்தும் புரோக்கித் தத்திரத்தா
லோங்கு சமக்கா ராட்டகங்க ளுருற்றி மிருத்திஞ் சயமனுவாந்
பாங்கி னபிமந் திரித்தாசு பாற்றி யமுத மயமாக்கித்.

தேங்கு சபரி வாராய சிவாய நைவேத் தியஞ் * சுவகா. * (எக)
எனவவ் வவற்றின் பெயரிடைவைத் தியம்பி நிவேதித்திம்மனுவாந்
புனித பாணீ யங்கொடுத்துப் புகலா சமன மாத்திரந்தந்
தனகன் கரங்கள் சந்தனத்தூ ளாலே கவசத் தாற்றுவட்டி
யினமெல் லிலைசாய் ருகவாச மினிதீந் தருக்கி யம்மளித்தே. (எஉ)

பூசித் தொருகான் மூலத்தாற் புகையுஞ் சுடரும் பிணங்கோட்டி
நேசித் தாச மஞர்க்கியமு நோந்து மலரக் கதை தூர்வை
தேசிற் சிறந்த வில்வாதி திகழ்கைந் நிறைத்தஞ் சலியாவு.
பாசித் தகில தத்வாதி பதயே சிவாய நமவென்னு. (எங்)

* சுவாகா என்றபாலது இசைநோக்கித் குறுகின்றது.

புகன்று பவித்தி ரஞ்சாத்திப் பொருவின் மாதீ பாதியெலாந்
திசுழந்து பாம சிவஞான தேசு நிறைக வெனக்கோட்டிச்
சுகந்த நீறு சாத்திமுறை தூய தருப்ப ணங்கவிகை
தொருந்த கவரி சிவிறிமுதற் சோட சோப சாரமெலாம். (எச)

மரபிற் புரிந்து சிவத்துவமே வயங்க வேண்டத் கறிகுறியாப்
பாவு பளித மாதீபம் பகரும் விதியிற் பணிமாறப்
புரிபா சமனார்க் கியமளித்துப் புட்பாஞ் சலிதூய்ப் பினமாமுத்
தினாபஞ் சமுகி முத்தினாக டிருந்த வளித்தா யிரநாமம். (எரு)

சாற்றி யளியா னிறைவில்வார்ச் சனைசெய் துருத்தி ராக்கவடம்
போற்றி யெடுத்து வலக்கரத்தாற் புட்ப மமைத்து வாமகாத்
தாற்று செபநூற் றெட்டுருச்செய் தருக்கி யோத கம்வலக்கை
யேற்றம் மலரு முடன்வாங்கி யினிதுற் பவமுத்தினாயாலே. (எசு)

அனைய சிசுபமே கன்மமே யான்மா வேயென் றிம்மூன்றும்
புனிதன் வரத கரத்தின்மனுப் புகன்று நுவேதித் துறுதத்த
வினைசெய் தனைய மலர்சாத்தி மீட்டுஞ் சங்கி தாமனுவை
நினைபோர்ப்தின்காற்செபித்தளித்தந்நிமலவிலிங்கத்தென்கீழ்பால்.

அனக சிவாச னாதியமைத் தருச்சித் தேத்தித் தன்குருவைப்
பினர்மேற் றிசையிற் சிவயோக பீட மேல்வித் தியாபீடந்
தனையர்ச சித்தே சிவாகமமேற் றயங்கப் பூசித் திவையாதி
வினைகண் மனுப்பா வனைமுதல விதியோர் சிறிதும் வழுவாமே. ()

அருமை பெருமை பாராட்டி யன்பு பெருகி நம்பெருமான்
கருணைப் பயோஷ தநிநதியாய்க் கலந்தாங் கிருகண் ணருவியெழ
வுருக வுளமு மிருகரங்க ளொளர்ச்சென் னரியின்மேற் குவிந்தேறத்
திருமு ன்முத சுயம்பிலிங்க தேவோத் தமன்பொற் றிருக்கோலம்.

கண்கள் குளிர மெய்குளிரக் கருத்துங் குளிரக் கண்டிமையா
தெண்கள் குளிரிச் சி ருத்திரமு னெல்லாங் குளிரு மிருந்துதிகள்
பண்கள் குளிர வெடுத்தோதிப் பணிந்து பணிந்து பலமுறையு
மண்கள் குளிர வாய்குளிர வழுத்தி மீட்டும் பெருகன்பால். (அ௦)

வேறு.

திருமுனம் பணிந்தெ முது திருவருட் சலதி மூழ்கி
யொருவரி தாகி நின்ற னுடனமு தேச னந்த
வருவுருச் சுயம்பு விங்கத் தருளுரு வாயெழுந்து
பொருவில்சந் தரப்பொற் கோலம் புயங்கர்கோன் கரண நின்றன்.

மலவீரு டெனிக்குந் தேசு மலிதிரு வேணிகண்டா
 னிலவுறு மதனிற் றுளே நிகழ்பிர ணவசொ ருபி
 பலரிலை யென்று தேற்றும் பைங்கொன்றை மாலை கண்டான்,
 குலவுபஞ் சாக்க ரத்தின் குறியுமத் தாரிற் கண்டான். (அ2)

கங்கையு மதியுந் தானே கணக்கிலாச் சீவர்க் கெல்லாம்
 வெங்கொடும் பிறவி வெப்பம் வீட்டிமெய்த்ஞ் ஞான கல்குந்
 துங்கமிந் கெவருங் காணத் துலங்குமக் கவினேர் கண்டா
 னங்கதம் பலவு மிந்தோ டளாவுநண் பருமை கண்டான். (அ3)

பிறைமதி யொன்ற லாலெம் பிராணரை மதியு மென்று
 நிறைமதி யமும்புண் டாங்கு நிகழ்துதன் முகமுங் கண்ட'ன்
 முறையின்மும் மலமுகக் குற்ற முக்குண முப்பு ராதி
 பறையான் 'றருள தேற்று பாலபுண் டரநேர் கண்டான். (அ4)

உலகெலா நிறைவி யட்டி யொளிக்கெலா மொளிதந் தென்று
 நிலவுறு சுசிச்ச மட்டி நேத்திரத் திரயங் கண்டான்
 குலமறை சிவாக மாதி குழாங்கன்வீற் றிருந்தெஞ் ஞான்றும்
 விலகுரு தமர்ந்து வாழும் விமலமென் றிருவாய் கண்டான். (அ5)

பொதுமறை யாரிழுன் னோர்க்கும் புகல்பரத் துவங்க ளேனோ
 ரதிகரி யாமைக் கெம்மா னருளுப சாரமேயப்
 புதர்பிறந் திறும்ப சுக்கன் புகல்பசு பதியே யீச
 னிதுமுடி பென்று தேற்று மெழின்மணி கண்டங் கண்டான். (அ6)

மிடற்றெழு மோசை மூன்று விதமெனுங் குறிப்போ சீறும்
 விடத்தினும் புரந்த தோர்மூன் றுலகெனுங் குறிப்போ வ்யா
 துடற்றுமும் மலவி ருட்டை யொறுத்திடுங் குறிப்போ வென்ன
 விடத்துறு மிரேகை மூன்றங் விருங்கத் திலங்கக் கண்டான். (அ7)

அருளுதும் வருக வென்றங் கழைத்தலி னெலியா'றிற்கு
 'மிருகமு றிசமென் றேந்து மிளிர்ந்தழன் மழுவு முற்றோர்
 வெருவுரு வபய மும்பின் வினைகவர்ந் தளிக்கு மாண்பு
 மருவுறு மம்பு சாத மலர்க்கா சூர்த்தங் கண்டான். (அ8)

உலகெலா முறையிற் றன்பா லொடுங்குறத் தனையொ டுக்கி
 நிலவுமேற் பொருளொன் றில்லா நித்தியன் றத்வா தீதன்
 மலர்பா சிவனே யென்ன மறைமுடி யறையும் வாய்மை
 ஹிலகநேர் காட்டிம் வெண்ணீ நிலங்கெழின் மார்புகண்டான். (அ9)

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

அண்டகோ டிகளெ லாமாங் கமர்புவ னேச ரெல்லா
மண்டெல் பொருளெ லாந்தன் மனுகசுவ ரியலே சம்மென்
மெண்டகு மறையெ லாஞ்சொ லீசனே யெவற்றும் வாஞ்சை
விண்டமர் திருத்தனென்னை விளங்குபல் லணிகள் கண்டான். (க௦)

புரத்தலின் றொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றுபரி டஞ்சொல்
கருத்தினை யேனக் கொம்பு கமடவோ டிலகு மீன்கண்
ணரத்தனி மடங்க லந்தோ னகைதரு கபால மாத்ரி
திருத்தகு முறுப்பிற் றுங்குந் திறமினி துணர்த்தக் கண்டான். (க௧)

தானலா துலகமில்ல சகமலா தடிமை யின்மீன்
நேநவில் சுருதி வாய்மை யிலங்குற வகில மெங்கு
மேனமிந் தரவி யாபித் தவைவியாப் பிய்த்தின் மேவுந்
தேனமிந் கமலத் தண்பூந் திருவடித் துணைகள் கண்டான். (க௨)

தன்னில்வே றற்ற மர்த்துந் தானுறு முருவிற் கேற்பப்
மின்னையா யொருங்கு சாரும் பெரியநா யகிமா தேவி
யன்னையா யகில மீன்ற வமலையாங் கமர்த்து மேவு
மென்னையா ளமுத நாத னிடத்திருக் கோலங் கண்டான். (க௩)

வலமிடம் பொலிந்து தோன்றி வளரருட் கோலங் கண்டான்
மலர்தரு மந்த காசம் வழங்கருள் வெள்ளங் கண்டா
னலகிலா னந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தனன் கராபின் காணான்
நலனில்வீழ் தண்ட மாகத் தாழ்ந்தனன் றனையுங் காணான். (க௪)

பாவச னாணன் சீவப் பண்பொரு சிறிதுங் காணான்
வரனரு டரமுன் போந்த வள்ளநன் குறிப்பு முற்ற
வானளித் தனன்கொ லென்ன வுணர்ந்தெழுந் தாங்கெம் பெம்மான்
பிரகமென் மலர்த்தான் போற்றிப் பேணியித் துதிகள் கூறும். (க௫)

ஒருவளு யுலக மெல்லா மொழிவற நிறைந்தாய் போற்றி
யருமறை யுபகி டம்போற் றத்துவி தீயபோற்றி
வருபரா பரமெய்ஞ் ஞான வள்ளலே மாவ னத்தின்
மருவிவா ழாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (க௬)

நாயக மறைசொன் ஞான ஞாதுரு ஞெய றாபி
யாயவற் றகீத தாய வகிலமும் விரிந்து நின்றாஞ்
சேயவ வணிய சர்வா சிரயவாம் பிரவ னத்தின்
வாயம ராதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (க௭)

மூதுணர் விப்பி ரோசர் முறைபுரி துரங்க மேத
மாதியால் வழிபட் டேத்து மண்ணலே யினைய வேள்வித்
தீதறு பலன்க ண்கு தேவசே கரவ னத்து
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (க௮)

விரிகலை யாவுமோர்ந்த வித்தக ரெவன்றி யான்த்
தொருவுபு கன்ம பந்த முறுவர்தா மூத்தி யன்ன
துரியனீ யென்ன வேதந் துதித்திறைஞ் சந்த சூத
மருவனத் தாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (க௯)

மிருகண்டு சூனு வெவான்றி விதியினர்ச் சிப்ப வன்னே
னருகண்டு மறலை வீட்டி யாசினித் தியமா வின்புந்
தருகண்ட காள வெவாண்சே தாரமா விபினத் தென்று
மருகண்ட வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௦)

வனசமா தவன்றன் னோக்கம் வனசமாப் பூசிக் கும்பா
வனசமா ராத னத்தான் மகிழ்வறீஇத் திகிரி தந்தோய்
வனசமா னங்க டந்த வள்ளலே மாழை சூழும்
வனசமா வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௧)

தொழில்களைந் துனையன் றின்றத் தொகைவகை விரிய ளப்பின்
ரெழிவில வசல னீயிவ் வுளவறி வரிதென் றுன்றோர்
மொழியுமெய்ஞ் ஞான னந்த மூர்த்தியாம் பிரவ னத்தின்
வழியரு ளாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௨)

தன்னில்வே றுயர்ந்த தொன்றுஞ் சசாதிசு துவித மாகத்
தன்னில்வே ரென்று மில்லாச் சர்வபூ தேச ரேச
மன்னிய வமுத சூத வனத்தன வரத வாச
மன்னிய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௩)

போதரு மெவர்க்கு மோர்காற் புரிநம மாத்தி ரத்திற்
காதர பவார்ண வத்தைக் கடப்பிக்குங் கருணை வள்ளால்
பேதறு சர்வ சித்திப் பிரதனே யிரதக் கானின்
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௪)

ரித்திய நிர்வி கார நிராலம்ப நிராம யேச
சத்திய ஞான னந்த தற்பர சாதுர் வேத
துத்திய நிமல சர்வ சோபன சூத கான
மத்திய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦௫)

அனந்தர வழுத நாத வட்டமங் களசொ ரூப
கனந்தர கந்தராதி காருணி யாம்பு தீச
சனந்தர சனக ஞான தாயக சூத கான
வனந்தர வாதி சேட வரதநாயகனே போற்றி. (௧௦௪)

சங்கர நீல கண்ட சந்திர சமூல சார்ங்கங்
கங்கர மந்தி பேச காரண பெரிய நங்கை
பங்கர சூத கான பரவர பவஞ்ச மீதார்
வங்கர வாதி சேட வரத நாயகனே போற்றி. (௧௦௫)

வேறு.

என்றகிகோன் றுதித்திறைஞ்சி யெந்தைநினையா துணர்ந்திங்கேத்துகிற்பே
னன்றிமகத் தெனிலண்ட மணுவெனுமா துணுகின்ற யணுவே யாதி
யென்றிடிலோ வஃதண்ட பெனத்தாலித் தெழுகின்ற யேக னென்னில்
வென்றியுந் வீனேகனும் விரிகின்ற யென்றிலாக்கும் வேத நான்கும். (௧௦௮)

காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா லென்றையே கலக்கந் தீர்த்து
மாண்பார வச்சுருதி சாரமெடுத் திசைப்பதெவர் மறுக்க வல்லா
ரேண்பாவு சூதவனத் தெந்தாயென் றினையடிக்கீழிறைஞ்சிக் கண்ணீர்
சேண்பாயப் பரவசனாய்த் திருமுனம் தாங்கருளிற் றினைத்தான் மன்னே.

அகிராசன் செயலோக்கி யமுதேசன் மிகமகிழ்வுற் றனந்த கேட்டி
தருராச துதிகடுவா தசுமாமஞ் சரிகேட்டுத் தழைக்கு மார்வ
மிகுமோகை யுற்றனமில் விழுத்துதிசொற் றனர்கேட்டோர்விழைந்த யாவும்
தொகமேவி யொருவீடுந் துன்னுகநீ வேட்டவாஞ் சொல்லு கென்றான். ()

அனையதிரு வாக்கமுத மனந்தனிரு கட்செவிவா யார மாந்தி
யெனையுடையா யிமகிரிசையிடத் துடையா யமுதேச வேழையேனி
னினைவரிய் திருக்கோல் நேர்காணும் பெரும்பேறு நிரம்பப் பெற்றே
னினியிதனிற் பெறுபெரும்பே றென்பகர்வ தமுதசுயம் பிலிங்க நாத. (௧௧௧)

ஆனாலுஞ் சேட்டா யகவருளால் வேண்டுவதொன் றளியே னெஞ்சார்
தேதை நினதுபத செம்பதுமத் திருவருளா னந்தத் தேனுண்
டேனாளுஞ் சலியாம லிவணமரும் பெருவாழ்வு கென்று தாழ்ந்தான்
பாணு மீமாழிபாகப் பரமேச னகியீச பகர்தல் கேட்டி. (௧௧௨)

அன்புடையா றொவரினுமிக் கன்புடையா னுகின்ற யானு லுங்கே
ணின்புடையே நம்பதத்தி னிறையன்பு குறைவின்றி நீடிமல்க
முன்புசிதம் பரநிருத்த முதமளித்தோ நினக்கிம்மா முனரி வைப்பி
லின்பமுத சுயம்பிலிங்கத் தெழுந்தருணந் தரிசனப்பே றினிது தந்தோம்.

ஆனகரினக் கென்றுநம தருஞ்சொருப சிவஞான வாக்க மோங்க
பனகபதி நீயிண்டுப் படர்த்துமுத நன்மைக்கண்டு பணிந்து போற்றி
ரினகநெகிழ் தைமதியி னிறைமதியிற் குருவார நிலவு நாளெம்
முனக்முரு கியவிரிவின் முறைபூசா திரவியங்கண் முழுது மீட்டி. (ககச)

வழிபடுவோ ரிகபோகம் வழுவாது முழுதார்த்து மரபின் வாழ்ந்து
நழுவரிய தனிவீடு நண்ணுகநீ மேலுமினி ராச சூட
முழுமணிவேங் தனைக்கொண்டு முறைசைத்தி ரோற்சவமிம் மூதார்க்கென்று
மெழில்வளர்ப்பு ரணை முடிவா யியல்விப்பா யென்றுபினு ரியம்பு மாதோ. ()

நமதருளா லுலகபூ டணமாக யோககுத் திரந வின்று
சமைவுறநீன் பெயரினிநீபா தஞ்சலமென் றதற்கியற்பேர் சாற்றி மேலுங்
கமைதருமா தேற்றுவிடா கரணமாக பாடியமுங் கவினச் செய்தே
யமைப்பறுமா சாசுவத மாயகிலப் பிரசித்தி யாகவைப்பாய். (ககச)

நம்முரிய சொருபவிய னன்குணாந்தோ ஞானனை நவின்ற* துண்மை
யெம்மில்ல னபேதனென வெண்ணுதியா னினக்கவனே யெம்மீம் நல்கும்
மும்மலமோ சன்குருவா முன்னுபதே சாதியருண் முதிய னை
னம்முறையா லும்மவன்பாங் கமர்த்துவழி படலேசிற் கமைதி யாகும். ()

ஆதலின லவனையடைந் தனையருந பத்திவழா தமைந்து வாழ்தி
கோதறவீற் றினினமது குளிர்கமல பதநீழல் கூடு கிற்பாய்
போதுகென வருள்புரித்தப் புனிதசுயம் பிலிங்கநடுப் புகுந்து வெற்பின்
மாதொடுமந் துநாதன் மறைத்துவீற் றிருந்தனனில் வையம் வாழ. (ககஅ)

பின்னருளா லகிபதிசெம் பியற்கூலி யமுதேசன் பெரிய வண்ணக்
கன்னமகோற் சவம்வியி னைற்றுவித்தாங் ககல்பிரிவிற் காற்றா னுகிப்
பன்னருளா ணையுமறுக்கும் பாண்மையதோ வென்றிந்ண்டு பாங்கு முள்ள
மன்னவொரு வாறமுத வள்ளலுத்தாழ்ந் துள்ளமெலாம் வைத்திட்டாங்கே
வெற்றுடல்கொண் டேகுப்புால் வீரையிற்றன் குரவனடி வீழ்த்து முற்றுஞ்
சொற்றனையன் பணியாற்றித் துன்னினனென்ற நருணந்திசொலக்கேட்டின்ப
முற்றசுனற் குமரமுனி யுழவலன்பா லடிகளினி யுதக வேரதன்
முற்றவண்முன் பெற்றபயன் சொற்றருள்கென் றிறைஞ்சிடவத் தாய் நந்தி.

வேறு.

மேலினி தருளின னென்று சூதன்முன்*மேலிய முனிவர ரன்பு கூர்தர
மாலறு கதைபினு மங்க ணோதுறு மாசிரி சரிதமி துந்து மாதா
மேலுற வினவினர் நன்று கூறின ரேவரு மிகசுக மென்ப யாவையும்
வாலீதி னுகருபு பின்பு மாபதி வார்கழ லடிநிழ லொன்றி வாழ்வரே. (ககச)

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கூஅச.

வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்.

அரபதி சென்றமு தேசனை யளியொடு முன்புரி பூசனை
மரபுரை தந்தன மேலினி வருணனை யன்றுடல் சாபமு
னொருவிய நன்கதை கேளென வுணர்தர வன்பினொ டோதுறுங்
குருபர னென்றுல கோர்தொழு குலவரு ணந்திபி ரானரோ. (க)

விதிதரு மைந்தமுன் னாளை விரிகடற் கரசொரு வேள்விசெய்
மதிக்கொடு பாதலத் துற்றவண் மறையவ ரின்மையீற் சிற்சில
கதிபடர் தெளத்தியர்சுமைவிளீ இக் காசினி மறையவர் தமையழைஇ
யதிவினா வருகெனீ வவனிபுக் கவர்மறை முழுதுண ரந்தணர். (உ)

கங்களை யுறுசெய் றெரித்தரஞ் சார்க்கென வழைத்தன ரம்மறைப்
புங்கவர் றிடேதமப் பாதலம் புகுசெய லென்றெதிர் மறுத்தன
ரங்கது துதுவர் பாதலத் தம்புதி கோன்முனி யம்பின
ரிங்கினி யென்செய லென்றற லிறையுள முடைந்திஃ தெண்ணுமால் (ங)

கருதிய வேள்வியெப் படியுநாங் கவினுற முடிப்பது கருமமென்
னொருவரு முபாயத்தின் வேதிய ருங்குறப் புரிதுமென் றுன்னுபு
வெருவரல் பின்னுற னோக்கிலான் வினைவரு முன்மதி வியுமென்
னொருபடிமொழிபழுதுரு துதன்னுழியுணர்தரும்வகையுஞ் சுவான் (ச)

தன்னுழை வதியுமோர் விற்பனன் தருகலை பற்பல கற்றுள
மன்னுறு புலவனோ டவனியில் வந்தொரு மகிபதி வாயிலின்
முன்னமர் கெனப்பல வனைநிறீஇ முதுபொருள் குறித்திவண் வருகுவார்
துன்னுபு விப்பிரர் பற்பலர் தொகுமவர் தமையெதிர் கூவிக். (ரு)

இசைதரு சாத்திர வாதத்தி லென்னைவென் றிடினுமக் கீருவ
னசைமிகு பொருள்பல வென்றவர் நயப்புற மொழிந்தவர் தமையெலா
மசைவற வென்றலை கடலிடை யாழ்வுறத் தள்ளுதி யென்றுகாஇ
வசைநிறு வுதலினப் புலவனை மற்றவு ணிற்றுத்தின னேகினான் (சு)

புனலிறை பாதலம் புக்கபின் புலவனு நினைப்பரு மச்செய
லினிதென வாங்குறு ககோளர்மு னிருடிக ளெகிருரைப் போர்புரிந்
தினிவரு துயர்க்கட லிடைப்புன லிறைவிழு திறனளி தெரிப்பவ
னெனவலை யெறிகட லிடைத்தளி யேகின னத்துணை விடாதிதை. (எ)

அழலினை முடிதனின் முடிதலீ தலதிலை யுனநிறை யார்கலி,
விழலுறு மவர்களை யறிவெலாம் விழலுற வொற்றுவு ரார்ப்பில்
வழியவ ணுறப்புநீர் துன்னிய மகமகங் கொதித்தெழு மாறென
வெழுபுற லாகுதி யாதிசெய் தெண்ணிய செயன்முடித் தனமென. (அ)

முறுகினின் நெழுசெருக் கறிவினை மூடவம் மூடபுத் தியினிலவ்
வுறுவர்க டமையுரை யமர்பினு முகுற்றுபு நீரெமை வெல்லுநா
ளறுதியிற் கமர்தனுங் கடனென வவர்தகை யறிவிலி தகைஇயின
னுழவது தவிர்வதெவ் வருந்தவ வுறுவரு முறுவரன் நென்பதால். (ஆ)

பின்பவ ணமர்தரு ககோளர்தம் பெருந்தவ மோருரு வாயினே
ளின்பமிக் கருமறை யாகிய யாவையு முணர்ந்துமெய் தேர்த்துளான்
நன்பெய ரட்டவக் கிரனெனுந் தாபத னாபதுத் தாரண
மென்பஃ தேனையர்க் காற்றுலா னீன்றவந் குறுதுயர் பொறுக்குமோ. (க)

தாடைபா தலத்தினை செயறென்தித் தரிப்பற வுளமிகு பதைப்பொடு
மோதுமக் கணமவ ணுற்றெதி ரொருசொலி னச்சமர் வெற்றிகொண்
டேதறு தாடைமு னாகவங் கிருந்தவ ரிருந்தவர் யாராயு
மேதினி புகுந்துதந் நியதினென் மேவிய வமர்கென விடுத்தமேல். (கக)

குடபதி கேண்மதி பாழ்மதி கோண்மதி யாதுகொண் டேமதி
மடமைய ரெனவதி பாதக மலிவினை புரிந்தனை யாதலி
னுடனறி விழந்தனை பித்தனா யுடலழி குருபமுற் றுலாதாக்
கடவைபென் றினைதரு சாபமுன் கழறின னேகினன் றுதைபின். (கஉ)

வருணன்வ வழியறி வழிந்துடன் மலினமுற் றலெநில மனைமுனேர்
தெரிபழி மனத்தரிப் பாதகந் தீர்வதென் நென்றுணந் துனைத்தன
ரொருவிலிப் பழிதெற நீடுநா னுழலுமவ் வருணன்முற் புண்ணிய
முருவினுற்றெனவிருபாக்கனென்றொருபெருமுனியவ ணுற்றுளான். (கங)

எதிர்தொழன் முதலுப சாரமின் நிருந்தன னறிவழி குடர்துகோ
னதுதெரிந் துடன்வினாந் தவன்மனை யமைச்சரம் முனிவர னடிபணீஇ
முதுதவ முனிவரர் சிகாமனை முழுதுநி னடியல தரணிலென்
கதுமென நசிக்குமா மேதையோர் காட்சியெத் தீமையு மென்பரால். (கச)

அடிகளை முற்றவப் பெரும்பய னாகவிந் கடிதொழப் பெற்றனங்
கடிகவெம் பதிமதி மயலெனக் கழறுவ தென்னினி யேழையே
மொடிவற முழுதுணர்ந் தருனெனு மொண்கல னணிகல னெனக்கொடே
நெடிதருந் பெருந்தகைக் கெனப்பினு நேர்பனின் தனரடிக் கடியரோ (கஊ)

எழுமினும் மிறைபுரி பாதக மெவற்றினும் பெரிதது பிராமண
ருழியவ மாணஞ்செய் துற்றதிவ் வுறுபழி யகற்றரி தாயினும்.
வழிபடுதும்பொருட் டிரக்கமும் வளர்ந்தெழு முளநனி யாதவி
செழிதரு முபாயமிங் கோதுது முணருமி னெனப்பினு மோதுமால். (௧௬)

துமதிதை மனமழி சாபமு னுவன்றரு டாபத னியாவையு
மமைதர முழுதுணர் தூயனவ் வட்டவக் கிரப்பெய ரண்ணல்சொ
னிமிர்பெரு வலியின தாதவி னீறைபரி காரமுற் றுநினலா
செமதியல் வலிகொடு மாற்றரி திப்பரி காரமு மிவனலால். (௧௭)

ஏனையர் புரிதரி னிரிதரா திவன்மது பானவுன் மத்தரு
யீனநிந் திதசபா பிட்டனா யினனறி வற்றல தியல்வுரு
தூனமி லீனையதிப்பாதலத் துருற்றுதன் முறைமையன் றம்புவி
மேனல மூாதல மீதுறு விதிமுறை புரிவதென் றேதிமேல். (௧௮)

மனாமலர் புறாதன கரமவன் மத்தகந் தனின்முறை வைத்தனன்
கரவிலல் வத்தமத் தகசப்போ கப்பெருந் தீக்கையி னுக்கமிக்
கொருவுணர் முழுதுறப் பழுதிலவ் வொருமுனி யிருதொழு திருவடி
கிரகதை வரவிழுந் திறைஞ்சுபு தீயவிப் பேயனை நீயலால். (௧௯)

அருன்பவர் பிறரில ரரணின தடியல திலயென நமந்துள
முருகிய மேதகு சீதள வுதகமென் பத ரிசை யாட்டியப்
பொருவில்பா தோதகஞ் சென்னிவாய்ப் புரோக்கண சமனமு னியற்றுபு
மருமலர் மதுவருக் காதியான் மரபினி லருச்சனை யாற்றினான். (௨௦)

பூசனை புரிந்துட னஞ்சலி புரிந்தெதிர் தொழுவரு னான
நேசமு னீடிய நோக்குபு றிறையருள் செலுத்தவப் புனலிறைக்
காசறு முத்தழ மந்திர மாற்றினின் வகித்திடு மாற்றன்முன்
மாசற நல்கிவேண் ணீறுமெய் வயங்குமுத் தூளன மாமனு. (௨௧)

திறன்மலத் தினாயமொய் நகித்தொளிர் சிவத்துவப் பேற்றினை யளித்திட
லறிகுறி யெனுந்திரி புண்டர மணிமனு நியாசங்க ளிருடிகள்
குறியதி தேவதை சந்தமுன் கொளவுப தேசமுன் றந்துயின்
மறைநடு மத்தியின் மத்தியின் வயங்குயி ரக்கர பஞ்சகம். (௨௨)

பிரணவத் துடனுப தேசமும் பிறங்கிய புரிந்துதன் னேக்கினற்
கரிசுமுற் றெழிந்தொளிர் முத்தளய்க் கவினுறு மவனுழி மேலுந்த
னருள்விரி தலினுயர் சிவாகமத் தவிர்முறையிந்திர நீலமா
யரசிவ லிங்கமொன் றனையவண் பதிட்டைசெய் தருச்சனை புரிந்துயின். (௨௩)

குடபதி கேண்மதியில்வருட் குறியைநி னுடலன் விடையரு
திடர்தப மிடையுப காணமுற் றீயைதர நியதியி னுடொறுங்
திடமிகு மளிமிக வுளநளி திகழ்தர வருச்சுனை முற்செயக்
கடவையென் றெதிரிற்றைஞ் சவனிநு கரமிசை யருளினன் மாதவன். (உச)

அரிபிர மாதிய தேவரு மருமறை யாதிய நூல்களுந்
தெரிவொழிந் தன்மைசொற் றேலிடச் சிவசிவ வுணர்பவ ருணர்வையு
மொருவியெந் நெறியினு மதீதமா மொருபொரு ளிருகரத் தொருமையின்
மருவியிங் தெளிதுற வெப்பெரு மாதவ கோடிகள் வாய்த்தனன். (உரு)

வேறு.

என்னவெழு மாதர மீதுறவவ் விலிங்கேசனை யாசிரி யன்சொல்வழி
மன்னுமனுப் பாவனை யாதியெலாம் வழுவாதருச் சித்தபு தேசமுரைத்
தினனாவற நீள்குறி நல்கியரு ளியதேசிக பூசனை டோர்புரியா
வின்னீண்மணி யாதிய வாய்திர வியநேர்தொழு காலைறை நல்கியரோ.

தொழுதாங்கெழுநதஞ்சலிசென்னியினிற்சூடித்திருமுன்னுறநின்றனன்
முழுமாதவ தேசிட னவ்வருணன் முகநோக்குபு கேண்மதி நீர்க்கிறைவ
வழுவாதமர் தாபத சாபவினை மாற்றுஞ்செயல் போற்றுதல் வேண்டுமுன்க்
கெழுவாரிதி சூழ்புவி யின்கணலா விவணீசெயி னும்பய னின்றதனூல். ()

புகுபாரினும் பாவன மாவனமே பொருத்தம்மெளி திற்பய னுமுடனத்
தருமாவனங் காவிரி யாமியதி சையின்மாமறைக் கானன மேற்றிசையிற்
றொகுயோசனை யோரிசண் டின்னுளதச் சூதாசனி யத்தமர் தூமணியைச்
சுகபோதக ருபவ நாமயனைத் தோன்றுத் துனை யாகும நாதியனை. (உஅ)

படிவாழு மணிச்சுடி கைப்புனித பணிராசசற் பூசித பாக்கியனை
யடியாருளத் தாரமு தச்சுவையை யமுதேசனை யளிநிறை மனமுருகக்
கடிமாமல ராதிவி ராயவுப கரணம்பல வேடன வாமணியா
லொடியாதமர் பூசனை யாற்றுதிமே லுவனோர்சிவ லிங்கமு முன்பெயரால்.

மரபாற்பிர திட்டை புரிந்திறைவன் மகிழ்வேன்வியும் போற்றுதி யில்வகைநீ
புரிவாடுயனிற் சாப நசித்திமெப் பூசைத்திருத் தொண்டது வன்றியுமே
லொருவீடுமெளிக்குமென்புகன்றனுதகேசனெழுந்தெ திர்தாழ்ந்திறைஞ்சிப்
பெருவாழ்வு தர்ப்புகு சற்குரவ பெரியோய்நினை திருவினா யாந்கலியை. ()

எவர்மாற்றுநர் சொல்வழி நற்பனின்வாக் கிடையேழைவின் ணப்பமொன்
றையதிருச், செவிசாத்தியெ னையம கற்றியருள் செயவேண்டுவ லென்னவ
தென்னையெனச் சிவசாத்திரம் யாவையு ஞானமலாற் நிகழ்மோக்கமின்
நென்னவச் சூதவனத், தெவமாற்றமு தேச சுடம்பிலிங்கத் திறைபூசனை
நன்றருண் மென்றதேனோ. (ருக)

எனவேவருணன் புகல் கின்றதுகேட் டிறைகூறுமுன் னூலுரை சத்தியமே
யனஞானம்ப் பூசனை யன்றியுற தகத்தும்புறத் தம்புரி பூசனையான்
மனதூய்மையச் சத்திப் பரம்பரையின் வருமாணசிவ ஞானம்ப் பூசனையே
முனமேதுவென் றோதலுஞ் சத்தியமே முத்திக்கது பரம்பரையேதுவதாம்.

அவிரோதமுன் சொன்ன துங்கேட்டதுமென்றிறீபினுமத்தெளிவோதுதுங்
சிவபூசையொட ஂறியலெத்தவமுஞ்சீவன் கழிதேகமென்றோ துமறை [கேள்
யவமேயவையுத்தம் பூசனையா மதுவேசிவ ஞானமென் றோருதியச் .
சிவபூசையுண் மந்திரம் பாவனை தாச் செயறந்திர மாதிய வாய்மையெலாம்.

முன்னூலுணர்வன் பருள்சாந்தமுதன்முற்றுங்கொளுமுத்தமசத்துவன
யன்னேர்மிடற் றோனருள் புகுநின்றொலறிவானதனருமைப்பெருமையெ
மென்னேயினிப் பூசனையேயலதொன் றிறவாதவின் பீவதுமுண்டுகொ [லா
வின்னேகர் டெல்லியி னத்துவித விரும்போகமிப் பூசனை யேதரலால். [லோ

இதன்மேலுமெய்ப்பேறுயிர்க்குள்ளதுகொலெந்தூலுமிசைத்திலதுண்டென
றதையேபுரித்ததுவிதானந்தவாழ்வடைவானெனவோருதியீதலதுந் [வென்
துதிசேர்சிவ மாதல வாசமுறீஇச் சுயம்பீசவ ருட்குறி நேர்தொழுநி

அல்லாமலு மத்தகு குதவனத் தமுதாகர சுயம்பிலிங் கேசுனையாங்
கெல்லாருமக் காலமு நேர்தரிசித் திறியாதுவ கித்திடு சீலனெவன்
மல்லாரவன் நேகம்வி கும்பொழுதம் மனுநாயகன் நேவி யொடும்புகுந்தே
வில்லார்தரி சனமளித் தொப்புயர்வில் வீடுந்தரு வானிது நிச்சயமே. (௩௬)

இவ்வாய்மையை யோர்வுறி னித்தலமேயிறுங்காறும்வசித்துமெனும்விரதஞ்
செவ்வேகொடுசாந்தமன்பாதிதினந்தினமோங்கியவிட்டலிங்கார்ச்சனையோ
டவ்வாரமு தேச தெரிசனமைந் தெழுத்தின்செபந் த்யானமுன்னுயபுரீஇத்
தெய்வாதிப னாருண் மூழ்குநர்க்கத் தேவேச னளித்தல் விரிப்பவமார். (௩௭)

வேறு.

கேண்மி யாவுத கேசநாம் விரிப்பதென் கினத்துஞ்
சேண்மு னேகும்மம் மாவனஞ் சென்றமு தேசன்
ருண்மு னேபணிந் துன்பெய ரிலிங்கதா பனமும்
வாண்மு னீலலிங்.கேசவான் மார்த்தபூ சனையும். (௩௮)

மரபின் வேள்வியுஞ் செயினட்ட வக்கிர மூனிவன்
 றாமுன் னீளிடர் புரிந்துள சாபமோ சனமாம்
 வரத மெய்ச்சில ஞானமா மகோத்தி மூழ்குந்
 தாமு மாமவ ணுறலொரு தலையெனச் சாற்றி.

(௩௯)

அமல னும்விரு பாக்கமா ருனிவா னநன்றன்
 சமல நீக்குமத் தாபத முனிவான றனதாட்
 கமல மண்புறத் தாழ்ந்தருந் துதிபுரீ இக் கனிந்து
 நமல நீப்பதித் தலமல திலையென நயந்தான்.

(௪௦)

துணிவு கொண்டெழும் வருணன்முன் சூழ்பரி வாரந்
 தனிலில் பற்பல பொருட்குவை புரோகிதர் தம்மோ
 டணிசி றந்ததன் பத்தினி சகிதரூ யினைய
 பணித லத்தினும் பிலத்துவா ரத்தின்மேற் படரும்.

(௪௧)

பிலத்தின் மேல்வரு மவன்முன மருமையிற் பேணு
 நலத்தி னத்தகு பாவன மாவன நாமத்
 தலத்தி னோர்தடத் தெழுந்தன னத்திருத் தடருண்
 புலத்தின் மேதகு கௌதம முனிதரு புவனம்.

(௪௨)

அனைய தவ்வரு தேசலிங் கத்தின தவாசி
 தனிலொர் முப்பது விற்கிடை தூரத்திற் றன்பா
 லனக சானவி யாகுமா தீர்த்தமுற் றடுத்தே
 யினிது நித்திப வாசஞ்செய் துறத்தனி யிலங்கும்.

(௪௩)

தேவ தீர்த்தமென் பெயர்பிர சித்தமா மனைய
 வாவி மேற்றன மனைபரி வாரமோ டெழுந்த
 சீவ னுதிபன் மரபினத் திருத்தந்தோய்ந் தார்வ
 மேவ நித்திய நயதிகண் முடித்துமே னிலவும்.

(௪௪)

மணியி லிங்கவான் மார்த்தபூ சனைமுறை வயக்கிக்
 கணித மில்லுப கரணசங் குலத்தொடுங் காந்தை
 பணிச னங்கல்பின் வரச்செலீஇப் பணியணி வேணித்
 தினியி ருட்களத் தழுதிறை சினதரத் திருமுன்.

(௪௫)

தூல லிங்கமாங் கோபுர துவாரத்தி னிருபாங்
 கேல வைங்கா னாற்றி ரு செங்கா னெனுமப்
 பாலர் பைங்குழன் முறைபணீஇப் படர்ந்துகோ புரத்துட்
 சால வந்ததி காரநந தீசர்தாள் சார்ந்து.

(௪௬)

படியு றப்பணிந் துட்புகுந் தருள்பெறப் பரிந்து
விடைய ளித்தருள் கெணப்பராய் வேண்டுகொண் டபுத்தாங்
கிடப நந்திதாள் பத்திர விலிங்கநே ரிறைஞ்சி
முடியி னஞ்சலித் தாறிரு முறைவலம் புரிந்து. (சௌ)

இரவி யாவினு மிக்குய ரிமாசலீ யெமையாள்
பெரிய நாயகி திருமுனம் பெருகுமன் புய்ப்ப
வருணர் னீர்த்தெழ விருவிழி யருவிநீர் வெள்ளம்
சொரிய வள்ளுநீ யுள்ளெழிற் றிருவுருத் தோற்றம். (சௌ)

கண்கு ளிர்ப்பநேர் கண்டனன் றண்டெனக் கடிதே
மண்கு ளிர்ப்பவீழ்ந் துயிருணர் வொழிபர வசன
யெண்கு ளிர்ப்பவா னந்தவா ரிதிமிதந் தேறிப்
பண்கு ளிர்ப்பநே ரெழுந்துநின் றின்னணம் பராவும். (சக)

அகில மீன்றரு ளன்னேசே யறிவிலாச் சிறியேன்
ற்கையின் மைந்தர்க்கே நிரக்கதி நினைந் துளந் தயைகூர்ந்
தகல்வ ஸூதளிப் பதிலனைக் கார்வமே லென்ப
புகலி லேழைநான் புகல்வதெ னென்றெதிர் போற்றும். (சு௦)

வேறு.

மலப்பகை யொன்றே சீவர் மாட்டொரு வாது டற்றுந்
தலைப்பகை யதனை மாற்று தலைத்தலை யாவ கித்தா
மலைத்துமென் னுளங்க றுத்தம் மலவிருள் வடிவே தான்கொண்
டலைத்தென நெறித்தொப் பெல்லா மசுற்றுநா ளளகம் போற்றி. (சு௧)

இருண்மல வெப்ப நீக்கி யின்னருட் டண்மை யாவிக்
கருள்வது தெரிக்கு, மெண்ணு ளவிர்மதி யளிகம் போற்றி
தருமலக் காடு லர்த்தித் தகித்துமேன் ஞானப் பைங்கூழ்
பெருகிய வழுதம் பெய்து பேணுமுக் கண்கள் போற்றி. (சு௨)

துக்கதுர்க் கந்த நீக்கிச் சுகமெனுஞ் சுகந்த மோந்தே
யொக்கவா ருயிர்முப் புவ்வா னுயிர்ப்பெழு நாகி போற்றி
தக்கசொல் லமுத நாதன் றடஞ்செவி வழியே யுள்ளம்
புக்குத ராண்டப் பைங்கூழ் போற்றெழிற் றிருவாய் போற்றி. (சு௩)

சமர்புரந் தகித்த மூரல் சமழ்ப்பவாங் கவற்கும் பேரின்
பமைவிலா ரமுதம் வாக்கு மணிமணி முறுவல் போற்றி
நிமலனே காந்த னாக நிகழ்த்துப தேச வாய்மை
யமுதுல குயமடுக்கு மஞ்செவித் துணைகள் போற்றி. (சு௪)

தெண்ணிறை மதியான் ஞான தேசமுற் றளித்த நேற்றுந்
தண்ணிறை மதிமு கத்தின் சயம்பிர காசம்போற்றி
வண்ணவான் மடிமு லைப்பான் மானமெய்ம் முகநிறைந்து
கண்ணிரு மதகிற் பாயுங் கருணையா ரமுதம் போற்றி. (௫௫)

உருவுக டோறும் வெவ்வே றுயிர்க்குயிர்க் குயிர் தா னேயாந்
தருணமங் கலப்பூண் டாங்கு தன்னிகர் கண்டம் போற்றி
யருள்பர வபர ஞான மாருயிர்க் களிப்பப் பூரித்
திருமணி நீல மூடி யிசைத்தபொற் றசம்பு போற்றி. (௫௬)

ஆயிர கோடி யண்டத் தாவிமுற் றெவ்வோர் குலின்
மேவிய பெற்றுஞ் சற்றும் விகாரமி லுதரம் போற்றி
தூயசிற் றுதரத் தாவித் தொகையினைப் பிணிக்கு மாற்ற
லோயிருள் புறத்தி னோடு மொழுக்கம்போன் முரோமம் போற்றி.

இருதய கமலங் கீழ்நின் நெழும்புநீர் நிலைய வாவி
மருவு*மா வர்த்த மேயாம் வலம்புரி நாபி போற்றி.
புரகரன் சேமத் தேரிற் பொலிகடி தடச்சீர் போற்றி
யிரதமே லரம்பை யாக வியைகவா னிணைகள் போற்றி. (௫௮)

பருமுலைக் குடைந்து கீழ்வீழ் பத்தினைக் காது செய்போ
லருணனி நிறுத்தி வைத்தாங் கவிர்முழந் தாள்கள் போற்றி
யிருவரால் வண்பு வெள்ளத் திலங்கனோர் கணைக்கால் போற்றி
பெருகெழில் முதிர்சம் பீரம் பிளவுசெய் பரடு போற்றி. (௫௯)

ஆமையொவ் வாமை மாமைக் கைந்தொடுக் கியும்வி ரித்தும்
† போமெனப் பலகா னோக்கும் புறவடி விரல்கள் போற்றி
தூமறை யுபரி டங்கன் சுமந்திடப் பெருத ரற்றத்
தேமிகன் புளத்தி லங்குந் திருவடிக் கமலம் போற்றி. (௬௦)

உரைசெயி னகிலபோக முடனளிஇ வீடு நல்கும்
பெரியநா யகியென் றோதும் பெருந்திரு நாமம் போற்றி
கிரிசைநின் னருளி னல்லாற் கிட்டரு மமுத நாதன்
நிருமுனுற் றருண்ம டுத்தல் சிறியனேற் குறுவ துண்டோ. (௬௧)

* ஆவர்த்தம்-நீர்ச்சுழி. † போம் என்பதில் வினாவிசை ஓகாரத் தொக் கது. “செப்புதற்காமெனின்” என்பதிற்போல்.

சேயரை யணிய ராகச் சேர்ப்பது தந்தை பாங்கத்
தாயருட் கடனே யேழை சாற்றியும் பிழையி னுழைத்தேன்
நீயவெஞ் சாப நோயாற் றியங்கிய சிறிய நாயே
ஐயவிப் பிழையு மாற்றி யருடியா லன்னே யன்னே. (கசு)

என்றுமுன் னுதித்துப் பல்கா லிறைஞ்சியா ருள்பெற் றேகி
மன்றான் றிதழி வேணி மந்திர நாதன் கோயில்
சென்றுந் தீசபாத தெரிசன முறைசெய் துட்போய்
நின்னொளி ரமுத ரூப நிறையருட் குறிசேர் கண்டான். (கசு)

கண்டனன் காண மொன்றுங் கண்டிலன் றன்னைக் காணான
றண்டெனப் படிந்தா னந்த சாகரந் தனிதி னுத்துக்
கொண்டிடமு சிவானு பூதி கூர்பர வசன யொன்றிப்
பன்னொன் வங்கு ரிப்பப் பைப்பயச் கரையி வந்தான். (கசு)

அண்ணலின் னமுத மேனி யம்பகங் குளிர னோக்கி
யுண்ணெகிழ்ந் துருகச் செங்கை யு-சிமேற் குவிய நோர்நின்
றெண்ணரும் பிறவி தோறு மெப்பெருந் தவம்பு ரிந்தேன்
கண்ணெதிர் காணப் பெற்றேன் கருணையா ரமுத ரூபம். (கசு)

எனமுனந் துதிய னேக மிசைத்தடிக் கடியி றைஞ்சி
மனமுவந் தமுத லிங்க வரதனுக் காதி சேடன்
புனைதிருப் பணிக ளோடம் பொன்மணி யணிக ளாதி
நனிவினா நிலங்க ளாதி நல்குபு பெரும்பே றுற்ற. (கசு)

அருட்டிறன் முற்றுங் கேட்டாங் ககமிகு வகையன் புந்தப்
பொருட்டிறன் முற்று மீட்டிப் புனிதமா நியாச மாதி
தெருட்டுச் சூருத்தி ராதி செபமகா வபிடே காதி
மருட்டெறு நிவேத னாதி வயங்கவா கமநூன் மாண்பால் (கசு)

போற்றுமா பூசை மாசிப் பூரண யாய வந்தா
ளேற்றிவ ரமுத நாதற் கியற்றுபு வேண்டு கோட
லாற்றினன் பதிதூ லோதி யாய்த்தமைந் தன்பின் வாய்மைத்
தேற்றுவிப் பிரர்க்குத் தானந் திறப்பட மகிழ்ந்த ரித்தான். (கசு)

இன்னண மரபி னாளு மியற்றியத் தலநி வாச
மன்னுறக் காலந் தோறும் வந்துவந் தமுத நாதன்
றன்னடி பணிந்த மர்ந்து சாருநாட் பிலத்தி னின்னு
முன்னெழீஇப் போந்த வாவி முதுதட மதனி லேகி. (கசு)

சாலேதூன் மரபிற் கோலிச் சாற்றுகும் வேள்வி யொன்று
மாலற வியற்றி யார்வ மவிதிருப் பணிகள் பல்ல
காலொளி யணிகள் பல்ல கவினுறப் புரிந்த ளித்து
வாலிய வமுத நாதன் மாபூசை மேன்மேன் மல்க். (௭௦)

புரிந்தெதி ராண்டு மாசிப் பூரணை நாளி லன்ன
வரந்தரு பூசை முற்றி மறையவர் வெறுப்ப நல்கிப்
பரிந்தெதிர் நோக்கி யந்தப் பார்ப்பனர் குழாத்தை யென்பா
லரந்தை செய் சாப நீக்கி யருண்மினோ வென்று தாழ்ந்தான். (௭௧)

வேறு.

ஆங்கது வினவிய பனவரெலா மார்கலி நாயக கேண்மதியா
லீங்கமு தேசசு தரிசனநிற் கெப்பொழு தெய்திய தப்பொழுதே
நீங்கருந் தீவினை யாவுமுட னீங்கிய மாமுனி சாபவினைத்
தோங்கழி பாக்கினி வேண்டுவதென் றாயவ னாயினே நீயெனவே. (௭௨)

ஏன ரோதமக் சொன்முடிமு னும்பரி நெம்பெரு மாணருளா
லேதறு மேற்றிசை காவலகே ளெம்முன மெய்திய வப்பொழுதே
யேதமு னியற்றிய சாபமொன்றோ வெப்பவத் தொப்பறு வெப்பிடருந்
தீதற முற்றெருங் கற்றனவாற் றிடமிது நின்மல னாயினே. (௭௩)

இன்னினி யெண்ணிய காமியமூற் றெய்துபு வாழ்ந்திருந் தீற்றினினஞ்
சின்மய ரூபமெய்ஞ் ஞானமுநீஇத் திகழ்பா மோக்கமுஞ் சேர்கவெனத்
துன்னரு மின்னமு தொழுக்கெனவே தொடர்புற வெழுந்தீன்துமொழியப்
பன்னச ரீரித னிருசெவியாற் பருகின னுருகின்ன பாடினனே. (௭௪)

ஆடின னோடின னீடியபே ரானந்த வாரிதி மூழ்கியெழுந்
தீடிரி பீடைகள் சாடியெளி யேனையு மேன்றுசொ ளத்தகுமோ
பீடிரி தீவினை புத்தியுறப் பேணிசின் றுற்றிய பீழையினேற்
கேடவிழ் சுவன்னக வேணியமு தேசனின் கருளிய தென்புகல்கேன். (௭௫)

எந்தைசெ யாரரு ளென்றாமோ வெத்தகை யோர்க்கு மியம்பரிதென்
றந்திலவ் வம்புதி நாயகனவ் வமுதலிங் கேசன்மெல் லடிக்கமலஞ்
சிந்தையுந் சென்னியுந் திகழ்தாமுன் றிருத்தக வீழ்ந்தடிக் கடியினைநஞ்சி
முந்துபஃ மதிபுகன் றரிதுசெலீஇ முனமிரு கண்டரு டீனையனவண். (௭௬)

நிறுவிய வருட்குறி யவாசியினி னிலவதன் பெயரினி லோரிலங்க
முறுவிதி வழியினிற் பதிட்டைபுரிந் துளமிகு மளியுறப் பூசனைசெய்
தறிவுள மமுதலிங் கேசனடி யமைந்துறப் புறம்புகுந் தகமுழுதும்
பறிகொடுத் துறுமவன் சுவாசிய பா தலம் போந்தமர்ந் திருந்தனனாஃ. (௭௭)

அரதலத் தனிற்சிவ சிந்தனையோ டனைத்தையுஞ் சிவமெனக் கண்டமையும்
பாசிவ ஞானமொ டமர்ந்தனனப் பணிக்கட லரசைவிட் டொழிசாபம்
வருபயங் கரவுரு வாயட்டா வக்கிர மாதவற் றெருடர்த்தனரு
லொருவரு மனையவெஞ் சாபத்தீ யுருவின யெதிர்தெரிந் திதுவென்னே.()

எனநனி கருதிமெ யுணர்ந்தன்னே னெத்தகு பாதக வினையாவுந்
தனதெலே புகுமுனந் தொலைத்தின்பே தருவது சேகர வடவியென [தாங்
மன்னுறத் துணிந்தொரு கொடியாங்கே வந்தறன் மூழ்கிவெண் ணீறணிந்
கினிதெழுத் தைந்தெணி யமுதேச னிணையடி முறைபணிந்தெடுத்தேத்தி.

அமுதலிங் கேசபச் சிமபாகத் தருட்குறி நிறுவியாற் றுறையுசித்
திமிர்பயங் கரவுருக் கொழுமுன்சா ரிடர்முழு துடனற வினிதாங்கே
நிமலமந திரமுதல் வளைநாளு நீடளி நீடளி யோடிறைஞ்சி [ளா.
விமலமெய்த் தவமுதல் வளர்த்தோங்க விழைந்தமர்ந் தனனெனு முயைகே

அயன்மகீ னந்திசே வடிதாழ்த்தெம் மண்ணலிவ் வருணன்மார்க் கண்டேசந்
கியலுறு தென்றிசை யிலிங்கநீய் யினனென வுரைத்தனை யம்முனிவ
னும்வழி யருடரு சிவலிங்க முற்றிவ ணிறுவிய வுதன்வாய்மை
மயரற வருளுதி யோவென்ன மறுவலு மறுவலு நத்தீசன். (அக)

கடிமல டடியினை முடிக்கொண்டு களியளி யொடுதொழு தருள்கென்ற
படியருள் கதைபக ருதுமென்று பழமைசொன் முனிமுனி குலமுன்பு
கொடிதரு நிவணரு ளியவிந்த துவல்கதை வினவினர் புகலன்பர்
வடுவொழி பிகநல முழுதுண்டு மருவுவ ரிணையறு பாவின்பே. (அஉ)

வருணன் சாபமோசனச் சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—தூசுசு.

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கம்.

சிந்து பூப சாபமொ சிந்த காலை யோதினங்
கந்த னேரு மாமிரு கண்டு சூனு மாவன
மந்து யேச சேவையு வந்த பேறு கேகனென
நந்தி லாத சீரு ணந்தி நாத னோதுமால். (க)

வேறு.

வருதிசனற் குமரநம வளர்கூவஃபரம்பரையின்
மருவுமழ வருவருரு மணியொன்று வந்துதிப்பப்
பெருகியமா தவம்வாய்ப்பப் பேணிவளர் பெருஞ்சிறப்பி
ஞெருவரிய திருவெண்கா மவரிநிலத் தொளிர்நருமால். (உ)

என்றுரைத்த பின்னுரைவா யெழுமுனெழுந் திணையடிதாழ்ந்
தொன்றுரைக்குஞ் சனற்குமா னும்பர்மணி முடியுரிஞ்சிக்
கன்றுறச்செய் மென்கமலக் கடிமலர்ப்பூங் கழலெந்தாய்
நன்றுரைத்த குருமுனிதா னமதுபரம் பரையணியேல். (ங)

அணையதிருத் தீனையமணி யவனியிடைத் திருவெண்காட்
டினிலுதித்த காரணமென் னிளம்பருவ முதுகுரவப்
புனைமணியின் செயல்யாது புகன்றருளி மேலெடுத்த
தினிதருடி யண்ணுலென் றிறைஞ்சுதலு நந்தீசன். (ச)

நினதுவினா நனிநன்று நீவேட்ட படிபகர்து
மினியகிவா கமமிருபா னெட்டினுஞ் சாரமதா
யனகருரு முனிக்கமல னருளியதென் பதுதெரிபேர்
புனரெள வாகமத்திற் புகல்படலம் பல்வவற்றுள். (ரு)

பரவருஞ் சாற்சாரம் பாவவிமோ சனபடலம்
வரங்கறையப் படலமிசை வளர்சீவ ரத்தினமா
யருள்பதியு முத்தமராமர் தாழ்த்துடனோக் குறநோக்கக்
கருதருமெய்ப் பொருள்விரித்துக் காட்டுபெருஞ் சிறப்பமைந்து. (சு)

தொகையுறவோர் பன்னிரண்டு சுலோகங்கிறைத் திலங்குமது
புகல்வருஞ் சிவஞான போதமெனுந் திருநாமந்
திக்கத்தருமென் றுபதேசத் திறத்தினரும் பொருள்விரித்து
நிகழ்வரு ளினன்கல்லா னிழலமர்ப்பூங் கழலொருவன். (ஏ)

ஆயதிரு வருண்முறைந் கார்வமுற யாமுன்றா
ணையமிசு சமக்கார ந்ருவாண தீக்காதி
தூயவகை புரிந்தளிப்பத் தோமறுநீ யாமதனைச்
சேயமர்சத் தியஞான தெரிசனியென் பெருமுனிக்கு. (அ)

தந்தனையம் முறையனைய தவமுனிவெம் பவமுனிபு
வந்தனைசெய் பரஞ்சோதி மாமுனிக்கீந் தனனிதரா
னிந்தனையில் கல்லால் நிழற்பரம குரவகிவ
சிந்தனைசெய் பரம்பரையென் றிறனமையப் பெற்றனய்யாம். (ஈ)

பரவருமிக் கைலாய பரம்பபாபு வுலகினிடை
மருவிவளர் தரப்பெறுக மன்னுயிர்க ளின்னறரு
மிருண்டிலநீத் தருணெறிசென் றின்புறுகென் றெம்பெருமான்
நிருவுளம்வைத் தமர்ந்தனனிச் செயலிவ்வா நிவணிகழ். (க0)

பண்ணிலவு தமிழ்வேதம் பரவுபெருஞ் சிறப்பினமர்
மண்ணுலகிற் றாங்காணை மாடமெனுந் திருக்கோயில்
கண்ணிலவு திருப்பெண்ணா கடமெனுஞ்சீர்த் திருப்பதியி
னுண்ணிலவு மொருவர்பா மோத்தமபுண் ணியசீவர். (கக)

இவர்பெயரச் சுதரெனமுன் னிலகுகளப் பாளரிவர்
தவமகிமை யாமுமுரை தரலரிதில் லறத்திவர்வாழ்ந்
தவமறன் மசப்பேற்றி னூர்வமுநீஇத் தமக்கென்று
மெவமகலுந் தீக்காதி யாவையுஞ்செய் குலகுரவன். (கஉ)

திருத்துறைபூர் நகர்க்கதிபன் சிவத்துவிசர் குலத்தலைவ
னருத்திலிளர் சிவாகமமே யருமறைமுன் னூலனைத்துங்
சருத்தொரு மித் தோர்ந்துணர்ந்து காட்சிறிறை காரணத்தாற்
நிருத்துசக லாகமபண் டிதநாமச் சிறப்புடையோன். (கங)

ஆயவரு ணந்திசிவா ஈரியனை யடுத்திறைஞ்சி
நேயமலி தங்கருத்தை நிகழ்த்தியவன் சொன்னெறிமே
தூயசிவ தருமமெலார் தொகப்புரிந்து மகப்பேறு
சேயதல தணித்தாகாத் திறத்தான்மீட் டிங்குரவன். (கா)

அடிபரவிப் புகன்றமைகேட் டருமறையிற் கோதிரித்து
வடிதமிழ்மூ மறைமுலையை மற்றனைய சிவகுரவன்
கடிமலர் தூ முருஞ்சித்தக் களையார் தமைநோக்கி
நெடியதிருக் கயிரிதனி லீவகிர்ந்து சாத்துகென். (கங்)

அச்சுதரக் களப்பாள ரம்முறையி னம்முறையி
ரச்சுகரத் தெடுத்திமய நங்கையொரு பங்கையுள்
வைச்சுரிய மூவரையும் வழுத்தியெளி யேற்கினிய
மெய்ச்சுதனில் குகுவென்று வேண்டுவகிர்ந் திட்டனரால். (கக)

அனையதிரு வடங்கன்முறை யதனிலவ ரிடுங்கயிறு
தனையடையா ளந்தெரிந்து தணத்தியவண் முன்பிடுவோவர்
பனையிதழ்க ளெடுத்துடன்முற் படியோலை யீற்றெழுந்து
பினையிதழின் முடிவுறுமப் பெருந்திருப்பாட் டெடுத்திசைப்பார். (கௌ)

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினே ளெள்ளினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவார் தீவினையென். (கஅ)

பெறலரிய காழியருட் பிள்ளை திருப் பாட்டுதித்த
திறனினைபச் சிவகுரவ சிகாமணியுள் ளுவந்துவியந்
திறையருணின் பான்முழுது மியைந்தனகேள் களப்பாள
நறையொழுகு வெண்காடு நண்ணுதியிக் கணமென்ன. (கஆ)

அருளியவச் சுதர்களைப்பா ளுநம்வியந்தாங் கன்புரணி
பெருகியதம் பன்னியொடும் பேணு பலபொருளோடு
முருகுமனத் தொடும்புகுத்தொவ் வோர்தினமு முக்குளத்தோய்ந்
திருள ஆபு சனை வெண்காட் டிறைக்குரணி சிறப்பநடாய். (உ0)

வேறு.

இன்னண நியம விரதநன் னெறிநின் றியலுற வாங்கொரு நாளித்
றுன்னுமவ் வேளாண் குலமணி யாமச் சுதர்களப் பாளர்தந் கனவிந்
பன்னுவெண் காட்டெ மிழைபுகுந் துன்ப பரிந்துநீ யருந்தவம் புரிந்த
நன்னிலை யுவந்தா நின்னுளம் விழைந்த நலனொருங் களித்தலே முறையாம்.

ஆயினு நினக்கிப் பிறப்பினின் மகப்பே றரிதுநின் கருமத்தின ளளவான்
மேயநின் னரிய தவம்பழு தாகா விதமொரற் புதமக மேலைக்
கேயுற வளித்து மமைகெனக் கேட்டவ் விருந்தவப் பெரியவர் கிரிசை
நாயக வினிய சேயக மகிழ நாப்பண்ணைத் தமர்த்தரு ணம்ப. (உஉ)

எளியனேற் கொளிய புத்திரப் பேருருன் றிலாமையா லென்னகொலேதங்
களிகக வருங்கி லாமையா லேழை கருத்தினிற் கவற்சியொன் றிலையாற்
நெளியுற வவசி யம்பெரி தீண்டு செப்புவிண் ணப்பமொன் றெந்தா
யொளிர்செவிசாத்தியருள்கெனவேண்டியும்பர்கோன் றிருமுனைமுரைப்பார்.

அகிலமீன் றளித்த வண்ணைபா லமர்த்த வையபல் கோடியா டிவி
ந்கிலமு நின்சே யெனல்புதி தன்ற னிசமிதே யாகவு நிகர்வன்
னகிலமர் குறமி னையகச் சேயை நனிமிகு காதலா னயந்து
முகிலம ரிமவெற் பன்னையு நீயு முனந்திரு நனந்தலை முதமே. (உச)

மருவவைத் தொருவா தமர்திரா லனைய மைந்தனே வந்தருண் மரபாற்
குருமணி யாகிக் காழிவாழ் மணின் குலமணி சேய்மணி குமுத
வருமைவாய் மலர்த்த வருட்டிரு வாக்கு மரித்தமா யொழிவதோ வந்தோ
சுருமமார்ந் துழலில் வேழையா லெனுமக் கவற்சியே கணிப்பற வெழுந்து.

முழுதுமென்னுனத்தைவாட்டுமாலினியான்மொழிவதொன்றுண்டுகொலெ
ன்னாக், கழலிணைதொழலுமலகினுக்கன்புகாட்டியநடித்தவெண்காட்டெ, மழ
லவிற்குத்தோனன்பநீவேட்டவரும்பொருள்வரும்பதமிதுவே, மழலின்மா
ன்மியநாம்வகுக்கொணுதனக்குவாய்த்ததென்றருளுமறைந்தான். (உசு)

விழித்தெழுந்தனரச்சுதர்களப் பாளர் மிக்கெழு முவகையின் மிதந்தாங்
கொழித்திட ல்ருமந் நியமநன் னெறிநின் றெழுஞா னாலகெலா முய்ய
வழுத்துசுத் தாத்து வைதசித் தாந்த வாம்மைமாண் சைவமீ வாழ
விழுத்தகு தாய பரம்பரை யருளான் மேதினியீ தினி விளங்க. (உஎ)

திருவருள் பெருக வணையதம் பதிகள் செய்தவத் தெய்விகச் சிசுவா
யருளொளிப் பிழம்பர் யவதரித் திடக்கண் டன்னையுத் தாதையு மளவாட
பெருகுமா னந்த வாரிதோயத் தருமைப் பெருந்தவக் குருத்தினைப் பேணி
யானரு ணினைந்து நினைந்துள முருகி யார்வநீட் டினெடுத் தனைத்தார். (உ)

இன்னவென் பருஞ்சீ ரருமைபா ராட்டு மிருஞ்செய லின்புறப்புரிவார்
தென்னில முயச்சூர் திருவவ தாரச் சிறப்புயர் திருவிழா முதல
பன்னரும் பெருமைத் தினவிழா வணைய பதியினர் கிளைஞர்க ளேனோர்
தன்னிக ருவகை பெருகிய புரிந்து சாதகன்மாதிகள் சமைத்தார். (உக)

பல்லுக் மொருவா தருந்தவம்பெரிதுபயிற்றினுங்கிடைப்பரும்பொருள்கைந்
நெல்லியங் கனியிற் கிடைத்ததென் றேகைநீர்முழு கிருமுது சூரவ
ரல்லினு நீங்கா வருந்துணை யெனக்கொண்டவிர்மணிப் பணிசிறை யனைத்து
நல்லுறுப் பணிந்தா ருயிரினும் போற்று நலனெவர் நலிற்றுவா ரம்ம. (உ௦)

வைதிந சைவ தாபன குருவாய் வந்தருள் புரிந்தெதிர் மறையுஞ்
செய்துற நிறுவி யமர்ந்தன முன்னுட் டெய்விக சுத்தவத் துவித
சைவசித் தாந்தத் தனிக்குரு மணியாய்ச் சார்ந்தரு ளேபுரி குதுமென்
றய்வருள் நாழி வாழ்வுபின் னருமீண் டிதித்ததென் றுவப்புறு முலகம். (உ)

வழுத்துமித் தாய் சேயினைச் சுவேத வனப்பெரு மானெனு நாமந்
தழைத்திட வழைத்தப் பதியினிற் சின்னுட் டங்கியச் சுவேதவ லேஃற
கிழைத்திடு விசேட பூசனை யாதி யியற்றியா ரருள்விடை பெறுபு
மழத்திரு மகபீ மனையொடு தம்மூர் வந்தமர்ந் தனர்களப் பாளர். (உஉ)

ஆங்கமர் வழிநன் மாதலர் தமக்கின் னருண்மக வின்மையி னணைய
தேங்குத லையஞ்சொன் மகலையே தமக்குஞ்சேயெனப்பெறுநசையீர்ப்பத்
தாங்குசோ தரிமைத் துனரிடை வேண்டிச் தம்பதிவெண்ணெய்நல்லூரிற்
பாங்குறப் பெற்றா ரொடுந்தனிச் சேயைப் பரிந்தெடுத் தழைத்துடன் படர்
[ந்தார். (உ௩)

மாதூலர் தமது மனையலங் கார வகையெலாந் தகைபெற் மலிவித்
தாதா முந்த நேர்புகுங் காலங் 'கமர்பெருங் கிளையெலா மடுத்தே
சாதிமங் கலங்கள் பெருகுற நீராஞ் சனம் வளைத் தெதிர்தழீஇத் தனதய
வோதகம்புகுந் தவ்வரும்பொருண்மணியையொண்மணிமஞ்சமீ துய்த்தார்.' (1)

ஆங்குளார் தமக்கே யருமையிற் கிடைத்த வருந்தவச் சேய்மணி யாகப்
பாங்குபா ராட்டி யன்னைதா தையைநும் பாக்கியம் பாக்கிய மென்பா
ரோங்குறு முபய குலமணி விளக்கிவ் வெண்ணிசு மணியென வுவப்பார்
தேங்குமிக் கிளைமுன் போற்றிய வனைய சேய்மணி தூய்மணி திகழும். (12)

அம்மணி யாங்கட் பாலீ லாதி யமர்த்துசெ யருட்செய லாதி
யெய்மனே ரெவர்க்கு மியம்பரி தாக வின்பமீ துறவளர்த் திருநாட்
செய்மழ லையஞ்சொ *லெனுந்தரா தமருந் திறந்தேரீஇத் தாதைமுற்கிளைஞ
ரிம்மக மணியு மூங்கையாங் கொல்லோ வென்றுளத்தெண்ணாமிக்கிருந்தார்."

இவ்வகை யிரண்டாண் டெய்திவா ழிளஞ்சே யேனைய மகாரெரி மேகி"
யவ்வருள் பெருகும் வெண்ணெய்நல் லூரி னணிமறு கிடைவினே யாடித்
திவ்விய மேனித் திருவொளி யெழுத்து திகழ்வீற் றிருந்திடுஞ் செவ்வ
யுவரு டருமிக் கயிலைநின் றேகி யொண்மலை யாசல முனிபால். (13)

அளவளா யினிய நண்புரை யாடி யமர்த்துபி னிவண்வாக் கருதி
வன்னுலாந் தெய்வ வெண்மணி விமானமருவிவிண்வழிச்சென்று னெருவன்
பளகறு மவனின் னருள்பெறுசீடற் பணிந்தருள் பெறுபரஞ் சோதி
கிளர்தரு மவனிவ்விமானம்வீற் றிருந்து கெழுமுவா னெறிப்புகுங் காலை. (14)

வெண்ணெய்நல் லூரினவ்விளஞ் சேய்தான் லீற்றிருந் தொளிபுறு கதனேர்
விண்ணிலம் மானஞ்செலவொழிந் துறவுண் மிளிப்பரஞ்சோதிமா முனிவன்
றுண்ணென வியந்தெம் முளப்படியாண்டுந் தூரிசற விரைசெலுந் தெய்வக்
கண்ணகன் விமானத் தகையுறீஇ நிற்குங் காரண மென் னெனக் காண்பான்.

திசைகளொன் பானுந் தடைசெயா நிலைமை தேர்த்துபி னதோமுக
நசைதரு புலியை நோக்கித்தன் விமான நன்னிழ ரேறுவறுப் பெற்றாங்
கிசைதரு மிளஞ்சே யொன்றொளிப் பிழம்பா யிலங்கல்கண் டினையசேய் வி
மான, மசைவறப் பிணித்த பெருவட நிழல்போ லவிர்வதே யல்லதொன்
[நில்லை. (15)]

என்றுந் துணிந்தாங் கன்புமா ரருளு மின்புமற் புதமுரின் றியக்கச்
சென்னுளிர் விமானத் தோடும் மறுகிற் சிராவெருண் டோடவு மசையா
தொன்னுளிர் விரியத் தனியமர் செய்பா லுற்றுநேர் நோக்கியவ் வொருசேய்
தன்றனிக் குருவாஞ் சத்திய ஞான தரிசனி யுருவெனத் தயங்கும். (சக)

பெருகூழ் புத்தேநர் கண்டினி தெடுத்தப் பிள்ளையி னென்னிய மேனி
மருவிய துகட ன்ருனையாற் றுடைத்து மடியில்வைத தனைத் துடன்மகிழ்ந்தே
யருளின்மூழ் குவித்தாங் கறன்முழு குவித்தின் பளிககும்வெண் ணீறுமெய
யணிந்து, திருவருட்சத்தியோகிருவாணதீக்கையானோககமுற்றளித்தே* (சஉ)

தீக்கைசெய யுழியா சிரியனச சீடற் சிவமக வாககிருஞ் செயலுக்
கேற்கநன் னும் காணுஞ்செய முறையா லெப்பெய ரிடு துமென் றெண்ணி
நோக்குதன் குரவன் சாயையே போலு நோனமையாற் றகதைபோ மைந்தற்
காககுதன்மரபான்மெயகண்டானெனவேயினைய தன் குரவன்பேரமைத்தான.

புனிதவத் துவித் திகழ்சிவ ஞான போதநூற் பொருண்முழு தமைய
வினிதுப் தேசித் திதனைநீ மைந்த விருந்தமிழ் மொழிபெயர்த் திதற்கோர்
தனியுரை வாராத் திகம்மெனும் பெயராற் சாற்றுகென் றருளிமே லனைய
நனியொளிர் சேயை யுடன்கொடு மேலு நசையெழ வாங்கணித் தேகி. (சச)

பிறைநிக ரொருகோட் டைநதுகைப் பொல்லாப் பிள்ளையார் திருவடிக் கமல
நறைமல ரனைய பிள்ளையோ டிறைஞ்சி நயத்துதி பலபுகன் றெதிரின்
நிறைவனே யடியா ரெண்ணியாங் கருளு மெந்தையே யிடுதுசே நரணே
மறைசிவா கமார்த்த சொருபனே யிடுத மைநகனின் னடைக்கலமெய. (சரு)

காமிக முதனா லேழ்சிவா கம மிக் காண்முனை கருத்தமைந் திலங்க
நீ மிக வருள்கென் றத்தனிச சேயை நேருற விருத்திமீண் டனைய
தோமிகன் முனிவ் னீங்கின னாகத் தோன்றலே யேனறிப முகத்தோ
னேமிக வாத் சிவாகம முழுது மினிதரும பொருள்விரித் திசைக்கும். (சசு)

இன்னண மாங்கு ணிபமுகத் தொருவ னிருங்குரு சிகாமணி யாகித்
தன்னமர் தளியி னன்னமெய் கண்ட தனையனமுன் வினாவிடையாநி
நன்னருற் றிடப்போ தித்திடுங் காலந் நாயகன் றளிப்புற நளினி
தன்னினீர் தொளுமோரையலக்கோயிறனிலெழுமொலிச்செவிச்சார. (சஎ)

அததளி நேர்நின் றுற்றுநோக கினளாங் கனையசேய தன்னையே கண்டா
ளித்தனிச சேயை மூங்கையென் றநதோ வினைவதென றகதைதாய முத
வித்தக மொழிபற் பலபுகன் றீண்டு விளங்கும் துணாநதிலர் போலு [லோர்
மித்தகையவர்க்காகவுஞ் சாதுராமென்றாகுகெனின் *சேயமையிற்கண்டாள்.

* சேயமையிற்கண்டாள்-வினையாலணையும் பேர்.

ஏகியாங் கவர்மு னென்னைகொ னீர்து மிளந்தனிச் சேய்மணி மூங்கை
யாகிய தென்துன் புறலொரு டிகாடியருண்மொழி தருவதின் றறிந்தேன்
மீகெழு பொல்லாப் பிள்ளையார் கோயின் மேவிநீர் காண்மினென் றுள்ளவ்
வோகைவா சகந்தஞ் செவிப்புரு முன்ன ரோடுபு தாதையக் கோயில். (௪௯)

முன்னுற் சேயததாய் வரும்பொழு தாங்கு மொழியெழு மொவியெகா கேட்டார்
பின்னராங் கொருவ ரிலாமையுங் கண்டார் பெருந்தகைச சிசுகிகாமணியும்
பன்னுசீர்ப்பொல்லா மணியுமே யுடனாய் பரிநதவீற் றிருத்தலுங் கண்டா
ரென்னெனவணித்தாயேகினர்முன்ன ரெழுமொழியிலாமைபின்கண்டார்.

ஆங்கவர் வரவு மாகடி முடிவு மமையமொத் தமைந்ததோ வயலார்
பாங்குறி னோதப் படாதெனு மரபைப் பாதுகாத் திடுமுளத் தாளே
தீங்கற முழுதூந் தெருள்கென வுளங்கொள் செய்தியான் முற்றிய திறனே
வீங்குாளடைவிற்றனித் துணர்த்து துமென்றெண்ணியோயாதெனவுண

[ரோம். (௫௧)

வேறு.

பொல்லா மணியுஞ் சேய்மணியும் புகலு மொழியொன் றின்றியமீர்
வில்லார் தோற்றங் கண்டுவகை மேன்மேற் பெருக வீழ்ந்திறைஞ்சி
நல்லார் பரவு மிபமுசுத்தெந்நாதா வேதா கம்பொருளே
யெல்லாமுணர்த்துமெநாதாயெம்மிள ஞ்சேய்மவுனமிரித்தனையோ. (௫௨)

மாமன் மலைப்பாம் புருவொழித்த வரத சரத வள்ளாலோ
சேம நிதியே நின்றிருமுன் றிருவாய் முதலிற் றிறப்பதெனுந்
தேமன் விரத நெறிநின்றுன் றிருமுன் றிருவாய் மலர்சேயை
யூம னோவென் றுளநகொண்டோ முண்மையுணரு முரனில்லோம். (௫௩)

என்று துதித்தா ருடச்சேயை யெடுத்தா மனைத்தா ரின்புற்றார்
நன்று பியன்மேற் கொண்டுவநதார் நனுகுங் கிளைஞர் நற்பதியேர்
துன்று மோகைப் பேரோதை துதையச் சூழத் தம்மனையிற்
சென்று மணியா தனத்தனைய சேய்வீற் றிருப்ப நேர்பணிநதார். (௫௪)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவநதா ளினஞ்சேய் சான்றோ னெனுமகிமை
தோன்ற நேர்கண் டின்புற்றா டுக்கி யெடுத்தா னைக்கமைத்தா
னன்று மன்பான் மார்பனைத்தா னுசகி மோநதாண் முததமிட்டா
ளான்ற தாய்செ யருஞ்செயல்க ளறைத் 'லெளிதோ' வம்மம்ம. (௫௫)

நாளு நாளு மப்பதியோர் நவிற்றற் கருமில் வற்புதங்கேட்
டாளுவகுல்தெய வதரிதுவென் றடுக்கு மேனைப் பல்பதியோர்
கேளிர் முதலோர் வநதுவந்து கிடைத்துக் காண்டன் மாத்திரையே
மூளு மிடர்நீத் திட்டமெலா முன்னி யாகுபுப் பெற்றுவப்பார். (௫௬)

மதிவேணியனே பொருளென்னும் வாய்மை யுணர்ந்து மனந்துணிந்த
வதிதீ விரசத் தினிபாதத் தமைதி வாய்த்து வுத்தமர்கண்
முதிர்யீ மனவா சகங்கடந்தார் முதலோ ரடுத்துச் சூழ்த்திறைஞ்சத்
திதியா ருணோக் களித்துரிய தீக்கை திகழ்பக் குவநோக்கி. (௫௭)

அருள்செய் குரவன் மொழிப்படியே யருமைத் தாழின் மொழிபெயர்த்த
பொருள்செய் புனித சிவஞான போதத் தனைவார்த் திகமுடனே
தெருள்செய் தருளி யவ்வுடியார் செறிந்து சூழ நாப்பணமார்
திருள்செய் மலரீத் தத்துவித வின்பே தருமச் செய்மணிதான். * (௫௮)

இவ்வாறனைய மெய்கண்ட வின்ப மணிநா டொலும்பொல்லாக்
கைவா ரணமா முகத்தெகை கழல்போற் றமைது முதனியம
முய்வா ரிப்பப் புரிந்தமர்ந்தாங் குறவீற் றிருக்குஞ் செயல்கேட்டார்,
சைவா திபர்தங் குலகுரவர் சகலா கமபண் டிதாபாங்கர். (௫௯)

ஆக மாதியருணூல்க ளமைய வோது மன்பர்சிலர்
சோக மாநி யமைந்துமனந் தாய்மை யுறுமா சிவஞான
தாக மாகி யதுபுணர்த்துந் தன்மை யவர்பா லின்மைதெரீஇ
பூக மாக வெண்ணெய்நல்லூ ருற்றார் காரணப் பெற்றாரால். (௬௦)

முன்ன ரமர்சத் திரிபாத முதியர் பெறும்பே றுற்றாங்கு
நன்ன ருளம் மெய்கண்ட நாதன் கழறூழ்ந் துடன்கூழ்ந்தார்
பின்ன ரனைய திருத்துறையூர்ப் பெரிய ரவர்சார் புணர்நதுடனே
யினன் தமையின் டழைத்துறுகென் றேயி ஞர்மா ணவர்சிலரை. (௬௧)

அவரு மனைய ராயினர்பின் னருஞ்சிற் சிலரை யனுப்பினரச்
சிவமா மஹையோ ரன்றவருஞ் சென்றாங் கவ்வா றுடனமர்ந்தா
ரிவர்மா ணுக்க ரெல்லாரு மிவ்வா ருடுத்து வெண்ணெய்நல்லூர்த்
தவர்போற் றியன்மெய் கண்டமணி சரணே சா ணுச் சார்ந்தமைந்தார். (௬௨)

தம்மா ணுக்க ரெல்லாருந் தமைவிட் டேகத் தனித்தமரு
மம்மா தவரீ தென்கொண்மை யடுத்து நமந்த களப்பான
னம்மா ருளார் பெறுசிறுவ னவிறுங் குதலே யினுரீரம்பா
னெம்மாண் பினனென் றடுத்தமர்ந்தா ரெம்பான் முழுதோர் மாணவகர். (௬௩)

நன்று நன்று கலிப்பெருமை நவிற்தற் கரிய தேயென்பா
ரொன்று முணர்ச்சி துண்ணியர்சென் றுற்ற தாகித் திடற்பாற்றே
சென்று காண்டு மென்பார்நஞ் சீடன் சிறுவ னெதிர்புகுந்து
நன்று காண்ட னம்பெருமை நிலைமைக் கடுக்கு மோவென்பார். (௬௪)

இவ்வா நனைய சிவமறையோ செல்லை கடந்து முறுகிவளர்ந்
தவ்வா ணவவல் லபஞ்சாயு மமயு மணித்தா தலுக்கிசைய
வொவ்வா வுரைகள் பலபுகன்றாங் குறலே துணித்தா ரொருதலையா¹
யெவ்வா யுறினுந் தாமுனஞ்செ லெழுச்சி யணிக னுறச்சென்றார். (சுடு)

சிவிகை சிதைத்த புத்தகங்கள் செறியுஞ் சகட மச்சொடிந்த
கவிகை முதல முரிந்தபெருங் காற்றாற் சகுனம் பலதடுத்த
குவிகை யினரும் விட்டகன்றார் கூறு மிவற்று மாணவனோ
யவிகை தெளியப் பாதுகையோ டடுத்தா ரதுவுங் குமிழ்தெறித்த. (சுசு)

கருவி கழன்று சிவத்தோடு கலவுஞ் சுத்தாத் துவிதநிலை
மருவும் பெருமை தமக்கணித்தின் வாய்த்த லுணர்த்தாங் குடன்குழும்
பொருள்க ளொழியச் தனித்தேகும் புனிதர் வெண்ணெய்ப் பதிமேவித்
தருநல் லருளே யுருவாமத் தனிமா குரவ சிகாமணிவாழ். (சுசு)

திருமா லிகைகே லணித்தாகச் சென்றா ரனைய மெய்கண்டா
னருளா னனனேர் புவிநோக்க வமர்ந்து நாப்பண் வீற்றிருப்ப
வொருவாப் பெரியா் திருமுறையேந் தொண்கை யினர்பற் பலர்கூழ்த்து
பொருளா ரமுதுன் டதன்வசமாய்ப் போற்றுங் கொலுவே ருறக்கண்டார்.

யாமுட் புகினேர் கண்டிறைஞ்சா னிருக்கை யெழாடே ரிருக்கைதரான்
ரோமற் றிடுநம் வாய்மையினுற் றோன்று மிவனேர் நின்றலடா
தாமற் புதங்காண் பதும்வேண்டு மதற்கிண் டிதுவே யுபாயமெனத்
தாமப் புறத்தோர் செயல்பிறிதாற் சரிப்பார் போலங் குலவினரால். (சுசு)

1 அப்போ தனைய மெய்கண்டா னமைந்து சூழு மப்பெரியார்க்
கொப்போ தருமா ணவச்சி மிழ்ப்பி னுண்மை யுணர்த்து திறங்கேட்டா
ரிப்போர் மலத்தி னியலென்னை யென்றாங் குப்பி வினவினார்
சொற்போ யுறலு மெய்கண்ட தாய மணியாங் கோர்கிதிது. (எடு)

பொழுது தாழ்த்து ந்மிர்ந்திதுவே போலு மெனனேர் பார்த்து—லுந்
தொழுது வீழ்த்தார் சென்னிமலர்த் துணைத்தா னுரிஞ்சக் கிடந்தாங்கே
யழுது பொருரி யெந்தாயோ வறியாச் சிறியே னுற்றுபிழை
முழுதும் பொறுத்தாந் கென்றுபல மொழியாற் றுதித்து நேர்ப்பணித்தார். (

வேயம் வறந்து திரிசுருங்கு நிலைமைச் சுடர்மிக் கெழுந்தொளிர்ந்தே
மாயு முடனங் கதுபோல வளரா ணவமே லெழவினவி
யோய சிரீக்க ணங்கண்டாங் குடனா ரடிவீழ்ந் தெழாமலமர்
தாய சீட சிகாமணியைத் தூக்கி யெடுத்தொண் டிக்கைமுறை (எஉ)

திகழ மலர்ப்பூர் திருவடிகள் சென்னி சூட்டிச் சிவம்புணர்த்திப்
புகல வருஞ்சீர் சிவஞான போதந் தெருட்டி முன்புகுந்தாங்
ககல வருமா நெண்மருக்கு முதன்மை யளித்தவ் வேழெழுவர்
நிகர்மா ணவகர் சூழ்நிறைஞ்ச நிலவு மனைய விளநகுழவி. (௭௩)

திருவார் துறையூ ருணந்தி சிவனக் குரவ சிகாமணிபாற்
பொருவா வினவுஞ் சிவஞான போதத் தாழ்துண் பொருளெல்லாந்
தெருள்வாய்ந் திலங்கச சிவஞான சித்தி யானென் றுத்தமர்போற்
றொருமாண் வழிநூல் வழியடியா ருடன்கொண் டெவான்விரித்துணாத்தார்.

இந்நூ லுடனார் ண்ணுலொன் றிருபா விருபஃ தெனுமபுனித
மெயநூ நனது குருமணிபான் மேவுநதுதியாச சிவஞான
முன்னூற் போதத்திருவிழியா முறைசெய தமைத்தக் குருமணிநா
ளன்னுல் சமர்ப்பித் தாங்கொருவா தமர்ந்தார் துறையூ ருமறையோர். (௭௪)

சாற்று மிவர்பான் மறைஞான சம்பந் தருமாங் கவர்பாங்கர்ப்
போற்றும் பெரிய ரு மாபதியும் புணர்நது தீக்கை யுபதேசப்
பேற்றின் வாழ்ந்தா ரிநால்வர் பெயர்சந தான குரவரென்ப
தேற்று மனைய வுமாபதிபாற் நிகழ்சந ததிகள் பற்பலவாம். (௭௫)

குலவு மினைய சநதான குவர் நால்வர் பெரும்புவியி
னுலக மெவையும் வநதிறைஞ்சி யுயநது வாழ்க்கன் றிருவருளா
னிலவு கோயில் கொண்டமர்நதுன் னியவீற் றிருக்கின் றுருென்று
மலரு மனைய மெயகண்ட மணிவந து திப்ப மாதவஞ் செய. (௭௬)

பெருமை யுடைமை யான்முனநாம் பேணி யுறாததா மேலினியந்
திருவெண் காட்டிற் கணியையினிற் நிகழ்ச் புமென் றென்றதுசர்
வருதண் கடனூ பெனும்பெயரால் வயகு மனைய திருப்பதியின்
மிருகண் டருந்சேய மாரக்கண்ட விமல ருனிவந் தடுத்தாங்கே. (௭௭)

தன்றே காவ சானநிலை தணத்தி நீடா யுநதருவான்
மன்றா டமலற் பூசித்து மன்ற தெனா டொறும் புரிநது
நன்ற நவனுக் கிறையளித்த நெறியா யகமுற் றியதுணாநது
குன்ற விற்றின் மறலியவட் குறுகு முறுகு வளரளியான் (௭௮)

ஓவா துஞற்று சிவார்ச்சனையி னொருமித் தமர்மாக கண்டருெதிர்
வாவா வென்னும் விளிமாற்றம் வழங்க வனையான் விளிமாற்ற
மேவாய்ப் புறச்செ யர்ச்சனையின் நெதிர்நோக் கிலன்மேற் பிதிர்நோக்கத்
தாவாக் கினிசென் றுடல்வெதுப்பத் தன்கைப் பாசம் பிணித்தீர்த்தான். (௭௯)

வேறு.

நர்த்த பாசமுன் னிடைபெளி நீத்திமா சலகோன்
நீர்த்த மேனியிற் சிவாக்கியம் போன்மெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையர்க் கெவரெனும் புரியிடர் நணுகா
கூர்த்த விற்பமே யாமெனக் கூறுநூ லுணிர்தாம். (அக)

குழக னெண்கட ஆரிறை பேரருட் குறியைத்
தழுவி யேத்தினன் றனையனாங் கனையனைத் தளரேல்
பழுது தொண்டருக காற்றினார் கெடுவரென் பான்மை
வழுவில் கூற்றையிற் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த. (அஉ)

என்று வாய்மலர்ந் திறலினம் மறலிவீழ்ந் தினவா,
என்று தைத்தன னும்பர்கோ னம்பிரான் றன்மே
லொன்று வெஞ்சின் மடங்கலான் மடங்கறன் னுடல
கன்று வித்தவக் கருமையோர்க் தருமைமாரக் கண்டன். (அங)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு தகலுமென் றடிதாழ்ந்
துய்ய மெய்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முத்துறு சிந்துறழ் கருணையோய் திறம்பா
மெய்ய செய்யபொன் மேனிய வானியல் விமல. (அச)

எனத்து தித்தலு மன்பகே ளிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வரனெலா மளிக்குமா வனமொன்
றினத்து தித்தபன் முனிவர்கு ழிடனதா மனைய
வனத்து தித்தவண் பச்சிம வாவியொன் றுளதால். (அரு)

ஏனை நீருடற் புறத்தழக் கிரித்திடு மெல்லை
தானும் வேண்டுமோ முழு குறி னக்கணங் தனிலுன்
மேனி நீன்னை மபோ மேலெழின் மேலொளி மேவு
மான வாயமையா லத்தட் நீரினீ யாடி. (அசு)

ஆங்க ருட்சயம் பமுதலிந் கேசனை யன்பு
தேங்க நேர்தொழு தமர்குதி திறலிவெம் மறலுன்
பாங்க ரெப்பொழு தினுமினி யுருதசீர் படைத்தே
போங்கி வாழ்சிஞ் சீவியா யுறுதியீ துறுதி. (அஎ)

அனைய தீர்த்தநின் னுமமே யகிலமும் போற்றப்
புனையு மென்றுருக கரந்தவா சகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செவிபுகுந் துளங்குளிர்ந் தீர்ப்ப
வினைத பும்முனி பணிந்தருள்விடைபெறீஇ மீண்டான். (அஅ)

சூத கானனத் தெய்தினன் றுண்ணென மேல்பாற்
சீத வாவிதோய்ந் தெழுமுன மலினமெய் தீர்ந்து
பூதீ மேனிரிக் கொளியெழப் போந்தமு தேச
பாத வம்புய முடியுந் பன்முறை பணிந்தான்.

(அக)

எழுந்து நின்றமு துருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புரையிலான் புரைந்துள முருகி
வழிந்து சென்றருட் டீணையடிக் கமலமென் மலரி
லழுந்து மன்பினுற் றிருமுனின் றருநதுதி புகலும்.

(க0)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வுக்கிரே சுரபர நாத
பீம சாருவ லீனபதே பிரணவ ரூப
பூம னும்பிர வணேசனின் பொன்னடி போற்றி.

(கக)

பரசு பானிய பசுபதே யிரணிய பாரு
வரசு பத்தகா மியபரி பூண வரத
தரசு கற்பக விரத்தமா லோகபாந தவபொற்
பரசு காம்பிர வணேசனின் பொன்னடி போற்றி.

(கஉ)

வனச நேத்திர குசுமமா பூசித மாற்குத்
தனக்ரம்புய சககர தாயக சடிவ
கனக சம்மியா கந்தர கந்தர காள
புனித வாம்பிர வணேசனின் பொன்னடி போற்றி.

(கங)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருளமு தேச
வடிகொள் சூலசார் மிருகண்டு வம்மிச பால
ரூடிகொள் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிகொ ளாம்பிர வணேசனின் பொன்னடி போற்றி.

(கச)

உலக முற்றுமின் பளித்தினி தேதாம்பரு ஞ்ரிமை
நலன்மு னும்பல வரும்பொரு ணிறைசிவ நாமந
தலகொ ளாற்றல்வே நெவர்க்குமின் றெருதனக் கேயாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வணேசனின் பொன்னடி போற்றி.

(கரு)

என்றிவ் வாதிபஃ றுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டிசே யானை நளினத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுலகை
துன்றி மந்திரேச் சுரனெதிர் தோன்றியீ தருளும்.

(கக)

கேட்டி யாலெமக் கினியமெய் யன்பநீ கினத்தும்
பாட்டி ருநதுதி யாலெமக் கின்பமே பவித்த
வேட்ட தென்கொலோ பகருதி யென்றனன் விமலன்
மேட்ட மிககவன் பின்னரும் பணிநதிது செப்பும். (க௭)

பெரிய நாயகி மணுளநின் பிறங்காண் டெழுத்தா
மரிய வண்சிவ நாமமா மனுததுய ரனைத்து
மிரிய நீக்கமெயச சிவததுவப் பேறரு ளியற்கை
தெரிய வாயநிக மாகமத துணிபுரா சிறியர். (க௮)

எந்தை நிற்பத் மனறியீண டெப்பொரு ளென்னுஞ்
சிறதை வேட்டிலேந துண்ணமே யேழையேளு சிறியேம்
பருதி யான்மறை யபுத்தியாற் பேதமெம புத்தி
வருதி யாதப சாரமேற் புயினும வளளால். (க௯)

திருநது முற்றுணா வுறறொச சிற்றறி வுடையார்
புரிநத செயவினை நோக்கலென னொமெனப பொறுமை
பரிநது செயதெமை மருதருள புச்செனப் பாரவி
யருநத வத்திரு முனிபுகன் றிறைஞ்சலு மமலன். (க௦௦)

வேறு.

வருதியூர்லரிய தோன்றல் வருதிவண் முநது நீதோய
சரசுநின் பெயரி னாலெஈ சகமும்போற் றியநின் றேருநக
மருவிழும் குறப்பெற்றோர்க்கு வல்வினை யனைத்து நீநக
யரியன புத்தி முத்தி யங்கையா மலக மாக. (க௦௧)

என்றினி தருளி மேலு மின்னுநீ வேண்டிற் றென்றின்
நன்றுரை யெனவெம பெமமா நமநதுமாக கண்டன கூறுந்
துன்றியா ருயாக ளெல்லாந் தோயநதுயவா னீண்டென முன்னீ
நின்றருள் வரமென் றென்று நிலையுதல வேண்டு மண்ணுல (க௦௨)

அடியபே முளததெ முநதுன் னடியமுந தன்பெஞ் ஞான்று
மொடிவிலா திறுதி யாவிச குறதத்கு மிடருற் றுலு
செடிதுற வளர வேண்டு சிமலநீ யருளு கெனருப்
படியுறப் பணிநது பின்னும் பரவினன் பரனி யமபும். (க௦௩)

மைநதநிற் கெனவொன் றேறா மாண்பினை பரோப கார
சிற்தையை யாகி வேண்டுந் திறத்தினி துவகை கூர்ந்தா
முந்தற மெவற்றி னுள்ளு முக்கிய மிதுவே யின்ன
துய்தொளிர் சீவன் முத்த ரிலக்கண முணர்க்கி மிக்கோய். (க௦௪)

எவ்வகை யுயிர்க ளேனு மிறையுமோ ரிடருத் தம்மா
லவ்வுயிர்க் குறமை யோம்பி யளிப்பது சீவுன் முத்தர்
தெய்வீக வியலென் றேதுந் திருநதுநா விதனின் மேலா
முய்வரு ளாறன்வே நின்மை யுண்மையே வண்மை மைந்த. (க0௫)

சாற்றுமிப் பரோப கார தருமமே பெரிய தென்னப்
போற்றிதி காச மொன்று புகலுதுங் கேட்டி மைந்த
பேற்றினி லுயர்ந்த தேவப் பிரியனோர் விப்பி ரேசன்
தேற்றமவ் வேதி யற்குந் திருமறு மருமத் தோற்கும். (க0௬)

முன்னிகழ் சமவா தத்தின் முதுமறை யவனவ் கிண்டு
தன்னெதி ருலகில் யாவன் சாற்றுமை மாகு நோக்கா
துன்னிய பரோபி கார முஞ்ஞுவ னவன்பா லீச
னின்னரு ளுவுகை கூரு மென்றனன் வினவு மாலோன். (௧0௭)

நன்றுநன் றுலகில் யாவர் நயந்துதம் பொருட்ட லாம
லொன்றிய முயற்சி யேனோர்க் குஞ்ஞந் ருதுதா னிற்க
வென்றிவெள் விடையோ னற்றால் விழைந்ததி னுவ தென்னை
தன்றனக் கலாமு யற்சி தரினவ ரறிவி லாரே. (௧0௮)

தேவர்கண் முனிவ ரேனோர் செய்யருந் தவம னேக
மாவன யாவுந் தத்த மனுபவக் கலதொன் றுண்டோ
நீவிழைந் துரைத்த தொல்லா நிலையதென் றுரைப்ப மாலத்
தாவரு மறையோன் கூறுஞ் சாற்றிய தற்பு தத்தே. (௧0௯)

அகிலநா யகனின் முன்னோ ரஞ்சியோ டோட வாட்டுந்
தகுவிட மயின்ற மாண்புந் தன்பொருட் டென்பை போலும்
மிகவிழைந் துறுந் கீர வீரைபல் விடருந் றேயுந்து
மிகவுரு தமுத மத்திட் டுநதது மற்றே போலும். (௧௧0)

மலையமா தவனெம் பெம்மான் மணப்பெருந் திருவே லககம்
புலனுறத் தெரிசித் தேத்தும் புனிதவாழ் வையும் விடுத்துத்
தலையற னிதுவே யென்னாச் சமநிலை புடவித் கீந்த
நிலைமுதற் புரிய னேக நிகழ்ச்சியு மற்றே போலும். (௧௧௧)

சாற்றுப மன்னி யப்பேர்த் தகவனம் பகவன் சார்ந்து
போற்றிய கூண்ணற் கின்பப் பூங்கழன் முடியிற் சூட்டித்
தேற்றுபு சைவ தீக்கை திருத்திமெ யருத்தி வாய்மை
யாற்றினிற் புகுத்த தாதி யனைத்துமாங் கற்றே போலும். (௧௧௨)

திருமுறை கண்ட சோழர் திறன்மலு நீதி கண்ட
 வரசருட் சிபிவேந் தாதி யருட்பெருஞ் செல்வர் செய்த
 பரிவெலா மற்றே போலும் பகர்த்தது நன்று நன்று
 சுரர்முனி வரர்மு னின்னோர் தூச்செய லுணர்ந்தி லாய்கொல், (கக௩)

என்னுளந் தெரிய வோதிற் நென்றிது துணிந்தேன் பூவின்
 மின்னுறை மருமத் தண்ணுன் மேதகு பரோப காரந்
 தன்னிமேற் றரும மில்ல சாற்றிய துண்மை யாகு
 மன்னது சுவர்த்த முற்று மளிக்குமே லிசைப்ப தென்னும், (கக௪)

என்றிக் கனைய விப்பி ரேசனோர்த் தெஜ்ர்ம றுத்தா
 னன்றருண் மைந்த விங்ங னவற்றிய பரோப கார
 வெண்ணிமா தரும மேன்மை விளம்புவ தினியெ னென்ற
 வன்றரு ளமுத நாத னருட்குறி யதிற்க ர்த்தான், (கக௫)

திருவமு சேசன் றுன்செய் திருவரு ஞன்னி யுன்னி
 யுருகிய லுளத்த னாயல் புறுவர்கோன் மிருகண் டும்ப
 லொருவிலான் சூத கானத் துறைந்தருண் மந்தி ரோசன்
 மருமல ரடிமுப் போதும் வழத்திவீற் றிருந்தான் மன்னோ, (கக௬)

வீற்றிருந் தமர்மிரு கண்டருள்சேய் மேலெழு மன்புள முந்தவெழுந்
 தாற்றினி லமுதிறை மேற்றிசையோ ரருட்குறி யத்தளி யுண்ணிதுவிப்
 போற்றியர்ச் சனைதினம் புரிதருமுட் புரிவொடு மச்சிவ லிங்கத்தைச்
 சாற்றுப் மார்க்கண்ட லிங்கமெனச் சாற்றரி ததன்பெருந் தகைமையென, (1)

செங்கையி னொளிர்தரு பொன்புரிவேத் திரப்படை யங்னிவை யியம்புதலு
 மங்கவை வினவிய சனற்குமர னடிகணு மடிதொழு மடியனெனைச்
 சங்கையி னொழிவுற வருளுகெனத் தாழ்ந்திது புகலுவன் பெரியன்னை
 பங்கனை யாம்பிர வனேசனெனப் பகர்த்தனை யெந்தைம னிதுகாறும், (கக௭)

மந்திர ஸயக னெனும்பெயரு மத்தியின் மத்தியின் வழங்கினையான்
 முந்தபி தானத்தின் பரியாய மோவிது வேறெனி லிடுகுறியோ
 சிந்தைசெய் காரணப் பெயரேயோ திகழ்நிப மேலதை விரித்தெரியேன்
 புத்தியி னயிர்ப்பற வருளுகெனப் போற்றினன் றுதைதன் புதல்வனனோ (1)

ஏரப் படைக்கரன்முன் விளம்புவன் கேண்மதி சனற்குமர
 மனுவிறை யெனும்பெய ரதிசூய்ய மாண்பொரு ணிறைதரு நீபநாம
 மெனவுண ருதியிது தெளிதருவா னியம்புது மோரிதி காசமென
 முனமல னருளிய வாகேண்மின் முனிவர்க னெனமொழி தருஞ்சுதன், (1)

வேறு

இத்தகு மாகதை சொற்றவர் கேள்விய ரிச்சையர் சாதக ரெவரேனு
மெத்தியீ னீணிதி யுத்தம சேய்பல மிக்குய ராயுக முதலாய
நத்திக வாழ்முழு துற்றமர் வார்கிவ நற்குரு வாரருள் பெறுவார்பின்
மித்தைய வாவொழி புய்த்துணர் வாரொரு மெய்ப்பர வீடெளி துறுவா
[ரால். (கஉக)]

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் சூகஅ௭.

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற ச ரு க் க ம்.

—:0:—

சூர்த்த காலை வென்ற சூனு துலங்கு காதை யோதினாஞ்
சீர்த்த ராமன் மந்தி ராதி திறங்கொள் வாய்மை யோதுவா
மார்த்த பாத வன்பு கூட வமர்ந்து கேண்மி யாவென
நார்த்த பாத நந்தி நாத னயந்து கூறு மாலரோ. (க)

வேறு

சனற்கு மார கேண்மியா தனக்கு மாரன் மைந்தனா
மெனக்கொண் மாய னாமுன மிழைத்த தீமை யீனரு
மனக்கொ ளர்த பாதக மீதித்து மாத வப்பிரு
குனக்கி தாகு மென்றெமை யுலப்பி லாத யோனியில். (உ)

சென்று சென்று லோகெனாச்செப்பு சாப முற்றுடைப்
தன்று சின்று வேண்டநீ யையி ரண்டு தோற்றமா
கென்ற வாணை லங்கன மெம்மி னாவ தன்றினி
நனி னுள்ளுந் தீமையு நவையி னுள்ளு நன்மையும். (ங)

ஆவ செய்கை வகையினென் பதுபி ரத்தி யக்கமே
யாவு நம்மி னோர்ந்தனம் யாது தான வக்குவம்
வீவ தாற்று நன்மையுள் வினாந்த சாப மேற்கொடப்
பாவ நாமு. ணச் செலுற் பலத்து ணன்மை வாய்ப்பதால். (ச)

நிருத ராதி துட்டர நீதி நீக்கி நீதியிற்

பொருவி லாத சிட்டரைப்புரக்கு நன்மை வாய்க்குமா

பிருகு சாப மீதருள் பிறந்தை நோக்கி யான்றவர்

திருகு கோப முல்லைஞ் செய்யு மென்ப தேர்ந்தனம்.

(ந்)

என்றி வாது யொவ்வொன்றா யாவு மோர்ந்து ளந்துணிந்

தன்ற யோத்தி வாழ்தச ரதப்பெ யர்க்கொ ளாற்றல்சால்

வென்றி நாம வேந்தர்கோன் விழுத்த வப்பெ ரும்பய

வென்றி நின்று வம்மெனா வுற்றெ திரந்த ழைத்திட.

(சு)

ஆத வன்கு லங்கண்முற் றுற்ற ரும்பெ ருந்தவங்

கோதொ ழிந்த கோசல நாட்டி ருங்கொ ழுந்தவம்

பூத லஞ்செய் மாதவம் பொலிந்தொ ருங்க ழைத்திடக்

காதல் கொண்ட விநதிரை காத லன்னெ ழுந்தனன்.

(எ)

உரைத்த வேந்தர் கோளரி யுச்சி மேற்கொ ளும்பலாய்த்

தரைத்த லத்து தித்தனன் றனய ளக்கொ டாதைதன்

வரைத்த டம்பு யத்தினுன் மகிசு மக்கும் வென்றிநாய்

விரித்த லென்ன வன்பெயர் விளக்கு மாற்றல் முற்றுமே.

(அ)

அரசி ருக்கு மங்க ரளவி லெத்து ணைத்திற

லரச ருக்கு மேனைய ரனைவ ருக்கும் போர்குறியு

வரமு தற்க ணெல்லையும் மருவொ ணைத சீர்த்திதன்

வரமி குத்த பேசினால் வயக்கு மேலு ரைப்பதென்.

(க)

தன்னி கர்த்த தங்கர் தன்னின் மாணு தித்தபின்

றன்னின் மிக்க தென்னமும் சகங்க ளுந்து தித்திடு

மென்னி லன்ன சேயினெண் ணிலாத ளீர்த்தி யாதுமொன்

றென்னி லாவ தேகொல்வே றியாவ ராணு மாவகொல்.

(கௌ)

அண்ட நியாவுத தேசமும் மகர மியாவு முற்றும்வாழ்

தொண்டர் யாரு மாதவர் சுத்த யோகர் சித்தருந்

தண்ட ளிர்க்கை யாருமைந் தரும் மித்தி டுங்களிப்

பெண்ட ரச்செய் நீர்மையா லிராம நாம மெய்தினுன்.

(கக)

வேறு

தாம நாமமி ராம நாமமுன் சார மாவைகுந் தப்பிரான்

காம னேவருட் கந்த னேவெனக் கவினொ டேகலை வளரவே

மாம னாமென புணர்வு ருவண மனுட னாமென வளர்ந்துபின்

பூமன் மாமக ளும்வ சிட்டனைப் போற்றி யாதர வேற்றியே.

(கஉ)

போத தூல்பல கேட்டல் சிந்தனை புத்தி தேறுத னிட்டையே
யாதி யாவையு நிரம்ப வாய்துகா மாகி யாவை யொருங்குநீத்
தேத மீல்பொறை கருணை சத்திய மின்சொ லாதிய யாவுமேய்ந்
தோதொ ணுதசீர்ச் சீத வாசமா முறையி னுள்ளுல கெலாமுற. (கங)

அனுசர் மூவமோ டகன மர்ந்தரு ளன்னை தாதைசொ லவைமுடித்
தினிது மேவுழி முனிவ னாங்குவந் திளவ லோடழைத் திடப்புகுந்
துனல் ருந்திறத் றுட காவத முருற்றி மேன்மிது லாபுரிப்
பொனைம ணந்துவந் தன்னை தாதையைப் போற்றி வீற்றிருந் தானரோ. (கச)

வீற்றி ருக்குநாள் வேறொர் நாணனி விரும்பு தாடைகொல் கரும்புதேன்
போற்றி தித்துடல்பூரித் தொண்செவிப் புகுது முன்னெழீஇப் போம்பிரி
வாற்றொ ணுதுரு கிளவல் சானகி யடிதொ டார்திடக் கடிதுசென்
றேற்ற காணந் வாச மேமகக் கென்று முள்ளதென் றேகிணன். (கரு)

ககுத்த மாம பிலங்க வந்தருள் காளை யேகிய கானன
மிகுத்த நம்மது தெய்வ மானிட மேனி கொண்டிவண் மேவமுன்
றொகுத்த மாதவ மென்கொ லென்றளி துலங்கு நான்மலர் முகங்கண்
ருகுத்து நீடலை வணங்கி யொண்பதத் தொழிவு ருமலர் பொழிவன. (கசு)

மானி னம்பல பின்பு சானகி வாஞ்சை தீர்க்கெனு மாறெழு
மானி னம்பல அங்கோ பாலெனன் றறிந்த போனனி யார்த்தெழுந்
தேனி னம்பல விறைபி தாவெனத் தெரிந்த போல்கை செய்தெழும்
வானி னம்பல மேனி கண்டின மாமெ னத்தொடர் வானெழும். (கௌ)

வேழ நங்குலங் காத்த தெய்வத் தேய தென்றெதிர் வீழ்த்தெழுந்
கேழ னம்முரு மேற்கொ ணுதனைக் கிடைய ளோமெனக் கிளர்ந்தெழும்
பாழி மாவரி நா சீயவுந் பவரி தோவெனப் பதத்தொழும்
வாழ்கு டாவடி சாம்ப வன்பினர் வணங்கல் போற்பத மலர்தொழும். (கஅ)

குணங்க ணீள்குறு முனிமு னேரெரு குலாதி பன்புகுந் தின்னிணி
யுணங்கு முற்றொழித் தின்ப வீடரு ளைந்தெழுத்துப் தேசகன்
மணங்கொளுஞ்செயல் வாய்க்கு மாண்பினை மணங்கொ ளந்தொகரி மித்தமா
யிணங்கு தாயக சகித வைந்தெழுத் திதழி மாமலர் காட்டுமே. (கக)

நெடிய நீகுறு முனியைத் தாழ்த்திடர் நீக்கு கென்றுட னேவல்போ
னெடிய பூருக நிரையி யாகவ ணீள்க ழற்கணி றைஞ்சுமால்
கடிய மெளவல்சே வடிப ணிந்துன காதன் மாசன்கை வாளியாய்க்
கடியை யென்முல கோது றும்பழி கடத்து கென்றலிற் கலையுமால். (உ௦)

இன்ன கானனத் தேகி ராகவ னிளவல் சானகி பின்வர
முன்ன ரேபல வளங்கள் கண்டுமென் மொழியு வப்புறக் காட்டுபு
மன்னு தண்டக வனம்பு குந்தவண் வாழு மாதவர் சூழல்வா
யின்ன மந்தவ ராகி பெற்றினி தேகி மாமல யேசன்வாழ். (௨௧)

உடச முன்வின விப்பு குந்தவ னெண்ம லர்ப்பதந் தாழ்ந்தெழுந்
தடிக ணும்மடி யடிய னேன்றெழுந் கடியின் மாதவ மென்னெனாத்
தடம லர்க்கைகு வித்து நின்றதா சரதி யானன நோக்குபு
நெடிய,பானுகு லேச மாசறு நின்வ ரத்துநல் வரத்தெனா. (௨௨)

முகமன் பற்பல கூந் யாகிகண் மொழிந்தி ருத்துபு முளரிவாழ்
தகவி தெம்மனோர்க் கேயு தெத்த சரத சக்கர வர்த்திமா
மகளி னக்கிவண் வரவ தெத்ததெம் மாதர் மாதவங் கோதிலா
துகம்வ முத்தநின் ரியலு மாறிட ரொழித்த ளிப்பதை யுன்னியோ. (௨௩)

வேறு.

மைந்த நின்னிள வடிவு நோக்கலை மல்கு பல்லுனா வகையு நோக்கலை
தந்தை தாயர்போற் றுதலை நோக்கலை சார்வ பெளமனீ தமிழை போலவே
யிந்த மாவனம் வந்த காரணம் யாதி யம்பென வெழுந்தி ராமனு
மந்த னாளொ லார்க்கு மோரர சருந்த வத்தினோ ரரசு நீயரோ. (௨௪)

அகில லோகமு மடிப ணிந்திடி னவர வர்க்குளகுறைகண்முற்றெழுழித்
திகந லங்களும் பரந லங்களு மிணையின் மோக்கவா யிலும ளித்திடத்
தருமொர் பேரர சாய நீயொரு தமிழ னேனையு மரசனென்பதோ
நகையி தாகுமெம் மரச லக்கண நவின்ற துண்மையே ரசரி லாதவன். (௨௫)

என்னு மர்த்தமேல் யான்கொ ளத்தகு மெந்தைநின்னச் செந்தநாவினு
மன்னு ள்த்திய சுகவி யாபக வரத மாசுவ ஞான வானர
சென்னிலேழையேனிசைப்பதெங்ஙனமென்றமைந்துதன்னகர்நின்றேகிய
தின்ன தென்றுமுற் றிசைத்துமேலுமோரேழைவிண்ணப்பநின்றிருச்செவி.
சாத்தி யந்நக தாணு வேரிகர் சதுர முற்றுணர் சாந்த வேந்த வென்
றேத்தி நின்றெறி ரோது மையவிங் ரெத்து னைத்தவந் தான மாதியி
னீத்தி டற்கரும் பலஞ்ச வாஞ்சையா நிறைக டற்கடந் திடுமு பாய மொன்
றார்த்தி தீர்தர வருடி யாலென வடிப ணிந்தன னலரி மைந்தனே. (௨௬)

அதுவி றுய்மல யாச லத்தெமை யான கத்திய மாமு ளீந்திரன்
கதிர்கு லாதிப வுத்த மக்குண கணங்கள் சேர்கரு ளுல கேண்மதி
யதிரக் டற்புவி யாளு பாயமுன் றுய காமுறு மரசு ருள்ளக
மெதிரி லாமறை சிவர்க மந்துணிந் தியம்பு மந்தன மினிது கேட்டனே. (௨௭)

முதுவ சிட்டனிற்குணர்த்துபோதகன்முதுக்குறைந்தெழுசனகன் மாதலன்
மிதமில் கேள்வியொண் கதிரின் மைந்தனீ விதைத்ததொன்றுபின் விளை
வொன்றுருகுமோ, வதிவி ரூப்பந்ன் கேள்வி யின்னமக் கைய துய்யவான்
மெய்ய செய்யவர், பதியு னக்கிது பகரும் பாக்கியம் பலித்த தின்றெமக்
கென்று பன்னுமால். (௨௧)

சாதி யாச்சிர மாதிரி யொன்றினுந் தவறி லுத்தம ஞான சீலராத்
காதல் கூர்சமு சார சாகரங் கடந்த ருட்கரை யிவர்ந்து வாழ்வுறத்
கேத மின்னிக மாக மந்துணர்ந் தீச னேயெவ ரினுந்தி யேயனென்
றோது மாபதி யொருவ னேயுள முருகு பூசனைக் குரிய நாயகன். (௩௦)

அகில முந்தன துடைமை யாகவைத் தாளு மீசனுக் கனைய பூசனைத்
தருப ணிக்கண லாதி யாதினுஞ் சாரு மார்வமொன் றில்லை யாதலா
னெருமு ளத்தொடு மகம்பு றத்தினு நிகம வாகம முறைவ ழாமலப்
பகவ பூசனை யாற்று வானெவன் பவஞ்ச வாரிதி பாற்று வானவன். (௩௧)

அனைய பூசனைக் கின்றி யேயமை யாத முக்கிய மாகு மங்கமொன்
றெனைய தென்றிடி லரிய மந்தண மினிய தோதுதுங் கேளி ராகவ
வினையை வெல்வது பவஞ்ச நீர்த்தட மேலெடுப்பது வேத வொண்சிரந்
தனைய டுத்தமெய்ப் பரசி வத்தின தனிச்சொ ரூபநிச் சயார்த்த பூரிதம். ()

பரம வாசக மாயொ ளிர்வது பஞ்ச பாதக நாசஞ் செய்வது
வரம காசிவ ஞான சாதன மந்திரேசமாய் வயங்கு நீரது
இரம சாத்தியந் தேவர் மாதவர் தேர்ந்து னோர்க்குமே செப்பு தற்கது
வரமன் மத்திய மறையின் மத்திய வருத்தி ரத்தொளி விரித்த ரத்தினம். ()
ஆய ரத்தினந் தூய மெய்த்திரு வைந்தெ முத்தென வறிய வேரதுமான்
மேய வன்னமா மந்திரேசநின் மிரிசெ விக்கணை குளிர வுக்குதும்
வாய விம்மநு நீகொண் முன்னரே மற்ற தற்கொரு முக்கி யாங்கமுந்
தோய வேண்டுமன் னதும் னுச்சக தூய வெண்டிரு நீறு தாரணம். (௩௪)

பூதி தாரண மின்றி யிம்மனுப் புகலி னிட்பல மென்னு மாமறை
யாத லால்வி ரசாங்கி யின்விளை வாய சித்திதா யகவெண் ணீற்றினை
யோது துன்முறை பரவப் பூசிமேலொளித ருந்திரி புண்ட ரங்களு
மேதி லாதணி கென்று கூறியாங் கிசைத்த வாவி ரசாங்கி நீற்றினை. (௩௫)

முறைவி லாத்தெடுத் தள்ளி யீதலு முளரி கூம்பிடுந் மலர வாங்குபு
நிறையுத் தூளன புண்ட ரங்கணு னெறிய ணிந்தெதிர் முறைப ணிந்தனன்
கறையி லாமனத் திறையி ராகவன் கலச யோனியக் காகுத் தன்றனைக்
குறைதெ றுஞ்சிவ தீக்கை யாற்றுபு குறித்த மந்திர வமுது குத்தனன். ()

தூய தனசெவ் வாயு குத்தவச் சுவைய மந்திரா ரமுத மாந்தினன்
வாய பேரின்ப வாரி யிற்றனை ம்றந்த மர்தொரு வாறெ முந்திட
னைய வாரியன் பாத தாமரை நேர்ப ணிந்தடிச் கடியெ முந்துநின்
ரோய்வி லாக்கரு ணம்பு தேயென் துடலு மாவியு முடலு முன்னதே. (௩௭)

செய்கை மாறிலாச் சிறிய னுயினேன் செய்கை மாறுநின் றிருவ ருட்பெருஞ்
செய்கை கொள்கிலாச் சீரி தென்பது தேற்ற மாகநேர் தெரிய வந்ததென்
னுய்கை பெற்ற்சீ ராம னோதவவ் வுடச னாதனங் குடச மாதவ
னுய்கை செய்சிவ நாம மாயிரத் துண்மை யாவையு முணர நல்கினான். (௩௮)

ஆச றச்சிவ தத்து வார்த்தங்க ளனைத்து முள்ளகத் தமையத் தேற்றிமே
லீச னேயொரு வன்றி யேயன்மற் றேனை யோர்களுவ் வெவருஞ் சீவரே
மாச றத்தியா தாக்க ளென்றுமா மறைசொல் சூத்திர வீர்க்கி யந்தனைத்
தேசு றத்தனி யோது மாசிவ கீதை தூலையுந் தெரிய நல்கினான். (௩௯)

இன்ன வாறகத் தியமு னீந்திர னிராம னுக்குநீ றளித்த மேன்மையாற்
றுன்னு றும்பசுத் துவத்தை மாற்றிமேற் றுலங்கு தாரக சக்தி வைந்தெழுத்
தென்னு மந்திர செபத்தி னாற்சிவத் துவவி ளக்கமே லேற வேற்றியப்
பன்னு மந்திரஞ் செபித்தி மெமுறை பரசி வார்ச்சனை விதியு ணர்த்திமேல்.

வேறு.

பொறுதி யாகநாம் புகன்று னக்குமுன்
பெறுதி யென்றமெய்ப் பேறு கொள்கவென்
றியுதி நீக்குமைந் திருஞ்சா தாக்கியத்
துறுதி லிங்கமொன் றொளிர நல்கினான். (௪௧)

இரவி மைந்தகே ளிவ்வி லிங்கநீ
யுரிய வாயுள்கா றொருவு ருமலே
பரவி நாடொறும் பயில ருச்சனை
வரசி வாகம மரபி னாற்றுகி. (௪௨)

மேவு மிவ்வெலாம் வேந்த நிற்றகக்
காவ லாம்புறக் காவ லாகவிங்
சீவ கொள்கென வேதி கார்முடி
மாவ நாழியாங் கவன்கை நல்கினான். (௪௩)

சருவ சத்திமா னுய சங்கர
னொருவ னேரிக ராய வுத்தமன்
றருச ராசனந் தாவி னாந்தகம்
பொருவி லாவநேர் புகலந் பாலதோ. (௪௪)

மூன்று நல்கிய முனிவர் சேகர
 னுன்ற கேள்விய னுய ராமனைச்
 சான்ற பஞ்சவ டித்த லத்தைநீ
 யேன்று காண்கென வினிது கூறினான்.

(சுரு)

முனிவ ருத்தமன் மொழிந்த செஞ்சொல்லு
 மனைய னங்கிரி யம்பு சாதமுந்
 தனது சென்னியிற் றழைப்ப ராகவ
 னினிதி றைஞ்சின னேத்தி நின்றனன்.

(சுசு)

பிரிவை நோக்கிடும் பெரிது மேங்கிடும்
 வரதன் வாசக மறுக்கொ ணுமையும்
 பெரிது நோக்கிடும் பேதுற் றஞ்சுமத்
 தரணி பன்றிறஞ் சாற்றொ ணாதரோ.

(சுஎ)

அரிய தூல்களாய்ந் தகந்தெ ளிந்துமெய்க்
 குசவ ரானிறை குணத்தி ராமனே
 பெருமி உர்ப்படிற் பெரிய வர்ப்பிரி
 வருமை யிற்றென வளக்க லாவதோ.

(சுஅ)

இருத லைப்படு மிதய ராமனாந்
 கொருத லைத்துணர்ந் துழுவ லன்புளம்
 பொருத லைப்பெரும் புணரி வாயனை
 மருத லைப்புரீஇ வணங்கி யேகினான்.

(சுகு)

எகி ராகவ னிளவல் சீதையோ
 டாகம் வேற்றுமை யறியொ ணுதுநீண்
 மாநீ நிகரான் வழிக டுந்துபோ
 யோகை மிக்கபஞ் சவடி யுற்றனன்.

(சுஓ)

வேறு

வரம டுத்தகோ தாவரி மாநதிக்
 கரைய டுத்தவப் பஞ்சவ டிக்கணே
 புரையி ரித்த புனிதனி ராகவன்
 விரவீ யொத்துழி வீற்றிருநீ தானரோ.

(சுஈ)

அங்க ணுடொறு மைந்தெழுத் தின்செபந்
 திங்கள் வேணி யிலிங்க சிவார்ச்சனை
 துங்க கீதை பராயணந் தோமற
 நங்கை சானகி நாத னவிற்பு.

(சுஉ)

நாளு நீளுமெய் யன்பு ந்தியோடே
யாளு மீச னருட்கடற் புக்குலாய்த்
தாளின் ஞானைத் தத்தனித் தண்கதை
மீளி யுண்டு விளக்கமிக் கானரோ.

(௫௩)

இன்ன வாறுசின் னுன்க ளிரிந்திட
மன்னி ராமனை வாஞ்சித் திராவணன்
பின்னை நேர்ந்து பிதற்றின ளன்னதாற்
றன்ன நாசி தனஞ்சிதை வுற்றனன்.

(௫௪)

அதனா னுந்நகர தூடண ரார்த்தெழ
வதைபு ரிந்தந் நிருதர் வருதினி
சிதைய வென்றமை தேர்ந்தந் கிராவணன்
கதமி குந்துமா நீசன்ச காயத்தால்.

(௫௫)

எரி நெருப்பை மழயிலிட் டாலென
வரிய கற்பிற் கரசி யனுவுந்தற்
பிரியொ ணை பரியை சனகியைக்
கரவி லுற்றுக் கவர்த்தனன் கா தகன்.

(௫௬)

அவனி மாதவ மாய பிராட்டியைக்
கவர்பு சென்றபின் காகுத்தன் நம்பியோ
டவச னாய்ச்சரித் தங்கதர் காட்டிடச்
சவரி யஞ்சனை தன்றனை யன்றனல்.

(௫௭)

சுக்கி நீபனைத் துன்னி யவன்பகைத்
தக்க வாலியைத் தான்செகுத் தாங்கவன்
ஒக்க லோடுறு வாழ்வங் சூதவவம்
மிக்க பேருத விக்குள் ளுவந்தரோ.

(௫௮)

ராக வன்செய் நலன்மற வாமலன்
போகை யுந்த வுடன்வட மேருமுன்
னாக நீளச லத்தமர் லானர
வாகி னிக்குல முற்றும் வருகென.

(௫௯)

வரவி ளித்துத யாத்த மனவரை
விரவு கீட்டிசை மேற்றிசை யாகநம்
பரமன் வெள்ளிப் பருப்பதங் கூற்றினூர்
வரையி னுத்தர யாமிய வம்புலா.

(௬௦)

இடையி டங்களுங் கெங்குந் துருவிநங்
குடிபு ரந்தவிக் கொற்றவன் தேவியிப்
பூட்டலி வாய்த்தபொன் பூங்கொம் பிருப்பிட
முடனறிந்தொல்லே ளீள்கென வுய்த்தனன். (சுக)

சென்ற வீரருட் டென்றிசை மாருதி
யன்றி லங்கை யரைக்கணத் தேகிநோன்
பொன்றி மேனி யொடுங்கின் னுள்ளுயி
மென்ற ராம னிதயத் திருப்பவும். (சுஉ)

சோக முற்ற தென் றோகை யிராகவ
மேக மின்ப ஈழைவினா விறற்ற
மோகை யாகென் னுணர்த்தலி னோங்கும
சோக வுன்னினைச் சூழலி லீழலில். (சுந.)

வீற்றி ருந்து மிளிருஞ் சனகியைப்
போற்றி நோர்கண் டணுகிப் புருத்ததான்
றோற்றி ராகவன் னாதெனத் தெள்ளெனத்
தேற்றி நல்கினன் நீதுரி மோதுரம். (சுச)

வாங்கிச் சென்னிகண் மார்பின் மணந்துகைத்
தாங்கி நோக்குபு தாச ரதிதனை
யாங்க ணைந்தென வன்பிற் பெருகியே
தேங்கு மின்பக் கடலிற் றினைத்தனள். (சுரு)

வருதி யையெவன் மாதவ வாழ்வின்
தருமை மேனி யணுவும் விகற்பியா
துரிய தம்பி யுடனுறை வோடுற்றே
வருவ தேகொ லணித்தமர் வாழ்க்கை யோய். (சுச)

என்ற கேள்விக் கிறைமுறை யேயிசைத்
தன்றி ராமற் களித்தரு டாமணி
யொன்று கைக்கொண் டுடன்விடை கொண்டுதாழ்ந்
தென்று சேயமைச் செய்தினைன் மீண்டோ. (சுஎ)

கண்டு வந்தனன் காருத்த தாயினை
யொண்ட ளிர்க்கை யுசவுரு டாமணி
யெண்ட ரும்பிஃ தென்றெதி ளிட்டவன்
கொண்ட நோண்டிரன் யாவையுங் கூறினான். (சுஅ)

ராகவன் மீக்கெழு மூக்கமோ

டனகி யாய சனகி யமர்நிலை

துனையி னேகித் துறுமிடர் மாற்றியாங்

கினிது மீட்டற் கெழுந்தனன் முன்னெழும்.

(கூ)

தம்பி பானு தனைய னனுமனே

பம்பு வானர, வீர பதாதித்யோ

மம்பர் போற்றுற வெல்லையி னெண்மினா

னம்பி ராமன் றெனது நாலையே.

(கூ)

வேறு.

ஆங்கரு மறைகள் போற்று மடவியி னகில மீன்ற

தேங்குயாழ் பழித்த வின்கொற் றிருந்திழை பாகத் தெய்வமான்

பூங்கழ லிறைஞ்சும் வாஞ்சை புகுத்தவா னரப தாதி

பாங்குற் தவணி ருத்திப் பானுசே யனுமன் றம்பி.

(கூ)

புடைவரக் குணக்கி னீன்கோ புரப்பெரு வாயின் முன்னர்

படியுற நமந்து வேண்டிப் பரவிப்போய் வேத தீர்த்த

முடியுற வணங்கி மூழ்கி முறையின்வெண் ணீறு கண்டித்

தொடைபுனைந் தெழுத்தோ னாந்துந் துகளறச் செபித்த லாதி.

(கூ)

நித்திய நியமம் யாவு நிகழ்த்துபு சிராத்த மாதி

சுத்தகேத் திரபிண் டாதி துரிசறப் புரிபுட் சென்றங்

கத்தனை யமல வேதா ரணியனை யகில மூல

வித்தனை வீணா காண விதாடணி யுடனி றைஞ்சி.

(கூ)

அகநெகிழ்ந் துருக நின்றங் கருந்துதி பலமுன் கூறி

யிகலருமன் பின்மேலு மிறைஞ்சியாங் கரிது நீங்கித்

தருமுழி யமர்ந்து வாயு தனயன்முன் னாங்கு ரக்கின்

ரெருகையினை யாழி மீதோர் தாக்குரம் பிலங்கைக் கேக.

(கூ)

ஆற்றுக் கவெனப்ப னின்தா னுணைதஞ் சென்னி மேற்கொண்

டேற்றெழு கவிக னெல்லா மிரவிதோ யிரவி வான

மேற்றழை விருக்க மாதி வேரொடும் பிடுங்கிப் போகட்

டேற்றவார் கலியற் சேதோர் தினத்தினு சீனையேழ் செய்தார்.

(கூ)

வரம்பறு வலிமு கத்த வலிமுக பலச மூகம்

வரம்பறு பராரை வானீண் மரம்பல சுரும்ப னேகம்

வரம்பறு மாழி மீதோ வாதுவீழ்த் தியவே கத்தால்

வரம்பறு தடையாற் பொங்கி வருபிர ளயமோ வென்ன.

(கூ)

பிரவசித் தியாண்டுஞ் சென்றெம் பிரானிகே தனத்தி னீள்கோ
புரதுவா ரத்துஞ் சென்று புகுதவப் பொழுதி யாரு
மரகர ஸ்ரீமூக்க மேலோ ரார்கலி யென்ன வாய்விட்
*டாகரன் சினக ரத்து ளச்சமுன் னீர்ப்பப் புக்கார்.

(௭௭)

புக்கவ ரண்டம் விண்டாற் போன்மெனக் கதறு மோதை
யக்கணந் துரத்திச் சென்றங் கார்கலி கோயில் வாயிற்
றொக்குளார் கலிபே ரோதை சூரலங் கரத்தன் காணு
நக்கன னுரப்பி னுன்மன் னரலேநீ வரலே யென்பான்.

(௭௮)

நத்திரா யகனுங் கார நாதமச் சேது வேராய்ச்
சிந்திய தகர்த்த தூழி சென்றடங் கிற்று முன்போ
லத்தில்வா னரக ணங்க ளசமிக் குலேந்த நோக்கி
நைத்திரா கவஸ்பின் மேல்பா னுன்கியோ சனைசென் றுங்கு.

(௭௯)

பின்னரு மன்னு கென்றோர் பேரணை யமைப்பித் தான்மற்
றன்னதும் பெருங்கான் மீன்க ளிலைகளா னிலைகு லேந்த
தென்னினிப் புரிது மென்றோ வேக்கமிக் குளங்க லங்கி
யின்னதென் றென்றுந் தோன்றா திருந்தன னிராம னந்த.

(௮௦)

அம்புதி தடத்தின் பாங்கோ ரகரமீன் பூச லென்ன
வியம்பின் விளங்கும் யாண்டு மிடரற வியல்வான் மீன்க
டம்பெரு வாலிற் சேது தனையடித் துடைத்த நீரா ட்
னம்பியல் விராமன் முன்பின் னவிறுமக் குரம்பி ரண்டும்.

(௮௧)

சிதைவுறங் பெற்றும் வாய்மை சீலமுற் குணங்க ளாதி
யிதமிசு புனீத ராம னியற்றிய நீரா லன்ன
தைகுரம் பமைந்த வாழித் தடம்புன் விடமி ரண்டு
துதிதிகழ் கோடி தீர்த்த மெனும்பெயர் துலங்க மன்னும்.

(௮௨)

முன்னவில் கோடி தீர்த்த முதுமறை வனபு ராணந்
தன்னலன் விரித்துக் கூறத் தயங்கும்பின் னவிரீர்த் தத்தை
மன்னல மணமேற் கோடி தீர்த்தமென் னுலகம் வாழ்த்தி
யின்னலங் கொழிய மூழ்கி யின்னல மெல்லா மெய்தும்.

(௮௩)

* அர - குறிகீழாகாரங் குருகிற்று.

† நீரால், விளங்குமென்றியையும்.

அத்திரு மணமேற் கோடி யவிர்தட நகரே ழொன்பான்
மெய்த்திரு மணிக டம்முண் மிளிர்குலச் சிறைமா ணிக்க
முத்திசெய் தன்பாற் றேன்று முழுத்தவப் பெருஞ்சீர்த் தென்ற
லுய்த்துண ரறிவி லேழை யுரையினு ளடங்கற் பாற்றே. (அச)

மங்கையர்க் கரசி யாரு மகிழ்நெடு மாற னாரு
மெங்கன்சண் பையர்கோ வும்மே லிசைத்தமா ணிக்கத் தன்னோ
டங்கத னவதா ரச்சீ ரருமையி னுரிமை நோக்கித்
தங்கிவீற் றிருந்தார் பண்ண னென்றிடிற் சான்று வேறென். (அரு)

தன்னிகர் சிவலோ க்த்திச் 'சநத்தையேற் றேணி யாகி
மன்னுமம் மணமேற் கோடி வளநகர் பாண்டி நன்னாட்
டின்னா வேணி யாகி யிலங்குமீ தமைக வொன்றுந்
தன்னுளந் தோன்றா தங்கட் டங்கிய ராமன் கேட்ப. (அசு)

ஓரச ரீரி ராம வேரசு மாறா தீத
மாரச சூத கான் மாரசங் கார ஞான
காரக *மந்தி ரேசன் காரக மகல நின்னு
†தாரக மூல மேநந் தாரக மெனத்து ணிந்து. (அஎ)

நீதின நீதி நந்தா நெறிபுரி செபதி யான
மாதிபி ரீதி யோனா யமர்த்தன னாத லாலச்
சூதகா னனம்பு குந்தச் சுயம்பமு தேச டேச
மீதேழ வருச்சித் தாலுன் விழைவுமுற் றருளு மென்றா. (அஉ)

வான நின் றெழுந்த தந்த வாக்கிருந் துவ்வி யாழு
தானதொண் செவிவா யுண்டாங் களப்பருங் களிப்புண் ழூழ்க்
வானர குழாமி லக்கு மணனருக் கனிலன் சேய்கன்
பானிழ லென்னச் சூழப் படருமா வனச ரீபம். (அக)

அதரினோ ரிடபங் கான்யாற் றக்கரை யானைக் காமுற்
றதனையவ் வாறு கீறி யடுப்பவா னாக்கு நின்னு
மெதிர்கரை யேறித் தோழத் தேற்றொடுப் புருதக் கண்ட
வெதிரிலான் சீதை மீட்சிக் கீதுநன் னிரித்த மென்றான். (கூ)

* மந்திரேசன்-எழுவாய். அது அடுத்த செய்யுளில் அமர்த்தனனென்
னு முற்றுவினை கொண்டு முடிந்தது.

† தாரகமூலம்-பிரணவசகிதசிவபஞ்சாக்கமம்.

பூங்கொம்பொர் கவிதன் பாங்கர்ப் பொன்னிறம் பழுத்த வின்றே
மாங்களி கொடுசென் றுற்ற மந்தியை வாவி வீட்டி
யாங்குது கைக்கொண் டேகி யமர்ப்பீண யமரக் கண்டா
னீங்கிது போனி மித்த மெமக்குவே நென்கொ லென்றான். (௬௧)

செறியுல கடவிக் கெல்லாஞ் சேகர மென்னு மேன்மை
யறிதரத் தெருட்டு சேக ராடவிச் கணிய னாகப்
பெறுபுமாந் குயிலெ லாமெம் பிரானரு ஞுவந்தி ராம
வுறுதியிங் குறுதி யென்றங் கழைத்தென வெரலிப்பச் சென்றான். (௬௨)

பூவைபைங் கின்ளை சாம்ப புராதன புனித நேயா
தேவசங் கரசம் பேரசச் சிதாந்த வழுத நாத
சேவக விமல சே:ம சேகர மந்தி ரோச
மாவன, நிவாச சேச மாதவ பூத நாத. (௬௩)

சுண்ணமர் நெற்றி யானே கந்தர கந்த ரோச
தண்ணம ரிதழி வேணித் தற்பர சைல ராசன்
பெண்ணர சகில மீன்ற பெரியநா யகிச மேத
வண்ணுஞ் சூத கான வாதவென் றிசைப்பக் கேட்டான். (௬௪)

இன்ன பல ாங்க ளெண்ணில கண்டு கேட்டுப்
பன்னருங் களிப்பு மேன்மேற் பல்கிய போன் புந்த
முன்னரு ளீர்ப்ப: சென்றம் முளரியின் வருண தீர்த்தத்
தன்னினூன் மரபி னாடிச் * சபலவெண் ணீறு சாத்தி. (௬௫)

கண்டுகை பலபூண் டைத்தக் கரமுறை செபித்து நீல
சண்டனீ ணிகேத் தனத்தங் கைத்தளப் பிலகொண் டேகிக்
கண்டருட் டூல லிங்கங் கைதொழு திறைஞ்சி யின்சொற்
கண்டமர் வலவை நேச கணேசனை யிரைய சேயை. (௬௬)

பணிந்துந் தீசற் போற்றிப் பராயனு மதிபெற் றேகித்
தணிந்துசே கரசு கக்கா தரவமு தேச நாம
மணிந்துல கிருளா நிற்கு மருந்துண திருந்து வேதத்
துணிந்துரைப் பரிய சோதி சுயம்பிலிங் கேசற் கண்டான். (௬௭)

* முன்னிரு நெடிலங் குறுகினவாக் கொண்டு சாபால வெனக்கோ
டலு மொன்று.

காண்டலுங் கரண மெல்லாங் கைடுகிழந் திரிய வன்பு
பூண்டவன் றனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத
மாண்டமெய்ஞ் ஞாநு னந்த மயபர வசஞய் நீண்ட
சேண்டரு வடியற் றுங்குத் திருமுன நமந்த மார்தான்.

(க௮)

எழுந்தொரு வாறு முன்னின் றியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்
பொழிந்துட னனைப்ப லிம்மிப் புரிவதொன் றேறர்தல் கூடா
தழுத்துமா னந்த வெள்ளத் தரிதெழும் வழுக்கி வீழ்ந்
தொழுந்தகை யிராம னாங்கச் சுயம்புநே ருற்ற துய்மை.

(க௯)

இன்னவா நென்ன யாரே யிசைக்குநர் நெடும்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பானுகு லேசெனம்மான்
றன்னரு ளதஞ லாற்று சபரியைத் தொண்டினார்வந்
துன்னவேண் டிவன வெல்லார் தோமற வினிதி னீட்டி.

(க௦௦)

உழுவன் போங்க மேன்மே லுயர்சிவா கமநா லாற்றின்
வழுவறச் சுத்தி யாதி வயக்கிவெற் பளித்த தாயோ
டழலவர் மேனி யெந்தை யமுதலிங் கேசன் றாய
கழலடி பூசித் துள்ளங் கரைந்தடிச் கடிந் மந்து.

(க௦௧)

திருமுனின் றினிய வாய்மை திகழ்துதி புகன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா மூவ ரும்பனே யெம்பி ரானே
யருவனே யருவனே தா யருவரு வனைய தீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(க௦௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடையனேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பார்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவர்க்கும் ஶாரோர்
திலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(க௦௩)

ஆரூண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரண பவஞ்ச போற்றி
பாரண காள போற்றி பாரண சூல போற்றி
தேபண வமல கான ஶேசரச் செல்வ போற்றி.

(க௦௪)

திருவருப் படிக மோர்வத் திராமது செம்பொ னொன்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றுநின்
னுருவமே துணிதல் கூடா துறிலுன் சொரூபம் யாரோ
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(க௦௫)

அவனவ ளதுவொன் றன்றென் றருமறை யிசைப்ப துன்னை
யவனவ ளிரண்டு மொன்றி யவிருமோ ருருவாய் நிற்றி
யவ்னெனப் போற்று கோமற் றவனெனப் போற்று கோமன்
சிவசிவ. யாதென் றோர்துஞ் சேகர வனத்தாய் போற்றி. (௧௦௬)

அரிபிர மேத்தி ராதி யகிலச் வருமோ ரொன்றே
யுருவமுற் றுதித்துன் பாலே யொடுங்குவ ருவர்க்க தீதப்
பொருளென லிருமை யானின் பொண்ணுரு விடத்துங் கண்டு
தெருளிலா மூடர்க் கென்றோ தேற்றமா வனத்தாய் போற்றி. (௧௦௭)

அருந்ர காழு மூழா லளவில்கா முகனென் றந்தோ
வருவுகண் டிரைநிர் மூடர்க் குரைப்பதெ னூடல் கூட
லொருவடி வீனிலெங் கெய்து முணர்த்தினீ யன்றி யாவர்
தெருளுவர், சூத காணச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௮)

சீவர்க் ளெவரு மின்பங் தினைத்திட விதஞ்செய் தேவ
பாவியேற் கின்று போந்த படரெலாம் படர வீட்டி
யாவிகாத் தருடி யைய வரணநின் சரண மேமா
தேவனே, சூத காணச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௯)

வேறு.

என்று போற்றினின் றடிக்கடி யிறைஞ்சின னிராம
னன்று மாதவ னனியுவந் தமுதலிங் கத்தி
னினுந் திரிந்தமர் வேணிய னீலமா மிடற்ற
னென்று நாற்கரன் சாம்பனேற் றிவரந்தரு ளொருவன். (௧௧௦)

உளத்தின் மிக்கெழு முவகைநே ருணர்த்துமொண் முறுவல்
வளத்தி னன்சிர மாலிகா பரணன்பால் வண்ணன்
கிளத்து மித்தகு முருவனுய்க் கிடைத்தனன் றனையுட்
டளத்தி ருத்திரா மனையரு ணைக்குடி சாற்றும். (௧௧௧)

வருதி ராகவ கேண்மியா மலயமா தவன்முன்
கருதி நிற்குணர்த் தியவரு ணெறியதே கவற்கி
தருதி றீற்பவ சாகர தரணவாஞ் சையர்க்குச்
சுருதி சொல்லுபா யம்ரிது சுத்தநிற் தோடும். (௧௧௨)

இதயத் தூன்றுக வின்னதே யென்றுமீ திருக்கத்
ததையற் கூந்தலஞ் சானகி பிரிவினிச் சமய
முதயச் சூரண முகின்மறைத் தாலென வுன்பாற்
முதையப் பேரிடர் தொலைப்பதற் குபாயமுஞ் சோறும். (௧௧௩)

ஈண்டைக் கோச்சனை யெட்டினிற் றென்றிசை யிலங்குஞ்
சேண்டக் கார்தொழு தேவிபட் டணத்திரு நகர
மாண்டைக் கேக்கி நீ யலகில்சத் திகளுட னமருந்
தேண்டற் பாலளாம் விந்தையைச் சிந்தைசெய் தன்பால். (௧௪)

ஆழி மீதனை யனை திறன் குறித்தனை யருச்சித்
தாழின் வேண்டுதி யேலனை யுளுற்றுதற் குரிய
பாழி யாற்றறந் தின்னருள் புரிவளப் படியே
வரழி 'ராமநீ யவ்வுழிக் குரம்பினை வயக்கி. (௧௫)

ஆய போனை வழிச்செல்லி யிலங்கையை யடைந்து
சீய ராவண வதம்புரிஇச் சீதையை மீட்டு
'மேய விந்திர வரத்தினுற் போர்வயின் லிளிந்த
பாய வானை கணமுயிற் தெழும்வகை பயிற்றி. (௧௬)

உரிய சீதையோ டிளவல்செங் கதிர்மக னூதை
பிரியன் வரணப் பெருந்தொகை பீடணன் முண்டேனா
லிரிபு சூழ்வா விரைகமழ் புட்பக விமானத்
தரிதி வர்ந்துசென் றயோத்தியிற் பாதனோ டமர்ந்தே (௧௭)

நீதி வேத்தியல் புரிந்துவீற் றிருந்துயிர் நிரைகாத்
தேதி லாமகஞ் சிவப்பிர திட்டைக ளியற்றிக்
கோதி லிச்சிவார்ச் சனை தினம் வழுவறக் குயிற்றிப்
பேதி யாதவிப் பல்வகைப் பெருந்தவப் பேற்றால். (௧௮)

ஈற்றி னம்பதத் திரண்டறு நித்திய லின்பப்
பேற்றின் வாழ்க்கை வாய்மலர்ந் தருளியெம் பிரான்முன்
றோற்றி யாங்கருட் குறியிடைக் கரந்தனன் றொழுது
போற்றி ராகவ னைப்பருங் களிப்பெரும் புணரி. (௧௯)

தோய்ந்து மந்திர லிங்கப் சிமத்தொரு தூய்மை
வாய்ந்த லிங்கமார்க் கண்டலிங் கத்தணி வடபா
லாய்ந்து தாபனம் புரிந்தருச் சித்துமீண் டனைபா
லேயந்த வாரமு. தேசனைப் பினும்பணிந் தேத்தி. (௨௦)

பொருமி யன்பின்மிக் கிருகணீர் பொழிந்துள முருகிப்
பிரிவி னைந்தொரு வகைபுற விடையருள் பெற்றாங்
கரிது போந்துகோ யிலின்புறத் தொருசிறை யடுத்தவ்
வரன தேவிபட் டணம்புக மதித்தவ ணிருந்தான். (௨௧)

வேறு.

ஈதிவ் வா ருக வி தற்குமு னினவ விரவிசே யுனுமன்சாம் புவனே யாதிய னாங்காங் கருட்குறி நிறுவி யருச்சனை புரிந்துவந் தடுத்தா ரோதவந் நிலக்கு மணனருச் சித்த வோரருட் குறியமு தேச சேதனசுயம்புலிந் கத்தின்டென் மேற்றிசையினுந்ருசைத்திறநிகழும். ()

நவிலுமக் குறிவாழ் நகர்த்தம் பிக்கு நல்லவன் கோட்டையென் னுமத்[யோர் தவிர்தரு மதன்கிட் டிசையின்முக் குரோசத் தமுதலிங் கேசுதென் றிசை திவன்குரோ சத்தி னெல்லையிற் றிகழுந் திருத்தகு சுக்கிரீ வன்செ யுலமைநீர்விங்கமுல்விட முத்துப்பேட்டையென்றுரைப்பதின் றொளிரும்.

திருந்துபூ சனைசெய் சுக்கிரீ வன்ருன் றிருமுனின் றருந்துதி செய்காற் பெருந்தகை யிலிங்கத் தொன்னொளிப் பொலிவும் பேரமு கமைதியு நேர்கண் டருத்துணை யெந்தா யருட்டிரு மேனி யழகனை யென்றகா ரணப்பேர் பொருத்தியே யொளிகள் நகரிலா தோங்கிப் பொலிதனோர்காணலாமின்றும்

அத்திரு மேனி யழகனுக் கிசைந்த வழகியெம் மனையு மனைய துத்திய நாமர் தான்வடி வழகி யென்யுல கிறைஞ்சிடத் துலங்கு மத்திரு மேனி யழகனு மனையு மேத்துநாக் கருணைங் களுமல் வுத்தம தலத்தின் சிறப்புமொ ளப்பின் றுரைத்தவப் பெருமபதிக்கம்பால்.

வருமொரு குரோசத் தெல்லையிற் சாம்பு வன்னொழுங் குறியிலங் கிடமல் வீருநகர் நாமஞ் சாம்புவ னோடை யெனப்பொலிந் திலங்குமிங் வகையே யொருவிலோ ரொருவ ரும்புரி யிலிங்க முலப்பில பலப்பல நகரின் மருவின றிலங்கு மேலினி ராமன் மதித்தவா புரிசெயல் வகுப்பாம். ()

இளவலோ டனுமன் சுக்கிரீ வன்மற் றேவரு மேவாத் தேவி வளநகர்க் கேகி மந்திர நாதன் வழங்குநன் வழிகுரம் பியற்றிக் கிளர்தரு மிலங்கை புக்கிரா வணன்முற் கெழுமுபன் னிருதரைப் பொருதக் களனுற வீட்டி ராவணப் பியம கத்திரா மேச்சுர மாகும். (௧௨௭)

மாதலத் திராம லிங்கதா பனத்தான் மாற்றுபு வீசுக் தியினே வேதகா னனத்தைங் காத்தொரு கோட்டு வீமவபூ சனையினால் விலக்கிக் காதமர் குடகீகா தவனிழ லானைக் தாவிறை பூசையாற் கடிந்து கோதற வயோத்தி புக்கமு தேசன் குளர்திரு வருணனி குலாவ. (௧௨௮)

மலயமா தவன்றன் பதமலர் சிரமேன் மலயவீற் றிருந்தரு ணெறியே யுலகெலாம் புரந்து சிவார்ச்சனை யாதி யுத்தம நெறிவழு வாது ல்லவிய வியற்றி வாழ்ந்தன னவற்கு கிமிலமந் திரவுப தேச வுலுள்ளித் தமையாற் குதவ னேசன் மந்திரோ சப்பெயர் வாய்ந்தான். (௧௨௯)

அன்னமா வனமல் விராமன்சா னகியை யடுத்துமீட்ட பதற்குள வுபாய
மென்னென வுசாவி யெம்பிரா னருளா லெண்ணியாங் கெய்துதற் கிடனாய்
மன்னிய வதனாற் றிருவுசாத் தான வண்பெயர் பெற்றதான் மல போன்
றன்னருந் தனய வென்றுவேத் திரக்கைச் சற்குரு நாதனே தினனூல். ()

வேறு.

என்றரு ணந்தி வாய்மை யிருஞ்சனற் குமான் கேட்டாங்
கொன்றிய ளுளத்த னாகி யுத்தம ருவ ரேறே
கின்றனி ரூகாம்பு சாத நிறைசொற்றே னுகர்ந்து மேலு
நன்றி லாள்வங் கூர்வ நாடுமென னெஞ்ச மன்னே. (கஙக)

இன்னுமிச சூத கானத் திறைவனை யிறைஞ்சி யாவர்
துன்னுதம் மிட்ட சித்தி தோய்ந்தன ரெந்தை யாற்றும்
பன்னருள் விளக்கம் யாவை பகர்ந்தருள் பெரும வென்றான்
மன்னரு ணந்தி நாதன் வாய்மலர்ந் தருளு மாதோ. (கஙஉ)

அருந்தவ முனிவ கேண்முன் னுனந்த தாண்ட வத்திற்
புரிந்தெழு மனத்தன் காதி புதல்வன்பொன் மன்றி னீன்று
பெருந்திரு நடஞ்செ யீசன் பிரசமென் மலர்த்தான் பேணித்
திருந்தருந் தவம்பல் காலஞ் செய்துவேட் டமர்ந்தா னன்றே. (கஙங)

அன்னவன் றவக்கி ரங்கி யருட்டில்ல யம்ப லத்திற்
பொன்னடம் புரியெய் மாண்முன் போந்தருள் கூர்ந்து காதி
தன்னரும் புதல்வ நீசெய் தவம்பெரி துவந்தும் வேட்ட
தென்னுரை யென்னத் தாழ்ந்நித் திருக்ககூம் புரன் னேரோதும். ()

யாவரு முணர்ச தேற்றா விறைவனே யேழை நாயேன்
ராவரு நின்னா னந்த தாண்டவ தெரிச ளாத்தின்
மேவிய மனந்து ரப்ப விழைந்துன யடைந்து ளேன்மா
தேவரின் றிருவு ளத்தின் செயலென விறைஞ்சி நன்றான். (கஙரு)

வருதிகோ சிகனே யிந்த வரம்பெறு சிதம்ப ரத்திற்
பெரிதுள முவந்து முன்னாட் பேணிரு முனிவர்க் கல்லாற்
புரிதரு நடமின் றுற்றென் புணரியந் தடத்து நல்லோர்
கருதுமோர் நறிய சூத கானன மிலகு மாங்கே. (கஙகூ)

நீவிழை நடனங் காட்டி நினக்கருள் புரிது மென்றே
யேவிய நமநது போற்றி யெம்பிரான் விடைபெற் றேகி
மாவனம் புதுந்து கோசி கன்மனங் கரைந்து வாழ்த்தி
யோவறு தடம்புக் காடி யோதிய பூதி யாடி. (கஙகூ)

கண்மணி புனைந்து பஞ்சாக் கரங்கருத் துறச்செ பித்து
வண்மணிக் கோயில் புக்கு மந்திரேச் சுரன்வான் போற்று
கொண்மணி கண்டன் முன்சென் லுளநெகிழ்ந் துருக வேத்தித்
தண்மணிக் கழலி றைஞ்சித் தாண்டவம் விழைந்தி ருந்தான். (கங.அ)

முன்னருள் புரிந்தாங் கன்ன முனிவற்கு நடன நாதன்
றன்னருட் பெருக்கி னுலத் தாண்டவந் தரிசிப் பித்தான்
பன்னரும் பரமா னந்தப் பரவையுட் படிந்து பல்வே
றின்னருட். தெிகள் கூறி யடிக்கடி யிறைஞ்சி வாழ்ந்தான். (கங.க)

இறையவ யார்க்குங் கிட்டா விப்பெரு நடன நாயேன்
குறைதப வளித்தா யெந்தாய் கோதிலா வருட்பெ ருக்கி
னிறைவெவர் சொல்ல வல்லார் நீசன்செய் கைமா லுண்டோ
மறையெலா மளப்பி லாத வள்ளலே யென்று தாழ்ந்தான். (கச.ப)

அளவிலா னாத நீக்கூர்ந் தனையன டோறு மன்ன
பளகிலா ரோது சூத பாதவ காணத் தாலங்
களானிலா வண்ணல் பாதங் கைதொழு தமர்ந்தான் பன்னாள்
வளனுலாம் புன்னை வேலி மறைவனத் தடைந்தான் பின்னாள். (கச.க)

கோசிக னடங்கண் டன்பு கொண்டொழ் காதை யீதான்
மாசறு தவத்தோய் பாணு மதிமுத லொன்பான் கோள்கள்
பேசுமில் வனத்தோர் கடலெம் பிரானடி பணிந்து போற்றித்
தேசறு தவஞ்செய் திட்ட சித்திபெற் றருளின் வாழ்ந்தார். (கச.உ)

உத்தம முனிவ வேறென் றுரைத்துநீ யுற்றுக் கேண்மோ
முத்தொழின் மீத்தி வாய்த் தமுதுதொழிற் றிதிசெய் தேவன்
றத்துவ மார்க்கம் யார்க்குஞ் சாற்றுமா குரவன் வாய்மை
யுய்த்துணர் மறைநான் காதி யுள்ளவா னுணர்ந்த மேலோன். (கச.ங)

இப்பெருந் தலைவ னாயு மிந்திரை கேள்வ னாழி
னப்பெரு வலிக டத்தற் கருமையா லாதி நாளிற்
றுப்புறு மசுரந் காற்றூச் சுரர்கட லமுதுண் டாற்றல்
கைப்பேறு மாபா லாழி கண்டித்தித் தொடங்குங் காலே. (கச.சு)

விக்கின நீக்க லாக்கல் விளைத்திடும் பெரிய தேவை
யக்கணம் பூசித் தேத்த வயர்த்தமு துணவின் வாஞ்சை
மிக்கெழ வமரர் சூழ வேண்டும்பல் கருவீ் கூட்டித்
தக்கபா.லாழி மாலோன் ருன்கடைந் தியல வாங்கே. (கச.ரு)

இந்திரை யிந்தி ராணி யிலங்குவென் ளிபமுன் னுவ
வந்துவந் தெழுநு மீது மந்தெறமக் கெமக்கென் றேருதி
முந்துமுந் தொவ்வொன் ருக முற்றும்பெற் றுளங்க ளித்தார்
சித்தனை விழைந்த வாறத் தெள்ளமு தெழக்காண் கில்லார். (கசக)

மெய்விசைத் தீர்த்து வானேர் விசைதரக் கடைந்தா றற்றற்
பைவிரி யாவாற் ருதப் பாவையும் வறப்பத் தன்வாய்
மைவிரி யாலங் கால மந்தெறமக் கெமக்கென் றேர்முன்
ஐகவிரித் துதறி யஞ்சிக் கால்விசை கால்வி சைத்தே. (கசஎ)

முழுவிசை யிதுவே யென்ன முற்றெருங் கோடி றாப்
பொழுதிதை பாணித் தான்மா னாணித்தான் பொருக்கென் றோடா
வழுவினவ் வால நீற்றின் வன்னியிற் சுடவெண் மேனி
பழுதுநீஇக் கரிய னாகிப் படர்கதி வலியி னுயந்தான். (கசஅ)

வருவிடந் துரப்பச் சென்ற மாயன்முன் வானே றச்சு.
மொருவிடா தோடி யோடி யுலகெலா முழன்று மந்தோ
வெருவிட மன்றி யாண்டும் வேற்றிட மின்றி நைந்து
பொருவிடை யமலன் முக்கட் புராரிபே றருள்கை கூட. (கசக)

அடுத்தவ ரிடுக்கண் டிற்கு மமுதசஞ் சீவி யாயிப்
படிக்கணை வயங்குஞ் சூத பாதவ கானத் தெய்தி
நடுக்கமுற் றெழிந்து கீழைக் கோபுர வாயி னண்ணிப்
பொடிக்கொள்பொன் மேனி யெம்மாண் கோயிலுட் பக்கோ லிட்டார்.

அண்ணலெம் மந்தி யேச னடியின்கீ ழுலறி வீழ்ந்தா
ருண்ணெகிழ்ந் துருகு மாயோ னேதுமீ தும்பர் கோவே
துண்ணென விரிந்த நஞ்சந் துரப்பநொந் தீலுந்தா கூழிற்
றண்ணரு ளீர்ப்பப் போந்துன் சந்தி யடைந்தே மெந்தாய். (கருக)

ஒருகணந் தாழ்க்கி னெம்மை யுடன்முடன் ரெுலக்கு நஞ்சம்
வருகண மீற்றி லாடு மயானமித் தான மாகிப்
பெருகண வுசாத்தா னப்பேர் பிரியுமால் விரியு நஞ்ச
மருகண வரும லெம்மை யளித்தியு லருளின் வள்ளால். (கருஉ)

வேறு.

என்று மாதவ னிணையடி மாதவ னிறைஞ்சி
நின்று வேண்டலு நின்மல னாரு ணிலையாற்
நென்றி சாமுக வாயிலின் வழிவெளிச் சென்று
பொன்று ருத்திறல் வைவவச் செம்மன்மேற் றிசைபோய். (கருங)

ஐங்கு ரோசத்தி னெல்லையி னவ்விட மமர
ரெங்கு ளாரென வினவலிற் கொதித்திரைந் தெழலுஞ்
செங்கை நீட்டுபு கவர்த்தனன் றிருவுசாத் தானத்
தங்க னுதனு யிடைப்புக வருட்காத் தளித்தான்.

(கநிச)

அனைய வல்விட மங்கையி னங்கயின் றகில
நனைய நீலகண் டேசநா மங்கொடந் சிலையிற்
புனைய ருட்டிருக் கோயில்கொண் டருளியப் புராரி
யெனையு மாள்பரன் வீற்றிருந் தருளுவா னென்றும்.

•(கருநி)

இந்த மாதலத் தவ்விட மெந்தைகை யளித்த
மைந்த னும்வடு கேசன்நென் மாதிர முகனா
யெந்த நானுமத் தளியில்வீற் றிருந்தருள் புரியு
மந்த நற்றலத் துற்றருள் பெற்றுளா ரனேகர்.

(கநிசு)

இன்ன நற்றலந் தாமரங் கோட்டையென் றிசைப்ப
வின்ன தியாவையுந் தருமய னகரின்பிக் கிலங்கு
மன்னு சீகண்ட நாதனுங் கருள்செயல் வாம
மன்னு தாயறம் வளர்த்தநா யகிபெயர் வயக்கும்.

(கருஎ)

அறம்வ ளர்ப்பது நாமிரு நாழிகெல் லாலெத்
திறனி வர்க்கொடச் செயல்விரிக் குதுமெனத் தெளிந்தம்
முறைய ளித்தெநல் லாலுல கூட்டுபு. தகுசீர்
நிறைவ ளத்தவே ளாளர்கூட் டம்மவ ணிலாவும்.

(கருஅ)

என்னை யாளறம் வளர்த்தவ னெண்ணிய செயலை
முன்னி யூங்குமுற் றினரிவர் முதத்தினெம் மணித்தாய்
மன்னி வாழ்கெனத் திருவுளங் கொண்டமாண் பாலோ
வன்னர் கூட்டமிக் கவிருமந் நகருமப் பாங்கும்.

(கருக)

விடம யின்றரு ளண்ணறன் சூதமா விபினத்
திடைமி டைந்தமான் ருதவினோர்க் கருள்புரிந் தினிரீர்
கடல்க டைந்திடிற் கணேசனைப் புகித்தே கடைமி
னிதரொழிந்திடுஞ் சென்மினென் றிசைத்தன னெம்மான்.

(கக௦)

அன்ன வாரரு டிலக்கொடு மான்முத லமரர்
நன்ன ரேகின ரயன்றிருக் குமாமே னலங்கேண்
முன்ன ரோர்பகற் கௌதமன் மனுவிறை முளரி
யன்ன சேவடி பணிந்தக லிகைத்தனை யடைந்தான்.

(ககக)

குருகு லத்தினில் வருகிற லொருகுலக் கோமா
ஹுருகு மன்பினிம் மந்திரேச் சுரனடி யுன்னிப்
பெருகு பூசனைப் பேற்றின்வா ஹுருப்பசி பிரியா
தருகு வாழ்மனை யாப்பெந்இ யின்பமும் தமர்த்தான். (ககஉ)

சசிமு கத்துவான் சசிமுனா ணகுடன்றற் சார
நசைமி குத்தமை யுணர்ந்தொர்இ வெவீஇயிவ ணண்ணிப்
பசைமி குத்துள மந்திரேச் சுரனடி பணிந்தே
ஹசைமி குத்தவந் நகுடற்கு விபத்தினை வழங்கி. (ககங)

அண்ணன் மந்திரேச் சுரனருள் பெற்றினி தடைத்து
விண்ணி லாகண்ட லன்றனை வேட்டெதி ருவப்ப
வுண்ணி லாவுமின் புறப்பொலிந் துடன்றழீஇ யமர்ந்தா
ளெண்ணி யிந்திரன் மந்திரேச் சுரனடி யிறைஞ்சி. (ககச)

அருள்பெற் றுங்கெதிர் விருத்திற் றடித்தினி தயர்த்தான்
தெருள்செ யாயுள்வே தியர்களுச் சுவினிதே விருவர்
மருவி மந்திரேச் சுரனடி வழத்திவா னாவரோ
டொருய ருதவிப் பாகநேர் பெற்றினி துவந்தார். (ககரு)

வேறு.

இப்படி யளப்பி லாதா ரிணையடி சூத கானத்
தப்படி முடியாற் போற்றி யடிக்கடி மலர்வாழ் வுற்ற
ரெப்படி யுரைப்ப தெம்மா லிருட்கடி மனத்தோ யென்றான்
றுப்படி வேணி நந்து தொழுதடி பரவிக் கேட்டான். (ககசு)

ஆயசீர்ச் சனற்கு மார னூரி வனத்தெம் பெம்மான்
ஹாயமான் மியத்தின் மேன்மேற் றொடர்ந்தெழு மார்வக் தூண்ட
மாயன்முன் மந்தி ரேசன் வாரிமா முகற்பூ சித்தே
நீயரி கடைசென் றேய ங்றையருள் பெற்றா னன்றே. (ககஊ)

பின்னரம் முராரி செய்த பெற்றியெ னுற்ற தென்கொ
லன்னது மருடி யாலோ வண்ணலென் றடியிற் றுழ்த்தான்
மன்னரு ணந்தி யெங்கை மற்றவற் கவைவி ரித்தாச்
சொன்னவா கேண்டி னென்னுச் சூதன்மா தவர்கட் கோதும். (ககஅ)

வேறு.

அளியி னீடிய ராகவ னஞர்முன் லீடியவாழ்வற வருள் செய் காதையை
யாதிய, வொளிரி மான்ரிய மோதின் ருடண்வி னாயினர் நீன்பக்க யொரு
வொ ணாவிட மாதிய, பனகெ லாமெளி தோடிய படியில் சீரெழி லார்மனை
பலம காரமுத லாரிக, வளனு லாவபல் போகமு மருவி யேசிவ ஞானமெய்
வழிசெல் வாரொரு வீடரோ. (ககஆ)

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-தூநடுசு.

அமுத நிவேதனச் சருக்கம்.

தசரதன் மைந்த னானமீளி தளர்வொழி புய்ந்து நீடுவாழ்வி
னிசைதரு மந்தி ரோபதேச மினிதுறு நன்றி யோதினாமுன்
னையமு தங்கொ ணுமுராரி நகமகள் கொண்க னுர்முனையு
ரிசசரி தஞ்சொல் வாமெனாவு ணிகழ்தர நந்தி நாதனோதும். (க)

வேறு.

குதவன நாத னமர் தூச்சரிதச் திடைமேன்மேற்
காதல்வளர் சன்றகுமர கரிசுறுமா தவகேண்முன்
மாதவனெம் பிரானளித்த மலயருடன் ஸ்ரீவிஷ்ணுவை
தாதாமிக் குறுதியினி யமுதுறுதி யெனக்குமும். (உ)

சுரகசுர குழாந்தொடரத் தும்பிமுக நம்பியிரு
வாகமல மலாடிகண் மறவாம லுறவாழ்த்திப்
பாலபொருள் பலகொடுச பரியைவிதி வழியாற்றிச்
சுரமலரஞ் சலிமுடமேற் கவினுறசன் றனன்று திப்பான். (ங)

பிரணவமாந் தனிக்கூடம் பெய்யாத குஞ்சுமே
பிரணவமா மானானம் பிரியாத புகர்முகமே
பிரணவமா மலர்வாலிப் பெரிதாடும் போதகமே
பிரணவமாஞ் சேவகத்திற் பிறங்குமணி வாரணமே. (ச)

ஒங்கார வோங்கலகத் துதித்துலவுங் கிரிசுரமே
யோங்காரத் தீங்குடினா யுள்ளவிரு நதிசுரமே
யோங்காரத் தேங்கான மொருவாத வனசுரமே
யோங்காரப் பெருவீதி யுலாவருதந் தாவளமே. (ரு)

தாரகமே முகமாகத் தயங்குபெரு மதங்கயமே
தாரகமே திருவுருவாத் தனிவிளக்கு மாதிரமே
தாரகமாம் பிழுகளிற்றிற் றனியெழுந்த கயமுனியே
தாரகத்தி னுள்ளுயிராய்த் தணவரிய குணகரியே. (சு)

திருவருளா மதவெள்ளந் திரைகொழிக்குங் காவரையே
கிரியையறி விச்சையெனுங் கிளர்மதமுன் ரெழுக்கிபமே
யிரவுபக லற்றொளிரு மிடத்தமருங் கடக்களிறே
வவொடுபோக் கிலாதெங்கு மருவிறிறை மதாவளமே. (ஏ)

பரவுமலப் பெருஞ்சேற்றைப் படர்ந்துழக்குக் கறையடியே
விரவுபவப் பெருங்காட்டை, விரைந்தழிக்கும் புணைக்காமே
வரவயிரா வணமுனைத்து வருங்களப நால்வாயே
யரவுதர பந்தனமா யார்த்தபெருஞ் சீர்த்தகரோ.

(௮)

ஐங்கரநால் வாய்முக்க ணருளிருதா னொருமுனியே
சங்கரனீள் சடைக்காட்டிற் றனிவினையாட் டியல்கயமே
கங்கையுத கம்புழைக்கைக் கவர்ந்திறைச்சூக கயந்தையே
செங்கிலேற் கோளரியோ டெண்ணுதித்த சிந்தியமே.

(௯)

மறைமுடிப்பா துணையினடி மலர்சாத்துந் துடியடியே
மறைமுணிநூ புரையாக வினையணிமா வேவுதமே
மறைபுகன்மு லப்பொருளா வழுத்தியன்மா தகங்கலீம
மறையுடனு குதற்கருஞ்சீர் வளர்களப லேசமமே.

(௧௦)

கணராச குணராச கல்ராச புல்வாச
பணராச சடிவமகி பதிராச நிதிராச
வணராச மலரிதழி வணராச வணவலவை
மணராச துணர்வாச மலரடிக ள்ணை போற்றி.

(௧௧)

அகிலமெலா முபக்கிரமத் தன்பினினை டேயிறைஞ்சத்
தகவுறுமச் செயன்முழுதுந் தனிமுடிப்பாய் வனிமுடிப்பாய்
திகழுறாய் தொடங்குறுநிச் செயன்முடிப்பாய் பயமொழித்தெம்
பகவதிரு வருள்பொழிபூம் பதத்துணையே துணையென்ன.

(௧௨)

இன்னனபன் லுதிபுகன்றந் வினையருளா னிறையுலகை
துன்னியசென் றம்முருந்தன் குகவன நாதனடி
சென்னியுற டறவாத சிந்தையறையப் பாலாழி
முன்னிலையிற் சுராகுயான் மோதமுறக் கடை வித்தான்.

(௧௩)

ஆங்கெழுந்த தினியசுவை யாரமுத மதுகடத்தின்
பாங்குறப்பூ ரிதம்புரிந்து பாங்குறவைத் தனன்பின்னர்த்
தேங்குசுரா சுரானைய திருமார்ப் பனதாழ்த்திவ்
வோங்கமுத முறைபகிர்ந்திங் குதவுகென வேண்டினரால்.

(௧௪)

அதுவினவு மரியவரை யழைத்தசுர சுரகுலங்காள்
விதுமுடியாம் பிரவனத்தெம் விமலனரு ளாலிந்த
முதுசுவையா ரமுதெமக்கு முற்றுறப்பெற் றனமவனுக்
கிதுமணிவே தனம்புரிந்தவ் விருப்பியசா தங்கொளலே.

(௧௫)

மரபாரும் பொறுத்திருமின் வல்லையமு தளிப்பலென
வுரையாடி யமுதகட மொருங்குடன்னுகக் கொண்டேகி
விரையார்தண் குதவனம் விரையாவத் தனையசுவைச்
சுரையார்பொற் றசும்பொருபாற் றுரிசறவைத் தமுதேசன். (கக)

கழன்மறவா மனத்தொடுமார்க் கண்டதோ யந்தோயந்து
நிழன்மறையாக் கண்டிகைவெண் ணீறணிந்தைந் தெழுத்தோதிப்
பழமறைப்போற் றருமமுத பரமசயம் பிலிங்கேசற்
றொழன்முறையா னயந்தேத்தித் தூந்லுமா மலராதி. (க௭)

அருச்சுனைக்காம் பொருள் பலவு மமைத்தடிபூ சித்தனைய
மருச்சுவைத்தண் ணமுதகட மலிதரேந் வைத்தண்ணல்
கருச்சுழியி லுருதருட்செங் கைந்நீட்டி யெமையெடுக்குந்
திருச்சுடரே யமுதேசா சிரியேன் றிருவருளால். (கஅ)

அழிதடைந் தெடுத்ததிரு வழுதிதுநஞ் சமுதாக்கொள்
வாழிதிருந் குமுதமலர் மதுவாக்கொண் டருளியெய
பாழிவினை யொழித்தினருள் பாலியெனப் பலமுறைதாழ்ந்
தேழிசைமா மறையனந்த மெடுத்தேத்தி யெதிரிறைஞ்சி. (க௭)

பூசனைமுற் றுறமுடித்தப் புனிதங்வே தனவமுத
நேசனையாச் சண்டிசர்க் குளபாக ங்வேதனஞ்செய்
திசனைநல் வாசனையா ரிதழிமதி நதிவேணித்
சேசனைமீட் டும்பாவிச் சென்றனனங் வழுதினெடும். (௨௦)

அன்னதிரு வழுதநுகர்ந் தசனாலோ வதுமேளித்
துன்னியோ முற்கலுழன் றனையமுதத் துளியாளே
மன்னமிர்தந் தருதானங் வடிவினுணர்த் திடவதுவாய்
முன்னரே முளைத்தெழுந்த முறையேயோ நாமறியோம். (௨௧)

அத்தகைய மாவனத்தவ் வருளிலிங்க மமுதமய
சுத்தவடி வாகவே துலங்கியொளிர் தருமென்றும்
வித்தகடே ளவ்வமுத மிரிர்கடங்கொண் டேகியமால்
கொத்தசுர ருணிலமரர் குலக்கீடரா மெனக்குறித்தே. (௨௨)

அவ்வசுரர் தமைவஞ்சித் தமரருக்கே யமுதமளித்
தொவ்வரும்பாற் கடலடைந்தாங் குரகபதிக் கொளிர்துத்
திவ்வியகான் விடந்துரத்தச் சென்றதுமந் திரநாதன்
றெவ்விடமுண் டியிரளித்த திருவருளு மதன்மேலும். (௨௩)

எண்ணியவா றமுதுகொளற் கிடர்புகுதா வுபாயமினி
துண்ணிலவ வுரைத்தருளி யுதுகிடைப்பித் தருளியதுந்
தண்ணியவின் னமுதநிலே தனங்கொண்டு பிரசாத
மண்ணலரு டார்ப்பெற்றங் கமரருண வளித்ததுவும். (௨௪)

ஆதியவச் சூதவனத் தமுதேச னருளனைத்து
மோதியமர்ந் தனன்கேட்ட வாகேச னேதியுளத்
தாதாமிக் குறைத்திடின் றமுதேச தெரிசனமெப்
போதுகிடைத் திடுமினுமென் றப்பரமன் பதப்போதே. (௨௫)

மனத்திருத்தி வேண்டியவா மறுதன்பர்க் கருடொழிலோய்
கனத்திருத்தி வைத்தமணி கண்டவெனக் கஞ்சலீநீ
யெனத்திருத்தி யுறவருளி யெளியேனைக் குளிர்குத
வ்னத்திருத்தி நின்காட்சி வழங்கியநான் பெறுவேனோ. (௨௬)

என்றுரைத்தங் கன்புநளி யெழுந்துசெல வினிதிருந்தா
னென்றுரைத்த நந்திகழ லிறைஞ்சியவம் முனிக்கதன்மே
னன்றுரைத்த வாறுமக்கு நாமுரைத்தல் கேண்டினென
நன்றுரைத்த வச்சுத நற்றவர்கோ நயந்துரைக்கும். (௨௭)

வேறு.

முகுந்த னுதவுரி வேதன முசங்கொள் சரிதாமி தோதிலே
ருகந்து வினவிய சீரினே ருளங்கொள் செயல்கள்கை கூடுவார்
மிகுந்து வளரிக வாழ்வெலாம் விழைந்த படிதுகர் வார்பினீள்
சுகந்த மலரடி நீழல்வாழ் துலங்கு சிவகதி சேர்வரோ. (௨௮)

அமுதநிலேதனச்சருக்க முற்றிற்று.

அகத் திருவிருத்தம்—தூ. ௮.

இந்திரன் றிருவிழாச் சருக்கம்.

சந்திர சேகர னாமுதங்கொள மாலருள் சீரிது
மந்திர நாதனு லாவரு மங்கல் நீடுவி ழாமுறை
யிந்திர னேதக வேபுரி யின்பினி யோதுது நாமென
ந்திரன் பாதக மோசக நந்தியி ரானவில் வானரோ. (௧)

வேறு.

மைத்தகே னனந்த னுங்கு வந்தமு தேசற் கந்நாண்
ஹைந்தம ரிராச சூடா மணியெனும் வளவற் கூய
மைந்தபல் வளந்து வனற மரபினி லுவகை மல்கி

* மைந்தறப் புரிம கோற்ச வத்திரு மாண்பு முற்றும். (உ)

வானநா டளிக்குஞ் சீர்த்தி மகபதி யுணர்ந்து சூத
கானநா டளிக்கு ணத்திற் கனிந்தமு தேசன்கான
பானனா டளிக்குட் போந்து பாவியத் திருவி ழாச்சீர்
மேனனா டளிக்கு லாவ விழுத்தக விதியாற் செய்தான்.

(ங)

அனத்தன்முன், னியற்று வித்தாங் கனந்தரம் வலாரி யாற்றும்
வனந்தரு மனைய வாய்மை மகோற்சவத் திறஞ்சொல் வாமென்
றினந்தரு முனிவர் வாடே ரேனையர் தமையொ துக்குங்
கனந்தரு வேத்தி ரக்கைக் கண்ணுதல் கழறு கிற்கும்.

(ச)

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரேறே
யனகனும் பனக வேந்த னுற்றமத திருவி ழாச்சீர்
தணகமோர்ந் செழுச நாசி தண்ணரு ளமுத நாதன்
கனகவம் போரு கப்பூங் கழற்பதி கருத்த னாகி.

(ரு)

தழைத்தெழு மன்பு முன்போ தாச்சதா கதியைத் தன்முன்
னழைத்தனி லேச கேட்டி யாம்பிர கானத் தெம்முட்
குழைத்தரு னருவாய் மன்னுங் குலவமு தேசற் கிந்நாண்
மழைத்தரு சைத்தி ரோற்ச வம்புரி வாஞ்சை யுற்றும்.

(சு)

ஆதலி னமுத சூத வணிவனம் விரையச் சென்று
காதலி னுங்கு முன்னர்க் கவினிறை செயல்க் னெல்லா
மோதலி னதிக மென்ன வுளுற்றுகென் றனன்கேட் டாங்குப்
போதலி னா்வ மிக்குப் பொருக்கென வெழுந்தான் மன்னே.

(ஏ)

ஆசக மளிப்ப திந்த வருட்சிவ பணியே யன்றே
வாசகம் மளித்து மாற்று மழுதலிங் கேச னம்பா
லாசக வளிப்பா னக வருட்டொடர் பிணித்தான் போன்மென்
ருசக வேந்தன் மீது ரார்வமுந் துறச்செல் கின்றான்.

(அ)

* மைந்து - மயக்கம்.

† உகம் - உலகம்.

செல்வழி மயற்கூயீது செப்பும்வான் நபதி கேட்டி
மல்வரு சைத்தி ரோற்ச வந்தனிச் சூத காணத்
தெல்வன ரமுத நாதற் கியற்றிய விழைந்து மாங்கட்
பல்வகை யணிகண் முன்போய்ப் பயிற்றுதி வல்லே யென்னு. (க)

இந்திர னுணை யாமீ தென்பது மிசைத்தான் கேட்ட
தந்திரா வழிசார் பெல்லாந் தணவறத் தெளிவான் ற்ச்சன்
மந்திர நாதன் சூத வனத்துட னனுச ரோடும்
வந்திர வகற்றுந் ஈய மார்க்கண்ட தோயந் தோயந்து, (க1)

தளிபுகுந் தமுத நாதன் சந்தி தாழ்ந்தி றைஞ்சி
யளிரிகுந் துந்தத் தான்முன் னுற்றுமக் கோயிலெல்லாந்
களிரிகுந் தெழில்வி னைக்குங் காண்முனே தன்னைக் கண்டாந்
கொளிகுந் திழுக்கக் கண்ணுந் றுரைப்பரு முவகை கூர்ந்தான். (க2)

இயலெழி லுலக மெல்லா மிலங்கினு மிளஞ்சேய்க் கினேரார்
செயலெழில் புணர்ப்பர் காசற் றிறத்தினச் செய்தி போல
வயலெழில் வேண்டா தென்று மவிருமத் திருக்கோ யிற்கு
வியலெழில் வகைக னெல்லாம் விழுத்தக விழைந்து செய்வான். (க3)

நவின்முதற் கோபு ரம்முன் னந்திமண் டபத்து நீசி
யவிர்திசை யிடைவ சந்த மண்டபத் தகத்தி டைக்க
னுலமனெவ் வுலகத் துள்ள முள்ளதன் றிதற்கென் றேதத்
திவியமா மணிப்பொன் வேதி சிற்பநா றிகழக் கண்டான். (க4)

ஈலவொளி வயிரத் தம்ப ரரையதி னிறுவி மேனின்
றிலகொளித் துகிர்க்கு டஞ்சா ரிந்திர நீலப் போதி
குலவொளித் தாள விட்டந் கோதில்செம் மணிவி டங்கங்
கலவொளி நிலமேன் மூன்று கவினவோர் விமானங் கண்டான். (க5)

தாமணித் தாபி யுச்சித் தொழமணி * நிரைத்தா னந்தத்
தேமணி விமானக் கேற்குந் திறமணி யறுப்பெ லாமுங்
கோமணி நிரையின் யாத்துக் குலமணி கிரிசை யோடு
மாமணி கண்டன் மேவும் வனமணி பீடங் கண்டான். (க6)

அத்தகு வேதி கைக்காங் காயபொன் மணிச்சோ பானம்
வைத்தது சூழத் தூநீர் வந்துபோம் வழிய மைத்துச்
சுத்தநீ ராங்கி யாத்துத் தூநு மலர்ப ரப்பிச்
சித்திர நிரைக னெல்லாந் திறத்திற னாகக் கண்டான். (க7)

* மணி -- இடைக்குறை.

பிறங்குகண் ணடியோ வென்னப் பித்திகை யாதி யேனைத்
திறங்குல வணிக னெல்லாந் திருத்தகாவமைத்துள் ளாலம்
மறங்குசெவ் வியவ சந்த மண்டபப் புறம்பு குழக்
கறங்குசீ ரிளம ரக்காக் கமழ்த்துல களப்பக் கண்டான். (௧௭)

திருத்தகு மபிழு கச்சீர்த் தென்துவா யில்னே ரெம்மா
னுருத்தக வெழுநது பத்தி யுலாநடைக் காவ ணநதான்
குருத்தகு விதான டாதி குலமணித தொங்க லாதி
மருத்தகு மாலை யாதி மலிந்தொளி வயங்கக் கண்டான். (௧௮)

மரகதத் திலக டண்டு மணிபொழுற் குலையீ மைத்து
விரவுபுத துகிரிற் றாக்கும் விழு ரிய வாழை வெண்பொ
னையதுவர்ப் பழுக்காய் முத்தி னலர்முகை யாதிப் பூசு
ஈஷுகள் பல் வகையு கன்ன னிறைந்ரை யாகக் கண்டான். (௧௯)

ஈலனெலாம் பரிங்கிற் சோதி ள்வெழுச சமன்செய தன்ன
தலனெலா மதித மூஉம்பஃ ருரகா கணங்க ளென்ன
நலனெலா நிறைத்த தூய நகுமணி ந்ரைக ளாய
குலனெலாம் விளக்க மாகிக் கொழுஞ்சுடர் பரப்பக் கண்டான். (௨௦)

விரையெலாம் விராய சாந்த மெழுக்கெலா முகனுஞ் செய்தான்
விரையெலாம் விராய பன்னீர் மேலெலா மணப்பப் பெய்தான்
விரையெலாம் விராய தூபம் விசும்பெலாந் கமழ்ச் செய்தான்
விரையெலாம் விராய சுண்ண விதமெலாம் விநியப் பெய்தான். (௨௧)

இடநிடந் தோயுஞ் செமபொ னெழின்மணி குயின்று தூய
வடிபுண னிறைத்துச் சென்னி மால் ல மணிப்பொற் றேருகாய்
முடிசரு தருப்பை வாச மொயம்மலா மாலை சேர்த்தி
நெடிதொளிர் பூசும்ப ஈஷைந்ரை யாக வைத்தான். (௨௨)

இன்னன மேலு மேலு மெண்ணில வெண்ணி யெண்ணி
மன்னிய புரீஇவ சந்த மண்டப முத்தற்கோ டித்தாங்
கென்னையாண் மதி ரேச னிமாசலை யாலு நீன்ற
வண்ணவாழ் சிகேத னங்கட் களவிலா வணிகள் செய்தான். (௨௩)

துனமறா தமர்த்து போற்றுந் திருத்தொண்டி நிலையர் தாமு
மினமறா தியாமுன் ரெண்டாற் நிருந்தளி யிதுவன் நென்னு
மனமறா தையுற் நெந்தை வடிவினெற் நெளிவ ரென்றா
லனமறா விழைவீ ஞற்று மணி சிலை யளக்கற் பாற்றே. (௨௪)

உலகெலார் தழைக்க வெம்மா னுலாவரத் தவஞ்செய் வீதி
நிலனெலார் தருப்ப ணத்தி னிழலெழத் தூய்மை செய்தத்
தலனெலாம் வெண்ம ணற்றுந் தன்மையிற் றரள நுண்மைக்,
குலனெலாம் பரப்பி வேணிக் குடினெயென் றுவப்பச் செய்தான். (உடு)

அம்மறு கிருபாற் கன்ன லரம்பைபூ கதவொ முக்க
மம்மறு கணைய கங்கை யாற்றிரு கரைநி லாவுஞ்
செம்மலர்க் கதலி யாதிச் செறிவென நிறுவி மீது
செம்மணித் தொடைய லாதி திகழ்மக ரிகைகள் சேர்த்தான். (உ௯)

இவ்வகை யேனை யாவு மெழில்வகை நிரம்ப முற்றி
யவ்வகை மயன்முற் சென்றுங் கனிலனுக் குணர்த்த வன்னே
னுய்வகை முன்ன யேய வும்பர்கோற் குணர்த்த வோல்லத்
செய்வகை யமரர் சூழத் தேவர்கோ னங்குப் போந்தான். (உ௭)

ஆரூ ளீர்ப்ப முன்னின் றன்புபின் றள்ள வுள்ளம்
பேரூ ளுலகெ லாஞ்செய் பெரியநா யகிபான் மேய,
சேரூ ளமுத நாதன் சேவடி தாழ்ந்து பல்கா
னேரூள் வெள்ள மூழ்கி நின்றபுஃ றுதிந வின்றான். (உ௮)

காளகந் தரம கேச கனகந் *தரமா நேச
†காளகந் தரர்க்கு மோச கவினகந் தரமா னாச
‡காளகந் தரச தேச கனந்தகந் தரச பேச
|| காளகந் தரச சூத காளகந் தரந் வாச. (உ௯)

வந்தனை நரண மூன்று மாறுற வறிசெய் வார்க்கு
வந்தனை யினுமி ரக்க மலியமுன் பொலிய வாங்கு
வந்தனைத் தின்பமுற்றும் வழங்கமு தேச வானி
வந்தனைத் துலகும் போற்று மாவனத் தரசே போற்றி. (௩௦)

*நாகவ ரசன வாத நகுமணிக் சுடிகை யுச்சி
நாகவ ரசன பூசை நயந்தவ தருமே காச
நாகவ ரசன காதி நற்றவ குரவ வர்சை
நாகவ ரசனம் போற்று நறியமா வனத்தாய்போற்றி. (௩௧)

* தரம் - மலை. † காளகம் - கரியபாவம். ‡ காளம் - மேகம். § கம் - சரசு. || காளம் - குலம்.

* நா - கவர் எனப்பிரிக்க.

தருமமால் விடையாய் போற்றி சைலையோர் புடையாய் போற்றி
யிருண்மனத் தடையாய் போற்றி யிதழியந் தொடையாய் போற்றி
சூர்மமுற் றிடையாய் போற்றி சதுர்மறை நடையாய் போற்றி
வருமயிற் படையாய்போற்றி மாவன முடையாய் போற்றி. (௩௨)

அரிவளர் மனத்தாய் போற்றி யடையலர்ச் சினத்தாய் போற்றி
களிவள ரினத்தாய் போற்றி காளபேர சனத்தாய் போற்றி
சூளிவளர் கனத்தாய் போற்றி தூயசோ பனத்தாய் போற்றி
நளிவளர் தனத்தாய் போற்றி நவிலுமா வனத்தாய் போற்றி. (௩௩)

வேறு.

என்றிவ் வாதி துதிந ளியம்பினேர்
நின்று செங்கர நீண்முடி மேலெழீஇச்
சென்று கூம்புறச் சிந்தை மலர்ந்துதா
*எொன்று மன்பி னுவந்திது வேண்டுமால். (௩௪)

ஐய வாரமு தேச வசலைபான்
மெய்ய மந்திர நாத விதாநதிச்
செய்ய வேணிய சின்னஞ் சிறியனே
ஐய்ய வேண்டினின் சந்திதி யுற்றனன். (௩௫)

உற்று ளேனின் சைத்திர வுற்சவ
முற்று தூன்முறை தொட்டு முடித்திட
ரெற்றி வாழ்விருப் பெய்தின னேழையேன்
*பெற்று கந்தரின் பேரருள் வேண்டுமால். (௩௬)

நலம தொன்றுறற் கெண்ணி னடுவிடர்
பலபு 'குந்திடும் பண்பினர்க் கும்மெனி
ன்லம தொன்றுமி னாயினேற் கன்னவை
பலமுற் றெய்தல் பகர்தலும் வேண்டுமோ. (௩௭)

செய்த லோத வியாதுந் தெரிதராய்
பைதல் வாழ்க்கையுட் பட்டுழ லேழைபா
லுய்த லில்லப ராதமொ ராயிர
நைத லெய்துற நண்ணினு மண்ணலே. (௩௮)

திருவு ளம்பொறுத் தாள்கெனத் தேவர்கோன்
மருவு ளம்புயத் தாளின் வணங்கிமேல்
வெருவு ளந்தெறு நந்திமுன் வேண்டிபு
தருவு ளம்புரி யாணை தலைக்கொளா. (௩௯)

* பெற்று - கடைக்குறை.

தன்ன தேவர் குழாத்தினைத் தானழைத்
தன்ன மும்மனம் வேறென்றிற் சார்ந்திடா
தின்ன வற்சுவத் தின்புற நீர்விழைத்
தின்ன நின்ன வியற்றுக்கென் நேவினான். (ச௦)

ஆசை யாசையிற் போற்று மமாரை
நேச மிக்க நிமல நமரங்கா
னேசி லாத விழாவிங் கியற்றுதல்
பேசி னுந்துணைப் பேறசொண் டேயெனா. (ச௧)

முகம் ஷேதி யவருண் முதிர்ந்தித்
தகவற் கோதுவன் தக்கினை யாதிய
தொகுபொன் னாடொறுங் காலந் தொறுந்தொறு
மிகவ ளிக்கும் வினைநினக் கென்றனன். (ச௨)

எழு நாக்கொ ளெரியினை நோக்குபு
வாழி வேண்டிடந் தோறும் வகைப்பல
கேழின் மிக்க சுவையிற் கெழுமுறை
ஆழி னாக்குந் தொழிலுனக் கென்றனன். (ச௩)

அனில கேட்டி யனகன் சினகரம்
புனித வீதிக ளாதிய பூவெலா
மினிய கண்ணடி யென்ன விளக்கும்வ்
வினைப ரிக்குதி யென்று விளம்பினான். (ச௪)

வருண வாதனச் சோதனி மாண்பணி
புரியி டந்தொறும் பூம்புன றூம்பணி
மருவ முக்கின் மெழுக்கு மலர்பணி
யுரிய வுன்றனக் கென்றன னும்பர்கோன். (ச௫)

நிருதி யீண்டு நிருத ரசூர்கள்
பெரிய பூதர்முற் பேத வகையினோர்
புரியுந் தீவினை யாண்டும் புகாதுநின்
றரிதி னோம்பனிற் காடுமன் றறைந்தனன். (ச௬)

நடுவ கேள்வரு நாற்புறத் தோர்களு
மிடைநெ ருக்கை நடுவின் விலக்கிநின்
றிடரு ருநெறி செல்ல வியக்குகோ
ஹுடைய கைத்தொழி னிற்கென் றுரைத்தனன். (ச௭)

கோதி லுற்சவங் கொண்டருண் மண்டபத்
தாதி வீதி யெழுச்சியி லண்மிநின்
ரோது கோற்றெழு லாற்று முரிமைநிற்
கேத கும்பணி யீசகொள் கென்றனன். (சஅ)

ஏற்ற வேற்ற பணிக ளியம்புபு
சாற்று சோதிடர் யார்க்குத் தனிக்குரு
போற்று தன்குரு வாம்பொன் னவன்மலர்க்
காற்று ணைக்க ணமந்து கழுவான். (சக)

ஐய மந்திர நாத னருள்விழாச்
செய்ய லாந்தின மோரை சிறப்புற
வ்யய வேர்ந்துரைத் தாள்கென வேர்ந்தவம்
மெய்ய னாையென் ரோதினன் மேதக. (ரு)

நாளே யென்று தொடங்க நலந்தரு
நாளே யோதிய நற்றவர்ப் போற்றியந்
நாளே யேதன் னவையொழித் தின்பரு
* னாலை யென்று நயந்தன னாகர்கோன். (ருக)

வேறு.

தந்திர நாதன் வேத தத்துவப் பொருளாய் நின்ற
மந்திர நாதன் செய்ய மகோற்சவத் திருநா ளிந்நாள்
வந்திர வகற்று காட்சி மனம்விழி குளிர்ப்பக் காண்கென்
றந்திரன் முடங்க நீட்டி யெங்கணு மினிதுயத் தானால். (ருஉ)

உய்த்திடு முடங்கல் கண்டா ரொய்யென மண்ணோர் விண்ணோர்
பத்தியி னிறைஞ்சி யேற்றுப் பனிமலர் தூய்ப்பு, சித்தா
ரித்திசை யன்றோ சீர்தீத தெத்திசை களினு மென்ற
வத்திகழ் சூத கான மடுத்தாந் நிசையுஞ் சூழ்தார். (ருங)

புல்லொடுஞ் சமிறை யோடு நூலொடும் போது வாரு
மில்லொடும் வேள்வித் தீக்கை யியைபொடு மேகு வாருஞ்
செல்லொடு தோய்கா னின்று தவத்தொடுஞ் செல்லுவாருந்
கல்லொடு தோய்த வாசக் கதுரொடுங் கமனிப் பாரும். (ருச)

சமையம்வாய்ப் புறப்பெற் றெம்மான் றகும்பணி் செய்கிற் பாரு
மமைவிசே டாதி வாய்ப்புற் றகம்புறத் தருச்சிப் பாருங்
கமைநடச் சிலம்பி னோசை கண்டுகெட் டிருக்கொள் வாருந்
தமையுணர்ந் தமைந்து சார்ந்து தாமிரண் டறவாழ் வாரும். (ருரு)

வற்புடை வேட்டன், முன்மூ விருதொழி வியற்று வாரூ
நாற்படை சூழ வாழு நானிவப் புயத்தி னாரு
மேற்படை துலாக்கோ லாக மிளிர்ந்து வினைவி னாருஞ்
சாற்படைத் தொழின்மீக் கூர்ந்து சகமுழு துய்விப் பாரும். (௫௬)

களிரெடு பிழக னென்னக் களியொடு நடவு வாரூ
மிளிர்முகி லோடு நீங்கா மின்னென விரவு வாரூங்
கிளியொடு மின்சொ லாடிக் கிளர்வொடு மேகு வாரூ
மளியொடு புயத்த லங்க லலங்கநே டுணமு வாரும். (௫௭)

ஆமிவ ராதி யானோ டுணவரு மாங்காங் கன்பான்
மாமகிழ் பூப்ப வன்னோர் மரபுறு நிலையுட் கொள்கை
தாமுணர்ந் தவர வர்க்காந் தாத்தினெட் டுணையுங் குன்றா
தேமுற் வசித்தந் கொத்த வசதியி னிருப்பச் செய்தான். (௫௮)

இன்னன வேனை யாவை யெழில்விழா விற்கு வேண்டு
மன்னன வங்ங னாக வமைத்தன னாக வாநோர்
மன்னனச் சிறப்பு நோக்கி வான்வரு பானு தானுந்
துன்னன விழவு காண்பான் றேயமே னாலு பக்கான். (௫௯)

புள்ளின நானு யென்னப் புராரிதன் றிருவி ழாவைத்
* தெள்ளின நமரங் காணுந் தெரிசனா யத்த மாக
† வள்ளினம் வருதல் வேண்டும் வம்மினங் குடம்பைக் கென்ன
நள்ளின வழைத்தல் போன்று நன்றன செல்வ வானில். (௬௦)

உலகெலாம் பொதுவிற் சொள்வா னென்ன மு திறைக்கா ரின்ற
நிலவுகண் டோர்புன் னோகை நிமிரமற் றோர்புன் னந்தோ
நலிவுற லகில லோக நாயகன் கருணை யொன்றே
பொலிவுறு மின்ப துன்பம் வினைவழிப் புகட்டல் காட்டும். (௬௧)

ஆயதோர் காலு மாலு யவிர்மதி யமரர் கோமான்
மேயதோர் பணியு நம்பால் விதித்தில னாத லாலத்
தூயதோர் விழாவி னாஞ்செய் துப்பணி நிகரின் நென்மார்
சேயதோர் பணிசெய் கென்னாத் தெளிகடற் குளித்தெழுந்தான். (௬௨)

எழுந்திடு மதியோன் செய்த தென்னென வுரைத்து மம்மா
தழுந்தம பணிசெய் வாநோர் தாம்வழி வந்த வேனோ
ரழுந்தம ரேசனாதி யுனைவர்க்கு மமுத மாரப்
பொழிந்தயர் வொழித்து மேலும் புரிபணிக் காற்றல் செய்தான். (௬௩)

* தெள்ளின-முற்றெச்சம். † வள்ளினம்-இதுவுமது.

புனிதன்முன் ஞால வாயிற் புரிந்தருள் புண்ணி யாக
வினையுறு சாத்தி போற்றன் விழுத்தரு கிரண சீதங்
கணியமு தனைய சூத கானனை முற்றும் பெய்தாங்
கினியமா புண்ணி யாக மியற்றினன் மதியோ நென்பார். (௬௪)

சார்ந்ததன் வண்ண மாதல் சாற்றியிர்க் கியல்ப தென்ப
சார்ந்ததன் வண்ண மாமுன் றழலெறி கொடுங்கா றிங்கட்
சார்ந்ததன் வண்ணஞ் செய்த சாற்றரு வுயிர்போற் றுனுஞ்
சார்ந்ததன் வண்ணத் தாலோ தகுமிதென் றுவப்பிற் சரஸ்வார். (௬௫)

வாட்டமிக் களிக்குங் காலம் பிரிவென்ப மகிழ்ச்சி ின்ப
ஆட்டமிக் களிக்குங் காலங் கலப்பென்ப வுண்மை தெய்வ
நாட்டமிக் களிக்கு மெல்லி நலியநற் பணிகள் செய்தோர்
கூட்டமித் துக் களிக்கு மல்லீ தெனக்கலாய்க் குலவி றாரால். (௬௬)

நாளொன்றை யொருபால் வெப்ப நண்ணுவோர் பாதி தட்ட
மாளென்று வைத்த தூய்வா னாவிகட் கென்ப கண்டாம்
வாளொன்று வெயிலி னெய்த்த வருத்தமுற் றவிர்வெண் டிங்கண்
மீளென்று விலக்கிற் றென்றோ விழுந்தக வழுத்து வாரால். (௬௭)

இந்துகண் டெற்ற செய்கை யின்னன வாக விப்பான்
முந்துகண் டெறக்கு டாது மூரிநீர் மூழ்கும் பானு
வந்துகண் டெமைகோன் செல்வ மலிவிழா விற்பு துய்ப்பா
னந்துகண் டெறுகு னோது நரலேமீ தெழுநான் மன்றோ. (௬௮)

வருபிற் றிச வேலை மீது யுங்நான் மருதி ரோசன்
றரினை முற்றி னேத்த தன்மையா நன்மையாலோ
வரியமேல் கடற்கு எத்தோ னணியகீழ் கடலெ முத்து
துரிசறுத் தருளெ மப்பர் தோற்றமுத் துணையப் பெற்றான். (௬௯)

ஞாயிருங் குத்த ராய ணத்தன யுதிசெ செல்வோ
னையு மருளாற் கீழை யார்கலி யெழீஇ விழாவி
னையுமிக் கீர்த்த லாலத் திலையொழிந் தமுத நாதன்
கோயிலார் நேர தாகக் குறித்துவா னிவந்து வந்தான். (௭௦)

வருடங்க டோறு மெத்தை மந்திர நாதன் செய்ய
வருடங்கு சைத்தி ரோற்ச வந்தரி சித்தந் காங்கு
மருவுந்தன் மையினை யோமார் மாதமுன் றநன்ற தாலே
தெருடந்த விரவி ரேரேசெல்வதென் றுரைப்பர் மாதோ. (௭௧)

நாயக னுளத்திற் கேற்ப நடத்தலே குலத்திற் போந்த
தூயகற் பினர்மாண் பென்னுந் துணிவினைக் காட்டி யாங்குத்
தோயமுற் றெழுந்து கொண்டென் சுடர்முக மலர்ச்சி நோக்கி
மேயமுண் டகங்க டங்கண் மிளிர்முக மலர்ந்த மாதோ. (எஉ)

தாவில்சீர்க் குலமா தர்க்குத் தந்துணை நோவி னேதல்
சாவினிற் சாத லேயார் தலையளி யென்ப தேற்று
மேவிய விரவி நேரில் விதுமுக வொளிம முங்கக்
தூவியங் குமுதப் போதங் கண்முகங் கூம்பிற் றம்மா. (எங)

செய்வொழி வுறக்க மீண்டு செயல்விழிப் பன்றி வேறு
மயறரு முறக்க மில்லா வானவ ரோடு மேனை
முயல்வினை மாந்தர் யாரு முந்துறப் புரியுந் தத்த
மியல்பணி யுள்ள மூக்க வெழுந்தன ரியற்று கிற்பார். (எச)

தேவர்கோன் ரூவன் சொன்ன சித்திரைத் திங்க ளிந்து
மீவளர் பக்கத் தைந்தின் மிருகசீ ரிடநா டன்னி
லோவறு செயழு கூர்த்த மொன்றரு னேத யந்தான்
மேவுமப் பொழுதே யன்பு மீக்கினர் தெழுவெ முந்தான். (எடு)

நித்திய மாகி மூன்று நிமலனா கமத்தி னாற்ற
லொத்திய நமக்கே நல்க வுறுமதி காயம் வாய்ப்தோர்
சத்திய சிவதீக் காதி சமககா முற்றும் பெற்றோர்
முத்திசெய் பாம னைந்து ரு கோற்பனர் வழிவந் துற்றோர். (எசு)

வேறு.

ஆயசிவத் தூவிற் குழிவி யமர்ந்ததிருக் கூட்ட முன்போய்
நேயமிகப் பணிந்தெழுந்து நேர்கின் றவ் வானவர்கோ
னாயகனை யான்மார்த்தம் பார்த்தமென நவிற்நிருபாற்
றாயசிவார்ச் சனைபுரிந்தே யுலகமெலாந் தொழ்ச் சிறந்தீர். (எஐ)

எந்தையமு தேசனுக்கண் டியற்றுவிழாத் தொடக்கமுத
லந்தம்வரை புரிசெயலு மன்றியுநித் தியமுதலு
வந்தசெயன் முழுவதுதும் மாண் செயலே யெனவோர்ந்து
மிந்தவிழா வியற்றுகென யான்வேண்டன் மிகையன்றோ.* (எஅ)

ஆமரெலாந் தொழுவானத் தாசேநின் மொழியென்னே
நிமலன்மகோற் சுவமிதனை நீவேண்டி நடத்துதலா
லெமதுசெய வியற்றுகொழி லேவுபெருந் செயனின தாற்
கமைதருகர்த் துருத்துவரின் கண்ணதென வுவந்தோதி. (எக)

* என்றனென்பதவாய் நிலையாற்கொள்க.

அனுமதிபெற் றகமதியா லதைராச வனுளுயெனும்
வினைவிளக்கி யோதியுணர் வேதியுத்தம் மனுளுயும்பெற்
நெனையருளு மமுதேச னிமாசலேபு சனைசிறப்ப
வினிதுபுரித் தெதிர்வேண்ட லெனுந்தேவா னுளுபெற்றார். (௮௦)

அக்கடவுண் மாமறையோ ரனையமகோற் சவமிடையோர்
விக்கினமு முருதினிது வேண்டியவா முடித்தருள்வான்
மிக்கமறை முதற்பொருளாம் விநாயகனை விதிமுறையார்
பொக்கமிலாப் பேரன்பார் பூசித்தா ரருள்பெற்றார். (௮௧)

பின்னனைய விழாவினுக்காம் பெருந்தியற் தூய்சூக
வன்ன தனர்ச் சனைபுண்ணி யாகவா சனமாதி
முன்னருளுந் தினர்வாத்து சாங்கிவினை முறைபுரிந்தார்
தன்னிகர்மா மறைபரவுந் தனிவில்வ தருமூலம். (௮௨)

தனிலமுத நாதனிரு தனையரொடு மிடத்தமர்ந்த
வனிதையொடும் பிதாவிருகால் வாங்கியவோர் காலினொடும்
புனிதவயிற் றேவினொடும் புடைநிமிர்பல் வரிசையொடு
மினிதினெழுந் தருளிவீற் திருந்தருளப் புரிந்ததற்பின். (௮௩)

விதிமுறையிற் பூசனையவ் விருக்கமூ லத்தியற்றித்
துதிசெய்மிருத் திகையதன்பார் ரெட்டெடுத்துப் பட்டடுத்த
கதிர்மணிசூழ் பொற்கலத்திற் கைக்கொண்டு பக்கமுறப்
புதியமதி வேணிபொடும் பொற்கோயில் பக்காரால். (௮௪)

இன்னமுறை யேமிருச்சங் கிரகணமாங் கியற்றியபின்
னன்னமிருத் திகைமுகக்கூ ருக்கியவை யொவ்வொர்வகைச்
சொன்னமுளைப் பாலிகையிற் றூயேற்றின் றுவசமொடு
மன்னுவிழாத் தீர்த்தமென்மு வகைக்குரித்தா முளைதெளித்தார். (௮௫)

இவ்வகைசெய் தங்குரார்ப் பணமிரட்சா பந்தனமீற்
றெவ்வமறப் புரிந்துவிடை யெழுதுபடம் பூசித்துத்
தவ்விருவ சாதிவா சனம்பேரி தாடனமுற்
கைவருபல் வினைகளுமக் கரிசறுமெல் லியின்முடித்தார். (௮௬)

எண்டிசைகா வலர்களுமாங் கிருந்தொண்டு புரிந்துறினும்
பண்டிசைநூல் வழாதுதிசா பந்தனமம் முறைபயிற்றி
வண்டருமக் கிராமதே வார்ச்சனமு மரபியற்றித்
தொண்டர்மகிழ் தரவிமயத் தோகையொடு மமுதேசன். (௮௭)

தனக்கினிய விசேடபூ சனையாற்றி மகிழ்ந்தேத்தி
மனக்கினிய வருடருசோ மாக்கந்தர் தமைத்தொண்ட
ரினக்கினிய மண்டபத்தி னேழுந்தருள்வித் தெதிர்மரபின்
வனக்கினிய மால்விடைமுன் வரைந்தபடந் துசத்துயர்த்தார். (அஅ)

ஒதுமுறை மாதுவரா ரோகணமீ துளுற்றியுடன்
மேதகவெண் டொடிகளினும் விடையுயர்த்தாங் குடன்யாக
வேதிதிகழ் சாலேபுகூட மேவுபரி வாரமுடன்
மேதகுயா கேசகடம் விதிமுறைபூ சனையாற்றி. (அக)

கோதான விலக்கிநவ குண்டமுற முறையங்கி
யாதான முதலான வாற்றியா குதிகளெலா
மீதானம் புரிந்தீண்டிவ் விதத்தங்கி வினைந்கழ
மீதான மமர்த்தருள்சோ மாக்கந்தர் திருமுனுறீஇ. (க௦)

அளிபெருக நளிசிறப்பி னமர்தருபூ சனையாற்றிக்
களிபெருக வாந்தோளி கவினவிரண் டணிந்தவற்றி
னொளிபெருக வெம்பெருமா னென்றினுமை யொன்றிவர்த்து
தளிபெருக வலம்போந்து தகவினமகச் சாலேதனில். (க௧)

எழுந்தருளி வந்தனைய விருஞ்சாலையிமுகமாய்த்
தழுந்தகைய பச்சிமேந் தான்பூர்வ முகத்தருளே
பொழிந்தருளி நின்றருளப் புரிந்துமகம் பூர்த்தியுற
மொழிந்தமுறை பூரண குதியினிது முடித்ததன்மேல். (க௨)

அன்னமகச் சாலேநடு வமர்த்துயர்ந்த வேதிகையின்
மன்னமுத நாதனிடம் வளர்பெரிய நாயகிதஞ்
சொன்னகடத் திரும்புசை தொடரவிரு பாங்கரினு
நன்னமகா தீபாதி நலம்பெருகு முறைபுரிந்தார். (க௩)

சான்றகிவத் துவிசரிவர் தம்பகும்ப விம்பமெனு
முன்றினுமீம் முறைபூசை முடித்திடவத் திருக்காட்சி
யேன்றலுக்கு களித்தவணின் நெழுந்தருளி யெம்பெருமா
னன்றதிரு வீதியிலெம் மன்னையெட்டு மூலாத்தருவான். (க௪)

பாணுமதி யெனுமிருவர் பல்லுருக்கொண் டெம்பெருமாற்
காணபணி புரிந்துய்வா னடுத்திருபால் வரலேய்ப்ப
மேனிமிர்வுற் றவிர்செம்மை வெண்மையன விரிகவிகைக்
காணநிறை நிரையாகக் கவிந்துநிழ னனிபரப்ப, (க௫)

ஒருபாறன் பாலாக வுமைகவர்ந்தா டவம்புரிந்தா
 ளிருபாலும் பெறப்பணியீண் டியற்றுவலென் றடித்தனன்பல்
 ளுருவாகிக் கங்கைதன தொண்டினாலீ சுறுசெயல்போற்
 றநீவான மகளிர் பவர் சாமரைகள் புடையிரட்ட. (௧௯௬)

பின்புதமை மடிக்கிடத்திப் பெருநதானைச் சிறுகால்செய
 தின்புதவு மம்மையப்பர்க் கீண்டிதுசெய் திடன்முறையென்
 றன்புதரு தொண்டரபல வருஞ்செயல்வீ சனநகொண்டு
 முன்புதனித் தனிவிசிறு முழுமணக்கான் முகமிட்டப. (௧௯௭)

தொடர்பிருபா லாலவட்டஞ் சுருட்டிரிறை யாதிசெல
 மிடையுநெருக் கொதுக்குழுடி விடையொளிர் பொற் சோலுலவ
 விடியகல்வான் பறந்தோடு மிடலிருபுள் ளிவைமுதல
 கொடிகடமக் கோரசாயக குலவுவிடைக கொடிமுனுற. (௧௯௮)

யாமிதுதாற் றதோடும் மிருநடனத் திறனோரா
 ளும்முன நடித்தலுத்தோ மோதுநட விகற்பமெலா
 மேமுறேவோர்த் திடுமெம்மா னிதுவன்றோ பெருமபேறென
 ருமகல்வா னாமகளி ராநங்னெதிர் நடித்துவர. (௧௯௯)

நாதமெலா மொடுங்குழிமுன் னண்ணியவா பின்புபல
 பேதமுற விறைவன்முனம் பெருகவிரிந தெழுவுவென
 வேதவொலி தரிழ்வேத மிக்கவொலி தொக்கபல
 கீதவொலி பல்லியத்தின் கிளரொலிகள் வளர்நதுவர. (௨௦௦)

இருபாலு மெசர்வேத மெடுத்தோது மிசைபெருக
 மருவாரின் நேனையமா மறையொலிபின் மல்கிவரத
 தருவாய்மைத் தரிழ்வேதஞ் சநந்தியின் மன்னிவர
 வொருவாத சிவநாம கீர்த்தனத்தி னேசையெழ. (௨௦௧)

வீணைமுதற் றநதிரிகண் மேயபல கருவியிசை
 காணமர்வேயங் குழலாதி துளைவகைய கருவியிசை
 யேணமர்தோற் கருவியிசை யியைதருதா ளத்தினிசை
 கோணரிதாய மிடற்றெழுத்து குலவுமிசைக் குலம்பெருக. (௨௦௨)

வந்தியர்மா கதர்குதர் மலிதருமங் கலம்வீரம்
 பந்தியமா புகழ்முறையே பண்புறநின் றெதிர்பாட
 முந்தியசீர்ப் பாவாணர் முதிர்சுவைநாற் கவிஞுட
 விந்தியநீத் தவர்போற்று மிருந்துதிபற் பலகூட. (௨௦௩)

குருக்கொண்ட மதிமௌலிக் குழகனருட் டுவெள்ள
முருக்கொண்ட நிறம்பொலிந்தெவ் வுயிர்க்குமளித் துறல்போலத்
திருத்தொண்டர் திருமேனிக் திருவெண்ணீர் றெளிபரவக்
கருத்தொன்று மரவோசை கண்மலர்நீர்த திரைவிரவ. (க0ச)

திருவருளி னடங்குமலர் சிந்தைதெளிந் தன்புருகுந்
தா ரிஞ்செய யடியர்சிவ தசபுரா ணத்தடைவின்
வருமரிய பெருமகிமை வகைகளியு வகைசிறப்பப்
புரவிவின புராகளிப்பப் பரிவினெடுத தோதிவர (க0஠)

விணமரி யெனப்பொழியும் விழிமாரி யனபர்தருந்
கணமாரி சொரிவிரைப்பூங் கவினமாரி சிவஞான
வண்மாரி கருதமிழ்மா மறைமாரி யுடன்பதினெண்
பண்மாரி முதலாய பலமாரி நலம்பெருக. (க0சு)

எமதுரியு மேகாச மெனவகித்துச் சிறப்பளித்தோ
னெனமயருளு மெனவகித்தாக் கிபமணிந்து முன்போதக்,
கமைசருமா மறைபரியாக் காதலித்தா னாதலின
னமையருள்வா னெனப்பிரிக ணடம்புரிந்தங் குடன்போத. (க0ஔ)

சிவனெனுநா மந்தனக்கே யுரியனென மறைதெளித்த
திவியதமிழ்ச் சுருதிபுகல் செழும்பொருணைர் தேற்றுதல்போற்
சுவணகட முதறதேவ மங்கலமாந் தொகையெட்டு
மவிரிழைவான மடவாக ளணித்தாக வெடுத்தேக. (க0அ)

என்னெனவோ துதுமெல்லா முடையபிரான் றிருவெழுச்சிக்
கின்னனமற் றென்னவுமாங் கெயதமலர் மணியமுகின்
முன்னவனமா சேவனிறை முக்கணன்வந் தானென்று
சின்னமெலா மெடுத்தோதத் திருவுலாப் புறம்போநதான். (க0க)

திருக்கோயின முன்போநது தேவமின ரெடுத்தேந்நுங்
கருப்பூர சடாமுதல கவினுறமும் முறைகுழத்
தருக்காதி சைவர்செய்பூ சனையேற்றுட் சென்றருளி
விரும்புரு மணியணைமேல் வீற்றிருந்தா னமுதேசன். (க0க)

இம்முறைநா னேதேற விருஞ்சிறப்பு நனியேற
வம்மலிரு பொழுதுமெழுந் தருள்பவனி யெவரிசைப்பார்
நம்மையரு ளின்பெரிய நாயகியோ டமுதேசன்
மும்மையுந் குயலுரு முறைபூர்தி வகைமொழிவாம். (க0க)

வேறு.

பின்னர் வழிநாட் காலையிலெம் பிராட்டி யோடு மாந்தோளி
தன்னி லிறைவ னுலாக்காட்சி தந்தந் நாளின் மாலையினிற்
பன்னவரிய நித்திலப்பூம் பந்தர் சிழற்கீ முழுதேசன்
மன்னு காழி மணியெழுச்சி மாண்பு சீனைப்பித் துலாப்போந்தான். (ககஉ)

மூன்றா நாளிற் காலையுலா முன்னே முறைபோந தன்றிரவிற்
முன்றூழ்ந் தல்குற குடைநகபணி தன்னைச் சுமப்ப வுமைபோதக்
கோன்றா னிவண்சார் பிரிவாற்றுக் குணத்தி னடைநது தரித்ததெனச்
சான்றோர் பரவு கயிலாயத் தனிவா கனமெம் பிராணூர்ந்தான். (ககங)

வருநான் கெனுநாட் காலையுலா மரபிற் போந்தவ் விரவினடை
தெருளோ திமமூர்ந் துமைபோதத் திகழ்சே வடிமுன் முடிசூட்டும்
பெருவாழ் வினுய் ததிகமெனப் பேணு நந் திமிசையவற்குப்
பொருவா முன்னூற் சிவஞான போச மளித்தோ னுலாப்போந்தான். (ககச)

ஐந்தென் றிருநாட் காலையுலா வடைவிற் போந்தந் திகிரத்தூ
கத்தின் சொல்லு ரமுதருத்து கருணைக் கிதுகைம் மாறெனவெபோன்
முத்துக் கிளியூர் தரவுமையெம் முதலவன் கணைச் செனன்கிசைய
வுந்தும் பூதந் தனைவசந்த விழாக்கொண் டோந்தா னும்புபிரான். (ககரு)

இருமூன் நெனுநாட் காலையுலா வெழிலார் தரப்போந் தந் திசையெம்
பெருமான் றனையூ டலின்வெல லும் பெற்றி புறத்துந் தெரிப்பதென
வரிழர்ந் துமைபோ தரவெம்மா னயிரா வணமூர்ந் ததுகயிலைக்
கிரியூர் பட்ட வாத்தனமாங் கிழமை தெரித்தாங் குலாப்போந்தான். (ககஈ)

அறமே வேழா நாட்டில யருமை யுலாப்போந் தன்றிரவி
லறமே யுருவா யென்றும்வள ரறமே புரிவா ளதுதெரித்தான்
கறமே யருவாம் விடையூர வண்ண லுருவிற் கலந்திடர்முற்
றறமே வியதோர் தொட்புணர்த்தாங் கருமால் விடையூர்ந் தருள்புரிந்தான்.

இருநான் கெனுநாட் காலையுலா விணைக்கப் போந்தெவ் வுயிர்க்கு முணு
வொருவா தூட்டி வளர்க்குமுயிர் த தாய்தானென்ப துணர்த்தாங்குத்
திருவார் காழ் தேனுவுமை செலுத்த மால்பின் னவதாரத்
துருவா யருள்வேட் டிவண்மேற்கோண் டிற்று் செனப்பாய் மாபூர்ந்தான்.

ஒன்பா னாளி னுமையொருசோட் கம்பன மயிற்சேய் சண் உச
சென்பா சொவ்வோர் மாமணித்தே ரிவந்தது திருமா மணிமறுகி
லன்பா லுடன்போ தரவெம்மா னமுதந் தனணிமணித்தே
ரினயா லூர்ந்தாங் கருட்கோலத் தெழிலார் காட்சி யினிதளித்தான். (ககஐ)

ஒருபா னுளிற் சிறுகாலை யுடையா னுடையா னுடன்காட்சி
தருவாழ் வருளி யுவந்துதனித் தீனிவென் விடைமே னிருமலமார்
தெருண்மா தீர்த்தங் தனிற்போந்து தீர்த்தங் கொடுத்தாங் குலகமெலாம்
பெருவாழ்வளித்தாங்கருள்வெள்ளப்பெருநீர்தோய்நதின்புறப் புரிந்தான். ()

பின்னர் யாக விசர்ச்சனதுல் பிறங்க வாற்றி யாகேச
சொன்ன கடநீ ரமுதேச சுயமபு மூத்திக் கபிடேக
நன்ன ரியற்றி விசேடார்ச்ச னேருன புரிந்தவ் வமுதேசன்
முன்னா விடைமான் கொடியிறக்கி முதநீக கூடநதார் சிவததுவிசர். (கஉக)

நற்றிற் புரிசண டிசவிழா விலங்கப் புரிந்தா ரெண்டிசையுட்
போற்றுபால் ரங்கு ரங்கன் புனைந்த விரட்சை விசர்ச்சனங்க
ளாற்றிற் புரிந்தா ரமுதேச னன்னை பெரிய நாயகிதன்
சாற்று கவியா னேற்றவமுந் தயங்க மரபின் முறைபுரிந்தார். (கஉஉ)

வருநா டோறுந் தனிவசந்த மணிமண் டபத்தில் வீற்றிருந்து
திருவாா விழாக்கொண் டருளியவச சிறப்பி னனநத மடங்கினுட்
பெருகா சிறப்ப் புதுநீரகூழ் பிறங்க யாதது நறுமலாபெய
தொருவா நாப்பண மணிபீடத் துமையோ டெமையா ளமுதேசன். (கஉங)

தனக்கு நபன கும்பாதி தாபித தருசகித் துறுமரபின்
மனக்கொண் டினிய வபிடேக வகைகள் பெருக நளிபுரிந்தோ
தனக்கு வால்வாக் காதிக்வே தனமா பூசைச் சிறப்பியற்றி
மனக்கு மகிழ்கூட் விடாயாற்று மாண்பின் விழாசசீர் வயக்கினா. (கஉச)

உடனாக் கெழுந்தட் சூழன்முத லோரைந் தாவ ரணங்களினுய
புடைமா மறைதே வாரசிவ புராண நிருத்த வாத்தியங்க
ளிடை னோதை யோரொன்றா யிலங்கி முறையே தொடர்ந்துவர
நடநா யகன்கூழ் போநதிருக்கை நணிவீற் நிருக்கு நலம்புரிந்தார். (கஉரு)

சாற்று மிவ்வா றமுதேசன் சைத்தி ரோற்ச வஞ்சிறப்ப
வாற்றின் முடித்த சிவததுவிச ரவீர்வெண் பூதி பிரசாதம
போற்று வலாரிக் களித்தாசி புகன்றில் வரிய பெரும்பயன்
யேற்று வாழ்க்கன் றுபசரித்தா ரிறைஞ்சியெற்றாங்குடல்பொடித்தான்.

பின்ன ரனைய சிவததுவிசப் பெரியர்க் கரிய வணியாதி
மன்ன வணிந்து மாபூசை வயக்கிச சிவிகை களி னிவந்தாங்
கன்னர் வீதி வலம்போந்தாங் கமரா சிரியோற் சவமுறையே
நன்ன ரியற்றி யடியுறைக ணயப்ப நனிதந் துளமகிழ்ந்தான். (கஉஎ)

அடைந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகு மன்பு பெருக வருள்வெள்ளக்
சூடைந்து புணர்தாங் கமுதேசன் சூளிர்தா மரைசே வடிநிழற்கீழ்
விடைந்து தனிவீழ் நிருக்குமன மீட்க லாற்றான் புறவிடைபெற்
றுடைந்து வினைநீக கியமகவா னுமபரோடு முமப ருற்றான். (கஉஅ)

என்னை யுரைத்தாஞ் சூதவனத கெயதி யுய்ந்தாப் பெருந்தொகையோ
ரன்னை யினும்பே ருருளுடையா னமுத நாத னடைந்தனவே
முன்னை வினைநீத தருள்வகைகண முற்று முகமபற் பலகோழ்
தன்னை நிலையெ துரைப்பினுமச சேடன் தனக்குஞ் சீற்றநரிசே. ()

மலர்மெயஞ் ஞான சனற் கமர மைந்த வினநாம வரிப்பதையென்
னுலகி லுயிராக டிருவருளபெற் றயமெயந தூல்சொல் சாதனமபற்
பலவன னவையா வருக்குமுறை பயிற்ற லருமையவைககெவ்வோ
திலக ழிமிற்றற் கிலகுநித சிவபுராண சிவவணமே (கஉ௫)

சிவபுராண சிவவணமே செவிநூல் பலசொல் ஐநங்க ளெலாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சோகருஞ் செல்வத திறக்களெலாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சோகரு டினைநன் மக்களெலாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சோகரும பலவா மின்பமெலா (கஉ௬)

சிவபு ராண சிவவணமே சிசக சுகதி முகலரிப்ப
சிவபு ராண சிவவணமே செவிமும மலத்தைத தெறுவக வே
சிவபு ராண சிவவணமே சீவ குணநீக் சுடரிப்பதுவே
சிவபு ராண சிவவணமே திகழ்பே ரினப் மருளவதுவே. (கஉ௭)

ஆன முறையா லவற்றிடைமிச சருமை திகழிச சூதவன
மேனீ புராண முழுதேனு மேவு சருக்க மொன்றேனு
மான கலிகள் பலசிலவ மற்றென் றேனு நியதி பெற
ஞான முறலோ ககல்கேட்ட னயக்கு மவரே பிறந்தவராம் (கஉ௮)

இன்ன சூத வனக்காதை யெழுது மவரே டந்தவர்கேற்
பன்னு முதல புரிந்தவாசீ பரவு மவாபு சித்திவிவார்
சொன்ன முறையிற் பதிட்டைபுரி தூயர் முதலோ ரமுதேசன்
தன்ன தருண வினைத்தவெலாஞ் சார்ந்து வாழ்வார் சாதமிதே. (கஉ௯)

என்றங் கெடுமயா ணநதிமுடித் திசைத்த முறையா லெழுவேட்கை
குன்று தெனினுந் திருவிரையாக் கலியைக் கடந்து மேற்குற
னன்று காடுதன் மமைந்திருந்தா னுன்கு முகன்சே யெனச்சூத
னன்று தரித்த முனிகுலத்துக் கறைந்தா னுனைக் கமைந்தாரால்.

சூதவனபுராணம்.

வேதம் வாழி முகில் வாழி விளைகடும் வாழி யுயிர்க்கின்ப
சீதம் வாழி திருத்தொண்டச் செல்வர் வாழி பூதிமுதற்
சாதம் வாழி சித்தாந்த சைவம் வாழி யருளமுத
நாதன் வாழி யனைபொரிய நங்கை வாழி வாழியவே.

(கநக)

இந்திரன் நிருவிழச்சருக்கமுற்றிற்று.

சூதவனபுராணம் முற்றிற்று.

அகந் நிருவிருத்தி-நூல் 1).

உ
சிவமயம்,

சூதவனபுராணவசனம்.

பாபிரம்.

சுததசாட்டுண்ணிய பரிபுரண பரமபதியாகிய சிவபெருமான், உலகர் யாவரும் வேதார்த்தங்களை ஒன்றொரு நுகர்வாய்ந்து *நேதிகளைநது அவற்று ள்ளே இது பசாரம் இசுர ண்மையென மூள்படி தெளிந்து, அத்தெளிவி னால் மலைவில்லாத பதிப்பொருள் ஒன்றே, அது இலீம்மைகாய்போல் வே தத்துள்ளே விளங்குவதாம், அப்பதி ௨ மாபதியேயா ம. இதுவே எவ்வாற்று னும் நிச்சயமென்று சோகத கொள்ளுகல் நிகழும் அரி காதலால், அந்தவே தத்தினுட்பொருளை அவ்வுபகாயாவருட எவ்வினுணாகதாய் வெண்குத்திரு வுளப்பெருகருணையினாலே வெளியிட்டுரு ரிய புராணங்கள் பதினெட்டா கும்; அவற்றுள்ளே அக்கினிபுராணம் ஒன்று, சூரியபுராணம் ஒன்று, பிரம புராணம் இரண்டு, விஷ்ணுபுராணம் காங்கு, சிவபுராணம் பசுதாகும், அச சிவபுராணங்களுள் அன்றாகிய பெளஷ்யோகதபுராணத்திலே கேந்திர கண்டத்திலே ஸ்ரீபிரகாராயகிசமேதமநதிரேஸ்வரஸ்வாமி ஆவரத சாநரி த்தியராய வீற்றிருந்தருள்கின்ற திருவுபாததானமாகிய சூதவன்ஸ்தல மா ன்மியம் விளங்குகின்றது.*

இதைச், சிவபிராண மா தேவியாககுபதேசிகுமபோது, அவர்மடிமீது வீற்றிருந்துகேட்டருளியஸ்ரீசுப்பிரமணியப்பெருமான நக்திகேசவர்க் குபதே சித்தருள், அவர் சுன்றகு மாரருக்கு, அவர் வியாசமுனிவருக்கு, அவர் எனக்கு பதேசித்தருளினான்ரு சூதமுனிவா சொல்லிய இசுசூதவனமான் மியமா கியவடமொழியைத் த மிழ்ந்ததாருணாநதாயும்பொருட்டித், தமிழ்மொழி பெயர்த்துத்தருகவென்று அசகுதவனத்தின் கீழ்பால் ஒருகுரோசத்திலுள்ள ஸ்ரீலங்காட்டிலே, பூவைசியர்குல சதிலே, கெடை நடையாதிருத்தமகுணங்க ளானிறைநத டிராமநாதச செட்டியார் செயக அருந்தவப்பயஞ்ஞதித்து,

* நேதி - ந - இதி எனப்பிரிபட்டு, “அல்ல என்று” எனப் பொருள் ப்டும் வடமொழி. எனவே வேதப்பொருள்களை ஆராயுககாற் பதியிலக்கணங் கள் அமையப்பெருதனவற்றை ஆது பதிப்பொருள்ல்லவென்றுநீக்கி என் பதாம். பதியிலக்கணங்கள் அநாதிபோதாதி அவ்ந்தமங்கு குணங்களாய்

† இவரை ராமசாமிசெட்டியாரென்று வழுக்குப், நாதனெனினும் சாமியெனினும் பொருளொன்றே.

நுதவன்புராணவச்சுனம்.

உத்தமமாந்தய சதவருண்விலிச சிவநியமாதுஷ்டான சிவாநுக்கிரக சமு
பந்ந சிவபூஜாதரந்தராய்ப்பிரதித்திபெற்று விளங்குகின்ற பூநீமாந்-சிதம்ப
ரச்செட்டியார் கேட்ப, அதனை மறுக்கமாட்டாமையால், அன்பும் அறிவுஞ்
சிறிதும்மில்லையினும் மெய்யன்பர்கள் எண்ணியகாரியம் இனிது முடித்த
ருளுங் கிருபாவன்னலாகிய சிவபிரான், அமமெய்யன்பர் பொருட்டு இதனை
இனிது முடித்தருளுவாரென்று துணிந்து பூநீ சரம்பசிவகுரவசாரணாவீர்தங்
களை வணங்கித் திருவருளாவேண்டி அதனுள் அடங்குகின்ற தமிழ்மொழி
பெயர்த்து ஆயிரத்தைஞ்ஞாற்றிருபது திருவிருத்தங்களாகச் செய்தமைத்
தேன்.

அவையடக்கம்.

சொற்பொருளெல்லாம் சுகதி சிவரூபமேயென்பது சர்வாங்கிகாரம்.
ஆதலால், இப்புராணச் சொற்பொருள்களைச் சத்துவகுண விசிஷ்டர்களாகிய
சாதுக்கள் சுகதி சிவரூபமாகவேகருகி அவற்றார்சிவசரித திரமகிமையைத்
தெளிந்து சத்துவப்பயனைப் பெறவாகா மந்தையோராயாதிகாரணத்தா
லாயினும் அதை மறந்து குற்றம்நோக்குவாராயின அதற்குச்சமாதானஞ்சொ
ல்லாதல் பாதநதிர வழிபட்ட மது கடமையன்று. அன்றியும் சமஸ்தவர்க்
கியங்களும் சிவாஞ்ஞையானறி நடவா என்று பெரியோர் சொல்லாதலால்
இப்புராணச் செய்யுட்கள் யான் செயததாக நினைத்துக் குணவான்கள் குற்ற
ஞ்சொல்லார்கள. அப்படியன்றி என்வாக்கெனறேபிறர் கூறினும் அக்கூற்று
டையார்திக்கவிசுரிக்குற்றம்பார்க்கின் அது அவர்க்கேபழிப்பாகும். என்னை?
நானேவென்றால் இறைவனாற் குற்றங்களெல்லாவற்றையு சிறைத்துவைக்க
ப்பெற்ற அநேகங்களஞ்சியங்களை ரகாததுள்ளேன. குற்றமே வடிவாகிய என்
னிடத்து முற்றுங் குற்றமேயன்றி வேறு தோன்றுவாகலின்.

புராண வரலாறு.

உலககலாமபுகழ்கின்ற சத்துவகுண விசிஷ்ட புண்ணியபூமியாகிய
கைமிசாபணியத்திலே முன்னொருகாலத்திலே, செளனகர் முதலிய முனி
வர்கள் சத்திரயாகஞ் செய்து வந்தார்கள். அப்போது சூதமுனிவர் கவேசஸ்ச
யாக அங்குவந்தாரா முனிவர் யாவரும் இருக்கைவிட்டெழுந்து, காஞ்சிரமே
ற்குவிய எதிர்சென்று உபசரித்து அழைத்துவந்து ஆசனத்திருத்திப்பூசித்து
நின்று முனிவர் பெருமானே? அடியேங்களுக்கு அநேகமுறை கருணைகூர்
ந்து சிவபுராணமீர்தம் புகட்டினீர்கள். சிறிதுநதெவிட்டிலது; முன்சிவஞ்சு
த்திர மகிமைகள் உபதேசித்துவருங்காற் சூதவனமென்றொரு உத்தம சிவ
ஸ்தலம் உள்ளது, அது எத்தலத்தினுஞ்சிறந்தது, அத்தலத்தில் வீற்றிருந்

குதவன்புராணவசனம்

தருளுஞ் சிவபிரான் அன்பாகருககு அருள்ய துவயசர்ததிர மகிளங்கப் ப
அளவில்லாதனவாகுமென்று சொல்லியருளினீர்கள். அம்மகிமாவிஷயமர்
கேட்பதில் மிகுந்த ஆசையுடையேம், அதுக்கிரகித்தருளுக என்று வேண்டி
க்கொண்டார்கள்.

குதமுனிவர், மிக்க விருப்போடு ஸ்ரீ பிரகந்நாயகி சமேதஸ்ரீமந்திரோ
வரஸ்வாமி பாதபங்கயங்களைச்சிரமேற்கொண்டு தியானித்திருந்துபின் முனி
வர்களே? உங்கள் கேள்வி உலகெலாம் உய்தற்கு ஒரு முக்கியகாணமுமா
கும். என்மனமும் அதனையே விரும்பியது. இச்சிவபுராணசாவணமே யாவ
ர்க்கும் சர்வாபிஷ்டங்களுங்கொடுப்பது. நீங்கள் கேட்ட இச்சுதவன் மான்மி
யம் அபக்குவர்களுக்குச் சொல்லக்கூடாத அதிக சகசிய்சரித்திரமாகும். இத
னை ஸ்ரீ நந்திதேவர் சனற்குமார முனிவர்க்கு உபதேசித்தருளினாரென்று
அம்முறையே சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஸ்ரீகைலாசத்திலே, செம்பொற்றிருக்கோயிலிலே, ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்
வர சந்நிதானத்திலே, திருவருள்வெள்ளமென்றே யாவருந் துதிக்கின்ற
அமுதமே நிறைந்துள்ள சிவதீர்த்த மொன்றுள்ளது. அதன் கரையிலே, ஆயீ
ரக்கான் மண்டப மொன்றுண்டு. சுத்தவித்தியாமயமென்றே யாவராலுந்து
திக்கப்பெறும். அதனிடத்து உத்தமமுனிவர்கூட்டமும் வேதசிவாகமாதிரி சா
ஸ்திர முழக்கமும் எப்பொழுதும் நிறைந்து கொண்டேயிருக்கும். அம்மண்
டபமத்தியிலே, வியாக்கிராசனத்திலே, வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீநந்திதேவ
ரைச் சனற்குமாரமுனிவர் வணங்கிப் பூசித்துத் துதித்து அஞ்சலியஸ்தராய்
நின்று, எம்பெருமானே? தாங்கள் முன் உபதேசித்தருளிய குதவனமான்மி
யத்தை இன்னும் விஸ்தாரமாக்கேட்பதில் விருப்பம் மேலிடுகின்றது; திரு
வருள் புரிகவென்று வேண்டிக்கொள்ளத், திருநந்திதேவர், அத்தலத்தையும்
விநாயக சூப்பிரமணிய சாம்பசிவ பாதங்களையும் வணங்கித் துதித்து, நமது
அருள்வழிப்புத்திர கிகாமணியாகிய சனற்குமாரனே? அவ்வியாஜகிருபாமு
ர்த்தியாகிய பரமசிவன் உலகெலாம் உய்யும்பொருட்டு அநவரததாரந்தித்தியரா
ய் வீற்றிருந் தருளுகின்ற குதவனமாகிய உத்தம சிவஸ்தலமானது, அத்
தியுந்தநிர்கூல ஸ்தானமாய்த் தென்சமுத்திரத்திலுள்ள ராமசேதுவின் ஈசா
ர திசைவிளங்கவீற்றிருப்பது. இந்த உத்தம சிவஸ்தலமே இப்பூமிக்கு திரு
வருட் டிணையாய் விளங்குவது. தன்னைடைந்தார்க்கு மகாபாதகாதிசமஸ்த
பாவங்களும் நீக்கிச் சர்வாபிஷ்டங்களுங் கொடுத்து மோக்ஷத்தை யுங்கைப்
புரளுளாக்குவது. இத்தலத்தின் பெருமை எத்துணைச் சிறந்தோராலும்
தத்தனை கற்பகாலம் இருந்து சொல்லினுமுடியாது. அங்ஙனமாகவும் நீ அத
ன்க் கேட்பதில் கொண்ட பேராசையை மறுக்க முடியாமையால் ஒரு சிறி
து சொல்லத் துணிந்தோம். இத்தலமானமியம் புதினென்கு புகுதியாய் உன்

உத்தேசவையாவன; தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி விசேடமென்றும், சூதவனப் பரண சூரணச்சருக்கம், ஆதிசேடனாபதேசம்பெற்றச்சருக்கம், ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம், ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம், ஆதிசேடன நிருப்யணச்சருக்கம், ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம், வருணன் தாபமோகனச் சருக்கம், மார்க்கண்டச் சருக்கம், இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம், அமுதகிவேதனச்சருக்கம், திருவிழாச்சருக்கமென்றும். இவற்றை வரிசைக்கிரமமாக அறிந்தவாறு விரித்துரைக்கின்றோம்; கேட்பாயாக என்று திருநாதி தேவாசொல்லத் தொடங்கினார்.

தலவிசேடம்.

சனற்குமாரனே? மகாமேருகிரியின் தென்றிசையிலே, சம்புத்தல்விலே, பாதகண்டத்திலுள்ள தமிழ் நாடாங்கிய குலமகட்கு முகமென விளங்குகின்ற சோழ நாட்டிலே, அம்முகத்திற்கண்போல இச்சூதவனம் பிரசித்திபெற்று விளங்கும். அது காவேரிக்குத் தெற்கே மூன்று யோசனை தூரமும் வேதாரணியத்துக்கு மேற்கே இரண்டு யோசனை தூரமும் தென்சமுத்திரத்திற்கு வடக்கே ஐந்துகுரோச தூரமுமாகிய எல்லையிலுள்ளது. அத்தலத்தின் அகலம் மூன்றுகுரோசமாகும். இச்சூதவனம் முற்காலத்தில் ஸ்ரீராமன் இராவணனாகிய பகைவனை வெல்லுதற்குப் பாயவல்லபம்பெறவேண்டி தத் தன்னிடம் வந்து ஸ்ரீ மந்திரேஸ்வரஸ்வாமி திருவருள் பெற்று உசாவுதல் செய்தமையாலும், செல்லம் கல்விஞானம் முதலிய திருக்கள் எப்போதும் உசாவிக்கொண்டிருத்தலாலும், திராவிடவேதப் பிரதிபாத்தியமாகிய திருவுசாத்தானமென்னுந் திவ்ய நாமம் பெற்றது. இத்தலத்தை யார் அடைந்து அஷ்டசித்திகள் அஷ்டரூபாகுகள்கித்தசத்தியாதி பாமுத்திமுதலிய எவற்றை வேண்டினும் வேண்டியபடி பெறுவார்கள். சமஸ்த சிவஸ்தலங்களும் இத்தலமே யாகுபெனத் துணிந்து எல்லாத்தலங்களிலும் வசித்த எல்லா முனிவரும் இங்கு வந்து திருவருள் பெற்று எப்போதும் வசித்தலால், இது பிருதுவித்ததுவமென்று சொல்லவந்ததும், விருப்பத்தோடு தன்னை அடைந்தவர்களுடைய பாவங்களாகிய மண்டலகளை முழுதுங்கரைத்துப் பேரின்பமாகிய சத்தனத்துவத்தைக்கொடுத்தலால் அப்படித்ததுவமென்று சொல்லும்படும். எவராலும் தன்னையடைந்தவர்களுடைய பிறவிக்காட்டைத் தகித்தலாற்றேயுத்ததுவமென்று சொல்லும்படும். தன்னையடைந்தாருடைய பாவமலைகளைப் பேர்த்து எறிதலால் வாயுத்ததுவமென்று சொல்லும்படும். தன்னையடைந்த அன்பர்களுக்கு ஞானாகாசத்தியானந்தமளித்தலால் ஞானாகாசத்ததுவமென்று சொல்லும்படும். இத்தலத்தைக் கண்டவர்கள் மூன்றாகப் பிரபந்தமாகச் சக்கபாதகங்கள் எவ்வளவு செய்திருந்தாலும் அவ்வளவு நங்கப்பெறுவார்கள். இத்தலத்தில் வசி

த்திருந்து சிவதிருத்தொணங் செயபவாசன தருவருடபுவனராஜாங்கபதி
களாயத்தேவரெல்லாந்தமக்குத்தொண்டுசெய்யவீற்றிருப்பார்கள். அமிர்த
சூதவன்மென்னுத்திருளமத்தை ஒருமுறை ஜெபித்தவர்கள் மிர்தம், நீங்கப்
பெறுதலால் அமிர்தராகின்றார்கள். திருவுசாத்தானமென்னும்நாமம் ஜெபித்
திறவர்கள் கீர்த்திலெக்ஷுமி அனனாதி அஷ்ட லெக்ஷுமி சிவஞான லெ
க்ஷுமி முதலிய லெக்ஷுமி கொல்லாம் உசாவுகின்றதானமாகப் பெறுதலா
ல் அவாகளும் திருவுசாதகானமாவார்கள். இத்தலத்திற் புகுகின்ற செயத
பயாகாதிதர்மங்கள் ஒன்று அநாதமாகும். அநீயதலங்களில் அநேககற்பகால
ம் பஞ்சேந்திரிய நக்கிரகதோடு பெய்யப்படும் பரிசுத்த தவப்பிரயோசனம்
இத்தலத்தின் எல்லையை அடைந்தமாத் திபத்திற் கட்டவதாகும். இப்படியா
னால் இத்தலத்தை யடைந்து சிவஜீதத ஸ்நானஞ் செயது சூதவனேசர் சந்
நிதிவந்து தரிசித்தல் தியானித்தலாதி செயுகின்றவர்களுக்கு இத்தலம் கொ
டுக்கின்றபலன் என் சொல்லவவுட்படுமோ. கணிதநூல் வல்லார் நினைந்தே
சித்துக்கூறும் பெருந்தொகையுள் அப்பலனின் பெருந்தொகைச் *சிகையு
உட்படா. இனிப்பலவாறு விரித்துக் கூறுவதெனனை. இத்தலத்தில் இடை
யுரது வசித்தல் பெரியநாயகியையும் சூதவனேசையும தினமும் வழிபடு
நியமமுடையோர் பெறும் பிரயோசனம் டுகைமுதிக நியாயத்தால் எனபெ
ருக்கித் தெரிந்துகொள்வதும் அசாதகியமே. இதனை மெய்யன்போடுபடிப்ப
வர்களுங் கேட்பவர்களும் சமஸ்த த்மைகளு நீங்கித் திருவருள் பெற்றுவாழ்
வார்கள்.

தலவிசேடமுற்றிற்று.

தீர்த்த விசேடம்.

—(0:0)—

சுனற்குமரபுனே மாநகண்டாதிமுனிவர்களாலே சுகல புவனங்களு
முள்ள சிவதீர்த்தங்களுல்லாம் இத்தலத்தினுள்ளேவந்து கூபதடாகாதிரு
பங்களாய என்றும் வசிகுகின்றன இவற்றின் நாமவரிசையே அளவில்லையா
தலால் அவற்றுட் சில தீர்த்தமாத் திபம் வளக்குகின்றோமென்று திருநந்தி
தேவர் கூறுகின்றார்.

திருக்கோயிலினுள்ளே, அக்கினிதிசையிலே ஒரு சிவதீர்த்தம் உள்ளது
அது, நர்மல தீர்த்தமென்றும், மணிகர்ணிகாதீர்த்தமென்றும் பெயர்பெறும்.

* னண்டுச சிகையென்றது ஆயிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்று புவனங்கள்

தில் மூன்று என்னும் இலக்கம் போல் வருவனவற்றை யென்க.

† டுகைமுதிகம்—இதற்கு இப்படியானால் இனிச்சொல்லுவதெப்படியானால்
எனந்தார்ப்பாயத்தை விளக்குவது.

இது நா வடிவாயினும், தன்னிடத்துவந்து அன்புடன் விதிவழிமுழுகுவோ
ருடைய பிறவிப் பெருங்காட்டைப் பஞ்சுபோல எளிதற்றகித்த விடுதலின்
பக்கினி யென்று சொல்லத்தகும். யாவார்க்கும் இத்தீர்த்தத்திலே தினமும்
யுகியாக ஸ்நானஞ் செய்யக் கிடைப்பதரிது. ஆயினும் வருஷத்துக்கு ஒரு
முறை * சித்திராபருவத்திலே இத்தீர்த்தஸ்நானஞ் செய்தால் முன்னற்ற
பயத்தைந்நாளிலும் ஸ்நானஞ் செய்த பலன் முழுதுஞ் சித்திக்கும். திருக்
கோயிலுக்குப் புறத்தே கீழ்த்திணையிலே அனுமகுண்டமென்றொரு தீர்த்த
முள்ளது. அதில் அந்த அனுமன் மூழ்கி இஷ்ட சித்திகள் முற்றும்பெற்ற
ன. இதிலே மங்களவா ஸ்திரவாஸ்நானம் முக்கியம். இத்தினங்களில் பூ
முகுவோர் திடகாத்திபு தைரிய விரியாதி இஷ்டகாமியமெல்லாம் பெறுவா
ர். இதன்கீழ்த்திசையில் ஆதிசேட தீர்த்தமென்று ஒன்றுள்ளது. இதிலே
வாகிமகாளிலே அன்பு மிக விதிப்படி மூழ்குவோர் அஷ்டாபாக முதலிய இ
ஷ்ட சித்திகளெல்லாம் பெறுவார்கள். அன்றியும் வேதசிவாகமாதிரி சகல சா
ஸ்திரபரங்கதர்களாய் உண்மைஞானத்தாற் சிவசாயுச்சியப் பெருவாழ்வும்
பெறுவார்கள். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே மேற்றிசையிலே மார்க்கண்டத்
ர்த்த மென்றொரு தீர்த்தமுள்ளது. இது சர்வபாதகங்களும் நீக்கத்தக்கது. ச
லபுலனங்களாலுந் துதிக்கத்தக்கது. இதிலே தைமாச குருவார பூச நஷ்டத்தி
ர்த்திலே அன்போடு விதிப்படி மூழ்குவோருடையபார்வை செல்லுந்நிசை
யிறசெல்லவும் அஞ்சுவான்; ஈர்வசீவர்களையுங் கவருகின்றயமனு மென்றால்,
அவர் பெறும் பலன் முழுதும் யார்தான்சொல்லவல்லவர்கள். திருக்கோயிற்
புறத்தே தென்றிசையிலே கௌதம தீர்த்த மென்றொரு தீர்த்த முள்ளது.
இது மூழ்குவோர்க்கு இஷ்டசித்திகளெல்லாம் உடனேகொடுப்பது. இன்னு
ம் இவைபோன்ற அநேக சிவ தீர்த்தங்கள் இத்தலத்துள்ளன. இவ்வளவென்
றுந்தொன்தானுஞ்சொல்லமுடியாதாகில் மகிமையெடுத்துச்சொல்ல நினை
ப்பதெப்படி ஸ்தாலிபுலாக ஞாயத்தாலாகித்துணர்க. இத்தீர்த்தங்களெல்
லாம் மேற்றொல்லிய துவ்வத்தினங்களினன்றி எத்தினங்களின் மூழ்கினும்
எண்ணியஎண்ணிய இஷ்டசித்திகளெல்லாங்கொடுக்கும். இதனை மெய்யன்
போடுபடிப்பவர்க்கேட்பவர் இகவாழ்வுமுற்றும்பெற்று ஆனவமல்லாதனை நீங்
கெத் திருவருட்பேரின்ப வாழ்வுபெறுவார்கள்.

தீர்த்தவிசேட முற்றிற்று.

* இத்தினத்திலே இத்தீர்த்தத்திலே ஸ்ரீமந்திரேஸ்வாஸ்வாமிமகாரதோ
ற்சுவாந்தமாகிய தீர்த்தோற்சவங் கொண்டருளும் வழக்கம் என்றுமுள்ளது.
† ஸ்தாலிபுலாகம்—ஒருபானசோற்றுக்கு ஒரு அவிழ்ப்பதம்பார்த்தது, எ
ல்லாம் அதுபோலென்று தெளிவதுபோல் விளக்குவதோ ஞாயம்.

மூர்த்திவிசேடம்.

சனற்குமாரனே? இனி மூர்த்திகளையெல்லாம் பாசுவன் திருநீர் தேவநீர் கருகிற் றார். நீங்கள் பாசுவன் ஜனமரணப்பட்டுப் பறப்பவரேமெடுத்துழல்கின்ற சீவ கோடிகள் எளிதிற்பிறுவருள் பெற்றுய்கலென்று திருவுளங்கொண்டருளிய பெருங்கருணையினாலே, ஒளிப்பிழம்பாய் அமிர்தமய சுயம்புலிங்க ரூபமாய் இச்சுவனத்தில் ஓர் மரவிருக்கி நீழலிலேதோன்றி, வில்லம் கொன்றை மல்லிகை முல்லை முதலிய மரங்களுங்கொடிகளும் மலர்தூவிச்சூழ்ந்து மிக நெருங்க மத்தியிலேயேற்றிருந்தருளும். இங்குவந்து இச்சுயம்பு மூர்த்தியை ஆதீசேடன் வருணன் மார்க்கண்டன் இராமன் முதல் அநேகர் வழிபட்டுக் தங்கள் தங்கள் இஷ்டசித்திகளெல்லாம் பெற்றார்கள். இந்த அமிர்த சுயம்பு மூர்த்திக்கு மார்க்கண்டேசன், வருணேசன், அந்தேசன், மந்திரேசன், அமிர்தகுதவனேசன், திருவுசாத்திரேசன், அமுதலிங்கேசன் முதலிய அநேகத்திருநாமங்களுண்டு. முற்றும் விதந்துகூறுதல் எவர்க்கும் அசாத்தியமே. இத்திருநாமங்கள் சப்தகோடி மகிமந்திரங்களினால் மேன்மையுள்ளன. இவற்றுள்ளே, மார்க்கண்டேச நாமஞ் செபித்தவர்கள் யமனையும் வெல்லும் பெருவலிபெற்று வாழ்வார்கள். வருணேச நாமஞ்செபித்தோர் சர்வரோகமுநீங்கிச் சுகமுற்றுவாழ்வார்கள். அனந்தேச நாமஞ் செபித்தோர் சகலகலாவல்லவர்களாய் உண்மைஞானம் பெற்றவாழ்வார்கள். மந்திரேசநாமஞ் செபித்தோர் பூதவேதாள் பிர்மராசுந்தரிகளால் வருங்கஷ்டங்கள் முழுதும் நீங்கப்பெறுவார்கள். சூதவனேச நாமஞ்செபித்தோர் திருவருள் விலாசமாகிய குளிர்நிழலிலிருந்து வாழ்வார்கள். திருவுசாத்தானேச நாமஞ்செபித்தோர் முத்தி முதலான சுகலிதிருக்களுந் தம்மைச்சேர்ந்திருக்கப் பெறுவார்கள். அமிர்தலிங்கேசநாமஞ் செபித்தோர் மிர்தம் நீங்கி நிக்கியானந்த வாழ்வுபெறுவார்கள்.

இத்தலத்திற் சமஷ்டிரூபமாய் விளங்கும் இச்சுயம்புலிங்கமொன்றே, எல்லாத்தலங்களிலும் வேறுவேறு சுயம்புலிங்கங்களான வியஷ்டிரூபங்களாய் விளங்குகின்றது. வழிபடுகின்றமெய்யன்பர்க்கு அமிர்தத்துவத்தைக்கொடுக்குஞ்செயலாலன்றியும் வெண்ணிறத்தாலும் அமிர்தலிங்கமென்பதை விளக்குகின்றது. பலவாக்கூறுவதென், இந்த அமிர்தசுயம்புமூர்த்தியைப்போற்றி ரந்த மூர்த்தி எவ்வுலகத்துமில்லையென்று அக்கினியைக்கையிலேந்திச் சத்திபஞ்செய்வோம். இச்சிவபிரானே உதயகாலத்திலே மெய்யன்போடு தரிசிக்கப் பெற்றோர் உண்மைநூல்களிற்கூறுகின்ற சமஸ்ததர்மங்களுந் தம்மிடத்திலே ரங்கப்பெறுவார்கள். உச்சிக்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்த இன்பங்களும்பெறுவார்கள். அர்த்தயாமகாலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் பிதந்

திறவாப்பெருவாழ்வாகியப் பரமபுத்தியைப்பெற்றவர்களுள், ஐதழ் குருவாரம்புக
நகரத்திரம்பென்னாமிக்கடியதினத்திலேதரிசிக்கப்பெற்றோர் எவ்வித்தருந்
பாதகங்களும் நீங்கப்பெற்று அபிபரிசுததாகளாய் நினைத்தவெல்லாம்பளிதிற்
கைகட்டப்பெற்று லோகப்பிரசுத்தியாயவாழ்வார்கள். சைத்திரோம்சுவீத்திற்
பத்தினாளுந்ரியதியாக அன்போடு கரிசிக்கப்பெற்றோரூழ் மிச்செல்லம்புத்திரச்
செல்லம் பொருட்செல்லம்முதலியசெல்வசகிதப்பெல்லாம பெற்றவாழ்ந்து
தேகநீர்த்தத்திலே சிவகதிச செல்வராயவாழ்ந்திருப்பார்கள். இச்சூதவனத்தை
பெய்யவனங்குவோமென் றெண்ணி வழிசென்றாரும், அங்கே மெய்யன்
போடுதரிசிக்கப்பெற்றோபெறுமபயனைப் பெறுவார்கள். இச்சிவலிங்கமூர்த்
தியைக் கரணப்பெற்றவர்களெனனை மாணுதி எவ்வகைததுன்பங்களையுங்
கரணமாட்டார்கள். பணிந்தவர்கள் சாவாண்டுகளுந்மமைப்பணியுள் ற்றி
ருப்பார்கள். நினைத்தவர்கள் இப்பூ நியில் இன்னுபித 3 சறகுரிய நினைவுகொ
ள்ளார்கள்.

இம்மாததிராஞ்செய்யும் இக்கொண்டாககே இப்பலனெல்லாம் அருள்கி
னருரென்றால், இனி இவ்வமுதலிங்கேசனை அன்புமிதாசதின்தோறுமரி
யதியாக வழிபடுவோர், திருவவகுப்பணி திருமெழுகுப்பணி திருநந்தனவ
னப்பணி திருமாலப்பணி தூபப்பணி தீப்பணி முதலியன செய்வோர்,
சொன்னமுதலியவற்றாலாகிய குடங்கள் கலசங்கள் தூபக்கால் தீபக்கால் மணி
முதலிய பூஜாபாத்திரங்கள் கொடுப்போர், ரிசதியபூஜைக்கு வேண்டியசமஸ்த
ததிரவியங்களும் சிறிதும் பழுதில்லாமல் நன்காராய்ந்த காலந்தோறுங்கொ
டுத்துவிதிவழுவாமற்செயவிதது, அபபடியேரை நித்திகமாகியமகாரதேர்ந்த
வாதி திருவிழாக்கள் விதிப்படி சலிஸ்தாரமாக நடத்துவோர், திருக்கோயிலி
லேபழுதுநீக்குதல் முதலிய திருப்பணிகள் மணிபொன்னாதிக்களாற்செய்வே
ர், சொன்னதனபாணதிகள் செய்தாரிப்போர், உத்தமமானபக்கங்கள் வளர்த
து நாடோறும் பாலகொடுப்போர் முதலிய திருத்தொண்டர்க்கருளும்பலனை
அளவிட்டுக்கொல்ல யாவல்லவாகள் அந்ரியசலங்களெல்லாவற்றிவ்முன்ன
அவ்வவ்விநிக் கருதிக்களிற்செய்யுஞ்சரியைகிரியாதி திருத்தொண்டெல்லா
ந்தரும் புலன்முழுதும் இவ்வமுதலிங்க கெரிசனம் ஒன்றேகொடுத்துவிடும்.
இக்கலோகவாழ்க்கையம் பிரமவிஷ்ணுவாதியர் பாலோகவாழ்க்கையும் உருத்
திராதியர் வாலோகவாழ்க்கையும் அமலோமாஷிவாழ்க்கையும் அமிர்தலிங்கே
சர்க்கு நாடோறும் அன்போடுவிதிப்படியெயும் பூசனையேகொடுத்துவிடும்.
இவ்வமுதலிங்கேசர் இங்கேசெய்தருளுகின்ற திருவருள்விலாசத்தியற்கையி
ல் ஓர்ணுமாத்திரங்குட அளவிட்டமுடியாதானுமுதுதுஞ்சொல்ல யாவல்ல
வர்கள் அன்பனை நாம்உனைக்குஇங்கேசொல்லியது அணுமாத்தினையிற்செ
ய்யினொருபக்கேனுமில்ல. இசனை அன்போடுபடிப்பவர்கேட்பவர் யாவரும்

சூதவனப் பாரைவசனம்

முன்செய்தவனை முழுதுமநங்கி இம்மையிலேபலபோகங்களும் அனுபவித்து
கேதகாந்தத்திலே திருவடி நிழலிற்கலந்துவாழ்வார்கள்.

மூர்த்திவிசேடச்சுருக்க முற்றிற்று.

சூதவனநாமகாரணச்சுருக்கம்

சனற்குமாரனே? இனி இத்தலம் சூதவனமென்னும் பேர்பெற்ற கா
ரணங் கேட்பாயாக என்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகால
த்திலே காசிபுமுனி பத்தினிகளாகிய கத்துரு வினதையென்னுமிருவரும்
சந்நேதாரத்தே இந்திரனுடைய குதிரையைக்கண்டு மூத்தாளாகிய கத்துரு
இக்குதிரைவால் வெண்மையா கருமையா வென்று கேட்க, வினதை வெண்
மையென்னக்கத்துருகருமையென்றுள். இப்படி இருவரும் மாறுபட்டும்மு
ள்ளே தோற்றங்கள் வெண்மலருக்கு அடிமையாய்விடுவதேசபதமாகும்; இக்கு
திரையைஇன்னுமொருமுறைசமீபத்திற் பார்த்துநிச்சயிப்போமென்று பிர
திஞ்ஞைஞெய்துகொண்டார்கள். பின்பு கத்துரு, தன்மக்களாகியஅனந்தன்
முதலியசர்ப்பர்களைநோக்கி நீங்கள் இந்திரன் குதிரைவாலக்கருமையாகச்செ
ய்யுங்களுென்றுள். அடாதகாரியமென்று அவர்கள்மறுத்ததுகண்டு கோபித்
தான். அவருள்ளேகார்க்கோடன் அவள்கருத்தின்படி அக்குதிரைவால் கரு
மையாகும்படிதான்இறுகச்சுற்றிக்கொண்டான். பின்புகத்துரு வினதையை
அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்காட்டினான். பார்த்து நான்உனக்கு அடிமைதா
னென்று கூறி அன்றுமுதல் அக்கத்துருவுக்கு அடிமைவேலை செய்துவருவா
ளாயினான்.

அப்போது கத்துரு நான் பாதலலோகம் போகவேண்டும், என்மக்க
ளாகிய சர்ப்பர்களை உன்மகன் கருடன் சுமந்துவர நீ என்னைச்சுமந்து செல்
வாயாக என்றுகூற, அப்படியே வினதையும் அவன் மகன் கருடனுஞ்சுமந்து
செல்லப் பாதலத்திற்சென்ற அளவிலே, சர்ப்பர்கள் கருடனைப்பார்த்து இ
வ்ருள்ள பலதீவுகளும் பார்க்கவேண்டும்; எங்கள் அடிமைக்காரி முதனாகிய
நீங்கள் சுமந்துசெல்லென்றார்கள். கருடன் அதுகேட்டு உடனே தாயை
நீக்கி இவர்கள் உன்னை அடிமையென்றகாரணமென்னென்று கேட்க, வி
னதை முன்னீகழிந்ததைக்கூற, உடனே கருடன் சர்ப்பர்களைநோக்கி என்
தாய உங்களுக்கு அடிமையாயிருத்தலை நீக்கிக்கொள்ளு நிமித்தம் உங்களுக்கு
து எதுசெய்யவேண்டுமென்றுள். சர்ப்பர்கள் தேவாமிர்தம் தருவாயானால்
விலக்கிவிடுகிறோமென்று சொல்ல உடனே கருடன் மார்க்கத்திலேகில ஆ
சரியகாரியங்கள் செய்துகொண்டு சுவர்க்கத்தையடைந்துயுத்தத்திலே இந்
நீவாதிகேவா யாவராயுமவென்று, சர்ப்பகோடிகள் அக்கினி விலங்குகளால்

முதலியன் ஒவ்வோர்மதிலுமேலச்சூழ்ந்துகொண்டிருப்ப, அவற்றின்மேல் அக்கினிமயமான சக்கரவட்டத்தினுள்ளே உடலை ஒடுக்கிக்கொண்டுசென்று தருப்பையினுற் சூழப்பெறுங்கள் அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். அப்போது இந்திரன் தடுக்கவும் வலியின்றி விட்டுவிட்டு மனமின்றி வருந்தி இணக்கத்தாற்பெற நினைந்து அக்கருடனருகேவந்து தாழ்ந்த மொழிகூறிப் பகலிகளுக்காசே? நீ இந்த அமிர்தத்தைச் சர்ப்பர்களுக்குக்கொடுக்க அவர்கள் அதையுண்டு எங்களை வருத்தினால் உனக்கு என்ன லாபமுண்டு, தயவு செய்ய என்று வேண்டிக்கொள்ளக், கருடன் பிரதிஞ்ஞைப்படிநான் இக்கடத்தைச் சர்ப்பர்களுக்கு எதிரோ வைத்துவிட்டு ஒரு உபாயஞ்செய்கிறேன். அப்போது நீகிரகித்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி, இந்திரனும் பின் றொட்டா ஆகாயமார்க்கமாக வரும்போது செல்லும் வேகத்தாலும் சிறகின் காற்றினாலும் அவ்வமுதஞ்சிதறி இத்தலத்தினெல்லமழுவதும் பரம்பின. அவ்வமிர்தத்தானிகளினின்றும் அளவில்லாதமாமாங்கள் முளைத்தெழுந்தன. தான் நினைத்தபடியேகருடனசென்றுசர்ப்பர்களுக்கெதிரோ அமிர்தகடத்தை வைத்துத் தன் தாயின் அடிமைச்செயலை நீக்கிக்கொண்டு அவர்களைநோக்கி இந்த அமிர்தம் அதிபரிசுத்தமாதலால் ஸ்நானஞ்செய்து சுசியோடுபுசியுங்க ளென்ன, அப்படியே அவர்கள் ஸ்நான நிமித்தம் புறஞ்சென்றசமயம்இந்திரன் அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டான்.

அமிர்தத்தானிகளிலேமாவிருக்கங்கள் முளைத்தெழுந்து ஆகாசத்தை பளாவி விஸ்தாரமாக வெளியின்றிச்செறிந்து எங்கும் நிறல்பரப்பி நிற்கின்ற மகிமை, இங்கு அநவாத சாந்தித்தியராய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீமந்திரே ஸ்வாஸ்வாமி திருவருளாலாயதென்றுண்மை யுணர்ந்தவர்களாய்க், காசிபர் மார்க்கண்டர் கௌதமர் பிருகு அகஸ்தியர் கர்க்கர் வியாசர் சுகர் அத்திரி குற்சுகர் புலகர் யஞ்ஞபாலர் பரத்துவாசர் சஞர்த்தனர் சனகர் சீனந்தனர் வருணர் சத்தி வாமதேவர் கௌசிகர் பராசரர் ககோளர் புலத்தியர் வசிட்டர் முதலாக அளவிலாதமுனிவர்கள், தாங்கள்வசித்திருந்தமேருமந்தராதி சமந்த சிவசேஷத்திரங்களையும்விட்டுநீங்கி இத்தலத்து வந்த அளவிலேவசித்த ற்ருரிய சிறப்பெல்லா நிறைந்து சித்தசுத்தியாதியுன்மலாபமுற்றும் எளிதின் அளிக்கத்தக்க நிர்மலத்துவாதிவிசிட்டகுணங்களோடு விளங்குவதை உற்று நோக்கி, இது யார்மனத்தையும் வசிக்கத்தக்க உத்தமோத்தமஸ்தலமென்று செயலாலுந்தெரிந்து நிச்சயித்து, அம்முனிவரெல்லாரும் ஆங்காங்குப் பரந ாலையுண்டாக்கிக்கொண்டு ஒருகாலத்தும்இத்தலத்தை நீங்காதமனத்தோடு வசித்துஎங்குமுள்ள சிவதீர்த்தங்களை ஸ்லாம் இத்தலத்தில் வந்துதங்குக என் ற நினைத்தார்கள். அப்படியே சர்வலோகங்களினுமுள்ளசமஸ்தசிவதீர்த்தவ ளும்இத்தலத்தின் முக்குரோசவிஸ்தார எல்லைக்குள்ளே அநேகவாகுபா

அவ்வாறு உணர்ந்து தமமிடத்துவந்து தாசுததல்பரிசித்தல் மூழ் குதல முதலியன செய்கின் றவர்களுடைய எத்தகைய பா தகங்களையும் உடனே நீக்கி அநேக பலன்களைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அமிர்தத்துளியினின்றும்முளைத்த மாவிருகங்கள் செறிந்திருத்தலால் இதற்கு அமிர்தகுதவனமென்றும் ஒருபேரியைந்தது. உலகமெல்லாம் அமிர்தகுதவனமென்னுந் திவ்யநாமச்சிறப்பையும் அதற்கிணங்க அமிர்தலிங்கே ஈர்அங்குஅடுத்தார்க்கு அருளுகின்ற பலவகையான இகபோக விஸ்தாரஞான மோகப்பெருக்கத்தையும்நோக்கிவிசேஷத்திரங்குளெல்லாவற்றினும் உத்தமோத்தமதரமென்று போற்றுகின்ற திவ்யஸ்தலமிதுவேயாகும். இவ்வருமைபெருமை விளங்குகின்ற இத்தலமகிமை அதிரகசியமாயுள்ளது. மெய்யன்பு நீங்காத அதிதீவிர பரிபக்குவசிலர்களுக்கேயல்லாமல் அந்நியர்களுக்குள் வலித காணத்தாலும் இத்தலமகிமா ரகசியத்தைச் சொல்லாதேயென்று குருநாதனாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுள்ளனக்கு உபதேசித்தருளினார். மிகவும் நுணுகியுணர்கின்ற அதியுகபுத்திமானாகிய உனக்கு நாம்சொல்லவும் வேண்டுமா? இதனை அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் யாவரும்இம்மையிலே புத்திரமித்திரகளைத்திராதி சகலசம்பத்தும் பெற்றுவாழ்ந்துதேகாந்தத்திலே பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய நித்தியானந்த பரமோகஸம்பெற்று வாழ்வார்கள்.

குதவன நாமகாபணச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்.

—:0:—

சனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சுரித்திரங்கேட்பாயாகவேன்று திருந்திதேவர்களுகின்றார். திருப்பாற்கடலிலே மணித்திலிலே சுவேதபுரத்திலுள்ள திருக்கோயிலிலே, தேவர்முனிவர்முதலியோர் வணங்கித் துதிசெய்துருபு ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவிசமேதராய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே ஆதிசேடன் வணங்கித்துதித்து நின்று எம்பெருமானே? பிறவிப்பெருங்கடலைக்கடந்து பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய நித்தியானந்த பரமோகஸங்கொடுப்பதாயும் வேதவேதாந்த சாஸ்திரசம்மதமாயுமுள்ள உண்மைமார்க்கம் இன்னதென்று அடியேனுக்குபதேசித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். விஷ்ணுமூர்த்தி அருளுகின்றார். சற்குண சம்பந்தவிசேடனாகிய சேடனே? சர்வஞ்ஞத்துவாகி அஷ்டடங்களை திவ்யகுண பராபரமூலகாரண சக்கிதானந்த நிரம்ல நிரவிகற்ப ஆதிமத்தியாரந்தரகித அநாதிரித்திய சர்வலியாபக சுமயாதித சுயம்பிரகாச சிவதத்துவோயசாரந்தாதி திவ்யவிய வசகவாசகவியலகவியமாயசகாரகாரக...

சுதவதாய் வேதமூயில்விளங்குவதாயுள்ள சதாசிவத்தை யுள்ளபடியுணர்ந்து உபாசித்து நிலைநிற்கும் உத்தமரோவரோ அவர்களே நீகேட்ட உண்மை மார்க்கம் உள்ளபடி அறிவார்கள். இது அறியாதாரோவரோ அவர்களே நரருள்ளே அதமராவார். ஆதலாம் சதாசிவபூசனையே விருப்பத்தை முடிப்பது. இது சத்தியம். எவர்கள் அசையாநிலையினராய் விஷயங்களிற்செல்லாது இந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து நிராசைமேற்கொண்டொழுருவார்களோ அவர்களே முமூட்சுக்களாவார் அசக்தர்களானால் இயன்றளவு நிஷ்கபடபத்தியோடுசிவபூஜாநிரயதிமேற்கொண்டொழுகலே முறையாகும். இப்படியேதேகார்தம் வணாவினைப்போகா தபவத்தோடு செய் துவரும் நியம்பூஜாபெலத்தாற் சிவஞானம்பெற்று அதனால் சுத்தாத சூயித பாமுததிபெற்று வாழ்வார்கள். ஆதலாற் சமுசார சாகாங்கடகநூற் தநியானாக பாமுததியைப்பெறுதற்கு முக்கியகாரணம் இந்திரிய நிக்கிரகசித்த சுத்த சிவஞானவாயிலாக உண்மையுணர்ந் செய்கின்ற சிவபூஜையை நிறுவேனில்லை.

உண்மையுணர்ந்து சிவததுவப்பேற்றையடைதற்கு இடைபூருகச் சர்வ சீவர்களிடையும்கூட துவம்சமுழிவின்றிவிநித்திருக்கின்றது. இப்பசுத்துவநீக்கஞ்செய்வது பாசுபதகீசையாகும். இதுவிரஜா ஓமத்தோடுசெய்வதாகும். இது பன்னிருநாள விரதநியமத்தோடுசெய்யத்தக்கது. இந்த ஓமத்துக்குப் பெரும்பாலும் சமீபத்துக்கோமயமேயாகும். இக்கோமயம் பசுக்களினின்று எடுத்துக்கொள்ளுகிறகாலம் அமாவாசை, பெளர்ணமி, அஷ்டமி, சதுர்த்தியின்னு நாளுக்குதினமாகும். இததினங்களிலே, சமீபித்தநாளிற் கன்றீன்றபசு, நோயுள்ளபசு, நனாகன்னிபபசு, மலட்டுப்பசு, கிழப்பசு, கன்றிறக்கப்பெற்றபசு, மலநதின்னுமபசு ஆகிய இவையல்லாத பசுக்களிற் கோமயம் வெளிவருஞ்சமயம் நிலத்தில் விழுமுன்பு தாமரையிலையிலே சத்தியோஜாதமநசிரஞ்சொல்லி வாங்கி, அக்கோமயத்தின்மேலுள்ள வழும்பை நீக்கி அதிலே வாமத்தாறதோசல் மவிட்டுஅகோபத்தாற் பிசைந்துருட்டி உலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு, அகனபின்புதான் அவ்வோமந தொடங்கல்வேண்டும். சத்தியாக்கினி அரணியிந்கடைதெடுத்த அக்கினி சூரியநாதககல்லிலெடுத்து அக்கினி இமயுன்றிலொன்றெடுகதுததற்புருட மந்திரததால் முன் உலர்த்திவைத்த கோமய * சுட்டத்திற் பற்றுவித்துப் போதாயன சூத்திராதி அறுவகைசூத்திரங்களுள்ளே அவாவாகஞ்சு சொந்தமாயெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டசூத்திரவிதிப்படி தக்கமந்திரங்களால் (௩௬) தத்துவாதியசுததிகெய்துபசுநெய்யால் உரிட ஆகுதிகன்செய்து, புதிய சிவலிங்கமொன்றை அங்கே பிரதிட்டைசெய்து விதிப்படி பூஜித்துசு, சற்பிராமணபோஜனாதி செய்வித்து, அன்றிரவு நாலுயாமங்களிலும் அவ்விலிங்கபூசனை விஸ்தாசமாகச்செய்து

யது, பசுத்துவநீக்கமும் சிவத்துவப்பேறும் அருளும்படி ஒவ்வொருகாலமு
ம் வேண்டித்துதித்து வணங்கி, இப்படியேபன்னிருநாளும் ஒமத்தோடு பூஜ
னைசெய்து, பதினமூன்றாள் தீயிரியெழுடித்துக்கொண்டு பூசித்தஅச்சி
வலங்கீத்தை ஆசாரியனிடத்தே உரிய முறையோடு தானஞ்செய்து, அவ்வா
சாரியனோடு சற்பிராமணபோஜன மாகேசரபூஜை தெக்கணையாதிகள் சிறப்
பச்செய்து இப்பாசுபததீக்கைய இடைபூற்றி முடிப்பாயாகில் பசுத்துவ,
நீங்கி நர்மலவாவாய்.

இச்செயல்முடிவிலே, இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து இந்தவிஜா ஒம
குண்டத்துள்ள விபூதியாவது சிவாங்கினிகுண்டங்களிலுள்ள விபூதியாவது
வையிலவைத்துவலக்கையால்மேல்புடிக்கொண்டு “அககினி” என்பதுமுத
லிழைக்காண்ட மந்திரமுதல் எழுபதுபாடங்களால் மூன்றுமுறைஅபிமந்திரித்து
“ஓம் மாபோவா, பூபோவா” என்றுமந்திரங்களால் நீர்தெளித்து, அத்நீரு
நீற்றை மூன்றுபாகமாக்கி ஒருபாகத்தை நானத்தாற்சிரசிலும், தற்பருட
த்தால் ஷெற்றியிலும், அகோபத்தால் இருதயத்திலும் வயிற்றிலும் தோள்க
ளிலும், வடமத்தால்நாபியிலும்சத்தியோசாகத்தால் முழந்தாள்கள் கரங்களி
லும் லேபனமாகப்பூசி, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதலாக உடலெங்கும்பூசி
இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதல் ஐந்திடத்தா
வது பதினாறு முப்பத்திரண்டு முப்பத்காறிடத்தாவது திரிபுண்டரமாகத்
தரிப்பது முறையாகும். இத்திருந்து தரிப்பவரே பசுத்துவநீங்கப்பெறுவார்
கள். இப்பாசுபததீக்கைமுற்றும் மெய்யன்போடு விதிப்படி செய்யினும் இத
ற்குள்ளுயிர்போல்வதொன்று பெறவேண்டிவது அவசியம்.

அதாவது உத்தமோத்தம சிவமூல பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரமே. இது
சப்தகோடி மகா மந்திரங்களுள்ளுஞ் சிறந்த ராஜாதி ராஜமந்திரம். இதுவே
பாசுபத தீக்ஷிப்புலனைத் தருதற்கு முக்கிய காரணமாகும். நர்மலமோக்ஷ
தாயகமாய உத்தமசுதுதகவிரிந்தயசத்தில் விளங்குகின்ற இம் மகாமந்திரத்
தில் ஒரு எழுத்தின் மகிமையேனுஞ் சொல்லவாவது நீனைக்கவாவது என்
னாலும் அயனாலும் எவ்வாறுபிரிபாது. இம்மந்திரம்வேதசிவாகமபுராணேதி
காசாதி சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் தன்னுள்ளே இடங்கொடுத்து வைத்துக்
கொண்டுஅவற்றைவிளக்கிக்காட்டுவது. இம்மந்திரம்சச்சிதானந்த சுத்தாத்
துவித பரிபூரண பரமசிவம் தன்னிடத்தே அந்வரதம் வீற்றிருந்தருளப்பெ
றுகின்றது. இது பிரணவஞ்சேர்க்க ஆறெழுத்தாகும். மற்றுநதேவதாமந்தி
ரங்களாகிய அஷ்டாக்ஷராதிகள் பிரணவமுஞ் சேர்த்தேதத்தம் அளவு எண்
ணப்படுவன. சிலமந்திரங்கள் அந்தத்திலுள்ள நமாதிகள் சேராமலே தத்த
ம் அளவு எண்ணப்படுவன. பிரணவத்தோடு சேர்ந்து ஆறெழுத்தாயிருந்து
ம் வேதசிவாகமநிநூல்களெல்லாம் நிருவாவதெழுத்தென்றே வழங்குவது.

எல்லாவிடிலும் சிவஞானமுனிவர்கள் இத்திருவைந்தேழுத்தைப் பேணியே சிவத்துவப்பேறு பெற்றார்கள். அளவிலாத் தேவர்கள் விரும்பிய பதவிகளைப் பெற்றார்கள். இம்மகாமத்திரம் சீவகோடிகள் மலபந்தம் நீங்கி உய்தற் காக்கவே பரமசிவனார் கொடுக்கப்பெற்றது. இது யாருடைய மனத்தில் நீங்காதிருக்குமோ அவர்களுக்கு வேத புராணதிகளால் அரியதவங்களினால் மூர்த்திதல தீர்த்தங்களால் யாகாதி சர்மங்களினால் ஆகவேண்டியதொன்றுமில்லை. மெய்யன்போய் இதனை ஓதாமல் வேறு எவ்வித சாதனோபாயங்கள் செய்யினும், அபாரத்துக்கபூரணபயங்கராகாரமாயுள்ள சமுசாரமகோத்தியைக் கட்டிக்கமுடியாது. இது யாவர்க்கும் உள்ளபடி சிவகொருபத்தை விளங்கச்செய்யும் ரத்தினதீபம், இதுவே நான்குசாதியா முதலிய பலரும்செபித்துய் தக்க சர்வோபகார மந்திரமாகும் இது அந்நவ சத்தமயமாதலினால் ஓம் முதலியபூவாடகங்கள் ௨ சித்கால முதலியயா தும் வேண்டாமலும் உபதேசிக்கக்கூடிய அபிரிசுத்த சுயம்பிரகாச மசாமந்திரமாகும். இதிலே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தின் மகிமாவிஸ்தாரம் பிரமனாலும் என்னாலும் எம் முனிவராலும் வேத வேதாந்தங்களாலும் ஒருசிறிதேனும் உள்ளபடி யுணர்ந்துரைத்தல் அசாத்தியமே. இது சற்குருவாலுபதேசிக்கப்பெறாமல்யார் செபித்தாலும் எண்ணியகாரியம் ஒரு சிறிதும் கைகூடப்பெறார்கள். சற்குருவாழ் பெற்று உத்தமோத்தம சிவகேஷத்திரங்களிலிருந்து செபித்தால் நினைத்தவெல்லாம் மிகலெருவாக ௨ டனே கைகூடுவது சத்தியம் எல்லா ௨ யிர்களுக்கும் மனத்தாலும் ஓய்ந்து துன்பநினையாதவராம் நிஷ்களங்கராயக்காமக்குறோசா திகள் பொய் கூறல் முசுவியசமஸ்த தீமையுமில்லாதவராயச சிதேந்திரியர்களாய்த், தம்மைவதெடுகின்ற சீடர்களிடத்தே மிகுந்த ஆதாவோடு செய்யுந் தீகையினாலே பழுது முழுது நீக்கி ஆத்மலாபத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய மெய்ஞ்ஞானமுதலிய உத்தம ததுவ குணங்களெல்லாந் நையப்பெற்றவர்களே இம்மகாமத்திரோபதேசஞ் செயதற்குரிய ஆசாரியராவார்கள். இதுவும் திருவருட்பரிபூரணவிஸாச உத்தமோத்தமசிவஸ்தலத்தின்பெற்றால் நினைத்தவைகளை மிகலெருவாய் ௨ டனே கைகூடும். அத்தலங்களாவன, ஸ்ரீகைலாயம், மேரு, மந்தரம், இமசிரி, கேதாரம், காசி, பிரயாகை, ஸ்ரீசைலம், புஷ்கரம், மல்லிகார்ச்சுனம், கோகர்னம், திருக்காளத்தி, விருத்தாசலம், காஞ்சிபுரம், அருணாசலம், சிதம்பரம், திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வேதாரணியம், குதாரணியம், மதுராபுரி முதலிய சுயம்புலிங்கங்கள் வீற்றிருந்த ருத்தினர் சிவஸ்தலங்களும், நைமிசாசன உத்தமாரணியங்களும் வில்வம் கொன்றை முதலிய சிவசந்நித்திய விருக மூலங்களுமே யாகுமென்று கூறிய விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே, ஆதிசேடன் பலமுறைவணங்கி இப்போது அடியேற்குச்சொல்லிய எல்லாம் எனது பதியாகிய தங்களிடமே பெற்றுக்கொள்ளும்விரும்பமிக்குடைவோன் வானவென்று பரார்த்திக்க. விஷ்ணுமூர்த்தி அப்படியே செய்கே

மென்று, அருள், அக்சேடன் மிகமகிழ்ந்து சந்நிதியிலுள்ள புண்ணியத் தீர்த்தஸ்தானம் விபூதிருத்திராஷ்டதாணஞ் செயதுகொண்டு, தாம்பூலத்தோடு தனதுமாணிக்கரத்தினங்களைப்பாதகாணிககையாகவைத்துவணங்கித்துதித்து வின்றான். அவனுக்கு அக்குருமூர்த்தியாகிய விஷ்ணு பாசபததீக்ஷிதிகள் விதிப்படிசெய்துஅத்திருநீறு கொடுத்ததுத் தம்மைச் சிவமாகப்பாவித்துக்கொண்டு தமக்கு மேலே ஆதிசேடனைக் கீழிருக்கச்செய்து அஸ்தமஸ்தகையோகாதி தீக்ஷாசமஸ்காரங்கொல்லாம் விதிப்படி செய்து திருவைநெதழுத்தை யுபதேசித்துச் சிவமயமாசுகினர், உடனே ஆதிசேடன் தான்வேறு சிவன் வேறென்னும் பேதநீங்கி அவனே தானேயாகின்ற மத்தியானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்று மேலுங்குருபாதகளில் வணங்கி,முன்சொல்லியபடி சுயம்பு லிங்கபூசனையிலேமிக விருப்புற்றிருந்தான். இதனை அன்போடு பூடிப்பவர் கேட்பவர்களை இகவாழ்வு முற்றும் பெற்றுவாழ்வதோடு சற்றருவின் றிருவருள் பெற்றுப் புகத்துவ நீங்கிச் சிவத்துவப்பேறுடையர்களாய்த்தேகாதத்திலே ப்ரமுத்தியும்பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடனுபதேசசருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

சுனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சரித்திரங்கேட்பாயாக வென்று திருந்நிதேவர் கூறுகின்றார். விரஜா ஓம பாசபத தீக்ஷாசமஸ்கார பூர்பஞ்சாஷ்டோபதேச சிவத்துவப் பேறுபெற்று ஆனந்த சாகரத்தமிழ்ந்திய ஆதிசேடன் விஷ்ணுபாதககளிலே மேலும் வணங்கித்துதித்து வம்பெருமானே? அடியேற்கருளிய இத்திருவருட்பேற்றிற்கிசைய இனிச் சிவலிங்கமும் பெற்றுப் பூஜித்துவரும் பெரும்பேறு அளித்தருள்க என்று பிரார்த்திக்க விஷ்ணுகூறுகின்றார். சேடனே பூமியிலே சோழநாட்டிலே சூதவனமென்னும் உத்தமோத்தம சிவஸ்தலத்திலே, சாவசீவர்களும் உய்யும்பொருட்டு வீற்றிருந்தருளுகின்ற அமிரதமய சுயம்புலிங்க மூர்த்தியைச் சிவாகம விதிப்படி பூஜிப்பாயாக, அத்தலத்துக்குநீ செல்லுங்கால் அளவில்லாத சொன்னரத்தினாதி பலபொருட்பெருக்கோடு, வேதசிவாகமாதிமுற்றுணர்ந்த ஆதிசைவர்களையும், சற்பிராமணர்களையும், காசியப் பூதலான் சிற்பநூலுணர்ந்து அவ்விதிப்படிசிவாலயத்திருப்பணியாதிகள் தெளிவான நானாவித கைச்சாதுரிய பரிசீலனை சாமர்த்தியத்தோடு செய்யத்தக்க லெனகிகத்தும் வல்லவர்களாகிய சாதகர்களோடு தேவகம்மியனையும், மற்றும் புரிசனங்களையும் அழைத்துக்கொண்டு விரைவாக அசுருதவனத்திற்கேர்ந்து, அத்தினத்திலே கேஷத்திரபிண்டாதிசெய்து உபவாசாதியியதியோடு ஆனமசுத்தசிவலிங்க பூஜனைசெய்வாயாக. அது சமஸ்த தலங்களினுமுள்ள சிவலிங்க பூஜி பூஜனைசெய்யவாயாக. அது சமஸ்த தலங்களினுமுள்ள சிவலிங்க பூஜி பூஜனைசெய்யவாயாக. அது சமஸ்த தலங்களினுமுள்ள சிவலிங்க பூஜி பூஜனைசெய்யவாயாக. அது சமஸ்த தலங்களினுமுள்ள சிவலிங்க பூஜி பூஜனைசெய்யவாயாக.

கத சிவலிங்கந் தருகனமும ; இதுண எககாலமும நயதிகாகப் பூஜித்து வருவாயாக என்று அவ்விவிலங்கத்தை ஒமாதி சமஸ்கார நிரம்பப்பூஜித்துக் கொடுக்க, உடனே ஆதிசேடன் மீட்டும்வணங்கி இருகையும் விரித்தேந்தி விதிப்படி மந்திர தந்திர கிரியா விகற்ப மெல்லாம் அவ்வாசானே கட்டித் தெரிந்து, அம்முறையே அம்மாகதலிங்க பூஜையைச் செய்து முடித்து, மேலும் ஆசானை வணங்கி எதிர் நன்று எம்பெருமானே ? இந்த ஆன்மார்த்த சரலிங்க பூஜையே சகல சல சிவலிங்க பூஜாபண் முழுதுந் தந்த விடுமென்ற தாங்கள், முன் சூதவனத்தில் அமுதசுயம்புலிங் பூஜனை செய்வாடுன்றதென்ன ? இச்சந்தேகம் நீக்கியருளுகவென்று வேண்ட விஷ்ணு அவனை நோக்கி ஆதிசேடனே ! நாம் இப்பொழுது கூடும் ஆன்மார்த்த பூஜாமகிமை வேதசிவாகமாதிரிவசாஸ்திரசம்மதமேயாம். அதுமேற்கொண்டோர் தாவாமாகிய பார்த்த விலங்கவழிபாடுசெய்யவேண்டியதும் சிவ ஸ்திரீசம்மதமேயாதலால் அதனை முற்கூறினோம். அதாவா லிங்கங்கள் பற்பலவகையாகும். அவை யெல்லாவற்றினும் சுயம்புலிங்கம் மிகமேலாம். அவை யெல்லாவற்றினும் இச்சூதவனத்து அமுத சுயம்புலிங்கம் அதிகமாதலால் உன்னை அங்கே செல்லுக வென்றோம் அப்படியே நீ சென்று, திருக்கோயிற்றிருப்பணி கும் பாபிஷேகாதியெல்லாம் விதிப்படி செயவித்துநீயும் அவ்வரு தலிங்கசேனைப் பூஜித்து, ஒவ்வொரு வருஷந்தோறும் பன்னிராயிரம் வராகன்வரும்படிக்கிடக்கத்தக்க விளை நிலங்கள் சாதனஞ்செய்து கொடுத்துச், சுவர்ண ரத்தினபரணாதிகள் பாத்திரங்கள் வேண்டியவெல்லாம் நிறைவித்து, நித்தியநைமித்திகாதிபூசனைகள் எப்போதும் நடந்துவரச் செய்து, அப்பார்த்தபூசனைசெய்து வருகின்ற ஆதிசைவர்களுகியகுருக்கள்மார ஒவ்வொருவருக்கும் தகுதியான மாளிகைகளும் அமைத்து, அவை யொவ்வொன்றிலும் எல்லாப் பொருள்களும் நிறைத்துவைத்துச், சொர்ண ரத்தினபரணாதிகளோடும் அவர்களுக்குத் தத்தஞ்செய்து, மிகுதியான விளை சிலங்களோடும் அவை யெக்காலமும் அவர்களுக்கே சாகவதானுபவமாகச் சாசனஞ் செய்து கொடுத்து, நீயும் ஆன்மார்த்த மாகதலிங்கபூசனையும் பாராத்த அமுதசுயம்புலிங்க பூஜையுஞ் செய்து கொண்டு அத்நிலத்தில்வசிப்பாயாம். இப்பரிசுத்த சன்மார்த்த முதிர்ச்சியால் இருவினை யொப்புமலப்பரிபாகத்திற் பாகத்திற் சாத்தவிக் சித்தியானந்தபரபோகப் பெருவாழ்வு பெறுவாய் ஆதாயத்தியாம். நீ பூஜிக்கும் அவ்வருதலிங்கத்தை இனி அநேக ரிஷிகள் தேவர்கள் பூஜித்து இஷ்டசித்திகளைப்பெறுவார்கள். நாமும் பின்வரும் தசாதாமாவதாரத்தில் அவ்விவிலங்கபூஜையால் வேண்டியநன்மையெல்லாம் பெறுவோம். இனிப்பலவா விரிப்பதேன். நீ சிறிதும் தாமதிபாமல் அச்சூதவனஞ் செல்வாயாக என்று கூறினர். இதனை மெய்யுன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர்கள் இம்மையிலே சகலபோகங்களும் அனுபவித்து உண்மைஞானத்தாற் பாழுத்தியைப் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்

சன்றுக்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சரித்திரங்கேட்டுப் பாயாகவென்று திருநந்திதவர்க்கு முகின்றார். விஷ்ணு முன்கூறியவெல்லாம் கேட்ட ஆதிசேடன் பெருமகிழ்வற்று அன்புமிதாச்சூதவனஞ்செல்லுங்கருத்தையை உலகர் தனது ரூபங்கண்டஞ்சாதபடி முன்போல் பதஞ்சலிரூபங் கொண்டு விஷ்ணுபாதங்களில்வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு அவர்க்குநியபடியே அளவில்லாத சொனரத்தின திரவியாதிகளோடும் ஆதிசைவப்பிரமாணா வைதிகப்பிரமாணர் தேவகமமியனாதிபரோடும் புறப்பட்டுத்திருக்கைலாயம் முதலிய சிவஸ்தலமெல்லாந்தெரிசித்துக்கொண்டு வேதாரணியத்தினின்றும் மேற்றிசைநோக்கிவருங்கால் அதிவிராததே ஆகாயத்தை அளவிநிற்குஞ் சூதவனநுதோன்றக்கண்டு உடனேமிக்க ஆராமையோடு நிலத்திலீழ்ந்து வணங்கியெழுந்த அநேகசுபரிமித்த சகுனங்கண்டு பேராணந்தத்தோடு வருகின்றான். அப்படிவருங்காற் சூதவன ததுளளே மார்க்கண்டாதி சகல முனிவர்களுக்கும் அநேக நன்னிமித்தங்களுண்டாயின. அம்முனிவீரயாவரும் மார்க்கண்டமுனிவராசிரமத்தில் ஒருவருகடி இந்நிமித்தங்கள் வக்காலத்திலுந்மில்லையாவருகருநுதோன்றியகாரணம் எனனென்று யோசிகரும்போது, முனிவர்களே? விஷ்ணுவாலுபதேசிக்கப்பெற்ற அதிபரிசுத்ததனாகிய ஆதிசேடன் அமிர்தசுயம்புலிங்க தெரிசனாதபு பெரும்பேற்றிற்கணியனாய் இவ்வனத்துக்கணியமில்வருகின்றான், அவன்வரவு உங்கள அருந்தவப்பயனேபாகும்; அப்புண்ணியசிலன் வரப்பெறுதலால் அதனைக்காட்டும் உற்பாதமாச நன்னிமித்தங்கள் தோன்றினவென்று ஆகாயத்தினின்றெழுந்த அசரீரிவாக்கைக்கேட்டு, முனிவாயாவரும் மிகமகிழ்வுடையராய எதிர்கொளச்செல்லுங்கால், அவர்களெதிரே ஆதிசேடனும் கூட்டத்தோடுஅவருவாகண்டு யாவரும் பேராணந்தப்பெருங்கடலிற்படந்தவர்களாய வணங்க, அதற்குமுன் சேடனும்வணங்கி அன்புமிக்க உபசாரங்கூறி அவர்களோடு மார்க்கண்டமுனிவராசிரமத்தில் வந்து தவவிருத்திகளை விசாரித்துக்கொண்டிருந்து, சிலமுனிவரோடுசென்று மார்க்கண்டதீரத்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானாதிவியதிகள் முடித்துக்கொண்டு அமிர்தலிங்கதரிசனத்திற பேராசைசெல்லுததச்செல்லுங்காற், காதுக்கினியமயான ஒரொலித்திரட்சிகேட்க, அத்திசைநோக்கி வரவர அவ்வெவ்வி அசுராவொலியாயத், திவ்லிய மந்திர சிவநாமகோஷமாய்க், கிளிமுதலியபக்திகள் நாற் செபிக்கப்படுவனவாயத் தோன்றநோக்கிப் பெருமகிழ்வற்று, ச்சுமீயித்து அநேக விருகுகங்கள் கொடிகள் பக்திகளின் அருஞ்செயல் நோக்கிசென்று, மிக உந்தமான ஒருமாவிருகத்தோடு கொன்றை வில்லமுதலிய மரங்கள் செறிந்து, மேலே மல்லிகைமல்லிப்பாதி கொடிகள் நெருக்கமா ய்ப்படாப்பெற்று ஒரு ஆலயம்போல் அங்கொரு சூழல்தோன்றக்கண்டாயி

கவினாந்து வரும்போது, கன்றுகளோடு பலபுகைகள் அச்சுமுலினுள்ளே போதலும் பணிதலும் வல்லவருதலுள் செய்யப் பலபுலிகள் திருவலகுப்பணி செய்யப் பலயானைகள் நீர்தெளிக்க மற்றும் மிருக பகலிகள் தியான யோகா திகள் செய்யக்கண்டு, பேராசசிரியமும், போனநதமும், போன்புமுடைய ளுய் எம்முனிவர்களோ இவ்வுருவங்கொண்டு இப்பணிகள் செய்கின்றனரென்று துணிந்து பணிந்து கசிந்துருகுமனத்தறைய, உபசாரம் பலகூறி உள்ளே புருந்து அமிர்தலிங்கத்திருவுருவங் காணப்பெற்றான். உடனே தன்வசமிழ்ந்து பரவசமாகிச் சிவானநதசாகரத்தழருதிப் பலமுறை நிலமுறவணங்கி யெழுந்து, அச்சிலிங்கத்திருமேனியழகும், திருவருட்பொலிவும், அமிர்தமயமேயாகியவிளக்கமும், வெள்ளொளிப்பிழம்பாய் விளங்குமேன்மையும், மற்றும்புதங்களும், உற்றுநோக்கி அன்போ ருவமாய் அருளையேநோக்கிக்கண்ணீருங்கம்பலையும் உண்ணீர்மைதோற்ற சின்று அளவிலாத் துதிபுரிந்தான். அத்தினம் தைமாசம் குருவாரம் பெளாணிமைதிதி பூசநகடித்திரமாயிருப்பது தெரிந்து இததினமல்லவா நமக்கு முன்னும் சிதம்பரத்திலே ஆனநந்நடனங்காட்டியதென்றுமிகமகிழ்வுற்று, இத்தலத்தில் இத்தினத்திலே இவ்வமுதலிங்கதெரிசனாதி உற்சவாதிசெய்தோர் புத்திரமித்திரகளைத்திராதி சகலசம்பததுகளுடனே இமமையிலே அரோகதிடகாதிர தீர்க்காயுகமான் களாய்வாழ்ந்திருந்து தேகாநதத்திலே சுவர்க்காதியின்பெல்லமனுபவித்துப் பின்பரமுத்திபெற்றுவாழ்வார்கள் என்றுகூறி அதன்மேற்புத்தபலராதிகொண்டு அமிர்தலிங்கேசனைப் பூசனைசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்புடன்படிப்பவர் கேட்பவர் தீவினைமுற்றும் நீங்கப்பெற்று இகபோகமெல்லா மெய்திப் பின் சிவாநபூதிசெல்வாகளாய் திருவடிநிலிந்கலந்துவாழ்வார்கள்.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருகக முற்றிற்று.

ஆதிசேடன்றிருப்பணிச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் திருப்பணிசெய்தசரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றா. அமுதலிங்கபூசனை புரிந்து கொண்டிருந்த ஆதிசேடன்புறம்போந்து உடன்வந்த தேவகம்மியனைநோக்கி மயனே எம்பெருமானாகுச சுவர்ணரத்தினதிகளாலே சகல அங்கங்களும் பொருத்தத் திருக்கோயில் செயவாயென்றும் மற்றை வவலான்றைநோக்கி நீங்கள் இன்றுமுதற் கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டிநிரவியங்கள் முழுதுஞ் சலிஸ்தாரமாகச்சேர்ப்பீர்களாகவென்றும் ஆஞ்ஞாபித்தான். அவரவர்கள் அவ்வுத்தொழிலிற்சென்றார்கள். பின் அவ்வாதிசேடன் செடிநெடியுல்லா திகளைச்சித்தொழித்துப்பாலுமாயிற்றுமருதுமாயிற்றென்பதுபோல அனைவர்களை அங்குள்ள புகைச்சுண்ணக்கொடுத்துநிலத்தை ஒப்பஞ்செய்துவருங்கா

ல் அமுதலிங்கத்திருமேனியிலே சந்தேசூரியகிரணம்படவருவது தெரிந்து உடனே மிகவினாந்து அணிமையிற் குடைபிடித்து நின்று நிழல்செய்தான். அந்தநிவிஷமே தேவகம்மியன் அனந்தகோடி சூரியோதயம்போல் ஒருவிமானம் மேலமைய விதிப்படி சுவாணரத்தினத்திகளாற் கொர்ப்பக்கிரகத்தை நிருமித்து, அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம், அறுகாற்பீடிகை, திருமாளிகைப்பத்திசேர்ந்து அநேகரிஷபங்கள் சிவகணங்கள் மேல்விளங்குநதிரும் திலுயர்ந்த முதற்பிரகாரம், இரண்டுமூன்று நான்கு ஐந்துபிரகாரங்கள், அங்கங்கே கோபுரங்கள் பரிவாரதேவாலயங்கள், நந்திமண்டபம் தனுஸ் தம்பபலிபீடங்கள், நிருத்தமண்டபம், சோபனமண்டபம், திருவிழாக்கொண்டருளுடிவசந்தமண்டபம், வேதசிவாகமாதிரி எல்லா திருப்புலகருபத்திலே பரமசிவப்பிரதிஷ்டைசெய்து, அமிரதலிங்கசகாகுப்போல வேகாலங்கடோறும் சிவததுவிஜாகளாலே பூஜிக்கப்பெற்று நூல்பலகற்று முற்றுணாநத உத்தமகுணவித்தகங்களாலே அசசிவசாஸ்திரப்பிரசங்கஞ்செய்துவரப்பெறுமவித்தியாமண்டபம், ஆரியவேதம் அருந்தமிழ்ச்சீரியவேதமாகிய இரண்டுங் கசடறப்பயின் நேரகிரி தும்வழுவின்றி உரியசாமுமபண்ணுமபொருந்த அததியானஞ்செய்துவரும் வேதமண்டபம், திராவிடவேதமண்டபம், யாகமண்டபம், ஆயிரகதான் மண்டபமுதலிய சமஸ்த அங்கங்களுநிறைய அமுதலிங்கசிவாலயத்தைப்பூலோகசிவலோகமே என்று கூறுமபடிசெய்து, பெரியநாயகியம்மைகோயிலும் அப்படியே விஸ்தாரமாகசெய்து, விராயகசுப்பிரமணிய அம்பிகாசிலாவிக்கிரகங்கள், மற்றும் செளராதிரசண்டிசாந்த சிலாவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சோமாஸகந்தாமுதலிய உற்சவவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சொனாத திருப்பாணதிவாகளுதிகள் முழுதும், மற்றும் யாவும் நிருமித்தஞ்செய்து முடித்துவிட்டு, ஆதிசேடனெ திராவந்து நின்றான். அததேவகம்மியனிடத்தாமிகப்பிதிக்கொண்டு அநேகஉபசாரங்கூறி நீசெய்த அருஞ்செயல்களுக்கு உலகமுழுதுங்கிராகா, ஆயினும் முறைமைநோக்கி என்னாற்றாரப்படும இவறஹப்பெறுவாயென்று அளவிலாதசொனரத்தின திரவியவஸ்திராபாணதிகள் கொடுத்தும் கிழவித்துப், பின் அவவாதிசேடன் ஆதிசைவராதியோர் கூடியசபையிலே குமபாபிஷேக சுபமுகூடத்ததினரிசையஞ்செய்து, கீழ்த்திசையிலே தனபேரால் ஒருநீர்த்தமுண்டாககி, அதற்கு ம்மாரக்கண்டதீரத்தா திகளுக்கும் தேவகம்மியஹப்படித்துறையாதிகள் செயவித்து, மேலும் அவனைக்கொண்டே சிவத்துவிசாகளெல்லாருக்கும் திருக்கோயிலைசூழ்ந்த திருமாளிகைகள் செபவித்துச், சமஸ்தபொருளுநிறைவித்துச், சுபதினத்திலே அவர்களை அம்மாளிகைதோறும் பிரதிஷ்டைசெய்தான் பின் சிலபிராமணர்களைநோக்கி இங்நாட்டரசனாகிய ராஜகுடாமணியென்னுஞ்சேரழராஜாவுக்கு நாம் இங்குவந்துசெய்யும் நிகழ்ச்சி தெரிவித்ததைத்துவருகலென்றுப்ப, அவர்கள் சென்றுதெரிவிப்ப, அவ்வரசன் அவர்களோடும், அந்

வினா மகிழ்ச்சியோடும், அநேக திரவியங்களோடும், அதிவினாவோடும், கைகளியங்களோடும் அத்தலத்திலவந்து ஆதிசேடனைவணங்கி, அவனோடுஞ்சென்று, திருக்கோயிற்றிருப்பணியாதி யெல்லாமுங்கண்டுள்ளிருக்கண்டு உண்டோபாணந்தப்பெருங்கடலிற்றினைத்து, ஆசசரியமுடையனாய் இதுவோசிவிலோகமென்று ஆதிசேடனைப்பலமுறைதோத்திரஞ்செய்து உபசரிப்பதானான். அவ்வாசனோடு ஆதிசேடன் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தான்.

முன் ஏவப்பெற்ற ஏவலாளர்கள் கும்பாபிஷேகத்துக்குவேண்டியதிரவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் அமைக்கின்றார்கள். சிலர்மஞ்சட்ருவியல், அதன்பொடி, அரிசிமாப்பொடி, நெல்லிமுள்ளிப்பொடி, குங்குமம், எண்ணெய்முத்தலியன் பற்பல் மீடாக்களினிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் அநேகம் இளங்கன்றுப்பசுக்களை வசதியானஇடத்தில் நிறைத்து உணவுகொடுத்துப்பாதுகாத்து அப்போதப்போதுவேண்டும் பால்தயிர்கொடுத்துவருவாராயினார். சிலர் பசுநெய்யைத் துடைக்களில்நிறைத்துவைப்பார்கள். சிலர் வாழைப்பலாமா முதலியவகளைல்லாம் மலைமலையாகருவிப்பார்கள். சிலாதேன் கரும்பு கற்கண்டு சர்க்கரை தேங்காயமுதலியன, சிலர் சந்தனம் பன்வீர்முதலியன, சிலர் பல்விதநெல்லுகள் அரிசி துவரை உழுநது பயறு எள்ளுமுதலியன, சிலர் வில்வம் பாதிரி புசு மூங்கில் மா அததி வன்னி இத்தி அறுகு அரசு ஆல் பலா கருங்காலி வெள்ளெருககு நாயுருவி சந்தனம் தேவதாரு அகில் நெல்லி செஞ்சந்தனமுதலியசமித்துக்கள், சிலர் தாப்பை நவபாண்டம் நூல்முதலியன அளவில்லாமல் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் பொன்வெள்ளியா திகளாற் பூஜாபாத்திராதிபலவகைப்பாத்திரங்களும், சொனரத்தினவகளால்வில்லம் தாமரை கொன்றை குமுதமநிலோற்பலம் செங்கழுநீர்முதலியனவும், மச்சுகர் மாதிகளும், மாவிலைசுர்ச்சம தேங்காய பூணூல் பவித்திரம்காதணிகாப்புமுதலியனவுஞ்செயவித்துச் சேர்த்துவைத்தார்கள் சிலரொன் மணி பட்டுவகைகளாற் குடைசுருட்டி ஆலவட்டமுதலியவரிசையெல்லாம், வஸ்திரவகையெல்லாம், ரத்தினவகையெல்லாம், திரவியவகையெல்லாம், நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் விபூதியைக்கற்பமுறைப்படிசெய்துவடிததெடுத்து வாசனைச் சேர்த்துப் புதுமிடாககளில் நிறைத்து வெள்ளியபுதுவஸ்திரத்தால்மூடிக்கட்டிவைத்தார்கள். சிலர் கஸ்தூரி பசைசுகர்ப்பூரம் குங்குமப்பூ கோரோசனை புழுகு கற்பூரம் தசாங்கப்பொடி ஏலந்தக்கோலம் சாதிககாய பத்திரி லவங்கம் வால்மிளகுமுதலியவெல்லாம் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர்வாழையிலை, புலவிதகாயவகை, கிழங்குவகை, வெற்றிலைபாக்குவகை, துவர்மரங்களின்தளிர்வகை, அவற்றின்பட்டைவகை, மிரத்திகைவகை, மணல்வகை, சிவந்திதவகையெல்லாஞ்சேர்த்தார்கள். இச்செய்யுலிப்படிநிகழ்ந்துகொண்டிருக்க, ஆதிசேடன் ஸ்ரீபிரகாரயுகிசமேக ஸ்ரீஅமிர்தலிங்கேச்சுநகிதியில்வணங்கியெய்

நதுளம்பெருமானே ஆககுமபாபிஷேகங்கொண்டருளுகவேன்றுபிரார்த்தித்
துக்கொண்டு, இரண்டாம் பிரகாசத்திலீசானு திசையிலேசிவத்துவிஜயமுன்ன
ஜெயில்மயனைக்கொண்டு பூநீ பிரகாசநாயகி அமுதலிங்கேசர் சுப்பிரமணியாதி
மஸ்தமூர்த்திகளுக்கருந்தனித்தனிவகுண்டாதிருண்டங்கள், வேதிகைகள், அ
ஷ்டமங்கலங்கள், தர்ப்புதங்கள். நாம்* துவாரதோரணங்கள், கூர்மாசனாதி
கள், வேதிகைக்குரியவிமானாதிக்கள், எல்லாமும்நிறைந்துவிளங்கும்படியாகசு
ஜெயெய்வித்து, இவைபோல முன்பு ஆகவேண்டியவையெல்லாஞ்செய்துமுடி
த்தான்.

பின்பு வேதசிவாகமாதிரி சிவசாஸ்திர பாரங்கதர்சுளாய் மந்திரதந்திரகிரி
யாபாவனாதி பரிசயசீலர்களாய் அங்கவநிதிகுற்றமில்லாதவர்களாய் உள்ள
ம் புறம்பும் பரிசுத்தர்களாய்ச் சபத்தினிகர்களாய் சமய விசேடநிர்வாண் சி
நீகநாசமஸ்கார சம்பூரணர்களாயுள்ள ஆதிசைவர்களாகிய சிவத்துவிஜர்களை
ஒருநடுகட்டித்துத்து உபசரித்து, இக்கும்பாபிஷேக மகாகாரியத்தை
நீங்கனோ வகித்துடத்தி அடியேனுக்கும் அப்பலனைத் தந்தருளுக என்று
பிரார்த்தித்து, அவருள்ளே இன்னர் இன்னயாக நடத்துக. இன்னர் இன்ன
சாதகாதிசெய்க என்று நிமித்தான். அதுவே ராஜாணுருவாகக்கொண்டு
சிவத்துவிஜர் யாரும் அக்கும்பாபிஷேகத்துக்குச் செல்லுமான பொருள் முழு
தும் பதினொருபங்காக வைத்து அவற்றின் சுததியென்பதாகிய தனபுஜை
செய்தார்கள். பின் பிராமணனுரை பெற்றுத், தக்ஷிணையாதி பெருகக்கொ
டுத்துப், பெரியநாயகிக்கும் அமுதலிங்கேசர்க்கும் அபிஷேகவைத்தியாதி
விசேஷபூஜைசெய்து, வேண்டிக் கோடலாகிய தேவானுரைபெற்று எடுத்த
க்கொண்ட மகாகாரிய அஷ்டபந்தன்கும்பாபிஷேகம் நிர்விக்கினசமாய்திய
க்கும்படி விககினேசபூஜை செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, அமுதலிங்கே
சுந்தரநிதியிலே யாவரும் ஒருங்குசேர்ந்து மகாசங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு, வா
துசாந்தி பிரவேசபலி கிராமசாந்தி ரக்ஷைகனம் கோர்வாசம் முறையேசெ
ய்து, உடனே பூர்வபுண்ணியாகவாசனம், சுப்பிராமணபோஜனம், உத்தரபு
ண்ணியாகவாசனம், கிருககளும் சங்கிதாலமம், திசாலமம், சாந்திமம், மூ
ர்த்திமம்ஞ்செய்து, உற்சவமூர்த்திகளாகிய விநாயக சுப்பிரமணியர் சுவாமி
அம்பா சண்டேசராகிய பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும், அஸ்திரதேவருக்கும், அபி
ஷேகாதி விசேஷபூஜைசெய்து, அப்பஞ்சமூர்த்திகளும் அஸ்திரதேவரும் நி
ஷ்பாதிவாகனங்களிலேமூர்த்தருளி வந்து வில்வமரத்தடியிலே வீற்றிருந்தரு
ளச்செய்து, அம்மரத்தடியிலே பூதேவியை விதிப்படி பூஜித்து; அம்மிர்த்தி
கையைச் சொன்னபாத்திரத்திலெடுத்து மேலே பட்டுவலதுத்தால் மூடிக்க
கொண்டு, அப்பஞ்சமூர்த்திகளோடு மீண்டுபிரதக்ஷிணமாய் ஆலயத்தில் யாக

* துவாரதோரணம்—வாயுவலுள்ள நிலைக்கோப்பு.

சாலையுள் வருதலாகியமிருத்சங்கிரகணமும், யாகசாலையிலேசோமகும்பந்தாபித்து அம்மிர்த்திகையை விதிப்படி பாலிகாபாத்திரங்களிலிட்டுப் பசுப்பாலொடுகெடுத்த நவதானியங்களை அவற்றிற்கெளித்தலாகிய அங்குரார்ப்பணமுஞ்செய்து, அச்சிவத்துவிஜரீ யாவரும் தங்களுக்கும் பின் அமிர்தலிங்கரீ திசமஸ்தழூர்த்திகளுக்கும் சொர்னரக்ஷாபநதனஞ்செய்து, அம்பூர்த்திகளுக்கெல்லாம்சவிஸ்தாரமாகப்பிரசன்னபூசனைசெய்து அநதந்தழூர்த்திசந்நிதியிலே, பரிமளசுத்தோதகபூரிதமான சொர்னனும்பங்களைவர்த்தனை அஷ்டவித்தியேசராதிகும்பங்களோடுதாபித்து, அமுதலிங்கேசர்அவ்விவிங்கத்தினின்றும் கும்பத்தில் வந்தருளும்படி அன்பேவடிவாய் மனங்ககிந்துருகப்பலமுறை தாழ்ந்துவேண்டி அதற்குரியநியாசாதிகிரியாக லாபமுமுதும் விதிப்படிநிகழ ஆவாகளுகிசெய்து, மற்றையகும்பங்களிலும் அநதந்தழூர்த்திகள் தூதனமாய் வந்தருளும்படி உரியவிதிப்படிஆவாகித்து அக்கும்பங்கள்ஒவ்வொன்றினும் அவ்வம்பூர்த்திகளை விதிப்படிபூஜித்து, யாத் திராதானதிசகலதானமுஞ்செய்து சிவத்துவிஜரீகள் கும்பங்களொவ்வொன்றையும் மிகவும் அருமை பெருமை தோன்ற இருகரங்களாலும் மெல்லவாகச சிறிதும் அசைவின்றிச சாவதானமாயெடுத்துப் பட்டுவஸ்திரஞ் சூழ்துள்ள சிரமேல்வைத்துத் தம்முயிரினுப மிகப்பேணுதலோடுஇருகைகளாலும்பிடித்துக்கொண்டு, அமுமேலடிபொருத்தப்பக்கத்தேநின்றுகாண்கின்றவர்கள் நடவாமல்கின்றகின்றரென்றசொல்லும்படிமெல்லமெல்ல அசைவின்றிப்பூமியில்விந்த மணமிக்க புஷ்பநிறைந்த பாவாடைமீதுமேலேகுடைநிழற்றவருவாராயினார். இருபக்கங்களிலும்சாமரைகளையை விலாமிசசாதிவிசிறிகள் வீசப்பெற, ரிஷபக்கொடிசுருட்டிஆலவட்டமுதலிய வரிசைநெருங்க, வீரம்பாடுவோராகிய மாகதர்களும் மங்கலம்பாடுவோராகிய வந்திரர்களும் கீர்த்திபாடுவோராகிய சூதர்களும் வரிசையாகப்பாடிவரத்தேவர்கள்மேனின்றிபுஷ்பமழைபொழியப்பிராமணர்களிற்சிலர் ஆசிவசனங்கூற, சிலர் அக்ஷிதை சிலாசுத்தோதகம் சிலர்பண்ணீர் சிலர்சந்தனக்குழம்பு சிலர் சொர்னங்கள் சிலர்த்தினங்கள் சிலர்நெல்லுக்கள் சிலர்நெற்பொரிகள் சிலர் பல்வகைசுகந்தபுஷ்பங்கள் பொழியச, சிலர் எதிரே அஷ்டாங்காதியாக நமஸ்கரித்துக்கொண்டு பின்காட்டாதுஎதிர்முகமாயவரச, சிலர்தேங்காய்சிதற, ஆதிசைவர் பலர் உரிமனகூட்டிப்பக்குவஞ் செய்துள்ள*முர்க்கவர்க்கம் மதுவர்க்கம்பானகம் பாதிரிப்புஷ்பாதிவாசனைசேர்ந்த சுத்தோதகம் நீர்மோர்இளநீர் பல்வர்க்கான்னங்கள் பலகளிகள் பசுப்பால் பல்அபூபவர்க்கங்கள் பாயசம்தாம்பூல முகவாசாதி அநேகநிலைத்தியங்களை அடுத்தடுத்த நிவேதித்துக்கொண்டு மிகச்சமீபத்தில்வர, இருபக்கத்தும் வேதகோஷம் சேவ்யாதிருவாசகாதி தமிழ்வேதகோஷம் சுவஸ்திவாசனகோஷம் சிவாகமகே

ஷம்மகசமகா தம்மகநீருத்திரகோஷம் முதலியவைகளை நந்துமுழங்கிப் பஞ்சா
க்ஷிரமந்திரம் பஞ்சப்பிர மசடங்ககுகிதாமந்திராதி மந்திரசெபங்கள் பெருக,
ருத்திரவீணாதிசரப்புக்கருவியெல்லாம், நாசின்னாதிதுளைக்கருவியெல்லாம்,
பேரியாதி தோற்கருவியெல்லாம், தாளமாதிகஞ்சக்கருவிடெல்லாம், சிவநாம
கீர்த்தனாதி மிடற்றுக்கருவியெல்லாமுழங்க, மகரிஷிகளாழ்ந்துநின்ற துதிகக,
அவர்பத்தினிகள் வாழ்த்தெடுப்ப, மனங்ககிதருருந் திருத்தொண்டர்கள் ஆ
னந்தபாஷ்பம் பொழிந்துகொண்டு நெருங்கிவா இவை முகலின் லுமனிலி
வைபவங்களோடு அக்குமபங்கள எழுந்தருளிவருமகிமையைக் கண்கரஞ்ஞிரக்
கண்டு அவ்வாதிசேடன் இதுவன்றோநான்செய்த பெருந்தவப்பெற்றன்று கூ
றி அனந்தானந்தக்கடலிற் றிளைத்துவா, இராஜகுடாமணிசோழனுந் தோடாந
துவா, ஆலயப்பிரதக்ஷிணமாக யாகசாலையிற் மேலைவாசல் வழியாகக் கொண்டு
ஆகநாகுத தானியவகை அடிப்பரபமைநதுள்ள அநந்தவேதிக்கைகளி
லே அநந்ததக்தும்பங்களைச் சிரசினின்ற மிக்கபயபகதியோடு அசைவின்றிச
சாவதானமாய் நகிவைத்து, உடனே நைவேததியகற்பூராதியெய்து, ஒவ்வொ
ரு யாகசாலையினும் சப்தவிம்ஸதியாதி கலசஸ்தாபனமுஞ்செய்து, மேல்நித்தி
ய யாகபூஜனை தொடங்கிச் செய்துவருவாராளுகள்.

காலந்தோறும் புண்ணியாகபஞ்சகவ்விய பாவனாபிஷேகாதிகள் செய்து,
அரணிகடைந்தெடுத்த அக்கினியைப் பிரதான குண்டங்களிற் றுபித்தது, அதி
னின்றும்மெடுத்த மறறைய குண்டங் கொல்லாவற்றி வுந் தாபித்தது, விதிப்படி
வரிசையாக ஒம்ஞ்செய்வாராயினா அவ்வோமத்திரவியநகளாவன சமித்து,
அவிசு, பசுநெய், பால், தயிர், எள்ளு, தேன, வாட்டுநெல் எவையென நீவாரநெல்
முதலியநெல்வகை, சாமை, தினை, மூங்கிலிரிசி, அவல், சததுமா, பயறு உழு
நது மொசசை கடலை கோதுமை துவரை முதலிய தானியவகை, சுருப்பு, சர்
க்கரை, வெல்லம், நீலோற்பலக்கிழங்கு செங்கழுநீர் தாமரை குமுதபூதலிய
கிழங்கு கருணைக்கிழங்கு பல்வள்ளிக்கிழங்கு பூலாங்கிழங்கு முதலிய கிழங்கு
வகை, பலவகைமாதுளை, பலவகை நாரத்தை, பலவகை எலுமிச்சை, பலவ
கை வாழை பலா மா கொடிமுந்திரி பேரீந்து முதலிய பழவகை, கற்கண்டு, அ
நேகவித அதிவிசித்திர வாக்கானனவகை, அநேகவித மோதகாதிபண்ணியவ
கை, வெட்டிவேர், விலாமிச்சம்வோ, பனிரீர், புழுக்கு, கோரோசனை, குங்கும
ப்பூ, கஸ்தூரி, பச்சைக்கற்பூரம், துஸ்தூரிமஞ்சள், குங்குலிடம், சுடாமாஞ்சி,
கோஷ்டம், மட்டிப்பால், நெரியிரிசிப்பால், சமுத்திரப்பச்சை, எலம்சாதிக்கா
ய பத்திரி தக்கோலம் லவங்கம் வால்மிளகு முதலிய முகவாசதாம்பூலவகை,
சீர்த்திக்கொடி வெற்றிலைக்கொடி முதலிய கொடிவகை, அநேக புஷ்பவகை
தளிர்வகை முதலிய அளவிலாத் திரவியவகைகளினால் ஆகுதிசெய்து, முடி
ஷிற் பூராணாதிபுஞ்செய்து முடித்து, அதன்மேல் அநந்ததப்பிரதான கும்புந்

களால் அமுதவழங்குதல் முதலிய மூதாதிகளைத் தூபதபனவதனை சேரட
சோபசார விஸ்தாரபூசனைசெய்து, சுந்தரியினின்று ஆரியமுஞ் செந்தமிழுமா
கிய உபயவேதங்களுமெடுத்தோதி, ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி யாவருக்குமீவியுதி
பிரசாதங்கொடுத்தார்கள். அன்றுமுதலிரண்டுகாலத்திலும் ஆதிசேடன் யா
கசாலையுள்ளிருந்து சிவத்துவிஜாசெய்யும் பஞ்சாஷ்டமந்திர சங்கிதாமந்திர
கிஜைபமும், யாகசாலை அபிமுகத்திலே சிவதிசுடாசமஸ்காரசீலர்களிருந்து
செய்யும் தேவாரதிருவாசகாதி தமிழ்வேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய 16
கேசரபூஜையும், சந்திராமணர்களுமு இருந்துசெய்யும் இருக்கு எஜா சாம
வேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய பிராமணபோசனமும், சிவபூராணிதி
பாராயணங்களும், அதிவிஸ்தாரமாகப்பொலியுமபடி நடத்திவந்தான். அப்ப
டியே காலநேரமும் மெய்யனபோடு செய்துவரும் இடையிடையே அச
சிவத்துவிஜர்கள் தூதனவிமபங்களுக்குரிய நயனேன்மீலனாதி, அஷ்டபந்த
னை சொரணபந்தனாதி, விம்பசுத்தியாதி சகலகிரியைகளுஞ் செய்துமுடித்துக்
கும்பாபிஷேக தினத்திலும் அதிகாலையிலே யாகம குமபபூஜையாதிதெயல்
லாஞ்செய்து, யாத் திராதானதியெல்லாஞ் செய்து கும்பங்களைச் சிவத்துவி
ஜர்கள் சிரமேல்வைத்துக்கொண்டு முன்னிலும் பதின்மடக்கு அதிகமான
உபசாரங்க ளெல்லாம் பொலியப், பிரதக்ஷிணமாந்த திருக்கோயிலுள்ளே
அபிமுகமாவந்து அந்தந்த விம்பங்களினென்திரே அந்தந்தக் குமபங்களைச் சமீ
பத்தில் வைத்துக், குமபங்களினின்றும் விம்பங்களின் பிரமந்திரவழியாகச்
சென்று இருதயகமலத்தில் அநவரதசாநிததியமாக வீற்றிருந்தருளவேண்டு
மென்று கசினதுகசினது பிராத்தனிகருந் தாறபரியமுற்றமைந்த மந்திரபூவாக
நியாசாதிக்கஞ்செய்து, அமுதலிங்கேசாதிமூத்திகளிலே இருக்ககளாலும் சா
வதர்னமாகத் தூக்கியெடுத்திக் கும்பாபிஷேகஞ்செய்தார்கள். உடனே புது
வஸ்திரதாரணம் அாசசனைரிவேதனை கற்பூரதீபாதிசெய்து விபூதிசிவபாதே
தகமுதலியன ஆதிசேடன் இராசகுடாமணிகோழன் முதலியோர்க்குக்கொ
டுத்தும் மகிழ்வித்ததாகன். உடனே இத்தகைய மகாமங்கள மகாவைபவ மக
சாநதி மகாகுமபாபிஷேக தெரிசனானந்தப் பெருமபேறுபெற்ற ஆதிசேடன்
அளவிடற்கரிய சிவானந்தப்பெருங்கடலின் மூழ்கி அதிவிஸ்தாரமாக மகா
ஷேகமுஞ் செயவித்தது அன்றுமுதல் என்றும் ஆறுகாலபூஜை பிரதிதினமு
நடந்துவரும்படி நியந்த்தான்.

போசனானந்தரம் அசசிவத்துவிஜர் யாவரையும் திருக்கோயிலினோடு
ந்தழைத்திருத்தி வணங்கி அளவிலாஉபசாரங்கூறிப், பீதாம்பரசொர்ணர,
நிபுரணதிரவியாதிகள் எண்ணமுடியாவண்ணங்கொடுத்து மேலும்வண்
ர், மறுக்கமுடியாமையின் அங்கீகரித்து அனேக ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள்
ஆதிசேடன் அன்றிரவுரிஷபத்துவய மூஷிகமபூராதிவாக்கங்களிலே பூபி

கந்நாயகி அமுதலிங்கேசவநாயக ஸ்கந்த சண்டேச பஞ்சமூர்த்திகள் எழுந்தருளி மகாரதவீதியிலே பவனிவந்தருளும் முகோற்சவஞ் செய்வித்துப், பின் கலியாணோற்சவம் ஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்வித்து மறுநாட்டெடடங்கி விசேஷ அபிஷேகபூஜைகள் செய்வித்துவந்து நாற்பத்தைந்தாநாள் மிகவிசேஷமாக நடத்திப் பஞ்சமூர்த்தி மகோற்சவமுஞ்செய்து மண்டலாபிஷேகசமாப்திசெய்தான்.

மேலும் அவ்வாதிசேடன் தினோற்சவம் வாரோற்சவம் பசுஷோற்சவம் மாசோற்சவம் வருஷோற்சவமுதலிய வற்சவங்களெல்லாம் விளங்க, நித்திய நைமித்திக காமிய பூஜாவகையெல்லாம் நானுக்குநான் அபிவிருத்தியாய் நடந்துவரும்படி நியமித்து, இவையெல்லாமும் எக்கீலத்திலாவது ஒருசிறிதாவது இடையிலே தளராதபடி கோடாகோடிதிகளும், சொர்னரத்தினபரண திவகைகளும், மந்திரேசர்பேரால் நிறைத்துவைத்து, மேலும் மானுடாமணி சோழனால் ஒவ்வொருவருக்குப் பண்ணீராயிரம் வராகன் வரும்படிவரத்தக்க தருதியானவிளைநிலங்களும், அம்மந்திரேசர்பேராற் சர்வமானியசாதனஞ் செய்துகொடுப்பித்துப், பதியிரம்பகநிரைகளுந் தத்தஞ்செய்வித்துச் சிவத்துவிஜர் ஒவ்வொருவருக்கும் சர்வமானியசாதனத்தோடு அளவிலாத விளைநிலங்கள் கொடுப்பித்து, ஆவர் எக்காலமும் பரம்பரையாக அக்கோயிற் பூசனை செய்துவரும்படி வேண்டியநியமித்தான். இவைபோல இத்திருக்கோயிற் கு வேண்டியது எதுஎது என்று ஆராய்ந்தறிந்து அவையெல்லாம் நிறைத்தமைத்தான். பின் இராஜகுடாமணி சோழன் தன் நகர்க்கு விடைபெற்றுச் சென்றான். ஆதிசேடன் மந்திரேசதேரிசனத்தினின்றும் நீங்கமுடியாதவனாய் அத்தலத்திலே வசிக்கின்றவனாயினான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இகலோகவாழ்க்கையெல்லாம் சுவர்க்காதி பரலோகவாழ்க்கையெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்து சுத்தாத்துவித பரமோக்ஷவாழ்க்கையும் பெறுவார்கள். ஆதிசேடன் நிருப்பணிச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சுருக்கம்.

சனற்குமாரனே? ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைசெய்தமை கேட்பாயாக வென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். பிரியலாற்றாதவனாய் இத்தலத்தில்தவசித்துவருகிற ஆதிசேடன் தினமும் ஆன்மார்த்த மாகதலிங்கபூசனை முடித்துக் காலந்தோறும் ஸ்ரீபிரகந்நாயகி ஸ்ரீமந்திரேச தேரிசனுதின்றும் நியதியாகச் செய்துவருவானாயினான். வருஷமூன்று சென்றுவிட்டது. பின்பு ஒருநாள் அமுதநாயகனைத் தரிசித்துநிற்கும்போது அப்பெருமானைச் சிவாகமலிதிப்படி சலிஸ்தாரமாகப் பூஜித்தற்கு அன்புமிக்குடையானாய் வேண்டியபூஜை, பூசணங்களெல்லாம் நிறையச்செய்து, விநாயகபூஜைமுகச்சுப் பிரார்த்தித்

துக்கொண்டு, சூரியாதி பரிவாரபூசையுமுடித்து, அமுதலிங்க சந்நிதியிலே வடக்குமுகமாயிருந்து பிராணயாமசகளீகாணஞ்செய்து, பரத்தியாசமனார்க்கியங்களமைத்துப், பூதசத்தியாதிகள் செயது அநதரியாகமுடித்துப் ஈரத்தேயும் பூஜித்தற்குவேண்டி அனுறைபெறது, விதிப்படி ஐசனங்கற்பித்துச் சதா சிவமூர்த்தி நிவேசனஞ்ஞமூர்த்திமான ஆவாகனஞ்செய்து, தைலம் மாப்பொடி மஞ்சட்பொடி நெலலிப்பொடி பஞ்சசவ்வியம் ரசபஞ்சாமிரதம் பலபஞ்சாமிரதம் பால் தயிர் ரெய இளவெநீர் தேன சாககரை கருப்பஞ்சாறு எலுமிச்சை நீரத்தை மாதுளை முசுவிய பலவகைப்பழச்சாறு இனரீர் சுதனைக்குழம்பு சகஸ்திரதாராதி லில்லோதக சுகந்தபூஷ்போதக ரத்தினோதகாதி அபிஷேகங்கள் இரத்தவரிசைப்படியே செய்து, உடனே விபூதிசுநதனம் அறுகு அக்ஷதை வில்வம் அணிந்து வஸ்திராபரண புஷ்பமாலாதி திவ்வியாலங்காரஞ்செய்து தூபஜீபரிவேதனவர்க்க மகாஜீபாநி சோடசோபசாரங்களுஞ்செய்து சகஸ்திரநாம வில்வாரஞ்சனசெபரிவேகனஞ்செய்து பலமுறை நமஸ்கரித்தேழுந்து அஞ்சலியஸ்தவ்ய ரின்று திருக்கோலப்பொலிவைக் கண்டொள்ளாமற் றிரும்பாவண்ணந தரிசித்துரின்று வாய்கொள்ளாமல் அருமைபெருமைபாராட்டிப்பன்னிருகவிகளாலே தோசநிரமபுரிந்து மேலும்பலமுறை நமஸ்கரித்துத் திருவருள்வெள்ளததமிழ்திப் பரவசனம் நின்றான்.

உடனே அமுதலிங்ககேசாவெளிவந்தருளி ஆதிசேடனேரிதுதித்த இத்துவாதசமஞ்சரிகேட்டு மிகமகிழ்ந்தோம். இதனை அன்போடுசொன்னவரும் கேட்டவரும் இம்மையிலே இஷ்டகாமியமுற்றும் பெற்றுவாழ்ந்திருநதுபின் பாழுத்தியும்பெறக்கடவார்கள். அஃ திருக்க, நீவேண்டியவரம்கேட்பாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தருளா, சேடன் அனபுபெருக வணங்கி எம்பெருமானே கிட்டிதற்கரிய இத்திவ்வியதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்ற எனக்கு இதைக்காட்டிலும் பெறும்பேரென்றுண்டோ? அயினும் ஆஞ்ஞாபிப்படி அடியேன் வேண்டுவதொன்றுண்டு. அதாவது இடையரூப்பேரன்போடு இத்தலத்தில் எக்காலமும் அடியேன் வசித்திருக்கும் பெருவாழ்வுதந்தருளுக என்றுவேண்ட, எம்பெருமான் சேடனே நீ வேண்டியவாறு உனக்குமம்மிடத்து இடையரூப்பேரன்புபெருகுக. நாராயணனே நமது சொரூபலக்ஷணம் உளளபடியுணர்ந்த சிவஞானி உனக்கு இவ்வெல்லாமவிளங்க உபதேசித்த குருவுமாயினான். அவனையடைந்து அவன்பண்செய்தொழுதுதலேநமக்கும் பிரியமாகும். ஆதலால் அவனையடுத்திருந்து வாழுவாயாக. முடிவிற்குத்தாத்துவிதபாழுத்தியுந்தருவோம். நீ இங்கே வந்து நமமை முதலில் தெரிசித்த தைமாச குருவாரபூசதினத்திலே தததமக்கியன்றவாறு தெரிசனாதி திரவிய விஸ்தாரபூஜாதி வழிபாடுசெய்கின்றவர்கள் இகபோகமுழுதும் அதுபவித்துப் பாழுத்தியும் பெறக்கடவார்கள். இனி இத்தலத்தில் என்றும் நடந்துவரும்படி ராஜகுடாம்

ணி சோழனைச் சைத்திரோற்சவ நடத்திவரச்செய்வாயாக. நீ மகாகவியாதலால் யோகவினக்க சூத்திரரூபமாக ஒருநூல்செய்து உன்பெயர் விளங்க அதற்குப்பாதஞ்சலமென்று பெயரிட்டு வியாகரண மகாபாவியமும் ஒன்று செய்து இருநூல்களும் சர்வலோகபூஷணங் காட்ச சாக்ஷதலோகப்பிரசித்தியாய் விளங்கவைப்பாயாக என்று அணுக்காகித்தருளி மறைந்தருளினார். சேடன் மிக்க ஆராமையோடு மேலும் பலமுறைவணங்கிச் சிவாருளுயின்படி ராஜகுடாமணியென்னுஞ் சோழ ராஜாவையழைத்த விஷிப்படி சைத்திரோற்சவஞ் செயவித்துச் சிவநான் அருகிருந்து பிரிவாற்றுகுவருநதி அஞ்ஞாணமறுத்தற்கஞ்சி ஒருவாறாக மனமு முடையும மகதிசோற்பாதத்தில் வைத்து விட்டுச்சென்று பாற்கடலிலே தன்குருவாகிய விஷ்ணுபாதங்களிற் பனமுறைவணங்கி நிகழ்ந்தவெல்லாளுஞ்சொல்லி அவ்வப்பணிசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இம்மையிலே சகலசம்பத்தும் கிறையவாழ்ந்து சிவசாயுச்சியப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

ஆகிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? வருணன் சாபமோசனரதிதிரங் சேட்பாயாகவென்றந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே வருணன் பாதலத்திருந்து ஒருயாகஞ்செய்யக் கருதி அதற்குரிய பிராமணர்களை அழைத்துவரும்படி சிலதூதர்களைப்பூமிக்கு அனுப்ப, அவர்சென்று யாகததிற்குரிய சர்பிராமணர்களை அழைப்ப, அவர்கள் நாங்கள் பாதலம்வருதல் எங்கள் சிஷ்டாசாரவிரோதமாதலால் வரமாட்டோமென்று கூற, உடனே தூதர்கள் வந்து உள்ள படிசொல்லக்கேட்டு வருணன், எப்படியும் இவர்கே நாம் குறித்தயாகஞ்செய்ய வேண்டியது அவுசியம். உபாயத்தால் அவர்களைத் தருவிக்கவேண்டுமென்று பின்வருங்கேடு தெரியாமல் ஊழ்வலியால் ஒருவஞ்சகயோசனை செய்து, தன்னிடத்துள்ள வித்துவானொருவனை யழைத்துக்கொண்டு பூமிக்குவந்து ஒரு ராஜவாசலின் சமீபத்தில் அவனையிருத்தி, இவ்வரசனிடத்துப் பொருள்வரும்பி அநேகம்பிராமணர் வருவார்கள் உவாகளை மிகுபொருள்தருவேன் எண்ணைச் சாத்திரவாதத்தில் வெல்லுவீர்களாயின், என்றுசொல்லியிழுத்துவெற்றிகொண்டுகடலிற்றள்ளிவிடுவாயென்று ஆஞ்ஞாபித்துச் சென்றான். அவ் வருணன் சொற்படி அவ்வித்துவான் ககோளர்முதலிய அநேகம் பிராமணோத்தமர்களைச் சாஸ்திரவாதத்தில் வென்று அப்படியே செய்தான். உடனே அவர்களை வருணன் தூதர்களாற் பிலத்துவாரவழியாகத் தருவித்து எண்ணிய யாகத்தை முடித்துச் சாஸ்திரவாதத்தில் எவ்களைவெல்லும்வரை நீங்கள் இங்கேதானிருக்கவேண்டுமெனத் தடுத்து இருத்திவிட்டான்.

பின் ககோள்முனிவர் புத்திரராகிய அஷ்டாவக்கிரமுனிவர் தெரிந்து, மிகுபுனத்தப்பினராயப் பாதலஞ்சென்று, ஒரு சொல்லவிலேயே வருணன் முதல் யாரையும்வென்று, பிதாமுதலிய பிராமணர்கள் யாவரையும்பூமிக்கு அனுப்பிவிட்டு, வருணனை நோக்கி அடாபாதகா' இத்தகாத காரியஞ்செய்த நீ அறிவுமுற்றமிழந்து பைத்தியகாரனாவதுமன்றிக் குஷ்டரோகியுமாகக்கடவாயென்று சபித்தனர். உடனே வருணன் அறிவுகெட்டு முழுரோகியாய்வருந்துவதை, அவன்பத்தினி மந்திரிமுதலியோகண்டு சகிக்கொற்றாது துக்கிப்பராயினார். அப்போது அவன் புருவபுண்ணிய மேலீட்டினால் விருபாக்ஷமுனிவர் அங்குவந்தனர். வரவெதிர்க்கண்டிம வணக்கமுதலிய யாதுமின்றி வருணனிருந்தான். பத்தினிமுதலானோர் அம்முனிவரை வணங்கிநின்றும், முன்னிகழ்ச்சிமுற்றுகெதரிவித்து, வந்ததுகருமுதுநீ தீர்த்தருள்கவென்று அவர் பாக்களைப்பற்றிக்கொண்டு நமஸ்கரித்தபடியே நிலத்திற்கிடந்தார்கள். முனிவர் அதுகண்டு மிகஇரக்கங்கொண்டு அவர்களைநோக்கி உங்கள்பதியாகிய வருணன் செய்தபாக்கமோ மிகப்பெரிது, அன்றியும்சபித்த அஷ்டாவக்கிரமுனிவர்வாக்கோ அதனினும்மிகப்பெரிது, ஆதலால் அவாசாபத்தைத் தக்க பிராயசசித்தமின்றி நமதுவலியால்நீக்கமுடியாது; பிராயசசித்தமும்இவனை செய்யவேண்டும்; இவனோஅறிவுமுற்றுவ கெட்டிருக்கிறான்; அதுவும்பூமியிலே உத்தமோத்தம சிவகேசுத்திரத்திலே டெயதாற்றான் பிரயோசனமாகுமென்றுகூறித், சமது திருக்கரத்தை அவ்வருணன்சிரசில்வைத்தனர். உடனே அறிவுமுற்றும்பெற்று அம்முனிசிரோஷ்டர் பாநங்களில் விழுந்தபுலமுறைவணங்கி, உபகரணமுழுதுங்கொண்டு பூஜித்துப்பாதோதகம்உள்ளும்புறம்புங்கொண்டு துடித்துநின்றான். முனிவர் கிருபைகூர்ந்து அவனுக்கு விபூதியாது சிவசின்னங்களை வகித்துக்கொள்ளுதற்குரிய ஆற்றலுக்கொடுத்து, விதிப்படி விபூதிருத்திராக்ஷதாரணஞ்செயவித்து, ஸ்ரீசிவபூ லபஞ்சாக்ஷரோபதேசமுஞ் செயவித்து நீலரத்தினமயமான சிவலிங்கமொன்று பிரதிஷ்டையாதி செய்துகொடுத்து, இதனைஉன் ஆயுள்வரையும்இடையறாதுவிதிப்படிபூசித்து வருவாயாகவென்று ஆகஞாபித்தனர். உடனேவருணன் அப்பெரும்பேறெல்லாந்தனக்குள்ளிது கிடைத்தமைநோக்கி மேலும்மேலும் அன்புபெருக அம்முனிவர்க்குத் தியிலேயே, மந்திரதந்திரகிரியாபாவினைகள் முற்றும்சிவாகமவிதிப்படி அவர்காட்ட, அவ்வான்மார்த்தபூசனைசெய்து, குருபூஜையும் நேரிலேசெய்து, ரத்தினதிபாதகாணிகைகொடுத்துவணங்குகின்றான். முனிவர்அவனைநோக்கிவருணனை நீசாபநீக்கத்துக்குரிய பிராயசசித்தம்பூமியிலே உத்தமசிவஸ்தலத்திலே செய்யவேண்டியது அவசியம், உத்தலம்குதவனசிவகேசுத்திரமே, அது காவிரியின்றெற்கே வேதாரணிபத்துக்குமேற்கிரண்டியோசனையிலுள்ளது. அத்தலத்திலே அநவரதசாநித்தியராய்வீற்றிருந்தருளுகின்ற அமுதலிங்கேசரை அணியோடுபூசித்து, அங்கேஉன்பேரால்ஒருசிவலிங்கப்

பிரதிஷ்டைசெய்து, சிவயாகமுஞ்செய்வாயாக. இவ்வகையர்வுஞ் செய்வாயாகில் அஷ்டாவக்கிரமுனிசாபம்நீங்கிவிடும் என்றுகூறி அவ்விருபாக்ஷமுனிவர் அங்குநின்றனர்த் சென்றனர். உடனே வருணன்பாதலத்திலுள்ள ஒருபிலத்துவாரத்தின்வழியாகப் பத்தினிசகிதனாய் அளவிலாத திரவியபரிவார புரோகிதவர்க்கத்தோடு மேலெழுந்துவந்தான். அவன்எழுந்துதோன்றிய இடம் அமிர்தலிங்கசிவாலயத்தின் தெற்கிலுள்ள கௌதமதீர்த்தமே. அத்தடாகத்திலே மனைபரிவாராதி யோடெழுந்த வருணன் நியதிகள்முடித்துச்சென்று கோபுரம்பணிந்து கோயிலுட்புகுந்து ஸ்ரீபெரியநாயகி ஸ்ரீ அமுதலிங்கேசுர்திருவுருவங்காணப்பெற்று அன்புமீதூர அடிக்கடி பணிந்தெழுந்து பூஜோபரணமுழுதுங்கொண்டு மாசிமாசம் பெளர்ணிமையாகிய அத்தினத்திலேசலிஸ்தாரமாகப் பூசித்துத்துதித்துத்தினதேநூறும் இந்நியதியோடு அங்குவசித்திருந்து கௌதமதீர்த்தக் கரையிலே சாலகோலிவிதிப்படி வேள்வியுஞ்செய்து பல்திருப்பணியாதிகள் செய்து எதிராமாண்டு மாசிமாசம் பெளர்ணிமையிலே அமிர்தலிங்கேசுபூசை முடித்து அங்குள்ள பெரியோரையும் பணிந்து சாபமோசனமாகும்படி அருளுக என்றுவேண்ட, அப்பெரியோர்வருணனே நீஎப்போது இங்குவந்து அமுதலிங்கக்காணப்பெற்றாயோ, அப்போதே உன்னைப் பீடித்த சாபமுதலிய சமஸ்ததீமையும் நீங்கி விட்டனவென்றார்கள். அந்தநிமிஷமே அசரீரிவாக்காலும் எம்பெருமான் அப்படியே அதுக்கிரகித்து வருணனேநீ நிர்மலனாவிட்டாய் இனி நீ எண்ணியவெல்லாம் பெற்றுவாழ்த்திருந்து தேகாந்தியத்திலே நமதுபரமுத்தியும்பெறுக என்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆனந்தமேலீட்டினால் ஆடிப்பாடி அளவிலாத்துதி புகன்று, அவ்வமுதலிங்கேசருக்கு மேற்கிலுள்ள மார்க்கண்டதாபிதலிங்கத்துக்குத்தெற்கில் அணிமையில் ஒருசிவலிங்கம் தன்பேராற் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து அமுதலிங்கேசனைமீண்டும்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் பாதலம்போய் இடையரூச் சிவசிந்தையோடிருந்தான்.

அவ்வருணனைவிட்டுநீங்கிய சாபவினையானது, மிகப்பயங்கமான ஒருவடிவமாய் அஷ்டாவக்கிரமுனிவரை வந்து நெருங்க, உடனே அவர் உண்மைதெரிந்து, எக்கொடும்பாதகமும் தனது எல்லைபுகுந்தனவே நீக்குவது உத்தமோத்தம சூதவனமல்லவாவென்றெண்ணி வந்து ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீரணிந்து பஞ்சாக்ஷரம் மூறையே செபித்து அமுதேசனையடுத்து வணங்கிப்பூசித்து, மேல்பக்கம் ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து முன் நெருங்கிவந்த பயங்கரரூபம் முன்னரேநீங்கப்பெற்று எம்பெருமானருட்பெருமை நினைந்து அங்கேயே அமர்ந்திருந்தார். இதனை யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் இகபோகமுற்றும் பெற்று வாழ்த்திருந்து முடிவிற்பாமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? மார்க்கண்ட சரித்திரம் கேட்பாயாகவென்று திருந் திதேவர் கூறுகின்றார். பூமியிலே திருவெண்காடென்னும் ஒருசிலக்கூடித் தி ரம் மிகமேலதாய் விளங்குகின்றது. அது நமது குருபரம்பரையில் ஒருபால ருபகுருமணி வந்தவதரித்தற்குரிய அரும்பெருந்தவம் புரிந்துள்ளது என்று கூறும் அவ்வளவிலே சனற்குமாரமுனிவர் எழுந்துவணங்கி எம்பெருமானே நமது குருபரம்பரையிலே பாலகுருமணி யென்றதுயார்? அக்குருமணி அத் தலத்தில் அவதரித்தகாரணம் யாது? இச்சரித்திரத்தை முன்பு திருவாய்ம லார்த்தருளி அதன்மேல் எடுத்துக்கொண்ட சரித்திரம் திருவாய்மலார்த்தருளு ம்படி பிரார்த்திக்கின்றேனென்றுவேண்ட, அதுகேட்ட திருந் திதேவர் வா ராய் சனற்குமாரனே? நமதுபரமாசாரிய மூர்த்தியாகியகல்லால்கீழில் வீற் றிருந்தருளுகின்ற சிவபெருமான், சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள்ளே, சி றந்த ரௌரவாகமத்திலே, அதன்சாரமான பாபவிமோசலபுடலத்திலே சாராற்சாரமான பன்னிரண்டு சுலோகம் உள்ளன, அவை சிவஞானபோத மென்னுந் திவ்யநாமத்தால் விளங்குமென்றருளித், தீக்ஷாசமக் காரபரிபூர்த் தியோடு அவற்றின் அருமபொருளெல்லாம் விளக்கி யுபதேசித்தருளினார்; அப்படியே நாம் உனக்கு உபதேசித்தோம்; நீ சத்தியஞான தரிசனக்குபதே சித்தாய்; உவன் பாஞ்சோதிக்குபதேசித்தான். இதனிலே நாம் திருக்கயி லாயபரம சிவகுருபரம்பரையினமாயினேம். இத்திருக்கயிலாய பரம்பரை பூ வுலகிலும் பரம்பியோங்குக என்று எம்பிரான் திருவுளங்கொண்டருளினன் போலும்; இந்நிகழ்ச்சியிவ்வாறிருக்க.

பூமியிலே, நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணாகடமென்னும் உத்தமசிவக்கூடித் திரத்திலே, பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த பரம்பரைச்சைவவேளாளர்குலத்திலே சற்குணங்களெல்லாம் அமையப்பெற்றசிவரியமா நடிட்டானப் பெருஞ்செல் வராகிய அச்சுதர்களப்பாளரென்பவர், தமக்கு நெடுங்காலமாகப் புத்திரப்பே றின்மையால் அதனைவிரும்பித்தமதுகுலகுருவாகிய திருத்துறைமூர் அருண ன்திசிவாசாரியரை அடுத்திதிறஞ்சி அவாசொற்படியே அதற்குரியதவந்தான முதலியபற்பலசெய்தும் சாத்தியப்படாமல், மீட்டும் ஆசாரியரை அடுத்து வி ண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்யோசித்துத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்திருமுறைந் தை விதிப்படி பேரன்பினராய்ப்பூசித்து; இத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்துக என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, உடனே அச்சுதர்களப்பாளர் அன்புமிதூரப்பிரார்த்தனை யோடு அத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்தினார். உடனே அருணந்திசிவாசாரிய ர், அக்கயிறுசாத்திய இடத்தைவகிரந்து முன்னொன்றும் பின்னொன்றும் மாக இரண்டு ஏகௌஎடுத்து முன்னெட்டின் ஈற்றிற்றொடங்கிப் பின்னெட்டின்முத லில் முடிந்திருக்கும் திருப்பாசுரம் “ பேயடையாபிரிவெய்தும்பின்னையினே

ள்ளநினை, வாயினவேவரம்பெறுவரையுற வேண்டாவொன்றும், வேயன
தோளுமைபங்கன் வெண்காட்டுமுக்குளநீர், தோய்வீனையாவர் தம்மைத்
தோய்வாந்தீவினையே.' என்றிருக்கக் கண்டு, மிருந்தனுந்தத்தோடு அச்
சுதர்களைப்பாளரை நோக்கிக் களப்பாளனே உனக்குச்சம்புத்திரபாக்கியம் நி
ச்சயமாகஉண்டு; நீ இப்பொழுதே திருவெண்காட்டை அடைவாயாகவென்
று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதுகிரமேற்கொண்டு களப்பாளர் தம்பத்தினியோடும்
அளவிலாத்திரவியத்தோடும் அங்குச்சென்று விதிப்படி தினந்தோறும் சோ
மசூரியாக்கினி நாமமுக்குளங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சுவேதவனேசுருக்கு
விசேஷபூசை செய்வித்துச்செபதபாதிசிவகைங்கரியங்களுந் மிகுதியாகச்செ
ய்து அத்தலத்தைநீங்காதுவசித்துவந்தார்.

சுவேதவனேசர் ஒருநாள் அவர்கனவிற்குன்றி, அன்பனே நீசெய்
துவருகின்ற விசேஷ பூஜாது சிவநியமகைங்கரியங்களுக்கு மிகமகிழ்ந்தோ
ம், இவ்வருந்தவத்துக்கு நீ விரும்பியதை உடனே தருவதே முறையாகும்,
ஆயினும் தர்மவசத்தால் இப்பிறப்பில் உனக்குப் புத்திரனில்லையாதலால், நீ
செய்த அருந்தவம் பழுதாகாவண்ணம் இனிவரும்பிறப்பில் அதற்கென்று ஒரு
தவமும் செய்யாமலே சம்புத்திரபாக்கியந்தருவோமென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள்,
உடனே களப்பாளர் எம்பெருமானே? பல்லாயிரங்கோடி சீவருள்ளே ஏழை
யாகிய எனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் உலகத்துக்கு ஓரணுவும் பழுதில்லை
எண்ணியபடி அருளாமையால் ஒருசிறிதுங்கவலையுமில்லை; ஆனால் இச்சமயம்
ஒருவிண்ணப்பங்கேட்டருளவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன், அரிப்பிரமேங்
கிராதி பிபிலிகாந்தமானசமஸ்தசீவர்களும் தங்கள் பிள்ளைகளே. அங்நனமா
கவும் வள்ளரிநாயகி தெய்வநாயகிக்குப்பதியாகிய குமாநாயகப்பிள்ளையிடத்து
மிக்கவாஞ்சைகொண்டு இடைவிட்டகலாமல் மத்தியில்வைத்துச் சீராட்டுகி
ன்றீர்கள். அத்தகைய குமாநாயகனே சீகாழியில்வந்தவதரித்தருளியுந்நான
சம்பந்தப்பெருவாழ்வின் நிருவாக்கும், ஒன்றுக்கும்பற்றாத புழுத்தநாயினுங்க
டைப்பட்டஎளியேன் மூலமாகப்பொய்யாய் முடிவதோவென்னும் பெருங்கவ
லையேஎன்னுள்ள முழுதுங்குடி கொண்வெருத்துகின்றதென்று மிகமெலிந்துவ
ணங்கினார். உடனே உலகர்க்கு அவரன்புகாட்ட இவ்விதம் நடித்தருளிய
சுவேதவனேசர், அன்பனே? நீவிரும்பியபடி உனக்குச் சம்புத்திரபாக்கியம்
இச்சமயமே கிடைக்கின்றது. அப்பிள்ளையின் மகிமைமுழுதும் நமதுசொல்
லனவினும்கப்படுவதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தருளினார்.

உடனே விழித்தெழுந்த அச்சுதர்களப்பாளர் மிகுமகிழ்வினராய்த், தம்
க்குரிய நித்தியநியமநெறிநின்றெழுமுகுவாராயினார். அந்நாளில் ஓர்நாள் உல
கெலாமுய்யவும், சுத்தாத்வைதசித்தாந்தசைவமார்க்கம் தலையெடுத்தோங்க
வும், அதற்குரிய இத்திருக்கையாயபரம்பரை இனிப்பூமியிலே பரந்துவிள
ங்கவும், வேதசிவாகமசாரசிவஞானபோதாதி சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள்

மாமனா நமனுசிறந்த செம்மொழியாகிய தமிழ்மொழியிலவந்து தெளிவாய் வடிவமும் அச்சுதர்களைப்பாளரும் பத்தினியாநும்புரிந்த அருந்தணிப்பயன் உதவியும் திருவருளே ஒரு ஒளிப்பிழம்பாய்த் தெய்வச்செவ்வவா மீவதரித்திருக்கின்றே, இருவரும் அளவிலாப்பேரின்பசாகரத்தழுந்தி, எம்பிரான் னை வளசாப்பனத்தருளிய திருவருளேநினைந்துநினைந்துருகி, அவ்வருளே இவ்வருளாய் வந்ததென்று துணிந்து, எடுத்தினைத்து உச்சிமோந்து உவகையிற் மிழைக்கார். அத்திருவெண்காட்டிலுள்ளார் யாவரும் தாங்களே அப்பத்திப்பெறுபெற்றவர்களாகத் திருவவதாரத்திருவிழாக்கொண்டாடினார்கள். பலவாறிகாலம் இடையருது அருந்தவம்புரியினும் கிட்டாஒருபொருளே நமது நைம்பொருளாய்தென்றுள் மகிழ்ந்துவகையற்றினைத்த பிதாமாதாக்களிருவரும் சரத்தகர்மா திகளசெய்து ரத்திரொபரணதியணிநது தம்முயிரினுக்குயிராய் படுபெண் வளர்த்துவருவாராயினார். அவர்கள் அச்சுகரத்தினத்தைச் சீவரத்தினுமாக்கக்கொண்டு நானொருவண்ணம் பொழுதொருமேனிபூக் அடிக்கடி வேறுவேறு அலங்காராதிசெய்து தம்முயிரினும்பெரிதாய்ப்பேணிவரும் அருமைபெருமைகள் எவராலும் இத்தன்மையவென்று கூறுவதரிதே. இப்பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த புத்திரரத்தினத்தைக்காணப்பெற்ற பெரியோர் யாரும் நீனான்சம்பந்தப்பெருவாழ்வே நிக்கிரகஞ்சிறிதுமின்றி அநுக்கிரகமாதாரமேசெய்தற்கு இப்பாலருபங்கொண்டெவந்தன்றி வேறில்லையென்று துணங்குது பலவாறுதுதித்தார்கள். அச்சுதர்களைப்பாளர் இப்பாலருபகுருமணிதிருக்கவேதவ்வேசர் திருவருளாற் கிடைத்தமையாற் சுவேதவனப்பெருமான் என்று நாமகரணஞ்செய்து மேலும் சிலநாள் அங்கிருந்து நீங்காவிடைபெற்று முனையொடும் சேயமணியோடும் பெண்ணாகடம்வந்தனர்.

அங்குவந்தபின் அச்சேய்மணியின் ஸ்யமாமனார் தமக்கு வேறுபின்னரில்லாண்மையால், தவுகைபின்னையாகிய சுவேதவனப்பெருமானையே தமக்கும் பின்னையாக்கொண்டு பாராட்டுங்கருத்தினராய் வந்து, அத்தெய்வச்சிசுமணியோடு தங்கையையும் மைத்துனரையும் அழைத்துக்கொண்டு தமதுராசிய திருவெண்ணையல்லூர்க்குச் செல்வாராயினார். அங்குள்ளார் அல்லவா தெரிந்து திருவருளின்பெருமைநினைந்து மாடமெலாம் வீதியெலாம் அலங்கார வகையெல்லாஞ்செய்து எதிர்கொண்டிபணிந்துபுகழ்ந்துகொண்டாடி, அப்பாலு குருமணியைக்கொண்டசெல்கின்றமாமனார் சர்வரலங்காரமுநிறைந்த தமது மாறிகையுள்ளே சுமங்கலகள் மணிநீராஞ்சுனம்வளைப்புச் சென்று திவ்யரத்தினமனஞ்சுத்தினிய்து வீற்றிருந்தருளவைத்தார். அக்கிசுமணி அங்குசெய்த பாலில்லாதிவைபவமும் மாமனார் மூதலியோர் அன்புமேயுடைய மேலவளர்த்த அருமைபெருமையும் இப்படியென்றுள்ளமனோல இனையாது இப்படி வளர்த்துவருளளில் வளர்த்ததைபேசக்கூடிய பருவங்கடந்தும் மழை

மொழிகூடப்பேசாதிருத்தல்கண்டு, களப்பாளர்முதலியோர் மிக அருமையி
ற்கிடைத்த இவ்வொருபுத்திரரத்தினமும் ஊமையாய்விடுமொவென்று எண்
ணமிக்கிறுந்தார்கள். இரண்டுவயசு சிறைந்தது. ஒருநாள் அச்சேய்மணிமற்
றைச்சிறுவர்களுடைய விதியிற்சென்று மேனியொளித்திசையெலாம் விளங்கவி
ளையாடிக்கொண்டிருந்தது. சனற்குமாரனே? அச்சமயம்பொதியுமலையில் அ
கஸ்தியரைக்கண்டு இவ்வடவார்த்தைகளைப்பேசிக்கொண்டிருந்து வருத்தமாக உ
ன்சிவ்யப்பிரசிவ்யனாகிய பரஞ்சோதிமுனிவன், வெண்மணிவிமானத்தேறி
இத்திருக்கையினின்றும் ஆகாசமாரக்கமாகச்செல்வானாயினான். அப்படிச்
செல்லுங்கால் அத்திருவெண்ணெய்கல்லுந்விதியிலே திசையெலாம்விளங்க
விளையாடுகின்ற சேய்மணியினொளிப்பிழம்புதன்மேற்பட்டவளவிலே, அவ்
விமானம் அப்பாற் றெல்லாது நின்றதுவிட்டது. உடனே உள்ளிருந்த பரஞ்
சோதிமுனிவன் நம: சீனைத்தபடி எவ்விடத்தும் தடையின்றிச்செல்லுகின்ற
இத்தெய்வவிமானம், இவ்விடத்தே தடைப்படக்காரணம் என்னென்றுகரு
தி, வானெலாந்திசையெலாம்பார்த்துக்காரணமெதிரியாமற், பின்பு மேலே
ழ்கோக்கிப் பூமியைப் பார்க்குமளவில் அவ்விமானத்தினிழல் மேனியிற்பொ
ருந்த அத்தெய்வச்சிவ வீற்றிருப்பதுகண்டு, இச்சிவ நமதுவிமானத்தைப்பி
ணித்தியூக்கின்ற அன்புவடந்தான் மேனியின் ஒளித்திரட்சியாக விமானத்
தைச்சூழ்கின்றதென்று வியந்துகொண்டாடி, விமானத்தோடுகீழேவந்தார்.
மற்றைச் சிறுவர்யாவரும் விமானத்தொளி கண்ணொளியைமழுக்க ஒன்றுமு
ணராதது வெருண்டோடினார்கள். அவ்வொளிக்குள் ளொளிப்பிழம்பாய் இன்
ப்பொலிவுகாட்டி வீற்றிருக்கின்ற அச்சிவமணி சாயல்முதலிய எல்லாவற்றா
லும் தன்னொசிரியனாகிய சத்தியனான தரிசனியோல் இருப்பக்கண்டு மிகமங்
ழ்ச்சிகொண்டு எடுத்தனை த்துச்சிமோந்துள்ளங்குளிர்த்து ஸ்நானம் விபூதிதா
ரணம்முதலியனசெய்வித்தது, தன் ஆசான்போலிருப்பதால் அவன்பெயரே
யாகமெய்கண்டானென்று நான்கரணஞ்செய்து, சத்தியோநிர்வாணதீசுவரீ
சுணாகி சிவசமஸ்கார சிவத்துவாபிலியக்திப் பெரும்பேற்றெல்லாமளித்துச்,
சிவஞானபோதமுற்றும் சலிஸ்தாரமாக வுபதேசித்து, அன்பனே? இதனை
நீதமிழ்மொழிபெயர்த்து வார்த்திகமகவுரையுஞ் செயவாயாக என்று ஆஞ்ஞா
பித்துத், தனித்துவிட்டுச் செல்லுதற்காற்றருமையால், அணிமையிலே கோ
யில்கொண்டு சிலாருபியாய்ச் சுயம்புவாய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற பொல்லாப
பிள்ளையார் சந்தியடைநது, பணிந்துதுதித்து எம்பெருமானே? இச்சிறுவ
ன் தங்கள் அடைக்கலமாகின்றான், இவனுக்குக்காமிகாதிவாதுளாதமான இ
ருபத்தெட்டாகமங்களு முபதேசித்தருளுகவென்று பிரார்த்தித்து, இனி
யொருபிறப்பிற்செல்லாப்பிள்ளையாரைப் பொல்லாப்பிள்ளையார் பக்கத்திரு
த்திவிட்டு, அப்பரஞ்சோதிமுனிவன் தன்விமானத்தேறிச்சென்றான். பி
ன்பு பிள்ளையார்மெய்கண்டநாமவிமலமாமணியை அணிமையிலழைத்து ஆத

ரித்து அருள்வெள்ளத்தமிழ்த்தி ஆகமப்பொருண்முழுதும் வான்முறைவிரித்து உவமான உதாரண வினாவிடையா திகழ உபதேசித்தருளுவாராயினார்.

அப்பொழுது அக்கோயிலின்புறத்துள்ள தடாகத்தில் நீர்க்கொள்ளுவந்தாளொருத்தி, கோயிலினுள்ளே சத்தங்கேட்பதென்னென்று புறத்தே தூரத்தே எதிர்வந்துகின்று, பின்னையாத்திரம் இருப்பதும் லோகாதிதமான அரும் பெருங்கேள்விகள் கேட்பதுந்தெரிந்து, இப்பின்னையை உண்மையென்று விசனித்த பிதாமாதாமுதலியோர் இவ்வற்புதத்தெரிந்திலர்போலுமென்று விடைந்துகொண்டு, உங்கள் பின்னே பின்னையார்கோயிலுள்ளே அளவிலா அற்புதவார்த்தை பேசுகின்றதே என்றார். என்றொல்முடியுமுன் களப்பாளர்முதலியோர் மிகவிரைந்து கோயில்வாயிலுக்கு நேரே புறத்தே வரும்போதே தங்கன்பின்னையாய்கின்றுவரும் அத்தியற்புத அதிமதுரஞானமொழிகள்கேட்கப்பெற்று, அளவிலாமிகழ்வொடுகோயிலுட்கொண்டனர். உடனே குருசிஷ்யரிருவர் பேச்சும் நீங்கிவிட்டது. அகமமுழுதுமுபதேசித்துமுடிந்ததோ, அது கேட்டற்குரிய சிவசமஸ்காராதிசாரம்பெருதார் பக்கத்துற்றஞ்சொல்லப்படாதென்னும் விதிபற்றியோ, ஆகமதிசமஸ்தசிவசாஸ்திரமும், இவனுளத்திற்றெளிவாய்விளங்குகளன்று ஒருசொல்லால் அஞ்ஞாபித்துமுடிந்ததோ. வேறுயாதோ, இன்னதென்றுணரத்தக்கதன்று. தாம் உட்புகுந்தவளவிலே பேச்சொழிந்தமைகண்டகளப்பாளர், இது திருவருளேயென்று துணிந்து பொல்லாப்பின்னையார் திருவடிகளிலே பலமுறைவணங்கித்துதித்துகின்று எம்பெருமானே? திருச்சந்தியிலின்றி முதலில்வாய்திறப்பதில்லையென்று எண்ணி அவதரித்த நாட்டொடங்கி மௌனமாயிருந்த இக்குருமணியினருமைபெருமை சிறிதுமுனராத எமதறியாமையை நீக்கியருளியதிருவருளினியல்பை என்னென்று சொல்வதென்று பலமுறைதுதித்துத் தமது புத்திரரத்தினத்தையெடுத்துமார்போடணைத்துச்சிமோநதுள்ளங்குளிர்ந்து தத்தோளில்வைத்துக்கொண்டு, பத்தினியார் சுற்றத்தார் அப்பதியிலுள்ளாரயாவரும் பேரானந்தப்பெருங்கடல்போலச்சூழ்ந்துவரச்சென்று, தம்மணையின்கண்ணே திவ்யரத்தினசயனத்தில் வீற்றிருந்தருளவைத்து அன்புமீதூரப் பலமுறைவணங்கினும், சூழ்ந்துவந்தாரெல்லாரும்வணங்கினார்கள். சான்றோனென்பது கேட்டறியவேண்டாது நேரிலறிந்து ஈன்றபொழுதிலும் பேருவகைவாரியிப்படிந்துநிற்கும் அன்னையார் இதுவன்றோ நஞ்சுலெல்லாம் பல்லுழிகாலம் பரிந்துபுரிந்த அருந்தவப்பயனென்றெடுத்தனைத்து இன்பமீதூர் அன்புரிமை பாராட்டி ஆனந்தபரவசராயினார்.

இப்படிநிகழாறளில் அப்பதியிலுள்ளார்பலரும் இவ்வற்புதக்கேள்வியுற்றுவரும் அயற்பதியார் சுற்றத்தார்பலரும் தினந்தோறும் அங்குவந்து மெய்கண்டமணியின் இளந்திருக்கோலத்திருவருட்பொலிவுகாணப்பெற்று, அந்த நிமிஷமே தத்தமக்குமுன்னுள்ள எவ்விதகஷ்டங்களுநீங்கி இஷ்டசித்திகள்

முழுதும்பெற்றுவாழ்வாராயினார். பரமசிவனே பொருளென்றுள்ளபடியுணர்ந்துள்ளந்துணிந்த தீவிரதாசத்திரிபாதத்துத்தமர்களாகிய மனவாசகங்கடந்தார்மூலகலியோர்கேள்வியுற்று வந்துதரிசிக்கப்பெற்று வீக்ஷணமாத்நிரையே தற்போதமிழ்ந்து சூழ்ந்து திருவடிபற்றி வணங்கிந்ப அம்மெய்கண்டமணி ஒப்புயர்விகந்த உத்தமோத்தம தீவிரதாசபரிபாகம்மோக்கி உரியதீக்ஷாசமஸ் காரமூலசிவத்துவாபிவியக்திப்பேற்றித்து, சூசாணுரைப்படி சூரியில்பொழி பெயர்த்தருளிய சிவஞானபோதத்தை வார்த்துகப்பொழிப்புரையோடு உப தேசித்துத் தினந்தோறும் அவ்வடியர்பணித்துகுழ நடுநாயகமணியாய்வீற்றி ருந்து லோகப்பிரசித்தியாய்விளங்குகின்றது.

அப்போது திருத்துறையூர் அருணந்திசிவாசாரியரிடத்தே சிவாகமாத்ரி சிவசாஸ்திரபாடங்கேட்டுச் சித்தசாந்தியடைந்து சிவஞானவேட்கையுடைய ராய், அது அவ்வாசாரியாரங்கிடைக்கப்பெறாமல் வருந்துகின்றமாணக்கர்சிலர் இம்மெய்நுண்டகுருமணியின்மகிமைகேட்டு அங்குவந்து தரிசிக்கப்பெற்று மனவாசகங்கடந்தார்முதலிய முன்னையோர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்று அவ்ரோடுகலந்து யாவரும் சிவமயமாய் அக்குருமணியைச்சூழ்ந்தார்கள். பின்பு அருணந்திசிவாசாரியர் தம்மாணக்கர்சிலர் வெண்ணெய்நல்லூர் சென்றதும் மீண்டவாராமையுந்தெரிந்து அழைத்துவரும்படி பின்னுஞ்சில மாணக்கையனுப்ப, அவர்களுஞ்சென்று தரிசிக்கப்பெற்று அவ்வாருயினார். பின்னுஞ்சிலர் சிலராக மாணக்கர்யாவையுமனுப்பிவிட்டு அருணந்திசிவாசாரியர் தனித்தவராய் இஃதென்னை ஆச்சரியம் நமது அருளால் சிவ்யனாகிய களப்பாளன்பெற்ற ஒருசிறுவன் இன்னும் குதலைமொழிதானும் கிரம்பப் பெற்றிலான், இவன் என்னசாஸ்திரபரிசீலனமுடையானென்று, நம்மிடத்தே சாஸ்திரமுழுது முணர்ந்தமாணக்கர்யாவருஞ்சென்று மீண்டவாராவழி பெற்றமைந்தனர், நன்று நன்று இதுகலியின் பெருமையேயென்று பெருமிதங்கொண்டு, பின்நம்மாணக்கர் சிவசாஸ்திரமுற்றுமுணர்ந்தசீலர்களல்லவா, அச்சிறுவனிடத்தில் ஏதுந்தங்களுக்குவேண்டிய நன்மைப்பாடில்லாவிட்டால் அங்கிருப்பார்களா? நாம் நேரேபோய்க்கெதிரித்துவருவோமென்பார், ஆனால் நமது சிவ்யன்புதல்வனாகிய இச்சிறுவனை நாம் வலியப்போய்கின்றுகாண்பது நம்பெருமைக்கு அடுத்ததல்லவேயென்பார், இவ்வாறு இருபாற்பட்டுவா தாடியமனம் திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச்செல்லும்படி ஒருவாறு துணியப் பெற்று முன்னநிகழ்ச்சிபோலப் பல்லக்குமுதலிய ராஜவரிசையோடுசெல்லத் தொடங்குங்கால் ஏறியிருந்தசிவிகை கொம்பு முறிந்தது. புல்தகசகடம் அச்சொடிந்தது. பெருங்காற்றாற்குடைசுருட்டியாதி சிதைந்தன. இவையெல்லாங்கண்டும் ஆகழ்வலத்தாற்றிருவருள்செலுத்துதலால் தனித்துப்பாதுகைமேற்செல்லவாராயினர். அவையுங்குமிழ்தெறித்தன. ஆத்மாகருவீமுற்றுங்கழன்று பரிசுத்தமாய்த்தனித்தே சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்தின்புறமே

ன்று சிவசாஸ்திரங்கூறும் அதிரிசியத்தைத் திரிசிமாமாக்காட்டினோர்போல
மேற்கூறியசிவிகையாதியெல்லாப்பொருளுநீர்க்கின. பின்பாதசாரியாகத்தி
ருவெண்ணெய்நல்லூர்சென்று மெய்கண்டபாலருருமணி வீற்றிருந்தருள்கி
ன்ற திருமாளிகையின் புறத்தேவநதுலாவிக்கொண்டுநின்றார்.

அப்படிநிற்குங்கால் வயசுமுதிர்ந்தபெரியோர்பவர் சிவஞானபோத புஸ்
தநுகையினராய் அதன் அரும்பொருண்முழுதுங்கேள்வியாலுண்டு அதுமய
மாய்ப்பிறேனாக்கின் திருநீர்த்திருப்ப, அப்பொருள்விரித்தருளமெய்கண்டரு
ருமணி நடுநாயகமாய்த்திருமுகம் பூமியைநோக்க வீற்றிருப்பதுகண்டார். நா
ம் உட்புகுந்தால் இச்சிறுவன் நமக்கோராசனந்தநதுபசரியான், இருக்கைவி
ட்டெழுவுமாட்டான்; இருந்தபடியோரஞ்சலிதானுஞ்செய்யான், நமதுசெய
லால் நம்சிஷ்யபுத்திரனாய்வந்த இச்சிறுவனெதுரே நாம்வலியப்போய்நிந்தது
நம்பெருமைக்கடுப்பதல்ல, ஆனால் இவனிடத்துள்ள நலந்தெரியவும்வேண்டு
மென்று பலவாறுயோசித்து, ஒருவாறுதுணிந்து, அயலில் ஓர்காரியரிபித்தம்
அவ்விடத்துலாவார்போலுலாவினார்; அச்சமயம் அம்மெய்கண்டருருமணி
யால் ஆணவமலத்தியல்பெடுத்ததுணர்த்தப்படுகின்றதுதெரிந்தார்; இதுதான்
நல்லசமயம் இச்சிறுவன் நமது ஒருசொல்லிலகப்பட்டுவிடுவானென்றுவந்தா
ர்; அச்செருக்கொடுசென்றார், ஆணவமலமென்பதுயாது அதனிலக்கணமெ
ன்னையென்று உரப்பியதொனியொடுங்கேட்டார், அச்சொல் திருச்செவியிற்
புகுதலும் அம்மெய்கண்டபாலருருமணி, முன்போல்பூமியைநோக்கியே சி
றிதுநேமிருந்து, பின்பு தன்பார்வை அவ்வருணநதிமேல்வீழும்படியிரிந்து
பார்த்து இப்படியே இருக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிற்று. முன்கருவிக
ள்முற்றுங்கழன்றும் சிறிதுசேஷித்திருந்த ஆணவவலியுநீங்கப்பெற்று உட
னே தன்சென்னி திருவடியிற்பொருந்தவிழுந்தார், எழுந்தார், பலமுறைபணி
ந்தார். எம்பெருமானே? எங்குருந்தார்? எந்தாயே? எம்மிறைவா? திருவ
டிக்கபசாரமிழைத்ததீவியேனையாது செய்கேன் புலையேன். எழையேற்
கொருபற்றுமில்லாமையென இரங்கி எளியேனையுயக்கொண்டருளவெளிவ
ந்து திருவருட்பொலிவுகாட்டிக்கொலுவீற்றிருந்தருளும் அருமையறியாதே,
அநதோ அடிகளெதிர்வந்தும் அபசாரமிழைத்து அருநாகிற்காளானேனே இ
னியென்செய்கேன், என்செய்கேன் அண்ணாலோ? “பொறுப்பரன்றேபெரி.
யோர் சிறுநாய்கடம்பொய்யினையே” புழுத்தநாயினுங்கடைப்பட்ட அறிவி
லாச்சிறியேன் அறியாதுபுரிந்த அபசாரம்பொறுத்தடிமைக்கொண்டருளநி
யோ அண்ணாலோ அண்ணாலோவென்றலறி நமஸ்கரித்தபடியே திருவடி
யைப் பற்றிக்கொண்டுகிடந்தார். எண்ணெய்குறைந்து திரியுஞ்சுருங்கிக்கெடு
கின்றதீபம், அச்சமயம் சுடர்விட்டுமிகப்பிரகாசித்துக்கெடுவதுபோல், ஆண
வமலவலிமுற்றுங் கெடுகின்ற சமயம் தலையெடுப்போடு மேற்கண்ட கேள்
விகேட்டு, அக்குருமணியின்பார்வைமாத்திரத்தே அம்மலவலிமுற்றுங்கெ

டப்பெற்றுத், திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டெழுது கிடந்து வருந்துகின்ற அச்சிவ்யசிகாமணியைத், தமது அருமைத்திருக்கரத்தாற்றாக்கியெடுத்துத் திருவடிசூட்டி, அஸ்தமஸ்தக சய்யோகாதி சத்தியோ நிர்வாணஜீக்ஷாசமஸ் காரகிவத்துவாபிலியக்திப் பெரும்பேறுமுற்றுமளித்துச், சிவஞானபோத ரூபதேசித்த, இதற்கு முன்வந்து பேறுபெற்றிறையருது சூழ்ந்திருக்கும் நாற்பத்தெண்மருக்குமேலாய் ருதன்மாணக்கராயிருக்கும் பெரும்பேறுங் கொடுத்தருளப் பெற்று வாழ்ந்தார். உமையாருடன்கலந்து தலைமைபெற்று இண்டையருது குருதரிசனாகிசிவாநபூதி ப்பெருஞ்செல்வராய் வாழுகின்ற அவ்வருணந்திசிவாகாரியர், தமதுகுருமணியிடத்திற் கேட்டிணர்ந்த சிவஞானபோதத்தில், ஆழ்ந்துவிரிந்துகிடக்கின்ற அரியதுண்பொருளெலாம் விளங்கச், சாஸ்திரரூபமாய்ச் சிவஞானசித்தியாபுரன்றொரு தெருணூலும், தோத்திரரூபமாய் "இருபாலிருபாதிசென்றொரு அருணாலும்பாடியருளி, அவ்விருதுல்களையும் தமதுகுருமணியின் ஸ்ரீபாதங்களிற் சமர்ப்பணஞ் செய்து, உடனுறையும் பெரும்பேற்றினுவப்புற்றுவாழ்வாராயினார். பின்பு இவரிடத்தேமறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியரும் அவரிடத்தே உமாபதிசிவாசாரியரும் வந்தடைந்து இவர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்றுவாழ்த்தார்கள். நமது திருக்கையாய பரம்பரைக் குருசந்திகளாய் வந்தபடியால் இந்நால்வரும் சந்தானகுரவொன்று லோகப்பிரசித்தியாய்வழங்கப்பெற்றார்கள். பின் உமாபதிசிவாசாரியர் வழிவந்தபரம்பரைக்குருசந்திகள் அகேமுண்டு; விரிப்பிற் பெருகும் அமைக.

இத்துணைப்பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த மெய்கண்டகுருமணி வந்தவதாரிக்கும் பெருந்தவமுடைய அத்திருவெண்காட்டிற் கணிவாயிலுள்ள திருக்கடவூரிலே, மார்க்கண்டமூலிவர் தேகாந்தியம் பரிபித்ததென்று அதனைசிவாதுக்கிரகத்தால் மாற்றிக்கொள்ளக் கருதி, இண்டையருது சிவலிங்கபூசனை செய்யவாராயினர். எண்ணியபடியே அக்காலவெல்லையிலே தன்னைப்பிடிக்கநெருங்கிய யமனை, எம்பெருமான் அவ்விவங்கத்தினின்றும் வெளிவந்து உதைத்தருளித், தனக்கு வந்தியாயுள் தரப்பெற்று, முன்புதன்மேல் நெருங்கிய யமனுடைய கோபாக்கினியினாலே தன்மேனி சற்றே கருமையுற்றிருப்பது நோக்கி, எம்பெருமானே இதனையும் மாற்றியருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, அன்பனை காவிரிக்குத்தெற்கே மூன்றுயோசனையிலுள்ள சூதவனத்திலே மேற்றிறையிலுள்ள ஓர்தீர்த்தம் இருக்கிறது; அதிலேவெழுகினால் உன்மேனியிலுள்ள கருமையும் போய்மேலும் திவ்யதேஜசும் உண்டாமாதலால், அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்திற்குயம்புவாயுள்ள அமுதலிங்கதரிசனாகிசெய்துகொண்டு அங்கேயே வசிப்பாயாக, இனி யமன் எங்காலத்தும் உன்பக்கத்தும்வரமாட்டான், அத்தீர்த்தம் உன்பேரால் லோகப்பிரசித்தியாய்விளங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, அவ்விவங்கத்துள்ளே மறைந்தருளினார்.

உடனே மார்க்கண்டமுனிவர் பணிந்து விடைபெற்றுச் சென்று, சூதவனத்தில் அத்தீர்த்தத்தில் ஒருமுறை முழுதிமேலெழுந்தவளவிலே, கருமைமுற்றும் நீங்கி மேனிமிகப்பிரகாசிக்கப்பெற்று, வந்துகோயிலுட்புகுந்து சங்கதியடைந்து அமுதவிந்ச திவ்யரூபத்தரிசிக்கப்பெற்றுப்பெருமகிழ்வுற்று, அன்புபெருகு முன்புநின்றபலமுறைபணிந்து திவ்வியவாக்கியங்களாற்றே தந்திரஞ்செய்துநிற்ப, எம்பிரானெழுந்தருளி அன்பனே? நீ கூறும் அருந்ததி கேட்டு கிழந்தோம் நீவேண்டும்வரம் யாதென்றருள, மார்க்கண்டர் மேலும் பணிந்து எம்பெருமானே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தும் இஷ்டகாமியமுற்றுங்கொடுத்தருள, ஞ்சிவரத்தினமாமென்று வேதசிவாகமங்கள் கூறும் உண்மையுணரார் சிலர்;; அடியேங்கள் நன்றிருவடியின்றி யெதை யுஞ் சிறிதும் பொருளென மதித்திலேம்; இதுநிச்சயம்; ஆயினும் ஒருகாற்புத்திபேதித்து அபசாரஞ்செய்திடினும், இவர் அறியாச்சிறியனென்றிரககிப் பொறுத்தருளவேண்டாமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்படியே ஆகுக. அன்பனே? நீ மூழ்கியமேலேத்தீர்த்தம் உன்பேரால் விளங்குவதோடு, வந்தமுழ்குவோர் இஷ்டகாமியமுற்றும்பெறவழங்குவதாக, இன்னமும் நீவேண்டியதைக்கேளென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, எம்பெருமானே திருவடியில்வைத்த அன்பு எக்காலத்தும் அடியேங்கள் உள்ளத்தைவிட்டு நீங்காதிருக்கவேண்டும்; அன்றியும் என்பெயர்த்தீர்த்தத்தில் மூழ்குஞ்சிவரயாவரும் உய்யும்படி இப்பொழுதருளியவரம் எக்காலத்தும் நிலைபெற்றிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்ப, அப்படியே ஆகுக என்றருளிமேலுங்கூறுகின்றார். அன்பிற்பெரிய அருந்தவசசிறுவ? உனக்கென ஒன்றை வேண்டாது உலகமுடியவேண்டிப்பரோபகாரத்திலே கருத்துடையனாகின்ற உன்பெருந்தன்மைநோக்கி மிகமகிழ்ந்தோம், இப்பரோபகாரமே எல்லாவற்றிலு முக்கியதருமம். எவ்வித உயிர்களுக்கும் மனவாக்குக்காயங்களால் ஒருசிறிதும் இடருறும்பாது காப்பது சிவன் முதல்க்கணமென்று சிவசாஸ்திரங்கூறுமா தலால் இப்பரோபகாரமே பெரிதென்பது சொல்லவும் வேண்டுமா, இதுவிளங்க ஒருகதை சொல்வோமாகேன்; முன்னொருகாலத்திலே, தேவப்பிரியன் என்றொரு பி ராமணனுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் நடந்தவாதத்திலே, தேவப்பிரியன் பரோபகாரமே முக்கியதருமம். அதுசெய்யவனிடத்தே பரமசிவன் பேருவகைசெய்வதென்று கூற, விஷ்ணு நன்றானது எதலுலகில் யாவர் தன்காரியமன்றிப் பிறர்காரியஞ்செய்வார்; இருக்கட்டும். பரமசிவன் அவரிடத்தில் மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆவதென்னே? தனக்கல்லாதகாரியம் அறிவிலாசெய்வாரீன்றிலேநிலை. தேவர் முனிவர் முதலியவரஞ்செய்யும் அருந்தவமெல்லாம் அவரவர் நன்மைகுறித்தன்றி வேறுண்டோ? என்று கூறத்தேவப்பிரியன் நல்லதுதங்களை முதலியபெருந்தேவரெல்லாம் ஒடோடத்துரத்தியுடற்றிய விஷத்தைப்பரமசிவனுண்டதும் அவர்பொருட்டேயென்பீர்களோ? தாங்கள் தன்பின் அவராஞ்ஞாயின்படி கடல்கடையது தேவர்க்குமுதளித்ததும் தங்கள் பொருட்டென்பீர்களோ? அகஸ்தி

யர் இமயமலையிலே பரமசிவதிருக்கல்யாணமகோற்சவ திவ்யவெதிரிசனத்தையும்விட்டுப் பொதியுமாமலையிற்போயிருந்து பூமியைச்சுமன்செய்ததும் அவர் பெருருட்டென்பீர்களோ? உபமன்னியபகவான் தங்கள் அம்வரியாகிய கிருஷ்ணருக்குத்திருவடிசூட்டிச் சிவதீக்ஷாசமஸ்காராதிசெய்தருபியதும் அவர் பெருருட்டென்பீர்களோ? திருமுறைகண்டசோழர் மஹாதேவருண்டசோழர் சிபிச்சக்கரவர்த்திமுதலிய அருட்பெருஞ்செல்வர் அருஞ்செயலெல்லாம் அவரவர் பொருட்டென்பீர்களோ? உணரூண்டு, இன்னும்தேவரமுனிவர் முதலியோர், அநேகர் செய்த பரோபகாரச் செயலெல்லாம் தெரிநிலிர்களோ? ஆனால் இது என்னுள்ள சகுறிப்பறியச் கூறியதாகவே நினைக்கின்றேன்; அதுஎப்படியாயினுமாகுபரோபகாரமே எல்லாவற்றினுமுக்கியதருமமென்பது எவ்வாற்றினும் நிச்சயமேயாகுமென்றான். அன்பனே? இனிப்பரோபகாரமென்மையை விரிப்பானேன் என்றருளி எம்பிரான் அமுதலிங்கசுந்தன்மறைந்தருளினார். மார்க்கண்டமுனிவர் தமக்கு அமுதலிங்கசுந்தன் எய்வந்தருளியஅருமை பெருமையை நினைந்தருகி, அச்சயம்புழர்த்திக்கு மேற்றிசையிலேகோயிலுள்ளே தன்போல் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டு அத்தலத்தைவிட்டுநீங்காது வசித்துவருவாராயினாரென்றருளிய திருநந்திதேவரைச் சனற்குமாரர் வணங்கி எம்பெருமானே? அத்தியற்புத்திருவருள்விலாசத்துச் சமர்ப்பித்திரம் தங்கள் திருவாக்கினாற் கேட்கப்பெற்றேன். பெரும்பாக்கியமுற்றேன். இதுவரையிலும் சூதவனேசர் அமுதலிங்கசுந்தன் என்றருளிய நாமகாரணத்தெரித்ததுபோலமந்திரோசமென்ற நாமகாரணமுந்தெரித்தருள்கவென்று பிரார்த்திப்ப, நந்திதேவர் அன்பனே? அப்படியே செய்வோம். இச்சரித்திரமுற்றும் அன்போடுபடிப்பவர் கேட்பவர் இச்சரிப்பவர் சாதகஞ்செய்வோராவரும், அளவிலாப்பெருஞ்செல்வங்களும்நன்மணப்பேறும் சற்புத்திரபாக்கியங்களும் ஆயுள்விருத்தியுமுதலிய இகவாழ்வுமுழுதும்பெற்றுச் சற்குருவின் திருவருளைக்கமுற்று, முறையே சுத்தாத்துவைத் தித்தாந்தசைவப் பெருநெறிபற்றித் திருவடிநீழலிலாண்டறக்கலத்துவாழும் பரமுத்திப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

மார்க்கண்டேயச்சருக்கமுற்றிற்று.

இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம்

சனற்குமாரனே? நீ கேட்டபடி மந்திரோச நாமகாரணத்தை ராமசரித்திரத்தாற் நெறிவிக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே, தன்னொடு போர்செயலாற்றாது புறங்கொடுத்தோடிய அசுரர்களைத் துரத்திக்கொண்டுசென்ற விஷ்ணு, அவ்வசுரர்கள் பிருகுமுனிவர் ஆச்சிரமத்திற்சென்று, அவர்பத்தினி அபயங்கொடுக்க அடைக்கலம்புகுந்து மறைந்திருப்பதுதெரிந்து சென்று, தடுத்த அப்பத்தினி கொள்

ப்பவதியென்றறிந்தும் பின்வரும் பெருங்கேட்டைச்சிறிதும் நினையாது சக் கராயுத்தாற் கொன்று பின் அசுரர் யாவரையும் கொன்றுசென்றார். புறம் போயிருந்த பிருகுமுனிவர் அங்குவந்து உண்மைதெரிந்து இப்பெருக்பாத கஞ்செய்த விஷ்ணு அளவிலாப்பிறப்பெலாம் பிறந்துழலக்கடவனென்றுசுபி த்தார். அதுதெரிந்துவிஷ்ணு இடையறுது சிவலிங்கபூசனை செய்துகொண் டேயிருந்து சிவாநுககிரகத்தால் அப்பிருகுமுனிவரேயிரங்கி அநேகமென்ப தொழிந்து பத்துப்பிறப்பாயமைகவென்றஞ்ஞெனசெய்யப்பெற்று இனி எம் முயற்சிசெய்யினும் நம்மால் இதனைக்கடக்கமுடியாது; ஆனால் செயல்வகை யால் நன்மையுள்ளேதீமையும் தீமையுள்ளேநன்மையும் விளையுமென்பது தெரியவந்தது. அதாவது நாம் சாதுசனரக்ஷிணர்ததம் பாவிகளாகிய அசுர னாக்கொல்லத்தொடங்கிய நன்மையுள்ளே சாபமாகியதீவினைகிடைத்தது. அத்தீவினைப்போகம் அனுபவிக்கசெல்லும்பிறப்பிலேதுஷ்டர்களாகியராவ ணாதிராநுதிசம்மாந நன்மைவாயப்பதாகத்தெரிகிறது; பெரியர்கோபம் மு டிவில் நன்மையுநருமென்பதைப், பிருகுசாபத்தாற்றிகிடைத்த இப்பிறவி யே விளக்கியதென்றில்லாது பலவுமையோசித்து, அயோத்திமாநகரிலே தசர தமகாராஜாசெய்துவந்த அளவில்லாததானதர்ம தவவிரதயாகாது புண்ணிய ப்பிரயோசனமே யுருவாயவந்ததென்னப் புத்திரனாவது ராமராமந்தரிக்க ப்பெற்று, வசிஷ்டாடீடத்தே கற்பனவெல்லாநகற்றுப், பரதலெக்டாமண சத்துருக்கரோடி பிதாமாதாககள் மகிழ்வுறவாழுநாளிலே, விசுவாமித்திரர் வேண்டுகோளின்படி லெக்டாமணனோடுசென்று தாடகாவதஞ்செய்து, மி துலைசென்று சீதாக்கியாணமுடித்து, மீண்டுஅயோத்திவந்துசின்னொளங்கிரு ற்துபின்பு, பிதாவாகிய பரிபாலனசீலனாய்க் காட்டிற்செல்லத்தொடங்குநு காற், பிரிவாற்றாது லெக்டாமணனும் சீதையும் உடன்வரச்சென்று, அகஸ் தியமுனிவரைவணங்கி எம்பெருமானே? இப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாரசாகரங் கடத்தற்குரிய உபாயம் இதுவென்றருளி, அடியேனை அவ்வுழியில் நிறுத் தியருளவேண்டு மென்றுபிரார்த்திப்ப, அகஸ்தியர்அன்பனே? நீயோலோக ரக்ஷிகளுகின்றாய், உனக்குணர்த்தியருருவோ அறிவுமுதிர்ந்த வசிஷ்டனாகின் றான், உன்மாதலோ அறிவாற்றிற்றத சனகளுகின்றான், சகலசாஸ்திரபா ரங்கதணை சூரியனுடையவரிசத்தில் வந்தநீஅறியாதவிஷயம் யாதிருக்கின் றது, உனக்குஉபதேசிப்பதில் நமக்குமிகுவிருப்பமுண்டென்றுகூறுகின்றார்.

ராகவ? சமுசாரசாகரங்கடந்து திருவருட்கரையேறிப் பேரின்பவாழ்வு பெறுதற்கு, வருணாச்சரமாதிகளிலேசிறிதுநதவருது உண்மைநெறியிலுறை த்துநிற்கும் ஞானசீலர்களாலே பூசித்தற்குரிய நாயகன், வேதசிவாகமாதிக ளாலே நிச்சயித்துணர்ந்து ஈசனே அரிப்பிரமேந்திராதி யாவராலும் தியானி க்கப்படுவோனென்றெடுத்தோதப்படுகின்ற உமாபதிஒருவனேயாம்; அவனு க்குப்பூசனையைக்காட்டிலுஞ் சிறந்ததொண்டிவேறில்லை; அகத்தும்புறத்தும்

வேதசிவாகமவிதிவழுவாது சிவபூசனைசெய்பவனெவனோ அவனே அப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாராகாகக் கடத்தற்குரியான். அப்பூசனைக்கு இன்றியமையாத முக்கிரங்கமொன்று. அது அதிரகசியமாயுள்ளது; வினைமுழுதுநீக்குவது; பிரபஞ்சசாகரத்தினின்று மேலெடுப்பது; சிவபொருபமாயுள்ளது; பஞ்சபாதகநாசஞ்செய்வது; ஞானசாதனமாவது; சப்தகோடிமகாமந்திரங்களைல்லாவற்றிற்கும் நாயகமாயிருப்பது; மத்தியவேதமாகியாஷ்டர்வேதமத்தியிலுள்ள ஸ்ரீருத்திரமத்தியிலே சீவரத்தினமாய்விருப்பது; இத்தகையஸ்ரீபஞ்சாஷ்டர்த்தை உபதேசிக்கின்றோம். ஆனால் அதற்குரியமும் கியாமும் மொன்றுண்டு. அது விபூதிதாரணமே. செபம்தவம்முதலிய எவ்வுசெயலும் பூதிதாரண இன்றிச் செய்யின், அச்செயல்முழுதும் ஓடினும்பியோசனமாகா. இது சுருதிநிச்சயமென்றருளி, விஜாக்கிரியிலே விதிப்படி வினைத்தவிபூதியை எடுத்தாநீட்டினார். உடனே ராமன் மல்கரித்தெழுந்து ஒருகையும்கீழ்த்துவாங்கிவிதிப்படி உரியமந்திரோஷ்டாரணத்தோடு உத்தானத்திரிபுண்டரமாயணத்துநிற்ப, மேற்கூறியபடியே ஸ்ரீபஞ்சாஷ்டரோபதேசஞ்செய்தருளினார். உடனே பரவசனாயாணந்தசாகரத்தழுந்திப்பலாறைபணிந்தெதிர்த்து நுதித்தனன். மேலும் அகஸ்தியர் அவ்விராமனுக்குச் சிவசகஸ்திரமாமகசியார்த்தவைபவங்கள் விளங்க உபதேசித்துச், சிவதத்துவார்த்தங்களைல்லாமும் மனத்திலமைத்துகிடப்பத்தெளிவித்து, அசனொருவனே *தியேயன்; மற்றெவரும் || தியாதாக்களென்று சுருதிசூறுகின்றதார்த்தசிவபரத்துவமகிமையைத், தெளிவாகவிரித்தோதுகின்ற சிவகீதாசாஸ்திரோபதேசமுஞ்செய்து, ஒருசிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டையாதிசெய்து பூஜித்து, இதனை ஆயுள்வரை நியதியாப்பூசித்து வருவாயாகவென்று அவ்விராமன்கையிற்கொடுத்தருளினார். அதனையும் பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்றுப்பன்முறைபணிந்து நுதித்துநீக்காவிலடைபெற்றுச்சென்றனன்.

சென்ற ஸ்ரீராமன்கோ காவரிக்கையடித்தபஞ்சவடியிலே ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜை சிவகீதாபராயணாதிசெய்துகொண்டு சிவநாளிருந்து, இச்சித்துவந்தசூர்ப்பகியைப்பங்கப்படுத்திக், கரதாஷ்டணதிகளைக்கொண்டு, மாரீசன்சகாயத்தாலிராவணன்சீதாதேவியைக்கவாந்துசெல்ல, அதனாலமிருந்தசோகமுற்றுச், சவரிவழிகாட்டச்சென்று அனுமனாற்சுக்கிரிவீழைப்பணைக்கி, வாலியைக்கொன்று, அனுமனால்சீதாதேவிலங்கையிலிருப்பது தெரிந்து, இலங்கைசெல்லக் கருதி இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் அனுமன்வானரசைநியங்கனோடு தென்சமுத்திரமீட்புஞ்சென்று, சீவதாரணியமடைத்து வேதஜீர்த்தஸநானாதி நியதிமுடித்து, வேதாரணியேனை வணங்கிப்பிரார்த்தித்து வெளிவந்தோரிடத்திருந்து, அனுமனாதிவானரயீரர்களை லோக்கி, இலங்கைக்குப்போ

* தியேயன்—தியானிக்கப்படுவான்.

|| தியாதாக்கள்—தியானிப்பவர்கள்.

கும்பம் இக்கடலிலே ஒரு அணை செய்யுங்கென்று ஆஞ்ஞாபித்தான். ஆஞ்ஞையின்படி அவர்கள் அணை செய்யுங்கால் அண்டமுகட்டளவுயர்ந்த மரங்கள்மலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டிவந்து போடுகிறவேகத்தால், அக்கடல் பிரளயவேள்ளம்போலப்பிரவகித்தது. அதுகண்டியாவரும்நடுங்கிக்கோயிலுட்புக்கார்கள். பிரவாகமுக்கோபுரவாயிலா லுட்புகுதல்கண்டு, நந்திதேவர் ஒரு உங்கராஞ்செய்தருள, உடனே அக்கடல் பிரவகித்தல்நீங்கி முன்போலிருந்தது. உடனே ஸ்ரீராமன் ஆரம்பித்தகாரியம் இடையூறுற்றதேயென்று விசனித்து, அந்ருநின்னு மேற்றிசைசாலையோசனை தூரஞ்சென்று, இவ்விடத்திலாவது சிதைவின்றி நிலைபெறுகவென்றோர் அணைசெய்விக்க, அதுவும், தடையின்றியுலாவிய பெருமீன்களுக்குத்தடையாயிருந்தபடியால், அம்மீன்கள் வால்பு தலிடவறுப்புக்களாலடித்தும் மோதியுஞ்சிதைக்கப்பெற்றது. அதனால் அவ்விடம்மீன் பூசலென்று விளங்குகின்றது. அவ்வணைகளிரண்டுஞ்சிதைத்துபோயினும், சற்குணவிசிஷ்டனாகிய ஸ்ரீராமனாற் செய்விக்கப்பெற்றமையால், அவ்விரண்டிடமுங்கோடிநீர்த்தமென்னும்பெயர்பெற்றுவிளங்குகின்றன. இவ்விரண்டில் முந்திய இவதாரணியகோடிநீர்த்தமகிமை அப்புராணத்தால் விளங்கப்பெறும். பிந்தியதுமணமேற்கோடிநீர்த்தமென்னு நாமப்பிரசித்தியோடு; யாவரும் மிகமேலதாய்மதித்துவந்துமுதி இஷ்டகாமியங்களெல்லாம்பெற்றுவாழும்படி விளங்குகின்றது. இம்மணமேற்கோடியென்னுந் திவ்யஸ்தலம்பாண்டியநாட்டின் எல்லையாயுள்ளது. இம்மட்டோ? உண்மைநாயன்மார் அறுபத்துமூவருள்ளே குலச்சிறைநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்யப்பெற்றது. அம்மகிமையைநோக்கியே அங்கேழுந்தருளிய ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வு, மங்கையர்க்கரசியார் நெடுமாறநாயனாரோடு நெடுநான்வீற்றிருந்தருளப்பெற்றதென்றால், இத்தன்மகிமை ஸாவர்க்கு நவல்லார். அமைக. முன்போலவேபின்செய்வித்த அணையுஞ்சிதைத்தமைகண்டு ஸ்ரீராமன்பெருங்கவலைகொண்டு, இனியாது செய்வோமென்று பலவாறு யோசித்து ஒன்றுந்தோன்றா நிருந்தனன்.

அப்போது ஆகாசத்திலே வாராய் இரகு குலேசனாகியராமனே! நீ அகஸ் தியமுனிவனிடத்தேபெற்ற ஸ்ரீபஞ்சாங்கிர ஜபபூஜாதிசிவகைங்கரியங்களினாலே, சூதவனேசார் மிகப்பிரீதியுற்றிருப்பதால், நீ அத்தலத்தையடைவாயாகில் உன்காரியமெல்லாம் கைகூட்டுமென்றெழுந்த திவ்யவாசகங்கேட்டு, அளவிலாப்பெருமசிழ்வோடு கிட்டுதற்கரிய திருவருள நமக்குளவிதற்கிடைத்ததேயென்றெழுமன்புமீதூர அவ்வனஞ்சென்று வருணநீர்த்தத்திலே ஸ்ரீராகி சிவரியமங்கள் முடித்துச்சென்று, கோயிலுட்புகுந்துசந்நிதியடைந்து அமுதலிங்கேச திவ்யரூபங்காணப்பெற்றான். பரவசமுற்றான். சிவானந்தசாகரத்தமுத்தி ஒருவாறெழுந்து பலமுறைபணீர்துபூஜோபகரணம்நிறையக்கொண்டு விதிப்படி பூஜித்தெழுந்து, அஞ்சலியஸ்தனாயினின்றியவாக்கியங்களாற்றுகித்

தான். எம்பெருமான் அமுதலிங்கத்தினின்றும் உருவங்கொண்டெழுந்தருளி அன்பனே ? நீ அகஸ்தியனிடத்திற்பெற்ற பஞ்சாக்ஷரமந்திரோபதேசசிவபூஜாநி சுத்தசன்மார்க்கமே ஒப்புயர்வில்லாதது ; ஜனனசாகரங்கடத்தற்கின்றியமையாதது ; இதனைச்சிறிதும் நழுவுவிடாது உன் உள்ளத்திலெழுந்த ஊன்றிக்கொள்வாயாக ; சூரியனை மேகமறைத்தாற்போல இப்போது உன் அறிவைப் பத்தினிவியோகத்தால் வந்துக்கம்மறைத்து மயக்குகின்றது ; அதுநீங்குமுபரயங்கூறுதுங்கேள். இதற்குத்தென்றினை சவுட்டுயோசனை தூரத்துள்ள தேவிபட்டணத்திற்கென்று, அங்கே அனைக்குச்சத்திகள் குழுவீற்றிருக்கின்ற தூர்க்காதேவியைச், கடலிலே அண்ணநிலைக்கவேண்டிப்பூஜிப்பாயா'ல், அதற்கூரியஆற்றெல்லாநதருவான். இடரின் துணைசெய்து அவ்வழியே இலங்கைசென்றிராவணவதஞ்செய்து, சதைதையரிட்டு இலக்குமணத்தியரோடு அயோத்திசென்றுகொள்ள அரசுசெய்திருந்து அளவிலார் சிவதர்மங்களுோடு ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜாநிசுரும வழுவறசெய்துவந்து, முடிவில்நம்பதம் பெறுவாயகவேன்றித்தியாதிமந்திரோபதேசஞ்செய்தருளி, அமுதலிங்கத்தில மறைந்தருளினார்.

உடனே ஸ்ரீராமன் துக்கமெல்லாம் அப்பொழுதே நீங்கினவளுக ஆனந்தசாகரத்தமுநதி, மேலும் பன்முறைபணிந்து மேல்பக்கஞ்சென்று மார்க்கண்டலிங்கத்தின் வடபக்கத்தொரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து பூஜித்து மீட்டும் அமுதலிங்கேசணாப்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் புறத்தேவந்து தேவிபட்டணஞ்செல்லுங்கருத்தலுயிருந்தான். முன்னரே இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் சாம்புவன் முதலியோர் அங்கங்கே ஒவ்வொரு சிவலிங்கபூசனைசெய்தருள்பெற்றுவந்து உடன்சூழ்ந்தார்கள். அவர்களுள்ளே இலக்குமணன் பூஜித்தசிவஸ்தலம் தம்பிக்குல்லவன்கோட்டையென்றுவழங்கப்பெறுகின்றது. சுக்கிரீவன் பூஜித்த சிவலிங்கப்பெருமான் திருமேனியழகென்று அவனாலநாமங்கூறப்பெற்று, வடிவழகியனையோடு முத்துப்பேட்டையென்னும் திவ்யஸ்தலத்தில் விளங்குகின்றனர். சாம்புவன் பூஜித்தஸ்தலம் சாம்புவனோட்டையென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. இப்படியே ஒவ்வொருவரும் பூஜித்தன பலவுள்ளன. இவைநீங்க. இலக்குமணத்தியரோடு ஸ்ரீராமன்தேவிபட்டணஞ்சென்று தூர்க்காபூஜையால் ஆற்றன்முற்றும்பெற்று, அணைசெய்துசென்று ராவணத்திவதஞ்செய்து சீதையைமீட்டுவந்து, ராவணப்பிரம்ஹத்தி ராமேசுரத்தில் ராமலிங்கபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, வீரஹத்திவேதாரணியத்தில் விக்கினேசுரபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, கும்பகர்ணஹத்தி திருவானைக்காவிலே ஜம்புகேசுரபூசனையால் விலகப்பெற்றுத், திருவருள்பெற்று அயோத்திசென்று, அகஸ்தியருகுபாதசிரபூஷணனாய்ச், சிவார்ச்சனாதி சிவதர்மங்கள் விளங்க அரசுசெய்திருந்தான். அவ்விராமனுக்கு மந்திரோபதேசஞ்செய்தமையால்

மந்திரேசர் என்னும் நாமம்வழங்கப்பெற்றது. சீதையை மீட்பதற்குப் பாயம்யா தென்று எம்பிரானருளை வேண்டி உசாவின படியால், அச்சூதவனம் திருவுசாத்தானமென்றும் திவ்யநாமம்பெற்றதென்றருளிய திருந்திதேவரை மீட்டும் சனற்குமாரமுனிவர்வணங்கி எம்பெருமானே? மேலுமிச்சூதவனேசர்மகிமாசரித்திரம்கேட்பதினேயே ஆகாமேல்குகின்றதென்றுவேண்ட நந்திதேவர் கூறுகின்றார்.

அன்பனே? முன் விஸ்வாமித்திரமுனிவன், கிசும்பாந்நதேரிசனவிருப்புடையராய் நெடுங்காலந்தவஞ்செய்துவாச், சிற்சபேசன் எதிர்வந்தருளி முனிவனே? இத்தலத்திலேநடந்து ஆனந்தந்நடனம் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர்க்கன்றி வேறுநடப்பதில்லையாதலால், நீ சூதவனஞ்செல்லுக அங்கு உன்விருப்புத்தைமுடிப்போடுபென்றருள, உடனேவணங்கிவிடைபெற்றுச்சென்று சூதவனம்வந்து, சிவஜீர்த்தஸநாநாதிப்திகள்முடித்துக் கோயில்புகுந்து, அமுதலங்கேசதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்று, அச்சந்நிதியிலேவடகுநோக்கிநடனதரிசனம்வேண்டித்துதிசெய்துகொண்டிருப்ப அவனெதிரே நடேசப்பெருமான் ஆனந்ததாண்டவஞ்செய்தருளக்கண்டு, பேரின்பசாகரத்தழுந்தி ஒருவாறெழுந்துபலமுறைபணிந்து அளவிலாத்துதிகள்செய்து, அப்படியேகாலந்தோறும் நடனதேரிசனஞ்செய்துகொண்டு அத்தலத்திலேயே நெடுநாள்வசித்திருந்து பின்வேதாரணியஞ்சென்றான். சூரியன் முதலான ஒன்பது கிரகங்களும் ஒருகாலத்திலே இங்குவந்து தவஞ்செய்திருந்து தாங்கள் எண்ணியகாரியமெல்லாங்கைகூடப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள்.

அன்பனே? வேறொன்றுசொல்வோங்கேள்; விஷ்ணு, தான்வேதாதிசாஸ்திரமுற்றுணர்ந்தும் பற்பலர்க்குப்போதிக்குங்குருவாயிருந்தும் ஊழ்வலியினாலே, விக்கினேசரபூஜனைசெய்யாமற் கடல்கடைந்தமையால் விஷமெழுந்துதூத்த, அப்பொழுது தேவகூட்டமுற்றுமோடவும், தந்தலைமைநோக்கிக்கிறிதுநேரமின்று வெப்பந்தாக்கப்பெற்றுமேனிகருகிவருந்திப்பயந்து, அதிவேகமாய்முன்னோடிய தேவசெவர்க்குமுன்னோடிப், பற்பலபுடமலா முலைந்து திருவருள்கைகூட்ட இத்தலத்துவந்து கோயிலுட்புகுந்தோலமிட்டலறிட, அமுதநாகுகன் வையவரை அனுப்ப, அவர்தெற்குக்கோபுரவாயிலால் வெளிவந்து மேற்றிசைநோக்கிப்போய் அவ்விஷம் ஐந்துகுரோசத்துக்கு அப்பால்வருவதுதொரிந்து, அந்நிமிஷமே அவ்விடத்துப்போய் தீமதுதிருக்கரநீட்டிக்கவர்ந்தனர். அப்பொழுதே மந்திரேசரும் அவ்விடத்துவந்தருள, அதனை அவர் திருக்கரத்துக்கொடுத்தனர். உடனே அந்த விஷத்தைப்பாணஞ்செய்தருளி அந்த இடத்திலும் அம்மந்திரேசர், நீலகண்டேசமென்னும் நாமத்தோடு நித்தியசாந்தித்தியராய் வீற்றிருந்தருளுவாராயினர். விஷத்தைக்கவர்ந்துகொடுத்த அவ்வையாவரும் அத்தலத்திலேதென்றமகமாகவீற்றிரந்தருள்கி

ன்றார். அத்தலத்தையடைந்துவழிபாடுசெய்து இஷ்டகாமியங்கள் பெற்று வாழ்ந்தோர் அனேகர். அத்தலம் தாமரங்கோட்டையென்னும் பெயரால் வழங்கப் பெறுகின்றது. பிங்குவனேசர் ஒலமிட்டஸிய தேவரயாவர்க்கும் அருள் புரிந்து, அவருள்ளே தலைவராயவிஷ்ணுவை நோக்கி இனிவிக்கினை சரபுசனை புரிந்து கடல்கடையுங்கள் அமுதங்கிடைக்குமென்றருள, அப்படியே செய்யும்படி விஷ்ணுமாதலியோர் மேலும் வணங்கி விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

குருகுலத்தாசனெருவன் இத்தலம்புகுந்து மந்திரேசனைப் புதித்துத் தேவஸ்திரயாகிய ஊர்வசிதனக்கு மனைவியாகப்பெற்றின்புற்று வாழ்தான். இத்திராணி இத்தலத்துக்குவந்து மந்திரேசனைப் பேற்றுவந்து வந்தனாகிய நகுடனுக்கு ஆபத்தைவிளைத்துப், பிரிவுற்ற இத்திரான் தன்னை நீக்காது மருவப்பெற்று வாழ்தான். இத்திரன் மந்திரேசனுக்கிரகத்தால் விருத்தியலாகிய பகைவனைக் கொல்லப் பெற்று வாழ்தான். அவஸினிதேவரிருவர் மந்திரேசனை யால் மன்றைத்தேவர்களோடு தங்களுக்கு அவிப்பாகங்கிடைக்கப்பெற்று வாழ்த்தார்கள். இப்படியே இத்தலம்புகுத்தருள்பெற்றோர் அளவிலாதோர்; முற்றுங்கூறுவது பார்க்கும் அசாத்தியமேயென்றருளிய நந்திதேவரைமேலும் சன்றகுமாரவணங்கி, மந்திரேசாளுஞ்சிறமேற்கொண்டசென்றவிஷ்ணுமாதலியோர்செயல்யாது கூறியருளுகவென்றுவேண்டுகூற. இச்சரித்திரமுழுதும் அன்பொடுபடிப்பவர் கேட்போர், சத்துருக்கள் விஷங்கள் முதலிய எவ்வெவற்றாலும்வரும்பெருந்துக்கமெலாம் எளிதானிப்பெற்று, நன்மனை மக்கட்பேறு முதலிய இகவாழ்வுமுற்றும்பெற்றுவாழ்த்து தேகாந்தத்திலே பரமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

புரமன் மந்திரோபதேசச்சருக்கமுற்றிற்று.

அமுதநிவேதனச்சருக்கம்.

சன்றகுமாரனே? நீகேட்டவாறு அவ்விஷ்ணு அமுதநிவேதனஞ்ஞெய்தமைகேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். அமுதலங்கேசர்திருவருள்பெற்றுச்சென்றவிஷ்ணு, வழிபடுவார்க்குச்சர்வவிக்கினங்களும் நீக்கியருளவல்ல சர்வகத்திமானாகிய பிரணவாகாபிரணவார்த்தசொருப பரம்பொருளாயுள்ள ஸ்ரீவிக்கிண ராஜப்பெருமானை முன்பு அபராதசுமைவேண்டுகின்ற, சமஸ்தபூஜோபகாணங்களுக்கொங்கிவிதிப்படிபூஜித்து, இனியேனும் இடரின்றி அமுதங்கிடைக்கும்படி அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, அளவிலாத்துதிகள் செய்து திருவருள்பெற்றுச்சென்று, முன்போலத்தேவர் அசுரரென்னும் இருதிறத்தராற்பாற்கடல்கடைவித்து, அமிர்தமெழப்பெற்றுச்சென்றகடங்களினிறைத்து, அதனை எமக்குப்பகிர்ந்து தருகவென்று

சூழ்ந்த தேவாசுரர்களைநோக்கி, இவ்வமுதம் மந்திரேசர்திருவருளாற்கிடைத் தமையால் அப்பெருமானுக்கு நிவேதனஞ்செய்து நாம் அச்சிவப்பிரசாதங்கொள்ளலே முறையாகுமென்று சூதவனஞ்சென்று, மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து விபூதிருத்திராசுப்தாரணாதிரியதிகள் முடித்து, அமிர்சகடங்களுகோடுகோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்ககந்தியடைநதுபலமுறைபணிந்து, சமஸ்தபூஜாத் திரவியங்கொண்டு அன்பொடுபூஜித்து, அமுதசகடமெலாமெதிர்வைத்து எம்பெருமானே திருவருளாற்கு டைப்பித்தருளிய இவ்வமுதம் அமுதுகொண்டருளுகவென்று பிரார்த்தித்து, அளவிலாத்துதிகள்செய்து பூசனைமுடித்துசாண்டேசுரபாகமும் ஈடுவதித்து, மேலும் அமுதலிங்ககந்தியடைநதுபணிந்து விஷுடெபூற்றுசென்று, அசுரரைவஞ்சித்து அமுதமுழுதும் இவ்விராதிதேவாயாவாசுருகொடுத்தாவிட்டுப் பாரங்கடலடைநது ஆதிசேடன்குமுன் விஷநதுரத்தச சூதவனஞ்சென்றதும், சூதவனேசர் அதனையுண்டருளியதும், பின்னுங்கடல்கடைந்து அமுதங்கொள்ளுதற்குபாயாதெரிவித்தருளியதும், அப்படியேகடைநது அமுதமெழப்பெற்றதும், அதனை அமுதலிங்கசேர்க்கு நிவேதித்துப்பிரசாதங்கொண்டு தேவர்க்களித்ததுமாகிய சூதவனேசர்திருவருட்பெருமையெல்லாவற்றையும் விரித்துரைத்தனன். கேட்ட ஆதிசேடன், தன்உள்ளத்தழுநதிககிடநத பேரன்புகொழுந்தோடிப்படர்ந்துமேலெழுந்துசென்று சூதவனேசர்திருவடிக்கொருகொம்புபற்றியிருக்கசூழ்ந்துகொள்ள, அன்புரையாடி எம்பெருமான் சூதவனேசன் திவ்யதெரிசனம் எளியேனுந்கு இன்னும் என்றுகிட்டுமோவென்னுங்கருத்தேமேற்கொண்டு அமராதிருந்தனன். இச்சரித்திரம் அனபொடுபடிப்பவாகேட்பவர் இகபோகமுறறுமெபற்றுவாழ்ந்து பின்பாமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

அமுதநிவேதனச்சருகமுற்றிற்று.

இந்திரன் திருவிழாச்சருக்கம்.

ஈனற்குமாரனே? இந்திரன் இவ் சூதவனமவந்து திருவிழாச்செய்தமை கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்க்குறுகினாரர். முன் ஆதிசேடன் சூதவனத்திலே, ராஜகுடாமணியென்னும் சோழமுறையெய்வித்த சைத்திரோற்சவ விஸதாரவைபவமுற்றும் இந்திரன் கேளவியுற்று, அதனைத்தான்செய்யக்கருதிவாயுதேவனைநோக்கி, நீ சூதவனஞ்சென்று நாஞ்செய்யக்கருதுகின்ற திருவிழாவுக்குரிய அவங்காராதிகைகெயல்லாஞ் சிறிதுவகுறைவின் றிசெய்வாயென்றேவினான். அப்படியே வாயுசெல்லும்போது தேவகம்மியனுக்கு ஆஞ்ஞாபிங்க, அவன் சூதவனஞ்சென்று மார்க்கண்டதீர்த்தஸ்நானாதிரியதிமுடித்து, அமுதலிங்கதெரிசனமெபற்றுப் பரவசமுற்றுப் பன்முறைபணிந்துதுதித்துத், தானே முன்செய்த அககோயின்முழுதும் பார்த்துவந்து, பின்

ளைகளுக்கு இயற்சையமூகு எவ்வளவிருந்தாலும், செயற்கையமூகுசெய்வதிலும் பிதாமாதாக்களுக்கு ஆசையிருவதுபோல, இயல்பாகவே அலங்காரவகையெல்லா நிறைந்த அத்திருக்கோயிற்கு மேலும் அநேக அலங்காரங்கள் செய்துவருகின்றன.

முதற்கோபுரவாயில் நந்திமண்டபத்தின்வடதிசை வசந்தமண்டபமத்தியிலே, டொர்னரத்தினமயமான வேதிக்கையொன்றெடுத்து, அதன்மேல்வயிரரத்தினத்தூணியுத்தி, மேற்பவளக்குடஞ்சார்ந்த இத்திரநீலப்போதிசைநேசர்த்து, மேல்முத்திழைத்தவிட்டங்கள்கோத்து, மேனிலம் முன்றாக மாணிக்கக்கொடுங்கைகள்நிறைத்து, மேற்சொர்னரத்தினஸ்ரீபிகளமைத்து, மேலும்உரியஅங்கமெல்லாஞ்செறித்துச், சிற்பநூற்பொருளெல்லாம்விளங்கஒருவிமாளுஞ்செய்து, மத்தியிலே திவ்யரத்தினசிங்காசனங்கற்பித்து, அவ்வேதிக்கையரத்துக்குச் சொர்னரத்தினங்களைப் படிசூளமைத்து ஜலதாரையொன்றமைந்ததிருமூலெடுத்து, அவ்வழியேவேதிசைசூழ நீர்நிறைத்து,உரியநுமல்ர்பாப்பி, இப்படியே இனிமத்திரேசர் உற்சவங்கொண்டு வீற்றிருந்தருளும்போதுசெய்யுத்தக்கதென்று யாவர்க்கும்விளங்கக்காட்டி, மதிஸ்முதலியஇடமெல்லாம் சிவபரத்துவவிளக்கமான சித்திரரூபங்கணிரைத்து, அவ்வசந்தமண்டபத்தைச்சூழ அதிசீதளபரிமளசுகந்தங்கள் அஷ்டதிக்குகளினுங்கமழத்தக்கபுஷ்பபலாதிக்கணிரையுமிளமரச்சோலையுண்டாக்கி, அபிமுகமாகிய தெற்குவாயிலினேரே சொர்னரத்தினமயமானமேற்கட்டி ரத்தினமாலே பொன்னரிமாலே புஷ்பமாலேமுதலிய வெல்லாஞ்செறியநடைப்பந்தர்நீளச்செய்து, மாகத்தால் இலைகளுந்தண்டும்வைத்துப்பலமணிகளாலும்பொன்னாலும் குலைகள்செய்து பவளத்தற்பூவமைத்துள்ள அநேகம்வாழைகளும், இப்படியேசொர்னரத்தினங்களால் ஏற்பச்செய்துள்ள கமுகுகரும்புமுதலியவைகளும், அபிரத்திரிலே வரிசையாகநிறுத்தினுன். நிலங்களெல்லாம் பளிங்குகற்படுத்தி ஒப்பஞ்செய்தான். எல்லா இடங்களினுந்திவ்யரத்தினங்களே தீபங்களாகநிறைத்தான். மணிரிஞ்சத்தனத்தோடு நிருயர்ந்தவாசனாதிசையெல்லாஞ்சேர்த்துக்கரைத்து எங்கும் மெழுகுவித்து மேற்பன்னீர்தெளிப்பித்தான். திவ்யவாசனே திசையெல்லாம் வானெல்லாம்சென்மலாவும் நறும்புகைகமழச்செய்தான். சிறிதுலாந்த அவ்விடமெல்லாம் வாசனையெல்லாஞ்சேர்ந்த பொற்பொடியாதிகளாற் நிவ்வியாலங்காரமானகோலங்களெல்லாஞ்செய்வித்தான். சொர்னரும்பங்களிலேநீர்நிறைத்துச்சொர்னரத்தினவகையாற்றேங்காய் மாலிலைதர்ப்பை மாலேமுதலிய அலங்கரித்து அங்கங்கேபூணகும்பங்களைவரிசையாகவைத்தான். மேலும்எண்ணிஎண்ணி அளவிலாஅலங்காரவகையெல்லாஞ்செய்தான்.

இப்படியே மத்திரேசர் பெரியநாயகிகோயிலிரண்டிலும் அலங்கரித்துத்

திருவீதிமுழுதுத் திருத்தஞ்செய்து, வெண்மணல்பரப்பினதுபோல மிகச்சிறியமுத்துப்பொடிகள் பரப்பி, வாழை கழுகு கரும்பு தோரணம் பூம்பந்தர் புஷ்பமாலை பொன்னரிமாலை ரத்தினமாலைகள் கோலங்கள் பூரணகுழீபங்கள் தூபதீபாதிகளால் அலங்காரவகைமுழுதுஞ்செய்துமுடித்துத்தேவகம்மியன் வாயுவுக்குத்தேரிவிப்ப, அவன்இந்திரனுக்குத்தேரிவிப்ப, உடனேஇந்திரன் அன்புரிதூர அருள்வழிச்சென்று தேவகூட்டத்தோடு சூதவனம்வந்து, கோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்க திவ்யதேரிசனங்கிடைக்கப்பெற்று ஆனந்தசாகரத்தழுந்தி எழுந்துபலமுறைபணிந்து துதித்துஎம்பெருமானே? ஏழையேன் தேவரிருக்குச் 'சைத்திரோற்சவஞ்செய்துய்வழிபெறவிரும்பித்திருச்சங்கியடைந்தேன், நன்மையொன்றடைதற்கிடையூறுபலவுண்டாமென்று நன்மை நிறைந்த பெரியாரும் அஞ்சுவராயின், ஒருநன்மையுமில்லாத ஏழையேற்குச் சொல்லுவேண்டுமா? எவ்விடர்வரினும்அவ்வனைத்துநீக்கி இத்திருத்தொண்டு விதிப்படிமுற்றுப்பெறச்செய்தருளாக எந்தையே? செய்வதுதவிரவது சிறிதுந்தேரியாத அறிவிலியாதலால் எளியேன்ஒருவாறு அறியாது அபசாரஞ்செய்திடிலும்அனைத்துப்பொறுத்தருளி அதுக்கிரகத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, வெளிவந்து ஸ்ரீரத்திரேதவரைவணங்கித்துதித்து, உற்சவநடத்துத்தற்குரிய ஆஞ்ஞவேண்டிப்பெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்து தனக்குரிய ஓர்வசதியில் வந்திருந்தான்.

வந்திருந்த இந்திரன் தேவர்களை அழைத்து உபசாரங்கூறி, அவருள்ளே ஒவ்வொருவரைநோக்கிக்கூறுகின்றான். குபேரனே? நீசொர்னர் தினுதெகக்ஷணதிவகையெல்லாம் கொடுத்துவருக. அக்கினிதேவனே? நீ அன்னாதிசகலபதார்த்தங்களும் பாகஞ்செய்துவருக. வாயுதேவனே? நீ திருவீதிமுதலியஇடமெல்லாம் கண்ணாடிபோற்பிரகாசிக்குப்படி திருவலகுப்பணிசெய்துவருக. வருணனே? நீ அவ்விடமெல்லாம்பரிசுத்தநீர்பனிநீர்தெளித்தல் சந்த்ரதியால், மெழுகுதல்முதலியசெய்துவருக. நிருதியே? நீ பூதவேதான பிசாசாதிகளால் ஒருசிறிதும் இடர்வாராமற்காவல்செய்துவருக. யமனே? நீ திருவீதிமுதலிய இடங்களிலே சனநெருக்கத்தைவிலக்கி இதஞ்செய்துவருக. ஈசானதேவனே? நீ எம்பெருமான் திருச்சங்கியிலே பொற்கோல் பிடித்துலாவி நெருக்கொதுக்குந்திருப்பணிமேற்கொள்ளுக; என்றிவைபோல மற்றையோர்க்கும் அவரவர்தகுதிக்குரிய திருப்பணிகள் பொறுப்பித்தான். பின்புதன் ஆசானாகிய வியாழகுருவால் உற்சவாரம்பாதி சுபமுகூர்த்தநிச்சயித்து, எல்லா இடங்களுக்குத் திருமுகமனுப்பினான். அம்மகோற்சவத்திருமுகங்கிடைக்கப்பெற்ற தேவர்மானுடர்யாவரும், அதனைச்சிரமேற்கொண்டு கண்ணொற்றிப் பீடத்திலவைத்துப்பூஜித்துப் பேரன்புசெலுத்தப் பெருமகிழ்ச்சியோடு சூதவனத்துக்குவருகின்றார்கள், வரவா உபசரித்து அவரவர்மரபுமுதலியதகுதிக்குரிய

இடங்காட்டி அங்கங்கேவசிக்கச்செய்தான். மேலும் ஆகவேண்டியவெல்லாம் நன் காராய்ந்து அவைமுழுதும் நிரம்பச்செய்தான். சித்திரை மாசம் சக்கிலப்பனும் பஞ்சமி திதி மிருகசரிடநகரத்திரதினத்திலே, வியாழருரு சொல்லிய சுப முகூர்த்தமாகிய அருணேதயகாலஜெயமுகூர்த்தம் சமீபிப்பதுதேரிந்தான்; உடனே அவ்விர்திரன் சிவத்துவிஜர்யாவரையும் பணிந்து இம்மகோற்சவஞ் செய்ய நான்விரும்பினேனாயினும், முழுதும் உங்கள் செயலேயன்றினைக்கொருசுதந்திரமுமில்லை ஆதலால் இதுதனை வகித்து நடத்தியருளுகவென்று நான் வேண்டிவது மிகையன்றே வென்று உபசரித்தான்.

சிவத்துவிஜர்யாவரும், அதனையே ராஜாணுனையாக்கொண்டு இந்திரனுக்கு உபசாரங்கூறி, அதன்மேற் பிராமணனுனாரு தேவானுனாரு நிர்விக்கினைசமாப்தியின்பொருட்டு விக்கினேசுரபூசனைசெய்து அருள்பெற்றுத், தனபூஜை புண்ணியாகவாசனாதிவாஸ்துசார்த்தி மிருதங்கிரகணம் அங்குரார்ப்பணம் ரக்ஷாபந்தனம் ரிஷபசித்திரபடபூசனை துவசாதிவாசனம் பேரிதாடனம் திக்பந்தனம் கிராமதேவதார்ச்சனாதிவெல்லாம் வரிசையாசச்செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, சோமாஸ்கந்தரைத் துவசமண்டபத்துக்கு உரியவரிசைகளோடெழுந்தருளிவரச்செய்து, அவரெதிரே முன்புஜித்திருக்கிற ரிஷபசித்திரபடத்தை விதிப்படி துசஸ்தம்பததுச்சியிலேற்றுதலாகிய கொடியேற்றஞ்செய்தார்கள். அம்முறையே மற்ற அஷ்டத்துஜங்களிலும் ரிஷபசித்திரபடமேற்றுதலாகிய எட்டுக்கொடியேற்றமுஞ்செய்து, பின்யாகசாலேபுகுந்து அதன்மத்தியிலே சர்வாலங்காரமுமமைந்த திவ்யரத்தினமயவேதிகையிலே, பரிவாரசுகிதயாகேசகடஸ்தாபனாதி நவகுண்டங்களிலும் அக்கினிஸ்தாபனாதிசெய்து, ஆகுதிடந்துகொண்டிருக்கச் சோமாஸ்கந்தருக்கு விசேடபூசனைசெய்து அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஆந்தோளியிரண்டில் அம்பிகையோடெழுந்தருள்! வீராயகசுப்பிரமணியுசண்டேசசுகிதம் கோயில்வலமாகவந்து அவ்யாகசாலேதினே நின்றருளச்செய்து, முந்தியேமற்றையகுண்டமெட்டும் அக்கினிகாரியசமாப்தியாகித் தன்னிலொடுங்கப்பெற்ற பிரதானகுண்டத்திலேபூரணகுதிசெய்து, மேற்குமுகமாக அவ்வேதிகையினுள்ள குட்பபூசனையும் கிழக்குமுகமாக நின்றருளுகின்ற சோமாஸ்கந்தவிம்பபூசனையும் ஏககாலத்திலே நேரே மகாதிபாதிசோடசோபசாரங்களோடு செய்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம் இச்சிவத்துவிஜர்கள் ஸ்தம்ப விம்பரூம்பமென்னுமன்றிலும் விதிப்படிசெய்த பூசனைகொண்டருளி எம்பெருமான் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தர் அம்பிகா விநாயக சுப்பிரமணியசண்டேசசுகிதராய் அங்குநின்றும் திருவீதியிலேபவனிவந்தருளுவாராயினார்.

அநேக சூரியசத்திரர்கள் போல அளவிலாதகுடைகள் நழலசெய்துவரச், சாமரை விசிறி ஆலவட்டம் சுருட்டியாதி வரிசைகளிருபக்கத்துநெருங்குவா

க், கருடக்கொடி அன்னக்கொடியா திகொடிக்கூட்டங்கள் பணிந்துசூழ அவை
க்கெல்லாம் அசசாகிய ரிஷபக்கொடிநடுயகமாய் முன்செல்லத், தேவஸ்தி
ரீகள் பாதசாஸ்திரவிகற்பமெலாம் விளங்கத்திருமுன்னே நடனஞ்செய்து
வர, இருபக்கத்தும் எசர்வேதமும் பின்பக்கத்து மற்றவேதங்களும் முன்பக்
கத்தே செந்தமிழ்வேதமாகிய தேவார திருவாசகாதி திருவருட்பாக்களும்மு
ழங்கிவரப், பதினெட்டுவகைவாத்தியகோஷமும்பெருகிவர, வந்தியர் மாகதர்
சூதரென்னும் மூவகையாரும் மங்களம் வீரம் கீர்த்தியென்னும் மூன்றும்மு
றையே எடுத்துப்பாடிவரத், திருத்தொண்டர் திருமேனித்திருவெண்ணீர்
றொளிதிருவருள்வெள்ளந்திருவுருக்கொண்டுசெல்லுதல்போற் செறிந்துபா
ந்துவர, அத்திருத்தொண்டர் திருவாய்ரினறும்ஹரஹர மஹாதேவ சங்கர
உமர்நாத நீலகண்டாதி சிவநாமகோஷம் நிறைந்துவரக், கற்பனகற்றுஉள்ள
ந்தெளிந்து உண்மையுணர்ந்த உத்தமசத்துவ குணவிசிஷ்டர்கள் சிவசாஸ்திர
சிவபரத்துவப்பிரசங்காமிர்த மழைபொழிந்துவர, தேவஸ்திரீகள்சாமீரம் பூ
ரணகும்பம் கண்ணாடி அங்குசம் முரசம் தீபம் ரிஷபக்கொடி இரட்டைக்கய
ல்மீன்களாகிய அஷ்டமங்கலங்களைநிவரப், பலயானைகள் உரியஅலங்கார
த்தோடுமுன்செலக், குதிரைகளும் அப்படியே பற்பலதன்ஞ்செய்துவரக்,
காளம் சின்னம் தாரைமுதலியன அமுதநாதன்வந்தான் சூதவனேசன்வந்
தான் மந்திரேசன்வந்தான் என்பனமுதலிய திவ்வியநாமங்களெடுத்தோதி
வர, இவைபோலின்னும் அளவிலாவைபவங்கெல்லாம்பெருகிவர, எம்பெ
ருமான் அமுதநாயகன் திருவீதிவலமாகத்திருக்கோயின்முன்வந்தருளித், தே
வஸ்திரீகள் கற்பூரதீபங்கள்வரிசையாக்கொண்டு மூன்றுமுறைசூத்துவணங்
சு, அதன்மேல் ஆதிசைவர்செய்தபூசனையேற்று உட்சென்று வசத்தமண்ட
பத்துலே திவ்யரத்தினுசனத்திலே வீற்றிருந்தருளினார்.

இப்படியே அலங்காராதிசிறப்பெல்லாம் நானுக்குநான் நிகப்பெருக இம்
மகோற்சவம்நடந்துவருங்கால் மறுநாட்காலையில்அம்பா சுவாமியிருவரும்ஆந்
தோளியிலும், அன்றிரவுமுத்துப்பல்லக்கிலும், மூன்றாட்காலை முன்போ
லவும்அன்றிரவுஅம்பா ஆதிசேஷவாகனம் சுவாமிகயிலாசவாகனத்திலும், நா
லாநாட்காலை முன்போல்வும் அன்றிரவு அம்பாஅன்னவாகனம் சுவாமிநந்தி
வாகனத்திலும், ஐந்தாநாட்காலைமுன்போலவும்அன்றிரவு அம்பாகிளிவாகன
ம் சுவாமிபூதவாகனத்திலும், ஆறாநாட்காலைமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா
சிங்கவாகனம் சுவாமி இரண்டாயிரங்கொம்புள்ளஅயிராவணமாகியயானைவா
கனத்திலும், ஏழாநாட்காலைமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா தர்மரூபரிஷ
பவாகனம் சுவாமி விஷ்ணுரூபரிஷபவாகனத்திலும், எட்டாநாட்காலை முன்
போலவும், அன்றிரவு அம்பாகாமதேனுவாகனம் சுவாமி குதிரைவாகனத்திலு
மாகத்திருவிழாக்கொண்டு திருவீதிப்பவனிவந்தருளி, ஒன்பதாநாட்குமுடி

ர்த்தத்திலே விநாயகசுப்பிரமணியர் சண்டேசுரப்பெரியநாயகிநால்வரும் நான் கு ஸ்ரீநாதத்தினமயதிவ்யாதங்களிலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளியுடன் வரமுதலிங்கேசர்அத்தகைய மகோந்தமகாலங்கார மகாவைபவமகார்த்தத்திலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளித் திருவீதிவலம்வந்து, டாவருக்கும் மகாரதோற்சவச் சர்வாலங்கார தேஜோமயதிவ்யமங்களத் திருக்கோலங்காட்சி கொடுத்தருள்ளார். பத்தாநான் அதிகாலையிலே அம்பிகை ரிஷபவாகனமே டன்வர விநாயகசுப்பிரமணியசண்டேசுகிதராய்த்திருக்கோயிலுள்ளே அக்கினிநிசையிலுள்ள நிருமலதீர்த்தத்திலே ரிஷபாருடராய்வந்துதீர்த்தங்கொடுத்தருளியாவரும் திருவருட்பெருவெள்ளத்துள் மூழ்கி இன்புற்செய்தருள்ளார்.

பின்பு சிவத்துவிஜர்கள் யாகவிஜர்ச்சனம் விதிப்படி செய்து, அந்த யாகே கும்பதிவ்யோதகத்தை அமுதலிங்கேசர்க்கபிடேகித்து, விசேடபூஜை செய்து கொடியிறக்குதலாகியது ஜாவரோகணமும், சண்டேச உற்சவமும், திக்பந்தன அங்குர ரக்ஷாவிஜர்ச்சனமும், திருக்கல்பாணமகோற்சவமுஞ்செய்து அதன்பின்னாள், அவ்வசந்தமண்டபமத்தியில் விமானஞ்சூழ்நிறைத்திருந்த நீர்முற்றும் போங்கீழ்ப்புதுநீர்நிறைத்துச் சுகந்தபூக்கள் மூன்றாட்களிலும் அதிகமாக நிறையப்பாப்பி, அலங்காரவகைகளும் முன்னில் அதிகமாகச் செய்து, ஸ்ரீ பெரியநாயகிமந்திரோசருக்கு விதிப்படி அளவிலாத்திரவியங்கொண்டு ஸ்ரீபன்னகும்பாதி அங்கங்களோடு, அபிஷேகாதி பூசனைவகையெலாம் சலிஸ்தாரமாகச் செய்வதாகிய விடாயாற்று திருவிழாவும் சிறப்பச்செய்து, எம்பெருமான் வாத்தியகோஷடாத்திரம் ஜந்தாம் பிராகாரத்திலும் நீர்த்தனமாத் திரம் நான்காம் பிராகாரத்திலும், சிவபுராணபாராயணடாத்திரம் மூன்றாம் பிராகாரத்திலும், வேதகோஷடாத்திரம் இரண்டாம் பிராகாரத்திலும், தேவார திருவாசகாதி செந்தமிழ்வேதகோஷடாத்திரம் முதற்பிராகாரத்திலும் முழங்க, உட்பிராகாரம் ஐந்திலும் வலம்வந்து, எதாஸ்தானத்தில் வீற்றிருந்தருளச்செய்து அன்புமீதுரப் பண்புறைபணிந்து இந்திரனுக்கு விபூதிப்பிரசாதாதி கொடுத்து ஆசீர்வதித்தார்கள்.

தன்கருத்தின்படி இச்சைத்திரோற்சவத்தைச் செய்து முடித்துப் பெரும்பலனளித்த அச்சிவத்துவிஜர்களின் அருமைபெருமைகளும், அவர் செய்து வந்த மந்திரதந்திரகிரியாபாவனாநிகைச்சாதுரியவீதிக்கிரமபரிசீலனை அபாரபக்திசிரத்தாவைபவங்களும், மற்றும் மெல்லாம்நீனைத்துநீனைத்துப் போன்புடையனும் பல்முறைவணங்கி, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் திவ்யவஸ்திரபூஷணாதி அலங்காரவகையெலாஞ்செய்வித்து, அவர்கள் ஒவ்வொருமுத்துப்பல்லக்கில் எழுந்தருளித் திருவீதிவலம்வருதலாகிய ஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்து, சொர்ணரத்தொபாணாதிதேகபூஜைவகையெலாம் அளவிலா மற்கொடுத்துவணங்கி,

அமுதேசசந்ரீதியடைந்து ஆனந்தபரவசனாய்ப்பணிந்து பிரிவாற்றாதவனாய்ப் புறவிடைபெற்றுச் சுவாக்கத்திற்சீசன்று அமுதநாதன் நிருவடிமறவாச்சிந்தையோடு அரசபுரிநதிருந்தான்.

வாராய் சனற்குமாரனே? இசூதவனத்தை அடைந்து நிருவருள்பெற்றுய்தோரா அளவிலாப்பெருந்தொகையோர் நாமஎம்மாதிரிஞ்சொன்னேம். அமுதலிங்கேசன் இத்தலத்தை அடைந்தளவே சீவினிகள் முற்றும்நீக்கி அவரவர் விருப்பத்தின்மேலும் கொடுத்தருளுகின்ற அருள்வகையெல்லாம், பலகோடிகற்பலாலம் ஆயுள்பெற்றிருந்து இரண்ட யிரநாவுள்ள ஆதிசேடன் சொல்லத்துணிர்தாலும்சிறிதும்முடிவுறுது. ஆதலால்அன்பனே? இனிநாம் விரிப்பதெப்படி? அமைக. உலகத்திலுள்ளசர்வான் மாக்களுந்திருவருள்பெற்றுய்தற்கு உண்மைநூல்களாலேசொல்லப்படுகின்றசாதனங்கள் அனேகமுள்ளன; அவையெல்லாமும்எல்லாராலும் மேற்கொண்டுடத்துவது நிக அரிது. அவையெல்லாவற்றினும்மேலாயும்செய்தற்கு நிக இலகுவாயுமுள்ளது இச்சிவபுராணசிரவணமே. இது உண்மைநூலிற்கூறுந்தர்மங்களைல்லாமாகும். இதுவே பலவகைச்செல்வங்களும்நன்மககட்பேறுமுதலியவைகளும் இகபர இன்பங்களுந்தருவது இதுவேசித்தசத்தியாதிமுறையேதநது மலவலிகெடுத்தப்பசுத்துவநீக்கிசசிவத்துவாபிவிபகதிப்பெருமபேறும் அளிப்பது. அசசிவபுராணங்களுள்ளே மிகமேலாகிய இசூதவனபுராணமுழுதுமேனும், ஒருசருக்கமேனும், பலசிலகவிகளேனும், ஒன்றேனும்ரியதியாகப்படிப்பவர் கேட்பவர்களும், இதனை எழுதுவோர், எழுதவெகொடுப்போர், உரிஉதவிசெய்வோர், இதன்மகிமை எடுத்ததுப்பேசுவோர், பூஜிப்போர், பிரதிஷ்டைசெய்வோராவரும் இஷ்டசித்திகள் முற்றுமபெற்றவாழ்வார்களென்று திருநந்தி தேவர்முடித்துககூற்றினதால், மேலும்ஆசைபெருகவும் அவ்வாளுஞ்ஞயைமறுத்தற்கஞ்சியமைந்திருந்தார் சனற்குமாரரோனது சனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர்கூறினார். அம்முனிவர்களும்அவ்வாளுஞ்சூத அடைந்திருந்தார்கள்.

வேதம்வாழிமுகில்வாழிவிளைகூழ்வாழியுயர்க்கின்பச
சீதம்வாழிதிருத்தொண்டச்செல்வர்வாழிபூதிமுதற்
சாதம்வாழிசித்தார்தசைவம்வாழியருளமுத
நாதன்வாழியினைபரியநங்கைவாழிவாழியவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இநதிரன் நிருவிழாச்சருக்க முற்றிற்று.

சூதவனபுராணவசன முற்றிற்று.

சிவமயம்.
பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பரட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
கூ	”	சு	தும்	சிறிதும்
கந	ந	க	மொழிந்த	மொழிந்தென்
கரு	உக	க	மெய்ஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
உரு	கூச	க	காமொழி	காமொழி
”	கூஎ	உ	நாற்றினை	நாற்றினை
நஉ	உச	உ	வருகை	வருக்கை
நக	எஅ	ச	கனிவுற	கனிவுற
சு	அரு	ந	மடைந்தையர்	மடைந்தையர்
சச	ககரு	ந	வேறேறே	வேறேறே
சக	கருரு	ந	உலகலொம்	உலகலொம்
ருக	கஉ	உ	வெழுதாரர்	வெழுந்தார்.
ருஉ	கரு	ந	ரவியுண	ரமுதுண
”	கக	க	முனிவர்	முனிவிர்
ருக	உக	ச	முனிவர்க்குச்சூத	முனிவர்க்குச்சூத
கஉ	உ	ந	யருண்மயமா	வருண்மயமா
கரு	உக	ந	மண்மகார்	மண்மகார்
எந	சஅ	ந	புரந்தானே	புரந்தானே
எச	ருந	ந	திலங்கவரி	திலங்கவரி
”	ருச	க	பொன்னினதி	பொன்னிநதி
எரு	கூக	உ	றொழிர்மரழை	றொழிர்மரழை
”	கூந	ந	முகமுடிவுஞ்	முகமுடிவுஞ்
எஎ	எரு	ந	தனைக்குணமா	தனைக்குணமா
”	எக	க	காசியினிற்	காசினியிற்
எஅ	ச	ச	மத்தொழில்	மத்தொழில்.
”	ந	ந	பழுத்தனாப்	பழுத்தனாப்
”	”	”	மேவு	மேவும்
எக	அ	ச	வருமிரு	வருமிரு
அக	உஉ	உ	பரமபோகமே	போகம்
அஉ	நந	ச	முனனவிலோ	முனனவிலோ
கக	கக	உ	கூப்ப	கூம்ப
கச	சஉ	ச	மரார்த்த	பரார்த்த
கக	ச	ச	திருக்கயி	திருக்கயி

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
கூகூ	நஉ	உ	கரவாவுமா	கரவரவுமா
கௌ	கக	ச	வகுத்து	வகித்து
கௌ	நடு	க	நிகமாக	நிகமாகம்
ககந	எச	ந	புசித்தாங்	பூசித்தாங்
ககக	„	நக	மூர்க்கம்	மூர்க்கம்
ககௌ	கூசு	உ	தெழுது	தெழுந்து
கஉக	நச	க	தொளிரும	தொளிரும்
„	நஅ	ந	வுதகந	வுதகந்
கஉ.ங்	சந	ந	வேலற்ற ருள்	வேலற்றருள்
கநடு	ககஉ	உ	பதசெம்பதும	பதச்செம்பதும
கநக	ககௌ	க	னன்குணாந்தோ	னன்குணாந்தோ
கநௌ	க	ந	வணர்தர	வுணர்தர
„	ச	உ	றுன்னுப	றுன்னுபு
„	எ	ச	விடாதிதை	குடாதிதை
கநஅ	கஉ	ச	முதைபின	முதைபின்
கசுசு	எஎ	க	லோரிலங்க	லோரிலங்க
கசுசு	உஉ	க	னெண்ம	னெண்ம
கௌக	கஉ.சு	ந	நிமில	நிமில
ககந	ந..ந	க	அரிவளர்	அரிவளர்

